

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1904.

We Wiedniu.

Z ces.-król. drukarni nadwornej i rządowej.

1904.

Dziennik ustaw państwa

Wydawnictwo Państwowe

1902

100.244/III

Pierwszy skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1904 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1903			
18. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, zawierające zmianę ordynacji sygnałowej dla żeglugi na jeziorze bodeńskim (III. dodatek do rozporządzenia ministerialnego z dnia 12. listopada 1899. Dz. u. p. Nr. 225)	4	5
24. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Polskiej Ostrawie na Szląsku	1	1
26. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ponownego cechowania ciężarków i wag służących do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie	2	1
29. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące obrotu wyciągiem tytoniowym	3	3
1904			
9. stycznia	Rozporządzenie cesarskie, upoważniające Rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami i z Meksykiem w drodze rozporządzenia	5	7
9. "	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 174, dotyczące się okręgów i siedzib urzędników rewirowych, zastępuje się nowymi postanowieniami	6	9
9. "	Traktat pomiędzy Austro-Węgrami i cesarstwem niemieckim względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz	126	305
11. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryaceli	12	19
14. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, zawierające zmianę postanowień §§ów 12. i 15. rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, dotyczącego otwarcia poborów, należących się według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, katolickim duszpasterzom	7	13
25. "	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, dotyczące przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu w Galicyi	8	14
25. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia gmin z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi	9	14

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
2. lutego	Obwieszczenie Ministerstwa handlu i rolnictwa, dotyczące zmiany statutu Rady przemysłowo-rolniczej	10	15
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171	13	19
9. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego względem jadalnych tłuszczów roślinnych	11	17
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein	14	21
12. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu handlu i sprawiedliwości, zawierające dalsze postanowienie wyjątkowe od ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, dotyczącej tryjesteńskiej giełdy handlowej	16	25
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, zawierające zmianę części I. przepisów o służbie wojskowej	19	31
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 55, którym przemysł techniczno-dentystyczny zaliczono w poczet przemysłów koncesyjonowanych	15	23
17. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa, zawierające uzupełnienia względnie zmiany postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, dotyczącego ochrony przed cholera tyfusa i jej tępienia, oraz zarządzenia w celu ochrony przed kurzą cholera i jej tępienia, wydane na zasadzie §u 1. ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35	20	35
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Orrowie do postępowania wyjściowego przy wywozie i przewozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu w swoim czasie innemu urzędowi przekazano	17	25
18. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, zawierające ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach	23	43
19. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Sodoměř-Skalsko do Alt-Paka	18	26
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia pomocniczej komory II. klasy w Mikestelep (komitat Háromszék)	21	37
26. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od stacji Siedlce-Kutna Hora do Zruč	22	37
2. marca	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, sprawiedliwości i obrony krajowej, dotyczące używania znaku, względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie	24	43
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zniesienia ekspozytury cłowej w Mezötelegd we fabryce Towarzystwa akcyjnego rafinerii olejów skalnych w Bihar-Szilágy	25	45
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotywy, wagonów kolejowych itp.)	28	55

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
15. marca	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające bliższy opis (wraz z rysunkiem) wodomierzy typów IX <i>a</i> , XXXVII i XXXVIII	29	65
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej)	27	45
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Bregencji	26	45
24. „	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o własności sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230 i z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903)	33	75
26. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną Zwettl—Martinsberg	32	71
28. „	Rozporządzenie cesarskie, oznaczające kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904, oraz zezwalające na ich pobór	30	69
29. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości, którem w wykonaniu ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, wydaje się dalsze postanowienia przejściowe dla praskiej giełdy towarowej i dla czerniowieckiej giełdy produktów rolnych i towarów	31	69
6. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę załączki B. ogłoszonej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, a zawierającej jednostki giełdowe papierów wartościowych, notowanych na praskiej giełdzie, służące za podstawę do wymiaru podatku giełdowego	34	75
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zgłaszania i zastępstwa za ległych podatków bezpośrednich, należności i innych danii publicznych przy przymusowej sprzedaży nieruchomości, w których skład wchodzi zamiejscowe parcele gruntowe leżące w innym okręgu podatkowym	36	81
7. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych oraz wyznań i oświaty, zawierające dopuszczenie abiturjentek publicznych liceów żeńskich do zawodu farmaceutycznego (przemysłu aptekarskiego)	40	83
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty, zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministerjalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu	35	77
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Werszowcach w Czechach	44	87
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Aradzie do kredytowania cła	37	81

Data ustawy, patentów lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1903			
19. kwietnia	Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych, zawierające zaliczenie przedsiębiorstw tajnych agentur prywatnych (detektywów) do rządu przemysłów koncesyjonowanych	41	83
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Lauxmühle pod Böhmisch-Hammer	42	84
26. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu, którym w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budowli na Morawach	38	82
26. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i spraw wewnętrznych, którym w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia co do wymiaru rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych w Morawskiej Ostrawie i okolicy	39	82
26. „	Traktat, zawarty między monarchią austriacko-węgierską a królestwem saskim, dotyczący objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej	90	193
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu wymiaru należności w Suczawie	43	85
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące wprowadzenia w życie sądu powiatowego w Werszowcach	45	87
4. maja	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające zmianę postanowień instrukcyi dla sądów pierwszej instancyi pod względem urlopów urzędników kancelaryjnych	46	87
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczyzn Liberec (wieś)	47	89
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, zawierające ponowne przedłużenie terminu otwarcia ruchu na kilku małych elektrycznych liniach kolejowych w Pradze i okolicy	48	89
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę godzin urzędowych w kasach urzędów podatkowych	53	97
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia wodomierzy typów XXXIX i XL do urzędowego uwierzytelniania	49	91
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia ekspozytury głównej komory w Sarajewie w rafinerii olejów skalnych w Bosnisch-Brod	50	94
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające zmianę taryfy adwokackiej, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293	54	97
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące sprzedaży kamieni do lizania prasowanych ze soli bydłcej	55	99
1. czerwca	Dokument koncesyjny na wąskotorową kolej lokalną z Mank na St. Leonhard am Forst do Ruprechtshofen	56	99
1. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, uzupełniające przepisy o oddawaniu przesyłek pocztowych, ogłoszone dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124 z r. 1902	57	100

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
3. czerwca	Patent cesarski, dotyczący zwolania sejmu czeskiego	51	95
3. „	Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmu bukowińskiego	52	95
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X. l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1904 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież ogólną sumę podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §ie 100, ustępie 1 i 5 tej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków	60	131
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie przepisów o urządzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych	64	151
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące podziału przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności, jakoteż ustanowienia stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności na czas od 1. stycznia 1905 do 31. grudnia 1909	58	101
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem adwokatom, kandydatom adwokackim i obrońcom pozwolono nosić ubiór urzędowy	59	129
18. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Korneuburga do Ernstbrunn	67	161
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi c. k. Ministerstwami i z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące korzystania z przyznanych urzędnikom i sługom państwowym zniżek cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z niemi pod względem zwrotu kosztów na równi	61	133
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory we Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg letnich miesięcy roku 1904	68	167
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów o cechowaniu i stemplowaniu metalowych zbiorników do przewozu spirytusu	65	155
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące tytułu fachowych sędziów obywatelskich przy trybunałach pierwszej instancji	62	134
24. „	Reskrypt Ministerstw skarbu i handlu, dotyczący poboru dodatku do cła od win deserowych, zaprawionych alkoholem	69	167
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty, zawierające uzupełnienie §u 7 rozporządzenia z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, o mianowaniu asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej, tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych	70	168
26. „	Najwyższe pismo odręczne, tyjące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczynić się mają w czasie od 1. lipca 1904 aż do 30. czerwca 1905 do pokrywania kosztów spraw wspólnych	66	159
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające upoważnienie c. k. głównej komory I klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców	77	177

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
28. czerwca	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1904	63	135
1. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przemiany pomocniczej komory I. klasy w Cervignano (port) na oddział głównej komory w Cervignano (dworzec)	86	189
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 34 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych	72	169
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym Veldes	81	181
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia król. węgierskiej głównej komory w Brod do wolnego od cła odprawiania pakunków podróżnych naprzód lub później wysłanych	73	171
4. „	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące ochronnych zarządzeń przeciw chorobie robaków w górnictwie	76	173
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, względem spisu szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	74	172
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące przystąpienia królestwa Rumunii do międzynarodowej umowy z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, względem obrotu towarów na kolejach żelaznych	75	172
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, normujące taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła	71	168
16. „	Rozporządzenie cesarskie, zawierające zmianę rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 127, o uregulowaniu indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego	78	177
16. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące bonifikacji od zwróconych kwot podatku i kar podatkowych	79	178
16. „	Rozporządzenie cesarskie, którem przedłuża się okres obowiązywania ustawy z dnia 14. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 117, dotyczącej rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku na rzecz nowych budowli i przebudów w mieście Olomuńcu, na dalszych lat dziesięć	80	179
24. „	Dziewiąty dodatek do Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o osobistych podatkach bezpośrednich	82	181
2. sierpnia	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa, o ustanowieniu nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać: „Główne szkoły górnicze“	85	185
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zaprowadzenia w zarządzie salinarnym w Ebensee rozsprzedaży soli w tabliczkach	83	182

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r o ś ć	Numer	Strona
1904			
9. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące podwyższenia wynagrodzenia, pobieranego przez asesorów i ich zastępców w sądzie przemysłowym w Libercu i przez asesorów instancyi odwoławczej	87	189
10. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące zakazu wywozu artykułów pastewnych	84	183
13. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, o nadaniu koncesyi na linię małej kolei wąsko-torowej, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulicę „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go	89	191
13. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Opawy do Grätz	91	197
17. "	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, o ustanowieniu starostwa w Zborowie w Galicyi	88	190
17. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, o nadaniu koncesyi na małą kolej wąsko-torową, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, z Ober-Gablouz do Schlag	94	211
17. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Hannsdorf do Mährisch-Altstadt	95	213
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, o nadaniu koncesyi na dwie linie małej kolei normalno-torowej w Poli, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności	92	203
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zniesienia stacyi cementniczych w Krems, w Steyr i w Białej	96	217
20. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wydawania olejów fu-zlowych	93	207
20. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty, zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministerialnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu	99	253
24. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu papieru	98	251
28. "	Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące mostów kolejowych torowych i nadtorowych, tudzież mostów na drogach dojazdowych z żelaznymi lub drewnianymi dźwigarami	97	219
3. września	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 ex 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	100	255
5. "	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Castel-Vituri (Kastel-Luksic)	104	269
5. "	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Neresine	105	269
7. "	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący wolnego od podatku używania cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu	102	267

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
7. września	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy Kościelec Łąbski do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej	127	310
11.	Patent cesarski, zwołujący sejmy: Czech, Dalmacyi, Galicyi, Austrii Dolnej i Górnej, Salmogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Gorycyi-Gradyski, Istrii i Przedarulanii	101	265
12.	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, wydane w porozumieniu z Najwyższą Łzbą obrachunkową, dotyczące wprowadzenia obrotu przekazowego (czekowego, klirynkowego) c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie	132	313
13.	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Bolszowicach w Galicyi	106	269
15.	Rozporządzenie całego Ministerstwa, zawierające uzupełnienie przepisów o postępowaniu spadkowym, obowiązujących w sądach konsularnych	103	267
20.	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące podstawy wymiaru cła dowozowego od cukru z pod poz. tar. 17 i 18	107	270
21.	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę spisu urzędów cłowych	114	281
22.	Reskrypt Ministerstwa wyznań i oświaty, dotyczący prowizorycznego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Lusbruku	108	271
23.	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące składu i zakresu działania głównej Komisji miar i wag	111	277
26.	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zmieniające liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu politycznego Frydek z miastem Frydek	109	273
28.	Rozporządzenie cesarskie, któremi się upoważnia rząd do unormowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami w drodze rozporządzenia	110	275
28.	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego z zeszytami błamami etc. z psich skór	112	278
28.	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka	115	281
30.	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, zawierające koncesję na normalno-torową elektryczną kolejkę od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu do Kagran z odgałęzieniem do Kaisermühlen	113	279
6. października	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające upoważnienie głównej komory II. klasy w Villach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców	116	282
7.	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, zawierające normę dla handlu palonymi napojami wysokowyjni, w zamkniętych naczyniach, ważną na obszarze królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim księstwem Krakowskim i na obszarze księstwa Bukowiny	121	297

Data ustawy, patentu lub rozporządzenie	T r e ś ć	Numer	Strona
1901			
11. października	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Reutte do granicy państwowej pod Schönbicul	119	289
13. "	Rozporządzenie całego Ministerstwa, normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami	117	283
13.	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące uprzywilejowanego pod względem cłowym poboru naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto	118	284
15.	Dokument koncesyjny na wąskotorową kolej lokalną z Kirchberg a. d. Pielach na Mariacell do Gußwerk	122	298
19.	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany wyglądu znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy oraz wydania nowych znaczków pocztowych po 72 halerzy	120	295
19.	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości, zawierające postanowienia w celu sprowadzenia wzajemności względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów	123	299
21.	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące napełniania systemów puszek kontrolnego przyrządu do mierzenia brzezki piwnej patentu Erhard-Schau	124	301
22.	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący dobywania eteru siarczanego z alkoholu	125	303
29.	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej (Dz. u. p. Nr. 214 z r. 1900)	151	343
31.	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego dla miasta Lublany	128	310
31. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Bojkowicach na Morawach	129	310
12. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Bojkowicach na Morawach	133	314
15.	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Oberleutensdorf w Czechach	130	311
15. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące utworzenia piątego miejskiego sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Pradze	131	311
19. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie	134	314
19. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, zawierające zmianę postanowień §§ów 11 i 14 rozporządzenia ministerialnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206, dotyczącego asygnaty poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177	135	315
22. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowoutworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi	136	316

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
25. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Heinersdorf i przekształcenia pomocniczej komory „Heinersdorf-Strasse“ na ekspozyturę nowo utworzonej komory pomocniczej „Heinersdorf-Bahnhof“	138	321
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia pomocniczej komory w Nowych-Ickanach (na gościńcu) na ekspozyturę głównej komory w Ickanach (na dworcu)	139	321
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zniesienia urzędu przekazowego i dostawczego w Krippen i utworzenia urzędu deklaracyjnego w Mittelgrund	140	321
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Semil	141	322
2. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się cennika lekarstw na rok 1905	137	317
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachylowych	142	323
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wagi nachyłowej z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonej wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych	143	328
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia głównej komory II. klasy w Preußisch-Heinersdorf (na dworcu) na pomocniczą komorę I. klasy, tudzież nadania pomocniczej komorze J. klasy w Frywałdzie charakteru głównej komory II. klasy	144	331
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Zborów w Galicji	145	331
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmiany w okręgach rozkładu podatku zarobkowego tudzież w okręgach szacunkowych podatku osobisto-dochodowego dla miasta Insbruka i dla powiatu politycznego Insbruka (okolica)	148	339
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia praw do odprawiania, przysługujących ekspozyturze celnej c. k. pomocniczej komory II. klasy Haibach w Achleiten	153	345
14. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Tarnopola do Zbaraża	146	332
14. „	Dziesiąty dodatek do przepisu wykonawczego IV. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych	152	343
14. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, wyznań i oświaty, rolnictwa i obrony krajowej oraz z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące wprowadzenia list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryszu państwowych	166	465
17. „	Patent cesarski, dotyczący zwolania sejmu dolno-austryackiego	147	337

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1904			
17. grudnia	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Berna do Lösch	154	345
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich	155	351
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące rozpoczęcia czynności przez sąd powiatowy w Oberleutensdorf	149	340
19. „	Patent cesarski, dotyczący zwolania sejmu styryjskiego	150	341
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin w gminie Temesziget komitatu Temes	158	355
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, o nadaniu koncesyi na małą wąskotorową koleją elektryczną na obszarze stołecznego miasta Opawy	150	355
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wypośredkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zanknięte	156	351
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau	157	353
21. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące urzędowego wyciskania znaczków stemplowych w Pradze	160	358
21. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. 2:9, o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich	162	359
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach	161	358
24. „	Dokument koncesyjny na normalno-torową elektryczną koleją lokalną z Bludenz do Schruns	164	459
24. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące wymiaru należności uniformowanych i nieuniformowanych c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych, wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych	165	463
24. „	Dokument koncesyjny na kilka wąskotorowych lokalnych linii kolejowych na obszarze stołecznego miasta Innsbruka	167	473
27. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Neuhaus do Wobratyna	168	477
27. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Daudleb do Rokitnic	169	483
29. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1905, dalej wygotowania zanknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1904	163	359

Drugi skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd. od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1904 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik LVI, część I do XL ogłoszonych *).

- Abituryentki**; dopuszczanie abiturjentek publicznych liceów żeńskich do zawodu farmaceutycznego (przemysłu aptekarskiego) 40, 83.
- Achleiten**, ob. Cło.
- Adwokaci**; rozporządzenie, którem adwokatom, kandydatom adwokackim i obrońcom pozwolono nosić ubiór urzędowy 59, 129.
- Adwokacka taryfa**; zmiana 54, 97.
- Agencje prywatne**; zaliczenie przedsiębiorstw tajnych agencur prywatnych (detektywów) do rzędu przemysłów koncesyjonowanych 41, 83.
- Akademie**; ustanowienie nowego statutu dla Akademii górniczej w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać: „Główne szkoły górnicze” 85, 185.
- Akty i dokumenty**; postanowienia w celu sprowadzenia wzajemności względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów 123, 299.
- Alkohol**; dobywanie eteru siarczanego z alkoholu 125, 303.
- uregulowanie indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego 78, 177.
- Alf-Paka**, ob. Kolej.
- Arad**, ob. Cło.
- Asesorowie** i ich zastępcy w sądzie przemysłowym w Libercu i asesorowie instancyi odwoławczej; podwyższenie wynagrodzenia 87, 189.
- Asygnata** poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji 135, 315.
- Asystenci**; mianowanie asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej, tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych 70, 168.
- Bauerwitz**, ob. Traktat.
- Berno**, ob. Kolej.
- Biała**; zniesienie stacyi cementniczych w Krems, w Steyr i w Białej 96, 217.
- Bihar-Szilágy**, ob. Cło.
- Bludenz**, ob. Kolej.
- Bodeńskie jezioro**; zmiana ordynacyi sygnałowej dla żeglugi na tem jeziorze 4, 5.
- Bojkowice**; rozpoczęcie czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Bojkowicach na Morawach 129, 310.
- utworzenie urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Bojkowicach na Morawach 133, 314.
- Bołszowce**; powołanie do życia sądu powiatowego tamże 106, 269.

*; Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

- Bonifikacya** od zwróconych kwot podatku i kar podatkowych 79, 178.
- Bosnisch-Brod**, ob. Clo.
- Bregencya**, ob. Clo.
- Brod**, ob. Clo.
- Budżetowe prowizoryum** na czas od 1. lipca do 31. grudnia 1904 63, 135.
- — — — od 1. stycznia do 30. czerwca 1905 163, 359.
- Bukowiński sejm**; patent cesarski, dotyczący rozwiązania go 52, 95.
- Bydłęca sól**, ob. Sól.
- Castel-Vitturi**, ob. Clo.
- Cechowanie**; przepisy o urządzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych 64, 151.
- urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie wag nacylowych 142, 323.
- przyrządów do mierzenia mleka 115, 281.
- i stemplowanie metalowych zbiorników do przewozu spirytusu 65, 155.
- wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotywy, wagonów kolejowych itp.) 28, 55.
- ciężarków i wag służących do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie 2, 1.
- Cechownicza ordynacya** z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171; ogłoszenie dodatkowych postanowień 13, 19.
- Cementnicze stacje** w Krems, w Steyr i w Białej; zniesienie 96, 217.
- Cennik lekarstw** na rok 1905 137, 317.
- Ceny jazdy**, ob. Kolej.
- Cervignano**, ob. Clo.
- Cholera ptasia** i jej tępienie oraz zarządzenia w celu ochrony przed kurzą cholerą 20, 35.
- Choroba robaków** w górnictwie; rozporządzenie ochronnych zarządzeń przeciw niej 76, 173.
- Ciężarki** i wagi służące do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie; cechowanie 2, 1.
- Cło**; utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein 14, 21.
- Cło**; zniesienie ekspozytury cłowej w Mezotelegd we fabryce Towarzystwa akcyjnego rafinerii olejów skalnych w Bihar-Szilagy 25, 45.
- utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Bregencyi 26, 45.
- upoważnienie król. węgierskiej głównej komory w Aradzie do kredytowania cła 37, 81.
- utworzenie ekspozytury cłowej w Lauxmühle pod Böhmisch-Hammer 42, 84.
- ustanowienie ekspozytury głównej komory w Sarajewie w rafinerii olejów skalnych w Bosnisch-Brod 50, 94.
- upoważnienie c. k. głównej komory I. klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przemieszczonych 77, 177.
- utworzenie ekspozytury pomocniczej komory we Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg letnich miesięcy roku 1904 68, 167.
- utworzenie pomocniczej komory II. klasy w Mikestelep (komitat Háromszék) 21, 37.
- pobór dodatku do cła od win deserowych, zaprawionych alkoholem 69, 167.
- upoważnienie król. węgierskiej głównej komory w Brod do wolnego od cła odprawiania pakunków podróźnych 73, 171.
- taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła 71, 168.
- przemiana pomocniczej komory I. klasy w Cervignano (port) na oddział głównej komory w Cervignano (dworzec) 86, 189.
- utworzenie głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie 134, 314.
- — — — — pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Heinersdorf 138, 321.
- przekształcenie głównej komory II. klasy w Preußisch-Heinersdorf (na dworcu) na pomocniczą komorę I. klasy 144, 331.
- — — — — pomocniczej komory w Nowych-Ickanach (na gościńcu) na ekspozyturę głównej komory w Ickanach (na dworcu) 139, 321.
- utworzenie ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Castel-Vitturi (Kastel-Luksie) 104, 269.
- — — — — — — — — — — w Neresine 105, 269.
- zniesienie urzędu przekazowego i dostawczego w Krippen i utworzenie urzędu deklaracyjnego w Mittelgrund 140, 321.
- rozszerzenie praw do odprawiania, przysługujących ekspozyturze celnej c. k. pomocniczej komory II. klasy Hainbach w Achleiten 153, 345.

Cło; utworzenie ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II klasy w Temeskubin w gminie Temesziget komitatu Temes 158, 355.

— podstawa wymiaru cła dowozowego od cukru z pod poz. tar. 17 i 18 107, 270.

— zmiana spisu urzędów cłowych 114, 281.

— upoważnienie głównej komory II klasy w Villach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przedsiębiorców 116, 282.

— postępowanie cłowe z zeszytami blamami etc. z psich skór 112, 278.

— uprzywilejowany pod względem cłowym pobór naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto 118, 284.

Cukier; podstawa wymiaru cła dowozowego od cukru z pod poz. tar. 17 i 18 107, 270.

— wolne od podatku użycie cukru do wyrobu papieru 98, 251.

— — — użycie cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu 102, 267.

Czekowy obrót c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie 132, 313.

Czeski sejm; patent cesarski, dotyczący zwolania 51, 95.

Czerniowce; dalsze postanowienia przejściowe dla czerniowieckiej giełdy produktów rolnych i towarów 31, 69.

Czerwony krzyż; używanie znaku, względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie 24, 43.

Dalmacya; asygnata poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji 135, 315.

Daudleb, ob. Kolej.

Dentystyczno-techniczny przemysł; zaliczenie w poczet przemysłów koncesjonowanych 15, 23.

Detektywi, ob. Agentury.

Dodatki szkolne, względnie inne dodatki na zakłady publiczne, opłacane z nieuchomego majątku spadkowego 33, 75.

Dolna Austria; patent cesarski, dotyczący zwolania sejmku dolno-austriackiego 147, 337.

Domy robotnicze, ob. Robotnicy.

Duszpasterze; asygnata poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji 135, 315.

— katolicy; otwarcie poborów 7, 13.

Ebensee; zaprowadzenie w zarządzie salinarnym w Ebensee rozsprzedaży soli w tabliczkach 83, 182.

Erhard-Sebau; napełnianie systemów puszek kontrolnego przyrządu do mierzenia brzezki piwnej tego wynalazcy 124, 301.

— zmiana przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu tego wynalazcy 157, 353.

Ernstbrunn, ob. Kolej.

Eter siarczany z alkoholu; sposób dobywania go 125, 303.

Frydek; zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu tego powiatu politycznego 109, 273.

Frywałd, ob. Cło.

Funkcjonariusze państwowi; wprowadzenie list płatniczych do kwitowania ich poborów 166, 465.

Fuzlowe oleje; wydawanie ich 93, 207.

Galicya; norma dla handlu palonymi napojami wysokowymi w zamkniętych naczyniach, ważna na obszarze królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim księstwem Krakowskiem i na obszarze księstwa Bukowiny 121, 297.

Gazowa woda, ob. Woda gazowa.

Giełda; jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów 27, 45.

— postanowienia przejściowe dla praskiej giełdy towarowej i dla czerniowieckiej giełdy produktów rolnych i towarów 31, 69.

— zmiana załączki B, rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, zawierającej jednostki giełdowe papierów wartościowych, notowanych na praskiej giełdzie, służące za podstawę do wymiaru podatku giełdowego 34, 75.

— tryjesteńska handlowa; dalsze postanowienie wyjątkowe od ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10 16, 25.

Godziny w kasach urzędów podatkowych; zmiany urzędowe 53, 97.

Górnictwo; ochronne zarządzenia przeciw chorobie robaków w górnictwie 76, 173.

- Gorzelnie**; uregulowanie indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego 78, 177.
- Grätz**, ob. Kolej.
- Gußwerk**, ob. Kolej.
- Handel** palonymi napojami wysokokowymi, w zamkniętych naczyniach; norma ważna na obszarze królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskiem i na obszarze księstwa Bukowiny 121, 297.
- upoważnienie rządu do unormowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami w drodze rozporządzenia 110, 275.
 - unormowanie stosunków handlowych i obrotowych z Włochami 117, 283.
 - o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenie o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich 162, 359.
 - zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryacell 12, 19.
 - — — — w okręgu kuracyjnym Veldes 81, 181.
- Hannsdorf**, ob. Kolej.
- Heinersdorf**, ob. Cło.
- Iekany**, ob. Cło.
- Inspektorzy przemysłowi**; 34 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych 72, 169.
- Insbruck**; dokument koncesyjny na kilka wąsko-torowych lokalnych linii kolejowych na obszarze stołecznego miasta Insbruka 167, 473.
- utworzenie prowizorycznego wydziału prawa i uniejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym 108, 271.
 - zmiany w okręgach rozkładu podatku zarobkowego tudzież w okręgach szacunkowych podatku osobistodochodowego dla miasta Insbruka i dla powiatu politycznego Insbruka (okolica) 148, 339.
- Jedwab**; wolne od podatku używanie cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu 102, 267.
- Kamienie do lizania**, prasowane ze soli bydłcej; sprzedaż 55, 99.
- Kary podatkowe**, ob. Podatek.
- Katolicy duszpasterze**; otwarcie poborów 7, 13.
- Kirchberg a. d. Pielach**, ob. Kolej.
- Klasy niebezpieczności**; podział przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności 58, 101.
- Kolej**; korzystanie z przyznaných urzędnikom i sługom państwowym zniżen cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z niemi pod względem zwrotu kosztów na równi 61, 133.
- lokalna z Korneuburga do Ernstbrunn 67, 161.
 - lokalna z Opawy do Grätz; koncesya 91, 197.
 - mała wąsko-torowa, która ma być utrzymywaną w ruchu zapomocą elektryczności, z Ober-Gablonz do Schlag; koncesya 94, 211.
 - — normalno-torowa w Poli, utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności; koncesya 92, 203.
 - lokalna z Hannsdorf do Mährisch-Altstadt; koncesya 95, 213.
 - — z Tarnopola do Zbaraża; koncesya 146, 332.
 - nadanie koncesyi na linię małej kolei wąsko-torowej w Libercu 89, 191.
 - lokalna z Berna do Lösch; koncesya 154, 345.
 - mała wąsko-torowa elektryczna na obszarze stołecznego miasta Opawy; koncesya 159, 355.
 - lokalna z Neuhaus do Wobratyna; koncesya 168, 477.
 - normalno-torowa elektryczna lokalna z Bludenz do Schruns 164, 459.
 - lokalna z Daudleb do Rokitnic; koncesya 169, 483.
 - koncesya na normalo-torową elektryczną kolejkę od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu do Kagran z odgałęzieniem do Kaisermüblen 113, 279.
 - lokalna z Reutte do granicy państwowej pod Schönbichl; koncesya 119, 289.
 - wąsko-torowa lokalna z Kirchberg a. d. Pielach na Maryacell do Gußwerk; koncesya 122, 298.
 - lokalna z Sudoměř-Skalsko do Alt-Paka; koncesya 18, 26.
 - — od stacyi Siedlce-Kutna Hora do Zruč 22, 37.
 - — Zwettl—Martinsberg; koncesya 32, 71.
 - traktat, między monarchią austriacko-węgierską a królestwem saskim, dotyczący objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej 90, 193.
 - ponowne przedłużenie terminu otwarcia ruchu na kilku małych elektrycznych liniach kolejowych w Pradze i okolicy 48, 89.
 - wąsko-torowa lokalna z Mank na St. Leonhard am Forst do Ruprechtshofen; koncesya 56, 99.

- Koleje**; spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 74, 172.
- przystąpienie królestwa Rumunii do międzynarodowej umowy, względem obrotu towarów na kolejach żelaznych 75, 172.
 - spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 100, 255.
 - wąsko-torowe lokalne na obszarze stołecznego miasta Innsbruka; koncesya 167, 473.
- Kolejowe mosty** torowe i nadtorowe, tudzież mosty na drogach dojazdowych z żelaznymi lub drewnianymi dźwigarami 97, 219.
- połączenie z Opawy do Bauernwitz; traktat pomiędzy Austro-Węgrami i cesarstwem niemieckim względem wybudowania 126, 305.
- Kolor** znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich 155, 351.
- Komisya** główna miar i wag; skład i zakres działania 111, 277.
- Komora**, ob. Podatek.
- Koncesya**, ob. Kolej.
- Koncesye**; zaliczenie przemysłu techniczno-dentystycznego w poczet przemysłów koncesyjonowanych 15, 23.
- zaliczenie przedsiębiorstw tajnych agentur prywatnych (detektywów) do rzędu przemysłów koncesyjonowanych 41, 83.
- Konsularne sądy**; uzupełnienie przepisów o postępowaniu spadkowym, obowiązujących w sądach konsularnych 103, 267.
- Konstruktorzy**, ob. Politechnika.
- Korneuburg**, ob. Kolej.
- Kościelec Łabski**; zaliczenie gminy Kościelec Łabski do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej 127, 310.
- Krippen**, ob. Cło.
- Krzyż czerwony**; używanie znaku, względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie 24, 43.
- Kufstein**; utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein 14, 21.
- Kurza cholera**, ob. Ptasia cholera.
- Kwota**; Najwyższe pismo odręczne, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1904 do 30. czerwca 1905 do pokrywania kosztów spraw wspólnych 66, 159.
- Lauxmühle**, ob. Cło.
- Lekarstw cennik** na rok 1905 137, 317.
- Leoben**; ustanowienie nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać: „Główne szkoły górnicze“ 85, 185.
- Liberzec**; koncesya na linię małej kolei wąsko-torowej w Libercu 89, 191.
- podwyższenie wynagrodzenia, pobieranego przez asesorów i ich zastępców w sądzie przemysłowym w Libercu i przez asesorów instancyi odwoławczej 87, 189.
 - zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Liberzec (wieś) 47, 89.
- Licea żeńskie**; dopuszczenie abiturjentek do zawodu farmaceutycznego (przemysłu aptekarskiego) 40, 83.
- Listy płatnicze**; wprowadzenie list płatniczych do kwitowania poborów funkcjonaryuszy państwowych 166, 465.
- Lösch**, ob. Kolej.
- Lublana**; utworzenie urzędu podatkowego dla miasta 128, 310.
- Mährisch-Altstadt**, ob. Kolej.
- Majątek spadkowy**; dodatki szkolne względnie inne dodatki na zakłady publiczne, opłacane z nieruchomości majątku spadkowego 33, 75.
- Mank**, ob. Kolej.
- Martinsberg**, ob. Kolej.
- Maryacell**; zakaz handlu obnośnego na obszarze tej gminy jarmarcznej 12, 19.
- Marynarka**; kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904 30, 69.
- o popieraniu marynarki handlowej i rozporządzenie o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich 162, 359.
- Mączka ryżowa**; taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła 71, 168.
- Meksyk**; uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych z Włochami i z Meksykiem 5, 7.
- Mezőtelegd**, ob. Cło.
- Miary i wagi**; skład i zakres działania głównej Komisji miar i wag 111, 227.
- Międzynarodowa umowa**; spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 74, 172; 100, 255.

Mikestelep (komitat Háromszék), ob. Podatek.

Mittelgrund, ob. Cło.

Mleko; dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka 115, **281**.

Mödling; zaliczenie gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej 151, **343**.

Morawska Ostrawa; postanowienia co do wymiaru rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych w Morawskiej Ostrawie i okolicy 39, **32**.

— utworzenie głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie 134, **314**.

Morawy, ob. Ulgi.

Mosty kolejowe torowe i nadtorowe, tudzież mosty na drogach dojazdowych z żelaznymi lub drewnianymi dźwigarami 97, **219**.

Należitości c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych, wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych 165, **463**.

— utworzenie urzędu wymiaru należitości w Suczawie 43, **85**.

— zgłaszanie i zastępstwo zaległych podatków bezpośrednich, należitości i innych danin publicznych przy przymusowej sprzedaży nieruchomości 36, **81**.

Neresine, ob. Cło.

Neuhaus, ob. Kolej.

Niebezpieczność, ob. Klasy niebezpieczności.

Niedzielna praca przemysłowa w poszczególnych kategoriach przemysłu; zmiana pozwolenia na nią 35, 77; 99, **253**.

Niemcy; postanowienia w celu sprowadzenia wzajemności względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów 123, **299**.

Ober-Gablonz, ob. Kolej.

Oberleutensdorf; utworzenie sądu powiatowego w Oberleutensdorf w Czechach 130, **311**.

— rozpoczęcie czynności przez sąd powiatowy w Oberleutensdorf 149, **340**.

— utworzenie urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach 161, **358**.

Obnośny handel, ob. Handel.

Obrońcy; rozporządzenie, którem adwokatom, kandydatom adwokackim i obrońcom pozwolono nosić ubiór urzędowy 59, **129**.

Obrót; kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym” obrocie wyrobów hafciarskich 155, **351**.

Okręgi i siedziby urzędników rewirowych; nowe postanowienia 6, **9**.

— inspekcyjne; 34 okręgów dla działalności inspektorów przemysłowych 72, **169**.

Oleje fuzlowe; wydawanie ich 93, **207**.

Ołomuńiec; przedłużenie okresu obowiązywania ustawy dotyczącej rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku na rzecz nowych budowli i przebudów w mieście Ołomuńcu, na dalszych lat dziesięć 80, **179**.

Opawa, ob. Kolej.

— ob. Traktat.

Ordynacja cehownicza z dnia z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171; ogłoszenie dodatkowych postanowień 13, **19**.

— sygnałowa dla żeglugi na jeziorze bodenskim 4, **5**.

Orsowa; upoważnienie królewskiej węgierskiej głównej komory w Orsowie do postępowania wyjściowego przy wywozie i przewozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu w swoim czasie innemu urzędowi przekazano 17, **25**.

Papier; wolne od podatku użycie cukru do wyrobu papieru 98, **251**.

Passawa; upoważnienie c. k. głównej komory I. klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców 77, **177**.

Pasza; zakaz wywozu artykułów pastewnych 84, **183**.

Piwo; napełnianie systemów puszek kontrolnego przyrzędu do mierzenia brzezki piwnej patentu Erhard-Schau 124, **301**.

— zmiana przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrzędu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard-Schau 157, **353**.

— podstawa wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu 156, **351**.

Pobory katolickich duszpasterzy; otwarcie 7, **13**.

— wprowadzenie list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryuszy państwowych 166, **465**.

Poczta; zmiana znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy oraz wydanie nowych znaczków pocztowych po 72 halerzy 120, **295**.

— wprowadzenie obrotu przekazowego (czekowego, klirynkowego) c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie 132, **313**.

Pocztą; wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczone wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych 143, 328.

- uzupełnienie przepisów o oddawaniu przesyłek pocztowych 57, 100.
- utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Bregencji 26, 45.
- utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein 14, 21.

Podatek; ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi 136, 316.

- wolne od podatku użycie cukru do wyrobu papieru 98, 251.
- utworzenie nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa Zborów w Galicyi 145, 331.
- zmiany w okręgach rozkładu podatku zarobkowego tudzież w okręgach szacunkowych podatku osobisto-dochodowego dla miasta Innsbruka i dla powiatu politycznego Innsbruka (okolica) 148, 339.
- zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Semil 141, 322.
- dziesiąty dodatek do przepisu wykonawczego IV. rozdziału ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych 152, 343.
- wolne od podatku używanie cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu 102, 267.
- podstawa wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu 156, 351.
- utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach 161, 358.
- zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu politycznego Frydek z miastem Frydek 109, 273.
- utworzenie urzędu podatkowego dla miasta Lublany 128, 310.
- upoważnienie królewskiej węgierskiej głównej komory w Orsowie do postępowania wyjściowego przy wywozie i przewozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu w swoim czasie innemu urzędowi przekazano 17, 25.
- jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymiarowania podatku od obrotu papierów 27, 45.
- — — papierów wartościowych, notowanych na praskiej giełdzie, służące za podstawę do wymiaru podatku giełdowego 34, 75.
- utworzenie urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Werszowcach w Czechach 44, 87.

Podatek; utworzenie urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Bojkowicach na Morawach 133, 314.

- zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Liberzec (wieś) 47, 89.
- — godzin urzędowych w kasach urzędów podatkowych 53, 97.
- wysokość opustu na rok 1904 z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież ogólna suma podatku zarobkowego i stopa podatkowa dla oznaczonych w §ie 100, ustępie 1 i 5 tej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków 60, 131.
- uregulowanie indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego 78, 177.
- bonifikacya od zwróconych kwot podatku i kar podatkowych 79, 178.
- rozszerzenie czasowego uwolnienia od podatku na rzecz nowych budowli i przebudów w mieście Olomuńcu, na dalszych lat dziesięć 80, 179.

Podatki; zgłaszanie i zastępstwo zaległych podatków bezpośrednich, należności i innych danin publicznych 36, 81.

- dziewiąty dodatek do Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o osobistych podatkach bezpośrednich 82, 181.
- ustawa o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenie o uwolnieniu od podatku okrętów handlowych morskich 162, 359.

Podatkowy urząd i depozytów sądowych w Polskiej Ostrawie na Śląsku; utworzenie 1, 1.

Polą; nadanie kołecy na dwie linie małej kolei normalno-torowej w Poli, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności 92, 203.

Policya; wymiar należności c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych, wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych 165, 463.

Politechnika; o mianowaniu asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej, tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych 70, 168.

Polska Ostrawa; utworzenie urzędu podatkowego i depozytów sądowych tamże 1, 1.

Powiatowy sąd, ob. Sąd.

Praca; zmiana pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu 35, 77.

Praca przemysłowa, ob. Przemysł.

Praga; urzędowe wyciskanie znaczków stemplowych w Pradze 160, **358**.

— utworzenie piątego miejskiego sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Pradze 131, **311**.

— ponowne przedłużenie terminu otwarcia ruchu na kilku małych elektrycznych liniach kolejowych w Pradze i okolicy 48, **89**.

— ob. Giełda.

Preußisch-Heinersdorf, ob. Cło.

Prowizoryum budżetowe na czas od 1. lipca do 31. grudnia 1904 63, **135**.

— — — — od 1. stycznia do 30. czerwca 1905 163, **359**.

Przedsiębiorstwa; wysokość opustu na rok 1904, z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież ogólna suma podatku zarobkowego i stopa podatkowa dla oznaczonych w §1e 100, ustępie 1 i 5 tej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków 60, **131**.

Przemysł; zmiana pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu 35, **77**; 99, **253**.

— techniczno-dentystyczny; zaliczenie w poczet przemysłów koncesyonowanych 15, **23**.

Przemysłowi inspektorzy; 34 okręgów inspekcyjnych dla ich działalności 72, **169**.

Przesiedley, ob. Cło.

Przesyłki pocztowe, ob. Poczta.

Przybram; ustanowienie nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odłąd mają się nazywać: „Główne szkoły górnicze“ 85, **185**.

Psie skóry; postępowanie cłowe z zeszytymi błanami etc. z psich skór 112, **278**.

Ptasia cholera i jej tępienie oraz zarządzenia w celu ochrony przed kurzą cholerą 20, **35**.

Puszki kontrolnego przyrządu do mierzenia brzeczki pływnej patentu Erhard-Schau; sposób ich napełniania 124, **301**.

Rada przemysłowo-rolnicza; zmiana jej statutu 10, **15**.

Rekruci; kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904 30, **69**.

Reutte, ob- Kolej.

Robaki; ochronne zarządzenia przeciw chorobie robaków w górnictwie 76, **173**.

Robotnicy; podział przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności 58, **101**.

— postanowienia co do wymiaru rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych w Morawskiej Ostrawie i okolicy 39, **82**.

— ulgi dla budowl i ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników i maksymalna stopa procentowa dla oprocentowania takich budowl na Morawach 38, **82**.

Rokitnice, ob. Kolej.

Roślinne tłuszcze; postępowanie cłowe względem jadalnych tłuszczów roślinnych 11, **17**.

Rumunia; przystąpienie królestwa Rumunii do międzynarodowej umowy, względem obrotu towarów na kolejach żelaznych 75, **172**.

Ruprechtshofen, ob. Kolej.

Ryż; taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła 71, **168**.

Sarajewo, ob. Cło.

Sąd powiatowy w Bojkowicach na Morawach; rozpoczęcie czynności 129, **310**.

— — w Bolszowcach w Galicyi; powołanie do życia 106, **269**.

— — w Werszowcach; wprowadzenie w życie 45, **87**.

— — w Ślemieniu; przydzielenie gmin z jego okręgu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi 9, **14**.

— — w Ślemieniu w Galicyi; przeniesienie siedziby 8, **14**.

— — w Oberleutensdorf w Czechach; utworzenie 130, **311**.

— — w Oberleutensdorf; rozpoczęcie czynności 149, **340**.

— utworzenie piątego miejskiego sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Pradze 131, **311**.

— **przemysłowy**; podwyższenie wynagrodzenia, pobieranego przez asesorów i ich zastępców w sądzie przemysłowym w Libercu i przez asesorów instancyi odwoławczej 87, **189**.

Sądy; zmiana postanowień instrukcyi dla sądów pierwszej instancyi pod względem urlopów urzędników kancelaryjnych 46, **87**.

— **konsularne**; uzupełnienie przepisów o postępowaniu spadkowym, obowiązujących w sądach konsularnych 103, **267**.

Sędziowie obywatelscy przy trybunałach pierwszej instancyi; tytuł 62, **134**.

- Schlag**, ob. Kolej.
- Schönbichl**, ob. Kolej.
- Schraus**, ob. Kolej.
- Sejm bukowiński**; patent rozwiązujący 52, **95**.
— czeski; patent cesarski, dotyczący zwołania 51, **95**.
— dolno-austryacki; patent zwołujący 147, **337**.
— styryjski; patent zwołujący 150, **341**.
- Sejmy Czech, Dalmacyi, Galicyi, Austrii Dolnej i Górnej, Solnogrodu, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Gorycyi-Gradyski, Istrii i Przedarulanii**; patent zwołujący 101, **265**.
- Semil**; zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tym podatkowym okręgu poborczym 141, **322**.
- Siarczany eter z alkoholu**; sposób dobywania go 125, **303**.
- Siedlee**, ob. Kolej.
- Skóry**; postępowanie cłowe z zeszytymi błonami etc. z psich skór 112, **278**.
- Służba wojskowa**; zmiana części I. przepisów o służbie wojskowej 19, **31**.
- Sól**; sprzedaż kamieni do lizania prasowanych ze soli bydlęcej 55, **99**.
— wprowadzenie obrotu przekazowego (czekowego, klirynkowego) c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie 132, **313**.
— zaprowadzenie w zarządzie salinarnym w Ebensee rozsprzedaży soli w tabliczkach 83, **182**.
- Spirytus**; dodatkowe postanowienia do przepisów o cechowaniu i stemplowaniu metalowych zbiorników do przewozu spirytusu 65, **155**.
— norma dla handlu palonymi napojami wysokowymi, w zamkniętych naczyniach, ważna na obszarze królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim księstwem Krakowskim i na obszarze księstwa Bukowiny 121, **297**.
- Spis urzędów cłowych**; zmiana 114, **281**.
- Sprawdzanie**, ob. Cechowanie.
- Sprawy wspólne**, ob. Kwota.
- Stacje cementnicze** w Krems, w Steyr i w Białej; zniesienie 96, **217**.
- Starostwo** w Zborowie w Galicyi; utworzenie 88, **190**.
— utworzenie nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa Zborów w Galicyi 145, **331**.
- Starostwo**; ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi 136, **316**.
- Statut Rady przemysłowo-rolniczej**; zmiany 10, **15**.
- Stemple**; urzędowe wyciskanie znaczków stemplowych w Pradze 160, **358**.
- Stopa tary**, ob. Tara.
- Straż policyjna**; należności c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych, wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych 165, **463**.
- Styrya**; patent cesarski, dotyczący zwołania sejmiku styryjskiego 150, **341**.
- Sygnalowa ordynacja** dla żeglugi na jeziorze bodenskim 4, **5**.
- Suczawa**; utworzenie urzędu wymiaru należności w Suczawie 43, **85**.
- Sudoměř-Skalsko**, ob. Kolej.
- Szkolne dodatki**, względnie inne dodatki na zakłady publiczne, opłacane z nieruchomości majątku spadkowego 33, **75**.
- Ślemień**, ob. Sąd powiatowy.
- Tara**; ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach 23, **43**.
— przepisy o urzędzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych 64, **151**.
- Tarnopol**; koncesja na kolej lokalną z Tarnopola do Zbaraża 146, **332**.
- Taryfa adwokacka**; zmiana 54, **97**.
— zaliczenie gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej (Dz. u. p. Nr. 214 z r. 1900) 151, **343**.
— — — Kościelec Łabski do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej 127, **310**.
- Temessiget**, ob. Cło.
- Terminy wpłaty podatku domowo-czynszowego** w podatkowym okręgu poborczym Semil; ich zmiana 141, **322**.
- Tłuszcze roślinne**; postępowanie cłowe względem jadalnych tłuszczów roślinnych 11, **17**.
- Togi**, ob. Adwokaci.
- Towary**; spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 72, **172**; 100, **255**.

- Traktat** pomiędzy Austro-Węgrami i cesarstwem niemieckim względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz 126, 305.
- między monarchią austriacko-węgierską a królestwem saskim, dotyczący objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej 90, 193.
- Tryjesteńska giełda**, ob. Giełda.
- Tytoniowy wyciąg**; rozporządzenie dotyczące obrotu wyciągiem tytoniowym 3, 3.
- Tytuł** fachowych sędziów obywatelskich przy trybunale pierwszej instancji 62, 134.
- Ulgi** dla budowli ze zdrowymi i tanimi mieszkaniami dla robotników; maksymalna stopa procentowa dla oprocentowania takich budowli na Morawach 93, 82.
- Uniwersytet**; utworzenie prowizoryczne wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Innsbruku 108, 271.
- Uniwersytety**; mianowanie asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej, tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych 70, 168.
- Urlopy** urzędników kancelaryjnych; zmiana postanowień instrukcji dla sądów pierwszej instancji pod względem tych urlopów 46, 87.
- Urząd** wymiaru należności w Suczawie; utworzenie 43, 85.
- ob. Podatek.
- Urzędnicy rewirowi**; nowe postanowienia co do okręgów i siedzib 6, 9.
- Veldes**; zakaz handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym 81, 181.
- Villach**; upoważnienie głównej komory II. klasy w Villach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przedsiębiorców 116, 282.
- Waga**; sprawdzanie i cechowanie wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotywy, wagonów kolejowych itp.) 28, 55.
- ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wagi nacylowej z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonej wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych 143, 328.
- Wagi**; skład i zakres działania głównej Komisji miar i wagi 111, 277.
- Wagi**; urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie wag nacylowych 142, 323.
- przepisy o urządzeniu i cechowaniem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych 64, 151.
 - i ciężarki służące do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie; cechowanie 2, 1.
- Werszowce**; wprowadzenie w życie sądu powiatowego tamże 45, 87.
- w Czechach, ob. Podatek.
- Wiedeń**; koncesja na normalno-torową elektryczną kolejkę od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu do Kagan z odgałęzieniem do Kaisermühlen 113, 279.
- Wino**; uprzywilejowany pod względem cłowym pobór naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto 118, 284.
- Wina deserowe**; pobór dodatku do cła od win deserowych, zaprawionych alkoholem 69, 167.
- Włochy**; uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych z Włochami i z Meksykiem 5, 7.
- upoważnienie rządu do unormowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami w drodze rozporządzenia 110, 275.
 - rozporządzenie całego Ministerstwa, normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami 117, 283.
- Wobratyn**, ob. Kolej.
- Woda gazowa**; ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach 23, 43.
- Wodomierze** typów IX a, XXXVII i XXXVIII; bliższy opis 29, 65.
- typów XXXIX i XL; dopuszczenie do urzędowego uwierzytelniania 49, 91.
- Wojsko**; kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904 30, 69.
- zaliczenie gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej 151, 343.
- Wojskowa służba**; zmiana części I. przepisów o służbie wojskowej 19, 31.
- taryfa czynszowa; zaliczenie gminy Kościelec Łąbski do dziewiątej klasy tej taryfy 127, 310.
- Wspólne sprawy**, ob. Kwota.
- Wyciąg tytoniowy**; obrót 3, 3.
- Wydział** prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Innsbruku; utworzenie go 108, 271.

- Wywóz**; zakaz wywozu artykułów pastewnych 84, 183.
- Wzajemność** względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów 123, 299.
- Zakaz handlu** obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryzell 12, 19.
- wywozu artykułów pastewnych 84, 183.
- Zamknięcie** rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1904 163, 359.
- Zbaraż**; koncesya na kolej lokalną z Tarnopola do Zbaraża 146, 332.
- Zborów**; utworzenie starostwa 88, 190.
- utworzenie nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa Zborów w Galicyi 145, 331.
- Zborów**; ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo-utworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi 136, 316.
- Zbiorniki** metalowe do przewozu spirytusu; przepisy o cechowaniu i stemplowaniu 65, 155.
- Znaczki pocztowe**; zmiana wyglądu znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy oraz wydanie nowych znaczków pocztowych po 72 halerzy 120, 295.
- **stemplowe**; urzędowe wyciskanie znaczków stemplowych w Pradze 160, 358.
- **tożsamości**; kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich 155, 351.
- Zniżenie** cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiadnień, stojących z niemi pod względem zwrotu kosztów na równi 61, 133.
- Zruč**, ob. Kolej.
- Zwettl**, ob. Kolej.
- Żywiec**, ob. Sąd powiatowy.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 5. stycznia 1904.

Treść: (№ 1—3.) 1. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Polskiej Ostrawie na Szląsku. — 2. Obwieszczenie, dotyczące ponownego cechowania ciężarków i wag służących do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie. — 3. Rozporządzenie, dotyczące obrotu wyciągiem tytoniowym.

1.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. grudnia 1903,

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Polskiej Ostrawie na Szląsku.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia ustanawia się w Polskiej Ostrawie na Szląsku urząd podatkowy i depozytów sądowych dla gmin, które w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 216, względnie z dnia 13. listopada 1902, Dz. u. p. Nr. 112, przydzielono do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocznie swe czynności urzędowe równocześnie ze sądem powiatowym w dniu 1. stycznia 1904.

Z tą chwilą wydziela się gminy: Polską Ostrawę, Małe Kuńczyce, Radwanice, Michałkowice, Heremanice, Muglinów i Hruszów z okręgu urzędu podatkowego w Boguminie i przydziela je do okręgu urzędu podatkowego w Polskiej Ostrawie.

Böhm wlr.

2.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. grudnia 1903,

dotyczące ponownego cechowania ciężarków i wag służących do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej w publicznym obrocie.

W wykonaniu postanowień rozdziału II, ustępu G, alinea 4, względnie rozdziału III, ustępu E, alinea 4, normujących w myśl obwieszczenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 132, wyrób i sprzedaż ciężarków i wag, których należy używać w obrocie publicznym do kontroli wagi złotych monet krajowych waluty koronowej, zarządza się co następuje:

A. Ogólne postanowienia, dotyczące ponownego cechowania wyżej wymienionych ciężarków i wag względnie nabywania nowych ciężarków normalnej i tolerowanej wagi 10 i 20 koronówek.

1. Ciężarki używane w publicznym obrocie a przedstawiające ustawowo ustaloną należytą wagę surową (normalną względnie przepisaną wagę) monet wartości 50, 100, 200, 500 i 1000 koron (w złocie), należy po upływie ważności pierwszego

lub ponawianego stempla cechowniczego przesłać w starannem opakowaniu (wraz z kasetą) wprost c. k. głównej Komisji miar i wag we Wiedniu do ponownego ocechowania.

Za ponowne ocechowanie normalnych ciężarków po 50 i 100 koron płaci się po 32 h, za ponowne ocechowanie normalnych ciężarków po 200, 500 i 1000 koron po 48 h.

2. Ciężarków, przedstawiających ustawowo ustaloną normalną wagę 10- lub 20-koronówki względnie tolerowaną wagę 10- lub 20-koronówki nie cechuje się ponownie, a nowe tego rodzaju ciężarki otrzymać można w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Wiedniu, po cenach unormowanych obwieszczeniem Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 99 względnie za pośrednictwem c. k. krajowych władz skarbowych po cenach, zawartych w obwieszczeniu Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 99.

3. Wagi precyzyjne, służące w publicznym obrocie do ważenia złotych monet 10- i 20-koronowych, należy po upływie ważności pierwszego lub ponawianego stempla cechowniczego przesłać w odpowiednim opakowaniu c. k. głównej Komisji miar i wag we Wiedniu do ponownego ocechowania.

Za ponowne ocechowanie takich wag opłaca strona — bez względu na to, czy wagę uznano za nadającą się do ostemplowania czy nie — kwotę 80 h od sztuki, za ewentualne zaś badanie samych obydwu talerzy wagi kwotę 10 h.

Jeżeli jednak wagę zwrócono bez badania, z powodu łatwo dostrzegalnych usterek w konstrukcyi, to się opłaca tylko należytość manipulacyjną w wysokości 20 h.

C. k. główna Komisya miar i wag zarządza także potrzebną ewentualnie naprawę wagi, wydanej urzędownie na podstawie obwieszczenia Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 132, względnie z dnia 9. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 99, a to na koszt i niebezpieczeństwo proszącej o to strony.

Koszta przesyłki i opakowania ponosi we wszystkich wyżej przytoczonych wypadkach również strona.

B. Szczegółowe przepisy dla c. k. Urzędów, dotyczące postępowania przy ponownem cechowaniu wyżej wymienionych ciężarków i wag względnie przy nabywaniu nowych normalnych i tolerowanych ciężarków dla 10 i 20 koron.

1. Ciężarki, używane w c. k. Urzędach a przedstawiająco ustawowo ustaloną, należytą wagę surową (normalną, względnie przepisaną wagę) monet

wartości 50, 100, 200, 500, 1000 i tysiąckrotną tolerowanej wagi dziesięcio-koronówki = 10-000 koron (w złocie), przesłać należy we właściwym czasie, to jest przed upływem terminu ważności pierwszego względnie ponawianego stempla cechowniczego, wraz z kasetą w należytem opakowaniu wprost do c. k. głównej Komisji miar i wag, przyczem dołączyć należy dwie konsygnacye i podać liczbę ciężarków i nazwę urzędu, który ciężarki te przesyła.

2. Ponieważ ciężarków, przedstawiających ustawowo ustaloną normalną wagę 10- lub 20-koronówki względnie tolerowaną wagę 10- lub 20-koronówki, ponownie się nie cechuje, przeto winny c. k. Urzędy we właściwym czasie, to jest przed upływem ważności stempla cechowniczego prosić pisemnie i to wprost w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Wiedniu — o wymianę odnośnych ciężarków na nowe, zaopatrzone w odpowiedni stempel cechowniczy.

Po otrzymaniu nowych ciężarków należy używane dotąd ciężarki przesłać wprost do powyższego ekonomatu.

3. Przed upływem okresu ważności stempla cechowniczego u wydanych urzędownie wag precyzyjnych, służących w c. k. urzędach do ważenia pojedynczych monet złotych 10- i 20-koronowych, winny c. k. Urzędy prosić pisemnie w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Wiedniu — podając liczbę używanej właśnie wagi do monet złotych — o udzielenie wagi, zaopatrzonej w nowy stempel cechowniczy i równocześnie zawiadomić o tem pisemnie bezpośrednio władzę przełożoną tego c. k. Urzędu.

Po otrzymaniu nowej wagi z tego ekonomatu przesłać ma odnośny c. k. Urząd używaną dotąd wagę bezzwłocznie temuż ekonomatowi, i to w opakowaniu, przepisaniem w instrukcyi, dodawanej do każdej wagi w dwóch egzemplarzach, które to instrukcyje również dołączyć należy.

Równocześnie z wysłaniem wagi winien c. k. Urząd przesłać ekonomatowi konsygnacją w podwójnem wygotowaniu, w której wymienić należy numer wagi i nazwę wysyłającego ją urzędu.

Ekonomat c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Wiedniu oddaje przysłane przez c. k. Urzędy wagi do monet złotych, nierozpakowane, z dołączeniem konsygnacyi w podwójnem wygotowaniu, zawierającej te same szczegóły, w partyach po 25 sztuk c. k. głównej Komisji miar i wag do ponownego ocechowania, która to władza zarządza także ewentualnie potrzebne naprawy wag.

Böhm wlr.

Call wlr.

3.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 29. grudnia 1903,****dotyczące obrotu wyciągiem tytoniowym.****§ 1.**

Wyciąg tytoniowy (sos tytoniowy), wytwarzany przez zgęszczenie wody odpływowej z ługowanego tytoniu, należy uważać na przyszłość nie jako trującą lecz jako specyfik, zawierający truciznę, po myśli §u 15. rozporządzenia Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 2.

Obrót wyciągiem tytoniowym, stanowiącym przedmiot państwowego monopolu tytoniowego

(§ 381, l. 2, 425, ordynacyi ceł i monopolów państwowych) unormuje rozporządzenie Ministerstwa skarbu, z uwzględnieniem postanowień §u 15. rozporządzenia Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 21. kwietnia 1876, Dz. u. p. Nr. 30.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1904.

Tem samem znosi się postanowienia rozporządzeń Ministerstwa skarbu, dalej Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 23. marca 1895, Dz. u. p. Nr. 45 i z dnia 19. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 243.

Koerber wlr.**Böhm wlr.****Call wlr.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1867 za	4 K — h	Rocznik 1885 za	3 K 60 h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1868 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1869 "	6 " — "	" 1887 "	5 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1871 "	4 " — "	" 1889 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1891 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1875 "	4 " — "	" 1893 "	6 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1876 "	3 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1877 "	2 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1896 "	7 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1898 "	6 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1900 "	7 " — "
" 1865 "	4 " — "	" 1883 "	5 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1884 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena handlowa za rocznik 1903 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1904.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 8. stycznia 1904.

Treść: **M** 4. Rozporządzenie, zawierające zmianę ordynacyi sygnałowej dla żeglugi na jeziorze bodeńskim. (III. dodatek do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. listopada 1899).

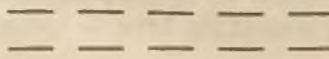
4.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1903,

zawierające zmianę ordynacyi sygnałowej dla żeglugi na jeziorze bodeńskim. (III. dodatek do

rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 225).

Na zasadzie umowy, zawartej pomiędzy Rządami państw leżących nad brzegami jeziora bodeńskiego rozporządza się, że cyfra 16 III. dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 225, brzmieć ma na przyszłość jak następuje:

Nr. sygnału	Nazwa i znaczenie sygnału	Rodzaj i sposób sygnałowania	Odpowiedź na sygnał
16	Sygnał ratunkowy daje się, by uzyskać pomoc, gdy własny okręt jest w potrzebie lub niebezpieczeństwie (§ 14).	 <p>Długie, szybko po sobie następujące gwizdy lub uderzenia w dzwon kilka razy (na statkach parowych) względnie także tony trąbą do mgły (na innych okrętach), wywieszenie flagi ratunkowej (= wielkiej czerwonej flagi), spalenie ogni alarmowych, strzały armatnie.</p>	Okrety odpowiadają sygnałami alarmowymi, porty strzałami armatnimi.

Powyższe postanowienie nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Koerber wlr.

Wittek wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie, dzielnica I, Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1867 za 4 K — h	Rocznik 1885 za 3 K 60 h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1868 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1869 " 6 " — "	" 1887 " 5 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1871 " 4 " — "	" 1889 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1891 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1893 " 6 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1876 " 3 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1877 " 2 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1898 " 6 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1883 " 5 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1884 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena handlowa za rocznik 1903 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1904.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30%, od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 13. stycznia 1904.

Treść: **Nr 5.** Rozporządzenie cesarskie, upoważniające Rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami i z Meksykiem w drodze rozporządzenia.

5.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 9. stycznia 1904,

upoważniające Rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami i z Meksykiem w drodze rozporządzenia.

Na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważniam Rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami, przeważnie, najdalej do 30. września 1904, w drodze rozporządzenia. Taksamo upoważniam Rząd, by

w stosunku do Meksyku utrzymał w mocy najdalej na przeciąg jednego roku zarządzenia, wydane na podstawie ustawy z dnia 26. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 108.

§ 2.

Wykonanie tego rozporządzenia, które nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 9. stycznia 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Hartel wkr.

Giovanelli wkr.

Welsersheimb wkr.

Böhm wkr.

Call wkr.

Piętak wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1867 za 4 K — h	Rocznik 1885 za 3 K 60 h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1868 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1869 " 6 " — "	" 1887 " 5 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1871 " 4 " — "	" 1889 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1891 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1893 " 6 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1876 " 3 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1877 " 2 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1898 " 6 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1883 " 5 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1884 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cena handlowa za rocznik 1903 podaną zostanie do wiadomości z początkiem stycznia 1904.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1904.

Treść: № 6. Rozporządzenie, którem rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. listopada 1895, dotyczące się okręgów i siedzib urzędników rewiowych, zastępuje się nowymi postanowieniami.

6.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 9. stycznia 1904,

którem rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 174, dotyczące się okręgów i siedzib urzędników rewiowych, zastępuje się nowymi postanowieniami.

Ze względu na to, że od wyjścia rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 11. listo-

pada 1895, Dz. u. p. Nr. 174, zaszły zmiany w niektórych okręgach politycznych i sądowych, ustanawia się na nowo okręgi urzędowe i siedziby urzędników rewiowych w okręgach starostw górniczych, zaprowadzonych na zasadzie §u 9. ustawy z dnia 21. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 77, w sposób uwidoczniiony w poniżej umieszczonej tabeli.

P r z e g l ą d

siedzib i okręgów urzędowych starostw górniczych tudzież podlegających im urzędników rewiowych (w myśl ustawy z dnia 21. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 77).

Siedziba	Okrąg urzędowy	Siedziba	Okrąg urzędowy	
starostw górniczych		urzędników rewiowych		
Praga	królestwo czeskie	Liczba bież.		
		1	Praga	okrąg miejski Pragi, powiaty polityczne Karlin, Królewskie Winograpy, Žyžków, Hořovice, Przybram, Rakonice, Smíchov i Kladno.
		2	Slane	powiaty polityczne Loun, Melnik i Slane.
		3	Pilzno	powiaty polityczne Blatna, Kralowice, Pilzno, Rokiczany i powiaty sądowe Horažďowice powiatu politycznego strakonickiego, Mirowice piseckiego, Nepomuk przestyckiego i Planice klattowskiego.
		4	Srebro	powiaty polityczne Bischofteinitz, Srebro, Plan, Tachów, Taus, dalej powiaty sądowe Klattów i Nyrsko powiatu politycznego klattowskiego i Prestyce powiatu politycznego tej samej nazwy.
		5	Falknow	powiaty polityczne Asz, Cheb, Krašlice, dalej powiaty sądowe Falknow powiatu politycznego tej samej nazwy i Kinžwart powiatu politycznego Marienbad.
		6	Elbogen	powiaty polityczne Jachimow, Karlowe wary, Žlutyce, Tepl, dalej powiaty sądowe Elbogen powiatu politycznego falknowskiego i Marienbad powiatu politycznego tej samej nazwy.
		7	Chomutow	powiaty polityczne Kadaň, Chomutów, Podborzan i powiat sądowy Žatec powiatu politycznego tej samej nazwy.
		8	Mosty	powiaty polityczne Mosty i Duchców, dalej powiat sądowy Postelberg powiatu politycznego žateckiego.
9	Cieplice	powiaty polityczne Uście, Litonierzyce, Rudnik, Rumburg, Szluknow, Cieplice, Deczyn, dalej powiaty sądowe Czeska Lipa i Hajda powiatu politycznego Czeska Lipa, Wegstädtl dubskiego i Čwików jabłonskiego.		

Siedziba	Okrąg urzędowy	Siedziba	Okrąg urzędowy
starostw górniczych		urzędników rewiowych	
Praga	królestwo czeskie	Liczba bież.	
		10	Kutna Hora
			okrąg miejski Liberca i powiaty polityczne, Beneszów, Brunów, Czesław, Chocibórz, Chrudim, Niemiecki Brod, Frydland, Jablonec, Verhlab, Wysokie Myto, Jiczyn, Młodobolesław, Królewski Hradec, Królówdwór, Kolin, Kutna Hora, Lanckorona, Ledeč, Litomiszl, Mnichowski Hradec, Nachod, Nowybydżów, Neupaka, Nowemiasto nad Metują, Pardubice, Poděbrad, Polička, Rychnów, Liberzec, Selčan, Semil, Zámberg, Jilemnice, Trutnów, Turnów, dalej powiaty sądowe Dub powiatu politycznego dubskiego, Jablonne jabłońskiego, Mimoń czesko-lipskiego, Czarny Kościelec i Czeski Brod czesko-brodzkiego.
		11	Budziejowice
			powiaty polityczne Budziejowice, Kaplice, Krumów, Tynec nad Weltawą, Mühlhausen, Neuhaus, Pilgram, Prachatyce, Suszyce, Tabor, Trzeboń, tudzież powiaty sądowe Pisek i Wodňan powiatu politycznego piseckiego, Strakonice i Wołyń strakonickiego.
Wiedeń	arcyksięstwo austriackie poniżej i powyżej Anizy, księstwo salcburskie, margrabstwo morawskie, księstwo górno- i dolno-szląskie, księstwo bukowińskie	1	St. Pölten
			arcyksięstwo austriackie poniżej Anizy.
		2	Wels
			arcyksięstwo austriackie powyżej Anizy i księstwo salcburskie.
		3	Berno
	margrabstwo morawskie z wyjątkiem powiatów politycznych Morawska Ostrawa, Mistek i Nowy Jiczyn, tudzież zagłębi morawskich.		
		4	Morawska Ostrawa
	księstwo górnego i dolnego Szląska a z margrabstwa morawskiego zagłębia morawskie, tudzież powiaty polityczne Morawska Ostrawa, Mistek i Nowy Jiczyn.		
		5	Kaczyka
	księstwo bukowińskie.		
Celowiec	księstwo styryjskie, uksiążęczone hrabstwo Tyrolu i Vorarlbergu, księstwo karyntyjskie	1	Hall
			uksiążęczone hrabstwo Tyrolu i Vorarlbergu.
		2	Celowiec
			księstwo karyntyjskie.
		3	Leoben
	z księstwa styryjskiego powiaty polityczne Bruck nad Murem, Gröbming, Judenburg, Leoben, Liezen, Mürzzuschlag i Murau.		
		4	Grac
	z księstwa styryjskiego okrąg miejski Grac i powiaty polityczne Deutsch - Landsberg, Feldbach, Grac, Hartberg, Leibnitz, Radkersburg, Voitsberg i Weiz.		
		5	Cyleja
	z księstwa styryjskiego okręgi miejskie Cyleja, Marburg i Pettau, dalej powiaty polityczne Cyleja, Gonobice, Luttenberg, Marburg, Pettau, Rann i Windischgraz.		

Siedziba	Okrąg urzędowy	Siedziba	Okrąg urzędowy
starostw górniczych		urzędników rewiowych	
Celowiec	księstwo kraińskie, miasto Tryjest z okręgiem, książęcone hrabstwo Gorycyi i Gradyski i margrabstwo Istrii, królestwo Dalmacyi	Liczba bież.	
		6	Lublana
		7	Zadar
Kraków	królestwo Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświęcimem i Zatorem, dalej Wielkie księstwo krakowskie	1	Kraków
		2	Jasło
		3	Drohobycz
		4	Stanisławów

Giovannelli wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1904.

Treść: (M 7—9.) 7. Rozporządzenie, zawierające zmianę postanowień §§ów 12. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, dotyczącego otwarcia poborów, należących się według ustawy z dnia 19. września 1898, katolickim duszpasterzom. — 8. Rozporządzenie, dotyczące przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu w Galicyi. — 9. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi.

7.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 14. stycznia 1904,

zawierające zmianę postanowień §§ów 12. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, dotyczącego otwarcia poborów, należących się według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, katolickim duszpasterzom.

§ 1.

Samoistnym duszpasterzom, kooperatorom i prowizorom opróżnionych probostw, którzy na podstawie ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, pobierają uzupełnienie dotacyi (płacę prowizorów) z funduszu religijnego, otwiera się te pobory od dnia 1. marca 1904 począwszy, w miesięcznych ratach z góry.

Ustawowy początek i ustanie prawa do tych poborów nie ulega przez to żadnej zmianie.

§ 2.

Od dnia 1. marca 1904 począwszy, asygnuje się tymczasowo uzupełnienie dotacyi tym nowo mianowanym samoistnym duszpasterzom i kooperatorom, których poprzednicy uzupełnianie takie po-

bierali, w tej samej wysokości, i to z urzędu, bez pośrednio po nadejściu odnośnego uwiadomienia ordynaryatu biskupiego i od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje po przeniesieniu urzędu duchownego.

Jeżeli urząd dotyczący przeszedł ze skutkiem prawnym od pierwszego dnia jakiegoś miesiąca, wtedy asygnata tymczasowa następuje od tego dnia. Asygnowane w ten sposób pobory otwiera się miesięcznie z góry.

§ 3.

Po wniesieniu we właściwym czasie deklaracyi po myśli §u 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, albotież po nadejściu podania, wniesionego według §u 1, ustępu 3. tego rozporządzenia, wyrównywa się definitywnie przyznane uzupełnienie dotacyi dla nowego miejsca służbowego z jednej strony z ewentualnem na poprzedniej posadzce pobieranem uzupełnieniem dotacyi (płacą prowizorów), jakoteż z asygnowanym tymczasowo przy objęciu nowej posady uzupełnieniem dotacyi z drugiej strony, i to — biorąc za podstawę dzień przeniesienia nowej posady służbowej — w drodze orzeczenia (§ 7 powołanego rozporządzenia).

Otwarcie przyznanego definitywnie uzupełnienia dotacyi następuje według §u 1. obecnego rozporządzenia.

§ 4.

Jeżeli w terminie przepisany nie wniesiono deklaracyi lub prośby o asygnowanie kongruy,

zastanowić należy dalszą wypłatę asygnowanych tymczasowo poborów i zarządzić co potrzeba, by wypłacone już kwoty zostały zwrócone.

Jeżeli przy tem albo przy wyrównywaniu z definitywnie przyznanem uzupełnieniem dotacyi okaże się zwrot na rzecz funduszu religijnego przynoszący osmdziesiąt koron, natenczas uiścić go należy w dwunastu ratach miesięcznych.

§ 5.

Kooperatorom asygnuje się i wypłaca uzupełnienie dotacyi tam, gdzie to dotąd miało miejsce, do rąk ich przełożonego samoistnego duszpasterza. zakonnikom do rąk przełożonego stowarzyszenia duchownego, którego są członkami.

§ 6.

Gdy duszpasterz utraci prawo do poboru uzupełnienia dotacyi w ciągu miesiąca, nie uzyskując takiego urzędu duchownego, do którego postanowienia ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 mają zastosowanie, winien on sam względnie jego prawonabywca zwrócić natychmiast pobraną już za resztę tego miesiąca kwotę uzupełnienia dotacyi.

§ 7.

Prowizorom opróżnionych probostw asygnuje się płacę z urzędu, bezpośrednio po nadejściu odnośnego uwiadomienia ordynaryatu biskupiego z pierwszym dniem miesiąca następującego po mianowaniu prowizorem. Jeżeli nominacja następuje z pierwszym dniem jakiegoś miesiąca, asygnuje się płacę właśnie od tego dnia począwszy.

Płacę tę otwiera się miesięcznie z góry.

Prowizorowie obowiązani są w ciągu miesiąca, od nominacji licząc, zawiadomić, czy chcą korzystać z przysługującego im według §u 15 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205 prawa poboru swej płacy z dochodów probostwa, poczem się natychmiast zawieszają asygnowaną płacę i ściągają faktycznie otrzymane kwoty.

Przy obliczaniu przychodów i rozchodów opróżnionego probostwa (rachunek interkalarny) wyrównać należy przypadającą płacę prowizora z kwotami uzupełnienia dotacyi i płacy pobieranemi faktycznie przez czas prowizury, biorąc za podstawę dzień mianowania prowizorem.

Zresztą pozostają postanowienia §u 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205 w mocy.

Böhm wlr.

Hartel wlr.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1904,

dotyczące przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu w Galicyi.

Na zasadzie §u 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, przenosi się siedzibę sądu powiatowego, ustanowionego dla powiatu ślemieńskiego, ze Ślemienia do Suchy.

Dzień rozpoczęcia mocy obowiązującej tego rozporządzenia będzie później postanowiony i ogłoszony.

Koerber wlr.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1904,

dotyczące przydzielenia gmin z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi.

Na zasadzie §u 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wydziela się gminy względnie obszary dworskie: Gilowice, Kocierz *ad* Moszczanica, Kocierz *ad* Rychwałd, Łękawica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł, Rychwałd i Rychwałdek z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu i wciela je do okręgu sądu powiatowego w Żywcu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z rozporządzeniem z dnia 25. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 8, dotyczącem przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu.

Koerber wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1904.

Treść: **M** 10. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu Rady przemysłowo-rolniczej.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 2. lutego 1904,

dotyczące zmiany statutu Rady przemysłowo-rolniczej.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najniłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 31. stycznia 1904 zezwolić, by w statucie Rady przemysłowo-rolniczej, ogłoszonym obwieszczeniem Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 6 czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 91 a zmienionym według obwieszczenia Ministerstwa rolnictwa i handlu z dnia 29. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1899, §§y 2, alinea 2, ustęp pierwszy, 3 wraz z poprzedzającym go napisem i 5 w obecnej osnowie utraciły moc obowiązującą i brzmiały na przyszłość jak następuje:

§ 2, alinea 2, ustęp pierwszy:

Sekcja przemysłu, rzemiosł i handlu składa się ze 100, sekcja rolnictwa, leśnictwa i górnictwa z 89 członków.

II. Sekcja przemysłu, rzemiosł i handlu (Rada przemysłowa).

§ 3.

Sekcja przemysłu, rzemiosł i handlu (Rada przemysłowa) złożona jest w następujący sposób:

I. 34 członków wybierają Izby handlowo-przemysłowe w ten sposób, że Izby: wiedeńska, praska, liberzecka, berneńska i tryjeścieńska wysyłają po dwóch członków, wszystkie inne Izby po jednym członku.

II. 34 członków wybierają te stowarzyszenia przemysłowe lub związki zawodowe, które Minister handlu na każdy okres czynności wyznaczy.

III. 32 członków mianuje Minister handlu.

Członkami wybrani być mogą tylko własnowolni austriacy poddani, którzy w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych trują się lub kierują przedsiębiorstwem przemysłowym, rzemieślniczym lub handlowym, alboważ którzy zawodowo współdziałają w kierownictwie przedsiębiorstwa przemysłowego, rzemieślniczego lub handlowego.

§ 5.

Rada przemysłowa rozpada się na trzy stałe oddziały, które obradują nad sprawami, tyczącami się następujących przedmiotów:

I. Sprawy polityki cłowo-handlowej, jakoteż zarządzenia w celu rozwoju handlu zagranicznego i rozszerzenia zbytu w ogóle;

II. Zarządzenia w celu polepszenia krajowych warunków produkcji, o ile one odnoszą się do zakładania i utrzymywania, jakoteż wytwórczości przedsiębiorstw przemysłowych, rzemieślniczych lub handlowych; należą tu także wszystkie zagadnienia mające wpływ na konkurencyę i wytwórczość takich przedsiębiorstw.

III. Urządzenia komunikacji wodnej i lądowej, o ile stoją w związku z warunkami produkcji i zbytu.

Rada przemysłowa może wedle potrzeby uchylać utworzenie dalszych stałych oddziałów, wydziałów lub komitetów dla spraw swego zakresu działania.

Rada przemysłowa może na zasadzie uchwały, powziętej przez większość dwóch trzecich obecnych członków, a dochodzącą co najmniej połowy całej

liczby członków, upoważniać istniejące lub dopiero mające powstać stałe oddziały, wydziały lub komitety do ostatecznego oddawania imieniem Rady przemysłowej opinii w pewnych ściśle określonych sprawach.

Sposób tworzenia i odnawiania stałych oddziałów, wydziałów i komitetów normuje regulamin czynności.

Call wtr.

Giovanelli wtr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VII. – Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1904.

Treść: *M* 11. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego względem jadalnych tłuszczów roślinnych.

11.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 9. lutego 1904,

dotyczące postępowania cłowego względem jadalnych tłuszczów roślinnych.

W porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się postanowienia abecedłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej, w sposób następujący:

Do uwagi 2 przy wyrazie „Tłuszcze“, dodać należy następujące ustępy:

„Podlegający tedy według liczby taryfy 70 postępowaniu cłowemu tłuszcz kokosowy (olej z orzechów kokosowych w stanie stałym) odznacza się drapiącym i gryzącym smakiem, charakterystycznym, przy ogrzaniu wyraźnie występującym zapachem wolnych kwasów tłuszczowych i barwą z reguły żółtawo-białą.

Od tego, do technicznych celów używanego tłuszczu kokosowego różni się zasadniczo wytwór otrzymywany z niego dopiero przez dalsze obrobienie (rafinadę), który wykazuje barwę białą, jest prawie bez zapachu i smaku i może być użyty wprost jako tłuszcz jadalny. Oczyszczony ten (rafinowany) tłuszcz kokosowy jakoteż inne tego rodzaju tłuszcze jadalne podlegają analogicznie jak olej szmalcowy, który pod tym samym wyrazem przydzielony jest w abecedłowym spisie towarów pozycji taryfy 65, ocleniu według liczby taryfy 65, na równi ze sztucznym masłem.“

Przy wyrazach „Masło kokosowe“, „Olej z orzechów kokosowych“, „Olej szmalcowy“ jakoteż przy wyrazie „Oliwa“, w ustępie 2 zamieścić należy jako odwołanie się:

„Zobacz również uwagę 2 przy wyrazie tłuszcz.“

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mojej obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1868 za . . .	4 K — h	Rocznik	1887 za . . .	5 K — h
"	1850 . . .	10 50 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1851 . . .	2 " 60 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1852 . . .	5 " 20 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1853 . . .	6 " 30 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1854 . . .	8 " 40 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1855 . . .	4 " 70 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1856 . . .	4 " 90 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1857 . . .	5 " 70 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1858 . . .	4 " 80 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1859 . . .	4 " — "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1860 . . .	3 " 40 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1861 . . .	3 " — "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1862 . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1863 . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1864 . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1865 . . .	4 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1866 . . .	4 " 40 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "			
"	1867 . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. lutego 1904.

Treść: (Nr 12—14.) 12. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryacell. — 13. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872. — 14. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein.

12.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 11. stycznia 1904,
zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryacell.

Na zasadzie § 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, tudzież § 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, zakazuje się handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Maryacell od 1. maja do końca września każdego roku.

Zakaz ten niema zastosowania do osób, przynależnych do okolic, uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego, które wymienia § 17 patentu o handlu obnośnym i odnośnie rozporządzenia dodatkowe.

Zakaz powyższy nie narusza również w niczem wspomnianej w § 60, ustępie 2 ustawy przemysłowej, sprzedaży od domu do domu lub na ulicy określonych tamże wytworów gospodarstwa rolnego i leśnego.

Koerber wlr.

Call wlr.

Böhm wlr.

13.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lutego 1904,
zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872,
Dz. u. p. Nr. 171.

Wykonując ustawę z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustalono nową ordynację miar i wag, podaje się do publicznej wiadomości następujący dodatek do ordynacyi cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydany przez c. k. Główną Komisję miar i wag.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wlr.

Czterdziesty czwarty dodatek do Ordynacyi cechowniczej

z dnia 19. grudnia 1872.

Do § 29 e.

Dotyczy wag pomostowych, których przyrządy do zamykania (odciążania, wyłączania) działają pod wpływem ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza (porów. także 43. dodatek do ordynacyi cechowniczej, punkt 2, Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1903).

W miejsce postanowień, ogłoszonych w 43. dodatku do ordynacyi cechowniczej (porów. Dz. u. p.

Nr. 158 z r. 1903), a dotyczących takich wag pomostowych, których przyrządy do zamykania (odciążania, wyłaczania) działają pod wpływem ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza, wstępują niżej podane przepisy:

A. Postanowienia ogólne.

1. Ruch systemu dźwigni i pomostu musi być obustronnie ograniczony.

2. Pomost nie może samoistnie zmieniać położenia; w szczególności nie powinien się pomost przy podniesionej wadze (gotowej do ważenia) i zamkniętym wentylu odpływu samoistnie obniżać.

(Co do wag, przy których przyrządy wyłączeniowe działają z pomocą pomp, porów. rozdział B, punkt 5 i rozdział D, punkt 8 i 9.)

3. Przy odciążaniu wagi nie powinien się pomost obniżać skokami, jeżeli nacisk na tłok zmniejsza się jednostajnie.

4. Przyrząd do zamykania nie powinien wpływać na ruch wagi w czasie bujania; wskutek tego może przyrząd ten stać w związku z bującymi częściami wagi tylko wtedy, jeżeli on sam, bez utrudniania ruchu, wraz z wagą buja.

B. Szczególne postanowienia co do przyrządów wyłączeniowych, działających z pomocą pomp.

5. Jeżeli przyrząd wyłączeniowy działa z pomocą pompy do płynów, połączonej w jakikolwiek sposób z wagą i poruszanej ręką lub siłą przeniesioną, należy uczynić zadość następującym wymagom:

a) Na naczyniu z płynem umieścić należy manometr, a na nim lub obok niego zaznaczyć wyraźnie najniższy dopuszczalny stan ilości płynu, czyli ten, który do należytego dźwignięcia tłoka jest potrzebny.

Znak ten (w formie wskazówki lub w innej odpowiedniej formie) zabezpieczyć należy przez ocechowanie.

b) W odpowiednim miejscu umieścić należy przyrząd, który, jak tylko tłok a z nim system dźwigni tudzież pomost osiągnie właściwe położenie, zapobiegać ma dalszemu działaniu i wpływowi pompowania na wagę czyli przeszkadzać skutecznie dalszemu wznoszeniu się i w końcu wystąpieniu tłoka z walca względnie zbyt wielkiemu ciśnieniu.

c) Właściwe położenie tłoka, oraz co się z tem łączy, właściwe ustawienie systemu dźwigni i pomostu uwidocznic należy na wadze w spo-

sób wpadający w oczy zapomocą stałej i ruchomej wskazówki.

(Porów. także rozdział D, punkt 10.)

Połączenie obu wskazówek z ich podstawami zabezpieczyć należy przez ocechowanie.

d) Ubytek ciśnienia spowodowany ubytkiem płynu przez ewentualnie nieszczelne miejsca w ścianach przestrzeni ciśnienia względnie wywołane tem obniżenie pomostu, nie powinny wpływać szkodliwie na rzetelność wyników ważenia.

Ewentualny ubytek ciśnienia należy przeto automatycznie usuwać lub wyrównywać.

Uskutecznić się to da albo zapomocą automatycznego przyrządu, służącego do ustalania tłoka we właściwym położeniu, a którego działanie jest od obniżenia się ciśnienia niezawisłe, albowież zapomocą dodatkowego wtłaczania płynu do przestrzeni ciśnienia, czy to za pomocą tej samej pompy czy też w inny odpowiedni sposób.

e) Jeżeli niema osobnego przyrządu, którymby można było taki ewentualny ubytek ciśnienia automatycznie wyrównać lub wpływ tego ubytku ciśnienia na położenie pomostu i systemu dźwigni usunąć, należycie mają zastosowanie następujące postanowienia przejściowe (porów. także rozdział D, punkt 8 i 9):

Gdy pomost wagi jest podniesiony, nie śmie się waga przy pełnem obciążeniu obniżyć w ciągu 10 minut o więcej aniżeli 5 mm.

Wypełniając ten warunek zbadać należy wagę przy dwóch położeniach pomostu, a mianowicie przy normalnem (porów. punkt 5 c), tudzież przy obniżeniu pomostu o mniej więcej 5 mm i na wypadek, jeżeli waga odpowiada wymaganiom co do czułości etc., ocechować ją.

Jeżeli określone wyżej obniżenie pomostu wynosi więcej aniżeli 5 mm, należy wagę odrzucić.

f) Jeżeli pompa poruszana jest zapomocą przeniesienia siły jakiegokolwiek bądź rodzaju, można oprócz tego umieścić na niej przyrząd, umożliwiający poruszanie jej ręką.

Szczegółowe warunki podane wyżej pod a) do d) mają i w tym przypadku zastosowanie.

C. Szczególne postanowienia co do przyrządów wyłączeniowych, połączonych z przyrządem centralnego ciśnienia.

6. Przyrządy wyłączeniowe, wprawiane w ruch nie zapomocą pompy, należącej do wagi (porów. wyżej punkt 5) tylko zapomocą ciśnienia płynnych lub lotnych składników, pochodzących z przyrządu

centralnego, odpowiadać mają wymogom, wymienionym w rozdziale *A*, punkt 1 do 4, a oprócz tego jeszcze następującym szczególnym warunkom:

- a) W odpowiednim miejscu umieścić należy przyrząd, zapobiegający skutecznie wzniesieniu się tłoka a z nim systemu dźwigni ponad właściwe położenie, bez uszkodzenia wagi.
- b) Przy wszystkich tego rodzaju urządzeniach umieścić można drugi przyrząd wyłączeniowy do poruszania ręką; przyrząd ten odpowiadać musi postanowieniom 43. dodatku do ordynacji cechowniczej (porów. Dz. u. p. Nr. 158 z r. 1903).
- c) Jeżeli są dwa przyrządy wyłączeniowe, natenczas tak winny być urządzone, by każdy z osobna można w ruch wprowadzać.
- d) Obydwa przyrządy wyłączeniowe muszą umożliwiać podnoszenie systemu dźwigni i pomostu w tym samym kierunku i do tej samej wysokości.
- e) Właściwe położenie pomostu uwidocznic należy wyraźnie zapomocą odpowiedniego (jeżeli są dwa przyrządy wyłączeniowe, zapomocą wspólnego) przyrządu (stałej i ruchomej wskazówki).
Połączenie wskazówek z ich podstawami zabezpieczyć należy przez ocechowanie.
(Porów. także rozdział *D*, punkt 10.)
- f) Ewentualne różnice pomiędzy ustawieniem ruchomej wskazówki przy zastosowaniu ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza z jednej strony a poruszania przyrządu wyłączeniowego ręką z drugiej strony nie mogą wynosić więcej aniżeli 2 mm.

D. Terminy.

7. Wagi pomostowe, których przyrządy do zamykania nie odpowiadają wymienionym wyżej warunkom, poddawać można (przestrzegając szczególnych postanowień następujących punktów 8 do 10) pierwszemu ocechowaniu jeszcze do 31. grudnia 1906, powtórnemu zaś jeszcze do 31. grudnia 1912.

8. Postanowienia rozdziału *B*, punktu 5 *e*) nabierają jednak natychmiast mocy obowiązującej.

9. Od 1. stycznia 1907 począwszy przypuszczać się będzie do pierwszego ocechowania wagi o przyrządach do zamykania poruszonych pompami tylko wtedy, jeżeli wszelkie obniżanie się pomostu u nich jest wskutek umieszczenia na nich odpowiednich przyrządów niemożliwe.

(Porów. rozdział *B*, punkt 5 *d*) i rozdział *A*, punkt 2.)

10. Postanowienia rozdziału *B*, punktu 5 *c*) i rozdziału *C*, punkt 6 *e*) — według których wagi pomostowe, o których mowa, posiadać muszą zabezpieczony ocechowaniem przyrząd, uwidoczniający wyraziście potrzebne do ważenia właściwe położenie pomostu, a zatem i systemu dźwigni — obowiązują od dnia 1 stycznia 1907 począwszy względem wszystkich wag pomostowych, opatrzonych określonymi wyżej przyrządami do zamykania.

E. Prośby o ocechowanie wag pomostowych, których przyrządy do zamykania (odciążania, wyłączania) działają pod wpływem ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza.

11 Prośby o ocechowanie wag pomostowych, których przyrządy do zamykania (odciążania, wyłączania) działają pod wpływem ciśnienia wody, pary lub zgęszczonego powietrza, wnosić należy do właściwego inspektoratu cechowniczego.

We Wiedniu, dnia 27. stycznia 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag:
Lang wlr.

14.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lutego 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Kufstein.

W starym budynku komory w Kufstein otworzono ekspozyturę c. k. głównej komory kufsteinskiej dla odprawiania przesyłek pocztowych; ekspozytura ta rozpoczęła już swe urządowanie.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za		Rocznik	1868 za		Rocznik	1887 za	
"	1850	4 K 20 h	"	1869	4 K — h	"	1888	5 K — h
"	1851	10 " 50 "	"	1870	6 " — "	"	1889	8 " 40 "
"	1852	2 " 60 "	"	1871	2 " 80 "	"	1890	6 " — "
"	1853	5 " 20 "	"	1872	4 " — "	"	1891	5 " 40 "
"	1854	6 " 30 "	"	1873	6 " 40 "	"	1892	6 " — "
"	1855	8 " 40 "	"	1874	6 " 60 "	"	1893	10 " — "
"	1856	4 " 70 "	"	1875	4 " 60 "	"	1894	6 " — "
"	1857	4 " 90 "	"	1876	4 " — "	"	1895	6 " — "
"	1858	5 " 70 "	"	1877	3 " — "	"	1896	7 " — "
"	1859	4 " 80 "	"	1878	2 " — "	"	1897	7 " — "
"	1860	4 " — "	"	1879	4 " 60 "	"	1898	15 " — "
"	1861	3 " 40 "	"	1880	4 " 60 "	"	1899	6 " — "
"	1862	3 " — "	"	1881	4 " 40 "	"	1900	10 " — "
"	1863	2 " 80 "	"	1882	4 " 40 "	"	1901	7 " — "
"	1864	2 " 80 "	"	1883	6 " — "	"	1902	6 " — "
"	1865	2 " 80 "	"	1884	5 " — "	"	1903	7 " 50 "
"	1866	4 " 40 "	"	1885	5 " — "	"		9 " — "
"	1867	4 " — "	"	1886	3 " 60 "			
			"		4 " 60 "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym się osobom umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1904.

Treść: *Nr* 15. Rozporządzenie, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. marca 1892, którym przemysł techniczno-dentystyczny zaliczono w poczet przemysłów koncesyonowanych.

15.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. lutego 1904,

zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 55, którym przemysł techniczno-dentystyczny zaliczono w poczet przemysłów koncesyonowanych.

Artykuł 1.

§ 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 55, dotyczącego

zaliczenia przemysłu techniczno-dentystycznego do przemysłów koncesyonowanych, brzmieć ma jak następuje:

„Przemysł techniczno-dentystyczny zalicza się w poczet przemysłów koncesyonowanych.“

Artykuł 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

rocznik	1849 za	4 K 20 h	Rocznik	1868 za	4 K — h	Rocznik	1887 za	5 K — h
"	1850 "	10 " 50 "	"	1869 "	6 " — "	"	1888 "	8 " 40 "
"	1851 "	2 " 60 "	"	1870 "	2 " 80 "	"	1889 "	6 " — "
"	1852 "	5 " 20 "	"	1871 "	4 " — "	"	1890 "	5 " 40 "
"	1853 "	6 " 30 "	"	1872 "	6 " 40 "	"	1891 "	6 " — "
"	1854 "	8 " 40 "	"	1873 "	6 " 60 "	"	1892 "	10 " — "
"	1855 "	4 " 70 "	"	1874 "	4 " 60 "	"	1893 "	6 " — "
"	1856 "	4 " 90 "	"	1875 "	4 " — "	"	1894 "	6 " — "
"	1857 "	5 " 70 "	"	1876 "	3 " — "	"	1895 "	7 " — "
"	1858 "	4 " 80 "	"	1877 "	2 " — "	"	1896 "	7 " — "
"	1859 "	4 " — "	"	1878 "	4 " 60 "	"	1897 "	15 " — "
"	1860 "	3 " 40 "	"	1879 "	4 " 60 "	"	1898 "	6 " — "
"	1861 "	3 " — "	"	1880 "	4 " 40 "	"	1899 "	10 " — "
"	1862 "	2 " 80 "	"	1881 "	4 " 40 "	"	1900 "	7 " — "
"	1863 "	2 " 80 "	"	1882 "	6 " — "	"	1901 "	6 " — "
"	1864 "	2 " 80 "	"	1883 "	5 " — "	"	1902 "	7 " 50 "
"	1865 "	4 " — "	"	1884 "	5 " — "	"	1903 "	9 " — "
"	1866 "	4 " 40 "	"	1885 "	3 " 60 "			
"	1867 "	4 " — "	"	1886 "	4 " 60 "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować uależy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1904.

Treść: (№ 16—18.) 16. Rozporządzenie, zawierające dalsze postanowienie wyjątkowe od ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, dotyczącej tryjeścieńskiej giełdy handlowej. — 17. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Orsowie do postępowania wyjściowego przy wywozie i przewozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu w swoim czasie innemu urzędowi przekazano. — 18. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Sudomeř-Skalsko do Alt-Paka.

16.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości z dnia 12. lutego 1904,

zawierające dalsze postanowienie wyjątkowe od ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, dotyczącej tryjeścieńskiej giełdy handlowej.

Na zasadzie §u 24. ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, zawierającej pewne zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 1. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 67 o organizacyi giełd, zmienia się częściowo § 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 80 i rozporządza co następuje:

§ 1.

Do tryjeścieńskiej giełdy handlowej stosują się — ze względu na szczególne warunki tego targu — postanowienia §u 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, z tą różnicą, że do ważnego składu każdego giełdowego sądu polubownego wystarcza, jeżeli przynajmniej trzy piąte sędziów polubownych posiadają obywatelstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. Ze sędziów polubownych, będących uczestnikami giełdy (wybranych), muszą również trzy piąte posiadać obywatelstwo

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§ 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej natychmiast.

Koerber wlr.
Call wlr.

Böhm wlr.
Giovannelli wlr.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lutego 1904,

dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Orsowie do postępowania wyjściowego przy wywozie i przewozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu w swoim czasie innemu urzędowi przekazano.

Według zawiadomienia królewskiego węgierskiego Ministerstwa skarbu udzielono głównej komorze w Orsowie upoważnienia tej treści, by przy przewozie i wywozie takich towarów, które w celu poddania postępowaniu wyjściowemu przekazano w swoim czasie innemu urzędowi — z wyjątkiem towarów, wywożonych za bonifikacją podatku — na żądanie strony (przedsiębiorstwa przewozowego) we własnym zakresie działania odprawiał.

Böhm wlr.

18.

Dokument koncesyjny z dnia 19. lutego 1904,

na kolej lokalną z Sudoměř-Skalsko do Alt-Paka.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami sekretarzowi miejskiemu Henrykowi G. Maštálce w Sobótce w spółce z właścicielem realności Wacławem Hanouškiem w Młodobolessławiu, z fabrykantem Teodorem Mastným w Łomnicach n. P., z inżynierem powiatowym Wacławem Michalem w Młodobolessławiu i z właścicielem dóbr Cyrylem Papouškiem w Groß-Wschelis na ich prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od nowo wybudować się mającej pomiędzy stacyami Sudoměř i Skalsko kolei lokalnej Mscheno—Unter-Cetno, stacyi Sudoměř-Skalsko przez Młodobolessław i Unter-Bautzen do Alt-Paka, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta może być uznana za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Pod względem budowy koncesyonowanej kolei i ruchu na niej zastosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości ewentualnie zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile, ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Koncesyonaryuszom wolno aż do kwoty, przez rząd ustanowionej, wydać akcyę pierwszeństwa, które co do oprocentowania i umorzenia mają pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa przedtem, zanim akcyę zakładowe do niej prawa nabędą — przyczem jednak dopłata z przychodów lat późniejszych jest niedopuszczalna — nie może wynosić więcej aniżeli 4 procent.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, który rząd ma zatwierdzić.

Statut spółki i formularze przeznaczone do emisji akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdorazem obowiązujące będą na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerii, a to nietylko do podróży na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesjonariusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewożeniu obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesjonariuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwem ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesjonariusze obowiązani są przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować analogicznie należy zniżoną taryfę, przepisana dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, w myśl §u 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem rzeczonożego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań, pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu, nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie państwo na rachunek koncesjonariuszy, a ci zwracają będą zarządowi kolei państwowych koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesjonariuszami.

§ 10.

Koncesjonariusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII.

ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, wliczając podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty średni dochód roczny, w myśl powyższych postanowień obliczony, płacić więc należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej wykupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl postano-

wień zawartych w ustępach 1 do 3, bez uwzględnienia dodatku, w ustępie 2. przewidzianego, nie dawał przynajmniej sumy rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki hipotecznej, zaciągniętej w celu uzyskania kapitału w Banku krajowym Królestwa czeskiego pod gwarancją tego królestwa, tudzież potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo samo spłacać będzie w miejsce koncesyonaryusza powyższą pożyczkę hipoteczną aż do zupełnego jej umorzenia w umówionych terminach płatności i wymienione wyżej kwoty umorzenia kapitału akcyjnego zapłaci w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1. do 5. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może

tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo.
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów lub powodują stałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusze temu zobowiązaniu zadość nie uczynili, będzie rządowi służyło prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszy i bez sądowej interwencji objąć we fizyczne posiadanie powyżej oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa, wskutek czego od chwili tej przypadają wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu aż do chwili powyższej, tudzież za wszelkie inne długi tego pochodzenia.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya upłytnie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §. 11., ustępie 6.

Tak wtedy gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§. 11), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których wybudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszy z tym wyrażnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego

dobrze były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia

dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1904.

Treść: № 19. Rozporządzenie, zawierające zmianę części I. przepisów o służbie wojskowej.

19.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 13. lutego 1904,

zawierające zmianę części I. przepisów o służbie wojskowej.

Ministerstwo obrony krajowej postanowiło w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny zmienić część I. przepisów o służbie wojskowej, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, a to w sposób następujący:

W ogólności:

W tych miejscach, w których figuruje „komenda obrony krajowej“ jako wojskowa władza uzupełniająca drugiej instancji, umieścić należy w miejsce tej nazwy słowa „terytoryalna komenda obrony krajowej“.

Ostatni ustęp w 4. punkcie §u 29. brzmieć ma na przyszłość:

„Te ostatnie władze winny wedle nadesłanych wyciągów poprawić i uzupełnić własne spisy oraz zawiadomić władzę powiatową miejsca urodzenia popisowego o wciągnięciu go jako popisowego do spisu.“

Do §§ów 48., punktu 3., 51., punktu 3. i 54., punktu 3. dodać należy, jako ostatni ustęp:

„W tych przypadkach, w których odmownej uchwały nie można było stronie doręczyć z tego powodu, ponieważ nie znano miejsca jej pobytu, przybić należy decyzję na urzędowej tablicy w gmi-

nie swojszczyzny oraz na takiejże tablicy właściwej politycznej władzy powiatowej i to na przeciąg czterech tygodni a po upływie tego czasu uważać uchwałę odmowną za prawomocną i wdrożyć dalsze postępowanie.“

W §ie 48, w punkcie 5, wejść ma w miejsce postanowień pod lit. b) i c) następująca osnowa:

b) resztę obowiązanych do służby we wojsku (marynarce) i obronie krajowej wydzielić należy z rezerwy zasobowej i jeżeli służby prezencyjnej nie odbyli, powołać ich — w granicach ich obowiązku służenia we wojsku (marynarce) względnie obronie krajowej — do ustawowej służby prezencyjnej, do której jednak wliczyć należy okres pierwszej ewentualnie odbytej służby czynnej.

Punkt 1 §u 54. brzmieć ma na przyszłość:

„Trwanie stosunku, uzasadniającego dobrodziejstwo dla właściciela odziedziczonego gospodarstwa rolnego, winni korzystający z tego dobrodziejstwa wykazywać wobec właściwej politycznej władzy powiatowej tylko w czasie trwania tej służby liniowej (prezencyjnej), do której byliby obowiązani, gdyby im ulgi takiej nie przyznano i to każdego roku, następującego bezpośrednio po przyznaniu dobrodziejstwa, w miesiącu czerwcu, w sposób przepisany dla udowodnienia prawa do tej ulgi.“

W miejsce punktu 1. §u 59. we-ść ma osnowa następująca:

„Dowody dalszego trwania okoliczności, na których opiera się prawo do dobrodziejstwa ze względu na stosunki rodzinne, winni korzystający z dobrodziejstwa wykazywać wobec właściwej politycznej

władzy powiatowej tylko w czasie trwania tej służby liniowej (prezencyjnej), do której byliby zobowiązani, gdyby im ulgi takiej nie przyznano i to każdego roku, następującego bezpośrednio po przyznaniu dobrodziejstwa w miesiącu styczniu, w sposób, przepisany dla udowodnienia prawa do tej ulgi.

Dowód ten opierać się może także na nowo zaszytych okolicznościach.“

Do punktu 4. §u 59. dodać należy jako ostatni ustęp:

„W tych przypadkach, w której uchwały odmownej nie można było stronie doręczyć z tego powodu, że miejsca pobytu jej nie znano, względnie, że nie można było odszukać członków rodziny, o których utrzymywanie chodzi, przybić należy decyzję na urzędowej tablicy w gminie swojszczyzny oraz na takiejże tablicy właściwej politycznej władzy powiatowej na przeciąg czterech tygodni; po upływie tego czasu należy uważać uchwałę odmowną za prawomocną i wdrożyć dalsze postępowania po myśli punktów 6 i 7.“

W miejsce pierwszego i drugiego ustępu punktu 11. §u 70. wejść ma osnowa następująca:

„Dobrodziejstwo jednorocznej służby prezencyjnej dla tych aspirantów, którzy prawo to zgłosili, ale prawa tego — które w myśl §u 25, ustępu pierwszego, lit. a) ustawy wojskowej już w dniu 1. marca roku poboru istniało — przy poborze wykazać nie mogą i zostają wzięci, przyznać może komenda okręgu uzupełnienia dodatkowo tylko do dnia 1. lipca roku poboru.

Jeżeli dowody z jakiegokolwiek przyczyny przedłożono po dniu 1. lipca, wtedy może aspirantowi przyznać dobrodziejstwo w formie będącej tylko najwyższą instancją, oczywiście, jeżeli spóźnienie usprawiedliwiono.“

Postanowienie §u 74., punktu 3., lit. B) c), otrzymuje następującą osnowę:

„świadczenie z ukończenia kursu budowy okrętów, istniejącego przy państwowej szkole przemysłowej w Tryjeście;“

Punkt 15 §u 76. otrzymuje następujący ostatni ustęp:

„Przeciw uchwale, zawierającej odmowę dobrodziejstwa w skutek nieprzedłożenia dowodu dalszego ciągu nauk (punkt 14) mają jednorocznymi ochotnicy z wydziału lekarskiego, farmaceutycznego i weterynarskiego prawo odwołania według §u 71.; odwołanie ma jednak tylko o tyle skutek odwołający, o ile się przez to nie przekracza ustanowionego ostatniego terminu rozpoczęcia służby prezencyjnej. (Ust. wojsk. §§ 27, 28 i 29).“

Dodatkowo do §u 87. zarządza się, że tym popisowym, których uznano za „niezdolnych do służby wojskowej“ wydać ma właściwa polityczna władza powiatowa na ich żądanie, jako dowód wypełnionego obowiązku stawiennictwa, z urzędu świadectwo uwolnienia od obowiązku służbowego według wzoru 18^{1/2}.

Drugi ustęp punktu 4. §u 147. brzmieć ma na przyszłość:

„W zastępstwie komendy pułkowej mogą za jej zezwoleniem przyjmować ochotników także komendy samoistnie oddzielonych batalionów piechoty i strzelców tyrolskich. Komenda pułkowa udzielić może tego pozwolenia albo raz na zawsze alboważ do przypadku do przypadku.“

W końcu postanawia się, że w wyciągach z księgi metryk śmierci co do chłopców, nie wpisanych we właściwej księdze metryk chrztu (urodzenia) (wzór 2 i § 15) wymienić należy na przyszłość w kolumnie 3 także miejsce urodzenia, skutkiem czego kolumna ta otrzymać ma napis: „Miejsce i dzień urodzenia.“

Weltersheimb wlr.

Wzór 18^{1/2}
do §u 87.

Kraj, powiat polityczny

Świadectwo uwolnienia od obowiązku służby wojskowej.

P. (zawód), urodzony w roku 18 . . .
w, powiat, kraj,
przynależny do gminy, powiatu,
kraj, uczynił w zupełności zadość obowiązkowi stawienia się do poboru
i został za niezdolnego do służby wojskowej uznany.

Wyżej wymieniony należy do pospolitego ruszenia do końca roku 19 . . .

., dnia 19 . . .

(Pieczęć urzędowa.)

Podpis delegata władzy politycznej.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstraße l. 26, także w roku 1904 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1904 każdego z tych osmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1868 za 4 K — h	Rocznik 1887 za 5 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1869 " 6 " — "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1889 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1871 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1891 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1855 " 1 " 70 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1875 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1857 " 5 " 70 r	" 1876 " 3 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1877 " 2 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1860 " 3 " 40 r	" 1879 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1863 " 2 " 80 r	" 1882 " 6 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1864 " 2 " 80 r	" 1883 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1865 " 4 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1885 " 3 " 60 "	
" 1867 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 1. marca 1904.

Treść: *M* 20. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienia względnie zmiany postanowień rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. marca 1903, dotyczącego ochrony przed cholera ptasią i jej tępienia, oraz zarządzenia w celu ochrony przed kurzą cholera i jej tępienia, wydane na zasadzie §u 1. ustawy z dnia 29. lutego 1880.

20.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 17. lutego 1904,

zawierające uzupełnienia względnie zmiany postanowień rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, dotyczącego ochrony przed cholera ptasią i jej tępienia, oraz zarządzenia w celu ochrony przed kurzą cholera i jej tępienia, wydane na zasadzie §u 1. ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35.

Artykuł I.

§ 1.

§ 6 rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73, uzupełnia się jak następuje:

Ustęp 4: Próżne klatki, kosze itp., służące do przewozu żywego drobiu przyjmować wolno do transportu koleją żelazną tylko w zupełnie czystym stanie.

Przyrzędy te, nadchodzące koleją z zagranicy w stanie zanieczyszczonym wykluczyć należy w stacjach pogranicznych od dowozu do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych względnie od przewozu przez nie.

§ 2.

W miejsce drugiego ustępu §u 8. odnośnego rozporządzenia wejść ma następujące postanowienie:

„Drób taki wywozić wolno tylko przez ściśle oznaczone stacje wychodowe; w miarę zarządzeń, które w tym celu wydać mają polityczne władze krajowe, poddać należy drób ten albo w stacji ładowniczej albo wychodowej zbadaniu przez weterynarza. Jeżeli przy badaniu nie podejrzanego nie stwierdzono, winien wyznaczony ku temu rzeczoznawca zaopatrzyć paszport w uwagę: „bez zarzutu“ oraz w numer protokołu oględzin, datę i podpis.“

Artykuł II.

Zmienne i uzupełnione poprzedzającym artykułem przepisy rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73 o ochronie przed cholera ptasią i jej tępieniu, stosują się analogicznie także do ochrony i tępienia cholery kurzej.

Objawy wystąpienia cholery kurzej opisane są w pouczeniu, dołączonem do tego rozporządzenia.

Artykuł III.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w piątym dniu po ogłoszeniu.

Koerber wlr.
Call wlr.

Wittek wlr.
Giovannelli wlr.

Pouczenie o cholery kurzej.

Ostatnimi laty występowała w niektórych okolicach zaraza ptasia, podobna w swych objawach do cholery ptasiej i szczególnie dla kur niebezpieczna. Przeprowadzone badania wykazały, że zaraza ta nie powstaje skutkiem tego samego zarazka co cholera ptasia.

Dla tej nowej zarazy wprowadzono nazwę „cholera kurza“.

Nie zbadany dotąd zarazek tej cholery zawarty jest w krwi, łajnie i śluzie nosowym chorych zwierząt i w skutek tego rozszerza się ta choroba za pośrednictwem odchodów (łajno, śluz nosowy) żywych, krwi i wnętrzności bitych i trupów padłych lub wybitych z konieczności chorych zwierząt.

Z ptactwa domowego nawiedza cholera kurza głównie kury, sprowadza w dwa do czterech dni — rzadko później — śmierć i może podobnie jak cho-

lera ptasia zniszczyć w krótkim czasie całe stado kur.

Zaraza objawia się w ten sposób, że zwierzęta tracą żywość, jeżą pierze, są senne i zdradzają oznaki paraliżu. Ponadto zauważyć można często zaczerwienienie i nabrzmienie spojówki oka. Biegunki, stanowiącej oznakę cholery ptasiej, przy kurzej cholery nie ma.

Ponieważ zaraza ta stoi w zasadzie pod względem zawleczenia i odporności jej zarazka na równi z cholera ptasią, przeto w celu zapobieżenia rozszerzeniu jej postępować należy według tych samych zasad, które w myśl dodanego do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 73 pouczenia, pod względem ochrony przed cholera ptasią obowiązują.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. marca 1904.

Treść: (№ 21 i 22.) 21. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia pomocniczej komory II. klasy w Mikestelep (komitat Hárómszék). — 22. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od stacyi Siedlce-Kutna Hora do Zruč.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. lutego 1904,

dotyczące utworzenia pomocniczej komory II. klasy w Mikestelep (komitat Hárómszék).

W Mikestelep utworzono pomocniczą komorę II. klasy, wyposażoną co do przekazywania towarów uprawnieniami pomocniczej komory I. klasy; urząd ten rozpocznie swe czynności w dniu 1. marca 1904. — Zwierząt i produktów zwierzęcych nie wolno dowozić przez tę komorę.

Böhm wlr.

22.

Dokument koncesyjny z dnia 26. lutego 1904,

na kolej lokalną od stacyi Siedlce-Kutna Hora do Zruč.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadają w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie królewskiego miasta górniczego Kutna Hora w spółce z reprezentacją powiatową w Kutnej Horze na ich prośbę koncesyę na budowę i utrzymanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalnotorowa od stacyi Siedlce-Kutna Hora c. k. uprz. austr. kolei północno-

zachodniej przez Kutną Horę do Zruč aż do połączenia z koleją lokalną Swětla—Kácow z włączeniem istniejącej kolei od stacyi Siedlce-Kutna Hora do miasta Kutnej Hory, która stanowiła przedmiot zniesionego równocześnie z wyjątkiem jego §u 2. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 23. stycznia 1882, Dz. u. p. Nr. 27, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod ustalonymi poniżej warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyonaryusze — o ile chodzi o nowo wybudować się mającą część przestrzeni od miasta Kutnej Hory do Zruč — z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895; natomiast co do istniejącej kolei od stacyi Siedlce-Kutna Hora do miasta Kutnej Hory pozostają na przyszłość w mocy ulgi, przytoczone w §ie 2. dokumentu koncesyjnego z dnia 23. stycznia 1822, Dz. u. p. Nr. 27, w przepisany tamże rozmiarze.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę częściowej przestrzeni Kutna Hora miasto—Zruč najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dzisiejszego i gotową kolej oddać na użytek publiczny. Po ukończeniu nowo wybudować się mają-

cej kolei z Kutnej Hory, miasta, do Zruč należy utrzymywać całą koncesyjonowaną kolej lokalną w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy koncesyjonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast utrzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, dalej kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, w końcu kosztów zakupna istniejącej kutnahorskiej kolei lokalnej — rzeczywiście wyłożonych i należyście wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, — żadnych wydatków dalszych jakiegokolwiek rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te należyście będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kaźdocześnie na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów do uskuteczniania transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy przewożeniu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do kaźdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej

o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyżący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesjonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do ich wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej kolei oraz ze względu na ułatwienia udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesjonaryusze obowiązani są przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować analogicznie należy zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się dla istniejącej przestrzeni kolei lokalnej Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto, na czas od dnia dzisiejszego do dnia 22. stycznia 1972, dla przestrzeni zaś Kutna Hora, miasto—Zruč na lat dziewięćdziesiąt (90) licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgastą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie od dnia

otwarcia ruchu na linii Kutna Hora, miasto—Zruč rząd na rachunek koncesjonaryuszy, a ci zwracać będą zarządowi kolei państwowej koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymania ruchu zawierać będzie kontrakt ruchu, który rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§ 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego uwolnienia linii Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto, lub także linii Kutna Hora, miasto—Zruč od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku co do jednej z tych przestrzeni istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy w odniesieniu do tejże przestrzeni także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów. To samo odnosi się do linii Kutna Hora, miasto—Zruč także co do czasu, w którym opodatkowanie tej przestrzeni nie miało jeszcze nastąpić,

choć przestrzeń Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto, jużby była opodatkowana.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

Na wypadek, gdyby po upływie okresu koncesyjnego przestrzeni kolejowej Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto (§ 8), tylko przestrzeń z Kutnej Hory, miasta, do Zruč miała być wykupiona, natenczas uważać należy za przychody tej ostatniej przestrzeni za lata 1965 do 1971 włącznie każdorazem $\frac{6}{7}$ (sześć siódmych) przychodów całej linii Siedlce-Kutna Hora do Zruč w odnośnych latach, natomiast za rok 1972 i następne wstawić w rachunek faktycznie uzyskane przychody.

3. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku, i to w przypadku, gdyby wykupno miało nastąpić przed upływem okresu koncesyjnego przestrzeni kolejowej Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto (§ 8), aż do upływu okresu koncesyjnego tejże przestrzeni kolejowej, w pełnej kwocie, od tej chwili zaś aż do upływu okresu koncesyjnego przestrzeni kolejowej z Kutnej Hory, miasta, do Zruč (§ 8) w $\frac{6}{7}$ (sześciu siódmych) częściach tej kwoty.

4. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl postanowień zawartych w ustępach 1 do 3, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2. przewidzianego, nie dawał przynajmniej sumy rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki hipotecznej zaciągniętej w celu uzyskania kapitału w banku krajowego królestwa czeskiego pod gwarancją tego królestwa, tudzież potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo samo spłacać będzie w miejsce koncesyonaryusza powyższą pożyczkę hipoteczną aż do zupełnego jej umorzenia w umówionych terminach płatności i wymienione wyżej kwoty umorzenia kapitału akcyjnego zapłaci w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać

koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał, dorównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępu 2. zawierał się w tych rentach.

Gdyby się państwo na ten sposób wyplacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacjami długu państwowego. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1. do 5. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

7. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, dotyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w deklaracji wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

9. Koncesjonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby koncesjonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesjonaryuszy i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya dla częściowej przestrzeni Siedlce-Kutna Hora—Kutna Hora, miasto upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie wymienionej przestrzeni i wszystkich nieruchomości jej przynależności, ewentualnych kolei podjazdowych, wychodzących z tej częściowej przestrzeni a będących własnością koncesjonaryuszy, dalej siódmej części przynależności ruchomych (licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe), dalej siódmej części przedsiębiorstw pobocznych, jakoteż siódmej części rezerwowych kapitałów ruchu i rezerw utworzonych z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 11. ustępie 6.

Gdy koncesya upłynie co do częściowej przestrzeni Kutna Hora, miasto—Zruč i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie wymienionej przestrzeni i wszystkich nieruchomości jej przynależności, ewentualnych kolei podjazdowych, wychodzących z tej częściowej przestrzeni, a będących własnością koncesjonaryuszy, dalej reszty przynależności ruchomych (licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe), dalej reszty przedsiębiorstw pobocznych jakoteż reszty rezerwowych kapitałów ruchu i rezerw, utworzonych z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 11, ustępie 6.

Tak wtedy, gdy koncesya upłynie, jak i w razie wykupienia kolei (§. 11), zatrzymują koncesjonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesjonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyjarsza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesjonaryuszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady nadzorczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapisać ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby, mimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 8. marca 1904.

Treść: (№ 23 i 24.) 23. Rozporządzenie, zawierające ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach. — 24. Rozporządzenie, dotyczące używania znaku względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie.

23.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. lutego 1904, zawierające ustanowienie stopy tary dla skoncentrowanej wody gazowej, przewożonej w cysternach.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1894, normującego stopy tary do ogólnej taryfy cłowej austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, Dz. u. p. Nr. 151, postanawia się w porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami, że przy wymiarze cla od skoncentrowanej wody gazowej, przydzielonej rozporządzeniem z dnia 25. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 129 do liczby taryfy 320 (stopa cłowa 50 ct.), a dowożonej w osobno na ten cel urządzonych wagonach cysternowych bez dalszego opakowania, doliczać należy do zbadanej wagi netto tarę piętnastoprocentową.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.

24.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 2. marca 1904,

dotyczące używania znaku względnie nazwy czerwonego krzyża w obrocie.

Na zasadzie §§ów 3, 7, 8 i 9 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącej

ochrony znaku i nazwy czerwonego krzyża, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Udzielenie przywileju używania znaku lub nazwy czerwonego krzyża, przewidzianego w §ie 3 przytoczonej wyżej ustawy przysługuje tej politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym leży siedziba przedsiębiorstwa, które o przywilej się ubiega. Jeżeli chodzi o przywilej dla jednego zakładu fabrycznego, natenczas powołana jest do udzielenia go ta polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym zakład ten ma siedzibę.

§ 2.

Do utrzymywania na składzie, wystawiania i sprzedaży towarów, opatrzonych znakiem lub nazwą czerwonego krzyża, potrzebnym jest przewidziane w §ie 3 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903 pozwolenie wtedy, jeżeli na oznaczenie towarów tym znakiem lub tą nazwą przedtem już nie pozwolono.

§ 3.

Pozwolenia na używanie znaku lub nazwy czerwonego krzyża, o którym mowa w §ie 1 tego rozporządzenia, udzielać należy z reguły wtedy, jeżeli chodzi o tego rodzaju przedsiębiorstwa lub towary, które dla leczenia wogóle mają znaczenie. Przytem uwzględniać należy szczególnie takie przedsiębiorstwa, które pozostają w związku handlowym z jedną z korporacji lub z jednym ze stowarzyszeń, wymienionych w §ie 1 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903.

O ile chodzi o oznaczanie towarów albo o utrzymywanie na składzie, wystawianie lub sprzedawanie ich, udzielać można tego pozwolenia dalej i względem takich towarów, które służą do celów wspomnianych wyżej korporacyi i stowarzyszeń.

Nie wolno bezwarunkowo udzielać tego pozwolenia dla takich towarów, których związek ze znakiem lub nazwą czerwonego krzyża nie zgadza się z jego powagą jako znaku neutralności, służącego międzynarodowym, humanitarnym celom.

§ 4.

Udzielając przywileju, wspomnianego w §ie 1 tego rozporządzenia, należy zakres jego ściśle określić. Wyrazić przytem należy w szczególności, jaki rodzaj używania nazwy względnie znaku czerwonego krzyża ma być dozwolony, oraz, czy przywilej ten rozciągać się ma na całe przedsiębiorstwo, czy na poszczególne zakłady fabryczne czy też tylko na pewien ściśle oznaczony rodzaj towarów.

§ 5.

Jeżeli w myśl §u 1 tego rozporządzenia pozwolono pewnemu przedsiębiorstwu na używanie znaku względnie nazwy czerwonego krzyża, natenczas pozwolenie to tak długo jest tylko ważne, dopóki nie zajdzie zmiana w osobie przedsiębiorcy.

Jeżeli przedsiębiorstwo jakie w myśl przepisów §u 56 ustawy przemysłowej prowadzi się nadal na podstawie dawnego uprawnienia przemysłowego na rachunek wdowy lub wogóle dziedziców ostatniego właściciela alboważ na rachunek masy konkursowej lub spadkowej, natenczas pozostaje także w mocy udzielony ewentualnie przywilej używania znaku, względnie nazwy czerwonego krzyża i to na czas dalszego prowadzenia tego przedsiębiorstwa przemysłowego.

§ 6.

Przed załatwieniem próśb o przyznanie przywileju wspomnianego w §ie 1 tego rozporządzenia, winna polityczna władza krajowa dać austryackiemu Towarzystwu czerwonego krzyża, jakoteż dotyczącej izbie handlowej i przemysłowej możność oświadczenia się w ciągu czterech tygodni. Jeżeli przy udzieleniu przywileju wchodzi w grę połączone interesy przedsiębiorstwa jakiegoś i innych korporacyi wymienionych w §ie 1 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903 lub takiego stowarzyszenia (§ 3, ustęp 1 tego rozporządzenia), w takim razie należy przed orzeczeniem zaprosić także i owe korporacje względnie owo stowarzyszenie do złożenia oświadczenia w tymże samym terminie.

Po upływie oznaczonego wyżej terminu ma polityczna władza krajowa bezzwłocznie wydać orzeczenie.

§ 7.

Przeciw zapadłemu w myśl tego rozporządzenia orzeczeniu politycznej władzy krajowej, którem odmówiono pozwolenia na używanie znaku względnie nazwy czerwonego krzyża, przysłuża petentowi rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych, które w porozumieniu z Ministerstwem handlu sprawę ostatecznie załatwia.

§ 8.

Postanowienia §u 1, dalej §§ów 3, 5 i 7 tego rozporządzenia stosować się mają także do udzielania pozwoleń na dalsze używanie nazwy czerwonego krzyża przez firmy już rejestrowane, opartych na przepisie drugiego ustępu §u 8 ustawy z dnia 14. kwietnia 1903.

Koerber wtr.

Welsersheimb wtr.

Call wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 30. marca 1904.

Treść: (№ 25—27.) 25. Obwieszczenie, dotyczące zniesienia ekspozytury cłowej w Mezötelegd we fabryce Towarzystwa akcyjnego rafinerii olejów skalnych w Bihar Szilágy. — 26. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Bregencyi. — 27. Rozporządzenie, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej).

25.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. marca 1904,

dotyczące zniesienia ekspozytury cłowej w Mezötelegd w zakładach Towarzystwa akcyjnego rafinerii olejów skalnych w Bihar Szilágy.

Według zawiadomienia królewskiego węgierskiego Ministerstwa skarbu przestanie, z końcem marca bieżącego roku urzędować ekspozytura cłowa Nagyváradzkiej królewskiej węgierskiej głównej komory w Mezötelegd w zakładach Towarzystwa akcyjnego rafinerii olejów skalnych w Bihar-Szilágy.

Böhm wlr.

26.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Bregencyi.

W nowym budynku urzędu pocztowego w Bregencyi otworzono ekspozyturę c. k. głównej komory w Bregencyi dla odprawiania przesyłek pocztowych; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Böhm wlr.

27.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904,

którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej).

Ponieważ od wejścia w życie rozporządzenia z dnia 15. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 116, którem ustanowiono jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych notowanych na giełdach tutejszo-krajowych (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), niektóre papiery wartościowe do notowania na nich nowo przypuszczono, niektóre zaś zaprzestano notować, przeto Ministerstwo skarbu, na zasadzie upoważnienia, nadanego mu w §. 4., l. 2., ust. 3. ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195 o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych (podatek giełdowy), uznaje za stosowne w miejsce załączek, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 15. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 116, ogłosić następujące, nowo wygotowane załączki A do C, podające warunki zawierania interesów pod względem jednostki giełdowej papierów, notowanych na giełdach tutejszo-krajowych, służące za podstawę do wymierzania podatku giełdowego.

O ile według powołanej ustawy obrót pieniężny nie stanowi podstawy do opodatkowania, uchodzi względem wszystkich niewymienionych w tych załączkach papierów wartościowych imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K za jednostkę giełdową.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. kwietnia 1904.

Böhm wlr.

Z a ł ą c z k a A,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych na tej giełdzie notowanych.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie wiedeńskiej, które podanym spisem nie są objęte, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. a. w. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Ogólny dług państwowy.		Suma imienna:	
Losy z r. 1854 po 250 zł. m. k. 3·20/0 . . .	2.500 zł. m. k.	Kolejowe obligacye pierwszeństwa przez państwo do spłacenia objęte.	
„ „ 1860 po 500 „ w. a. 40/0 . . .	2.500 zł. w. a.	Kolei Albrechta 300 zł. sr. 50/0	5.100 zł. srebr.
„ „ 1860 po 100 „ „ 40/0 . . .	2.500 „ „ „	detto 200 zł. złot. = 400 M. = 20 £ = 500 fr. 50/0 . . .	5.000 zł. złotem
„ „ 1864 po 100 „ „ „	2.500 „ „ „	Kolei zach. czeskiej em. 1885 M. 40/0 . .	10.200 marek
„ „ 1864 po 50 „ „ „	2.500 „ „ „	Kolei Elżbiety 600 i 3000 mk.	10.200 „
Listy zastawne dóbr państwowych 120 zł. w. a. (300 fr.)	25 sztuk	detto 400 i 2000 „ wol. od pod.	10.000 „
B. Państwowy dług królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.		Moraw.-szląsk. kolei centr. 600 i 3000 K	10.200 K
Austr. renta złota wol. od pod. w zł. 40/0	5.000 zł. złotem	Pilz.-brzeź. wol. od pod. 150 zł. srebr.	5.100 zł. w. a. sr.
Kolejowe zapisy długu państwa.		Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M.	5.000 zł. złotem
Kolei Elżbiety w zlocie wol. od pod. po 10.000 zł. 40/0	5.000 zł. złotem	C. Państwowy dług krajów korony węgierskiej.	
Akcyje kolejowe przestemplowane na obligacye długu państwa.		Węg. renta złota 40/0	5.000 zł. złotem
Kolei Elżbiety 200 zł. m. k. .	25 sztuk	„ oblig. p. rz. w zł. na reg. Żel. Br. K	12.000 K
detto Linc-budziej. 200 „ w. a. sr.	25 „	„ pożyczka premiowa po 100 zł. . .	2.500 zł. w. a.
detto Salcb.-tyr. 200 „ „ „ „	25 „	„ detto po 50 zł.	2.500 „ „ „
		„ oblig. prem. regul. Cisy i Szeg. los. w. a.	2.500 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
D. Inne pożyczki publiczne.		Suma imienna:	
Pożycz. miasta Wiednia (srebro lub złoto) z r. 1874 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. z ⁰ / ₀ otem	Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. konvert. 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.200 marek
Renta wioska 100 lirów 5 ⁰ / ₀	10.000 lir. kap.	Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1903 w mark. 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000
" " 100 " 4 ⁰ / ₀	10.000 " "	Kolei ostrawsko-friedlandzkiej zj. sr. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.
Bułgar. pożycz. hip. kol. żel. rząd. z r. 1889 w złocie	5.000 zł. z ⁰ / ₀ otem	Kolei prasko-duchc. em. 1896 w mar. 3 ⁰ / ₀	10.200 marek
Bułgar. pożycz. hip. rząd. z r. 1892 w złocie	5.000 " "	Spółki kolei państwowych fr. 3 ⁰ / ₀	25 sztuk
" pożycz. (tyt.) państw. z r. 1902	10.000 fr.	detto em. 1874 fr. 3 ⁰ / ₀	25 "
Turecki konw. dług państwa serya B l. s.	500 l. st.	detto X. em. 1885 fr. 3 ⁰ / ₀	25 "
" " " " " C " "	500 " "	detto sieć uzupeł. fr. 3 ⁰ / ₀	25 "
" " " " " D " "	500 " "	detto 500 frank. = 405 M. 4 ⁰ / ₀	25 "
E. Listy zastawne, obligacje pożyczek gminnych i kolejowych i bankowe.		detto em. 1895 w m. 3 ⁰ / ₀	10.000 marek
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2 ⁰ / ₀	5.100 zł. srebr.	detto I. em. zł. z ⁰ / ₀ otem 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. z ⁰ / ₀ otem
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek 2 ¹ / ₄ ⁰ / ₀	5.100 zł. z ⁰ / ₀ otem	detto II. em. 1874 zł. z ⁰ / ₀ ot. 5 ⁰ / ₀	5.000 " "
		detto (Berni-Rossice) 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. srebr.
		detto em. 1883 w m. 4 ⁰ / ₀	10.000 marek
		Sp. kolei połud., styczeń-lipiec fr. 3 ⁰ / ₀	25 sztuk
		detto kwiecień-paźdz. fr. 3 ⁰ / ₀	25 "
		detto 500 fr. = 405 M. 4 ⁰ / ₀	25 "
		detto zł. srebr. lub z ⁰ / ₀ ot. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. z ⁰ / ₀ otem
		detto w markach 4 ⁰ / ₀	10.000 marek
		Poż. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	10.000 "
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4 ⁰ / ₀	10.000 marek	G. Obligacje innych przedsiębiorstw przewozowych.	
F. Obligacje pierwszeństwa kolei żelaznych.		Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4 ⁰ / ₀	10.000 marek
Kolei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.	Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1886 M. 4 ⁰ / ₀	10.000 "
Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5 ⁰ / ₀	5.100 " " "	Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5 ⁰ / ₀	5.000 zł. z ⁰ / ₀ otem
Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 z ⁰ / ₀ ot. 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. z ⁰ / ₀ otem	" em. 1882 po 500 zł. zł. 5 ⁰ / ₀	5.000 " "
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 zł. srebr. 4 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.	" " 1884 po 500 " " 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	5.000 " "
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4 ⁰ / ₀	10.200 marek	" " 1887 po 500 " " 4 ⁰ / ₀	5.000 " "
Kolei kosz.-bogum. em. 1889 w m. 4 ⁰ / ₀	10.000 "	" " 1895 po 1000 i 5000 zł. z ⁰ / ₀ otem 4 ⁰ / ₀	5.000 " "
detto em. 1891 " " 4 ⁰ / ₀	10.000 "	H. Obligacje spółek przemysłowych.	
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.	Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 frk. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀	12.500 frk.
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4 ⁰ / ₀	5.100 " " "	Praska sp. przem. żel. em. 1873 300 zł. srebr 5 ⁰ / ₀	5.100 zł. w. a. s.
Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. 5 ⁰ / ₀	10.200 marek		

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
	Suma imienna:		
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1880 500 fr. = 200 zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem	Cedule losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 sztuk
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 fr. = 200 zł. złotem 5%	5.000 „ „	Cedule losowe 3% oblig. premiow. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 fr. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „	Cedule losowe obl. premiow. 4% banku hipot. węgier.	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 fr. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „		
I. Losy rozmaite.		K. Akcje przedsiębiorstw przewozowych.	
a) Losy oprocentowane.		„Adria“, Sp. kr. węgl. żegl.	25 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Kolei uściecko-ciepliekiej	5 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej	25 sztuk
Losy regul. Dunaju z r. 1870 po 100 zł. w. a. 5%	25 sztuk	Kolei Bares-Pakracz akc. pierwsz.	25 „
Banku hipot. węg. obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	50 sztuk	Spółki ruchu kolei orient.	25 „
Pożyczki m. Tryestu po 50 zł. w. a. 4% . .	10 sztuk	Kolei północno-czeskiej	25 „
Pożyczki prem. serb. po 100 fr. 2% . . .	25 sztuk	Kolei bożeńsko-merańskiej, c. k. uprz. . .	25 „
b) Losy bezprocentowe.		Spółki kolei lokalnej berneńskiej	25 „
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	50 sztuk	Kolei lokal. bukowińskich akc. pierw. . .	25 „
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk	detto akcje zakład.	25 „
Clary'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk	Kolei busztiehradzkiej	5 sztuk
Pożyczki miasta Insbruku 20 zł. w. a. . .	25 sztuk	detto (lit. B)	25 sztuk
Pożyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a. .	25 „	Spółki austr. żegl. par. na Dun., I. c. k. up.	10 sztuk
Pożyczki prem. lublańskiej 20 zł. w. a. .	25 „	Kolei duchcowsko-podmokielskiej	25 sztuk
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a.	25 „	Kolei północnej Ferdynanda	5 sztuk
Palfy'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk	Kolei friaulskiej akc. pierwsz.	25 sztuk
Austr. towarz. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei pięciokość-bareskiej	25 „
Węgier. towarz. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	50 sztuk	Sp. kol. na górze Gaisberg akc. pierwsz. .	25 „
Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei Gleisdorf-Weiz akc. pierwsz. . . .	25 „
Salma 40 zł. m. k.	10 sztuk	Spółki kolej. i górn. gradec-köflach. . .	25 „
Pożyczki prem. salcburskiej 20 zł. w. a. .	25 sztuk	Spółki kolei kahlenb. (system Rigi) . .	25 „
Tureck. pożycz. kol. obl. prem. 400 fr. . .	25 „	Kolei koszycko-bogumińskiej	25 „
Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874 100 zł. w. a.	25 „	Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pr.	25 „
		Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej . .	25 sztuk
		Kolei lokal. Lwów-(Kleparów) Jaworów, akc. pierw.	25 „
		Kolei Leoben-Vorderberg	25 „
		Lloyda austr.	10 sztuk
		Kolei półn.-zach. austr.	25 sztuk
		detto (lit. B)	25 „
		Spółki żegl. par. austr. półn.-zach. . . .	25 „
		Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz. . .	25 „

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej	25 sztuk	Banku eskomp. styryjskiego	25 sztuk
Kolei prasko-duchowskiej	25 „	Towarz. eskomp. dolno-austr.	25 „
detto akcyje pierwsz.	25 „	detto i banku weksl. węg.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akcyje pierwsz.	25 „	Galic. banku hip. akcyj.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. A	25 „	detto banku dla handlu i przem.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. B	25 „	Stowarz. żyro- i kas. wied.	25 „
Spółki salcb. kolei żel. i tramw.	25 „	Banku hipot. austr.	25 „
Spółki kolei państwowych	25 „	detto węgier.	25 „
Spółki kolei południowej	25 „	Banku hipot. kraj. kroac.-slaw.	25 „
Kolei łącz. połudn.-póln. niemieckiej	25 „	Banku dla krajów austr. (Länderbanku)	25 „
Kolei w dolinie Samoszy, akcyje pierwsz.	10 sztuk	Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Spółki tramw. wied., nowej, akcyje pierw.	25 sztuk	Banku kred. roln. dla Czech	25 „
detto detto akcyje zakład.	25 „	Banku lombard. i eskomp. wied.	25 „
Towarz. przew., powsz. austr.	25 „	Spółki akc. kant. weks. „Merkur“	25 „
Kolei Überetsch, akc. pierwsz.	5 sztuk	Banku górno-austr. i salcburskiego	25 „
Kolei żel. węg.-galic., pierwsz.	25 „	Banku austr.-węgier.	5 sztuk
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Grac)	25 „	Powsz. sp. akc. węg. kas oszczędn.	20 „
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt	25 „	Węg. banku roln. i rent., Sp. a.	25 sztuk
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „	Węg. powsz. sp. akc. kas oszcz. w Buda- peszcie	25 „
		Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	10 sztuk
		Banku Union	25 sztuk
Spółki kolei państw., akc., dow. uczest.	25 „	Banku Union, czeskiego	25 „
		Banku obrotowego, powszechnego	25 „
		Živnostenská banka	25 „
L. Akcyje banków.		Zakłady ubezpieczeń.	
Banku anglo-austr.	25 sztuk	Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „	Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	5 sztuk
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego	25 „	„Assicurazioni generali“	5 „
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „	Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“	25 sztuk
Banku przemysł. czeskiego	25 „	Spółki akc. peszt. ubezpiecz. „Foncière“	25 „
Zakładu kred. ziem. bukowińskiego	25 „	Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontras.	25 „
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „	Sp. ubezp. od gr. i kontras. „Meridionale“	25 „
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. a.	10 sztuk	Sp. ubezp. „Phönix“ austr., c. k. uprz.	25 „
Banku komerc. węg. w Peszcie	5 „	Spółki kontrasekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk	Spółki kontrasekuracyjnej „Securitas“	10 sztuk
Banku kred. węgier. powsz.	25 „	Sp. I. austr. powsz. ubezp. od wypadków	25 sztuk
Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „	Sp. międzyn. akc. ubezp. od wypadków	25 „
Banku depoz. powsz.	25 „	Zakładu wied. ubezp. na życie i rent	25 „
Banku eskomp. czeskiego	25 „	Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
detto morawskiego	25 „		
Banku eskomp. maryborskiego	25 „		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
M. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.			
Spółki akc. fabr. em. i met. „Austria“	25 sztuk	Fabryki wap. i cem. w Kaltenleutgeben	25 sztuk
Spółki budown. powszech. austr.	25 „	Przędzalni i tkal. baweł. w Kleinmünchen	25 „
detto I. pow. stow. urzęd.	25 „	Spółki akc. fabr. cementu w Königshofe	25 „
Towarz. budow. dolno-austr.	25 „	Spółki węgl. w Łankowicach	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof)	25 „	Fabryki cukru lipn.-brzecl. Sp. akc.	25 „
Bosn. amon. i sody fabr. S. A. I.	25 „	Leykam-Josefsthal	25 „
Bern. sp. akc. browar i fabryka siodu I.	25 „	Browaru w Liesing	25 „
detto fabryka świec i mydła S. a.	25 „	Browaru akc. i fabr. siodu w Lincu	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „	Spółki akc. cukrow. w Lobosicach	25 „
detto wyrobu towar. wełn., Sp.	25 „	Spółki akc. fabr. lokomot., wied.	25 „
Spółki kopal. węgla w Moście	25 „	detto przedt. G. Sigla w Wr.-Neustadt	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „	Spółki akcyj. brow. i fabr. siodu w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobla	25 „	Spółki akc. bud. m. Branda i Lhuilliera	25 „
Spółki przem. zelaza i stali w Egydy	25 „	„ „ „ „ Dańek i C. w Pradze	25 „
Zakładu austr. obr. kolej.	25 „	Spółki akc. hotel. „Metropole“	25 „
Spółki akc. węgl. obr. kolej.	25 „	Towarz. górń. czesk. ks. Fürstenb. M.	25 „
Spółki wypoż. wozów kolej., pierwszej	25 „	detto austr. alpej.	25 „
Fabr. pap. i sp. nakłd. w Elbemühl	25 „	Towarz. przem. żelaz. nadragkiego	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „	Spółki akc. fabr. wag. w Nesselsdorfie	25 „
detto międzynarod.	25 „	Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedl	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „	Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
detto wiedeńskiego	25 „	Spółki akc. półn. węgl. zjedn. kop. węgla	25 „
detto akc. powsz. budapeszt.	25 „	Spółki akc. hutn. i górń. górno-węgl.	25 „
detto węgier.	25 „	Towarz. przem. olejnego	25 „
Tkalni i apretury w Felixdorfie	25 „	Fabr. wapna hydraulic. i cementu portland. w Perlmoos	25 „
Fabryki fezów, austr. sp. akc.	25 „	Browaru akc. w Pilźnie, pierw.	5 sztuk
Spółki akc. galic. naft. karpac. przedtem Sp. górń. i hut.	20 sztuk	Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw.	25 sztuk
Towarz. gazow., powsz. austr. węgl.	10 „	„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej	25 „
Towarz. przemysł. gazow. wied.	10 „	Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
Spółki akc. browar. w Göss	25 sztuk	detto detto akc. pierw.	25 „
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár	25 „	Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	10 sztuk	Sp. akc. I. fabr. łuszcz. ryżu w Tryeście	25 „
Sp. akc. wag. i masz. w Gracu J. W.	25 sztuk	Fabr. zel. w Rimamurány-Sálgo-Tarján	25 „
Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk.	25 „	Spółki górń. rossickiej	25 „
Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenbergu	25 „	„Rudolfshütte“ fabr. tow. blasz.	25 „
Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń.	25 „	Sp. akc. kop. węgla kam. w Sálgo-Tarján	25 „
Fabr. spir. i chem. pr. sp. akc. w Młod. Bolesławiu	25 „	Sp. akc. fabr. papieru w Schlöglmühl	25 sztuk
Przędzalni i tkalni juty, I. austr.	25 „	„Schodnica“ sp. akc. przem. naft.	10 sztuk
		Fabryki maszyn i wozów w Simmeringu	25 sztuk

Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka gieldowa wynosi:
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyermühl .	25 sztuk	Lej. żel. i zakł. bud. most. Waagnera R. Ph., Sp. akc., 400 K	25 sztuk
Stółzla synowie S. a. fabr. szkła	25 „	Spółki fabr. broni, austr.	25 „
Fabr. kob. i mater. do sprzęt. F. H. i syn.	25 „	Spółki akc. międzyn. wypoż. wozów kolej.	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu	25 „	Spółki powsz. wypoż. woz. kol. w Peszeie	25 „
Spółki turec. zarz. tyton.	25 „	Towarz. akeyj. gór. zach. czesk.	25 „
Towarz. kop. węgla węgier. powsz.	25 „	Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Spółki budow. Union	25 „	Sp. fabr. cegieł i budow. wienerberskiej	25 „
Spółki mater. budow. Union	25 „	Spółki gazet. wiedeńsk. pierwsz.	25 „
Spółki fabr. żelaza i blachy Union	25 „	Spółki czeskiej przemysł. cukrow.	25 „
Spółki akc. vares. przem. żel.	25 „	Spółki akc. węg. „	5 sztuk
Kaz. magnezytu w Viezu a. pr.	25 „		

Z a ł ą c z k a B,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Wstępna uwaga. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie praskiej, a nie notowanych równocześnie także na giełdzie wiedeńskiej, nieobjętych poniższym spisem, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków. (Rubryka F ceduły giełdowej.)	
Pražská úvěrní banka (Banku kredytowego praskiego *)	25 sztuk
Záložní úvěrní ústav v Hradci Králové (Zakładu kredytowego zaliczkowego w Hradcu Králové)	25 „
B. Akcje przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka G ceduły giełd.)	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany (Kolej mała elektr. Praga—Libeň—Wysoczany)	25 sztuk
Praska Spółka żegluga parowej na Wltawie i Labie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	25 „
Kolej lokalna Postelberg—Laun (Akcje pierwszeństwa)	25 „
Mała kolej (kolejka) Königshof—Beraun—Koněprus	25 „
C. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka H ceduły giełd.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolině (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego i chemikaliów w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	25 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budziejowicach)	5 sztuk
Pierwsza czeska spółka akcyjna fabryk wszechodnich towarów cukrowych i czekolady w Królewskich Winogradach po K 200 (První česká akc. společnost tovarů na orient. cukrovinky a čokolátu na Král. Vinohradech)	25 sztuk
Banku pierw. czesk. powsz. kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 „
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafinerii cukru (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Spółki akcyjnej praskiej budowy maszyn (dawniej Ruston) (Pražská strojnická spol. [dř. Ruston])	25 „
Praskiego stowarzyszenia akcyjnego kładki łańcuchowej (Pražská akc. spol. řetězové lávky)	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki maszyn w Pradze)	25 „
*) Dawna firma: Úvěrní banka v Kolině (Bank kredytowy w Kolinie).	

Z a ł ą c z k a C,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie tryjesteńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków.	
Banca commerciale Triestina (Bank komercyjny tryjesteński)	10 sztuk
B. Akcje przedsiębiorstw przewozowych i przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
" " " (Akcje pierwszeństwa)	25 "
Società d'Aquedotto Aurisina (Towarzystwo wodociągowe Aurisina)	10 sztuk
Stowarzyszenie akcyjne „Tergesteo“	10 "
Società Triestina Tramway (Spółka tramwajowa tryjesteńska)	50 "
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 "
Pilatura di Riso del Litorale (Spółka akcyjna nadbrzeżnych fabryk huszczenia ryżu)	25 "

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1904.

Treść: **M** 28. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotyw, wagonów kolejowych itp.).

28.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. marca 1904,

zawierające ogłoszenie przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotyw, wagonów kolejowych itp.).

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a zatwierdzone co do należytości przez Ministerstwo handlu przepisy dotyczące sprawdzania i cechowania wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotyw, wagonów kolejowych itp.).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wlr.

Przepisy,

tyczące się sprawdzania i cechowania wagi, złożonej z kilku pojedynczych wag pomostowych a służącej do ważenia wielkich ciężarów (lokomotyw, wagonów kolejowych itp.).

I. Opis i sposób działania wagi.

Wymieniona wyżej waga może być zbudowana w dwojaki sposób, zależnie od tego, czy poszczególne wagi pomostowe (częściowe wagi), z których się ta waga składa są

- a) nieprzesuwalne (stałe osadzone) czy też
- b) przesuwalne.

a) Waga o nieprzesuwalnych (stałe osadzonych) wagach częściowych składa się z parzystej liczby wag pomostowych, które mogą być zaopatrzone w szalę ciężarową i ciężar przesuwalny albo też tylko w ten ostatni a których system dźwigni odpowiada w zasadzie co do liczby i układu dźwigni sztrasburskiej dziesiętnej wadze pomostowej.

W podanej niżej figurze 3 przedstawione są dwie takie naprzeciw siebie stojące wagi przyczem pomosty dla uwidocznienia systemu dźwigni pominięto.

Dźwignie podporowe pomostów oznaczone są literami *CCCC*, prz. nośne dźwignie literami *BB*, obrotowe osie (noże) dźwigni podporowych literami *aaaaaaa*, noże łożyskowe, na których pomost spoczywa, literami *bbbbbbb*.

Połączenie dźwigni podporowych z przenośnikami i tych ostatnich z belką wagi *AA* (fig. 1)

zapomocą belki D (fig. 2) odpowiada zupełnie sztrasburskiej dziesiątej wadze pomostowej.

Osie obrotowe przenośnej dźwigni BB (fig. 2 i 3) każdej z dwu przeciwnych wag spoczywają na wspólnej podstawie E (fig. 3), przesuwalnej w kierunku pionowym.

Podpory łożyskowe FF obracają się około osi g a drugi ich koniec spoczywa w łańcuchach, które się zawierają i odwijają na blokach H (fig. 3), gdy się połączony z nimi na wspólnej osi i stałe osadzony blok lub też koło łańcuchowe L (fig. 1) porusza.

Koła łańcuchowe u szeregowanych obok siebie par wag leżą w prostej linii i połączone są ze sobą wspólną belką M zapomocą pomocowych do niej łańcuchów, i to w ten sposób, że podczas gdy przy pogotowiu wagi łańcuch, znajdujący się na jednym końcu belki M zawija się na bęben łańcuchowy O (fig. 3) zapomocą wałów P_1, P_2 (fig. 2 i 3), tudzież przenośni ostrokęgów R (fig. 1 i 3), wszystkie koła łańcuchowe jednostajnie się poruszają, zacem idzie, że wszystkie podstawy E , dalej wszystkie przenośne dźwignie i dźwignie podporowe wreszcie także pomosty wszystkich połączonych wag jednostajnie się podnoszą.

Gdy się przy zamykaniu wagi obraca bęben łańcuchowy O w przeciwnym kierunku, obniżają się wszystkie pomosty aż do oparcia się w końcu o stożkowane podpory.

Wprawienie w ruch i zamykanie wszystkich wag następuje zapomocą korby, umieszczonej na podstawie włączeniowej T (fig. 1 i 2).

Na korbie tej osadzona jest mutra S (fig. 2), przesuująca się stosownie do kierunku obrotu po kroku śruby na osi korby w lewo lub w prawo tak długo, póki nie dojdzie do jednego z dwóch czopów, ograniczających jej ruch; tym sposobem staje się dalszy jej obrót niemożliwym a podnoszenie się i opadanie pomostów zamknięte jest pomiędzy dwiema stałymi granicami (porów. 43. dodatek do ordynacji cechowniczej, ad § 29 e , rozdział 1 — obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 22. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 158).

Chcąc zważyć wóz kolejowy, ustawia się go najprzód na pomostach wag częściowych, tak, by koła jego znajdowały się na pomostach wagi głównej.

Następnie podnosi się zapomocą centralnego włączenia wszystkie wagi częściowe jednocześnie do poziomu umożliwiającego ważenie, poczem doprowadza się każdą z wag częściowych do położenia normalnego.

Po zważeniu odciąża się oczywiście znowu wagi częściowe (obniżając system dźwigni — a wraz z nim i pomost każdej z wag częściowych — zapomocą wspólnego wszystkim wagom centralnego włączenia), poczem zważony wóz można na powrót wysunąć.

b) Waga o przesuwalnych wagach częściowych składa się znowu z parzystej liczby wag pomostowych (z talerzem na ciężarki i przesuwalnym ciężarem lub też tylko z tym ostatnim), których system dźwigni odpowiada pod względem sposobu działania poszczególnych dźwigni systemowi sztrasburskiej dziesiątej wagi pomostowej.

Kształt obu dźwigni podporowych CC (fig. 1) różni się jednak od zwyczajnego tem, że dźwignie te wskutek tego, że waga jest wąska, nie mają zwyczajnej formy trójkąta, lecz składają się z odpowiednio wygiętych dźwigni jednoramiennych, do których obu końców przytwierdzone są osie obrotowe aa , tudzież dźwigające pomosty osie bb .

Skrajne osie c_1, c_1 obu dźwigni podporowych przenoszą działanie ciężaru na nóż d_1 (fig. 1) przenośnej dźwigni B (fig. 1), której środek obrotu stanowi oś hh .

Skrajny nóż g (fig. 1 i 2) przenośnej dźwigni połączony jest w zwyczajny sposób z belką wagi A (fig. 1).

Wozy kolejowe przeznaczone do ważenia wsuwa się na pomost wjazdowy, nie pozostający w żadnym związku z poszczególnymi wagami częściowymi a złożony (fig. 2) z pewnej ilości poprzecznych dźwigarów Q i z dwóch podłużnych L .

Pod nimi znajduje się podpora w kształcie rusztu z podłużnymi dźwigarami E (fig. 2), na której poszczególne częściowe wagi można zapomocą ręcznego kółka H (fig. 1, 1a i 2) służącego do poruszania jednej pary rolek rr (fig. 2), przesuwać oraz ustawiać odpowiednio do rozmaitego rozpięcia kół.

Pomost wjazdowy można zapomocą odpowiedniego przyrządu podnosić i opuszczać.

Gdy się wagi częściowe, przeznaczone do ważenia, przesunie zapomocą kółek ręcznych na właściwe miejsce pod każdym z kół wozu, reguluje się położenie każdej częściowej wagi zapomocą śrub ustawniczych e (fig. 1a) w ten sposób, by znajdująca się na niej wskazówka wahadłowa x (fig. 1a) dokładnie wykazywała normalny stan wagi.

Następnie kładzie się na pomost każdej z wag częściowych belkę pomocniczą F' (fig. 2) w ten sposób, aby znajdujące się na niej czopy f (fig. 1a) weszły w odpowiednie zagłębienie pomostu wagi.

Następnie wsuwa się na pomocniczą belkę F' pod odnośne koło regulator G (fig. 1a, 2 i 2a), składający się z dwóch klinów, przesuwalnych na śrubie o w prawo i w lewo idących skrętach, podniósłszy poprzednio pomost wjazdowy a zatem także stojący na nim wóz kolejowy w najwyższe położenie.

Obracając śrubę rękami ustawia się kliny w ten sposób, by górne ich skośne powierzchnie przylegały jednakowo do obwodowej powierzchni koła.

Przeprowadziwszy czynność tę względem wszystkich kół ważonego właśnie wozu, obniża się pomost wjazdowy LQ (fig. 2 i 2a) i skutecznie ważenie na wszystkich włączonych wagach.

Po skończonem ważeniu zesuwa się wóz z klinowych łożysk G zapomocą podniesienia pomostu wjazdowego i kliny się zdejmują, poczem wóz może być wysunięty.

Do wag częściowych dodane są jeszcze także rolki R (fig. 1a), które dla urzędowego sprawdzania nie mają znaczenia, a które do tego służą, by można przy opuszczonym pomoście wjazdowym dowolnie obracać osadzone na wspólnej osi koła bez wywierania przez to wpływu na częściowe wagi.

W tym celu przenosi się rolki w miejsce regulatorów g na przełożone belki pomocnicze F' i ustawia je zapomocą znajdujących się na nich śrub w ten sposób, jak to jest opisane przy regulatorach g , poczem przy spuszczonej pomoście można koła wozu zapomocą rolek dowolnie obracać.

Podczas ważenia należy oczywiście rolki te znowu usunąć i zastąpić łożyskami klinowymi, a ponadto przesunąć w celu ważenia pomocnicze belki F' w ich normalne położenie.

Ponieważ pomost wjazdowy nie stoi i nie może stać w żadnym związku z wagami częściowymi, przeto ich system dźwigni podlega ze stanowiska cechowniczego sprawdzaniu tylko w tym kierunku, czy zdejmowanie kół z łożysk klinowych jest pewne i niezawodne.

Pomosty wag częściowych nie wymagają osobnego przyrzędu odciążającego, gdyż nie są nigdy narażone na gwałtowne potrącenia przy wstawianiu ciężaru.

Fig. 3 przedstawia profil wagi pomostowej, mającej po pięć przesuwalnych wag częściowych z każdej strony.

II. Właściwy urząd cechowniczy, sprawdzanie i cechowanie.

Sprawdzanie i cechowanie opisanych wyżej w rozdziale I, lit. a) i b) wag zastrzega się aż do odwołania Urzędowi cechowniczemu w siedzibie inspektoratu miar i wag.

Celem przeprowadzenia odnośnej czynności urzędowej winny się przeto strony odnosić do c. k. inspektoratu miar i wag na odnośnym obszarze administracyjnym, poczem urząd ten wyda wymagane przedmiotem zarządzenia.

Przy sprawdzaniu, przeprowadzanem według przepisów instrukcyi, bada się każdą poszczególną wagę częściową wagi głównej według postanowień,

obowiązujących względem wag pomostowych tej samej konstrukcyi, w szczególności zaś co do granic błędu i stopnia czułości.

Cechuje się zaś w ten sposób, że się na każdej częściowej wadze wagi głównej wybija stenpel według ogólnych przepisów, dotyczących wag pomostowych.

Cechować wolno jednak wtedy dopiero, gdy już wszystkie wagi zbadano i uznano za nadające się do ocechowania.

III. Należitości za ocechowanie.

Należitości za ocechowanie względnie należitości za sprawdzenie bez ocechowania oblicza się według taryfy, ustalonej dla wag pomostowych, i to w miarę wyniku badania dla każdej częściowej wagi osobno.

W razie uznania więc wagi głównej względnie wszystkich jej wag częściowych za nadające się do ocechowania (porów. rozdział II, ostatni ustęp) pobiera się należitości za sprawdzenie i ocechowanie każdej składowej wagi częściowej.

Należitości za sprawdzanie bez ocechowania liczy się tylko od takich wag częściowych, które rzeczywiście sprawdzano (a których nie ocechowano).

O ile taryfa przewiduje w pewnych przypadkach uwolnienie od należitości lub też jej zmniejszenie (porów. wstępne uwagi do taryfy należitości cechowniczych, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministerjalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), przynajmniej się ulgi te także przy sprawdzeniu względnie uwierzytelnianiu składowych wag wagi pomostowej.

IV. Ponowne sprawdzanie w miejscu ostatecznego ustawienia. Ponowne cechowanie.

Postanowienia 38. Dodatku do Ordynacyi cechowniczej (porów. obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 24. października 1899, Dz. u. p. Nr. 211), według których każdą wielką, stale ustawioną wagę pomostową, którą we fabrycznym lokalu wykonawcy czyli przy prowizorycznym jej ustawieniu sprawdzano i ocechowano, należy po ostatecznym ustawieniu względnie przed jej użyciem w miejscu ostatecznego ustawienia ponownie sprawdzić, stosują się także do opisanych wyżej wag pomostowych względnie do ich wag częściowych.

Ponadto podlegają wagi pomostowe względnie poszczególne ich wagi częściowe peryodycznemu ponownemu cechowaniu przed upływem każdych dwóch lat, jak niemniej także w razie utraty zdolności do użytku w obrocie publicznym wskutek

zdeformowania, naprawy itp. a to w myśl postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. marca 1881, Dz. u. p. Nr. 30, §§ 1 i 4.

Przy peryodycznem sprawdzaniu ponownem dozwolona jest zgodnie z zasadą, wypowiedzianą w 13. Dodatku do Ordynacji cechowniczej (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 62) dwa razy szersza granica błędu aniżeli przy pierwszym sprawdzaniu.

Ponowne (peryodyczne lub nieperyodyczne) sprawdzanie przeprowadzać należy w każdym przypadku względem wszystkich częściowych wag wagi pomostowej równocześnie, co tyle znaczy, że ponowne sprawdzanie jednej wagi częściowej wymaga ponownego sprawdzenia wszystkich innych.

Cehować ponownie wolno tylko wtedy, jeżeli wszystkie wagi częściowe zbadano i uznano za nadające się do ocechowania (porów. rozdział II, ustęp ostatni).

W przeciwnym razie należy cechowania zaniechać i zniszczyć równocześnie wszystkie poprzednie stemple cechownicze, znajdujące się jeszcze na wagach.

Należytość za ponowne cechowanie oblicza się według postanowień rozdziału III.

We Wiedniu, dnia 29. lutego 1904.

G. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

a) Waga o nieprzesuwalnych wagach częściowych.

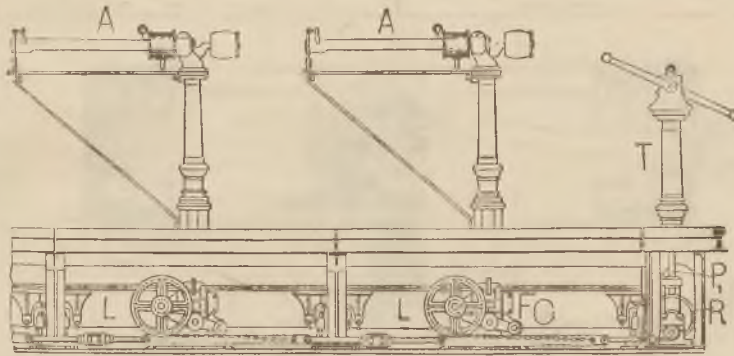

Fig. 1.

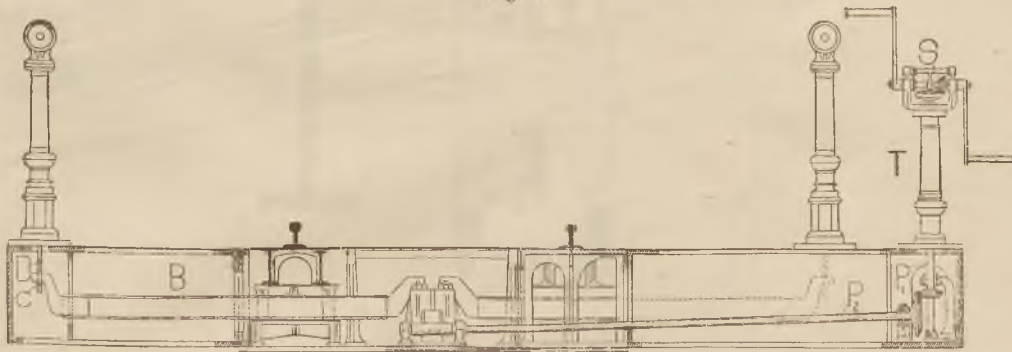

Fig. 2.

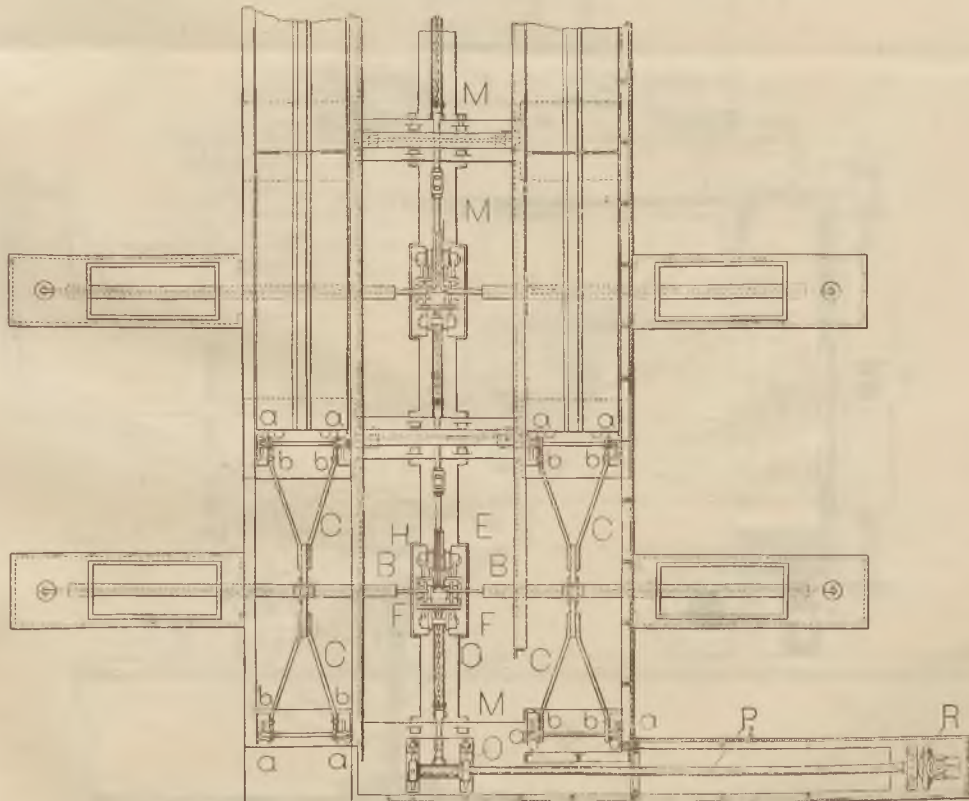

Fig. 3.

b) Waga o przesuwalnych wagach częściowych.

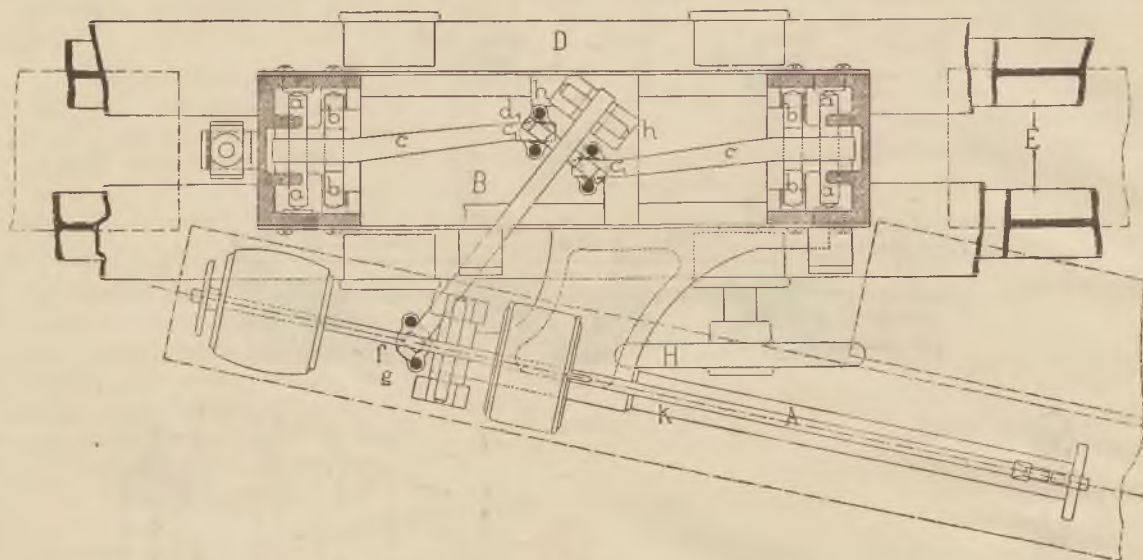

Fig. 1.

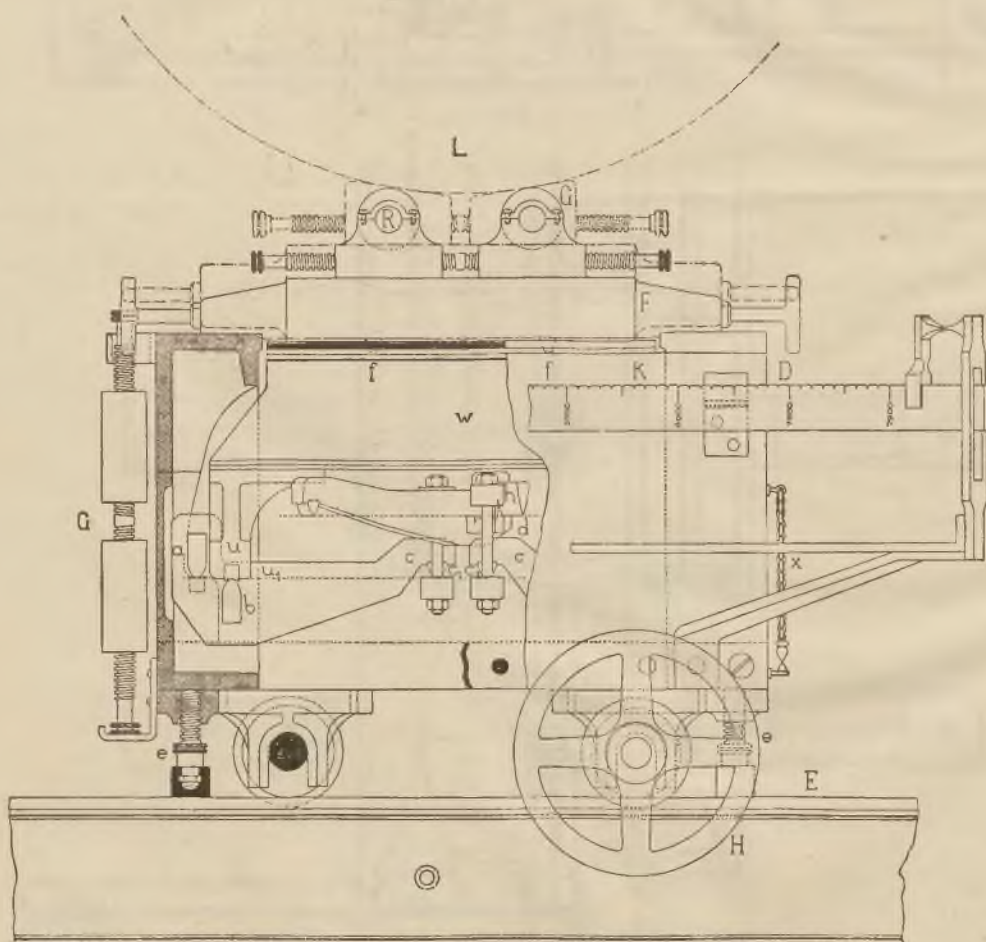

Fig. 1a.

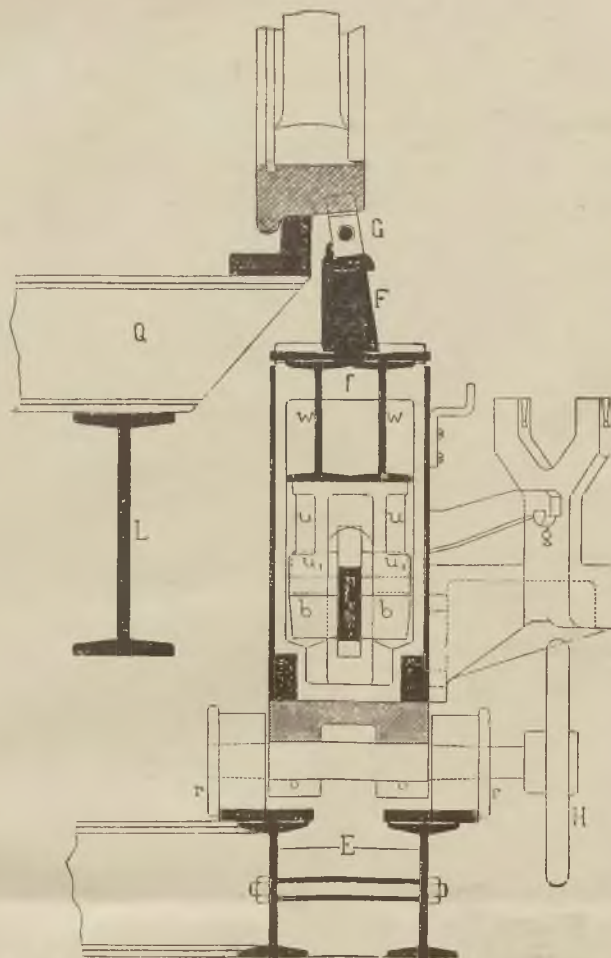

Fig. 2. Pozycja koła przy podniesionym pomoście wjazdowym.

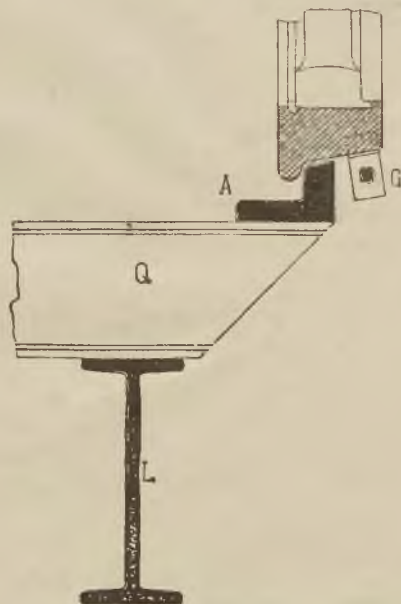

Fig. 2a. Pozycja koła przy spuszczonej pomoście wjazdowym.

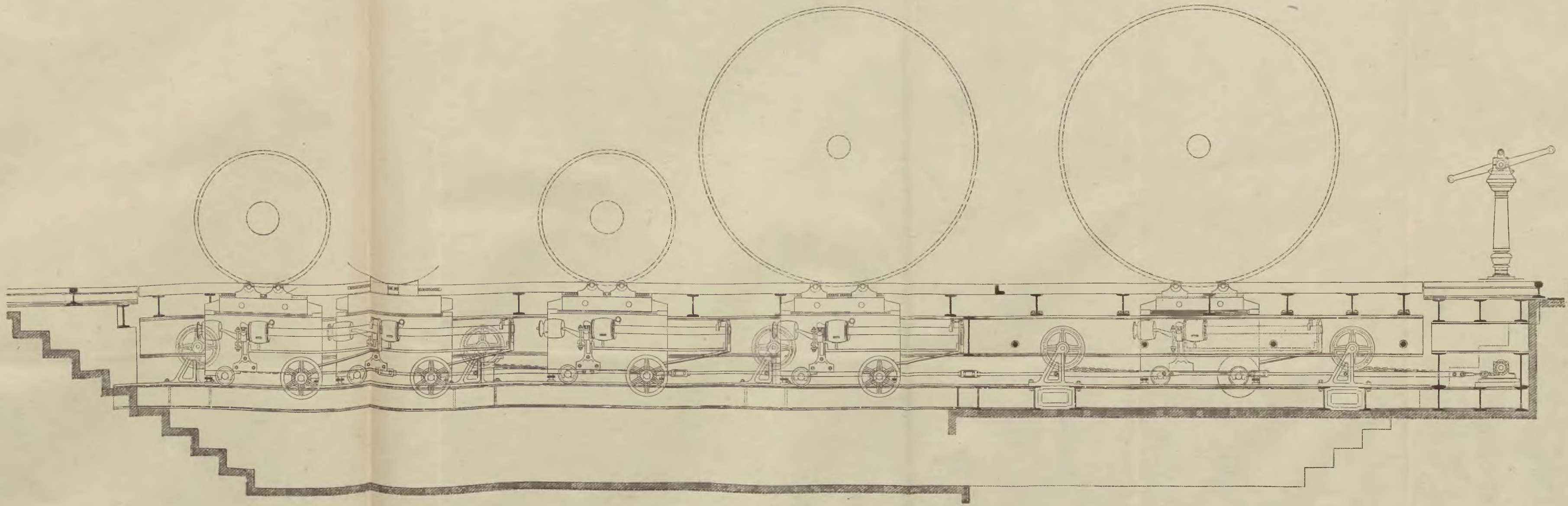

Fig. 3.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1904.

Treść: (№ 29—31.) 29. Obwieszczenie, zawierające bliższy opis (wraz z rysunkiem) wodomierzy typów IX a, XXXVII i XXXVIII. — 30. Rozporządzenie cesarskie, oznaczające kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904, oraz zezwalające na ich pobór. — 31. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 4. stycznia 1903 wydaje się dalsze postanowienia przejściowe dla praskiej giełdy towarowej i dla czerniowieckiej giełdy produktów rolnych i towarów.

29.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. marca 1904,

zawierające bliższy opis (wraz z rysunkiem) wodomierzy typów: IX a, XXXVII i XXXVIII.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, dotyczącego urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do mierzenia zużycia wody, podaje się poniżej do publicznej wiadomości opisy (wraz z rysunkami) wodomierzy typów IX a, XXXVII i XXXVIII (porów. także Dz. u. p. Nr. 169 z r. 1903) sporządzone przez c. k. główną komisję miar i wag.

Call wlr.

Opis

(z rysunkiem)

wodomierzy typów: IX a, XXXVII i XXXVIII.

Wodomierz typu IX a.

Wodomierze typu IX a (porów. fig. 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu IX (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) tylko odmienną formą dolnej części skrzynki i worka szlamowego jakoteż połączeniem obu części skrzynki K i G, które według figury 1 ześrubowane są ze sobą bezpośrednio.

Woda wchodzi, jak u typu IX, przez sito S do kanału dopływowego k_1 i do komory k_2 , stąd dostaje się przez otwory dopływowe h, względnie l do komory k_3 , wprawia w ruch koło skrzydlate F i płynie dalej przez komorę k_5 do odpływowego kanału k_4 . L przedstawia znajdujący się we wodzie przyrząd ruchowy, Z liczydło, połączone z przyrządem ruchowym wałem w.

Wodomierz typu XXXVII.

Wodomierze typu XXXVII (porów. fig. 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu XVII (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) tylko tem, że skrzynka przyrządu ruchowego jest u dołu otwarta i że dla odpływu wody z komory koła skrzydlatego prócz jednego otworu centralnego umieszczonych jest, jak to wskazuje fig. 1, jeszcze kilka otworów z boku.

Wodomierz typu XXXVIII.

Wodomierze typu XXXVIII (porów. fig. 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu XIX (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) tylko przedstawioną na fig. 2 formą skrzydlatego koła F, a dalej tem, że część skrzynki K ześrubowana jest z częścią skrzynki G.

We Wiedniu, dnia 5. marca 1904.

C. k. Główna komisya miar i wag:

Lang wlr.

Wodomierz typu IX a.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę H. Meinecke we Wiedniu.)

Fig. 1.

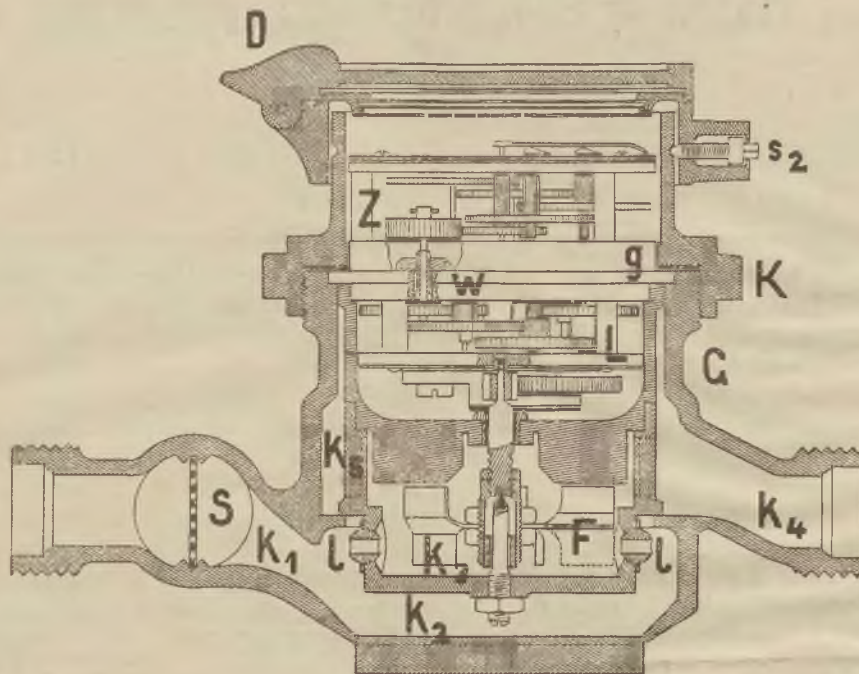
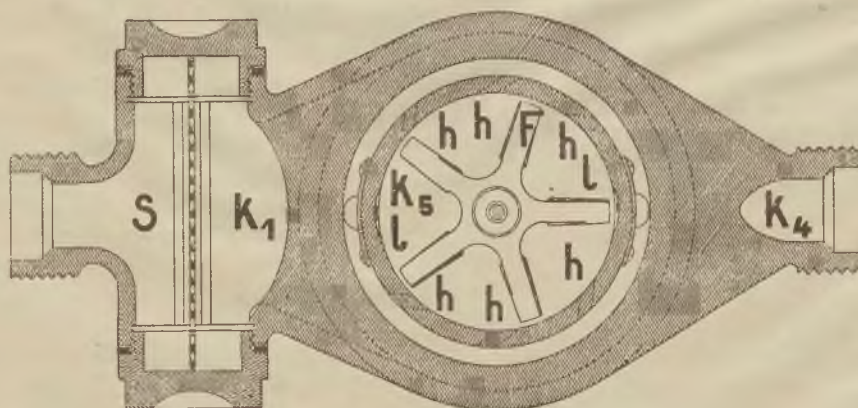

Fig. 2.

Wodomierz typu XXXVII.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę G. Bernhardta Synowie we Wiedniu.)

Fig. 1.

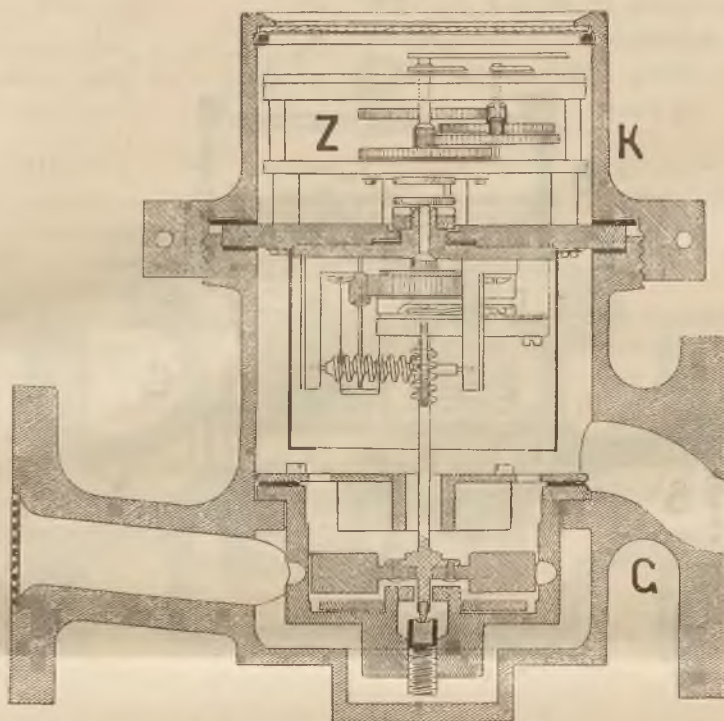
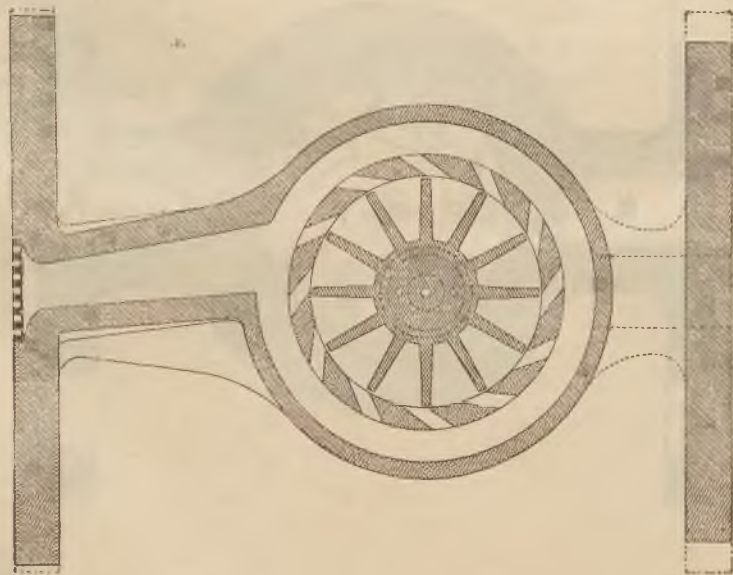

Fig. 2.

Wodomierz typu XXXVIII.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę A. C. Spinner we Wiedniu.)

Fig. 1.

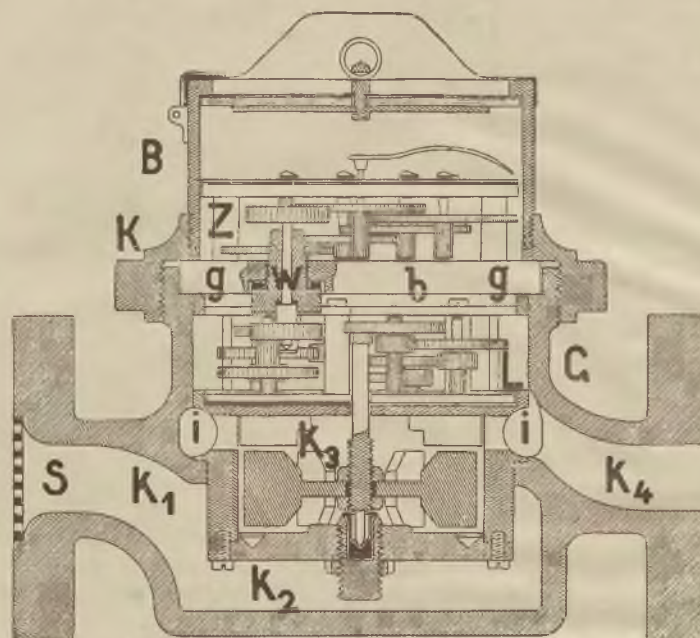
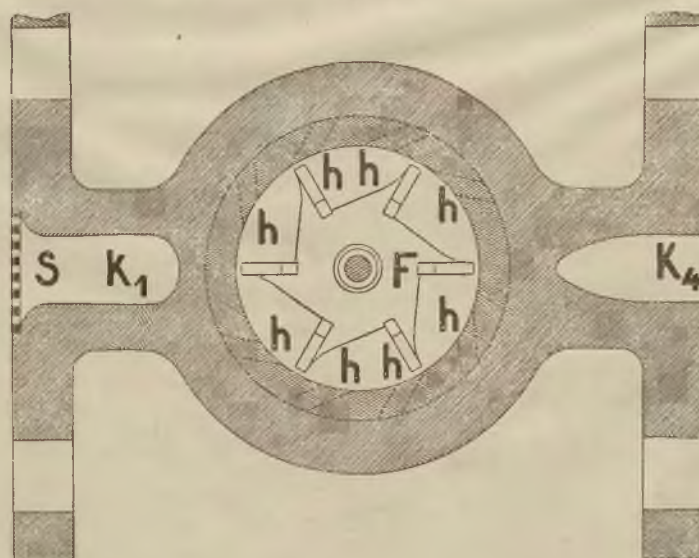

Fig. 2.

30.**Rozporządzenie cesarskie z dnia
28. marca 1904,**

oznaczające kontyngenty rekrutów potrzebne do utrzymania wojska. marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1904 oraz zezwalające na ich pobór.

Na zasadzie postanowień § 14 ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 141. rozporządzam co następuje:

Artykuł I.

Kontyngent rekrutów na rok 1904, potrzebny do utrzymania wojska i marynarki wojennej, oznacza się na 103 000 ludzi — z których, w myśl postanowień 1. i 2. ustępu, § 14 ustawy o służbie wojskowej, 59.024 przypada na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane — kontyngent zaś rekrutów dla obrony krajowej na 14.500 ludzi oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej w myśl ustawy dostarczyć.

Zezwala się na powyższy rok na pobór kontyngentów w liczbach wyżej wymienionych oraz na pobór rezerwy zapasowej — z pomiędzy osób obecnie do broni zdatnych a będących w klasach wieku ustawowo do tego powołanych.

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z wspólnym Ministrem wojny.

We Wiedniu, dnia 28. marca 1904.

Franciszek Józef włr.

Koerber włr.	Weltersheimb włr.
Wittek włr.	Böhm włr.
Hartel włr.	Call włr.
Giovanelli włr.	Piętak włr.

31.**Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, skarbu, handlu i sprawiedliwości z dnia 29. marca 1904,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10, wydaje się dalsze postanowienia przejściowe dla praskiej giełdy towarowej i dla czerniowieckiej giełdy produktów rolnych i towarów.

Na podstawie § 25 ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 10. rozporządza się co następuje:

Artykuł I.

Prowizoryczny czas obowiązywania postanowień o interesach giełdowych (uzansów) na praskiej giełdzie towarowej i na czerniowieckiej giełdzie produktów rolnych i towarów, który według Art. I. § 3, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 270, sięgać miał do 31. marca 1904, przedłuża się dla tych giełd do dnia 30. czerwca 1904

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

Koerber włr.
Call włr.

Böhm włr.
Giovanelli włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. kwietnia 1904.

Treść: № 32 Dokument koncesyjny na kolej lokalną Zwettl—Martinsberg.

32.

Dokument koncesyjny z dnia 26. marca 1904,

na kolej lokalną Zwettl—Martinsberg.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Schwarzenau—Zwettl“ we Wiedniu na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei parowej, która ma być wykonana jako kolej lokalna normalna od stacyi Zwettl, będącej własnością rzeczonoj Spółki, do Martinsberg, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 15. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 153, pod określonymi poniżej warunkami i zastrzeżeniami.

§ 1.

Co do kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowa koncesyonowanej kolei ma być ukończoną najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezwzględnie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie spółce do wybudowania tych ewentualnych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

Kolej koncesyonowaną wybudować należy według zarządzeń, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie urzędów, które ono w tym celu wydeleguje.

Budowę i dostawy oddać należy przy bezpośrednim współudziale rządu, na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, sporządzonego pod odpowiednim wpływem organów państwowych; oddać je zaś należy ile możności według warunków, przyjętych ogólnie przy budowach kolei państwowych.

Budowę oddać należy oddzielnie od zgromadzenia potrzebnego kapitału.

Oszacowanie dostaw materyałów, odstąpionych gruntów i innych świadczeń, które objęciem akcji zarodowych zabezpieczyć należy, nastąpi na zasadzie porozumienia państwa ze stronami interesowanymi, a w braku porozumienia drogą swobodnego ocenienia przez sąd.

Materyałów budowlanych, dalej środków ruchu, szyn i innych części składowych kolei

jakoteż wszystkich urzędzeń dostarczyć mają wyłącznie fabryki krajowe.

Na wyjątek od tej zasady zezwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu o tyle, o ileby udowodniono, że swojskie fabryki nie są zdolne wykonać odnośne dostawy pod tymi samymi warunkami co do ceny, jakości i terminu dostawy, które objęte są ofertami fabryk zagranicznych. Przy robotach budowlanych zatrudniać należy przedewszystkiem swojskie siły robocze.

§ 5.

Okres koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne postanawia się na czas od dnia dzisiejszego do 21. października 1984 włącznie i gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono z winy koncesyonaryuszki i gdyby wina ta nie dała się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 6.

Zresztą kolej lokalną Zwettl—Martinsberg uważać należy za nieodłączną część składową jednolitego przedsiębiorstwa kolei lokalnej Zwettl—Žlabings, będącego przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 218, i obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 192, a to tak, że postanowienia tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego — z wyjątkiem tych, które są zawarte w §§ach 1, 2, 8, 9, 11 i 18, a które dotyczą wyłącznie kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl — jak niemniej postanowienia §u 7, ustępu I i II powyższego obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych stosowane być mają do kolei lokalnych Schwarzenau—Zwettl, Schwarzenau—Waidhofen nad Tają, Waidhofen nad Tają—Žlabings i Zwettl—Martinsberg jako jednolitego przedsiębiorstwa z następującymi uzupełnieniami względnie zmianami.

1. Spółka ma prawo zaciągnąć w celu uzyskania kapitału, potrzebnego na budowę kolei miejscowej Zwettl—Martinsberg, dalszą pożyczkę pierwszeństwa w takiej kwocie imiennej, jakiej potrzeba do uzyskania sumy 3,700.000 K w gotówce; pożyczka ta ma być oprocentowana po cztery od sta i umorzona w przeciągu lat 76; przytem i tutaj pozostaje w mocy postanowienie, że dodatek za admini-

stracyę, od nowej pożyczki ewentualnie uiszczać się mający, jakoteż ewentualne zwroty podatków i należności na rzecz instytucji finansowej, która pożyczki udzieliła, wolno wstawić w rachunek ruchu jako wydatek, dalej, że od dopłat państwa przedsiębiorstwo nie ma opłacać podatku zarobkowego.

2. Państwu zastrzega się prawo wykupna pod szczegółowymi warunkami, określonymi w przytoczonym obwieszczeniu także dla linii Zwettl—Martinsberg.

3. Do majątku przedsiębiorstwa, wspomnianego o czwartym ustępie §u 6 przytoczonego wyżej dokumentu koncesyjnego, z którego pokrywane być mają pretensye państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych czy też odsetek, należy w szczególności także wynagrodzenie, które się ma zapłacić za wykupienie (obwieszczenie z dnia 10. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 192, § 7, ustęp II, liczba 3 a).

4. Powołanie się na postanowienia §u 7, ustępu II, liczby 1 wyżej przytoczonego obwieszczenia, zawarte w §ie 7, ustępie II, liczbach 2 i 3 a tego obwieszczenia, odnosi się obecnie do postanowienia, podanego poniżej w punkcie 5.

5. Zamiast postanowień, zawartych w §ie 7, rozdziale II, l. 1, wzmiankowanego powyżej obwieszczenia, które przestają obowiązywać, stosować należy następujące postanowienia:

Zjednoczonym w jedno wspólne przedsiębiorstwo kolejom lokalnym Schwarzenau—Zwettl, Schwarzenau—Waidhofen nad Tają, Waidhofen nad Tają—Žlabings i Zwettl—Martinsberg zapewnia państwo gwarancyę czystego wspólnego dochodu rocznego, równającego się kwocie, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i na ratę amortyzacyjną pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 900.000 zł. w. a. = 1,800.000 K, zabezpieczonej hipotecznie na kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl, a umorzyć się mającej najpóźniej do 21. października 1969, tudzież kwocie potrzebnej na taki sam cel względem pożyczki pierwszeństwa, zaciągniętej w celu zakupna kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Tają, oraz na budowę dalszej linii z Waidhofen nad Tają do Žlabings w kwocie imiennej 2,960.000 K, zabezpieczonej hipotecznie na tychże liniach, a umorzyć się mającej najpóźniej do 9. listopada 1976, wreszcie kwocie, potrzebnej na takisam cel względem pożyczki pierwszeństwa, jaka ma być zaciągnięta w celu uzyskania pieniędzy na budowę kolei lokalnej Zwettl—Martinsberg i spleacona do końca 76. roku okresu koncesyjnego tejez kolei lokalnej, a to w takiej, w swoim czasie przez rząd oznaczyć się mającej, kwocie imiennej, jakiej potrzeba na uzyskanie kapitału 3,700.000 K w gotówce.

Gdyby czysty dochód roczny wszystkich czterech zjednoczonych kolei nie dochodził gwarantowanej sumy, kwotę niedostającą dopłaci rząd.

6. W miejsce postanowienia, zawartego w §ie 7, rozdziale II, l. 2, ustęp 2 wyżej przytoczonego obwieszczenia, które traci moc obowiązującą, wstąpić ma przepis następujący:

Umorzenie pożyczki pierwszeństwa w pierwotnej kwocie imiennej 900.000 zł. w. a. ==

1,800.000 K, zabezpieczonej hipotecznie na lokalnej kolei Schwarzenau—Zwettl, jakoteż pożyczki pierwszeństwa w pierwotnej kwocie imiennej 2,960.000 K, zabezpieczonej hipotecznie na lokalnych kolejach Schwarzenau—Waidhofen nad Tają i Waidhofen nad Tają—Žlabings, nastąpić musi przed umorzeniem akcji.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 12. kwietnia 1904.

Treść: (№ 33 i 34.) 33. Obwieszczenie, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o własności sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. — 34. Rozporządzenie, zawierające zmianę załączki B, ogłoszonej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, a zawierającej jednostki giełdowe papierów wartościowych, notowanych na praskiej giełdzie, służące za podstawę do wymiaru podatku giełdowego.

33.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości z dnia 24. marca 1904,

dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o własności sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230 i z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903.)

Z dodatków, w rodzaju wymienionych w tytule, wprowadzono dalej dodatek do funduszu pensyjnego nauczycieli szkół ludowych w Gorycy i Gradysee (ustawa z dnia 3. maja 1903, Dziennik ustaw krajowych Nr. 8, z mocą obowiązującą od dnia 11. marca 1904).

Do wymiaru tego dodatku szkolnego powołany jest po myśli tej ustawy krajowej c. k. Urząd wymiaru należności w Tryjeście.

Powyższa ustawa krajowa stosuje się do takich spadków, które przyznano już po wejściu w życie tej ustawy.

Koerber wlr.

Böhm wlr.

Hartel wlr.

34.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1904,

zawierające zmianę załączki B, ogłoszonej rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, a zawierającej jednostki giełdowe papierów wartościowych, notowanych na praskiej giełdzie, służące za podstawę do wymiaru podatku giełdowego.

Dodatkowo do rozporządzenia z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27 — ustanawiającego jednostki giełdowe papierów wartościowych, notowanych na swojskich giełdach (we Wiedniu, Pradze i Tryjeście) a służących za podstawę do wymiaru podatku giełdowego — zmienia się ogłoszoną tem rozporządzeniem załączkę B, zawierającą jednostki giełdowe papierów wartościowych notowanych na praskiej giełdzie, nie notowanych natomiast na giełdzie wiedeńskiej w ten sposób, że co do akcji praskiej spółki żeglugi parowej po Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi) wynosić ma jednostka giełdowa, służąca za podstawę przy wymiarze podatku giełdowego, zamiast jak dotychczas 25 sztuk, 5 sztuk.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. kwietnia 1904.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1904.

Treść: *M* 35. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu.

35.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 8. kwietnia 1904,

zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu.

Uzupełnia się względnie zmienia częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia

1895, Dz. u. p. Nr. 58, zawierające pozwolenie na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu i zarządza co następuje:

Artykuł I.

W §ie 2 powołanego rozporządzenia brzmiąc mają punkty: 20. „Wyrób słoju i piwowarstwo“, lit. b), 26. „Wyrób konserwów“, tytuł i ustęp 3, 28. „Gorzelnie i rafinerie spirytusu, wyrób prasowanych drożdży“, 31. „Wyrób sztucznego lodu“, tytuł, i 32. „Fabrykacja wytworów chemicznych“, ustęp 1, w sposób następujący:

<p style="text-align: center;">O z n a c z e n i e</p> <p>rodzajów przemysłu względnie czynności, do których wykonywania praca niedzielna w ogóle lub w pewnym wymiarze czasu jest pozwolona</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek,</p> <p>jaki robotnikom zatrudnionym w niedzielę dłużej niż trzy godziny, należy w zamian wyznaczyć:</p>
<p style="text-align: center;">20. Wyrób siodu i piwowarstwo.</p> <p>b) Piwowarstwo.</p> <p>Praca niedzielna dozwolona jest z ograniczeniem do sił roboczych niezbędnie potrzebnych:</p> <p>α) Do nadzorowania fermentacji głównej, do spuszczenia piwa i rozwożenia go odbiorcom;</p> <p>β) do chłodzenia brzezki, do czyszczenia i przysposabiania beczek do godziny 12 w południe.</p> <p style="text-align: center;">26. Wyrób konserwów i salami.</p> <p>Ustęp 3.</p> <p>Przy wyrobie salami dozwolona jest praca niedzielna z ograniczeniem do tych czynności, których odłożenie spowodowałoby zepsucie przeznaczonych do wyrobu materiałów, i to tylko w miesiącach od listopada do lutego włącznie.</p> <p style="text-align: center;">28. Gorzelnie i rafinerje spirytusu, wyrób drożdży prasowanych.</p> <p>Praca niedzielna dozwolona jest w przedsiębiorstwach o nieustającym ruchu:</p> <p>a) W gorzelniach spirytusu:</p> <p>α) Do utrzymywania w ruchu parników, do procesu zacierowego, fermentacyjnego i destylacyjnego, do obsługi dołów na brahę i do wyrobu siodu (obacz Nr. 20 a);</p> <p>β) do wydawania brahy do 10. godziny przed południem;</p> <p>b) w rafinerjach spirytusu: Do procesu destylacyjnego;</p> <p>c) przy wyrobie drożdży prasowanych:</p> <p>α) Do procesu fermentacyjnego i destylacyjnego, przy wyczerpywaniu, płukaniu i prasowaniu drożdży;</p> <p>β) do formowania i pakowania drożdży do 10. godziny przedpołudniem; do rozwożenia i wysyłania drożdży do godziny 12. w południe.</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek 24godzinny następnej niedzieli; rozwoźicielom piwa do odbiorców wyznaczyć można 24godzinny wypoczynek także w jednym z dni powszednich.</p> <p style="text-align: center;">Wypoczynek 24godzinny następnej niedzieli lub w jednym z dni powszednich.</p> <p style="text-align: center;">Jak pod 4 a) i b).</p> <p style="text-align: center;">Wypoczynek 24godzinny następnej niedzieli lub w jednym z dni powszednich.</p>

<p style="text-align: center;">O z n a c z e n i e</p> <p>rodzajów przemysłu względnie czynności, do których wykonywania praca niedzielna w ogóle lub w pewnym wymiarze czasu jest pozwolona</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek, jaki robotnikom zatrudnionym w niedzielę dłużej niż trzy godziny, należy w zamian wyznaczyć:</p>
<p>31. Wyrób lodu sztucznego i sprzedaż lodu oraz handel lodem naturalnym.</p> <p style="text-align: center;">Niezmieniony.</p> <p>32. Fabrykacja wytworów chemicznych.</p> <p>Ustęp 1.</p> <p>Praca niedzielna jest pozwolona, o ile fabrykacja nie może być przerywana: Robotnikom pracującym przy piecach do prażenia, żarowych, płomiennych i szmelcowych, jakoteż przy takich piecach, w których się z rud w drodze procesu redukcyjnego wydziela i wytapia odnośne metale lub związki metaliczne, dalej przy przyrządach destylacyjnych i sublimacyjnych, przy ługowniach, koncentracjach, kondensacjach, krystalizacjach, ekstrakcjach itp.</p> <p>Ustęp 2. niezmieniony.</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek 24godzinny następnej niedzieli.</p> <p style="text-align: center;">Jak pod 4 a) i b).</p>

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wlr.

Hartel wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXI. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1904.

Treść: (№ 36—39.) 36. Rozporządzenie, dotyczące zgłaszania i zastępstwa zaległych podatków bezpośrednich, należności i innych danin publicznych przy przymusowej sprzedaży nieruchomości, w których skład wchodzi zamiejscowe parcele gruntowe leżące w innym okręgu podatkowym. — 37. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Aradzie do kredytowania cła. — 38. Rozporządzenie, którym w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, zawierającej ulgi dla budowl ze zdrowemi i tanimi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budowli na Morawach. — 39. Rozporządzenie, którym w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, wydaje się postanowienia co do wymiaru rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych w Morawskiej Ostrawie i okolicy. — Sprostowanie.

36.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1904,

dotyczące zgłaszania i zastępstwa zaległych podatków bezpośrednich, należności i innych danin publicznych przy przymusowej sprzedaży nieruchomości, w których skład wchodzi zamiejscowe parcele gruntowe leżące w innym okręgu podatkowym.

W razie przymusowej sprzedaży nieruchomości, której części składowe należą do okręgów kilku urzędów podatkowych, winien ów urząd podatkowy, w którego okręgu leży rdzenna część ciała hipotecznego, zgłaszać i w dalszym ciągu zastępować sędownie należące się od całej nieruchomości podatki bezpośrednie, należności i inne daniny publiczne, które pod względem ściągania stoją na równi z podatkami bezpośrednimi.

Sądom polecono, by w myśl §u 172, l. 1 i §u 209, ust. 2 ordynacji ekzekucyjnej przesyłały wygotowania edyktu licytacyjnego, jakoteż wezwania do rozprawy działowej wszystkim tym urządcom podatkowym, w których okręgu leżą części wchodzące w skład licytowanej nieruchomości.

W dalszym ciągu winny urzędy podatkowe, w których okręgu położone są uboczne części skła-

dowe takiego ciała hipotecznego, tak zwane zamiejscowe parcele gruntowe, po otrzymaniu pism sądowych, odnoszących się do toczącego się postępowania sprzedażnego, zawiadomić pospiesznie wymieniony wyżej urząd podatkowy o zaległościach, ciężących na dotyczących częściach nieruchomości tudzież porozumieć się z tym urzędem co do ewentualnych dalszych kroków; o ile zaś na tych zamiejscowych parcelach gruntowych nie ciąży żadne zaległości określonego wyżej rodzaju, winny urzędy te zawiadomić, że zaległości takich niema.

Böhm wtr.

37.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. kwietnia 1904,

dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komory w Aradzie do kredytowania cła.

Według zawiadomienia królewskiego węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono królewską węgierską główną komorę II. klasy w Aradzie do kredytowania płatnych już kwot cła dowozowego.

Böhm wtr.

38.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 26. kwietnia 1904,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdroweni i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budowli na Morawach.

§ 1.

W myśl §u 11., l. ustępu 1, ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdroweni i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się stopę procentową dla oprocentowania kapitału, użytego w celu nabycia placu budowlanego tudzież na pokrycie kosztów budowy takiego domu, w margrabstwie Morawach w wysokości najwięcej 5⁰/₀.

§ 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wtr.

Böhm wtr.

39.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i spraw wewnętrznych z dnia 26. kwietnia 1904,**

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, wydaje się postanowienia co do wymiaru rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych w Morawskiej Ostrawie i okolicy.

Na zasadzie §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej

ulgi dla budowli ze zdroweni i taniemi mieszkaniami dla robotników, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Miejscowości: Morawską Ostrawę, Witkowice, Oderfurt (Przywóz), Zabrzeg i Marienberg, położone w politycznym powiecie Morawskiej Ostrawy uważać należy za kompleks miejscowości przemysłowych, na którego obszarze obowiązywać mają postanowienia §u 2, ustępu 2 przytoczonej na wstępie ustawy o rozszerzeniu granic rocznego dochodu mieszkańców domów robotniczych o jedną ósmą.

§ 2.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wtr.

Böhm wtr.

Sprostowanie.

W wydanej w dniu 30. marca 1904 XV. części Dziennika ustaw państwa, zawierającej rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1904 o jednostkach giełdowych papierów wartościowych, notowanych na swojskich giełdach (we Wiedniu, Pradze i Tryjeście), służących za podstawę do wymiaru podatku giełdowego, opiewać ma na stronie 50., w drugiej kolumnie jednostka giełdowa akcji „Węgier. powsz. akcyjnej spółki kasy oszczędności w Budapeszcie“ zamiast na 25 na 20 sztuk, a wiersz „Węgier. powsz. spółka akc. kas oszczędności 20“ ma tamże odpaść zupełnie.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXII. Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1904.

Treść: (№ 40—42.) 40. Rozporządzenie, zawierające dopuszczenie abiturientek publicznych liceów żeńskich do zawodu farmaceutycznego (przemysłu aptekarskiego). — 41. Rozporządzenie, zawierające zaliczenie przedsiębiorstw tajnych agentur prywatnych (detektywów) do rzędu przemysłów koncesyjonowanych. — 42. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Lauxmühle pod Böhmisch-Hammer.

40.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych oraz wyznań i oświaty z dnia 7. kwietnia 1904,

zawierające dopuszczenie abiturientek publicznych liceów żeńskich do zawodu farmaceutycznego (przemysłu aptekarskiego).

Na zasadzie Najwyższego umocowania z dnia 22. marca 1904 i w uzupełnieniu §u 3. rozporządzenia z dnia 3. września 1900, Dz. u. p. Nr. 150, dotyczącego dopuszczenia kobiet do zawodu farmaceutycznego, rozporządzają Ministerstwa spraw wewnętrznych oraz wyznań i oświaty, że kobiety za dopełnieniem warunków, wyszczególnionych w innych paragrafach tego rozporządzenia dopuszczane będą do wykonywania zawodu farmaceutycznego, jeżeli poddały się w jednym z publicznych liceów żeńskich z pomyślnym wynikiem egzaminowi dojrzałości, unormowanemu rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 3. października 1901, L. 27915, dziennik rozporządzeń Ministerstwa wyznań i oświaty z roku 1901, Nr. 39, strona 381 oraz mogą się wykazać, że złożyły w jednym z publicznych gimnazjów z pomyślnym wynikiem egzamin z języka łacińskiego w rozmiarze wymaganym dla pierwszych sześciu klas gimnazjalnych.

Koerber wlr.

Hartel wlr.

41.

Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych z dnia 19. kwietnia 1904,

zawierające zaliczenie przedsiębiorstw tajnych agentur prywatnych (detektywów) do rzędu przemysłów koncesyjonowanych.

§ 1.

Na zasadzie §u 24, ustępu I ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) czyni się zarobkowe wykonywanie przedsiębiorstw tajnych agentur prywatnych (detektywów) zawisłem od uzyskania koncesyi.

§ 2.

Ubiegający się o taką koncesyę winni w podaniu swem określić dokładnie, jaki obszar i jakiego rodzaju czynności stanowią będą przedmiot zamierzonego przedsiębiorstwa. Z zakresu działania tych przedsiębiorstw wyklucza się wszystko to, co ze stanowiska publicznego bezpieczeństwa lub obyczajności budzi wątpliwości.

§ 3.

Do uzyskania koncesyi do wykonywania przedsiębiorstwa tajnej agentury prywatnej (detektywów) wymaga się prócz ogólnych warunków do samostnego prowadzenia przemysłu, by ubiegający się o koncesyę zasługiwał na pełne zaufanie tudzież miał przeszłość nienaganną.

Starający się o koncesję wykazać muszą wobec władzy przemysłowej dostateczne wykształcenie ogólne.

§ 4.

Starający się przyjmuje z chwilą otrzymania koncesyi obowiązek przechowywania swych korespondencyi i conceptów udzielonych informacji pod osobistą odpowiedzialnością tak, aby osobom niepowołanym były bezwarunkowo niedostępne.

§ 5.

Koncesyi do wykonywania przedsiębiorstwa tajnych agentur prywatnych (detektywów) udziela polityczna władza krajowa.

§ 6.

Koncesye te wydawać należy tylko w miarę miejscowej potrzeby.

§ 7.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą według przepisów ustawy przemysłowej.

§ 8.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wtr.

Call wtr.

42.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. kwietnia 1904, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Lauxmühle pod Böhmisch-Hammer.

W Lauxmühle pod Böhmisch-Hammer ustanawia się z dniem 15. maja 1904 ekspozyturę cłową, podlegającą pomocniczej komorze I. klasy we Weipert na dworcu kolejowym a wyposażoną uprawnieniami pomocniczej komory II. klasy.

Böhm wtr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1904.

Treść: № 43. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia urzędu wymiaru należności w Suczawie.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. kwietnia 1904,

dotyczące utworzenia urzędu wymiaru należności w Suczawie.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 6. kwietnia 1904 ustanawia się w Suczawie urząd wymiaru należności, który rozpocznie swe czynności z dniem 1. maja 1904.

Urzędowi temu przydziela się dla obszaru powiatów sądowych: Dorna, Gurahumora, Kimpolung, Radowce, Seletyn, Seret, Solka i Suczawa sprawowanie tych wszystkich agend, które w sprawach należności stempowych i bezpośrednich (z wyjątkiem administracji materiału stempowego), taks i podatku giełdowego, jakoteż podatku od biletów kolejowych wchodzą w zakres działania kierujących władz skarbowych pierwszej instancji.

Böhm wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana 5. maja 1904.

Treść: (№ 44—46.) 44. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Werszowcach w Czechach. — 45. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia w życie sądu powiatowego w Werszowcach. — 46. Rozporządzenie, zawierające zmianę postanowień instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi pod względem urlopów urzędników kancelaryjnych.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. kwietnia 1904,

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Werszowcach w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia ustanawia się w Werszowcach w Czechach urząd podatkowy i depozytów sądowych dla gmin utworzonego według rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 191, sądu powiatowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocząć ma swe czynności z dniem 1. czerwca 1904.

Od tej chwili wydziela się^r gminy Chodów, Hostiwat, Werszowce i Zaběhlice z okręgu urzędu podatkowego w Królewskich Winogradach i przyłącza je do okręgu urzędu podatkowego w Werszowcach.

Böhm wtr.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. kwietnia 1904,

dotyczące wprowadzenia w życie sądu powiatowego w Werszowcach.

Sąd powiatowy w Werszowcach, utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 191, rozpocząć ma swe czynności z dniem 1. czerwca 1904.

Koerber wtr.

46.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. maja 1904,

zawierające zmianę postanowień instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi pod względem urlopów urzędników kancelaryjnych.

Ostatnie zdanie drugiego ustępu §u 49. rozporządzenia z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, rozpoczynające się od słów: „Należy dalej udzielać naczelnikom i kierującym urzędnikom” odpada. W miejsce jego wstępuje następujące postanowienie:

Urzędnikom kancelaryi sądowej, urzędów depozytowych i oddziałów rachunkowych XI. i X. rangi udzielać należy dwutygodniowego urlopu, od tego roku zaś, w którym kończą 25ty rok służby, policzalnej przy wymiarze pensyi, urlop trzytygodniowy; natomiast urzędnikom tych kategorii w wyższych klasach rang udzielać należy urlopu trzytygodniowego, od tego roku zaś, w którym kończą 30ty rok służby, policzalnej przy wymiarze pensyi, urlopu na przeciąg czterech tygodni.

Koerber wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1904.

Treść: (M 47 i 48.) 47. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Liberzec (wieś). — 48. Obwieszczenie, zawierające ponowne przedłużenie terminu otwarcia ruchu na kilku małych elektrycznych liniach kolejowych w Pradze i okolicy.

47.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1904,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Liberzec (wieś).

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Ministerstwa skarbu do zmieniania terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który dotąd miano uiszczać w podatkowym okręgu poborczym Liberzec (wieś) w myśl obowiązujących dotąd postanowień w ówierócnych, antycypacyjnych, w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października płatnych ratach, wpłacać należy w tym podatkowym okręgu poborczym na przyszłość w czterech różnych, w dniach 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Te same terminy wpłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także i względem 5% podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu odbudowy lub przebudowy wolne są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1904.

Böhm wlr.

(Pólniach.)

48.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. maja 1904,

zawierające ponowne przedłużenie terminu otwarcia ruchu na kilku małych elektrycznych liniach kolejowych w Pradze i okolicy.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia przedłużono ponownie do dnia 10. maja 1907 termin otwarcia ruchu na kilku przestrzeniach małej elektrycznej sieci kolejowej na obszarze królewskiego stołecznego miasta Pragi i gmin sąsiednich, ustalony w §ie 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90, a przedłużony tutejszemi obwieszczeniami z dnia 5. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 76 i z dnia 26. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 90, do dnia 10. maja 1904, a to na liniach:

1. Z Werszowice przez Nusle do Wyszehradu;
2. od skrzyżowania się obwodowej kolei Praga—Żyżków—Królewskie Winogrody z czarno-kościeleckim gościńcem rządowym do cmentarzy miasta Królewskie Winogrody;
3. od dworca kolei zachodniej „zum Rothen Garten“ w Smichowie, i
4. od rynku małej Pragi przez ulicę mostową i most Karola do Placu Kreuzherm.

Wittek wlr.

30

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. maja 1904.

Treść: (M 49 i 50.) 49. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia wodomierzy typów XXXIX i XL do urzędowego uwierzytelniania. — 50. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia ekspozytury głównej komory w Sarajewie w rafinerii olejów skalnych w Bosnisch-Brod.

49.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 14. maja 1904,

dotyczące dopuszczenia wodomierzy typów XXXIX i XL do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, tudzież w wykonaniu przepisów o urzędowym badaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia wody, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, dopuściła c. k. główna Komisya miar i wag wodomierze typów XXXIX i XL do urzędowego uwierzytelniania.

Call wr.

Opis

(z ryciną)

wodomierzy typów: XXXIX i XL.

Wodomierz typu XXXIX.

Wodomierze tego typu (porów. fig. 1 i 2) różnią się od wodomierzy typu IX *a* (porów. Dz. u. p. Nr. 29 z r. 1904) tem, że mechanizm służący do liczenia funkcyonuje u wodomierzy typu XXXIX we wodzie, podczas gdy wodomierze typu IX *a* mają

mechanizm suchy. dalej tem, że w typie XXXIX przyrząd do regulowania składa się z czterech płyt regulacyjnych *m*, umieszczonych w dnie komory koła skrzydlatego, które można ustawiać zapomożą śrub *t*.

Wodomierze o powyżej opisanej konstrukcyi uwierzytelnia się i wtedy pod oznaczeniem typu XXXIX, jeżeli ich tarcza liczbowa, ma wskazówki umieszczone nie powyżej lecz poniżej poszczególnych kół z cyframi.

Wodomierz typu XL.

U wodomierzy tego typu (porów. fig. 1, 2 i 3) podobnie jak u wodomierzy typu XXVII (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) składa się właściwy przyrząd mierniczy z mechanizmu we formie skrzynki, z tą tylko różnicą, że ruchoma część tego mechanizmu ma u wodomierzy typu XL kształt elipsowatego walca *H*.

Woda która kanałem *N* wchodzi do wodomierza, wpływa do skrzynki (*L* wpływ, *M* odpływ, porów. fig. 1) i wypływa kanałem *A*.

Według ilości obrotów walca *H* mierzy się wpływającą i wypływającą ilość wody; sztyft komunikacyjny *J* przenosi ruch walca na liczydło.

We Wiedniu, dnia 4. maja 1904.

C. k. Główna Komisya miar i wag:

Lang wr.

Wodomierz typu XXXIX.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę H. Meinecke we Wiedniu.)

Fig. 1.

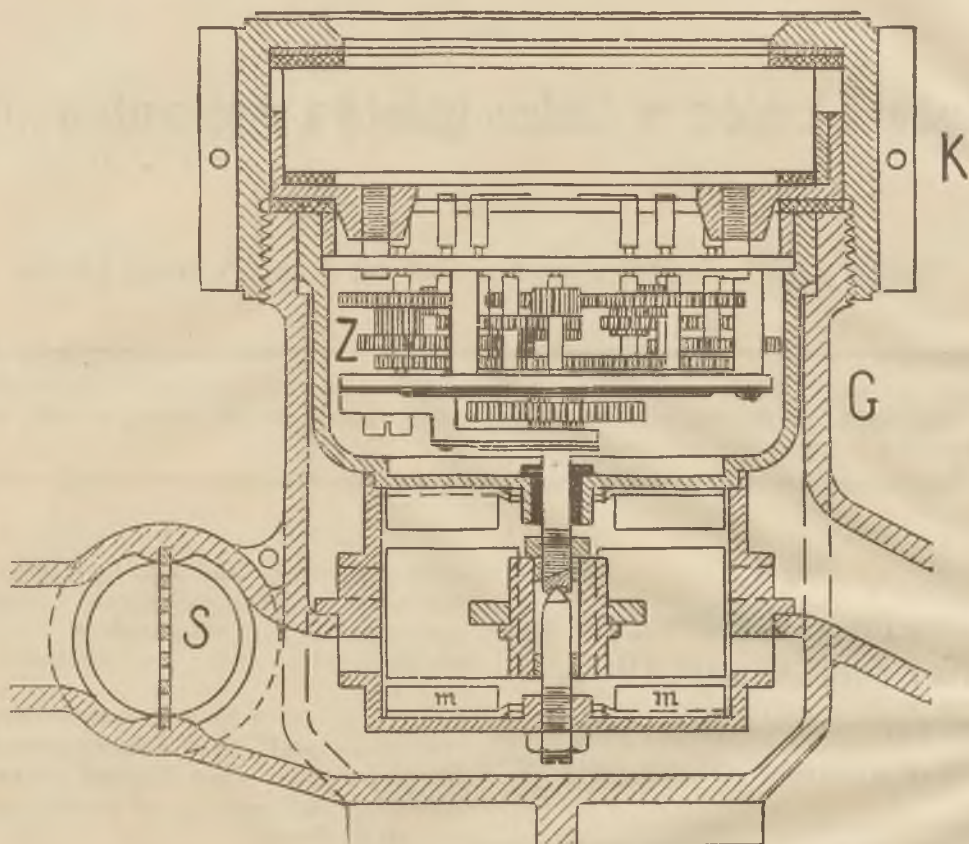
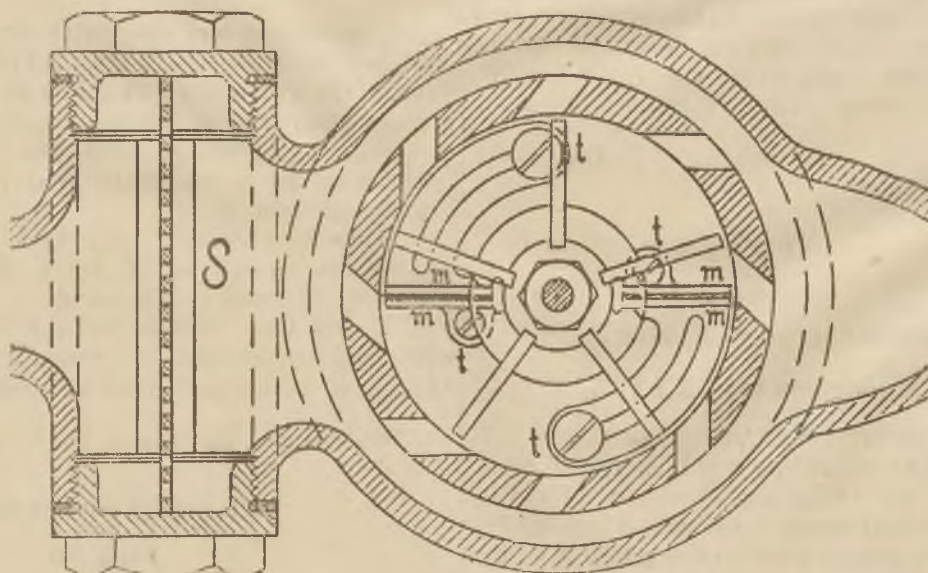

Fig. 2.

Wodomierz typu XL.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę F. A. Heath w Pürkersdorfie.)

Fig. 1.

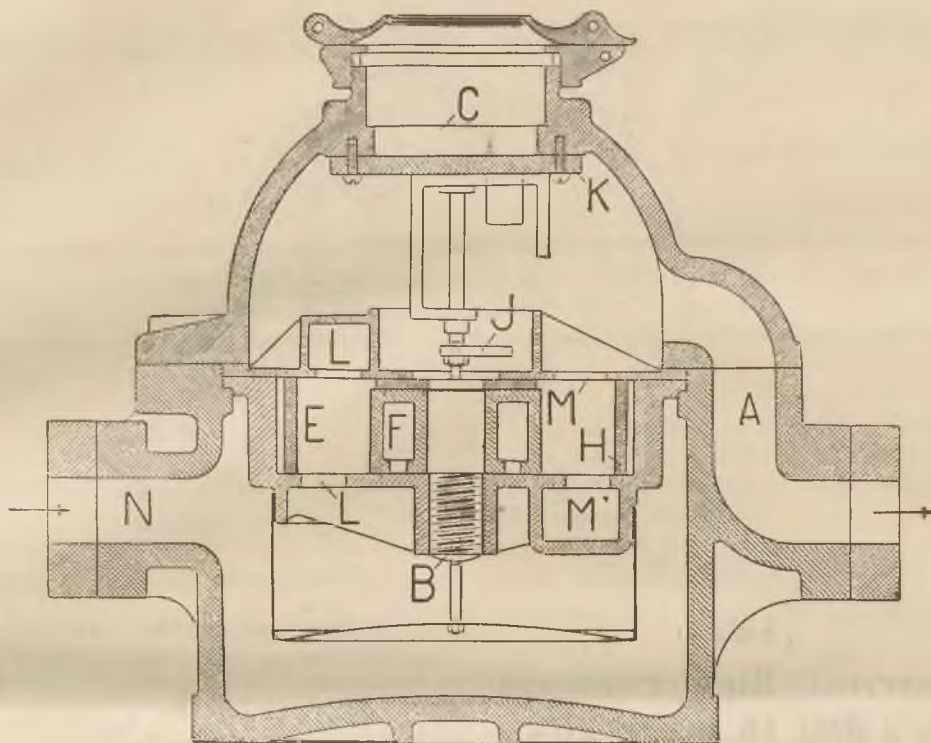

Fig. 2.

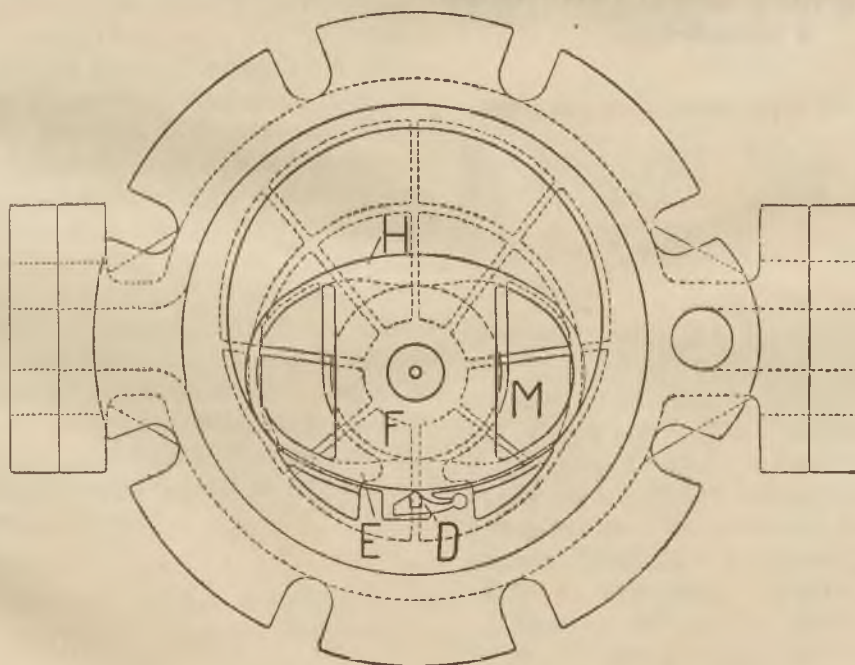
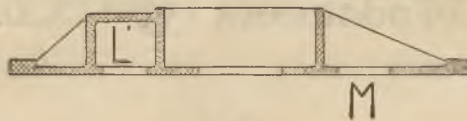

Fig. 3.

50.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1904,**

dotyczące ustanowienia ekspozytury głównej komory w Sarajewie w rafinerii olejów skalnych w Bosnisch-Brod.

Według zawiadomienia wspólnego Ministerstwa utworzono w rafinerii olejów skalnych w Bosnisch-Brod ekspozyturę głównej komory w Sarajewie; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1904.

Treść: (№ 51 i 52.) 51. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmku czeskiego. — 52. Patent cesarski, dotyczący rozwiązania sejmku bukowskińskiego.

51.

Patent cesarski z dnia 3. czerwca 1904,

dotyczący zwołania sejmku czeskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembs, Feldkirch, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm królestwa czeskiego zostaje zwołany na dzień 14. czerwca b. r. do ustawowego miejsca zebrania.

(Polnisch.)

Dan w naszym stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, w dniu 3. czerwca roku tysięcznego dziewięćsetnego czwartego, panowania Naszego pięćdziesiątego szóstego.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.	Weltersheimb wkr.
Wittek wkr.	Böhm wkr.
Hartel wkr.	Call wkr.
Giovanelli wkr.	Piętak wkr.

52.

Patent cesarski z dnia 3. czerwca 1904,

dotyczący rozwiązania sejmku bukowskińskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rozwiązuje się sejm księstwa bukowińskiego i zarządza nowe wybory do tego sejmu.

Dan w naszym stołecznym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, w dniu 3. czerwca roku tysiąc dziewięćsetnego czwartego, panowania Naszego pięćdziesiątego szóstego.

Franciszek Józef włr.

Koerber włr.

Welsersheimb włr.

Wittek włr.

Böhm włr.

Hartel włr.

Call włr.

Giovanelli włr.

Piętak włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1904.

Treść: (№ 53 i 54.) 53. Rozporządzenie, zawierające zmianę godzin urzędowych w kasach urzędów podatkowych. — 54. Rozporządzenie, zawierające zmianę taryfy adwokackiej, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1897. Dz. u. p. Nr. 293.

53.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. maja 1904,

zawierające zmianę godzin urzędowych w kasach urzędów podatkowych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości zmienia się rozporządzenie z dnia 23. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 65, normujące godziny urzędowe w urzędach podatkowych, a to w sposób następujący:

W tych urzędach podatkowych, w których popołudniowe godziny urzędowe rozpoczynają się o 2. godzinie, kończyć się ma kasowe urzędowanie w dniu powszednim (z wyjątkiem ostatniego dnia powszedniego w miesiącu) o 4. godzinie, w tych zaś urzędach podatkowych, w których rozpoczęcie popołudniowych godzin urzędowych wyznaczone jest wyjątkowo już na 1. godzinę, kończy się kasowe urzędowanie o 3. godzinie popołudniu.

O ile w poszczególnych urzędach podatkowych godziny urzędowe wyjątkowo jeszcze w inny sposób wyznaczono lub w przyszłości jeszcze ma się wyznaczyć, zastrzega się oznaczenie (względnie zmianę) czasu zamknięcia kas krajowych władzom skarbowym w porozumieniu z właściwymi prezydentami wyższych sądów krajowych.

Urzędowanie kasowe winno jednak zawsze trwać co najmniej 6 godzin.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. lipca 1904.

Böhm wtr.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. maja 1904,

zawierające zmianę taryfy adwokackiej, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293.

Pozycyę Nr. 15 taryfy, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293, zmienia się w ten sposób, że przy uwadze 5 umieszcza się następujący dodatek:

„Pod tymi samymi warunkami przysłuża adwokatom i kandydatom adwokackim w Pradze oraz w gminach Śmichów, Karolinenthal, Żyżków, Królewskie winogrady, Nusle i Werszowce za drogę do sądu lub w sprawie urzędowej do Pragi lub do jednej z wymienionych wyżej miejscowości należyć za drogę (dorózkę.)

Koerber wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 11. czerwca 1904.

Treść: *M* (55—57.) 55. Rozporządzenie, dotyczące sprzedaży prasowanych ze soli bydłczej kamieni do lizania. — 56. Dokument koncesyjny na wąskotorową kolej lokalną z Mank przez St. Leonhard am Forst do Ruprechtshofen. — 57. Rozporządzenie, uzupełniające przepisy o oddawaniu przesyłek pocztowych, ogłoszone dnia 10. czerwca 1902.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1904,

dotyczące sprzedaży prasowanych ze soli bydłczej kamieni do lizania.

W c. k. salinach w Aussee, Ebensee, Hall i Hallein zarządza się od dnia 1. lipca 1904 sprzedaż prasowanych ze soli bydłczej kamieni do lizania wagi 5 *kg* (lizanki ze soli bydłczej); kamienie te wydawać się będzie za opłatą ustawowej ceny soli bydłczej i dodatku na koszta prasowania, który się równocześnie aż do odwołania oznacza w wysokości 2 *K* od 100 *kg* czyli 10 *h* od sztuki (5 *kg*).

Böhm wlr.

56.

Dokument koncesyjny z dnia 1. czerwca 1904,

na wąskotorową kolej lokalną z Mank przez St. Leonhard am Forst do Ruprechtshofen.

Na mocy Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami udzielam spółce akcyjnej „Kolej lokalna St. Pölten—Kirchberg a. d. Pielach—Mank“ na jej prośbę koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei parowej, wiodącej od stacji Mank odgałęzienia

Ober-Grafendorf—Mank teje spółki przez St. Leonhard am Forst do Ruprechtshofen, a mającej być zbudowaną jako wąskotorowa kolej lokalna, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei, stanowiącej przedmiot tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesjonaryuszka z przywilejów, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest najpóźniej do dwóch lat od dnia dzisiejszego ukończyć budowę koncesjonowanej kolei i oddać ją gotową do publicznego użytku oraz utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi, sięgający po dzień 11. lipca 1986.

Dotrzymanie powyższego terminu budowy tudzież wykonanie i wyposażenie kolei w sposób, odpowiadający koncesyi, winna koncesjonaryuszka na żądanie administracji państwowej zagwarantować złożeniem stosownej kaucyi w papierach wartościowych, dających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Dla wykonania koncesyonowanej kolei przyznaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia według postanowień przepisów prawa, odnoszących się do tego przedmiotu.

To samo prawo będzie przyznane koncesyonaryuszce także co do tych kolei podjazdowych, które ewentualnie w przyszłości zostaną zbudowane, a których budowę administracja państwowa ze względu na dobro publiczne uzna za potrzebną.

§ 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Zresztą oznaczoną na wstępie kolej lokalną należy uważać za integralną część przedsiębiorstwa wąskotorowej kolei lokalnej St. Pölten—Kirchberg a. d. Pielach—Mank (kolej w dolinie rzeki Pielach), stanowiącego przedmiot koncesyi z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, względnie obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 17.

Postanowienia powołanego dokumentu koncesyjnego, zawarte w §ie 6 do 15 włącznie, mają się zatem, ze zmianami, wynikającymi z powołanego obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, na przyszłość stosować do wszystkich linii kolejowych, stanowiących przedmiot dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, i obecnej koncesyi, z tem zastrzeżeniem, że przy wykupnie kolei przejść mają na własność państwa bez osobnego wynagrodzenia także koleje podjazdowe stanowiące ewentualnie własność koncesyonaryuszki i jej interesy uboczne, przy zgaśnięciu zaś koncesyi prócz wymienionych kolei podjazdowych i ubocznych interesów także i zapasy kasowe.

Wittek wlr.

57.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 1. czerwca 1904,

uzupełniające przepisy o oddawaniu przesyłek pocztowych, ogłoszone dnia 10. czerwca 1902, Dz. u. p. Nr. 124 z r. 1902.

Ustęp 2 §u 11, I, otrzymuje następujący dodatek:

Dalsze przesłanie na żądanie tego ostatniego nie ma jednak miejsca, jeżeli wysyłający zapomocą wzmianki na adresie, którą przy pakunkach także na liście przesyłkowym umieścić należy, wykluczył dalszą wysyłkę.

§ 13, III, otrzymuje następujący dodatek:

Wysyłający nie odpowiada jednak za koszta żądanej przez odbiorcę dalszej wysyłki, jeżeli dalszą wysyłkę wykluczył.

Powyższe uzupełnienia nabierają mocy obowiązującej z dniem ich ogłoszenia.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1904.

Treść: № 58. Rozporządzenie, dotyczące podziału przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności, jakoteż ustanowienia stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności na czas od 1. stycznia 1905 do 31. grudnia 1909.

58.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. czerwca 1904,

dotyczące podziału przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności, jakoteż ustanowienia stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności na czas od 1. stycznia 1905 do 31. grudnia 1909.

Na zasadzie §u 14 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888 o ubezpieczeniu robotników od wypadków, oraz na podstawie wyniku rewizji dotychczasowego podziału przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia robotników od wypadków, na klasy niebezpieczności, jakoteż ustalenia stóp procentowych dla tychże klas niebezpieczności, zarządza się po wysłuchaniu przybocznej rady dla spraw ubezpieczenia na czas od 1. stycznia 1905 do 31. grudnia 1909 co następuje:

§ 1.

Poszczególne przedsiębiorstwa, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków, zaliczane być mają do klas niebezpieczności według dołączonego pod 2 podziału na klasy niebezpieczności.

Zwazyć przytem należy, że klasy niebezpieczności oznaczone w tym podziale, odnoszą się li tylko do przedsiębiorstw o składzie normalnym, że przeto zakłady pomocnicze, wchodzące z reguły w skład pewnego przedsiębiorstwa są już w po-

dziale uwzględnione. Za części składowe przedsiębiorstwa uważać należy w szczególności — o ile przeciwieństwa wyraźnie nie zaznaczono — kierownictwo i nadzór przedsiębiorstwa, dalej roboty manipulacyjne, w magazynach i ładowniach, czynności własnego zarządu dotyczące oświetlenia, opału i czyszczenia pracowni, takie same czynności połączone ze stałą konserwacją budynków i urządzeń warsztatowych, furmanki własne itp., z tem zastrzeżeniem, że czynności te służą wyłącznie celom przedsiębiorstwa i zwykłych rozmiarów nie przekraczają.

§ 2.

Za „przedsiębiorstwa używające motorów“ uważać należy w ogólności te, w których mają zastosowanie motory, wymienione w §ie 1, ustępie 3, liczbie 2 ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888. Z „przedsiębiorstwami używającymi motorów“ na równi uważać należy w myśl tego rozporządzenia także i takie przedsiębiorstwa, w których mają zastosowanie kotły parowe, przyrządy parowe (gotowniki drzewa, szmat, suszarnie parowe itd.).

Przedsiębiorstwa, w których zakres użycia maszyn roboczych, poruszanych motorami, lub powyższych środków ruchu albo też siła użyciego motoru jest tak nieznaczna, że niebezpieczeństwo wypadku nie jest większe aniżeli przy zwykłej pracy ręcznej, zalicza się do klas niebezpieczności, przepisanych dla „przedsiębiorstw nie używających motorów“.

§ 3.

Jeżeli przedsiębiorstwa, złożonego z dwóch lub więcej zakładów częściowych, różniących się wyraźnie między sobą, z braku odpowiedniej nazwy

zbiorowej nie można pomieścić w podziale na klasy niebezpieczności inaczej jak tylko według poszczególnych części przedsiębiorstwa, natenczas pomieścić i zszeregować należy wedle możliwości każdą samoistną część przedsiębiorstwa w katastrze przedsiębiorstw jako zakład oddzielny, oczywiście zaś wtedy tylko, jeżeli kaźden z tych poszczególnych części przedsiębiorstwa prowadzi oddzielne zapiski co do plac.

§ 4.

Jeżeli nie dostaje wyluczonych w poprzednim paragrafie warunków do oddzielnego umieszczenia poszczególnych części złożonego przedsiębiorstwa, natenczas uważać należy przedsiębiorstwo to za „przedsiębiorstwo mieszane“ według przepisu §u 7.

To samo dotyczy w ogólności tych przedsiębiorstw, których urządzenia nie można uważać za normalne wymagane w podziale na klasy niebezpieczności z tego powodu, że one obejmują pewne zakłady pomocnicze i uboczne, w odnośnym tytule nie uwzględnione; odnosi się to również do tych wypadków, jeżeli wyjątkowemu urządzeniu nie można w myśl §u 6 uczynić zadość przez odpowiedni wybór stopy procentowej niebezpieczności w granicach tej klasy niebezpieczności, do której zakład główny należy.

§ 5.

Przedsiębiorstwa, dla których powyższe przepisy o oznaczaniu klasy niebezpieczności nie wystarczają albo których nie można podporządkować pod pewne ściśle oznaczone tytuły podziału na klasy niebezpieczności bez zrównania ich przeto z przedsiębiorstwami zupełnie odmiennego rodzaju i zasadniczo innego niebezpieczeństwa wypadków, zaliczyć należy do tej klasy niebezpieczności, która na nie przypada wedle ich rodzaju i niebezpieczności.

§ 6.

Jeżeli ustalono klasę niebezpieczności, przypadającą na pewne przedsiębiorstwo, natenczas zalicza się je do pewnej stopy procentowej klasy niebezpieczności w miarę szematu załączki 1, przy czem oznaczyć należy niższą względnie wyższą stopę jako przeciętną wtedy, jeżeli według rodzaju klasyfikowanego przedsiębiorstwa ma się w stosunku do zwykłej niebezpieczności do czynienia ze zmniejszoną względnie zwiększoną niebezpiecznością.

Mniejszą względnie większą niebezpieczność przyjmąć trzeba będzie we wszystkich przypadkach tam, gdzie przedsiębiorstwo nosi na sobie cechy, ustanowione dla poszczególnych tytułów podziału na klasy niebezpieczności. W ogóle należy uważać

wprowadzanie w ruch maszyn za pomocą elektryczności (z pominięciem albo przynajmniej istotnem zmniejszeniem się mechanicznych transmisji) za okoliczność zmniejszającą niebezpieczność. Przy przedsiębiorstwach, które ze względu na postanowienia §u 2, ustępu drugiego uważa się za przedsiębiorstwa, nie używające motorów, zaznaczyć należy, o ile tego potrzeba, połączone z ruchem motorowym niebezpieczeństwo przez wybór wyższej stopy procentowej.

Zresztą baczycь należy przy ustalaniu procentowych stóp niebezpieczności szczególnie na właściwości budynków i urządzeń ruchu, dalej na urządzenia, zabezpieczające od wypadku i na techniczną stronę ruchu a co do tej ostatniej uwzględniać w szczególności uzdolnienie robotników do powierzonych im czynności jakoteż nadzór ruchu, o ile z okoliczności tych wnioskować można o niebezpieczeństwie wypadku, połączonego stale z ruchem w tem przedsiębiorstwie; w końcu korzystać należy z doświadczeń zakładu ubezpieczeń, poczynionych przy dotychczasowem ubezpieczeniu odnośnego przedsiębiorstwa, o ile zakres odnośnych spostrzeżeń na to wystarczy.

Jeżeli w przedsiębiorstwie jakimś wyjdą na jaw okoliczności, świadczące tak o zmniejszeniu jak i o zwiększeniu się niebezpieczności, natenczas rozważyć należy okoliczności te, przeciwstawiając je sobie wzajemnie.

§ 7.

Gdy chodzi o oznaczenie klas niebezpieczności i stóp niebezpieczności w „przedsiębiorstwach mieszanych“ (§ 4), oznacza się najprzód według przepisu §§ 1 do 6 klasę niebezpieczności i procent niebezpieczności dla odnośnych części przedsiębiorstwa i oznaczone stopy procentowe niebezpieczności mnoży się przez średnie sumy zarobków rocznych odnośnych części przedsiębiorstwa, sumę zaś tych iloczynów dzieli się przez ogólną sumę zarobków rocznych.

Liczba tym sposobem otrzymana przedstawia procent niebezpieczności, do którego zaliczyć należy całe przedsiębiorstwo.

Jeżeli sum zarobków rocznych nie można z odpowiednią dokładnością ustalić, natenczas zamiast nich wziąć należy do wykonania powyższego rachunku odnośne ilości robotników, a mianowicie, o ile zachodzą istotne różnice w średnim czasie pracy poszczególnych części, odpowiednie ilości robotników cały czas pracujących, to jest, ilości robotników sprowadzone do 300dniowego czasu pracy. Robotników i urzędników przemysłowych, należących nie wyłącznie do jednej części przedsiębiorstwa lecz do wszystkich części wspólnie, względnie sumy ich zarobków należy potrącić.

§ 8.

Jeżeli w „przedsiębiorstwie mieszanem“ ubezpieczeństwa, połączone z jedną jego częścią, grożą równocześnie robotnikom, zatrudnionym w innym dziale, natenczas zaliczyć należy ową pierwszą część do odpowiednio wyższej niebezpieczności.

§ 9.

Przy zaliczaniu przedsiębiorstw do klas niebezpieczności i do stóp procentowych niebezpieczności należy postępować o ile możności w porozumieniu z c. k. inspektorami przemysłowymi (w przedsiębiorstwach podlegających nadzorowi władz górniczych, w porozumieniu z temi władzami), szczególnie wtedy, gdy zakład ubezpieczenia przyjmuje zwiększenie niebezpieczności albo gdy powątpiewa o takim zmniejszeniu się niebezpieczności, jakie wywodzi przedsiębiorca przemysłowy.

Względem przedsiębiorstw grupy VII*d* zasięgnąć należy wedle potrzeby informacji u władzy administracyjnej, zarządzającej monopolem prychowym.

§ 10.

Przedsiębiorcy przemysłowi obowiązani są udzielać zakładom ubezpieczenia robotników od wypadków na ich żądanie tych wyjaśnień co do sposobu wykonywania przemysłu, jakie są potrzebne celem zaliczenia onychże do klas niebezpieczności.

Zakłady ubezpieczenia wydać mają przedsiębiorcom przemysłowym dla każdego ubezpieczonego przedsiębiorstwa orzeczenie, zawierające zaliczenie go w myśl niniejszego rozporządzenia, oraz zawiadamiającą równocześnie o taryfie premii. W orzeczeniu tem podawać należy dokładnie odnośny tytuł podziału na klasy niebezpieczności, który stanowił podstawę zaliczenia poszczególnego przemysłu, w orzeczeniach zaś dotyczących się przedsiębiorstw, których klasa niebezpieczności i stopa procentowa niebezpieczności oznaczona została w sposób przepisany w § 7 dla przedsiębiorstw mieszanym, przedstawić należy tok odnośnego rachunku.

Nadto, o ile przyjęto większe ubezpieczeństwo, a wskutek tego wybrano procent niebezpieczności wyższy niż średni, podać należy w tych orzeczeniach powody, które na taką decyzją wpłynęły.

Przed rozstrzygnięciem w ostatniej instancji rekursów w sprawach zaliczenia do klas niebezpieczności i procentów niebezpieczności wysłucha Ministerstwo spraw wewnętrznych, na uzasadnione żądanie rekurującej strony, rzeczoznawców z koła przedsiębiorców i robotników.

§ 11.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1905, co do postanowień zaś, dotyczących przygotowań, z dniem ich ogłoszenia.

Koerber wtr.

1. Wzór podziału klas niebezpieczności i zaliczenie stóp procentowych niebezpieczności do klas niebezpieczności.

Mianowicie obejmuje:

Podklasa	A stopy procentowe niebezpieczności 1 aż do 3 włącznie, średni procent niebezpieczności 2,	
"	B " " " 3 " " 5 " " " " " 4,	
Klasa niebezpieczności I	" " " " 4 " " 8 " " " " " 6,	
"	II " " " " 7 " " 11 " " " " " 9,	
"	III " " " " 10 " " 14 " " " " " 12,	
"	IV " " " " 13 " " 19 " " " " " 16,	
"	V " " " " 16 " " 24 " " " " " 20,	
"	VI " " " " 20 " " 30 " " " " " 25,	
"	VII " " " " 25 " " 37 " " " " " 31,	
"	VIII " " " " 31 " " 47 " " " " " 39,	
"	IX " " " " 39 " " 57 " " " " " 48,	
"	X " " " " 48 " " 70 " " " " " 59,	
"	XI " " " " 59 " " 87 " " " " " 73,	
"	XII " " " " 73 " " 100 " " " " " 87.	

2. Podział przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków, na klasy niebezpieczności w porządku systematycznym.

Grupa I.

Przedsiębiorstwa rolnicze i młyny.

a) Przedsiębiorstwa rolnicze używające motorów.

	Klasa niebezpieczności
1 Przedsiębiorstwa używające pługów parowych	XII
w zakładzie berneńskim	XI
Przedsiębiorstwa używające młocarni:	
2 z motorami parowymi	XII
w zakładzie berneńskim	XI
Oznaki mniejszej niebezpieczności: Dostateczne zabezpieczenie przyrządu zasilającego oraz ogrodzenie wszystkich ruchomych części maszyn.	
3 z innymi motorami	X
Oznaki mniejszej niebezpieczności: Dostateczne zabezpieczenie przyrządu zasilającego i oszalowanie trybów kołowych, wałów transmisyjnych, zębatych kół i innych ruchomych części maszyn.	

	Klasa niebezpieczności
4 Przedsiębiorstwa używające przyrządów do parzenia paszy	VI
5 Przedsiębiorstwa używające sieczkarni	XII
6 Przedsiębiorstwa rolnicze używające kosiarek	XI
7 Przedsiębiorstwa używające siewników	II

b) Młyny.

8 Czyszczenie zboża	VI
Młyny (fabryki kaszy, krup):	
9 Młyny kunsztowe	VII
w zakładzie salcburskim	VI
w zakładzie berneńskim	VIII
10 przedsiębiorstwa nie urządzone jako młyny kunsztowne	VII
w zakładzie salcburskim	VI
w zakładzie berneńskim	VIII
11 Zakłady łuszczenia ryżu	VII
12 Wiatraki	VII
13 Młyny pływające	IX

Grupa II.

Przedsiębiorstwa przewozowe i składy towarów.

a) Koleje żelazne.

14 Koleje żelazne parowe, wszystkie przedsiębiorstwa onychże łącznie z przedsiębiorstwami pomocniczymi	IX
Koleje drogowe:	
15 parowe	VIII
16 elektryczne	VII
17 posługujące się zwierzęcą siłą pociągową	VI
18 Koleje nie posługujące się ani siłą żywiołową ani zwierzęcą	X
19 Koleje linowe	X

Uwaga. Przy ustanawianiu klasy niebezpieczności dla przedsiębiorstw grupy II_a wzięto w rachubę owo podwyższenie ciężaru, które koleje żelazne poruszane siłą elementarną ponosić muszą na zasadzie postanowień ostatniego ustępu artykułu VII ustawy z dnia 20. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 168.

b) Inne przedsiębiorstwa przewozu lądem.

20 Przedsiębiorstwa pocztowo-wozowe	VI
21 Przedsiębiorstwa pogrzebowe	III
22 Przedsiębiorstwa powozów najemnych (fiakry, jednokonki itp.)	V
23 Przedsiębiorstwa omnibusów	VIII
23 _a Przedsiębiorstwa automobilów	VIII

Klasa
niebezpieczności

24	Wozy ciężkie (z budulcem, węglem, drzewem, sprzętami, pełnymi pakami, bydłem itp.)	XII
	w zakładzie gradeckim	XI
25	Wozy lekkie (lekkie wozy towarowe na resorach, kary itp.)	VII
26	Transport ciężarów bez używania zwierząt pociagowych (tragarze, zakłady posługaczy itd.)	III
27	Przedsiębiorstwa spedycyjne (także ładowanie towarów)	X

Oznaki mniejszej niebezpieczności przy przedsiębiorstwach grupy II b: Wykonywanie przedsiębiorstwa w małych miastach i po wsiach.

e) Przedsiębiorstwa przewozu wodą.

Przedsiębiorstwa żeglugi parowej:

28	na rzekach i rzeczkach	VIII
	w zakładzie wiedeńskim	IX
29	na jeziorach śródlądowych	VI
30	Mosty ruchome, przewozy, promy kołowe, holownie statków, trajekty	VII
31	Przedsiębiorstwa tratwowe, także w połączeniu ze składami drzewa	VIII
	Oznaki mniejszej niebezpieczności: Mała głębokość wody przy niskim spadzie.	
32	Przedsiębiorstwa spławu drzewa	VII
33	Zakłady najmu łodzi wiosłowych i żaglowych	IV
34	Żegluga na rzekach, rzeczkach, kanałach i jeziorach śródlądowych (bez motorów) do przewozu osób i towarów	VIII
35	Przedsiębiorstwa ładowania i wyładowywania okrętów	XI

d) Przedsiębiorstwa składów towarowych (wraz z wozami).

36	Przedsiębiorstwa domów składowych i przedsiębiorstwa składów towarowych używające mechanicznych przyrządów poruszanych motorami	VII
37	Inne przedsiębiorstwa składów towarowych	VI
38	Hurtowne składy drzewa	IX
	Oznaki mniejszej niebezpieczności: Obchodzenie się bez wozów.	
39	Hurtowne składy węgla i koksu	VIII
	Oznaki mniejszej niebezpieczności: Obchodzenie się bez wozów.	

Grupa III.

Huty i ich przedsiębiorstwa poboczne; kopalnie minerałów niezastrzeżonych.

40	Koksownie	VI
	Huty żelazne i stalowe:	
41	pułdownie i fryszownie	VIII
42	Szmelcownie tyglowe z wyłączeniem fabrykacji tyglów	VII
43	Huty do wyrobu stali Bessemera, Thomasa i Martina	IX
43 a	Odlewnie stali	IX
44	Kopalnie nafty,	VII
45	Kopalnie wosku ziemnego	XII
46	Młotownie i wylączarnie większych rozmiarów	VIII
47	Wysokie piece	X
	w zakładzie berneńskim	XI

Walcownie (wraz z urządzeniami konstrukcyjnymi):		
48	Walcownie wymiarowe i walcownie drutu	VIII
	w zakładzie berneńskim	IX
49	Walcownie sztabowe	VIII
	w zakładach berneńskim i gradeckim	X
50	Blachownie cienkiej blachy	V
51	Blachownie grubej blachy	VIII
	w zakładzie berneńskim	IX
51 a	Walcownie rur	VIII
	w zakładzie berneńskim	IX
52	Huty miedziane i mosiężne wraz z walcowniami i młotowniami	VII
	w zakładzie wiedeńskim	VIII
53	Huty i walcownie cynku	IV
53 a	Wspólne czynności własnego zarządu we większych przedsiębiorstwach hutniczych, wielolonych według przepisu §u 3 (prace na placu, w magazynach, obsługa wozów, kolejek itd.)	VIII

Grupa IV.

Kamienie i ziemię.

a) Kamieniołomy.

54	Łomy marglu cementowego	IX
54 a	Kopalnie łojku	XI
55	Łomy kamieni z obrabianiem wydobytego materiału na kamienie brukowe i wyroby kamieniarskie z nieznaczem tylko użyciem odpadków na kamień budowlany i żwir ręcznie tłuczony	IX
	w zakładach praskim, tryjestyńskim i lwowskim	X
	Oznaki zwiększonej niebezpieczności: Obrabianie materiału na obszarze łomu, grożącym zawaleniem.	
56	Łomy łupku	XII
57	Żwirownie (z wyłączeniem tłuczenia żwiru)	XII
	Tłuczenie żwiru:	
58	w przedsiębiorstwie używającym maszyn	VIII
59	w przedsiębiorstwie ręcznym.	XI
60	Inne kamieniołomy	XII
61	Wydobywanie i rozdrabnianie głazów narzutowych	XI

W przedsiębiorstwach grupy IV a uważa się:
 Za oznaki mniejszej niebezpieczności: Pomysłne warunki łomu, gdy niebezpieczeństwo zasypania ograniczone jest do najmniejszych rozmiarów, użycie niezapalnych materii wybuchowych (rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 96); w łomach pod ziemią: Całkiem odpowiednie umiejętne kierownictwo z zaprowadzeniem wszelkich potrzebnych urządzeń ochronnych i jeżeli materiały wybuchowe nie są używane.

Oznaki większej niebezpieczności: Kruchy kamień, zesuujący się łatwo; niepomysłne warunki łomu (zwieszające się ściany skał); używanie materiałów rozsudzających, o ile przedsiębiorstwo nie jest prowadzone całkiem odpowiednio i umiejętnie.

b) Kopalnie.

62	Kopalnie piasku, krzemienia i żwiru	XII
63	Inne kopalnie	X
	Oznaki mniejszej niebezpieczności przy tytułach 62 i 63: Ściany kopalni nie wydrążone od spodu i nie zesuujące się łatwo; piętrowe skopywanie; ścinanie materiału pod naturalnym kątem stoku; przewaga robót około przesiania i sortowania materiału.	
	Oznaki większej niebezpieczności przy tytułach 62 i 63: Niepomysłne stosunki skopywania; ściany kopalni zesuujące się łatwo lub wydrążone od spodu.	
64	Kopalnie torfu	III
	Oznaka większej niebezpieczności: Używanie maszyn.	

c) Obrabianie kamieni.

Klasa
niebezpieczności

65	Pracownie rzeźbiarskie (zdobienie ornamentacyjne i figuralne)	II
66	Wyrób cementu (z wyłączeniem wyrobu beczek)	V
67	Fabryki towarów cementowych	III
68	Szlifiernie kamieni szlachetnych	III
69	Młyny gipsowe	V
70	Wyroby nadgrobków (kamiennych)	V
71	Fabryki towarów granitowych i marmurowych	IV
	Wapienniki:	
72	o piecach kolistych	VI
73	inne wapienniki	VII
74	Wyrób kamieni młyńskich i szlifierskich	VI
75	Młyny kwarcu i feldspatu	V
	Obrabianie łupku (z wyjątkiem oprawy drzewnej):	
76	Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
77	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
78	Zakłady kamieniarskie (do robót w warsztatach i na budowlach)	VII
79	Szlifiernie i tokarnie kamieniarskie	III

d) Wyroby z ziem.

80	Wyrób towarów szmatowych	III
81	Płóczkarnie kaoliny (porcelanówki), gliny i ziemi farbierskiej	IV
82	Wyrób kitu	II
83	Wyrób kred	II
84	Wypalanie magnezytu	IV
85	Wyrób towarów majolikowych	I
86	Fabryki porcelany	B
86 a	Wyrób tyglów do szmelcowania	III
87	Wyrób szmirglu	III
88	Fabryki towarów syderolitowych i terakotowych	B
89	Fabryki naczyń fajansowych	I
90	Fabryki pieców glinianych	III
	Wyrób towarów glinianych w ogólności:	
91	przedsiębiorstwa używające maszyn	II
	w zakładzie wiedeńskim	IV
92	przedsiębiorstwa nie używające maszyn	I
93	Wyroby torfowe (Torfstreu. Torfmull)	VI
	We wszystkich poprzedzających tytułach grupy IV c i d pominięto uzyskiwanie materiału surowego.	
	Cegielnie (piece do cegieł, łącznie z wydobywaniem gliny):	
94	Cegielnie maszynowe	VIII
	w zakładzie wiedeńskim	VII
	Cegielnie maszynowe, w których oprócz cegieł maszynowych wyrabia się także ręcznie cegły, co najmniej w takiej samej ilości, uważać należy za przedsiębiorstwa mieszane. Jako cyfra wymiaru dla rachunku, o którym mowa w §ie 7, użyć należy ilości wyrobionych cegieł maszynowych i ręcznych.	
95	ręczny wyrób cegieł	III
	w zakładach praskim i berneńskim	VI
	Oznaki mniejszej niebezpieczności przy tytułach 94 i 95: Jak w tytule 63.	
95 a	Wyrób cegieł żuźlowych z bezpośredniem użyciem żuźli wysokich pieców; Wyrób cegieł i piasku wapiennego	III
95 b	Wyrób masy ogrzewalnej oraz wytworów z kamieni korkowych łącznie z monto- waniem	IV

e) Szkło.

96	Fabryki szkła (z wyłączeniem szkła stołowego)	II
97	Malowanie na szkle, wykwaszanie i wyciskanie	I

	Klasa niebezpieczności
98 Paciorki szklane i guziki szklane, wyrób i obrabianie	B
100 Szlifiernie szkła	I
101 Fabryki szkła zwierciadlanego i zwierciadeł	III
102 Fabryki szkła stołowego	VI

Grupa V.

Wyroby z metali.

a) Wyroby z metali szlachetnych.

Fabryki towarów złotych:

103 Przedsiębiorstwa używające motorów	I
104 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B

Fabryki towarów srebrnych:

105 Przedsiębiorstwa używające motorów	III
106 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
107 Wyzyskiwanie odpadków złota i srebra (i zakłady do wydzielania kruszcu)	V
108 Wyrób towarów leońskich	II

b) Żelazo i stal.

109 Wyrób plecionek drucianych	V
110 Fabryki lin i kabli drucianych	V
111 Fabryki sztyftów drucianych	III
112 Drutarnie (wyrób drutu na zimno)	III

Fabryki towarów z blachy żelaznej:

113 Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
114 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II

Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności przy tytułach 113 i 114:
Mniejsze lub szersze zastosowanie pras, sztanc i maszyn do wyciskania.

115 Tokarnie żelaza	III
-------------------------------	-----

Odlewnie żelaza:

116 Przedsiębiorstwa używające motorów	VII
w zakładzie wiedeńskim	VIII
w zakładzie berneńskim	VI
117 Przedsiębiorstwa nie używające motorów wcale lub tylko do poruszania miechów	V

Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 116 i 117: Wyłączny wyrób pomniejszych odlewów.

118 Fabryki towarów żelaznych i stalowych (przedsiębiorstwa wyrobu towarów żelaznych i stalowych pod innymi tytułami nie wymienionych, w których przeważają roboty ślusarskie, tokarskie itp. bez odlewania i bez używania żorawi i dźwigni)	V
119 Wyrób galanteryjnych i kramarskich towarów, żelaznych i stalowych	IV

Oznaka mniejszej względnie większej niebezpieczności przy tytułach 118 i 119:
Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, sztanc, maszyn do wyciskania i szlifowania.

120 Szlifiernie żelaza i stali (polerowanie)	IV
121 Szlifiernie żelaza i stali używające większych kamieni, szybko wirujących	VIII

Oznaki zwiększonej niebezpieczności przy tytułach 120 i 121: Brak zupełnie odpowiednich urządzeń ochronnych.

122 Fabryki naczyń emaliowanych (wyrób naczyń i emaliowanie)	IV
w zakładzie berneńskim i gradeckim	V

Oznaki mniejszej niebezpieczności: Wyrób naczyń lanych.

	Klasa niebezpieczności
123 Zakłady emaliowania (naczyni lanych i blaszanych)	II
124 Fabryki pilników	III
125 Wyrób pilników	II
126 Kuźnie wyrabiające młoty i narzędzia	VII
w zakładach praskim i gradeckim	VIII
126a Kuźnie wyrabiające podkowy i wozy	VI
126b Fabryki powozów	IV
Fabryki kas i sprzętów żelaznych:	
127 Przedsiębiorstwa używające motorów	V
128 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III
129 Kuźnie łańcuchów	IV
Kuźnie nożownicze:	
130 Przedsiębiorstwa używające motorów	V
131 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
132 Fabryki igieł	IV
Fabryki gwoździ i gwoździownie:	
133 Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
134 Przedsiębiorstwa nie używające motorów lub używające ich tylko do poruszania miechów	II
Ślusarnie (wyrób towarów ślusarskich) bez odlewni:	
135 Przedsiębiorstwa używające motorów łącznie z robotami na budowach	V
w zakładzie wiedeńskim	VI
136 Przedsiębiorstwa nie używające motorów wcale lub tylko do poruszania miechów	III
Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 135 i 136: Jak w fabrykach towarów żelaznych i stalowych.	
137 Wyrób śrub i nitów	IV
138 Kosarnie	IV
Oznaka mniejszej niebezpieczności: Wyrób towarów surowych.	
139 Wyrób sierpów	III
140 Fabryki osi wozowych	V
141 Kuźnie płatnerskie i rusznikarskie	IV
c) Metale nieszlachetne i stopy.	
142 Wyrób towarów ołowianych i cynkowych	IV
143 Fabryki towarów bronzowych	II
Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, sztańc, maszyn do wytłaczania, polerowania i maszyn szmirglowych.	
144 Wyrób towarów z chińskiego srebra (nowego srebra, alfenidu itd.)	III
145 Zakłady galwanoplastyczne	IV
145a Zakłady używające motorów	III
Zakłady mosiężnicze:	
146 Przedsiębiorstwa używające motorów	I
146a Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
147 Kotlarnie	V
148 Wyrób blachy metalowej	V

149	Wyrób drutu metalowego	II
150	Tokarnie metalu	II
151	Wyciskanie metali	III

Zakłady wyciskania, wybijania i wytłaczania metalu (nakrywek do flaszek, medali, zdozin, form blaszanych, okuć do fajek itd.):

152	Przedsiębiorstwa używające motorów	VII
153	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Odlewnie metalu:

154	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
155	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Oznaki większej niebezpieczności przy tytułach 154 i 155: Wyrób większych odlewów.

Fabryki guzików metalowych:

156	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
-----	--	-----

Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, szłanc i maszyn do wytłaczania.

157	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
158	Fabryki towarów metalowych kramarskich i galanteryjnych	IV

Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, szłanc i maszyn do wytłaczania.

Szlifiernie metalu (polerowanie):

159	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
160	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
161	Fabryki towarów metalowych w ogólności	III

Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, szłanc i maszyn do wytłaczania.

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Przeważnie wyrób pomniejszych przedmiotów.

162	Wyrób łusek na naboje (bez napełnienia)	V
-----	---	---

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Używanie maszyn doprowadzających materiały automatycznie.

163	Odlewnie czcionek	I
-----	-----------------------------	---

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Używanie maszyn kompletowych.

Konwisarnie:

164	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
165	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III

Grupa VI.

Maszyny, narzędzia, instrumenta, przyrządy.

a) Maszyny, narzędzia, przyrządy.

166	Przybory do pomp, kotłów itd.	V
167	Wyrób miechów	III

Klasa
niebezpieczeńści

Wyrób i zaprowadzanie gazociągów, wodociągów i urządzeń do ogrzewania:

168	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
169	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczeńści przy tytułach 168 i 169;
Rozmiar i rodzaj robót instalacyjnych.

Kotłarnie, warsztaty konstrukcyi żelaznych, przedsiębiorstwa budowy mostów (z wyłączeniem montowania):

170	Przy przeważaniu maszynowego nitowania	VIII
170a	Przy przeważaniu nitowania ręcznego	X
171	Fabryki grępli	III
172	Wyrób przyrządów do chłodzenia	III
173	Fabryki maszyn rolniczych	VI
	w zakładzie wiedeńskim	VII
174	Fabryki lokomotyw	VIII
	w zakładzie salcburskim	VII
175	Fabryki maszyn w ogólności (bez kotłarni)	VIII
	w zakładach salcburskim, berneńskim i tryesteńskim	VII

Ślusarnie maszynowe i warsztaty do naprawiania:

176	Przedsiębiorstwa używające motorów	VII
177	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Budowa młynów i reperacya:

178	jeśli są w użyciu maszyny do obrabiania drzewa	IX
179	bez użycia tych maszyn	VI
180	Fabryki maszyn do szycia i części składowych takich maszyn	III

Oznaki większej niebezpieczeńści: Istnienie odlewni lub używanie maszyn do obrabiania drzewa.

181	Wyrób przyrządów do wody sodowej i syfonów	III
182	Wyrób sikawek i przyborów do gaszenia ognia z wyłączeniem tkania węzów)	IV
183	Fabryki warsztatów tkackich i przyborów do tychże	V
184	Fabryki narzędzi	VI

b) Środki transportowe.

184a	Fabryki automobilów	VI
185	Fabryki kół do jeżdżenia (welocypedów)	III
186	Zakłady budowy statków	VIII

Oznaki mniejszej, względnie większej niebezpieczeńści: Mniejszy lub większy rozmiar właściwych prac w warsztatach okrętowych; kierowanie robotami i nadzór nad nimi z troskliwością i oględnością właściwą przedsiębiorstwom wojskowym tego rodzaju.

187	Zakłady budowy statków (budowa łodzi), przedsiębiorstwa wyrobu łodzi i statków drewnianych, nie używające motorów	VI
-----	---	----

Fabryki powozów (wyrób dorożek):

188	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
189	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III
190	Fabryki wagonów	VIII
	w zakładzie praskim	VI

c) Broń palna.Klasa
niebezpieczności

Wyrób strzelb i fabryki karabinów (przedsiębiorstwa używające motorów):

191	Wyrób wojskowej broni palnej	V
192	Wyrób broni zbytkowej i myśliwskiej	IV
193	Wyrób strzelb i fabryki karabinów (przedsiębiorstwa nie używające motorów)	II
194	Fabryki części składowych karabinów (części składowych żelaznych): podług klasyfikacyi niebezpieczności przepisanej w grupie Vb dla slusarni (wyrobu towarów slusarskich).	
195	Wyrób dział	IX
196	Zakłady probierze dla ręcznej broni palnej	X

Oznaka mniejszej niebezpieczności dla przedsiębiorstw grupy VIc: Kierownictwo robót i nadzór nad nimi z troskliwością i oględnością właściwą przedsiębiorstwom wojskowym tego rodzaju.

d) Narzędzia fizyczne i chirurgiczne, przyrządy do mierzenia czasu i do oświetlania.

Wyrób narzędzi i przyrządów (chemicznych, farmaceutycznych, matematycznych, optycznych, fizycznych):

197	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
198	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Wyrób narzędzi i przyrządów (chirurgicznych):

198a	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
198b	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Wyrób wag rozmaitej konstrukcyi:

199	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
	Oznaka mniejszej niebezpieczności: Brak maszyn do obrabiania drzewa.	
200	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II

Maszyny i przyrządy do oświetlenia elektrycznego i przenoszenia siły, ich wyrób i instalacya:

201	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
	w zakładzie praskim	VII
202	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Telegrafy elektryczne, telefony i gromochrony, ich wyrób i instalacya:

203	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
204	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Oznaka mniejszej względnie większej niebezpieczności w przedsiębiorstwach pod tytułami 201 do 204: Rozmiar i rodzaj robót instalacyjnych.

205	Fabryki lamp i latarni	IV
	Oznaki mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastosowanie pras, sztańc i maszyn do wytłaczania.	

Mechanicy:

206	Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
207	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Fabryki zegarów (bez wyrabiania skrzynek zegarowych):

208	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
209	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B

Fabryki wodomierzy i gazometrów:

210	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
211	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

e) Instrumenta muzyczne.

Klasa
niebezpieczności

Fabryki fortepianów i harmonium:

212	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
	Oznaki mniejszej, względnie większej niebezpieczności: Mniejszy lub większy rozmiar, w jakim się używa maszyn do obrabiania drzewa.	
213	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
	Wyrób narzędzi muzycznych w ogólności:	
214	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
	Oznaka mniejszej względnie większej niebezpieczności: Jak przy tytule 212.	
215	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
216	Budowa organów	IV

f) Przedsiębiorstwa używające motorów do transportu i do innych celów. Najem motorów.

217	Windy poruszane motorami	VI
218	Żółwie parowe	VIII
219	Zakłady trudniące się najmem siły parowej	VII
220	Przedsiębiorstwa parowe do rozmaitych celów	IV
221	Przedsiębiorstwa elektryczne do rozmaitych celów	III
222	Koleje podjazdowe, górnicze i fabryczne poruszane parą	VI

Grupa VII.

Przemysł chemiczny.

a) Fabryki wyrobów chemicznych i przetworów farmaceutycznych.

223	Fabryki wyrobów chemicznych (łącznie z przedsiębiorstwami pomocniczymi)	V
	w zakładach wiedeńskim i praskim	VI
224	Zakłady proszkowania	V
225	Młyny siarczane	V
226	Fabryki wyrobów farmaceutycznych	IV

b) Materiały bawierskie i farby.

227	Fabryki ołówków	V
228	Wyrób czernidla drukarskiego	II
229	Fabryki farb ziemnych	V

Fabryki farb w ogólności:

230	Przedsiębiorstwa używające motorów	V
231	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
232	Tarcie drzewa farbiarskiego (młyny)	V
233	Wyrób lakieru, pokostu i farb lakierskich	IV
234	Wyrób farb do porcelany, emalii i szkła	V
235	Wyrób kopci	III
236	Wyrób czernidla do obuwia (z wyłączeniem wyrobu pudełek)	II
237	Fabryki atramentu	I
238	Fabryki ultramarynu	III

c) Smoła i żywice.Klasa
niebezpieczeństwa

Fabryki asfaltu (z wyłączeniem samego asfaltowania):

239	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
240	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV
242	Fabryka olejków eterycznych	IV
243	Fabryka wytworów destylacji żywicy	V
244	Fabryki wytworów smołowych (kwasu karbolowego, naftaliny, karbolineum, tektury dachowej, odparowej smoły itd.), z wyłączeniem robót około pokrywania dachów	VI

d) Materiały wybuchowe.

245	Wybuchowe ciała nitrowe z zapachem (kwas pikrynowy i jego połączenia, nitrokresol, trinitrotuol etc.), ich wyrób i manipulacja (także wyrób patronów)	V
246	Zapały wybuchowe (podpały rozsadzające, kaszle rozsadzające, kapsle, podpały do podkopów itd.)	XI
247	Wyrób i użycie ogni sztucznych	XII
248	Wyrób nitrocelulozy (mokrej)	V
248a	Fabrykaty nitrocelulozowe (celluloid, kolloidum, celluloidyna, jedwab sztuczny etc.)	V
249	Proszek nitrocelulozowy, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	VI
250	Wyrób nitrogliceryny	XI
251	Proszek nitroglicerynowy, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	VII
252	Proch strzelniczy (i do rozsadzania) wyrób i manipulacja (także wyrób naboju)	VII
253	Środki rozsadzające, wyrób i manipulacja (także wyrób naboju) z wyłączeniem prochu do rozsadzania i niezapalnych preparatów wybuchowych	X
253a	Niezapalne wyroby wybuchowe, ich wyrób i manipulacja (rozporządzenie ministerjalne z dnia 19. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 96) (także wyrób naboju)	II
254	Podpały i lonty do amunicji artylerzyckiej	VI
255	Wyrób lontów	VIII
255a	Wyrób towarów celluloidowych	V

Oznaki mniejszej niebezpieczności dla wszystkich powyższych przedsiębiorstw grupy VII d: Doskonałe urządzenie tego rodzaju, żeby nie było obawy masowych wypadków; kierowanie robotami z troskliwością i oględnością właściwą przedsiębiorstwom wojskowym tego rodzaju.

e) Zapalki.

256	Fabryka zapalek (towarów ogniowych, gąbek do zapalania) bez obrabiania drzewa	II
-----	---	----

f) Odpadki i nawóz sztuczny.

257	Młyny kościane (stępy)	V
258	Zakłady do ekstrakcji tłuszczu z kości (jako przedsiębiorstwa samodzielne)	VI

Warzelnie kleju i wyrób żelatyny:

259	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
260	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III

Oznaka większej niebezpieczności przy tytułach 259 i 260: Używanie benzyny do ekstrakcji tłuszczu.

Fabryki spodium i nawozu sztucznego:

261	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
262	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV

Grupa VIII.

Materiały do ogrzewania i oświetlania, oleje, ogrzewanie i oświetlanie.

a) Materiały do ogrzewania i oświetlania.

	Klasa niebezpieczności
263 Fabryki brykietów	IX
Zakłady topienia tłuszczu i łoju, fabryki margaryny i masła sztucznego:	
264 Przedsiębiorstwa używające motorów lub kotłów parowych	VI
265 Przedsiębiorstwa nie używające motorów lub kotłów parowych	IV
265a Wyrób żarówek (pończoszek żarowych	III
Lejarnie świec:	
266 Przedsiębiorstwa używające motorów	V
267 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
268 Fabryki gazu świetlnego (wraz z instalacją)	V
Oznaka mniejszej względnie większej niebezpieczności: Mniejszy lub większy rozmiar robót instalacyjnych.	
269 Rafinerye nafty	VI
Fabryki mydła:	
270 Przedsiębiorstwa używające motorów	V
271 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
272 Fabryki stearyny i gliceryny	V
Oznaka większej niebezpieczności: Używanie przyrządów do ekstrakcy kwasu tłuszczowego i gliceryny.	
Woskownie:	
273 Przedsiębiorstwa używające motorów	II
274 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
274a Zakłady wyrobu gazu wodowego nasilonego węglanem lub nie (wraz z instalacją)	IV
b) Oleje i tłuszcze.	
275 Wyciskanie oleju lnianego i rzepakowego (łocznie i stępy)	V
276 Fabryki oleju skalnego, smarowego, ceryzyny, parafiny, (z wyłączeniem fabrykacyi świec)	V
Oznaka większej niebezpieczności: Używanie przyrządów do ekstrakcy i destylacyi.	
277 Fabryki oleju	VII
278 Rafinerye oleju	V
Fabryki pachnidła:	
279 Przedsiębiorstwa używające motorów	II
280 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
Fabryki smarów (bez destylacyi materiałów surowych):	
281 Przedsiębiorstwa używające motorów	III
282 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
Wyrób tłuszczu folarskiego:	
283 Przedsiębiorstwa używające motorów	III
284 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II

c) Ogrzewanie i oświetlenie.Klasa
niebezpieczności

285	Przedsiębiorstwo kuchni parowych	III
286	Przedsiębiorstwo oświetlania elektrycznego i przeniesienia siły (łącznie z należącą do tego instalacją przewodów elektrycznych)	VI
	Oznaka mniejszej niebezpieczności: Nie wielki rozmiar robót instalacyjnych.	
	Oznaka większej niebezpieczności: Większy rozmiar robót instalacyjnych; używanie prądów o wysokim napięciu.	
287	Przedsiębiorstwo ogrzewania wodą gorącą i parą	III

Grupa IX.**Przemysł tkacki.****a) Jedwab.**

288	Wyrób jedwabiu do szycia	B
	Fabryki wstążek jedwabnych (łącznie z barwieniem ich):	
289	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
290	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Fabryki towarów jedwabnych i aksamitnych:	
291	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
292	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
293	Filandy, filatorya i inkauatorya jedwabiu	A
294	Przędzalnie jedwabiu (peli)	III

b) Wełna owcza i inne włosy zwierzęce.

295	Fabryki piłśni (także fabryki obuwia piłśniowego)	IV
296	Fabryki sukna piłśniowego (przędzenie, tkactwo, apretura)	III
297	Fabryki koców i derek	IV
298	Fabryki wełny sztucznej (shoddy, mungo)	V
299	Fabryki bał (Ioden)	V
300	Warzelnie włośnienia końskiego i przędzalnie	V
	Przędzalnie wełny owczej:	
301	Przędzalnie kamgarnu	III
301 a	Inne przędzalnie wełny	IV
302	Fabryki towarów wełnianych i sukna (przędzalnie, tkactwo, apretura)	III
	Tkalnie towarów wełnianych (przedsiębiorstwa bez przędzalni i apretury):	
303	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
304	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
305	Postrzygalnie	VI
	Fabryki kobierców i obić sprzętowych:	
306	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
307	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Tkalnie chustek i szalów:	
309	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
310	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A

c) Len, konopie, kłaki, juta.Klasa
niebezpieczności

311	Zakłady mędlenia lnu	IV
312	Przędzalnie przędzy z lnu i kłaków	III
	Przędzalnie konopi i wyrób towarów p̄wroźnicznych:	
313	Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
314	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
315	Przędzalnie juty	V
316	Tkalnie juty	V
	Tkalnie lnu:	
317	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
318	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A

d) Bawełna i półwełna.

Tkalnie tasiemek:

319	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
320	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
321	Głęplarnie bawełny	X
322	Przędzalnie bawełny	V
	w zakładzie wiedeńskim	IV

Tkalnie towarów bawełnianych (przedsiębiorstwa bez przędzalni i apretury):

323	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
	w zakładzie wiedeńskim	B
324	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
325	Fabryki towarów bawełnianych i półwełnianych (przędzenie, tkanie, apretura)	III
326	Fabryki knotów	I
327	Fabryki przędzy do pończoch (bez przędzalni)	I
328	Wyrób waty (bez głęplarni)	VII
329	Wyrób nici (bez przędzalni)	II

e) Apretura, blicharnie, farbiernie, drukarnie.

Zakłady apretury:

330	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
331	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Blicharnie:

Przedsiębiorstwa używające motorów:

332	blicharnie przędzy lnianej	III
333	inne blicharnie	V
334	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II

Farbiernie:

335	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
336	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Drukarnie (łącznie z pomocniczą blicharnią, apreturą i farbiernią):

337	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
338	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
339	Zakłady karbonizowania i odtłuszczania wełny (pralnie wełny)	IV
340	Maglownie (skrzynkowe)	VII
341	Folusze	II

f) Towary dziane, koronkowe, haczkowane, haftowane i pończoszkowe.Klasa
niebezpieczności

342	Wyrób kwiatów i liści sztucznych	A
	Fabryki towarów pasamonnicznych:	
343	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
344	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Fabryki koronek i bobinetów:	
345	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
346	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Hafciarnie:	
347	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
348	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Fabryki towarów pończoszkowych (bez przedziałni):	
349	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
	Oznaka większej niebezpieczności: Używanie foluszów, maglowin i maszyn do gładzenia.	
350	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Fabryki guzików nicianych i do bielizny:	
354	Przedsiębiorstwa używające motorów	B
355	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A

Grupa X.**Papier, skóra, guma.****a) Fabrykacja papieru i masy papierowej.**

356	Fabryki celulozy	VII
	w zakładach wiedeńskim i praskim	VI
357	Fabryki drzewnika (szlifiernie drzewa) i fabryki masy drzewnej	VII
	w zakładach wiedeńskim i praskim	VI
	Oznaka większej niebezpieczności, w tytułach 356 i 357: Szerokie zastosowanie maszyn do tarcia drzewa.	
358	Fabryki papieru i masy papierowej	VI
	w zakładzie wiedeńskim	V
	Oznaka większej niebezpieczności: Używanie maszyn do tarcia drzewa.	
359	Papiernie (fabryki papieru ręcznego bez maszyn do papieru lub do masy papierowej, używające tylko holendrów i wiadra)	IV
360	Fabryki masy papierowej, tektury kamiennej i ksyrolitu	V

b) Wyroby z papieru z wyłączeniem fabrykacji papieru.

Introligatornie:

361	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
362	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
	Fabryki kopert listowych:	
363	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
364	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B

Klasa
niebezpieczności

Fabryki papieru pstrego i lśniącego oraz fabryki papierów fotograficznych:

365	Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
366	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Fabryki towarów kartonowych:

367	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
368	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Konfekcyja papierowa:

368 <i>a</i>	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
368 <i>b</i>	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
369	Konfekcyja papieru cygaretkowego	III
370	Wyrób papieru szklanego i szmirglowego	II

Wyrób tutek papierowych:

371	Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
372	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I

Fabryki torebek papierowych:

373	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
374	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	<i>B</i>
374 <i>a</i>	Fabryki cygarniczek papierowych	II
375	Fabryki tapetów	IV
376	Fabryki papieru woskowego i pergaminowego	II

e) Fabryki skóry i surogatów skóry.

377	Fabryki skóry sztucznej	IV
378	Wyrób skóry	IV
	w zakładzie wiedeńskim	V

Farbiernie skóry, lakiernie skóry, zakłady przyrządzania skóry:

380	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
	Oznaka większej niebezpieczności: Szerokie zastosowanie maszyn.	
381	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
382	Stępy i młyny do dębnicy	VIII
	Oznaka większej niebezpieczności: Używanie otwartych maszyn do darcia i krajania dębicy.	
383	Fabryki ceraty i płótna skórzanego oraz fabryki materyi nieprzemakalnych (z wyłączeniem tkalni)	V

d) Wyroby ze skóry i surogatów skóry.

Wyrób towarów rymarskich i siodlarskich:

384	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
385	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	<i>B</i>

Wyrób towarów kaletniczych i galanteryjnych skórzanych:

386	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
387	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	<i>A</i>

e) Towary gumowe i guttaperkowe.

Klasa
niebezpieczności

Fabryki towarów gumowych i guttaperkowych:		
389	Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
390	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
Fabryki towarów gumowych tkanych:		
391	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
392	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B

Grupa XI.

Materiały drewniane i snycerskie.

a) Wyroby z drzewa.

393	Zakłady rozdrabniania drzewa opałowego	XII
394	Tartaki pojedynczej konstrukcyi nie używające pił kołowych	IX
395	Tartaki pojedynczej konstrukcyi używające pił kołowych	XII
396	Tartaki (gatry węzłowe)	X
	w zakładzie praskim	XI
	Oznaki mniejszej niebezpieczności przy tytułach 395 i 396: Używanie pił o podwójnych ostrzach zabierających samodzielnie materiał do cięcia.	
397	Tartaki połączone ze ścinaniem drzewa i transportem jego	XII
	Oznaka mniejszej niebezpieczności: Mniejszy zakres ścinania i dowozu drzewa.	
398	Wyrób drzewa do szczotek z używaniem motorów	X
399	Piły kołowe jako działy samodzielne	XII
399 a	Piły taśmowe jako działy samodzielne	VII
Tokarnie, snycernie, fabryki lasek:		
Przedsiębiorstwa używające motorów:		
400	używające pił kołowych	IX
401	nie używające pił kołowych	V
	Oznaka mniejszej niebezpieczności w tytule 400 i 401: Mniejsze zastosowanie motorów.	
402	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
403	Zakłady przyrządzania drzewa tokarskiego, używające motorów	VIII
Wyrób beczek:		
404	Przedsiębiorstwa używające motorów	VII
405	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	IV
Wyrób szpuntów do beczek, przedsiębiorstwa używające motorów:		
406	używające pił kołowych	IX
407	nie używające pił kołowych	VI
Fabryki towarów drewnianych kramarskich i galanteryjnych:		
408	Przedsiębiorstwa używające motorów	VIII
409	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II

Wyrób drewnianych towarów rznitych w ogólności, a mianowicie:

410	Wyrób klepek i den do beczek, z urzyciem motorów	XII
410a	Wyrób desek do den beczkowych	X
410b	Wyrób fornirów	X
410c	Wyrób listew	XII
411	Wyrób sztrfów drewnianych, przedsiębiorstwa używające motorów	VIII

Wyrób wełny drzewnej:

412	Przedsiębiorstwa używające maszyn do rozdrabniania drzewa	XI
413	Przedsiębiorstwa nie używające ich	V
414	Zakłady napawania drzewa	VII
415	Stolarnie wyrabiające paki, używające motorów	X
416	Fabryki pudełek, używające motorów	VII
417	Fabryki korku	I

Wyrób sprzętów:

418	Przedsiębiorstwa wyrobu sprzętów z giętego drzewa	IV
419	Przedsiębiorstwa wyrobu urządzeń do mieszkań (przy robotach stolarskich, tapicerskich, rzeźbiarskich, pozłotniczych itd.) a mianowicie:	
	1. Stolarstwo według klasyfikacyi niebezpieczności przepisanej dla „stolarni (także stolarni sprzętowych)“.	
	2. Inne roboty (tapicerskie, rzeźbiarskie, pozłotnicze itp.)	I
	Zaliczenie całego przedsiębiorstwa zastosować należy do norm, przepisanych dla przedsiębiorstw mieszanych.	
420	Stolarnie wyrabiające modele	VII
421	Fabryki ram i listew złotych	V
	Oznaki mniejszej, względnie większej niebezpieczności: Mniejszy lub większy rozmiar obrabiania drzewa maszynami.	
422	Fabryki storów i żaluzyi	VII
423	Wyrób gontów, przedsiębiorstwa używające motorów	XII
424	Fabryki kopyt do obóvia	VIII

Stolarnie (także sprzętowe):

Przedsiębiorstwa używające motorów:

425a	przy zupełnem oddzieleniu maszynowego obrabiania drzewa od ręcznego:	
	1. Maszynowe obrabianie drzewa wraz z przewozem materiału do i z hal maszynowych	XII
	2. Stolarstwo ręczne	V
	Tytuł 425a ma zastosowanie tylko pod następującymi warunkami: Zupełne oddzielenie pracowni i wejść u obydwóch działów przedsiębiorstwa, zakaz wstępu do hali maszynowej dla osób tamże nie zatrudnionych, prowadzenie oddzielnych list zarobkowych dla obu gałęzi przemysłu.	
	Zaliczenie całego przedsiębiorstwa zastosować należy do norm, przepisanych dla przedsiębiorstw mieszanych.	
425b	bez zupełnego oddzielenia maszynowego obrabiania drzewa od ręcznego	X
	w zakładzie wieńskim	VIII
	Oznaka mniejszej, względnie większej niebezpieczności przy tytułach 425a i 425b: Mniejszy lub większy rozmiar obrabiania drzewa maszynami, szczególnie używania pil kołowych.	

Klasa
niebezpieczności

426	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III
427	Stolarnie wyrabiające pudra zegarowe oraz wyrób skrzynek telefonicznych tudzież skrzynek na aparaty fotograficzne itp.	V
428	Zakłady kołodziejskie oraz wyrób składowych części wozów, przedsiębiorstwa używające motorów	VII
Wyrób drutu drewnianego na zapalki:		
429	Przedsiębiorstwa używające motorów	VII
430	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III

Oznaka mniejszej niebezpieczności we wszystkich przedsiębiorstwach grupy XI^a:
Zaopatrzenie maszyn w urządzenia ochronne odpowiadające wszelkim wymogom bezpieczeństwa.

b) Wyrób towarów koszykarskich i szczotek.

431	Szczotkarnie (z wyłączeniem wyrobu deszczulek do szczotek)	I
432	Koszykarnie	I

c) Wyroby z rogu i morskiej pianki itd.

433	Fabryki towarów asbestowych	IV
434	Fabryki wachlarzy	I
Rzeźbiarnie rogu i kości słoniowej:		
435	Przedsiębiorstwa używające motorów	III
436	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
Fabryki guzików rogowych, kokosowych i z perłowej macicy:		
437	Przedsiębiorstwa używające motorów	II
438	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
Wyroby z morskiej pianki i bursztynu:		
439	Przedsiębiorstwa używające motorów	I
440	Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B

Grupa XII.**Środki żywności.****a) Środki żywności roślinne i zwierzęce.**

441	Piekarnie i wyrób sucharów wojskowych	VI
Oznaka mniejszej, względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie szersze zastowanie maszyn do mieszania, krajania i taczania ciasta.		
442	Fabryki czekolady i kandytów	II
Fabryki konserw (z wyłączeniem wyrobu puszek):		
443	konserwy roślinne	II
444	konserwy mięsne	II
445	Fabryki cukru gronowego i syropu	V
446	Wędlinarnie i fabryki kiełbas używające motorów	VIII
446 ^a	Rzeźnie	VI

	Klasa niebezpieczności
Suszarnie owoców:	
447 Przedsiębiorstwa używające motorów	VI
448 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
449 Młyny korzenne	VII
Zakłady palenia kawy:	
450 Przedsiębiorstwa używające motorów	III
451 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
Fabryki surogatów kawy (fabryki kawy cykoryowej, figowej):	
452 Przedsiębiorstwa używające motorów	III
453 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
454 Zakłady sortowania kawy	III
455 Mleczarnie (fabryki masła i sera)	IV
Oznaka mniejszej niebezpieczności: Nie używanie własnego wozu.	
456 Tłocznie do owoców	VI
457 Fabryki cukru surowego	V
458 Fabryki musztardy	II
459 Fabryki dekstryny i krochmalu (także fabryki sago i surogatów gumy)	VI
Fabryki towarów z ciasta:	
460 Przedsiębiorstwa używające motorów	IX
Oznaka mniejszej, względnie większej niebezpieczności: Mniejsze względnie większe zastosowanie maszyn do miészania, krajania i taczania ciasta.	
461 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	II
462 Fabryki towarów cukrowych	II
463 Rafinerie cukru	V
w zakładzie praskim	VII
b) Napoje.	
Gorzelnie:	
464 rolnicze w myśl § 7 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, zmieni- nionego cesarskiem rozporządzeniem z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120	VI
465 inne gorzelnie	VI
466 Browary i połączone z niemi słodownie	VIII
w zakładach praskim i gradeckim	VII
w zakładach solnogrodzkim i lwowskim	VI
467 Zbiorka lodu	IX
Fabryki octu:	
468 Przedsiębiorstwa używające motorów	V
469 Przedsiębiorstwo nie używające motorów	IV
469 α Napełnianie flaszek piwem wraz z przesyłką	V
Oznaka mniejszej niebezpieczności: Nie używanie własnych wozów.	
470 Przedsiębiorstwo piwniczne	VI
471 Fabryki lodu sztucznego	VII
Fabryki likierów (z wyłączeniem gorzeln):	
472 Przedsiębiorstwa używające motorów	IV
473 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	III
474 Fabryki siodu	III
475 Napełnianie i wysyłka wód mineralnych i termicznych, także wyrób sztucznych wód mineralnych	IV
476 Fabryki drożdży prasowanych i płóczkarnie drożdży piwnych	IV

Klasa
niebezpieczności

477 Fabryki wody sodowej	IX
Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 475 do 477: Nie używanie własnych wozów.	
478 Fabryki drożdży spirytusowych i stałych	VI
479 Rafinerye spirytusu	VI
480 Suszarnie wytłocznyn	I
481 Zakłady hydrauliczne (bez zakładania rur i instalacji)	V

e) Tytoń.

482 Fabryki tytoniu	A
-------------------------------	---

Grupa XIII.

Odzież i czyszczenie.

a) Odzież.

483 Fabryki fezów	B
Fabryki rękawiczek:	
484 Przedsiębiorstwa używające motorów	B
485 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
486 Fabryki kapeluszy (wyrób modeli kapeluszkowych i przerabianie ich na gotowe kapelusze)	I
Pracownie naprawiania kapeluszy:	
487 Przedsiębiorstwa używające motorów	B
487a Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
Wyrób odzieży (tandeciarstwo):	
488 Przedsiębiorstwa używające motorów	I
489 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
Fabryki gorsetów:	
492 Przedsiębiorstwa używające motorów	B
493 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	A
Fabryki obóvia:	
494 Przedsiębiorstwa używające motorów	II
495 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 494 i 495: Nie używanie maszyn do wytłaczania.	
Fabryki kapeluszy słonkowych:	
496 Przedsiębiorstwa używające motorów	I
497 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 496 i 497: Nie używanie pras hydraulicznych.	
Fabryki bielizny:	
498 Przedsiębiorstwa używające motorów	II
499 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	I
Oznaka mniejszej niebezpieczności przy tytułach 498 i 499: Istnienie odpowiednich urządzeń ochronnych przy maszynach do prasowania i wyciskania.	

b) Czystczenie.Klasa
niebezpieczności

500 Zakłady kąpielowe	II
501 Zakłady czyszczenia pierza pościelowego	IV
502 Zakłady czyszczenia chemicznego	V
503 Farbienie piór	II
504 Zakłady trzepania kobierców	II
505 Pralnie	V

Grupa XIV.**Budowle i budowy.****a) Przedsiębiorstwa budownicze.**

Wybieranie namuliska (bagrowanie):

506 Maszyny do wybierania namuliska (bagry)	VII
507 Maszyny do wybierania namuliska umieszczone na statkach	VIII

Przedsiębiorstwa wiertnicze:

508 przy użyciu maszyn	X
509 przy poruszaniu ręcznym	VIII
510 Budowa mostów (jako przedsiębiorstwo samodzielne) z wyłączeniem montowania żelaznych mostów	X
511 Budowa kanałów (kanały drogowe itd.)	VII

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Wykonywanie robót w niewielkiej głębokości, o ile nie stosuje się rozsadzania i o ile materiału skopanego nie odwozi się kolejami.

Oznaki większej niebezpieczności: Wykonywanie robót w większej głębokości, o ile większemu niebezpieczeństwu zasypania nie da się zapobiedz; stosowanie rozsadzania w większych rozmiarach; roboty w celu kopania materiału wykonywane w podobny sposób, jak przy wydobywaniu kamieni w łomach; roboty podziemne.

512 Roboty grabarskie i ziemne w ogólności	IX
w zakładzie wiedeńskim	X

Oznaki mniejszej, względnie większej niebezpieczności: Jak przy budowie kanałów.

513 Roboty około burzenia (jako przedsiębiorstwa samodzielne)	XII
514 Roboty około drenowania, rolnicze	III
515 Budowa kolei żelaznych (z wyłączeniem budowy tunelów i dobywania kamieni poza obrębem toru oraz dowozu kamieni	IX
w zakładach praskim i lwowskim	XI
w zakładach gradeckim i tryjestyńskim	VIII

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Nie wielka głębokość wcięć i niskie wały; wykluczenie rozsadzania; transport ręczny lub dwukolowymi wózkami.

Oznaka większej niebezpieczności: Budowy kunsztowne, szczególnie stawianie murów z kamieni nieociosanych.

516 Konstrukcje żelazne, mosty żelazne i kołły, wyrób i zestawienie	XII
517 Roboty portowe	IX
518 Budownictwo lądowe	VIII
w zakładach wiedeńskim, praskim i lwowskim	IX
w zakładzie gradeckim	VII

Oznaka mniejszej niebezpieczności: Budowa i naprawy domów parterowych.

Klasa
niebezpieczności

519	Budowa dróg	IX
	w zakładach solnogradzkim i praskim	X
520	Budowa tunelów	X
Budownictwo wodne z wyłączeniem dobywania i dowozu kamieni):		
521	Przedsięwzięcia regulacyj wielkich rzek	IX
	w zakładzie wiedeńskim	XI
522	Przedsięwzięcia regulacyj mniejszych rzek	VII
	w zakładach wiedeńskim, solnogradzkim i gradeckim	VIII
	Oznaka mniejszej niebezpieczności: Nie używanie bagrów i kolejek; roboty w miękkim gruncie bez niebezpieczeństwa zasypiania i bez stawiania murów wielkich rozmiarów.	
523	Zabudowa dzikich potoków	VII
	w zakładach wiedeńskim, solnogradzkim i gradeckim	VIII
524	Wszelkie inne budowle wodne (budowa jazów, szluz, budowle do ochrony brzegów, kanały, pogłębienia itp.) podług klasyfikacji niebezpieczności ustanowionej dla tytułów 521, 522, 523 według tego czy budowle te wykonywane są na rzekach, rzeczkach, strumieniach lub dzikich potokach.	

b) Przemysł budowlany.

525	Studniarze	XII
526	Pokrywacze dachów	XII
526a	Pokrywanie dachów wyrobami smolnymi (papą, cementem drzewnym itp.) na parterowych budynkach lub płaskich dachach)	X
527	Murarze	IX
	w zakładach wiedeńskim i gradeckim	VIII
528	Kamieniarze (podług klasyfikacji niebezpieczności przepisanej dla „zakładów kamieniarskich“, grupa IV c).	
529	Sztukaterzy	IX
530	Cieśle i stawiający rusztowania	XI
531	Ciż sami o ile zarazem ubezpieczone są roboty w warsztatach i na budowiskach (bez używania motorów)	X

c) Przemysł pomocniczy w budownictwie.

532	Lakiernicy	IX
533	Ciż sami o ile zarazem ubezpieczone są roboty w warsztatach	VI
534	Szklarze budowlani	VII
535	Ślusarze budowlani	VIII
536	Ciż sami o ile zarazem ubezpieczone są roboty w warsztatach (bez użycia motorów)	V
537	Blacharze budowlani	XII
538	Ciż sami o ile zarazem ubezpieczone są roboty w warsztatach (bez używania motorów)	VIII
539	Stolarze budowlani	IX
540	Ciż sami o ile zarazem ubezpieczone są roboty w warsztatach (bez używania motorów)	VI
541	Zaprowadzanie gazociągów, wodociągów i urządzeń do ogrzewania	VII
	w zakładzie wiedeńskim	IX
542	Kaflarze (piecownicy zduni)	II
543	Rusztowania wiszące (roboty koło zawieszania i zdejmowania rusztowań)	XII
544	Brukarze	VII

	Klasa niebezpieczności
544a Asfaltenicy	VII
545 Tapicerzy	III
546 Zaprowadzenie telegrafów, telefonów i piorunochronów, przewodów dla elektrycznego oświetlenia i przenoszenia siły	VIII
547 Malarze pokojowi	VII

d) Konserwacja budynków.

548 Zawodowe straże pożarne	VI
549 Czyściciele kanałów i ścieków	X
550 Kominarze	V
551 Przedsiębiorstwa czyszczenia okien, dachów, bram wjazdnych, fasad itp.	VIII
552 Przedsiębiorstwa czyszczenia ulic (z wyłączeniem wozów)	III

Grupa XV.

Przemysł poligraficzny. Teatry.

a) Przemysł poligraficzny.

Drukarnie i litografie; drukarstwo różnobarwne i kunsztowne:

553 Przedsiębiorstwa używające motorów	I
554 Przedsiębiorstwa nie używające motorów	B
555 Wyrób obrazków światłociskowych i świetlnych	B
556 Fabryki kart do grania	B

b) Teatry.

557 Przedsiębiorstwa teatralne	II
--	----

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 18. czerwca 1904.

Treść: № 59. Rozporządzenie, którem adwokatom, kandydatom adwokackim i obrońcom pozwolono nosić ubiór urzędowy.

59.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. czerwca 1904,

którem adwokatom, kandydatom adwokackim i obrońcom pozwolono nosić ubiór urzędowy.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 13. czerwca 1904, rozporządza się co następuje:

W tych przypadkach, w których urzędnicy sędziowski i prokuratorscy obowiązani są według rozporządzenia z dnia 9. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 187 (punkt 1) wkładać ubiór urzędowy, mogą także biorący udział w rozprawie jako zastępcy stron adwokaci, kandydaci adwokacy i obrońcy używać ubioru urzędowego według dołączonego opisu.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Koerber wr.

Opis ubioru urzędowego.

Ubiór urzędowy składa się, podobnie jak sędziowski, z czarnej togi i z biretu. Toga z lekkiej materii wełnianej, jest suknią fałdzistą, z przodu do zapinania, z otwartymi, około 50 *cm* szerokimi rękawami i obszyciem z tej samej materii w rodzaju kołnierza, w tyle szerokiem około 22 *cm*, okrągłym, z przodu zbiegającym się w ostre wycięcie na szyję a opatrzonem na dolnym brzegu szerokim na 6 *cm* czarnym pasem aksamitnym. Wy-

cięcie na szyję tworzą dwie wykładki trójkątne z czarnego aksamitu na dolnym brzegu około 10 *cm*, na bocznym około 18 *cm* długie, z których wykładka lewej strony togi zachodzi na prawą w ten sposób, że poniżej krawatu ma być widoczna tylko bardzo mała część przodu koszuli, najwyżej 4 *cm* wysokości.

Górna część rękawów ma być obszyta taśmą czarną 15 *cm* szeroką a 35 *cm* długą z jedwabiu karbowanego.

Na przedniej lewej części togi na stronie wewnętrznej ma być wzdłuż przedniej krawędzi założona listwa z materii togi 5 *cm* szeroka, podszyta czarną materią (klotem) a w niej umieszczonych 5 dziurek na guziki, którym na pole przedniej prawej odpowiadać ma 5 guzików z materii czarnej w odległości 6 do 8 *cm* od krawędzi togi. Na stronie lewej umieszczona jest w tyle pionowa kieszeń z czarnej materii (croisé). Tylne części togi jest na dolnej krawędzi rozcięta w długości około 40 *cm*.

Toga osłania ciało fałdzisto i sięga prawie po kostki.

Do ubioru urzędowego nosi się krawat z czarnej, lśniącej materii jedwabnej w kształcie węzła z prostokątnymi końcami, tudzież koszulę białą.

Biret, który wkłada się na głowę podczas ogłoszenia wyroku lub odbierania przysięgi, składa się z główki skrojonej kolisto z materii wełnianej czarnej i lekko sfałdowanej z kryszą (brzegiem) z materii togi twardej, 8 do 9 *cm* wysoką, która tylko w dolnej części jest przymocowana, u góry zaś wolno odstaje; krysa ta opatrzona jest u dołu 3 *cm* szeroką obwódką z czarnego aksamitu a po obu stronach głowy trójkątnym wcięciem.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1904.

Treść: *M* 60. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, ustanawia się na rok 1904 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, tudzież ogólną sumę podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §ie 100, ustępie 1 i 5 tej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

60.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. czerwca 1904,

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się na rok 1904 wysokość opustu z podatku gruntowego i domowego, tudzież ogólną sumę podatku zarobkowego i stopę podatkową dla oznaczonych w §ie 100, ustępie 1 i 5 tej ustawy przedsiębiorstw, które są obowiązane do publicznego składania rachunków.

W wykonaniu artykułów IV. do XI. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, postanawia się, że opust z podatku gruntowego na rok 1904 wynosić ma piętnaście procent, a opust z podatku domowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z budynków wolnych czasowo od podatku — dwanaście i pół procent.

Indywidualny rozkład zniżenia podatków realnych uskuteczniony będzie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Opust z powszechnego podatku zarobkowego wynosić ma i na rok 1904 dwadzieścia pięć procent tej kwoty, którą wzięto za podstawę przy obliczeniu ogólnej sumy podatku zarobkowego (art. VIII, § 11 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220). Opust ten wzięto już w całości w rachubę przy ustanawianiu ogólnej sumy podatku zarobkowego na okres rozkładu 1904/1905, obliczonej w myśl §u 11. powołanej ustawy na 35,909.641 K 86 h.

Stopę opodatkowania przedsiębiorstw, określonych w §ie 100., ustępie 1. i 5. ustawy powyższej, obowiązanych do publicznego składania rachunków, ustanawia się na rok 1904 na dziesięć procent od dochodu podlegającego opodatkowaniu.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. czerwca 1904.

Treść: (№ 61 i 62.) 61. Rozporządzenie, dotyczące korzystania z przyznaczonych urzędnikom i sługom państwowym zniżek cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z nimi pod względem zwrotu kosztów na równi. — 62. Rozporządzenie, dotyczące tytułu fachowych sędziów obywatelskich przy trybunałach pierwszej instancji.

61.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi c. k. Ministerstwami i z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 20. czerwca 1904,

dotyczące korzystania z przyznaczonych urzędnikom i sługom państwowym zniżek cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z nimi pod względem zwrotu kosztów na równi.

Ponieważ układ austriackich przedsiębiorstw przewozowych z grudnia 1891, dotyczący ulg w podróży i przewozie pakunków dla czynnych c. k. względnie c. i k. funkcyjaryuszów państwowych i nadwornych, utracił z końcem roku 1903 moc obowiązującą wraz z należąca do niego norma, przeto uchyla się rozporządzenie ministeryjne z dnia 29. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 74 i w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami i z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową zarządza się co następuje:

1. Dla podróży służbowych i przesiedleń, połączonych ze zwrotem kosztów, na liniach poniżej wymienionych przedsiębiorstw przewozowych a mianowicie:

c. k. austriackich kolei państwowych (wraz z kolejami lokalnymi, wymienionymi w regulaminie z dnia 1. marca 1903, a utrzymywanymi w ruchu przez rząd),

kolei koszycko-bogumińskiej (przebiegającej austryackiej),

kolei lokalnej Stauding-Stramberg,

kolejowej i tramwajowej spółki salcburskiej,

pierwszego Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju,

a tymczasowo na przeciąg roku 1904

c. k. uprzyw. kolej Wiedeń-Aspang (wraz z koleją na Schneeberg),

jakoteż lokalnych kolei wiedeńskich na przestrzeniach Wiedeń-Guntramsdorf i Guntramsdorf-Baden wiadukt

liczyć wolno funkcyjaryuszom państwowym, posiadającym wydaną na podstawie powołanego regulaminu legitymację kolejową tylko te ceny jazdy, które według zniżenia przypadają za należącą się im z urzędu klasę. Postanowienie to stosuje się także do podróży na liniach takich przedsiębiorstw przewozowych, które w przyszłości przystąpią do regulaminu z dnia 1. marca 1903.

2. Ci funkcyjaryusze, którzy z przestrzeni wymienionych pod l. 1 przedsiębiorstw przewozowych części lub w większej rozciągłości w podróży służbowych korzystają a nie posiadają stałej legitymacyi, mogą otrzymać z urzędu i bezpłatnie stałą legitymację na należącą się im z urzędu lub — na ich żądanie — na dopuszczalną niższą klasę.

3. Jeżeli inne aniżeli wymienione pod l. 1 przedsiębiorstwa przewozowe (jak naprzykład c. k. uprzyw. spółka kolei południowej) używają funkcyjaryuszom państwowym zniżek cen jazdy, natenczas

mogą być koszta uzyskanych ewentualnie legitymacji (certyfikatów rocznych etc.) zwrócone według podanego poniżej pod l. 6 postanowienia. Przy zwrocie tych kosztów wolno przy podróżach służbowych odbywanych odnośniami liniami, liczyć tylko te ceny jazdy, jakie według zniżenia przypadają za należącą się z urzędu klasę.

4. O ile poszczególnym funkcyonaryuszom państwowym na podstawie odrębnych przepisów lub ze względu na ich stanowisko urzędowe przyznaje się karty wolnej jazdy na przestrzeniach c. k. austriackich kolei państwowych lub poszczególnych prywatnych przedsiębiorstw przewozowych, nie mogą ci funkcyonaryusze liczyć kosztów podróży służbowych na odnośnych liniach.

5. We wszystkich innych przypadkach wolno przy podróżach służbowych i przesiedleniach, połączonych ze zwrotem kosztów, liczyć pełne taryfowe ceny jazdy; jeżeli zachodzą warunki użycia karty jazdy „tam i z powrotem“ lub biletu jazdy okrężnej, należy się zwrot tylko tych kwot, które za takie bilety przypadają.

6. Dla kwestyi, czy udzielać należy legitymacji z urzędu (l. 2) względnie czy zwracać koszta (l. 3), wyłącznie rozstrzygającym jest skarbowy interes państwa.

Powstające stąd wydatki zarachowywać należy na rachunek „kredytu kosztów podróży“ tej gałęzi etatu, z której pokrywa się pobory danego funkcyonaryusza państwowego.

7. Funkcyonaryusze państwowi winni potwierdzać odbiór otrzymanych z urzędu legitymacji (l. 2), przytaczając liczbę jej i klasę na którą opiewa, odbiór zaś zwróconych kwot (l. 3) pokwitować należycie, przytaczając przedsiębiorstwo przewozowe, które zniżenia udziela, liczbę, klasę i okres ważności odnośnej legitymacji (certyfikatu etc.).

8. Ci funkcyonaryusze państwowi, którym na podstawie odrębnych przepisów lub ze względu na

ich stanowisko służbowe przyznaje się zniżenia dla przewozu pakunków mogą żądać tylko zwrotu tych należności, które według zniżenia przypadają.

9. Powyższe postanowienia nie mają zastosowania do podróży służbowych, za które funkcyonaryusz pobiera stały ryczałt.

10. Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Koerber wlr.

Wittek wlr.

Hartel wlr.

Giovanelli wlr.

Weltersheimb wlr.

Böhm wlr.

Call wlr.

Piętak wlr.

62.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. czerwca 1904,

dotyczące tytułu fachowych sędziów obywatelskich przy trybunałach pierwszej instancji.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 21. czerwca 1904 przyznane fachowym sędziom obywatelskim przy sądach handlowych we Wiedniu, Pradze i Tryjeście prawo noszenia tytułu radcy cesarskiego przez okres ich urzędowania, nadać z takimże ograniczeniem również fachowym sędziom obywatelskim ze stanu handlowego i z grona znawców żeglarsstwa i górnictwa przy wszystkich innych trybunałach pierwszej instancji.

Koerber wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1904.

Treść: № 63. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1904.

63.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. czerwca 1904,

dotyczące dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1904.

Na zasadzie §u 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1904 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1904 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które ustawa skarbową na rok 1904 ewentualnie wyznaczy.

§ 3.

Te kwoty, co do których w „Zestawieniu wydatków i dochodów na rok 1903“, dołączonem do rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania, — o ile ich nie wyczerpano do końca roku 1903, — mogą być użyte jeszcze aż do 31. grudnia 1904, dotyczące zaś wydatki policzyć należy na karb roku 1904.

§ 4.

Niżej wyszczególnionych dotacyi (kwot) użyć można jeszcze do 31. grudnia 1904; o ile dotacyi (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1903, tak z nimi postępować należy, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1904.

4. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 2, § 2, l. 2 wyznaczona na dalsze odnawianie wystawnych sal w nowym budynku dykasterjalnym w Saleburgu 4.452 K

2. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 3, § 3, l. 1 wyznaczona na budowę nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w dzielnicy Brigittenau we Wiedniu . . . 110.000 K

3. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziana na rok 1900 w tytule 3, § 6 na częściowe przebudowanie budynku Dyrekcji policji w Pradze a przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 131.752 K

4. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 1, l. 6 wyznaczona na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym ponad starem ramieniem Dunaju koło Wiednia na szlaku gościńca kagrańskiego 200.000 K

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 2, l. 3 wyznaczona na brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego od kilometra 1·373 do 2·357 w okręgu miasta Lincu 20.000 K

6. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 2, l. 7 wyznaczona jako przyczynek stron interesowanych do regulacji i ujęcia potoków Steyr, Ischl, dürre Ager, Mattig i Langbath, jakie wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym 2.250 K

7. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 6, l. 1 wyznaczona na naprawę zagrzebskiego gościńca rządowego między kilometrem 2/33 + 70 metrów a 4/37 + 87 metrów obok Studena, św. Rocha i Rodokendorfu . 22.000 K

8. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 7, l. 3 wyznaczona na naprawę fianońskiego gościńca rządowego między kilometrem 58·0 a i 58·4 obok Lowrany 18.200 K

9. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 7, l. 5 wyznaczona na naprawę karyntyjskiego gościńca rządowego obok miejscowości Morska, od kilometra 77·570 do 78·120 . . 12.000 K

10. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 7, l. 8 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku 2.000 K

11. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, § 7, l. 6 na ten sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139, do końca grudnia 1903 16.000 K

12. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, § 7, l. 3 na ten sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 8.000 zł. czyli 16.000 K

13. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 7, l. 9 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią, 30.000 K

14. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900, w tytule 5, § 7, l. 7, na ten sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 30.000 K

15. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 7, l. 12 wyznaczona na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2 60.000 K

16. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, § 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przerobienie drogi powiatowej Klana—Vrh—Paka, tudzież na wybudowanie drogi Klana—Studena—Reczyna, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 7.000 K

17. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, § 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od kanału aż do strumienia Bogerszczek, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 K

18. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, § 7, l. 13, na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 10.000 zł. czyli 20.000 K

19. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, § 7, l. 15, jako dodatek skarbowy na dalsze częściowe uregulowanie rzek Soczy (Isonzo) i Torre, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 10.000 K

20. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, § 7, l. 16, na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 5.000 zł. czyli 10.000 K

21. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, § 7, l. 15 na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 5.000 zł. czyli 10.000 K

22. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, § 7, l. 9 na ten sam cel wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie . . 5.000 zł. czyli 10.000 K

23. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898, w tytule 5, § 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na wąwozie Tomińska-Klamm tudzież na naprawienie drogi przed tym mostem i za nim, w części od St. Peter do Cadra, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 4.000 zł. czyli 8.000 K

24. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, § 7, l. 5, wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Vilesee do Rudy prowadzącej, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903
w sumie 23.500 zł. czyli 47.000 K

25. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 1 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wyporządzenie komunikacji pobocznych w Val Vestino 6.600 K

26. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 2 wyznaczona na budowę urządzeń dla ochrony przed lawinami przy arlberskim gościńcu rządowym obok stacyi Langen, kilometr 120·0 do 120·2 24.800 K

27. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 3 wyznaczona na odbudowanie zniszczonych powodzią w roku 1899 części solnogradzkiego gościńca rządowego między kilometrem 79·6 a 82·6 97.100 K

28. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 6 wyznaczona jako dodatek skarbowy na umorzenie długów i uregulowanie konserwacyi gościńca suldnerskiego . . . 10.000 K

29. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 7 wyznaczona na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loretta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego . . . 40.000 K

30. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 15 wyznaczona jako dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz 2.700 K

31. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 16 wyznaczona na podniesienie i zabezpieczenie winczgarskiego gościńca rządowego między kilometrem 45·9 a 48·2 pod Tschars i Staben 13.600 K

32. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 23 wyznaczona jako dodatek skarbowy do wybudowania drogi w dolinie Defregertal na przestrzeni od Huben do St. Jakob i od St. Jakob do Erlsbachu 3.400 K

33. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 24 wyznaczona na poprawę jurydarskiego gościńca rządowego między kilometrem 72·15 a 72·615 obok Rio S. Barbara 40.000 K

34. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 25 wyznaczona na postawienie sklepionego kamiennego mostu nad potokiem Tra vignolo w pobliżu Panveggio, tudzież naprawę obustronnych dojazdów między kilometrem 51·5 a 51·7 primierskiego gościńca rządowego . . . 4.000 K

35. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 8, l. 27 wyznaczona na poprawę winczgauskiego gościńca rządowego w miejscowości Tullenau, kilometr 141·8 do 142·8 w pobliżu Prutza 7.000 K

36. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, § 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 do 33·25 lewego gościńca nonstalskiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 6.500 zł. czyli 13.000 K

37. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 5, § 8, l. 28, na przerobienie części drogi „Alla-Pongajola“ i postawienie nowego mostu z murowanymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 5.000 zł. czyli 10.000 K

38. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 5, § 8, l. 16 na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie . . . 15.000 zł. czyli 30.000 K

39. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, § 8, l. 6, na tenże sam cel wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K

40. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 9, l. 6 wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Petrovic-Czihaka do Bartoszowic i szlaku klaszterzecko-kunowskiego 76.200 K
41. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 9, l. 8 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w Peczynie 20.000 K
42. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 9, l. 11 wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi od Mladkowa do Wławkowic 10.000 K
43. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 9, l. 15 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Aberthamu na Hengstererben do Seifen 7.000 K
44. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 9, l. 23 wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Bärenwaldu na Kronstadt do Terčkadorf 56.679 K
45. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 1 wyznaczona jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej rawsko-uhnowskiej 8.500 K
46. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 2 wyznaczona na budowę mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze koło Nizniowa na szlaku gościńca brzeżańskiego 88.500 K
47. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 3 wyznaczona na odnowienie drogi iskańsko-birczańkiej 30.000 K
48. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 4 wyznaczona na wybudowanie drogi kołowej między Mikołajowem a Krzywulą 40.000 K
49. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 7 wyznaczona jako dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisek Małych na Jaryczów Nowy do Żelechowa Wielkiego 50.000 K
50. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 8 wyznaczona jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej błazowsko-rzeszowskiej między Tyczynem a Michałową 10.000 K
51. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 10 wyznaczona na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem 60.000 K
52. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 5, § 12, l. 1, na ten sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 120.000 K
53. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 12, l. 15 wyznaczona jako dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sienawy do Bukowic 10.000 K
54. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 13, l. 1 wyznaczona jako dodatek skarbowy na regulację rzeki Suczawy pod Ickanami 40.000 K
55. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 14, l. 2 wyznaczona na odnowienie mostu nad Fassą koło Trogira 10.000 K
56. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 14, l. 10 wyznaczona na poprawę i rozszerzenie rządowej drogi konnej z Bečić przez Castellastua i Sutomore di Spizza aż do granicznej rzeczki Zeljegnicy 40.000 K
57. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 5, § 14, l. 11 wyznaczona jako dodatek rządowy na budowę gościńca konkurencyjnego w Poljicy ze Stobreč aż do połączenia z wewnątrzokrajowym gościńcem rządowym pod Bláto 52.000 K
58. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 1, l. 1 wyznaczona na wyprzedzenie jazu kerwandskiego w laksenburskim rejonie odwodnienia dalej na zmeliorowanie potoków Kehrwandbach i Frauenbach 60.000 K
59. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 1, l. 2 wyznaczona na zabezpieczenie koryta spadowego jazu kotzenmühlskiego i wybudowanie urządzenia dla ochrony mechanizmu elewacyjnego w słuzach jazu kotzenmühlskiego na Litawie 20.000 K
60. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 2, l. 3 wyznaczona na budowę na rzece Salzachu 40.000 K

61. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 2, l. 5 wyznaczona na budowle na rzece Agerze 48.000 K
62. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 2, l. 8 wyznaczona jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowli wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym
4.500 K
63. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 7, l. 3 wyznaczona na poprawienie wód śródlądowych w austriackiej dolinie Renu
400.000 K
64. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, § 8, l. 1, na regulację Wełtawy wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903
w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 K
65. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 8, l. 2 wyznaczona na regulację Łaby
55.000 K
66. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 8, l. 3 wyznaczona na urządzenie przewodu telefonicznego z Pragi do miejscowości położonych nad rzekami powyżej Pragi . . . 19.000 K
67. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 8, l. 4 wyznaczona na urządzenie przystani flisackiej na t. zw. cesarskiej łące nad Wełtawą pod Pragą 219.000 K
68. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, § 8, l. 3 na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznoego w Uściu n. Ł. i w Breznicach, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903
8.000 zł. czyli 16.000 K
69. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 11, l. 6 wyznaczona na budowle na Prucie 50.000 K
70. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, § 11, l. 6 na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 K
71. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, § 11, l. 6 na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 25.000 zł. czyli 50.000 K
72. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 11, l. 13 wyznaczona na budowę przystani obrotowej i zimowej na Wiśle, w pobliżu placu do przeładowywania na kolei żelaznej w Nadbrzeziu 150.000 K
73. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 11, l. 14 wyznaczona na sprawienie remorkera parowego dla regulacji Wisły
50.000 K
74. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6, § 13, l. 1 wyznaczona jako dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy ujściu rzeki Jadro pod Saloną, tudzież innych robót regulacyjnych przy ujściach pobrzeżnych rzek w Dalmacyi 10.000 K
75. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 6, § 13 na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 8.000 K
76. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 6, § 13, l. 2, na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 10.000 zł. czyli 20.000 K
77. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 6, § 13, na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 10.000 zł. czyli 20.000 K
78. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, § 13, na tenże sam cel wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K
79. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 7, § 1, l. 1 wyznaczona na budowę nowego domu dla powszechnego zakładu badania środków żywności w Gracu 20.000 K
80. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 7, § 2, na tenże sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 K

81. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 7, § 5, l. 1 wyznaczona na budowę domu urzędowego w Smichowie 40.000 K

82. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 7, § 5, l. 2 wyznaczona na budowę domu urzędowego w Libercu 27.140 K

83. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 7, § 5, l. 3 wyznaczona na budowę domu urzędowego w Kralodworze 22.000 K

84. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 7, § 5, l. 4 wyznaczona na budowę domu urzędowego w Cieplicach 6.400 K

85. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 7, § 6, l. 2 na budowę domu urzędowego w Karniowie, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 50.000 K

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

1. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 3 wyznaczona dla akademii umiejętności we Wiedniu na wyporządzenia, naprawy budowlane i urządzenia 21.000 K

2. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 2 wyznaczona na budowle i kupno realności celem pomieszczenia akademii sztuk pięknych w Pradze 60.000 K

3. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, § 5 na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim jako 6. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

4. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, § 5, na subwencye i dotacje, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 9.100 zł. czyli 18.200 K

5. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana

na rok 1900 w tytule 9, § 5, na subwencye i dotacje, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 12.000 K

6. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 5, wyznaczona na subwencye i dotacje 3.000 K

7. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 7 wyznaczona na subwencye i dotacje w Austrii poniżej Anizy 20.000 K

8. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 7 wyznaczona na subwencye i dotacje w Styryi 6.000 K

9. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, § 7 na restaurację kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K

10. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, § 7, na restaurację facyaty ratusza w Prachatycach, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 1.000 zł. czyli 2.000 K

11. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, § 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 K

12. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, § 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 2.700 zł. czyli 5.400 K

13. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 10, § 7, jako 2. rata na restaurację kościoła klasztorowego w Leżajsku, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 5.000 zł. czyli 10.000 K

14. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 11, § 7, na subwencye i dotacje dla Galicyi, przedłużona rozporządzeniem

cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

27.600 zł. czyli 55.200 K

15. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, § 7, na subwencye i dotacye dla Dalmacyi, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 K

16. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 7 wyznaczona na subwencye i dotacye w Dalmacyi 11.000 K

17. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 9, § 8, jako zasiłek na budowę i kupno realności w Dalmacyi, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 10.000 K

18. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 9, § 8 wyznaczona na budowę i kupno realności w Dalmacyi na budowę nowego muzeum archeologicznego w Splecie jako 2. rata 10.000 K

19. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 10, § 13, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy w Czechach, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 115.124 K

20. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 10, § 12 wyznaczona na nowe budowle, przebudowy i dobudowy w Czechach 54.645 K

21. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 10, § 13 wyznaczona na majątek zakładowy funduszu religijnego na Morawach 90.000 K

22. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 10, § 17 wyznaczona na zasiłki na budowle w Bukowinie 12.000 K

23. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 11, § 2, wyznaczona na budowle w Austrii poniżej Anizy 5.875 K

24. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12. § 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku wyznaczona jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

w sumie 3.000 zł. czyli 6.000 K

25. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 13 wyznaczona na nowe budowle, przebudowy i dobudowy w Dalmacyi 32.420 K

26. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, § 1, na kupienie, ustawienie i urządzenie dalekowidzu astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego we Wiedniu wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

w sumie 15.000 zł. czyli 30.000 K

27. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14 § 1 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu wiedeńskiego 26.500 K

28. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, § 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 79.352 K

29. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 2 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego 16.970 K

30. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 2 wyznaczona na koszt administracyi dla uniwersytetu gradeckiego 7.000 K

31. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, § 4, na naprawy i wyporządzenia w budynkach niemieckiego uniwersytetu w Pradze, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 zł. czyli 40.000 K

32. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, § 4, na koszt administracyjne czeskiego uniwersytetu w Pradze, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 7.480 zł. czyli 14.960 K

33. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900 przewidziana w tytule 14, § 4, na koszt administracyjne czeskiego uniwersytetu w Pradze, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 460 K

34. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 4 wyznaczona jako 2. rata na budowę i kupna realności celem pomieszczenia instytutu fizyologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze 75.000 K
35. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 4 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe niemieckiego uniwersytetu w Pradze 29.405 K
36. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 4 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe czeskiego uniwersytetu w Pradze 13.213 K
37. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 4 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe na wspólny wydatek obydwu uniwersytetów w Pradze 61.311 K
38. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, § 5. na naukowe wyposażenie i wewnętrzne urządzenie instytutów i klinik wydziału lekarskiego uniwersytetu lwowskiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 55.000 zł. czyli 110.000 K
39. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 16, § 5, na budowę i kupno realności celem uzyskania gruntu na rozszerzenie głównego budynku lwowskiego uniwersytetu, 2. i ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 6.200 zł. czyli 12.400 K
40. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, § 6, na budowę nowego domu dla patologiczno-anatomicznego instytutu uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 25.000 zł. czyli 50.000 K
41. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, § 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym krakowskiego uniwersytetu, wyznaczona jako 2. i ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 1.500 zł. czyli 3.000 K
42. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, § 6, na sprawienie sprzętów dla *Collegium novum* uniwersytetu krakowskiego wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 318 zł. czyli 636 K
43. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 wyznaczona na rok 1898 w tytule 15, § 6, jako 2. rata na budowę nowej kliniki okulistycznej uniwersytetu krakowskiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 zł. czyli 40.000 K
44. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, § 6, na budowę i kupno realności celem wystawienia przy uniwersytecie krakowskim nowej kliniki lekarskiej i odosobnionego pawilonu z urządzeniem i przyborami, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 85.000 K
45. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, § 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 143.804 K
46. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 6 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego 54.405 K
47. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 15, § 13, na postawienie ptaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii w wyższej szkole technicznej w Gracu, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 300 zł. czyli 600 K
48. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 14 wyznaczona jako 1. rata na pomieszczenie większej liczby instytutów niemieckiej wyższej szkoły technicznej w Pradze, która wedle rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139, ma być użytą na pomieszczenie instytutu fizyologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze 150.000 K
49. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 14, wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe niemieckiej wyższej szkoły technicznej w Pradze 25.500 K

50. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 14 wyznaczona jako 1. rata na pomieszczenie większej liczby instytutów czeskiej wyższej szkoły technicznej w Pradze, która wedle cesarskiego rozporządzenia z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 130 ma być użytą na pomieszczenie instytutu chemicznego czeskiego uniwersytetu w Pradze 150.000 K
51. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 14 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe dla czeskiej wyższej szkoły technicznej w Pradze 25.100 K
52. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 14, § 15, jako wydatek ryczałtowy dla wyższej czeskiej szkoły technicznej w Bernie, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 420.000 K
53. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 15 wyznaczona na tenże sam cel 100.000 K
54. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 14, § 16 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe dla wyższej szkoły technicznej we Lwowie 20.000 K
55. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Przymorza 3.532 K
56. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona jako 2. rata na budowę i zakupno realności celem pomieszczenia akademickiego gimnazjum w Pradze (czeskiego) 215.000 K
57. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona jako 5. i ostatnia rata na budowę i zakupno realności celem wspólnego pomieszczenia gimnazjum rządowego i seminarium nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu (niemieckiego) 63.000 K
58. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Śląsku 4.930 K
59. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, § 1, na budowę i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 112.000 zł. czyli 224.000 K
60. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 17, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Buczaczu, jako ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 10.000 zł. czyli 20.000 K
61. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, § 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla gimnazjum rządowego św. Anny w Krakowie wraz z wewnętrznym urządzeniem, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 76.500 zł. czyli 153.000 K
62. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 16, § 1, jako 2. i ostatnia rata na budowę nowego domu dla III. gimnazjum rządowego w Krakowie wraz z wewnętrznym urządzeniem, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 30.000 zł. czyli 60.000 K
63. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona jako 2. rata na budowę i kupno realności celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie 85.000 K
64. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona jako 1. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia ruskich klas równorzędnych gimnazjum rządowego w Tarnopolu 50.000 K
65. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1, wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe w Galicyi . 31.598 K
66. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 1 wyznaczona jako 2. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia II. gimnazjum rządowego w Czerniowcach 100 000 K
67. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 2 wyznaczona jako 4. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej we Wiedniu (X. dzielnica) 220.000 K

68. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 2 wyznaczona jako 3. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia II. niemieckiej rządowej szkoły realnej w Pradze

60.000 K

69. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 15, § 2 wyznaczona jako 2. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej w Pilźnie (niemieckiej)

70.000 K

70. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, § 2 wyznaczona jako 3. i ostatnia rata na budowę nowego gmachu rządowej szkoły realnej w Krakowie a przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

50.000 zł. czyli 100.000 K

71. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności dla pomieszczenia rządowej szkoły realnej w Tarnowie, jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 160.000 K

72. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 17, § 1 wyznaczona na subwencye i dotacje w Tyrolu i Vorarlbergu 412 K

73. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, § 1, jako 2. rata na wybudowanie rządowej szkoły przemysłowej w Pradze i na jej urządzenie wewnętrzne, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

92.000 zł. czyli 184.000 K

74. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, § 1, jako 3. rata na budowę i kupno realności dla pomieszczenia rządowej szkoły przemysłowej w Smichowie, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

160.000 K

75. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, § 1, wyznaczona jako 1. rata dodatku dla gminy Bielska na przybudowę do tamtejszej rządowej szkoły przemysłowej, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

w sumie 1.000 zł. czyli 2.000 K

76. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, § 1, jako 2. rata na ten sam cel, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 1 500 zł. czyli 3.000 K

77. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 19, § 1, na subwencye i dotacje dla rządowej szkoły przemysłowej w Bielsku, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 1.500 zł. czyli 3.000 K

78. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 18, § 1, jako 6. i ostatnia rata na urządzenie mechanicznej pracowni tkackiej w szkole tkackiej w Asch, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

2.500 zł. czyli 5.000 K

79. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 17, § 2, obejmującym zakłady centralne, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu we Wiedniu, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 8.000 K

80. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 17, § 3 wyznaczona jako 1. rata na budowę i kupno realności celem rozszerzenia budynku austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu względnie szkoły dla przemysłu artystycznego we Wiedniu

10.000 K

81. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 17, § 1 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Galicyi i w Krakowie 18.900 K

82. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 20, § 1 wyznaczona jako 2. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarjum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Gracu 25.000 K

83. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 20, § 1 wyznaczona na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Przymorzu

2.800 K

84. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziana na rok 1898 w tytule 20, § 1, jako 2. i ostatnia

rata na budowę nowego domu dla seminarium nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznym, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

76.600 zł. czyli 153.200 K

85. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Litomierzycach, 2. i ostatnia rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 65.500 zł. czyli 131.000 K

86. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 20, § 1 wyznaczona jako 1. rata na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Kutnejhorze 150.000 K

87. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w tytule 19, § 7 na podniesienie szkolnictwa ludowego w Istrii, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 6.000 K

88. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 20, § 7 wyznaczona na tenże sam cel 6.000 K

89. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w tytule 21, § 10, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły ludowej w Poli, 2. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 zł. czyli 100.000 K

90. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, wyznaczona jako 1. rata dla instytutu higienicznego we Wiedniu, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 100.000 zł. czyli 200.000 K

91. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 1, jako 2. rata na budowę instytutu higienicznego, połączonego z rządowym zakładem dla badania środków żywności we Wiedniu, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

50.000 zł. czyli 100.000 K

92. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 w załączce II pod l. 2 przewidziana na rok 1900 na budowę higienicznego instytutu przy niemieckim uniwersytecie w Pradze wraz z państwowym Zakładem dla badania środków żywności, jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 100.000 K

93 Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, w załączce II przewidziana na rok 1898 pod l. 5, jako 1. rata na budowę instytutu fizykalno-matematyczno-astronomicznego przy czeskim uniwersytecie w Pradze, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 100.000 zł. czyli 200.000 K

94. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziana na rok 1899 w załączce II, pod l. 2 na założenie uniwersyteckich ogrodów botanicznych z instytutami w Pradze, jako 3. i ostatnia rata łącznie z ceną kupna gruntu, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 zł. czyli 100.000 K

95. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki lekarskiej w Krakowie wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 w sumie 160.000 zł. czyli 320.000 K

C. W etacie Ministerstwa skarbu.

1. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w rozdziale 10, tytule 2, „Władze skarbowe kierujące“ na budowę domu urzędowego na Porzyczcu w Pradze, przewidziana jako 2. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 zł. czyli 100.000 K

2. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 na tenże sam cel jako 3. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 50.000 zł. czyli 100.000 K

3. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 na tenże sam cel, jako 4. rata, prze-

dłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 100.000 K

4. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w rozdziale 10, tytule 3, „Służba podatkowa bezpośrednia“, na kupno trzech domów i na koszt budowy domu urzędowego w Chotieborzu przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 1.650 zł. czyli 3.300 K

5. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tym samym tytule na przybudowę i wyposażenia w domu urzędowym w Oberhollabrunn jako 2. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 13.000 zł. czyli 26.000 K

6. Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na nową budowlę w Podwołoczyskach przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 5: „Straż skarbowa“ 18.000 K

w rozdziale 10, tytule 8: „Zarząd ceł“, 2. rata, 2.000 K

7. Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Ołomuńcu, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2: „Władze skarbowe kierujące“ 30.000 K

w rozdziale 10, tytule 3: „Służba podatkowa bezpośrednia“ 6.000 K

w rozdziale 10, tytule 5: „Straż skarbowa“ 12.000 K

w rozdziale 10, tytule 8: „Zarząd ceł“ 12.000 K

8. Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 na budowę domu urzędowego w Nowym Sączu, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 2: „Władze skarbowe kierujące“ 11.736 K

w rozdziale 10, tytule 5: „Straż skarbowa“ 2.934 K

w rozdziale 10, tytule 6: „Urzędy podatkowe“ 2.940 K

9. Kwoty, w rozporządzeniu cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 wymienione na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 4 oraz w § 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, przewidziane na rok 1901 w rozdziale 10, tytule 4 i 9 na wyposażenie budynku skarbowego w Zadarze, w którym dotychczas były koszary straży skarbowej, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca roku 1903 w sumach 13.000, 15.000 i 7.075 K.

10. Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 6, „Urzędy podatkowe“, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

na budowę domu urzędowego w Delatynie 23.660 K

na budowę domu urzędowego w Gwoźdźcu 7.920 K

11. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 10, tytule 9, „Kataster podatku gruntowego“ na budowę domu urzędowego w Serecie, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 9.950 K

12. Kwoty wymienione w § 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, przewidziane na rok 1901 w rozdziale 10, na nowe budowle i naprawy budowlane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 (punkt H) do końca grudnia 1903, a mianowicie:

w tytule 1: „Kierownictwo naczelne“ (urzędowy budynek we Wiedniu w III. dzielnicy) 75.000 K

w tytule 2: „Władze skarbowe kierujące“ (urzędowy budynek we Wiedniu w III. dzielnicy) 50.000 K

w tytule 3: „Bezpośrednia służba podatkowa“ (urzędowy budynek w Ried) 12.235 K

w tytule 5: „Straż skarbowa“ (urzędowy budynek w Deutsch-Landsberg) 9.679 K

w tytule 6: „Urzędy podatkowe“ (urzędowy budynek w Spital nad Drawą) 30.000 K

w tytule 6: „Urzędy podatkowe“ (urzędowy budynek w Sesana) 13.820 K

w tytule 6. „Urzędy podatkowe“ (urzędowy budynek w Gurahumorze) 509 K

w tytule 8: „Zarząd ceł“ (główna komora w Czerniowcach) 13.000 K

w tytule 9: „Kataster podatku gruntowego“ (budynek urzędowy we Wiedniu w III. dzielnicy) 50.000 K

13. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego na Porzyczu w Pradze jako 1. rata wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 100.000 zł. czyli 200.000 K

Kwoty pod l. 1, do 13. włącznie wymienione, a do końca roku 1903, nie wyczerpane, należy — bez względu na ich specjalne pierwotne przeznaczenie — przenieść do rozdziału 10, tytułu 10 i zarachować je na wydatki tam przewidziane.

14. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 10, tytule 10 wyznaczona na nowe budowle i naprawy budowlane w administracji skarbowej 1,075.354 K

15. Dotacye, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“ wyznaczone, a mianowicie:

w tytule 3, na kało i koszta bicia pieniędzy z monet złotych zużytych, oddanych do przetopienia 2.000 K

w tytule 5, na koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej w myśl ustawy z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 130 1.220 K

w tytule 6, na koszta wybicia monet koronowych srebrnych i brązowych tudzież koszta nabycia metalu na monety brązowe 786.812 K

16. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w rozdziale 11 „Ogólna administracja kasowa“, tytule 7, „Koszta wyrobu ciężarków do kontroli krajowych monet złotych waluty koronowej“ przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 K

17. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 11 „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 9 wyznaczona na koszta statystyki walutowej i wszystkie inne dotyczące wydatki 8.000 K

18. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w rozdziale 15 „Sól“, tytule 2, na

nowe budynki dla zarządu sprzedaży soli, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 30.000 K

19. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 15 „Sól“, tytule 1 wyznaczona na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne 954.000 K

20. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, przewidziana na rok 1898 w rozdziale 16, „Tytoń“, tytule 2, na roboty budowlane w zakładzie fabryki tytoniu we Wiedniu (Ottakring), przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 150.000 zł. czyli 300.000 K

21. Kwota, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przewidziana na rok 1899 w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2, jako dodatek do kosztów regulacji rzeki Leno w Sacco, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 5.000 zł. czyli 10.000 K

22. Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

na budowę domu urzędowego dla naczelnej dyrekcji zarządu tytoniowego (2. rata) 400.000 K

na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) 160.000 K

na przybudowę do domu fabrycznego (2. rata) i na wystawienie łaźni dla robotników w Hodoninie 136.000 K

23. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2 wyznaczona na nowe budynki 1,200.000 K

24. Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 na budowę domu urzędowego we Wiedniu, w III. dzielnicy przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

w rozdziale 17, tytule 1: „Stemple“ 100.000 K

w rozdziale 18, „Loterya“ 150.000 K

25. Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899

na budowę domu urzędowego w Pradze jako 3. rata przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

w rozdziale 18, „Loterya“ . 14.700 zł. czyli
29.400 K
w rozdziale 20, „Cechownictwo“ 6.917 zł.
czyli 13.834 K
w rozdziale 25, „Mennictwo“ 6.917 zł. czyli
13.834 K

26. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 22, „Gmachy dykasteryalne“, na stylowe w miarę postępujące poprawy i naprawy zamku rodzinnego w Tyrolu, jako 21. rata . . . 1.800 K

27. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w rozdziale 35 „Zarząd długu państwa“, tytule 3 wyznaczona na wydatki ra zarząd długu ustalonego 238.198 K.

D. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 10, § 2 a) wyznaczona na budowę kanału dla żeglugi między Tużyczem a przystaną Rosega, jako 1. rata 71.500 K

2. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 10, § 3 a) wyznaczona na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) jako 2. rata 8.000 K

3. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 12, § 4 wyznaczona na urządzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych 557.500 K.

E. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

1. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziana w tytule 5, § 11 na nowe zaprowadzenie i naprawę urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież jako kwota amortyzacyjna za elektryczne oświetlenie w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach a przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903
55.000 zł. czyli 110.000 K

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900, przedłużone rozporządzeniem cesar-

skim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903, mianowicie:

W tytule 6, § 10:

2. Nowe zaprowadzenia i naprawy urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń tudzież kwota amortyzacyjna za elektryczne oświetlenie w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach 40.000 K

3. Zastąpienie drewnianych mostów konstrukcjami trwałymi 180.000 K

4. Poprawę wód zasilających . 200.000 K

5. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziana na rok 1900 w załączce II, pod a) „Budowa państwowych kolei żelaznych“ na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów (l. 4) a przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 1,200.000 K

Dotacye, ustawą skarbową na rok 1902 wyznaczone, a mianowicie:

6. w tytule 1, § 4, na wytyczanie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych 140.000 K

7. w tytule 5, § 1, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych . . . 86.300 K

8. w tytule 5, § 2, na roboty na wszystkich wydzierżawionych szlakach dobiegowych 34.000 K.

F. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

1. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, załączka II, na rok 1899 pod l. 3, na wkłady rolnicze w byłem lennie Vrana w Dalmacji przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903 Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 90.000 zł. czyli 180.000 K

2. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 2 wyznaczona na odnowienie rozsądnika owocowego w Klosterneuburgu, tudzież naprawy budowlane w zakładzie naukowym winogrodniczym i sadowniczym tamże 2.000 K

3. Dotacya, w tej samej ustawie skarbowej w tytule 4 wyznaczona na „Urzędy do nadzorowania kultury krajowej“ : 11.840 K

4. Dotacya, w tej samej ustawie skarbowej w tytule 9, § 3 wyznaczona jako zasiłek na uregulowanie Woglejny w Cylei 1.742 K

G. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 w tytule 3, na przystąpienie sądów do obrotu czekowego i klirngowego urzędu pocztowych kas oszczędności przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 6.000 K

2. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, § 26, na budowę domu urzędowego w Karolowych Warach jako 1. rata wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . w sumie 30.000 zł. czyli 60.000 K

3. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, § 34, jako 2. rata na tenże sam cel przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. Nr. 139 do końca grudnia 1903

w sumie 20.000 zł. czyli 40.000 K

4. Dotacya, wyznaczona ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, § 28, na kierownictwo budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą gmina ma prowadzić, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

3.000 zł. czyli 6.000 K

5. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, § 40, na odnowienie cennej dla historii sztuki facyaty domu urzędowego w Prachatycach przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 1.000 zł. czyli 2.000 K

6. Kwota, tem samym rozporządzeniem na rok 1898 w tytule 4, § 42, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Trutnowie jako 1. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . 50.000 zł. czyli 100.000 K

7. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, § 36, na tenże sam cel przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 40.000 K

8. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 w tytule 4, § 46, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Iglawie jako 1. rata przewidziana,

przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 40.000 zł. czyli 80.000 K

9. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 w tytule 4, § 42, na budowę domu dla sądu w Sternberg, jako 2. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903

30.000 zł. czyli 60.000 K

10. Kwota, tem samym rozporządzeniem na rok 1899 w tytule 4, § 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie jako 1. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 zł. czyli 40.000 K

11. Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 w tytule 4, § 33, na tenże sam cel jako 2. rata przewidziana, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 20.000 K

12. Kwota, tem samym rozporządzeniem na rok 1900 w tytule 4, § 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryjeście przewidziana jako 3. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 do końca grudnia 1903 . . . 260.000 K

13. Kwota, tem samym rozporządzeniem na rok 1900, w tytule 4, § 56, na budowę domu urzędowego w Turce przewidziana jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139, do końca grudnia 1903 12.000 K

14. Dotacye, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 4 wyznaczone, a mianowicie w:

§ 5. Na dobudowanie piętra na budynku sądu karnego we Wiedniu (1. rata) 50.000 K

§ 6. Na postawienie budynku sądowego i więzienia w Salcburgu (1. rata) 100.000 K

§ 9. Urządzenie wewnętrzne nowego domu w Maryborze 140.000 K

§ 19. Wyporządzenie budynku urzędowego w Porzeczu (2. rata) . . . 5.600 K

§ 30. Budowa domu urzędowego w Smichowie (4. rata) . . . 10.000 K

§ 38. Budowa domu urzędowego w Nowym lezynie (2. rata) . . . 20.000 K

§ 39. Budowa domu dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (1. rata) 28.000 K

§ 40. Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Szternberg 4.000 K

§ 41. Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Mezirzeczcu wołoskiem 4.000 K

§ 45. Budowa domu dla sądu w Frywaldzie (reszta) 51.000 K

§ 46. Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Frywaldzie 4.000 K

§ 48. Budowa domu urzędowego w Cieszynie (1. rata) 100.000 K

§ 50. Budowa domu urzędowego w Podgórzu (2. rata) 20.000 K

§ 54. Wewnętrzne urządzenie rozszerzonego budynku w Krakowie 10.000 K

§ 56. Budowa domu urzędowego w Gorlicach 20.000 K

§ 58. Budowa domu urzędowego w Śniatynie (reszta) 16.600 K

§ 60. Budowa domu urzędowego w Bóbrce 90.543 K

§ 63. Dobudowa do domu urzędowego w Mościskach (1. rata) 10.000 K

§ 65. Budowa domu urzędowego w Gurahumrze (reszta) 1.000 K

§ 67. Budowa domu urzędowego w Sadagórze 114.000 K

15. Dotacje, ustawą skarbową na rok 1902 w tytule 6 wyznaczone, a mianowicie w:

§ 2. Sprawienie maszyny parowej dla zakładu karnego w Gracu 12.500 K

§ 5. Postawienie nowego budynku dla zakładu karnego w Drohobyczu 50.000 K.

H. Kwoty, wymienione w §ie 5ym ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139 przedłużone do końca grudnia 1903.

I. Te kwoty, co do których w projekcie ustawy, dotyczącej otwarcia kredytów dodatkowych do preliminarza państwowego na rok 1902, przedłożonym Izbie posłów Rady państwa na zasadzie Najwyższego postanowienia, przyznano dłuższe aniżeli jednoroczne prawo zużycia.

Dalej użyć można także do 31. grudnia 1904 następujących kredytów wyznaczonych ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, na rok 1901, a które wedle Artykułu XI tej ustawy mogą być użyte aż do końca grudnia 1903, a mianowicie:

1. Reszta kredytów potrzebnych na te linie kolei państwowych, już w ruchu będących, co do których rachunku budowy jeszcze nie zamknięto (poz. 10) 2,102 000 K.

2. Udział w gromadzeniu kapitału na budowę prywatnych kolei żelaznych i na nabycie lini Asz—Roßbach (poz. 11) 6,280.000 K.

§ 5.

Wykonanie tego rozporządzenia, które z dniem 1. lipca 1904 w moc prawa urasta, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 28. czerwca 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Welsersheimb wkr.

Wittek wkr.

Böhm wkr.

Hartel wkr.

Call wkr.

Giovanelli wkr.

Piętak wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1904.

Treść: № 64. Rozporządzenie, zawierające ogłoszenie przepisów o urządzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych.

64.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. czerwca 1904,

zawierające ogłoszenie przepisów o urządzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się do powszechnej wiadomości podane poniżej przepisy o urządzeniu i cechowniczem sprawdzaniu wagonów do tarowania, służących do badania stałych wag pomostowych, wydane przez c. k. główną komisję miar i wag a zatwierdzone co do należyłości przez Ministerstwo handlu.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wtr.

Przepisy

dotyczące urządzenia i cechowniczego sprawdzania wagonów do tarowania, służących do badania wag pomostowych stałych.

I. Urządzenie wagonu do tarowania.

Każdy wagon do tarowania sporządzać należy z metalu i nadać mu w ogólności formę wózka skrzynkowego z drzwiczkami w obu podłużnych i w obu poprzecznych ścianach.

Drzwiczki te muszą się dobrze zamykać i muszą być opatrzone uszkami do zakładania plomb i kłódek.

Co najmniej w dwóch drzwiach muszą być zamki; reszta drzwi może być zamykana z wewnątrz wagonu zapomocą drążków do zamykania lub zapadek.

Dno wewnątrz skrzynki wagonu stanowią płyty żelazne i dwie żelazne platformy; do dna tego przytwierdzone jest żelazne naczynie tudzież skrzynka z blachy, zamykana na klucz. Do naczynia wkłada się ruchomy balast, skrzynka blaszana zaś służy do przechowania garnituru cechowanych ciężarków z lanego żelaza, składającego się z jednej sztuki o wadze 10 kg, jednej o wadze 5 kg, jednej o wadze 1 kg, i z dwóch sztuk po 2 kg, oraz garnituru mosiężnych ciężarków, obejmującego jedną sztukę o wadze 50, jedną o wadze 20 i jedną o wadze 10 dkg oraz dwie sztuki po 5 dkg.

Naczynie do wkładania ruchomego balastu tak musi być wykonane, by włożone ciężarki nie leżały w niem luźno i przy silnych potrąceniach nie mogły wypaść.

Ruchomy balast składać się musi z ciężarków po 50 i 20 kg, wypróbowanych z dokładnością normalnych granic ciężarów handlowych.

Ogólny ciężar ruchomego balastu wynosić musi wielokrotną 1000 kg (okrągłą liczbę tonn) i musi albo się równać własnemu ciężarowi prózno wagonu do tarowania albo też ciężar ten przewyższać. (Porów. także rozdział III.)

Na jednej ze ścian poprzecznych wewnątrz wagonu umieszczyć należy małą, zamykaną skrzynkę

blaszaną, służącą do przechowania dokumentów, w szczególności zaś świadectwa uwierzytelnienia z ostatniego cechowniczego sprawdzania własnej wagi wagonu do tarowania.

Prócz tego można wewnątrz wagonu do tarowania przechowywać przyrządy, potrzebne do przygotowania wagonu do użytku jak n. p.: drabinę odpowiedniej długości, schodki, progi drewniane do wygodniejszego wyładowywania ciężarów balastu, pewną ilość słupków do ustawiania ciężarów zewnątrz wagonu, odpowiednią ilość nieprzemakalnych płacht do okrycia ustawionych ciężarów, przyrządy do czyszczenia wagonu i tym podobne,

Przyrządów tych nie wlicza się do własnego ciężaru wagonu.

II. Oznaczenie wagonu do tarowania.

Każdy wagon do tarowania opatrzony być musi nazwiskiem wykonawcy wagonu i liczbą, które to daty mają być wybite lub też wryte na metalowej płycie.

Płytką tą ma być przynitowaną albo na lorze albo też wewnątrz wagonu.

III. Ciężar własny wagonu do tarowania.

Własny ciężar wagonu do tarowania stanowi waga wagonu przy zupełnie wypełnionych panwiach smarowych u łożysk osi, po wyjęciu wszystkich części, stanowiących wewnętrzne jego urządzenie, a nie przymocowanych, jakoto obu garniturów ciężarków (porów. rozdział I), ruchomego balastu oraz przyrządów dodatkowych, służących do przygotowania wagonu do użytku (drabiny, schodków, progów drewnianych, słupków i płacht), wkońcu po odjęciu kłódek etc.

IV. Badanie wagonu do tarowania.

Urzędowe badanie wagonu do tarowania nastąpić może li tylko za zgodą głównej Komisji miar i wag i w tym celu zwrócić się należy pisemnie do głównej Komisji miar i wag; do podania tego dołączyć należy — jeżeli chodzi o badanie wagonu po raz pierwszy — szczegółowe rysunki jego według skali co najmniej 1:10, w podwójnem

wygotowaniu. (Badania wagonu pod tym względem, czy jego konstrukcja odpowiada kolejowym przepisom, główna Komisja miar i wag nie przeprowadza.)

Do próśb o ponowne zbadanie wagonu do tarowania, który według tych przepisów raz już był stemplowany, wystarczy na przyszłość dołączyć pozwolenie, dotyczące ostatniego badania wagonu a przedkładania rysunków można zaniechać. To samo dotyczy także tych wagonów do tarowania, które uwierzytelniono jeszcze przed wejściem w życie obecnych przepisów.

Badania i uwierzytelniania ruchomego balastu dokonywa urzędnik cechowniczy, którego deleguje ten inspektorat miar i wag, któremu główna Komisja miar i wag przeprowadzenie tej czynności urzędowej powierzyła; zbadania własnego ciężaru wagonu do tarowania dokonywa inspektor miar i wag i on też wystawić ma świadectwo uwierzytelnienia.

Strona domagająca się urzędowego sprawdzenia wagonu do tarowania postarać się winna o to, aby w celu zbadania własnego ciężaru wagonu była pod ręką odpowiednia zdaniem urzędnika cechowniczego waga.

V. Stemplowanie.

Wagony do tarowania uwierzytelnia się przez wybicie stempla inspektoratu obok cyfry roku na główkach nitów, którymi płytka (porów. rozdział II) przymocowaną jest do ściany skrzynki względnie do lory.

Poszczególne sztuki ruchomego balastu stempluje się na znajdującej się na każdym ciężarku kropki mosiądzu względnie miedzi, a to w ten sposób, że powyżej cyfry roku wybija się liczbę porządkową inspektoratu miar i wag, któremu badanie powierzono, poniżej zaś cyfry roku sześciopromienną gwiazdę.

VI. Świadectwo uwierzytelnienia.

Każdy urzędownie sprawdzony i uwierzytelniony wagon do tarowania otrzymuje świadectwo uwierzytelnienia według następującego wzoru:

Świadectwo uwierzytelnienia.

Wagon do tarowania, wykonany przez . . . (nazwisko wykonawcy wagonu) . . . w . . . dla . . . (nazwisko zamawiającego) . . . , noszący numer . . . , sprawdzono w niżej oznaczonym dniu pod względem jego ciężaru własnego i stwierdzono przy zupełnie wypełnionych panwiach smarowych u łożysk osi, ciężar jego w wysokości . . . (waga wyrażona słowami) . . . *kg*.

Ruchomy balast wagonu wynosi:

. . . sztuk żelaznych ciężarów po 50 *kg* . . . *kg*
 . . . " " " " 20 " . . . "

czyli łączny ciężar ruchomego balastu . . . *kg*

Znajdujące się oprócz tego w wagonie ciężary z lanego żelaza od 10 *kg* do 1 *kg* i ciężarki mosiężne od 50 *dkg* do 5 *dkg*, dalej schodki, drabina, pomost do staczania i wszystkie kłódki oraz inne przyrządy nie są wciągnięte do podanego wyżej własnego ciężaru wagonu do tarowania.

Za urzędowe sprawdzenie uiszczono należność w kwocie . . . *K* . . . *h*.

. . . dnia . . . 19 . . .

Z c. k. inspektoratu miar i wag

(Pieczęć.)

(Podpis.)

Ważność świadectwa uwierzytelnienia gaśnie po roku, licząc od chwili wystawienia go, a nadto z każdą naprawą wagonu do tarowania.

VII. Należności.

Za każde sprawdzenie ruchomego balastu oraz za zbadanie własnej wagi wagonu do tarowania licza się i pobiera należności w niżej podanej wysokości:

Za ciężar o 20 <i>kg</i>	— <i>K</i> 20 <i>h</i>
" " " 50 "	— " 50 "
" zbadanie własnej wagi próżnego wagonu do tarowania, za każde 1000 <i>kg</i>	2 " — "

przyczem nadwyżkę poniżej 1000 *kg* za pełną tonnę się uważa.

Oprócz tego winna strona dostarczyć robotników na koszt własny i ponieść dyety i koszty po-

dróży urzędników cechowniczych, delegowanych do tych czynności.

Znajdujące się w wagonie do tarowania ciężarki o wadze 10 *kg* do 5 *dkg* uważać należy pod względem należności za uwierzytelnienie i granicy błędu za ciężarki kupieckie.

VIII. Postanowienia przejściowe.

Wagony do tarowania, uwierzytelnione już według przepisów, które dotąd obowiązywały, poddawane będą ponownemu sprawdzeniu nawet wtedy, gdyby nie we wszystkich punktach odpowiadały obecnym nowym przepisom.

We Wiedniu, dnia 7. czerwca 1904.

C. k. główna Komisja miar i wag:

Lang wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1904.

Treść: № 65. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów o cechowaniu i stemplowaniu metalowych zbiorników do przewozu spirytusu.

65.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 22. czerwca 1904,

zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych zbiorników do przewozu spirytusu.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się do powszechnej wiadomości następujący dodatek do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania metalowych zbiorników do przewozu spirytusu, wydany przez c. k. główną Komisję miar i wag, a pod względem opłat zatwierdzony przez Ministerstwo handlu.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wr.

Dodatek do przepisów C,

tyczących się sprawdzania i cechowania metalowych zbiorników do przewozu spirytusu, względnie dodatek do załączki wydanej wraz z przepisami, tyczącymi się sprawdzania i cechowania metalowych zbiorników do przewozu spirytusu (obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 7. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 44, z dnia 13. maja 1891, Dz. u. p. Nr. 64, z dnia 9. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 50 i z dnia 8. sierpnia 1900, Dz. u. p. Nr. 141, Dziennik rozporządzeń dla urzędów miar i wag Nr. 36, 39, 58 i 113).

Uchyla się postanowienia punktów 7, 9 i 12 przepisów C, ogłoszonych na zasadzie obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 7. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 44, w Dzienniku rozporządzeń dla urzędów miar i wag Nr. 36, a dotyczących sprawdzania i cechowania metalowych zbiorników do przewozu spirytusu — dalej postanowienia punktów 1, 5, 8 i 11 Dodatku do przepisów C, ogłoszonego obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. sierpnia 1900, Dz. u. p. Nr. 141 — i zastępuje się je następującymi postanowieniami:

1. Na zbiornikach, służących do przewozu spirytusu, które mają być sprawdzane, względnie ponownie ocechowane, musi być w przyszłości umieszczony numer fabryczny i oznaczenie „aż do górn. brzegu czapki“, względnie „aż do górnego brzegu otworu roboczego“ oraz pojemność w litrach „ L^a“ i to na płaszczy czapki, u takich zaś zbiorników do przewozu spirytusu, które czapki nie mają, na płaszczy koła poniżej otworu roboczego.

Ostemplowanie następuje przez wybite znaku stemplowego przed i po podaniu pojemności; obok jednego z tych znaków umieszcza się cyfrę roku.

Głoski powinny mieć co najmniej 20 mm wysokości.

2 Wolno nadto opatrzyć zbiornik tablicą z napisem:

Nr. fabryczny
Pojemność aż do górnego brzegu
czapki litrów.

otworu roboczego

Także i na tablicy tej mają głoski mieć co najmniej 20 mm wysokości.

Tablica nosząca ten napis powinna być ze zbiornikiem dobrze znitowana i połączona z nim czterema kropkami cyny w wykrojach (porów. figurę 17 z. Dz. u. p. Nr. 141 z r. 1900).

Po umieszczeniu pojemności na tablicy z napisem wyciska się stempel na kropkach cynowych,

łączących tablicę ze zbiornikiem; obok dwóch z tych znaków umieszcza się cyfrę roku.

3. Jako dowód dokonanego sprawdzenia wystawia się stronie świadectwo sprawdzenia według podanego niżej wzoru.

Ważność świadectwa sprawdzenia gaśnie z każdą naprawą zbiornika.

C.

Świadectwo sprawdzenia Nr.

Kocioł do przewozu spirytusu, wyrobu
w, oznaczony Nrem fabrycznym sprawdzono według przepisów, przyczem stwierdzono, że pojemność jego aż do górnego brzegu czapki (względnie otworu roboczego) przy zamkniętym wentylu wynosi litrów, poczem kocioł zgodnie z przepisami ocechowano.

W podanej powyżej pojemności nie mieści się ani zawartość spustu ani też odgałęziających się od niego rur odpływowych.

Z każdą naprawą zbiornika świadectwo sprawdzenia traci swą ważność.

Jako opłatę za sprawdzenie policzono

C. k. Urząd miar i wag, dnia 19

Powyzszą należytość uiszczono.

Urzędnik rachunkowy.

Funkcjonaryusz Urzędu miar i wag.

4. Gdyby wspomniana w punkcie 2 tablica z napisem później zaginęła, można na prośbę strony umieścić nową tablicę, odpowiadającą postanowieniom powołanego punktu 2, oraz zaopatrzyć ją w stemple tylko po poprzednim ponownym zbadaniu, względnie sprawdzeniu pojemności zbiornika, jeżeli wynik, uzyskany przy tem powtórnym sprawdzaniu nie różni się od uwidocznionej na płaszczu czapki względnie kotła pojemności zbiornika o więcej jak o 1/300 tej pojemności.

Jako pojemność oznaczyć należy w przypadku tym na tablicy z napisem pojemność zbiornika, uwidocznioną na płaszczu czapki, względnie kotła.

Jeżeli wynik ponownego sprawdzania różni się od podanej na płaszczu czapki względnie kotła pojemności zbiornika o więcej niż 1/300 tej ostatniej, wtedy zniszczyć należy zachowane jeszcze znaki stemplowe; zbiornika tego używać można do prze-

wozu spirytusu w publicznym obrocie tylko po ponownym sprawdzeniu i ocechowaniu.

5. Za ponowne sprawdzenie, określone w punkcie 4, liczyć należy oprócz taksy zasadniczej, wynoszącej 6 K, po 20 h za każdy hektolitr odmierzonej pojemności, przyczem resztę, wynoszącą mniej niż hektolitr, liczy się za cały hektolitr.

Nadto ponosi strona koszta dostawy, ustawienia i odwozu napowrót przyborów do sprawdzania potrzebnych, wreszcie koszta wysłania funkcjonaryusza urzędu miar i wag.

Strona jest także obowiązana postarać się o robotników do pomocy i dostarczyć potrzebnej ilości wody.

6. Jako dowód dokonania ponownego sprawdzenia wystawia się stronie świadectwo sprawdzenia następującej osnowy:

Świadcstwo sprawdzenia I Nr.

Kocioł do przewozu spirytusu, wyrobu
 w, oznaczony Nrem fabrycznym, którego
 pojemność podano na płaszczu $\frac{\text{czapki}}{\text{kotła}}$ na litrów, sprawdzono ponownie w myśl prze-
 pisów (punkt 4), ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 22. czerwca 1904, Dz. u. p.
 Nr. 65 i stwierdzono zgodność pomiaru z oznaczeniem.

Na tablicy umieszczono podaną na płaszczu $\frac{\text{czapki}}{\text{kotła}}$ pojemność, a na kropkach cyny, łączących
 tablicę z napisem ze zbiornikiem wybito stempel cechowniczy; obok dwóch z tych stempli umieszczono
 cyfrę roku

Jako należytość policzono

C. k. Urząd miar i wag, dnia 19

Powyzszą należytość uiszczono.

Urzędnik rachunkowy.

Funkcyjaryusz Urzędu miar i wag.

7. Na cechowanych już metalowych zbiornikach do przewozu spirytusu, o ile opatrzone są jeszcze tablicą z napisem, odpowiadającą przepisom C o sprawdzaniu i cechowaniu metalowych zbiorników do przewozu spirytusu (porów. Dz. u. p. Nr. 44 z r. 1891, Dziennik rozporządzeń dla urzędów miar i wag Nr. 36), względnie dodatkowi do tych przepisów (porów. Dz. u. p. Nr. 141 z r. 1900), wolno na żądanie strony, po poprzednim ponownym sprawdzeniu zbiornika w myśl punktu 4 tych przepisów i w razie stwierdzenia zgodności pomiaru z oznaczeniem, umieszczać uwidocznione na tablicy daty na płaszczu czapki, względnie kotła.

Głoski muszą mieć co najmniej 20 mm wysokości.

Zgodnie z przepisem punktu 1 wybija się przed i po oznaczeniu pojemności po jednym znaku stemplowym, a obok jednego z nich cyfrę roku.

Jeżeli wynik ponownego sprawdzania po myśli punktu 4 tych przepisów wypadnie niepomyślnie, to znaczy, jeżeli stwierdzona przytem pojemność zbiornika różni się od pojemności, podanej na tablicy o więcej aniżeli $\frac{1}{300}$ tej ostatniej, wtedy niszczy się znaki uwierzytelnienia, a dalsze użycie zbiornika w publicznym obrocie dopuszczalnym jest tylko po ponownym sprawdzeniu.

8. Do ponownego sprawdzania, wspomnianego w punkcie 7, stosują się co do należytości i obowiązków stron postanowienia punktu 5.

9. Na dowód dokonanego według punktu 7 ponownego sprawdzenia wystawia się stronie świadectwo sprawdzenia następującej treści:

Świadectwo sprawdzenia II Nr.

Kocioł do przewozu spirytusu, wyrobu
 w, oznaczony Nrem fabrycznym, którego
 pojemność podano na tablicy z napisem na litrów, poddano w myśl przepisów (punkt 7),
 ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 22. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 65, pono-
 wnemu sprawdzeniu, przyczem stwierdzono zgodność pomiaru z oznaczeniem.

Podane na tablicy daty umieszczono na płaszczu $\frac{\text{czapki}}{\text{kotła}}$, a przed i po oznaczeniu pojemności
 wybito po jednym znaku stemplowym; obok jednego z tych znaków umieszczono cyfrę roku

Tytułem należności policzono

C. k. Urząd miar i wag, dnia 19

• Powyższą należność uiszczono.

Urzędnik rachunkowy.

Funkcjonaryusz Urzędu miar i wag.

10. W celu późniejszego umieszczenia dat, uwiidoczniionych na istniejącej tablicy z napisem, na płaszczu czapki względnie kotła, jakoteż w celu późniejszego umieszczenia nowej tablicy z napisem wnieść ma strona podanie do c. k. inspektoratu miar i wag tego powiatu administracyjnego, w którym ta czynność urzędowa ma być dokonana.

11. W miejsce postanowien o grubościach blachy płaszcza, czapki i spodów kotła, podanych pod *a*, w rozdziale I, punkt 1, ustęp 1 dodatku do przepisów *C*, obwieszczonego w Dzienniku ustaw państwa Nr. 141 z r. 1900, wstępują postanowienia następujące:

Srednica kotła	Najmniejsza grubość blachy	
	plaszczu	czapki lub dna
poniżej 1800 mm	5 mm	6 mm
ponad 1800 „ do 1900 mm	5.5 „	6.5 „
„ 1900 „ „ 2000 „	6 „	7 „

We Wiedniu, dnia 7. czerwca 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1904.

Treść: *Nr* 66. Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1904 aż do 30. czerwca 1905 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

66.

Najwyższe pismo odręczne z dnia 26. czerwca 1904,

tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w czasie od 1. lipca 1904 aż do 30. czerwca 1905 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłośniej wydać następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Doktorze Koerber!

Ponieważ pomiędzy ustawowemi reprezentacyami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i krajów korony węgierskiej nie przysła do skutku w myśl § 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146 (§§ 19, 20 i 21 XII. artykułu ustaw węgierskich z roku 1867), umowa co do stosunku, w jakim one przyczyniać się mają

do pokrywania kosztów spraw wspólnych, przeto uznaję za stosowne na zasadzie § 3 powołanej ustawy (§ 21 powołanego artykułu ustaw) postanowić z mocą obowiązującą na czas od 1. lipca 1904 aż do 30. czerwca 1905, że do pokrycia sumy wydatków w sprawach wspólnych, jak się ona przedstawia po strąceniu dwóch procentów na karb skarbu węgierskiego na zasadzie ustawy z dnia 8. czerwca 1871, Dz. u. p. Nr. 49, królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w stosunku $66 \frac{46}{49}$ procentu a kraje korony węgierskiej w stosunku $33 \frac{3}{49}$ procentu.

Polecam Panu podać to do wiadomości powszechnej.

We Wiedniu, dnia 26. czerwca 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1904.

Treść: *M* 67. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Korneuburga do Ernstbrunn.

67.

Dokument koncesyjny z dnia 18. czerwca 1904,

na kolej lokalną z Korneuburga do Ernstbrunn.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami dolno-austriackiemu Wydziałowi krajowemu na jego prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu parowej kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi c. k. uprz. Kolei Północno-Zachodniej Korneuburg do Ernstbrunn, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod ustalonymi poniżej warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, ukończyć, gotową kolej na użytek publiczny oddać i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności zaś do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu można będzie odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących

ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia, za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, która ewentualnie rozłożoną będzie na udziałowe zapisy długu, może nastąpić za pozwoleniem rządu w takim razie, jeżeli oprocentowanie i umarzanie tejże będzie zabezpieczone gwarancją czystego dochodu, daną przez Arcyksięstwo Dolnej Austrii.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów uposażenia funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegokolwiek bądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki, jakoteż formularze akcyi, które mają być wydane, wreszcie udziałowe zapisy długu, wydane ewentualnie według ustępu 2, podlegają zatwierdzeniu przez rząd.

§ 6.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według po-

stanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdnocześnie na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów do uskuteczniania transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy przewożeniu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do każdnocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej kolei oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować analogicznie należy niższą taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na

lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgłaszającą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w § 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei żelaznej trzecim osobom, wyjąwszy, jeżeli rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje rząd.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na wypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie wkładającej co najmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na wypadek choroby i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub wstępujący w jego miejsce przedsiębiorca miał obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, pozem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w § 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2. przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki za zgodą rządu zaciągniętej, powiększonej o ratę roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej raty roczne płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszy w miejsce koncesyonaryusza pożyczek zaciągniętych w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowanej, a to w kwocie jeszcze nieumorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacji i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę, potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału pożyczkowego, jakoteż w danym razie o odpowiednią tej sumie kwotę dodatku, który w myśl ustępu 2 do dochodu średniego doliczony być winien.

6. Państwo zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi płacić się mających, a jeszcze nie zapadłych — zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta rocznie, z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych ratach rentowych w myśl postanowień 2. ustępu.

Gdyby się państwo na ten sposób wypłacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacyami długu państwowego. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko resztą pożyczek, zaciągniętych za

zezwoleńiem rządowem i używaniem kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleńiem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w deklaracji wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryusza i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzymuje koncesjonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesjonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyjnariusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesjonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, ma komisarz przez rząd dla spółki ustanowiony także prawo bywać na posiedzeniach rady nadzorczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapasć ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 15

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1904.

Treść: (№ 68—71.) 68. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory we Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg letnich miesięcy roku 1904. — 69. Reskrypt, dotyczący poboru dodatku do cła od win deserowych, zaprawionych alkoholem. — 70. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie §u 7 rozporządzenia z dnia 1. stycznia 1897, o mianowaniu asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej, tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych. — 71. Rozporządzenie, normujące taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła.

68.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. czerwca 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory we Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg letnich miesięcy roku 1904.

W Piano della Fugazza (Streva) w Tyrolu utworzono na czas od miesiąca czerwca do końca września 1904 ekspozyturę cłową, funkcyjną, równocześnie jako stacya zgłoszeń pomocniczej komory w Vallarsa a wyposażoną uprawnieniami pomocniczej komory II. klasy.

Prawa oclania i odprawiania tej ekspozytury ograniczać się będą do ewidencji bydła rogatego dalej do wstępnego odprawiania rzeczy nie przeznaczonych do handlu, które podróżni ze sobą wiozą, przedmiotów do użytku codziennego i narzędzi, które żniwiarze ze sobą noszą, wreszcie tych towarów, które są przeznaczone do własnego użytku mieszkańców Camposilvano i które po drodze do swego miejsca przeznaczenia przez pomocniczą komorę w Vallarsa nie przechodzą.

Böhm wlr.

69.

Reskrypt Ministerstw skarbu i handlu z dnia 24. czerwca 1904,

dotyczący poboru dodatku do cła od win deserowych, zaprawionych alkoholem.

W porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami zarządza się, że wszystkie wina z pod liczby taryfy 77 a), zaprawiane alkoholem, zawierające więcej aniżeli 15 a nie więcej jak 28 ilościowych procentów alkoholu, traktować należy bez względu na oznaczenie, pod jakim dowóz tych win następuje jako „deserowe wina zaprawiane alkoholem“ i w ślad za tem pobierać przy nich od zawartości alkoholu, przekraczającej 15 ilościowych procentów, dodatek do cła w myśl reskryptu ministerjalnego z dnia 20. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 127.

Gdyby strona przy wymiarze cła zarzuciła, że istotnie nie ma się do czynienia z winem, zaprawionem alkoholem, ale z winem naturalnem, nie podlegającym dodatkowi cłowemu, natenczas należy co do naturalności wina zasięgnąć opinii jednej ze swojskich enologicznych stacyi doświadczalnych i w tym celu przesłać jej odpowiednią próbkę przesyłki, dostatecznie co tożsamości zabezpieczoną. Jeżeli badanie wykaże naturalność wina, zaniechać należy poboru dodatku względnie zarządzić co należy, by pobrany dodatek zwrócono.

Reskrypt ten nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 25. czerwca 1904,

zawierające uzupełnienie §u 7 rozporządzenia z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, o mianowaniu asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych.

§ 7 opartego na ustawie z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, tutejszego rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. 9 o mianowaniu asystentów na uniwersytetach, głównych szkołach politechnicznych i na akademii rolniczej tudzież konstruktorów na głównych szkołach politechnicznych, brzmieć ma na przyszłość jak następuje:

„§ 7.

Wynagrodzenia asystentów (konstruktorów) asygnowane będą według prawideł, tyjących się adjutów a mianowicie od pierwszego dnia miesiąca, rozpoczynającego się po objęciu służby względnie po złożeniu uroczystego przyrzeczenia, w miesięcznych ratach z góry, a temsamem traci tutejsze rozporządzenie z dnia 22. czerwca 1892, l. 7036, tyjące się tych wynagrodzeń, moc obowiązującą.

Jeżeli dzień wstąpienia do służby asystenta (konstruktora), wyznaczony przy nominacyi, przypada na pierwszy dzień następnego miesiąca, wynagrodzenie asygnować należy już od tego dnia wstąpienia do służby począwszy.“

To postanowienie dodatkowe stosować się będzie do wszystkich przyszłych mianowań asystentów (konstruktorów).

Hartel wlr.

71.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 6. lipca 1904, normujące taryfowe odróżnienie mączki ryżowej od mącznych odpadków ryżu pod względem cła.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 2. kwietnia 1900, Dz. u. p. Nr. 68, i w porozumieniu z interesowanymi królewskimi węgierskimi Ministerstwami zawiadamia się urzędy cłowe, że postępowania wprowadzonego celem taryfowego odróżnienia otrąb od mąki nie wolno stosować przy odróżnianiu mącznych odpadków ryżu (ryżowego proszku do polerowania itp.) od mączki ryżowej.

Dla odróżnienia mącznych odpadków ryżu z pod pozycyi taryfy 354 od mączki ryżowej z pod pozycyi taryfy 27 wprowadza się następujące postępowanie:

Badany produkt w dostatecznej ilości przesiewa się przez sito z gazy jedwabnej, należące do przyrządu, używanego do odróżniania otrąb od mąki; pełną łyżkę stołową otrzymanego w ten sposób mialkiego proszku wysypuje się na biały, gładki, tak zwany błyszczący karton i układa w warstwę grubości około $\frac{1}{3}$ cm, poczem się warstwę tę przygniata mocno drugim kawałkiem kartonu i ręką, ciężarem lub czemś podobnem. Brzegi zgniecionego ciasta obciąć należy równo i ostro nożem, tak, by przybrało kształt czworokąta. Następnie zanurza się materiał ten wraz z podkładką ostrożnie we wodę, na przeciąg około 3 minut, tak, by się powoli rozmókł i zwilżył. Po wyjęciu porównać należy barwę zmoczonego ciasta ze wzorem, przesłanym urzędem cłowym.

Produkty, wykazujące barwę wzorowi równą lub ciemniejszą odprawiać należy jako odpadki ryżu z pod pozycyi taryfy 354. produkty zaś barwy jaśniejszej jako mączkę ryżową z pod pozycyi taryfy 27.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem, w którym urzędy cłowe otrzymują wzór wspomniany.

Böhm wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 12. lipca 1904.

Treść: (Lp. 72—75.) 72. Rozporządzenie, którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 34 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych. — 73. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia królewskiej węgierskiej głównej komisy w Brod do wolnego od cła odprawiania pakunków podróżnych naprzód lub później wysłanych. — 74. Obwieszczenie, względem spisu szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych. — 75. Obwieszczenie, dotyczące przystąpienia królestwa Rumunii do międzynarodowej umowy względem obrotu towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, z dnia 2. lipca 1904,

którem się dzieli królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 34 okręgów inspekcyjnych dla działalności inspektorów przemysłowych.

§ 1.

Na mocy ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, o ustanowieniu inspektorów przemysłowych, dzieli się królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa na 34 okręgów inspekcyjnych i obszar każdego z nich ustanawia się, jak następuje:

1. okrąg inspekcyjny:

Obszar I., II., III., IX. i XX. dzielnicy miejskiej w Wiedniu.

2. okrąg inspekcyjny:

Obszar IV., V., VI., VII., VIII., X. i XI. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

3. okrąg inspekcyjny:

Obszar XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII. i XIX. dzielnicy miejskiej we Wiedniu.

4. okrąg inspekcyjny:

Obszar następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Bruck nad Litawą, Floridsdorf, Unter-Gänserndorf, Hietzing Umgebung, Korneuburg, Mistelbach, Oberhollabrunn, Tulln.

5. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Wiener-Neustadt i następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Baden, Mödling, Neunkirchen, Wiener-Neustadt.

6. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Waidhofen nad Ybbs i następujących dolno-austryackich starostw powiatowych: Amstetten, Gmünd, Horn, Krems, Lilienfeld, Melk, Pöggstall, St. Pölten, Scheibbs, Waidhofen nad Taja, Zwettl.

7. okrąg inspekcyjny:

Austria powyżej Anizy; Salcburg.

8. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Grac, Cyleja, Marburg i Pettau, dalej styryjskich starostw powiatowych: Gyleja, Feldbach, Gonobitz, Grac, Hartberg, Deutsch-Landsberg, Leibnitz, Luttenberg, Marburg, Pettau, Radkersburg, Rann, Voitsberg, Weiz, Windischgraz.

9. okrąg inspekcyjny:

Obszar styryjskich starostw powiatowych: Bruck nad Murem, Gröbming, Judenburg, Leoben, Liezen, Murau, Mürzzuschlag.

10. okrąg inspekcyjny:

Karyntya.

11. okrąg inspekcyjny:

Kraina.

12. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Tryjest i Gorycyja, tudzież starostw powiatowych w Gorycyi i Gradysce: Gorycyja, Gradyska, Sesana, Tolmein, wreszcie istryjskiego starostwa powiatowego: Capodistria.

13. okrąg inspekcyjny:

Dalmacya; nadto obszar miasta Rovigno i istryjskich starostw powiatowych: Lussin, Mitterburg, Parenzo, Pola, Voloska.

14. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Innsbruck i Bozen, dalej obszar tyrolskich starostw powiatowych: Ampezzo, Bozen, Brixen, Brunek, Imst, Innsbruck, Kitzbühel, Kufstein, Landek, Lienz, Meran, Reutte, Schlanders, Schwaz.

15. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Rovereto i Trydent, następnie obszar tyrolskich starostw powiatowych: Borgo, Cavalese, Cles, Primiero, Riva, Rovereto, Tione, Trydent.

16. okrąg inspekcyjny:

Przedarulania.

17. okrąg inspekcyjny:

Rejon policyjny praski.

18. okrąg inspekcyjny.

Obszar następujących czeskich starostw powiatowych: Karlin, Królewskie Winohrady, Šmichów, Žyžków (o ile one nie należą do policyjnego rejonu praskiego), Czeski Bród, Młodo-Bolestaw, Kładno, Łuny, Mielnik, Podziebrady, Rudnice, Slane.

19. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Liberec i czeskich starostw powiatowych: Frydland, Jilemnica, Wierch Łaby, Hradziszczce-Mnichowe, Semile, Starkenbach, Trutnow, Turnów.

20. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Uście, Czeska Lipa, Duba, Gabela, Litomierzycze, Rumburk, Szluknow, Cieplice, Dzieczyn.

21. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Asch, Most, Duchów, Cheb, Falknow, Grašlice, Jachimów, Kadań, Karolowe Wary, Komotów, Žatec, Ciepla.

22. okrąg inspekcyjny

Obszar czeskich starostw powiatowych: Bischofteinitz, Blatna, Horzowice, Klatów, Kralowice, Ludice, Marienbad, Mies, Pilzno, Plana, Podersam, Przesztyce, Przybram, Rakonice, Rokicany, Tachów, Tous.

23. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Beneszów, Budziejowice, Kaplice, Krumlów, Moldauthein, Mühlhausen, Neuhaus, Pielgrzymów, Pisek, Prachatyce, Schüttenhofen, Sedlezany, Strakonice, Tabor, Wittingau.

24. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Czaslaw, Chociebórz, Chrudym, Niemiecki Bród, Wysokie Myto, Kolin, Kutna hora, Landskron, Ledecz, Litomyśl, Pardubice, Policzka.

25. okrąg inspekcyjny:

Obszar czeskich starostw powiatowych: Brumów, Jiczyn, Kralowy Hradec, Królowodwór, Nachod, Nowobudzów, Nowopaka, Nowe Miasto nad Metawą, Rychnów, Senftenberg.

26. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Berna i następujących morawskich starostw powiatowych: Auspitz, Boskowice, Berno, Gaya, Hodonin, Tysznów, Wyszków.

27. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Iglawa i Znojmo, tudzież morawskich starostw powiatowych: Daczyce, Wielkie Międzyrzecze, Iglawa, Morawskie Budziejowice, Morawski Krumlów, Nowe Miasto, Mikułów, Trzebiez, Znojmo.

28. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Ołomuńca i morawskich starostw powiatowych: Wysokie Miasto, Litawa, Morawski Szumberk, Morawska Trzebowia, Ołomunice, Prościejów, Römerstadt, Sternberg.

29. okrąg inspekcyjny:

Obszar miast: Kromieryż i Węgierskie Hradyszcze, tudzież morawskich starostw powiatowych: Holeszów, Kromieryż, Morawska Ostrawa, Morawskie Hranice, Mistek, Nowocyzyn, Przerów, Węgierski Bród, Węgierskie Hradyszcze, Międzyrzecze Wołoskie.

30. okrąg inspekcyjny:

Śląsk.

31. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Lwowa i galicyjskich starostw powiatowych: Bóbrka, Brody, Brzozów, Cieszanów, Dobromil, Drohobycz, Gródek, Jarosław, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Lwów, Lisko, Mościska, Przemysł, Przemysłany, Rawa ruska, Rudki, Sambor, Sanok, Skałat, Sokal, Stary Sambor, Tarnopol, Turka, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew.

32. okrąg inspekcyjny:

Obszar miasta Krakowa i galicyjskich starostw powiatowych: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Kolbuszowa, Kraków, Krosno, Łańcut, Limanowa, Mielec, Myślenice, Nowy Targ, Nowy Sącz, Nisko, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec.

33. okrąg inspekcyjny:

Obszar galicyjskich starostw powiatowych: Bohorodczany, Borszczów, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Dolina, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kołomyja, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Rohatyn, Śniatyn, Stanisławów, Stryj, Tlumacz, Trembowla, Zaleszczyki, Żydaczów.

34. okrąg inspekcyjny:

Bukowina.

§ 2.

Dla każdego z tych okręgów inspekcyjnych istnieje inspektorat przemysłowy z siedzibą:

dla	1. okręgu inspekcyjnego w	Wiedniu,
"	2. " " "	Wiedniu,
"	3. " " "	Wiedniu,
"	4. " " "	Wiedniu,
"	5. " " "	Wiener-Neustadt,
"	6. " " "	St. Pölten,
"	7. " " "	Lincu,
"	8. " " "	Gracu,
"	9. " " "	Leoben,
"	10. " " "	Celowcu,
"	11. " " "	Lublanie,
"	12. " " "	Tryjeście,
"	13. " " "	Poli,
"	14. " " "	Insbruku,
"	15. " " "	Trydencie,
"	16. " " "	Bregencyi,
"	17. " " "	Pradze,
"	18. " " "	Pradze,
"	19. " " "	Libercu,
"	20. " " "	Dieczynie,

dla 21. okręgu inspekcyjnego w Komotowie,

"	22. " " "	Pilźnie,
"	23. " " "	Budziejowicach,
"	24. " " "	Pardubicach,
"	25. " " "	Kralowym Hradcu,
"	26. " " "	Bernie,
"	27. " " "	Znojmie,
"	28. " " "	Ołomuńcu,
"	29. " " "	Przerowie,
"	30. " " "	Opawie,
"	31. " " "	Lwowie,
"	32. " " "	Krakowie,
"	33. " " "	Stanisławowie,
"	34. " " "	Czerniowcach.

§ 3.

Minister handlu może w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych przenosić poszczególne agendy w obrębie całego gminnego obszaru miasta Wiednia na jednego z ustanowionych dla tego obszaru inspektorów przemysłowych.

§ 4.

Prócz tego w myśl §u 4. ustawy z dnia 17. czerwca 1883, Dz. u. p. Nr. 117, urzędują z siedzibą we Wiedniu c. k. inspektor dla żeglugi śródlądowej, jako specjalny inspektor przemysłowy dla przewożenia szyperskiego na wodach śródlądowych na całym obszarze, na którym obowiązuje powyższa ustawa, oraz organ c. k. generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych jako inspektor przemysłowy dla wykonania wiedeńskich urzędzeń komunikacyjnych.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej dnia 1. sierpnia 1904. Równocześnie traci moc rozporządzenie ministerjalne z dnia 19. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 144, zawierające oznaczenie okręgów inspekcyjnych inspektorów przemysłowych.

Koerber wlr.

Call wlr.

73.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. lipca 1904,

dotyczące upoważnienie królewskiej węgierskiej głównej komory w Brod do wolnego od cła odprawiania pakunków podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Według zawiadomienia królewskiego węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono królewską węgierską główną komorę w Brod do wolnego od cła odprawiania pakunków podróźnych, naprzód lub później wysłanych.

Böhm wlr.

74.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. lipca 1904,

względem spisu szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Wydany obwieszczeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 27. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 83, spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, ulega na przyszłość — co do rozdziału: Austro-Węgry, I. królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane — następującym zmianom względnie uzupełnieniom:

I. Pod *A*, 1. (c. k. austriackie koleje państwowe) dodano nowo do linii wyłączonych z umowy międzynarodowej pod lit *a*):

„γ. Splet—Sinj.“

II. Po cyfrze 11 (kolej lokalna nowoiczyńska) wstawiono jako nową cyfrę 12:

„12. Dolno-austriacki urząd krajowych kolei żelaznych (Kolej lokalna Gänserndorf—Gauernsdorf).“

Wskutek tego wstawienia zmieniono cyfry 12 do 54 na 13 do 55.

III. Pod cyfrą 17, obecnie 18 (Spółka kolei południowej, linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim) dodano nowo do kolei lokalnych, wyłączonych z umowy międzynarodowej, jako lit *e*) linię:

„e) Grobelno—Rohitsch (kolej lokalna do Rohitsch).“

Wskutek tego zmieniono dotychczasowe lit. *c*) do *h*) na *d*) do *i*) a pod Nr. 20, obecnie 21 (Kolej Wiedeń—Aspang) lit. *i*) na lit. *k*).

Następnie pod wspomnianą wyżej cyfrą 17, obecnie 18, ma lit. *h*), obecnie *i*), brzmieć jak następuje:

„Kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen—Kaltern oraz elektrycznej kolejki Kaltern—Mendel [kolej mendelska]).“

Wittek wlr.

75.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. lipca 1904,

dotyczące przystąpienia królestwa Rumunii do międzynarodowej umowy z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, względem obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Po dopełnieniu warunków w przedmiocie przystępowania dalszych państw do międzynarodowej umowy z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, względem obrotu towarów na kolejach żelaznych, przewidzianych w deklaracji dodatkowej do niej z dnia 20. września 1893, Dz. u. p. Nr. 204 z r. 1896, zawiadomiła szwajcarska rada związkowa pismem z dnia 24. maja 1904 interesowane państwa traktatowe o przyjęciu deklaracji przystąpienia królestwa Rumunii do powyższej umowy międzynarodowej.

W myśl dotyczącego postanowienia wymienionej deklaracji dodatkowej staje się przystąpienie królestwa Rumunii skutecznem i obowiązującym w miesiąc po dacie powołanego wyżej uwiadomienia.

Wskutek tego przystąpienia uzupełniono spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się międzynarodowa umowa o obrocie towarów na kolejach żelaznych, przez umieszczenie następującego dodatku — który wstawiono pomiędzy spis kolei w *Niederlandach* i *Rosyi*:

Rumunia.**Królewskie rumuńskie koleje państwowe.**

Dalej włączono w ustępie „Austro-Węgry, I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa“, pod *B* jako nową cyfrę IV:

IV. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez królewskie rumuńskie koleje państwowe od rumuńsko-austriackiej granicy:

53. pod Ickanami do Ickan.

Wskutek tego uzupełnienia zmieniono następujące liczby 53 do 55 pod *C* na 54 do 56.

W nowym rozdziale „Rumunia“ powołano tę zmianę w następujący sposób:

Co do przestrzeni kolejowych, utrzymywanych w ruchu za granicą przez rumuński zarząd, również należą:

Austria, l. 53.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1904.

Treść: **M** 76. Rozporządzenie, dotyczące ochronnych zarządzeń przeciw chorobie robaków w górnictwie.

76.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 4. lipca 1904,

dotyczące ochronnych zarządzeń przeciw chorobie robaków w górnictwie.

Na podstawie §u 220 p. ust. gór. i §u 1 ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, rozporządza Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, w celu zwalczania i zapobiegania szerzeniu się choroby robaków w górnictwie, co następuje:

§ 1.

Zatrudnionych w górnictwie (§ 5 p. ust. gór.) robotników, dozorców i urzędników, którzy w ciągu ostatnich pięciu lat, licząc od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia, pozostawali w służbie w jednym z zagranicznych okręgów górniczych, przyjmować mogą właściciele kopalni do pracy pod ziemią tylko wtedy, jeżeli byli badani według przepisu §u 6 tego rozporządzenia pod względem choroby na robaka wewnętrznego (*Ankylostomum duodenale*) i uznani przytem za wolnych od tej choroby. To samo dotyczy tych osób, które w ciągu ostatnich lat pięciu przed wstąpieniem do tego przedsiębiorstwa, w którym w dniu obwieszczenia tego rozporządzenia w powyższym charakterze pracują, byli zatrudnieni w jednej ze swojskich kopalni, w której stwierdzono chorobę robaków, albo też które nie

mogą wykazać dostatecznie swego miejsca pobytu w tymże czasie.

Badania, które mają być przedsiębrane w miarę powyższych przepisów, przeprowadzać należy najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia.

Jeżeli z osób, które mają być badane, ktoś przed upływem tego terminu występuje z gwarectwa, natenczas zbadać go należy — o ile by to już pierwiej nie nastąpiło — jeszcze przed wystąpieniem.

§ 2.

Jeżeli drogą badań, przeprowadzonych według §u 1, stwierdzono istnienie choroby robaka w kopalni, to kopalnia ta uchodzi odtąd za podejrzaną o tę chorobę a badanie rozciągać należy w niej na 10 do 20 procent podziemnych i na powierzchni pracujących funkcyonaryuszy.

Gdy kopalnia obejmuje kilka ognisk ruchu, natenczas winien okręgowy urząd górniczy w porozumieniu ze starostwem rozstrzygnąć, czy i które z tych ognisk uważać należy za kopalnie samoistne.

O tem, w jakim stosunku procentowym i w jakim czasie przedsiębrać należy rozszerzone badania według przepisu pierwszego ustępu, rozstrzyga według liczby stwierdzonych zasiabnięć i ogólnych sanitarnych warunków kopalni dalej według czasu, przez który chorzy na kopalni byli zatrudnieni — starostwo w porozumieniu z okręgowym urzędem górniczym.

W rzędzie osób, które mają być badane, znajdując się muszą wszystkie kategorie pod ziemią względnie na powierzchni zatrudnionych robotników, dozorców i urzędników górniczych w tym

stosunku procentowym, w jakim wogóle badanie w odnośnej kopalni ma się według wydanych w tym względzie zarządzeń władz odbyć. W pierwszym rzędzie zwrócić należy uwagę: na towarzyszy pracy chorych na robaka, na tych, których z powodu długotrwałych zaburzeń procesu trawienia lub wybitnie bladego wyglądu podejrzwać można o tę chorobę, na robotników, zajętych przy czyszczeniu wychodków i kloak, dalej na tych funkcyjaryuszy górniczych, którzy pracują w wilgotnych i ciepłych częściach kopalni.

W myśl tych przepisów wyznacza osoby, które mają być badane, właściciel kopalni, na zasadzie opinii przywołanego lekarza (§ 6).

Jeżeli w kopalni jakiejś zatrudnionych jest mniej niż 20 osób, wchodzących w rachubę co do badania, natenczas zbadać należy co najmniej dwie z nich, czy nie są chore na robaka wnętrzości.

§ 3.

Jeżeli badanie, przedsięwzięte według §u 2, wykaże dalsze zasłabnięcia na robaka, natenczas winno starostwo w porozumieniu z okręgowym urzędem górniczym wydać dalsze w tym względzie zarządzenia, zdążające zapomocą kilkakrotnego badania szlamu kopalnianego w rozmaitych punktach kopalni do stwierdzenia, czy odnośne zasłabnięcia mogą pochodzić z przeniesienia choroby robaka pod ziemią.

Jeżeli przy badaniu nie znaleziono w szlamie kopalnianym jaj robaków lub ich gąsienic, natenczas winno starostwo w porozumieniu z okręgowym urzędem górniczym postanowić, o ile badanie, przepisane §ie 2, należy rozciągnąć także na innych funkcyjaryuszy (robotników, dozorców i urzędników). Tosamo odnosi się do przypadku, jeżeli mimo stwierdzenia jaj robaków lub ich gąsienic w szlamie kopalnianym, wedle orzeczenia lekarskiego, przypadki zasłabnięcia nie powstały skutkiem przeniesienia pod ziemią.

Jeżeli w szlamie kopalnianym znaleziono jaja robaków lub ich gąsienice oraz jeżeli według orzeczenia lekarskiego nie ulega wątpliwości, że stwierdzone wypadki zasłabnięcia powstały przez przeniesienie pod ziemią, natenczas kopalnię uważa się za zarażoną chorobą robaka a wszyscy pod ziemią i na powierzchni zatrudnieni funkcyjaryusze (robotnicy, dozorecy i urzędnicy) mają być poddani według §u 6 oględzinom w ciągu okresu czasu, który wspomniane władze wyznaczą z uwzględnieniem okoliczności wymienionych w §ie 2, ustępie 3. Starostwo ma prawo w porozumieniu z okręgowym urzędem górniczym zarządzić powtórzenie oględzin.

§ 4.

Jeżeli w dalszym ciągu stwierdzono wystąpienie choroby robaka w jakiejś kopalni, należy w celu zbadania rozciągłości choroby przeprowadzić odpowiednie badania, przyczem postępować należy w myśl przepisów §§ów 2 i 3 tego rozporządzenia.

§ 5.

O wyniku badań, przeprowadzonych według §§ów 1 do 3, jakoteż o każdym dalszem zasłabnięciu na robaka i wyniku dokonanych skutkiem tego według §u 4 oględzin uwiadamiać winien odnośny właściciel kopalni bezzwłocznie właściwy okręgowy urząd górniczy i podać nazwisko i miejsce zamieszkania chorego oraz rodzaj jego zatrudnienia; otrzymane zawiadomienia winien urząd górniczy zakomunikować starostwu.

§ 6.

Oględzin dokonywa w szpitalach lub w osobnych stacyach doświadczalnych stały lekarz kasy brackiej lub inny lekarz, którego wyznaczyć ma na żądanie przedsiębiorstwa górniczego właściwe dlań starostwo; przytem winni się ci lekarze stosować do obowiązującej w tym względzie instrukcyi sanitarnej.

Oględziny, przedsiębrane w myśl tego rozporządzenia, obejmować mają mikroskopowe badanie odchodów chorego, oddanych co najmniej w trzech różnych dniach.

§ 7.

Podjezrane o chorobę robaka i zarażone nią kopalnie wskazać winien właściwy okręgowy urząd górniczy wszystkim przedsiębiorstwom górniczym należącym do jego okręgu jakoteż przełożonemu starostwu górniczemu.

Taksamo postąpić należy, gdy się podejrzana o chorobę robaka lub zarażoną nią kopalnię uznało za wolną od tej choroby (§ 8).

§ 8.

Zarażoną robakiem kopalnię mogą wymienione w §ie 3 władze wtedy tylko uznać za wolną od tej choroby, jeżeli przy oględzinach, przewidzianych w ostatnim ustępie tego paragrafu względnie w §ie 4, przy kilkakrotnem ich dokonaniu nowych wypadków zasłabnięcia nie stwierdzono. Podejrzana o zarazę robaka kopalnię uznać należy za wolną od tej choroby wtedy, jeżeli przedsięwzięte w niej oględziny (§ 2 i 3, ustęp 2) wypadków choroby nie wykażą.

§ 9.

Robotników, dozorców i urzędników, którzy występują ze służby w podejrzanym o chorobę robaka lub zarażonych kopalniach, należy przed ich wystąpieniem — o ile byli zatrudnieni pod ziemią lub na powierzchni — poddać oględzinom w sposób, określony w §ie 6 i stwierdzić czy chorzy są na robaka wewnątrzności; rezultat tych oględzin winien przywołać lekarz odnośnym osobom pisemnie potwierdzić.

§ 10.

Robotników, dozorców i urzędników, u których mikroskopowe badanie wykazało chorobę robaka, nie wolno dopuszczać do robót podziemnych prędzej, dopóki na podstawie dokonanych w myśl §u 6 oględzin lekarskich pisemnie stwierdzonym nie będzie, że w odchodach ich nie znaleziono więcej jaj robaków.

Wedle możności starać się należy o to, by chore na robaka osoby oddawano do szpitala.

Osoby wypuszczone z opieki lekarskiej jako uleczone wolno napowrót dopuścić do robót pod ziemią; osoby te, o ile nadal mają przy tej pracy pozostać, należy nie prędzej jak piątego a najpóźniej szóstego tygodnia po wypuszczeniu z opieki poddać ponownym oględzinom, które mogą się ograniczyć do mikroskopowego badania jednorazowych tylko odchodów; także i co do wyniku tych oględzin należy badanemu wystawić świadectwo.

§ 11.

Robotników, dozorców i urzędników, którzy usuwają się od przepisanych oględzin, nie wolno dopuszczać nadal do pracy pod ziemią a przy odejściu z kopalni winien ich odnośny właściciel kopalni zgłosić we właściwym okręgowym urzędzie górniczym, podając ich ostatnie miejsce zamieszkania oraz rodzaj zatrudnienia. Urząd górniczy podaje osoby te do wiadomości właściwemu starostwu. dalej z powołaniem się na § 12 tego rozporządzenia wszystkim przedsiębiorstwom górniczym swego okręgu urzędowego i przełożonemu starostwu górniczemu.

§ 12.

Zadnemu właścicielowi kopalni nie wolno dopuścić do pracy podziemnej takiego robotnika, dozorcę lub urzędnika, który w ciągu ostatnich pięciu lat przed zgłoszeniem się w jego kopalni pracował w zagranicznym okręgu górniczym lub w podejrzanym o chorobę robaka względnie zarażonej kopalni swojskiej, jeżeli na podstawie oględzin lekarskich, przeprowadzonych według przepisu §u 6 a nie sięgających dalej wstecz jak na dwa ty-

godnie pisemnie stwierdzonym nie będzie, że w odchodach jego niema jaj robaków; to samo odnosi się do przypadku, jeżeli zgłaszające się do pracy osoby nie mogą dostatecznie wykazać miejsca swego pobytu w ciągu ostatnich lat pięciu.

Jeżeli jedna z osób, wymienionych w pierwszym ustępie, przechodzi później do innej kopalni, wtedy w przypadku, jeżeli funkcjonaryusz ten od czasu wystawienia pierwszego świadectwa pracował tylko w przedsiębiorstwach wolnych od zarazy robaka, nie wymaga się ponownego dostarczenia powyższych dowodów.

§ 13.

Lekarskie poświadczenia co do wyniku dokonanych w poszczególnych dniach badań mikroskopowych, wymagane w §§ach 9, 10 i 12, przechować należy w kopalni wraz ze służbowymi dokumentami odnośnych osób.

§ 14.

W każdej kopalni, będącej w ruchu, muszą się znajdować tak pod ziemią jak i na powierzchni jej odpowiednie ustępy; liczbę ich tak należy ustanowić, by tak pod ziemią jak i na powierzchni jej na 30 osób przy najwyższej liczbie pracowników przypadła co najmniej jeden ustęp

Ustępy na powierzchni ziemi stawiać należy w pobliżu izb dla robotników lub szybów wjazdowych i zastawiać je do przepisów ustawy budowlanej.

Podziemne ustępy należy odpowiednio porozdzielać i umieszczać na ile możności suchych punktach kopalni i o dobrym przewiewie; jako kubłów ustępowych używać należy dobrze zamknięć się dających nieprzepuszczalnych naczyń, tak sporządzonych, by je łatwo było nosić lub wozić.

Ustępy należy stale czysto utrzymywać i codziennie dokładnie dezynfekcyonować; kubły ustępowe należy w odpowiednich odstępach czasu w sposób nieszkodliwy wypróżniać na powierzchni ziemi.

§ 15.

W kopalniach podejrzanym o chorobę robaka lub zarażonym nią powiększyć należy liczbę ustępów w ten sposób, by na każdych 20 osób przy najwyższej liczbie pracowników przypadła co najmniej jeden ustęp. Oddalenie poszczególnych punktów robót od najbliższego ustępu podziemnego nie może z reguły wynosić w kopalniach wspomnianego rodzaju więcej jak 300 metrów; z tego nie może przypadać więcej jak 50 metrów na pochyłe lub pionowe korytarze.

§ 16.

Nadzór nad utrzymaniem czystości w przestrzeniach podziemnych i ustępach oraz nad regularną ich dezynfekcją spoczywa w rękach organu nadzorczego lub innej zaufania godnej osoby, które w tym celu kierownictwo ruchu wyznaczy; organ ten ma obowiązek o wszystkich ewentualnie dostrzeżonych usterkach, o ile sam usunąć ich nie może, w celu zaradzenia donosić kierownikowi kopalni lub tegoż zastępcy.

§ 17.

Wszystkie przestrzenie podziemne należy czysto utrzymywać; zanieczyszczenia należy usuwać i czynić nieszkodliwymi. Przejazdy i sztolnie, których dna stoją pod wodą lub silnie są rozmokłe, przysypać należy szutrem lub zaopatrzyć w chodniki z desek.

§ 18.

W każdej kopalni dbać należy o czystą wodę do picia, przystępną dla ludzi o każdej porze.

Do użytku osób zatrudnionych w podziemiu (robotników, dozorców i urzędników) utrzymywać należy w odpowiednich punktach potrzebną do picia wodę w dostatecznej ilości i w czystym stanie w zamkniętych naczyniach; co najmniej raz na dzień należy zapas wody odnawiać. Naczynia z wodą do picia tak muszą być sporządzone, by nie można z nich pić wodę wprost ustami z kurka wybiegowego ani też zanieczyścić kurka przez dotykaniem rękami; naczynia te należy codziennie czyścić i co najmniej raz w tygodniu wygotować w gorącej wodzie lub w parze wodnej.

§ 19.

W kopalniach podejrzanych o chorobę robaka lub zarażonych nią urządzić należy w pobliżu sz-

bów wyjazdowych, w połączeniu z garderobami i szatniami, łaźienki dla robotników lub też inne odpowiednie umywalnie.

§ 20.

Wody z podziemia zarażonych kopalni wolno używać do przewodów sikawkowych pod ziemią lub do zraszania podziemi, dalej do łaźienek i umywalni tylko o tyle, o ile daje gwarancję, że nie ma w niej jaj robaków lub gąsienic.

§ 21.

Robotników kopalnianych pouczyć należy w odpowiedni sposób o istocie choroby robaków oraz o środkach, jakimi się od choroby zabezpieczać należy.

§ 22.

Wydawanie potrzebnych zarządzeń w celu przeprowadzenia w kopalniach postanowień, objętych §§ami 14 do 21, należy do zakresu działania właściwego okręgowego urzędu górniczego; o ile zaś chodzi o zarządzenia mające styczność ze stosunkami zdrowotnymi, wydawać je ma urząd ten w porozumieniu z właściwym starostwem.

§ 23.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia go w Dzienniku ustaw państwa; dla przeprowadzenia przepisanych w niem budowli i urzędzeń winny władze górnicze wyznaczyć odpowiednie terminy.

Koerber wlr

Giovanelli wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1904.

Treść: (№ 77—80.) 77. Obwieszczenie, zawierające upoważnienie c. k. głównej komory I. klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców. — 78. Rozporządzenie cesarskie, zawierające zmianę rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1900, o uregulowaniu indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego. — 79. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące bonifikacji od zwróconych kwot podatku i kar podatkowych. — 80. Rozporządzenie cesarskie, którem przedłuża się okres obowiązywania ustawy z dnia 14. czerwca 1894, dotyczącej rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku na rzecz nowych budowli i przebudów w mieście Olomuńcu, na dalszych lat dziesięć.

77.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. czerwca 1904,

zawierające upoważnienie c. k. głównej komory I. klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

Upoważnia się c. k. główną komorę I. klasy w Passawie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców a to stosownie do art. VIII, l. 7, ustęp 1 i art. IX, l. 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Böhm wlr.

78.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. lipca 1904,

zawierające zmianę rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 127, o uregulowaniu indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego.

Na zasadzie §u 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

Artykuł 1.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 19. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 127, o uregulowaniu indywidualnego rozkładu tej ilości alkoholu, którą gorzelnie, podlegające podatkowi spożywczemu, mogą wyrobić w każdej poszczególnej kampanii po niższej stopie podatku spożywczego, ulega zmianie wskutek następujących postanowień.

Artykuł 2.

Tym z uprawnionych gorzeln, które podczas kampanii 1903/4 były lub są w ruchu jako nierolnicze, przyznać należy na okres rozkładu, obejmujący kampanie 1904/5, 1905/6, 1906/7 i 1907/8 jako stały kontyngent indywidualny owe ilości, które pozostają po zmniejszeniu obecnych stałych kontyngentów indywidualnych tych gorzeln, każdego o 16.456 procentów.

Pozostałą resztę całego kontyngentu przydzielić należy reszcie uprawnionych gorzeln w stosunku indywidualnych miar przydziału, ustalonych w myśl postanowienia §u 3 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 127, z tem jednak ograniczeniem, że suma indywidualnych udziałów uprawnionych nowopowstałych gorzeln rolniczych nie może przekraczać 60.469 hektolitrow alkoholu.

Artykuł 3.

Gorzelnie rolnicze, których budowa rozpocznie się dopiero po ogłoszeniu tego rozporządzenia

cesarskiego, mogą wtedy tylko otrzymać wolny kontyngent (§ 7 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 127), jeżeli się znajdują w okolicach z ubogą, głównie do uprawy kartofli ograniczoną ziemią i ani buraków ani głów buraczanych nie przerabiają. Celem stwierdzenia, czy warunki te istotnie zachodzą, zasięgać należy od przypadku do przypadku opinii tego krajowego towarzystwa rolniczego, które Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa wyznaczy.

Pozatem wolno z pozostałych wolnych ilości kontyngentu przydzielić gorzelniom rolniczym, nie rozporządzającym stałym kontyngentem, razem najwyżej trzecią część nierozdanej ilości kontyngentu, poszczególnym zaś z tych gorzelni, o ile budowa ich rozpocznie się po ogłoszeniu tego rozporządzenia cesarskiego, najwyżej 100 hektolitrow na jedną kampanię.

Gorzelnie rolnicze, których stały kontyngent nie wynosi więcej jak 400 hektolitrow, należy na przyszłość przy rozdzielaniu wolnych ilości kontyngentu uwzględniać szczególnie tylko wtedy, jeżeli stały kontyngent tych gorzelni wraz z przyznanym im już ewentualnie na odnośną kampanię dodatkowym kontyngentem nie dochodzi podwójnego wymiaru wchodzących w rachubę przestrzeni gruntu, wyrażonego w hektarach.

Artykuł 4.

To rozporządzenie cesarskie nabiera mocy obowiązującej co do artykułów 1 i 2 w dniu ogłoszenia, co do artykułu 3 w dniu 1. września 1904; wykonanie jego poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 16. lipca 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.	Weltersheimb wkr.
Wittek wkr.	Böhm wkr.
Hartel wkr.	Call wkr.
Giovanelli wkr.	Piętak wkr.

79.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. lipca 1904,

dotyczące bonifikacji od zwróconych kwot podatku i kar podatkowych.

Na zasadzie §u 14 ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§ 1.

Od pobranych nieprawnie i skutkiem tego w gotówce zwróconych kwot państwowych podatków bezpośrednich i dotyczących tych podatków grzywien może uprawniony do zwrotu w miarę następujących postanowień wtedy żądać bonifikacji w wysokości pobieranych od tych podatków procentów zwłoki, jeżeliby wymiar, który zniesiono lub ograniczono, sam dla siebie czy też w związku z innymi wymiarami tego samego rodzaju podatku uzasadniał był obowiązek opłaty procentów zwłoki w myśl §u 1 ustawy z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, przy karach zaś podatkowych wtedy, jeżeli zwracana kwota przekracza sumę 100 K.

§ 2.

Za nieprawnie pobrane uchodzą uskutecznione już wpłaty o tyle, o ile wymiar, na skutek którego wpłaty miały miejsce, uznano za nieuzasadniony albo drogą orzeczenia władzy administracyjnej, wydanego wskutek wniesienia środka prawnego, albo drogą sądowej decyzji, bez względu na to, czy wymiar ten całkiem zniesiono czy też tak dalece ograniczono, że uskuteczniiona wpłata przekracza pozostałą w mocy wymiar.

Od wpłat dobrowolnych, przekraczających ustawowe raty zacepionego z początku wymiaru rocznego, liczyć jednak bonifikacji nie wolno.

Na równi ze zwrotem na zasadzie wymienionych w pierwszym ustępie orzeczeń i uchwał stoi przypadek, jeżeli administracja skarbowa podczas sądowego postępowania kontradyktoryjnego przyzna pretensje podatnika i bonifikacja z tego tytułu ma miejsce.

§ 3.

W razie zniesienia (skasowania) uchwały, dotyczącej wymiaru podatku lub grzywiny podatkowej wolno jednak żądać zwrotu wpłaconej kwoty podatku wraz z bonifikacją tylko w miarę nowej uchwały, wstępującej w miejsce zniesionej, z zastrzeżeniem wszelkich dalej idących pretensyj, któreby mogły w przyszłości jeszcze powstać wskutek otwartej dalszej drogi prawnej przeciw owej powtórnej uchwale.

§ 4.

Bonifikację płaci się od dnia przyjęcia nieprawnie uskutecznionej wpłaty aż do tego dnia, w którym podatnik przez odpowiednie zawiadomienie władzy podatkowej zyskał możność prawną otrzymania wpłaconej kwoty podatku napowrót.

Nadwyżek jednak, powstałych wskutek sprostowania wymiaru, użyć należy przedewszystkiem na pokrycie innych należności podatkowych podatnika, zapadłych w tym czasie.

Blizsze postanowienia o zawiadomianiu podatnika i obliczaniu bonifikacyi wydać należy w drodze rozporządzeń; w szczególności unormować można przytem obliczanie bonifikacyi na podstawie salda, które się okaże przy rocznem porównaniu sprostowanego wymiaru z wpłatami.

Jeżeli zwrot kwoty podatkowej już po zawiadomieniu uprawnionego do zwrotu przez administracyę skarbową ulega nieusprawiedliwionej okolicznościami zwłoce, natenczas opłacać należy bonifikacyą aż do chwili faktycznego zwrotu.

§ 5.

Pretensya do bonifikacyi gaśnie, jeżeli się z nią nie wystąpi w ciągu trzech lat od dnia doręczenia orzeczenia władzy administracyjnej lub od dnia ogłoszenia uchwały sądowej, na której zwrot polega.

§ 6.

Przy zwrotach innych opłat rządowych aniżeli wymienione w §ie 28 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 26, nie można żądać bonifikacyi.

§ 7.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej, z tem, że nie można więcej żądać bonifikacyi od wpłat, poczynionych przed pierwszym styczniem 1904.

Wykonanie tego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 16. lipca 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.	Wersersheimb wkr.
Wittek wkr.	Böhm wkr.
Hartel wkr.	Call wkr.
Giovanelli wkr.	Piętak wkr.

80.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 16. lipca 1904,

którem przedłuża się okres obowiązywania ustawy z dnia 14. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 117, dotyczącej rozszerzenia czasowego uwolnienia od podatku na rzecz nowych budowli i przebudow w mieście Ołomuńcu, na dalszych lat dziesięć.

Na zasadzie §u 14 ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141 rozporządzam co następuje:

§ 1.

Wyznaczony w §ie 1 ustawy z dnia 14. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 117, termin, w którym nowe budowle i przebudowy, uprzywilejowane przedłużonem uwolnieniem od podatku domowoczynszowego, muszą być gotowe do użytku, przedłuża się na dalszych lat dziesięć, to jest do 22. czerwca 1914.

§ 2.

Z przedłużenia tego korzystać mogą w mowie będące nowe budowle i przebudowy tylko o tyle, o ile uzyskają te same ulgi także i co do krajowych i gminnych dodatków do podatku domowoczynszowego.

§ 3.

Wykonanie tego rozporządzenia, którego moc obowiązująca w dniu 23. czerwca 1904 się rozpoczyna, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 16. lipca 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.	Wersersheimb wkr.
Wittek wkr.	Böhm wkr.
Hartel wkr.	Call wkr.
Giovanelli wkr.	Piętak wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLIII — Wydana i rozesłana dnia 10. sierpnia 1904.

Treść: (№ 81—83.) 81. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym Veldes. — 82. Dziewiąty dodatek do Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 83. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia w zarządzie salinarnym w Ebensee rozsprzedaży soli w tabliczkach.

81.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 2. lipca 1904,

zawierające zakaz handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym Veldes.

Na zasadzie § 10. patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, tudzież § 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, zakazuje się handlu obnośnego w okręgu kuracyjnym Veldes (w powiecie politycznym Radmannsdorf) podczas trwania corocznego sezonu kuracyjnego t. j. od 1. maja do włącznie 30. września każdego roku.

Zakaz ten nie ma zastosowania do osób, przynależnych do okolic uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego, które wymienia § 17, patentu o handlu obnośnym i odnośnie rozporządzenia dodatkowe.

Zakaz powyższy nie narusza również w niczem wspomnianej w § 60, ustępie 2, ustawy przemysłowej sprzedaży od domu do domu lub na ulicy określonych tamże wytworów gospodarstwa rolnego lub leśnego.

Koerber wlr.

Böhm wlr.

Call wlr.

82.

Dziewiąty dodatek

do Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Obwieszczony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904.)

(Termin wnoszenia i treść uwiadomień o poborach służbowych. Nakaz płatniczy na podatek osobisto-dochodowy wzór J/2. Przesiedlenia.)

Artykuł 40, l. 1, ma na przyszłość opiewać: „Władza skarbowa krajowa ma wezwać obwieszczeniem publicznem te osoby, które są obowiązane do wypłacania płac i emerytur w sumie przenoszącej 1200 K rocznie dla jednej osoby, żeby podały uwiadczenie w § 201 przewidziane. Jako termin do podawania uwiadomień wyznaczyć należy z reguły czas od 1. do najpóźniej 31. stycznia roku podatkowego. W wezwaniu tem zwrócić należy uwagę na przewidziane w §§ 240, 241, 243, l. 6, i 244 skutki nierzetelnych uwiadomień lub zaniechania ich przedłożenia.“

Artykuł 40, l. 3, ustęp 1, ma opiewać: „W uwiadomieniach podać należy tę kwotę, jaką płace stałe i zmienne wypłacone w roku poprzedzającego rok podatkowy — przy odstąpieniu zaś od

regularnego terminu podawania (l. 1) w okresie dwunastomiesięcznym poprzedzającym podanie — rzeczywiście osiągnięty. Przy płacach zmiennych pozostawia się służbodawcom do woli, przy datach odnoszących się do roku ostatniego podać także daty za te lata poprzednie, które przy obliczeniu podstawy rozkładu wchodzi w rachubę.“

W artykule 60, l. 1, odpaść mają słowa „od których podatek potrąca służbodawca“.

W artykule 76, l. 3, odpada na przyszłość ustęp 3.

We wzorze nakazu płatniczego J/2 należy w ustępie przedostatnim pomiędzy słowa „takowe“ a „przenoszą 6.400 K⁴ wstawić słowa „wynoszą lub“.

Böhm wtr.

83.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. sierpnia 1904,

dotyczące zaprowadzenia w zarządzie salinarnym w Ebensee rozsprzedaży soli w tabliczkach.

W porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu podaje się do wiadomości, że poczynawszy od dnia 15. sierpnia 1904 wprowadza się w c. k. zarządzie salinarnym w Ebensee, w miarę zdolności produkowania istniejącego zakładu, powszechną sprzedaż soli w tabliczkach (cienkoziarnistej soli czystej) w cenie po 20 K 24 h za 100 kg wprost z wagi magazynowej saliny.

Sól w tabliczkach opakowywać będzie salina w workach po 50 i 25 kg i wydawać ją za zwrotem kosztów opakowania.

Koszta opakowania, aż do odwołania oznacza się przy opakowaniu 50 kg (2 worki) w wysokości 60 h a przy opakowaniu 25 kg (4 worki) w wysokości 88 h od 100 kg.

Böhm wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 11. sierpnia 1904.

Treść: № 84. Rozporządzenie, dotyczące zakazu wywozu artykułów pastewnych.

84.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 10. sierpnia 1904,

dotyczące zakazu wywozu artykułów pastewnych.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami zakazuje się wywozu przez wszystkie granice austriacko-węgierskiego okręgu cłowego: melasy, kukurydzy, owsa, bobiku, wilezynu (lubinu), wyki, kartofli, świeżych i suszonych roślin pastewnych (jak koniczyny, siana itp.),

słomy, siewki, plewy, otrębów, słodzin, kuchu, brahi, wytłoczyn i obrzyneków buraków.

Ten zakaz wywozu nabiera mocy obowiązującej w dniu, w którym dojdzie do wiadomości pojedynczych urzędów cłowych, i pozostaje w mocy aż do odwołania.

Posyłki artykułów wyżej oznaczonych, które do transportu za granicę zapomocą kolei lub okrętu nadano dowodnie przed dniem 12. sierpnia 1904, można przepuścić przez granicę do wychodu.

Böhm wlr.

Giovanelli wlr.

Call wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1904.

Treść: № 85. Obwieszczenie, o ustanowieniu nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“.

85.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. sierpnia 1904,

o ustanowieniu nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“.

Jego c. k. Apostolska mość Najwyższem postanowieniem z dnia 31. lipca b. r. raczył najmiłościewiej zatwierdzić następujący statut dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“, i Ministra rolnictwa najlaskawiej upoważnić, aby wydał dla tych zakładów naukowych rozporządzenie określające osiągnięcie doktoratu nauk górniczych tudzież aby udzielił im pozwolenia, by ich każdorazowy rektor przy uroczystościach akademickich nosił złoty łańcuch honorowy, ozdobiony wizerunkiem Najjaśniejszego Pana, jeżeli potrzebne na ten cel środki zostaną zabezpieczone bez współdziałania Skarbu państwa.

Giovanelli wlr.

Statut

c. k. głównych szkół górniczych w Leoben i w Przybramie.

Cel głównej szkoły górniczej.

§ 1.

Główna szkoła górnicza ma na celu udzielanie gruntowego teoretycznego i, o ile to w szkole jest możebne, także praktycznego wykształcenia w górnictwie i hutnictwie ze szczególnem uwzględnieniem hutnictwa żelaznego.

§ 2.

W głównej szkole górniczej istnieje

- a) szkoła zawodowa górnictwa,
- b) szkoła zawodowa hutnictwa.

Przedmioty nauki i plan nauczania względnie plan nauki.

§ 3.

Urządzenie głównej szkoły górniczej polega na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Przedmioty naukowe każdej ze szkół zawodowych i ilość godzin wykładów i ćwiczeń dla pojedynczych przedmiotów naukowych określa plan nauczania względnie plan nauki, który zatwierdza Minister rolnictwa na wniosek lub po zasięgnięciu opinii kolegium profesorów.

§ 4.

Ten plan nauczania względnie plan nauki obliczony jest dla każdej szkoły zawodowej na okres czasu czteroletni a dla ukończenia obu szkół zawodowych na okres czasu pięcioletni i podaje porządek, w jakim ze względu na możliwie szybkie i dokładne wykształcenie najwłaściwiej jest słuchać przedmiotów naukowych w każdej szkole zawodowej i to przy zamierzonym ukończeniu tak jednej jak i obu szkół.

§ 5.

Z wykładami połączone są także ćwiczenia i wycieczki, o ile tego wymaga cel nauki; po ukończeniu wykładów odbywają się podróże naukowe celem dalszego wykształcenia w pojedynczych zawodach.

§ 6.

Słuchacze zwyczajni, którzy chcą poddać się egzaminom państwowym, są obowiązani słuchać przedmiotów przypisanych planem naukowym, o ile nie wykażą, że w pojedynczych przedmiotach osiągli już gdzie indziej równoznaczne wykształcenie.

Przy tem zaleca się im, trzymać się porządku przedmiotów przyjętego w planie naukowym.

Słuchacze i ich przyjęcie.

§ 7.

Przyjęcie słuchaczy odbywa się z początkiem każdego półrocza przez komisję, która składa się z rektora i dwóch członków kolegium profesorów wybranych przez to kolegium.

Wciągu półrocza przyjęcie nastąpić może tylko za osobnem pozwoleniem Ministra rolnictwa.

§ 8.

Słuchacze są zwyczajni i nadzwyczajni.

§ 9.

Kto chce być przyjętym jako słuchacz zwyczajny musi przedłożyć ważne w państwie, tutejszokrajowe świadectwo dojrzałości z gimnazjum wyższego lub z wyższej szkoły realnej.

O ile to świadectwo dojrzałości może być zastąpione przez świadectwo podobnie zorganizowanej, zagranicznej szkoły średniej, postanawia Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem oświaty.

§ 10.

Jako słuchacz nadzwyczajny może być ten przyjętym, kto osiągnął 18 rok życia i wykaże dostateczne wiadomości przygotowawcze dla zrozumienia wybranych wykładów.

Jako gości na wykłady pojedynczych przedmiotów lub na ćwiczenia w nich może kolegium profesorów przypuścić mężczyzn, po których stanowisku i innych przymiotach można się spodziewać, że przypuszczenie ich nie będzie szkodliwe dla celu nauki; przypuszczenie następuje bez wykazania się wiadomościami przygotowawczymi.

§ 11.

Wszyscy słuchacze są immatrykulowani i opłacają wpisowe i czesne, ewentualnie także taksę laboratoryjną; obie ostatnie placą także goście.

§ 12.

Wpisowe uiścić należy przy przyjęciu tudzież przy ponownem wstąpieniu po dłuższej niż jednorocznej przerwie nauk. Uwolnienie od niej nie ma miejsca.

§ 13.

Słuchacze zwyczajni opłacać mają stałe czesne; dla słuchaczy nadzwyczajnych i gości natomiast oblicza się je podług tygodniowej ilości godzin wykładów i ćwiczeń, na które są zapisani.

§ 14.

Słuchacze zwyczajni (tutejszokrajowcy), którzy udowodnią niezamożność i dobry postęp w naukach mogą być uwolnieni od opłaty czesnego w całości lub w połowie.

Rozstrzyga o tem kolegium profesorów.

§ 15.

Słuchaczom nadzwyczajnym i gościom nie przysługuje ani uwolnienie od opłaty czesnego ani też korzystanie ze stypendyów państwowych.

§ 16.

Wszyscy słuchacze podlegają przepisom dyscyplinarnym wydanym dla wyższych szkół górniczych.

§ 17.

Blizsze postanowienia co do przyjęcia i wystąpienia słuchaczy i gości, co do taksy immatrykulacyjnej, czesnego i taksy laboratoryjnej, co do przepisanej zgłoszenia się i co do potwierdzenia słuchania wykładów, wyda Minister rolnictwa w osobnych przepisach wykonawczych do tego statutu.

Egzamina i świadectwa.

§ 18.

Celem udowodnienia naukowo-technicznego wykształcenia zawodowego osiągniętego w głównej szkole górniczej mogą słuchacze zwyczajni każdej szkoły zawodowej poddać się egzaminom państwowym, a mianowicie pierwszemu czyli ogólnemu egzaminowi państwowemu z nauk zasadniczych i ogólnie technicznych, tudzież drugiemu egzaminowi państwowemu (egzaminowi zawodowemu) z przedmiotów naukowych należących do obranego zawodu ściślejzego (górniczego lub hutniczego).

§ 19.

Słuchacze zwyczajni mogą nadto składać pojedyncze egzamina z wszystkich przedmiotów, na które uczęszczali.

§ 20.

Wszystkie egzamina ustne są publiczne.

Z wyniku złożonych egzaminów państwowych wystawia się świadectwa państwowe, z egzaminów pojedynczych świadectwa postępu.

Blizsze postanowienia co do egzaminów państwowych i pojedynczych i co do wystawiania świadectw wyda Minister rolnictwa w Regulaminie egzaminacyjnym względnie w przepisach wykonawczych do tego statutu.

§ 21.

Słuchacze nadzwyczajni mogą otrzymać świadectwa publiczne jedynie tylko co do zachowania się akademickiego i co do słuchania wykładów.

Goście nie utrzymują żadnych świadectw publicznych.

Osiągnięcie doktoratu.

§ 22.

Ci ukończeni słuchacze głównej szkoły górniczej, którzy z pomyślnym wynikiem złożyli egzamina państwowe w jednej lub w obydwu szkołach zawodowych na zasadzie Regulaminu egzaminacyjnego w myśl § 20 tego statutu wydać się mającego, mogą się poddać egzaminom ścisłym celem osiągnięcia stopnia doktora nauk górniczych.

§ 23.

Sposób, w jaki te egzamina ściśle należy odbywać względnie składać tudzież sposób, w jaki następuje nabycie stopnia doktorskiego, określi rozporządzenie, które wyda Minister rolnictwa na zasadzie niniejszego statutu.

Grono nauczycielskie.

§ 24.

Nauki udzielają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, docenci płatni i docenci prywatni.

Do pomagania profesorom mianuje się adjunktów albo konstruktorów i asystentów.

§ 25.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek Ministra rolnictwa.

§ 26.

Docentów płatnych i adjunktów mianuje a docentów prywatnych do przedmiotów mogących przyczynić się do osiągnięcia celów głównej szkoły górniczej, przyjmuje Minister rolnictwa na wniosek kolegium profesorów.

§ 27.

Konstruktorów i asystentów przyjmuje na okres dwuletni kolegium profesorów, które ma zasięgnąć zatwierdzenia Ministra rolnictwa,

Po upływie dwulecia może w ten sam sposób nastąpić przedłużenie przyjęcia.

§ 28.

Profesorowie zwyczajni zostają na równi z profesorami szkół głównych technicznych pod względem rangi, płac i stosunku służbowego.

Zaliczeni są do VI. klasy rangi urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku aktywalnego płacę w sumie 6400 K, która co lat pięć wysłużonych w tym charakterze w głównej szkole górniczej lub w innym zakładzie podobnie zorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do dwudziestego włącznie roku tej służby wzrasta o 800 K (dodatek pięcioletni).

Takie samo prawo do dodatku pięcioletniego nadaje także czas wysłużony w charakterze profesora zwyczajnego w tego rodzaju zakładzie nie przez państwo utrzymywanym, o ile w zakładzie tym zachowywana jest zupełna wzajemność względem profesorów zwyczajnych zakładów państwowych a to na mocy deklaracji danej Rządowi przez tych, którzy zakład utrzymują.

Czas służby nie odpowiadający tym warunkom uwzględnia się tylko w takim razie, jeżeli wyraźnym oświadczeniem uznany został za policzalny do postąpienia na wyższy stopień.

§ 29.

Profesorowie nadzwyczajni należą do VII. klasy rang urzędników państwowych i są albo bezpłatni

albo pobierają płacę roczną w sumie 3600 K z systemizowanym dodatkiem aktywalnym.

Pensya ta wzrasta co pięć lat aż do 10. włącznie roku tej służby o 400 K (dodatek pięcioletni), zresztą według zasad dotyczących się przyznawania dodatków pięcioletnich profesorom zwyczajnym (§ 28).

§ 30.

Wdowy i sieroty po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych zostają pod względem należącego się im zaopatrzenia na równi z wdowami i sierotami po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych szkół głównych technicznych.

§ 31.

Adjunkci należą do IX. klasy rang i pobierają pensję w sumie 2000 K, która co pięć lat wystużonych w tym charakterze w głównej szkole górniczej lub w innym zakładzie podobnie uorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do 10. włącznie roku tej służby wzrasta o 400 K (dodatek pięcioletni).

§ 32.

Profesorowie i adjunkci pobierają oprócz pensyi systemizowane dodatki aktywalne.

§ 33.

Konstruktorzy pobierają roczną płacę w sumie 2400 K, asystenci taką w sumie 1400 K; płacę asystentów w razie pozostania na posadzie po dwuletniej służbie (§ 27) podwyższa się do 1600 K.

Za podróże służbowe pozwala się konstruktorom liczyć dyety i jezdne według taryfy dla IX. klasy rang, a asystentom według taryfy dla X. klasy rang.

Postanowienia ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 ex 1897 — wedle których nieprzerwany czas służby odbytej przed lub po wejściu w życie tej ustawy w charakterze asystentów uniwersytetów, głównych szkół technicznych i głównej szkoły ziemiaństwa we Wiedniu, tudzież w charakterze asystentów przy innych państwowych zakładach naukowych, wreszcie w charakterze konstruktorów głównych szkół technicznych, w razie bezpośredniego przejścia tychże na inną posadę państwową, która uzasadnia prawa do pensyi, jest wedle norm ogólnym policzalnym przy wymiarze pensyi, — stosują się analogicznie także do konstruktorów i asystentów głównych szkół górniczych.

§ 34.

Wymiar płac docentów płatnych ustanawia Minister rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Kierownictwo.

§ 35.

Główna szkoła górnicza podlega Ministerstwu rolnictwa jako najwyższej Władzy górniczej.

§ 36.

Główną szkołą górniczą kieruje kolegium profesorów, na czele którego stoi rektor.

Rektor ma prawo podczas trwania swej funkcyj nosić tytuł Magnificencyi.

§ 37.

Kolegium profesorów składa się ze wszystkich profesorów rzeczywistych zwyczajnych i nadzwyczajnych.

§ 38.

Rektora wybiera kolegium profesorów z pomiędzy profesorów zwyczajnych na dwa lata a zatwierdza Minister rolnictwa.

Rektor pobiera dodatek funkcyjny w sumie 1000 K rocznie; w razie, gdyby go zasza przeszkoda, zastępuje go poprzednik w urzędzie (prorektor), ewentualnie najstarszy rangą profesor głównej szkoły górniczej.

§ 39.

Za stan głównej szkoły górniczej pod względem naukowym, dyscyplinarnym i ekonomicznym odpowiedzialne jest kolegium profesorów łącznie z rektorem.

Prawa i obowiązki rektora, kolegium profesorów i reszty członków grona nauczycielskiego określi instrukcja Ministra rolnictwa.

Urzednicy biurów i biblioteczni tudzież służy.

§ 40.

Urzedników biurowych i bibliotecznych potrzebnych dla głównej szkoły górniczej tudzież potrzebną służbę mianuje względnie ustanawia Minister rolnictwa.

Obowiązki ich określi instrukcja.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 19. sierpnia 1904.

Treść: (№ 86—88.) 86. Obwieszczenie, dotyczące przemiany pomocniczej komory I. klasy w Cervignano (port) na oddział głównej komory w Cervignano (dworzec). — 87. Rozporządzenie, dotyczące podwyższenia wynagrodzenia, pobieranego przez asesorów i ich zastępców w sądzie przemysłowym w Libercu i przez asesorów instancyi odwoławczej. — 88. Obwieszczenie, o ustanowieniu starostwa w Zborowie w Galicyi.

86.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. lipca 1904,

dotyczące przemiany pomocniczej komory I. klasy w Cervignano (port) na oddział głównej komory w Cervignano (dworzec).

Komorę pomocniczą I. klasy w Cervignano (port) znosi się jako komorę samoistną i przemienia się ją w oddział głównej komory II. klasy w Cervignano (dworzec).

Ta ostatnia ma na przyszłość nosić nazwę: „C. k. główna komora II. klasy zarazem agencya portowa i morska sanitarna w Cervignano“.

Böhm wlr.

87.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 9. sierpnia 1904,

dotyczące podwyższenia wynagrodzenia, pobieranego przez asesorów i ich zastępców w sądzie przemysłowym w Libercu i przez asesorów instancyi odwoławczej.

Na podstawie §u 13. ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, podwyższa się asesorom i ich zastępcom w sądzie przemysłowym w Libercu tudzież w odwoławczej instancyi, wybranym z kuryi robotniczej, wynagrodzenie za ubytek w zarobku z wyznaczonej w §ie 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 60, kwoty po jednym złotym za pół dnia a po dwa złote za cały dzień — na trzy korony za pół dnia a na sześć koron za cały dzień, bez dalszych podpodziałów.

Koerber wlr.

Böhm wlr.

Call wlr.

88.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw
wewnętrznych z dnia 17. sierpnia
1904,****o ustanowieniu starostwa w Zborowie w Galicyi.**

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. sierpnia b. r. raczył najmiłościwiej zezwolić, by z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa galicyjsko-lodomeryj-

skiego z Wielkiem księstwem krakowskiem, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867, Dz. u. p. Nr. 17 a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 102 w mocy utrzymanego, utworzono starostwo w Zborowie, którego okrąg urzędowy obejmować ma na razie wyłączony z dotychczasowego powiatu politycznego Złoczów powiat sądowy Zborów.

Starostwo w Zborowie rozpocząć ma urządowanie dnia 1. września 1904.

Koerber wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1904.

Treść: № 89. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na linię małej kolei wąsko-torowej, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go.

§ 9.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. sierpnia 1904,

o nadaniu koncesyi na linię małej kolei wąsko-torowej, która ma być utrzymywana w ruchu zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny Spółce kolei drogowych w Libercu na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu linii małej kolei wąsko-torowej, na której ruch ma być utrzymywany zapomocą elektryczności, od placu „Altstädterplatz“ w Libercu przez ulice „Eisengasse“ i „Kratzauerstraße“ aż do mostu nad kanałem zakładowym Neisse'go, a która to linia ma być zbudowaną w połączeniu z przedsięwzięciem małej kolei stanowiącem przedmiot obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. października 1896, Dz. u. p. Nr. 206, i z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233, — pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w V artykule powołanej na wstępie ustawy.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Spółka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionej na wstępie linii małej kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową linię oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający aż do dnia 5. października 1956.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy — złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacji sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego z obowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej linii kolejowej nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie spółce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

O ile dla celów koncesyonowanej linii kolejowej użyćby trzeba dróg publicznych, postarać się ma spółka o pozwolenie obowiązanych do utrzymywania tych dróg względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

Spółka obowiązana jest ponosić koszta urzędzeń spowodowanych budową i utrzymywaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikację na istniejących już w czasie koncesyonowania tej linii

państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych w szczególności zaś także koszta ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 5.

Zresztą oznaczoną na wstępie linię małej kolei należy uważać za integralną część przedsiębiorstwa małej kolei, stanowiącego przedmiot obwieszczeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. października 1896, Dz. u. p. Nr. 206 i z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233, a tem samem postanowienia § 5 do 15 pierw wymienionego obwieszczenia z uzupełnieniami wynikającymi z § 5. obwieszczenia z dnia 23. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 233 — mają być analogicznie zastosowane do tejsze linii.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1904.

Treść: № 90. Traktat, zawarty między monarchią austriacko-węgierską a królestwem saskim, dotyczący objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej.

90.

Traktat z dnia 26. kwietnia 1904,

zawarty między monarchią austriacko-węgierską a królestwem saskim, dotyczący objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej.

(Zawarty w Dreźnie dnia 26. kwietnia 1904, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Budapeszcie dnia 20. maja 1904; ratyfikacye wymieniono w Dreźnie dnia 24. czerwca 1904.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Apostolski Węgierski; Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

wiadomo czynimy i ogłaszamy niniejszem:

Gdy Nasi pełnomocnicy i pełnomocnicy Najjaśniejszego Króla saskiego podpisali dnia 26. kwietnia 1904 w Dreźnie umowę co do objęcia na własność państwa saskiego linii zittawsko-libereckiej spółki kolei żelaznej, która brzmi jak następuje:

**Jego Cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski**

tudzież

Jego Królewska Mość Król saski

celem zawarcia układu co do tych zarządzeń, które okażą się potrzebnymi z powodu zamierzonego przez królewski saski rząd objęcia na własność państwa saskiego kolei z Zittau do Liberca, mianowali Swoimi pełnomocnikami;

**Jego Cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:**

Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnionego ministra Dra Ludwika Velicsa-Lászlófalva,

a

Jego Królewska Mość Król saski:

Swego ministra stanu i skarbu Dra Konrada Wilhelma Rügera i

Swego Dyrektora ministeryjalnego, tajnego radcę Dra Pawła Hermana Ritterstäda,

k którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie. omówili i zawarli z zastrzeżeniem ratyfikacji następujący układ:

Artykuł I.

Królewski saski rząd zamierza nabyć od spółki akcyjnej zittawsko-libereckiej kolei żelaznej przedsiębiorstwo kolei parowej, prowadzącej z Zittau do Liberca wraz z częścią tej kolei, leżącą na terytorium austriackim i objąć je na własność państwa saskiego. Cesarsko-królewski rząd austriacki zgadza się na to. Z tego powodu zawiera się następujący układ.

Artykuł II.

Z chwilą, z którą akt prawny, uzasadniający to nabycie prawa własności urośnie w moc prawną, traci moc obowiązującą układ co do wybudowania kolei żelaznej z Liberca do Zittau, zawarty dnia 24. kwietnia 1853 między cesarsko-królewskim austriackim a królewskim saskim rządem i zatwierdzony przez Jego cesarsko-królewską Apostolską Mość dnia 9. maja 1853 a przez Jego królewską Mość dnia 27. maja 1853, a przynależny cesarsko-królewski austriacki rząd uzna osobnem obwieszczeniem za zgłaszającą najwyższą koncesję z dnia 19. września 1857 na budowę i utrzymywanie

w ruchu części tej kolei, położonej na terytorium austriackim.

Artykuł III.

Natomiast poczynszy od tejże chwili przyznaje cesarsko-królewski austriacki rząd królewskiemu saskiemu rządowi wyłączne prawo utrzymywania ruchu na części kolei, prowadzącej z Liberca do Zittau, a położonej na terytorium austriackim na przeciąg lat 90.

Artykuł IV.

Pod względem wykonywania prawa utrzymywania ruchu na wspomnianej wyżej przestrzeni mają mieć pełne zastosowania ustawy i rozporządzenia co do urządzenia kolei i ruchu na nich, które w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych tak obecnie już obowiązują jak i na przyszłość wydane zostaną.

Artykuł V.

Wykonywanie pełnej władzy majestatu co do linii kolejowej z Liberca do granicy saskiej zastrzega się wyłącznie Jego Cesarskiej Mości Cesarzowi austriackiemu, Królowi czeskiemu itd. i Apostolskiemu Królowi węgierskiemu.

Artykuł VI.

Niezawisłe od tego prawa majestatu tudzież prawa nadzoru cesarsko-królewskich austriackich władz nad linią kolejową w mowie będącą i nad ruchem na niej utrzymywanym, zastrzega się królewskiemu saskiemu rządowi wykonywanie zwierzchniego prawa nadzoru nad saskim zarządem kolei państwowych, który ruch utrzymuje. Policję kolejową na wspomnianej linii wykonywać będą urzędnicy saskiego zarządu kolei państwowych pod nadzorem przynależnych cesarsko-królewskich austriackich władz.

Artykuł VII.

Poddani sasey, których saski zarząd kolei państwowych ustanowi przy ruchu linii kolejowej, położonej na terytorium austriackim, nie tracą przez to poddaństwa saskiego.

Posady urzędników miejscowych — z wyjątkiem posad naczelników urzędów stacyjnych, urzędników telegraficznych i tych urzędników, którym porucza się pobór pieniędzy — należy ile możności obsadzać poddanymi państwa austriackiego

Wszyscy urzędnicy królewskiego saskiego zarządu kolei państwowych, którzy z powodu ruchu kolei ustanowieni są w miejscach położonych na austriackim terytorium państwowem, podlegają władzy służbowej i dyscyplinarnej swego zarządu; zresztą zaś podlegają austriackim prawom i władzom.

Artykuł VIII.

Królewski saski rząd prowadzić będzie na linii kolejowej Liberec—Zittau, dopóki obecny silny ruch nie zmniejszy się znacznie, codziennie w obu kierunkach przynajmniej pięć pociągów do przewozu osób i to mających połączenie z przyległymi liniami kolejowymi, tudzież tyle pociągów towarowych, ile będzie potrzeba dla zaspokojenia obrotu towarowego; niemniej ureguluje on odpowiednio do interesu obrotu inne zarządzenia.

Artykuł IX.

Ustanawianie i zatwierdzanie taryf zastrzega się królewskiemu saskiemu rządowi także co do części linii Liberec—Zittau, położonej na terytorium austriackim.

Co do ustanowienia warunków przewozu transportów wojskowych, pojedynczo jadących wojskowych ludźmi sług dworu i państwa, dalej środków żywności w czasie klęsk elementarnych mają natomiast na linii tylekroć wspomnianej, położonej na terytorium austriackim, o ile na niej nie istnieją już obecnie korzystniejsze urządzenia, mieć zastosowanie te przepisy, które obowiązują każdorazowo na cesarsko-królewsko uprzywilejowanej południowo północnej niemieckiej kolei łączącej.

Artykuł X.

Postanowienia traktatów, każdorazowo istniejących w celu ułatwienia wzajemnego obrotu kolejowego między monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckim mają mieć zresztą zastosowanie także do linii kolejowej Liberec—Zittau.

Artykuł XI.

Po nabyciu prawa własności linii od Libereca do Zittau, o ile rozchodzi się o część linii austriackiej, wchodzi królewski saski rząd we wszystkie kontrakta, które zawarła zittawsko-liberzecka spółka kolejowa lub królewski saski zarząd kolei państwowych, jako utrzymujący ruch imieniem spółki, co do połączeń, ubezpieczeń, refakcji, dalej co do torów przemysłowych, placów składowych, wreszcie co do wydzierżawienia i wynajęcia gruntów, magazynów, tudzież co do ewentualnych innych dzierżaw i najmów.

Artykuł XII.

Cesarsko-królewskiemu austriackiemu rządowi zastrzega się prawo, pozwalać na wpuszczanie innych kolei tudzież na włączanie torów przemysłowych i podjazdowych do austriackiej części kolei z Libereca do Zittau i to na koszt interesowanych, tudzież w myśl ustaw, które w tej mierze obowiązują w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych, niemniej określić bliżej warunki co do włączenia i co do służby ruchu na stacji łączącej w tym razie, gdyby w tym względzie między interesantami nie osiągnięto porozumienia.

Artykuł XIII.

Postanowienia co do wykonywania policyi paszportowej i policyi obcych, co do wykonywania służby cłowej i co do uregulowania służby pocztowej i telegraficznej, które względem linii kolejowej z Libereca do Zittau obecnie obowiązują, pozostają i nadal w mocy. Zmiany stanu obecnego nastąpić mogą tylko za osobnem porozumieniem między obydwoma wysokimi rządami.

Artykuł XIV.

Po upływie okresu 90-letniego, określonego w Artykule III, gaśnie prawo utrzymywania ruchu na austriackiej części kolei z Libereca do Zittau, przysługujące królewskiemu saskiemu rządowi i z dniem tym przechodzi wspomniana część kolei wraz z wszystkimi przynależnościami — z wyjątkiem tylko środków przewozowych — bezwarunkowo i wolna od ciężarów hipotecznych na własność cesarsko-królewskiego austriackiego rządu.

Artykuł XV.

Cesarsko-królewski austriacki rząd zastrzega sobie prawo kupna własności wspomnianej tylekroć austriackiej części kolei z wszystkimi przynależnościami, jednak z wyłączeniem środków przewozowych, po poprzednim jednorocznem wypowiedzeniu każdego czasu, jednakowoż tylko z początkiem roku kalendarzowego, i to za zwrotem pierwszego kapitału budowy na nią użytego z doliczeniem części kosztów przebudowy stacji w Liberecu i rzeczywistych kosztów wyporządzenia, względnie wykonania stacji Ketten i Engelsberg.

W równej mierze zwrócić należy w tym razie kosztu tych innych rozszerzeń i uzupełnień kolei, dokonanych w porozumieniu z cesarsko-królewskim austriackim rządem, które nie należą do zwykłych robót konserwacyjnych i adaptacyjnych, i o ile one przedstawiają powiększenie wartości kolei.

Natomiast potrącić należy z ceny wykupna kwoty otrzymane z ewentualnych sprzedaży części składowych kolei i przynależności, których kosztą pokryto z kapitału zakładowego, wspomnianego w pierwszym i drugim ustępie tego artykułu.

Artykuł XVI.

W razie przejścia własności austriackiej części kolei na cesarsko-królewski austriacki skarb Państwa po myśli artykułu XIV. lub XV. zastrzega się zawarcie osobnej umowy między obydwoma wysokimi rządami co do potrzebnej wtedy zmiany ruchu na granicy austriacko-saskiej tudzież co do uregulowania połączeń.

Przytem należy wogóle mieć wzgląd na możliwe zmniejszenie kosztów przeróbek, nowych zakładów i urządzeń ruchu, które z tego powodu urosną obydwu zarządom kolejowym, zaś królewskie saskie koleje państwowe winne możliwie iść na

rękę przyległemu austriackiemu zarządowi kolejowemu; dalej należy trzymać się tej zasady, że — niezawisłe od ewentualnych innych układów co do przyszłego wykonywania służby celnej na obustronnej granicy państwowej — istniejące dotychczas obustronne graniczne urzędy cłowe w Libercu i w Zittau nie powinny doznać żadnej zmiany w swych urządzeniach i swych uprawnieniach.

Artykuł XVII.

Niniejszy traktat należy po obydwu stronach przedłożyć do Najwyższego zatwierdzenia, a wymiana wygotowanych w tym względzie dokumentów ratyfikacyjnych ma nastąpić ile możności jak najszybciej w Dreźnie.

W dowód czego pełnomocnicy obu stron podpisali własnoręcznie umowę niniejszą w dwóch egzemplarzach i wycisnęli na niej swoje pieczęcie

Drezno, dnia 26. kwietnia 1904.

Velics włr.

Rüger włr.

Ritterstädt włr.

Przeto po zbadaniu wszystkich artykułów tego traktatu uznaliśmy go za obowiązujący i zatwierdziliśmy i ręczymy Naszem cesarskim i królewskim słowem za Siebie i za Naszych następców, że traktatu tego w całej jego osnowie ściśle przestrzegać i nad przestrzeganiem jego pieczęć mieć będziemy.

W dowód czego traktat niniejszy podpisaliśmy własnoręcznie i kazaliśmy go opatrzyć Naszą pieczęcią.

Działo się w Budapeszcie, dnia 20. maja roku Pańskiego tysiąc dziewięćset czwartego, Naszego panowania pięćdziesiątego szóstego.

Franciszek Józef włr.

Agenor hr. Gołuchowski włr.

Na własny rozkaz Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

Aleksander Ritter v. Suzzara włr.

Szef sekcji.

Traktat powyższy ogłasza się jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

We Wiedniu, dnia 17. sierpnia 1904.

Koerber włr.

Böhm włr.

Wittek włr.

Call włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1904.

Treść: № 91. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Opawy do Grätz.

91.

Dokument koncesyjny z dnia 13. sierpnia 1904,

na kolej lokalną z Opawy do Grätz.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Opawy na jej prośbę koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako kolej normalno-torowa, od stacji w Opawie linii c. k. Kolei północnej Cesarza Ferdynanda, przy ewentualnem wspólnem użyciu części linii Opawa—Bennisch tegoż towarzystwa kolejowego, do Grätz, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używa koncesjonaryuszka dobrodziejstw, w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidzianych.

§ 2.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest skończyć budowę kolei koncesjonowanej najpóźniej w przeciągu dwu lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową

kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z koncesją, dać ma koncesjonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszce do wybudowania tych kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebne.

§ 4.

Pod względem budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesjonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia

16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Upoważnia się koncesyonaryuszkę do wydawania akcji pierwszeństwa — mających co do oprocentowania i umorzenia pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi — a to do sumy, którą rząd oznaczy.

Dywidenda przypadająca od akcji pierwszeństwa, zanim akcyje zakładowe do jej poboru prawa nabędą, nie może przekraczać stopy czterech od sta, przyczem jednak nie wolno uiszczać dopłaty z dochodów z lat późniejszych.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy i uposażenia funduszu zasobowego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki i formularze wydać się mających akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu, lecz także w podróżach służbowych na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupywania i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei tej jako drugorzędnej, a wskutek tego zbudowanej z dozwolonemi ułatwieniami pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem czasu, gdyby określonych w § 2 zobowiązań pod względem skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesyonaryuszce nie wolno powierzać trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszki mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesyonaryuszka zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności, ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie z koncesyonaryuszką.

§ 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest, o ile sama prowadzić będzie ruch kolei koncesyonowanej, postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśli dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryuszkę nakładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryuszka lub przedsiębiorstwo na jej miejsce wstępujące miały obowiązek zgłaszać w instytucie eme-

rytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przewozić lub pozwolić przewozić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, a to pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody najmniej pomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być wykupiona po upływie czasowego, w § 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, i wszelkie inne opłaty publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do § 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek

dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, w myśl powyższych postanowień obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za kolej wykupioną aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby zaś kolej miała być wykupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem Rządu, tudzież kwoty rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowane powyżej raty roczne płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszce podatek rentowy, od tej renty odkupu opłać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszce płacić się mających, zapłacić kapitał, wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby się państwo zdecydowało na ten sposób spłacenia kapitału, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 aż do 5 przepisanego, bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych, i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej nale-

żąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także labor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Uchwała Rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupu, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracyi Rządu najpóźniej do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi wykupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakiegokolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi tyczącej się wykupna, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi wymienionych, przyzwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do wszelkiego przyjmowania nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów lub powodują trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku, w deklaracyi wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencyi, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, ruch na kolei wykupionej odbywać się będzie na rachunek państwa, a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na korzyść państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na koszt państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryszka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże od niej do tego celu jeszcze potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonaryszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w § 12, l. 6.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzyma koncesjonaryszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd

upoważnił koncesjonaryszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd przez wydelegowanego przez siebie funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorować w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesjonaryszki.

W razie utworzenia się spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywać na posiedzeniach rady nadzorczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim komisarz winien przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapasć ma niezwłocznie z mocą spółkę obowiązującą.

§ 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który została nadana.

Wittek wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1904.

Treść: *M* 92. Obwieszczenie, o nadaniu koncesyi na dwie linie małej kolei normalno-torowej, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności, w Poli.

92.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. sierpnia 1904,

o nadaniu koncesyi na dwie linie małej kolei normalno-torowej, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności, w Poli.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce akcyjnej „Istryańskie towarzystwo kolei elektrycznej i małej“ na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu w Poli dwóch linii małej kolei normalno-torowej, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności, a mianowicie *a*) od dworca kolei państwowej przez Via del Stazione, Corsia Francesco Giuseppe, Via del Mercato, Via dell' Arsenal e i Via Policaipo do pływalni marynarki i *b*) od kasyna marynarki przez Via Zaro, Via Giulia i Via di Circonvallazione do parku Waleryi, a to pod warunkami i zastrzeżeniami wymienionymi w następujących paragrafach.

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw finansowych. wyszczególnionych w artykule V powołanej na wstępie ustawy.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. *d*) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana ukończyć budowę wspomnianą w wstępie kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową zaś kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją przez cały okres koncesyjny w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy ma koncesyonaryuszka złożyć na żądanie c. k. Rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał wybudowanie takich kolei za potrzebne.

§ 4.

O ileby kolej koncesyonowana poprowadzona być miała przez drogi publiczne, koncesyonaryuszka winna postarać się o pozwolenie na to u osób,

które są obowiązane do utrzymywania tych dróg, względnie u tych władz i organów, które według obowiązujących ustaw są powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

§ 5.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana ponosić koszta tych zarządzeń dla zabezpieczenia należytego funkcjonowania przewodów telegraficznych i telefonicznych, w chwili udzielenia koncesyi już istniejących, które okazałyby się potrzebnymi wskutek budowy i ruchu wymienionej na wstępie linii, w szczególności zaś pokryć także wydatki, z jakimi w danym razie byłoby połączone przeniesienie tych przewodów na inne miejsce.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej, powinna koncesjonaryuszka stosować się do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do technicznych warunków koncesyjnych, przez Ministerstwo kolei żelaznych ustanowionych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, — rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy zgromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

§ 8.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana przyznawać zawsze wolną jazdę podoficerom i ordynansom w służbie będącym.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesjonowanej, koncesjonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za stratę poniesioną wskutek wstrzymania ruchu.

§ 10.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia władz, sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla strzeżenia interesów państwa z tytułu koncesyi lub w sprawach dochodów skarbowych, przewożeni być muszą z pakunkami podróżnymi bezpłatnie, o ile wykażą się certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla legitymacyi wystawiać będzie.

§ 11.

Koncesjonaryuszka jest obowiązana przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczty, może koncesjonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyżące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 12.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładającą, jak kasa rzeczonoego związku.

§ 13.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie w należyтым czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§ 14.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas do 31. grudnia 1953, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualnie przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 15.

Prawo kaduka na rzecz państwa, ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do tej kolei koncesyonowanej.

§ 16.

Bez wyraźnego zezwolenia Rządu nie ma koncesyonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio i sumiennie wykonane tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Wittek wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LI. — Wydana i rozesłana dnia 24. sierpnia 1904.

Treść: № 93. Rozporządzenie, dotyczące wydawania olejów fuzlowych.

93.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. sierpnia 1904, dotyczące wydawania olejów fuzlowych.

Zmieniając częściowo § 28 lit. e, przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki z dnia 21. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 130, zarządza się w porozumieniu z królewsko-węgierskim Ministerstwem skarbu co następuje:

Zgłoszenie użycia lub wydania zebranych olejów fuzlowych, które ma być wniesione w myśl § 28, lit. e, ustęp 4, przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki, wygotować należy na przyszłość podług załączonego wzoru i to zawsze w dwóch egzemplarzach.

Jeżeli zgłoszono wydanie oleju fuzlowego celem wywozu po za linię cłową albo celem użycia do celów przemysłowych, natenczas winien organ skarbowy, w którego ręku spoczywa nadzór nad przedsiębiorstwem, — po przepisaniem zbadaniu ilości i stopniowości oleju fuzlowego tudzież po zbadaniu go pod względem jego czystości, — umieścić wynik badania w obydwu egzemplarzach zgłoszenia i przekazać przesyłkę po założeniu urzędowego zamknięcia urzędowi wyjścia względnie temu oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu znajduje się przedsiębiorstwo pobierające olej fuzlowy, wyznaczając przytem stosowny czas dostawy. Wydaną ilość oleju fuzlowego należy wstawić w rachunku z podatku konsumcyjnego na rozchód.

Jeden egzemplarz zgłoszenia ma towarzyszyć posyłce podczas transportu, należy go przeto wręczyć stronie.

Przedsiębiorstwo przemysłowe pobierające olej fuzlowy jest obowiązane nadejście przekazanej posyłki, i to jeszcze przed odebraniem jej, oznajmić właściwemu oddziałowi straży skarbowej przez podanie egzemplarza zgłoszenia towarzyszącego posyłce.

Urząd wyjścia względnie urząd dostawy ma zbadać posyłkę co do ilości naczyń i zamknięć urzędowych i, jeżeli nie zachodzą żadne wątpliwości, odprawić ją do wywozu przez linię cłową względnie wydać adresatowi po zdjęciu zamknięć urzędowych. Nadto należy na obydwu egzemplarzach zgłoszenia potwierdzić dokonane wywiezienie względnie nadejście posyłki do miejsca przeznaczenia. Bonifikacyi wywozowej za oleje fuzlowe nie udziela się.

Gdyby posyłka oleju fuzlowego nadeszła do urzędu wyjścia względnie urzędu dostawy z uszkodzonymi zamknięciami urzędowymi lub gdyby okazały się wątpliwości co do ilości albo jakości posyłki, natenczas należy wdrożyć postępowanie dochodowo-karne i — o ileby istniały wątpliwości co do zawartości samej posyłki, — należy pobrać próbki i przesłać je natychmiast pod pieczęcią urzędową i pieczęcią strony przełożonej władzy skarbowej I. instancyi.

W tym razie należy wywóz względnie wydanie posyłki wstrzymać aż do dalszego zarządzenia.

Posyłka czystego oleju fuzlowego do odbiorców w krajach korony węgierskiej i w krajach Bośni i Hercegowiny nie podlega postępowaniu przekazawczemu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. września 1904.

Böhm wlr.

Wzór.

Z g ł o s z e n i e

gorzelnii

wolnego składu połączonego z gorzelnią p. w
o użyciu oleju fuzlowego w samym przedsiębiorstwie, względnie o wydaniu oleju fuzlo-
wego z przedsiębiorstwa.

użycia wydania Dzień	Ilość Rodzaj Numer naczyń	Ilość w hektolitrach	Stopniowość według po- działki 100-dzielnego alkoholometru	Stopnie hektolitrowe	Sposób użycia we własnym przedsiębiorstwie	Podanie urzędu cłowego wyjścia względnie dokładnego adresu przedsiębiorstwa, które pobiera olej fuzlowy	Stopa podatku konsumcyjnego	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Ta urzędowaniu poddana posyłka ma najpóźniej do
dnia być dostawioną do

c. k. (król. węg.) . . . urzędu cłowego

c. k. (król. węg.) oddziału straży skarbowej

w

C. k. w

dnia 19 . . .

(Podpis organu skarbowego.)

Podpisane przedsiębiorstwo przyjmuje zobowiąza-
nie dostawienia posyłki, o której mowa, w niezmienionej
ilości i jakości w czasie wyznaczonym

do c. k. (król. węg.) . . . urzędu cłowego

do c. k. (król. węg.) oddziału straży skarbowej

w

Zobowiązanie to gaśnie dopiero wtedy, gdy przez
załatwienie tego zgłoszenia udowodnionem zostanie, że
uczyniono mu zadość

. dnia 19 . . .

(Podpis wysyłającego.)

Przedsiębiorstwo pobierające olej fuzlowy jest obowiązane, nadejście przekazanej posyłki, i to jeszcze przed
jej odebraniem, oznajmić właściwemu oddziałowi straży skarbowej przez podanie egzemplarza zgłoszenia towarzy-
szącego posyłce.

Z a ł a t w i e n i e

urzędu wysyłającego.

Ilość	Rodzaj	Numer	Zbadana ilość			Zbadana stopniowość		Rzeczywista siła, tabl. I	Ilość czystego oleju fuzlowego (stopnie hektolitrowe)	Wynik zbadania oleju fuzlowego co do zawartej w nim ilości alkoholu	Urzędowe stwierdzenie, że olej fuzlowy użyty w przedsiębiorstwie w ten sposób, jak oznajmiono a mianowicie do	Wedle zapisku od początku kampanii 19. /19. dotychczas użyte względnie wydane ilości oleju fuzlowego w stopniach hektolitrowych	Zapisano w rozchodzie rachunku z podatku konsumcyjnego pod pozycją Nr.	Stopa podatku konsumcyjnego	Uwaga	
			według wagi (kilogramów)			według podziałki 100-dzielnego alkoholometru	przy temperaturze Reaumur									
naczyń				brutto	tara	netto										
1				2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Z a ł a t w i e n i e

urzędu wyjścia względnie urzędu dostawy.

1. Oddano dnia
2. Zapisano w rejestrze zapisków co do wywozu, względnie w prowadzonym w urzędzie dostawy zapisku co do oleju fuzlowego pod pozycją Nr.
3. Wynik badania co do naczyń i zamknięć urzędowych
4. Potwierdzenie odprawy przez linię cłową względnie nadejścia posyłki do przedsiębiorstwa pobierającego olej fuzlowy

C. k. (król. węg.) urząd cłowy

C. k. (król. węg.) oddział straży skarbowej

. w dnia 19

.
(Popis organu skarbowego.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 27. sierpnia 1904.

Treść: *M* 94. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wąsko-torową, która ma być utrzymywaną w ruchu zapomocą elektryczności, z Ober-Gablonz do Schlag.

94.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. sierpnia 1904,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wąsko-torową, która ma być utrzymywaną w ruchu zapomocą elektryczności, z Ober-Gablonz do Schlag.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i. k. wspólnem Ministerstwem wojny Spółce kolei drogowej i elektryczności w Gablonz, — która weszła we wszelkie prawa i zobowiązania wynikłe z koncesyi, nadanej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 6. września 1898, Dz. u. p. Nr. 168, Gustawowi Hoffmannowi, właścicielowi fabryki w Gablonz nad Neissa, na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu wąsko-torowej małej kolei w obrębie miasta Gablonz i okolicy, a która ma być utrzymywaną w ruchu zapomocą elektryczności, — na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu małej kolei wąsko-torowej, na której ruch ma być utrzymywany zapomocą elektryczności, z Ober-Gablonz (Neudorferstraße) do Schlag, — pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej linii korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w V artykule powołanej na wstępie ustawy.

(Polnisch.)

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 6. września 1913.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionej na wstępie linii kolei żelaznej najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, wymierzony aż do dnia 6. września 1958.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy — złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

O ile dla celów koncesyonowanej kolei użyćby trzeba dróg publicznych, postarać się ma kence-

syonaryuszka o pozwolenie obowiązanych do utrzymania tych dróg względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na używanie drogi.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ponosić kosztą urzędzeń spowodowanych budową i utrzymaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikację na istniejących już w czasie koncesyonowania tej linii państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych w szczególności zaś także kosztą ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 5.

Pod względem budowy koncesyonowanej linii kolejowej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego obwieszczenia koncesyjnego, do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854.

Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895. mają zastosowanie do kolei małych, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 6.

Zresztą do koncesyonowanej niniejszem linii kolejowej, która stanowi integralną część małej kolei wąsko-torowej w obrębie miasta Gablonz i okolicy, która to kolej ma być utrzymywaną w ruchu zapomocą elektryczności, i na którą koncesya nadaną została obwieszczeniem z dnia 6. września 1898, Dz. u. p. Nr. 168 — należy stosować analogicznie postanowienia § 6 do 17 włącznie właśnie powołanego obwieszczenia.

Wittek wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. sierpnia 1904.

Treść: (№ 95 i 96.) 95. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Hannsdorf do Mährisch-Altstadt. — 96. Obwieszczenie, dotyczące zniesienia stacji cementniczych w Krems, w Steyr i w Białej.

95.

Dokument koncesyjny z dnia 17. sierpnia 1904,

na kolej lokalną z Hannsdorf do Mährisch-Altstadt.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Hermanowi Buhlowi, burmistrzowi i właścicielowi fabryki, w spółce z Adolfem Winterem, kupcem i właścicielem realności i z Aleksandrem Bublem, właścicielem kopalni, wszystkim w Mährisch-Altstadt, na ich prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu parowej kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna, normalnotorowa, od stacji Hannsdorf, linii c. k. kolei państwowej Sternberg—Grulich, z częściowem wykazaniem przestrzeni tejże linii kolejowej, do Mährisch-Altstadt, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, używają koncesjonariusze dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesjonariusze obowiązani są ukończyć budowę koncesjonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesjonariusze kaucję 45.000 K w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się koncesjonariuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesjonariuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy kolei koncesjonowanej i co do ruchu na niej stosować się winni koncesjonariusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do

warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi, — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należyte wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego. Jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należyte wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, który rząd ma zatwierdzić.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcyj podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kaźdocześnie obowiązując będą na austryackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko do podróży na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy, zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do kaźdocześnie obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewożeniu obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Kaźdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież kaźdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwem ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy w analogiczny sposób niższe ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9go, lit. *b*) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. *b*) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie państwo na rachunek koncesyonaryuszy, a ci zwracać będą zarządowi kolei państwowych koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§ 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomysłniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Zc względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. *a*) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód średni obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego, w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2. przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczek, z upoważnieniem rządowem zaciągniętych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umarżanie go w ciągu okresu koncesyjnego, — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za koleją wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej raty roczne płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszków w miejsce koncesyonaryuszy — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną koleją, a to w kwocie według zatwierdzonego planu umorzenia w chwili wykupna jeszcze nie umorzonych; w przypadku tym zniży się należną rentę wykupna o kwotę potrzebną na pokrycie procentów i umorzenie wspomnianego kapitału

pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższemu wydatkom kwotę dodatku, który w myśl ustępu 2. doliczyć się ma do przeciętnego dochodu.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1. do 6. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządowem zaciągniętych własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały rucliu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pre-

tensyi państwa lub z jakiegokolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątku.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody rucliu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki rucliu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakiegokolwiek rodzaju, potrzebne do tego celu od nich

§ 12.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonarysze posiadali, jakoteż rezerwy kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w § 11, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya upływie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymują koncesyonarysze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono i snadnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzoreze organy na koszt koncesyonaryszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszając wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki

sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezwzględnie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wittek wlr.

96.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1904, dotyczące zniesienia stacyi cementniczych w Krems, w Steyr i w Białej.

Powołując się na reskrypt z dnia 30. listopada 1866. Dz. u. p. Nr. 149 oznajmia się, że z dniem 30. września 1904 znosi się stacye cementnicze, które dotąd były połączone z c. k. głównymi urzędami podatkowymi w Krems, w Steyr i w Białej.

Dotychczasowy urzędowy okrąg stacyi cementniczej w Krems przyłącza się do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. głównego urzędu cementniczego we Wiedniu, okrąg stacyi cementniczej w Steyr do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. urzędu cementniczego w Lincu a wreszcie okrąg stacyi cementniczej w Białej do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. urzędu cementniczego w Krakowie.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1904.

Treść: *M* 97. Rozporządzenie, dotyczące mostów kolejowych torowych i nadtorowych, tudzież mostów na drogach dojazdowych z żelaznymi lub drewnianymi dźwigarami.

97.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. sierpnia 1904,

dotyczące mostów kolejowych torowych i nadtorowych, tudzież mostów na drogach dojazdowych z żelaznymi lub drewnianymi dźwigarami.

Na zasadzie postanowień Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1, ex 1852, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Postanowienia ogólne.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie do wszystkich mostów kolejowych torowych, dalej do mostów drogowych, których kolej współużywa, do mostów ponadtorowych i do takich mostów na drogach dojazdowych, które zarządy kolei żelaznych mają własnym kosztem stawiać lub utrzymywać.

I. Projekta mostów.

§ 2.

Treść projektów.

Projekta mostów tak nowo wybudować się mających jak i tych, które mają być przebudowane lub wzmocnione, a które to projekta w myśl istniejących przepisów należy przedkładać Ministerstwu kolei żelaznych do zatwierdzenia, mają zawierać:

- a) plan sytuacyjny całego założenia mostu w skali 1 : 1000, tudzież rysunki ogólnego założenia i szczegółów filarów i przyczółków w skali 1 : 100, przyczem podać należy najwyższy

stan wody, rodzaj gruntu i przynależne wyniki sondowania gruntu pod budowę przeznaczonego. Przy przebudowach i wzmocnieniach przedstawić należy także stosunki założenia istniejącego mostu;

- b) oznaczenie gatunku i jakości materiału kamiennego, którego użyć się zamierza;
- c) rysunkowe przedstawienie rozdziału materiałów, ogólnego założenia i szczegółów dźwigarów (te ostatnie w skali 1 : 10, 1 : 15 lub 1 : 20), przyczem podać należy wymiary dla wytrzymałości miarodajne i dokładne oznaczenie materiału części dźwigarowych, którego użyć się zamierza, a w szczególności także sposób wyrobu żelaza kowalnego, dalej przy wzmocnieniach także dokładne oznaczenie gatunku, pochodzenia i jakości materiału istniejących części dźwigarowych, a wreszcie rozkład szyn, progów i ścieli pomostowej w skali 1 : 100;
- d) wykaz ciężaru własnego i innego obciążenia stałego (obciążenie stałe);
- e) techniczne objaśnienie projektu, tudzież — zawsze w osobnej załączce traktować się mające — teoretyczne uzasadnienie wymiarów wszystkich części dźwigarów, filarów i przyczółków, przyczem graficzne wyniki należy z reguły zaopatrzyć potrzebnymi objaśnieniami;
- f) nadto przy mostach kolei żelaznych dla linii, po których kursować mają pojazdy nienormalnie ciężkie lub nienormalnie lekkie, przy mostach dla parowych kolei drogowych, dla kolei elektrycznych lub kolei szczególnych systemów, dla kolei nieporuszanych zapomocą lokomotyw, wreszcie dla kolei o nienormalnej szerokości torów, o której nie traktuje § 7, sześmat obciążenia, który odpowiada pojazdom

pod względem statycznym najniekorzystniej działającym, tudzież padać mające miejsce lub dopuszczalne najwyższe ciśnienie osi, o ile nie wpływa ono już z szematu obciążenia;

- g) obliczenie naciąg elastycznych pozostających pod największym obciążeniem przypadkowym.

§ 3.

Założenie dźwigarów przy mostach kolei żelaznych.

1. Wszystkie ponad poziom główki szyn wystające części składowe dźwigarów mostowych łącznie z poręczami na przyczółkach na szlaku kolei adhezyjnych poruszanych zapomocą pary mają być w ten sposób założone, aby zachowano przynajmniej profile wolnego przejazdu przedstawione w obok się znajdujących figurach 1, 2 i 2a. Przy pomoście występującym lub wgłębionym musi być pomost tak szeroki, aby na każdym miejscu mostu

między osią profilu a najbliższym słupkiem poręczy pozostawał wolny odstęp, który wynosi przy kolejach o pełnej szerokości torów najmniej 2,15 m, przy kolejach o szerokości torów wynoszącej 760 mm bez wózków do przewożenia pojazdów pełnotorowych najmniej 1,75 m, a przy kolejach o szerokości torów wynoszącej 760 mm z wózkami do przewożenia pojazdów pełnotorowych najmniej 1,875 m. Co najmniej w takiej samej mierze aż do 2 m ponad ścieł pomostową muszą być u pomostów zawieszonych u dołu dźwigarów lub pomiędzy bokami tychże oddalone od osi profilu pasy tudzież zastrzały dźwigarów. Składniki pionowe i pionowe usztywnienia tudzież wszystkie tu nie wymienione części konstrukcyjne mają być tak zażądane, aby na wszystkich miejscach mostu zachowano przynajmniej profil wolnego przejazdu przedstawiony w figurach 1, 2 i 2a linią pełną.

2. Przy mostach nowo wybudować się mających (dźwigary i przyczółki), które leżą w obrębie

Fig. 2.

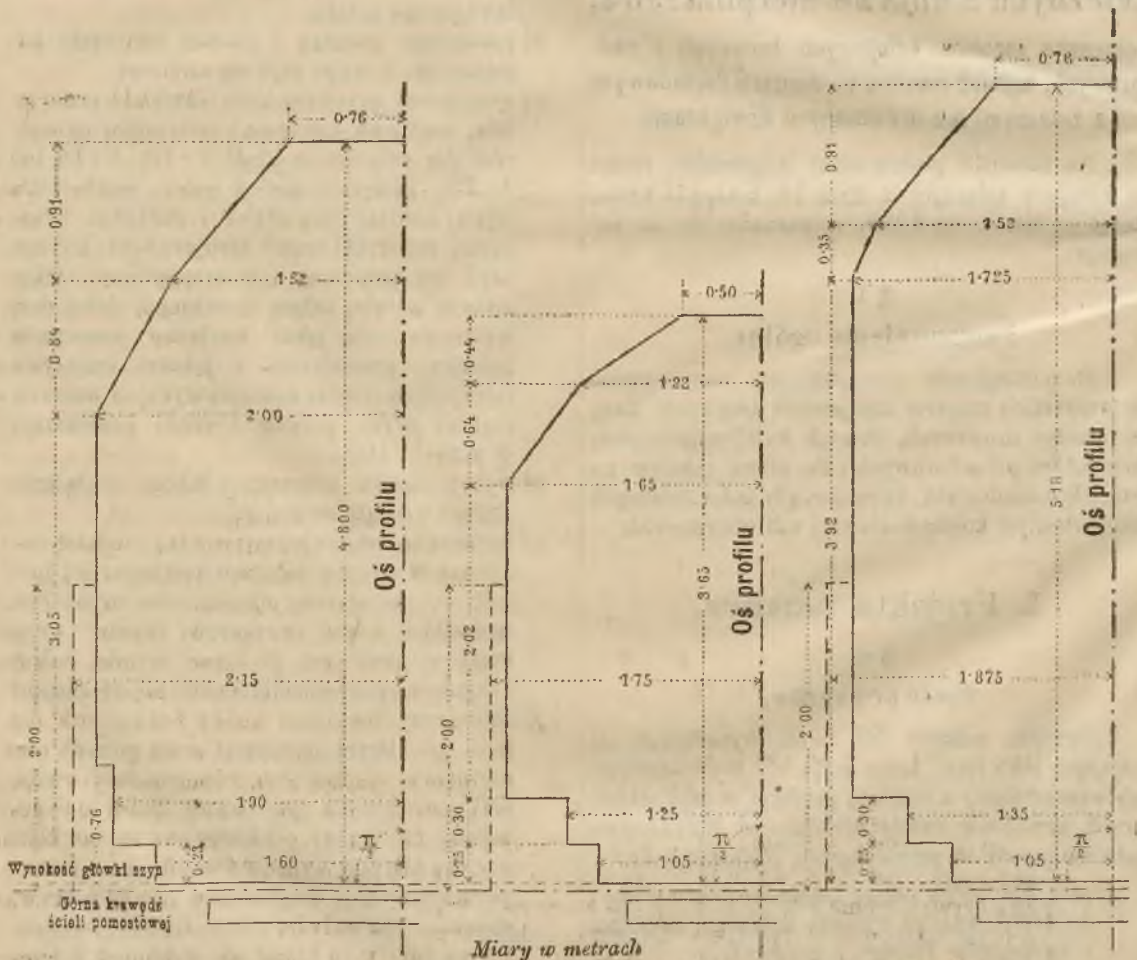
Koleje o szerokości torów wynoszącej 760 mm bez wózków do przewożenia pojazdów pełnotorowych.

Fig. 3.

Koleje o szerokości torów wynoszącej 760 mm z wózkami do przewożenia pojazdów pełnotorowych.

Fig. 1.

Koleje o pełnej szerokości torów.

Miary w metrach

Objaśnienie znaków:

- Linia ograniczająca profil wolnego przejazdu.
- - - - - Granica poziomo lub skośnie w kierunku długości mostu przebiegających krawędzi pasów, zastrzałów i słupków poręczy.

stacyi, należy uwidocznić w figurach 1, 2 i 2a wymiary szerokości dla przebiegających krawędzi powiększyć przynajmniej o 0·85 m, przy takich zaś, które leżą w odległości do 400 m — przy kolejach niższego rzędu do 200 m — od końcowej zwrotnicy stacyi powiększyć przynajmniej o 0·35 m.

3. Przy torach łukowych uwzględnić należy ukośną sytuację profilu wolnego przejazdu odpowiadającą wyższemu położeniu szyny zewnętrznej. Nadto uwzględnić należy ruch długich wozów i przewóz drzewa długiego, jeżeli potrzeba, przez odpowiednie rozszerzenie profilu wolnego przejazdu.

4. Przy mostach z występującym lub wgłębionym pomostem bez poręczy musi być pomost tak szeroki, aby każdego czasu umieścić można poręczę w przepisanej odległości. Przy mostach mających mniej niż 5·0 m rozpiętości świetlnej (mierząc w kierunku kolei) na kolejach, których dozwolona chyżość ruchu nie wynosi więcej niż 35 km na godzinę, można pozwolić jeszcze, aby pomost był tak szeroki jak przyległy nasyp.

5. Założenie konstrukcyi dźwigarowej dla linii kolejowych o nienormalnej szerokości torów, tudzież dla kolei, na których mają kursować pojazdy nadzwyczajnie szerokie lub wysokie, dalej dla kolei drogowych, elektrycznych, nadzwyczajnych systemów i t. d., podlega osobnemu pozwoleniu.

6. Wszystkie mosty wybudowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia na szlaku kolei adhezyjnych poruszanych parą muszą mieć co najmniej profil wolnego przejazdu przedstawiony w figurach 1, 2 i 2a bez rozszerzenia dla krawędzi przebiegających jednak z uwzględnieniem stosunków kierunku toru. Jeżeli tego profilu nie ma, rozszerzenie jednak jest możliwe bez naruszania dźwigarów, natenczas ma ono natychmiast nastąpić i to, o ile możliwe także ze względu na krawędzie przebiegające; w przeciwnym razie należy zasięgnąć decyzji Ministerstwa kolei żelaznych. Jeżeli mosty o rozszerzeniu występującym mają jedynie profil bez rozszerzenia dla krawędzi przebiegających, natenczas musi się wykonać profil rozszerzony przy odnowieniu progów mostowych.

§ 4.

Założenie dźwigarów przy mostach na gościńcach i drogach.

1. Postanowienia co do założenia tych dźwigarów mostowych wydane zostaną na podstawie wyniku obchodu administracyjnego lub innego dochodzenia komisyjnego.

2. Użyteczna szerokość chodników i przynależnych schodów musi wynosić co najmniej 1·5 m, jeżeli używać ich ma jedynie tylko służba kolejowa; jeżeli zaś mają one służyć także dla jadącej publiczności lub do publicznego użytku, natenczas szerokość ta wynosić ma co do najmniej 2·0 m.

3. Dolna krawędź górnych połączeń poprzecznych musi przy chodnikach na każdym miejscu leżeć przynajmniej 2·5 m ponad pomostem chodnika.

§ 5.

Środki bezpieczeństwa przy mostach kolejowych.

Przy mostach zwyż 20 m całej długości (mierząc między murami parapetowymi przyczółków) należy umieścić pośród toru szyny lub progi bezpieczeństwa. Ich górne krawędzie mają co najmniej leżeć w równej wysokości z szynami toru, nie mogą jednak wystawać ponad te ostatnie o więcej jak 3 cm. Wolny odstęp między główką szyny toru, a szyną bezpieczeństwa lub progiem bezpieczeństwa ma wynosić 16 cm; w powstałym miejscu wolnem umieścić należy wkładkę z żelaza lub z drzewa. Szyny bezpieczeństwa lub progi bezpieczeństwa mają być przymocowane do każdego proggu poprzecznego i muszą wystawać po za mur parapetowy przyczółków. Przy mostach na przestrzeniach jednutorowych należy przedłużyć je o 10 m po obydwu stronach mostu, przy mostach zaś na przestrzeniach dwutorowych tylko po stronie wjazdu na most, i pod kątem ostrym złączyć razem w osi toru.

2. Na łożyskach uwzględnić należy w odpowiedni sposób działanie zmian temperatury na żelazne dźwigary; przy żelaznych dźwigarach o 60 m rozpiętości i zwyż muszą ponadto działania te i w torze być zneutralizowane przez odpowiednie urządzenia.

3. Wszystkie mosty, u których odstęp między murami parapetowymi przyczółków wynosi więcej niż 20 m lub przy których wolna wysokość murów wynosi 3 m lub więcej, muszą mieć poręczę; poręczę to postawić należy z reguły po obydwu stronach kolei, a przy nowych budowach w wysokości co najmniej 1·1 m nad pomostem chodnika.

4. Podobnie mają otrzymać poręczę wszystkie mosty, leżące w obrębie sygnałów dystansowych (na przyszłość sygnałów wjazdowych) stacyi, przystanków lub punktów rozstajnych albo też po za obrębem tych sygnałów aż do odległości, odpowiadającej największej długości pociągu odnośnej linii kolejowej; tak samo wszystkie mosty, które nie są oddalone więcej niż 200 m od zwrotnicy końcowej nie zaopatrzonej w sygnały stacyi, miejsca do wymijania lub przystanku, w których odbywa się wymijanie pociągów lub manipulacya z posyłkami; wreszcie wszystkie mosty, które od środka przystanku, w którym nie odbywa się wymijanie pociągów lub manipulacya z posyłkami, nie są oddalone więcej niż 200 m, a przy kolejach niższego rzędu więcej niż 100 m.

5. Przy mostach żelaznych, których konstrukcyja pomostowa leży pomiędzy bokami dźwi-

garów, mogą boki dźwigarów tylko wtenczas zastąpić poręczce, gdy mają dostatecznie gęste kraty i potrzebną wysokość ponad pomostem chodnika tak, aby ludzie spaść nie mogli.

6. Przy mostach, które mają otrzymać poręczce, należy postawić poręczce także na leżących w nawierzchni kolejowej płytach pokrywających skrzydła przyczółków.

7. Na dłuższych nowo wybudować się mających mostach z pomostem występującym umieścić należy po obydwu stronach nżyze ratunkowe w odległościach najwyżej 50 m.

8. Ściel pomostowa ma sięgać aż do końca istniejących poręczy i ma być w sposób pewny zabezpieczona przeciwko zerwaniu przez wiatr. Na brzegu ścieli pomostowej umieścić należy listwy krawędziowe. We wszystkich przypadkach należy co do wysokości i szerokości postarać się także o odpowiednie przejście pomiędzy pomostem mostowym a przytykającą nawierzchnią nasypu.

9. Dolna krawędź dźwigarów wszystkich mostów ponad rzekami i potokami górskimi nie ma leżeć z reguły niżej niż 1 m ponad znanym miejscowym najwyższym stanem wody, a najniższa część łożysk mostów żelaznych nie ma być umieszczoną ile możności niżej niż 0·5 m ponad tym stanem wody.

10. Przy mostach, których dolna krawędź konstrukcyi nie leży więcej niż 2 m ponad profilem wolnego przejazdu znajdującej się pod nim kolei parowej, należy postarać się o odpowiednie zabezpieczenie ewentualnych drewnianych części składowych przeciw zapaleniu.

11. Przy mostach drewnianych o długości zwyż 20 m ustawić należy kadzie na wodę i napętniać je w czasie wolnym od mrozów.

12. Mosty kratowe o pomoście występującym lub wgłębionym, których dolne krawędzie leżą tak wysoko ponad naziemem lub ponad wodą, że badania części dźwigarowych nie można bez niebezpieczeństwa dokonać z drabin, zaopatrzyć należy w kładki i wózki pod konstrukcją. Tak samo zaopatrzyć należy w wózki pod konstrukcją także mosty kratowe o pomostach zawieszonych u dołu dźwigarów lub pomiędzy bokami tychże w tym razie, gdy wskutek rodzaju konstrukcyi ścieli pomostowej nie można dokonać badania dolnych części dźwigarów z pomostu. Przy mostach wybudowanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia można używać do badania także wiszących rusztowań.

§ 6.

Środki bezpieczeństwa przy mostach na gościńcach i na drogach.

1. Wszystkie mosty na gościńcach i drogach otrzymają w tym razie, gdy ściany dźwigarów nie wystarczają dla ochrony osób i wozów używających

mostu, gęsto kratowane poręczce, które przy nowych budowach nie mogą być niższe niż 1·1 m, a na przyczółkach muszą być postawione także na leżących w nawierzchni gościńca płytach pokrywających skrzydła przyczółków. Wyjątki są dopuszczalne tylko przy małych przepustach o świetle do 10 m bez równoległych skrzydeł, gdzie można postawić także pacholki.

2. Dolna krawędź dźwigarów mostowych musi być umieszczoną co najmniej 0·5 m ponad znanym miejscowym najwyższym stanem wody. Przy mostach kolejowych nadtorowych każdego rodzaju musi znajdować się między dolną krawędzią dźwigarów a profilem wolnego przejazdu znajdującą się pod nimi kolei wolne miejsce, wynoszące co najmniej 0·3 m we wszystkich miejscach.

3. Przy mostach, których dolna krawędź dźwigarów nie leży więcej niż 2 m ponad profilem wolnego przejazdu znajdującą się pod nimi kolei parowej, należy postarać się o odpowiednie zabezpieczenie ewentualnych drewnianych części składowych przeciw zapaleniu.

4. Działanie zmian temperatury na żelazne belki mostowe należy uwzględnić na łożyskach przez odpowiednie urządzenia.

5. Przy chodnikach należy schody ponad 4·0 m wysokie zaopatrzyć w podesty.

6. Żelazne mosty na gościńcach i drogach należy zaopatrzyć wedle potrzeby w kładki i wózki pod konstrukcją, gdy zachodzą okoliczności przytoczone w § 5, ustępie 12.

§ 7.

Obciążenie mostów kolei żelaznych, mostów na gościńcach i drogach.

A. Wspólne postanowienia.

1. Obciążenie stanowiące podstawę obliczenia składa się z ciężaru własnego mostu wraz z innym stałym obciążeniem (obciążenie stałe) i z ciężaru zmiennego spowodowanego pojazdami i nagromadzeniem ludzi (obciążenie niestałe, ruchome).

2. Oprócz tych obciążeń uwzględnić także należy parcie wiatru, zmiany temperatury, a przy mostach kolejowych także i działanie spowodowane przez boczne wahania pojazdów, przez siłę odśrodkową i siły wywołane wskutek hamowania.

3. Przy przyczółkach i filarach uwzględnić należy w danym razie także działanie przyległych sklepień, ciśnienia ziemi i wody i uderzeń wody.

4. Za podstawę obliczenia ciężaru własnego konstrukcyi mostowej i obciążenia stałego służą dla pojedynczych materiałów budowlanych następujące jednostki wagi, a mianowicie:

dla 1 m ³ żelaza kutego (Schweißbeisen)	. 7·80 ton
„ „ żelaza kowalnego (Flußbeisen)	. 7·85 „
„ „ surowego żelaza lanego (Roh-eisenguß) 7·30 „

dla 1 m ³ stali	7·90 ton
" " ołowiu	11·40 "
" " drzewa (świerkowego, modrzewiowego, jodłowego, sosnowego)	0·90 "
" " drzewa (dębowego i bukowego)	1·00 "
" " kostek drewnianych do brukowania	1·10 "
" " piasku	1·60 "
" " szutru	1·90 "
" " gliny, ziemi	1·80 "
" " bruku kamiennego wedle gatunku kamienia	2·50 do 3·00 "
" " asfaltu lanego	1·20 "
" " muru z kamienia ciosowego	2·60 "
" " muru z kamienia łamanego i to z wapienka	2·40 "
" " " " " " z piaskowca	2·20 "
" " muru z cegieł	1·60 "
" " muru z klinkera	1·90 "
" " muru z betonu	2·00 do 2·50 "

5. Zmiany temperatury uwzględnić należy dla granic temperatury pomiędzy — 25 a + 45° C.

6. Parcie wiatru oblicza się przyjmując poziome ciśnienie boczne wynoszące 270 kg na meter kwadratowy mostu nieobciążonego a 170 kg na meter kwadratowy mostu obciążonego i z tych dwu obliczeń wstawią się w rachunek działanie niekorzystniejsze.

7. Obliczenie powierzchni wystawionych na parcie wiatru następuje według następujących postanowień:

a) Przy mostach nieobciążonych liczy się wystawione na działanie wiatru powierzchnie jednego boku dźwigara i pomostu, tudzież część powierzchni drugiego boku dźwigara. Tę ostatnią część oblicza się na 0·2, 0·4, 1·0 powierzchni drugiego boku dźwigara, jeżeli stosunek miejsc wolnych krat pierwszego boku dźwigara do całej powierzchni tego boku wynosi 0·4, 0·6, 0·8. Ilości wpadające pomiędzy dwie wartości wstawić należy według prawidła linii prostej.

b) Przy mostach obciążonych należy z powierzchni konstrukcji dźwigarowej, obliczonej według postanowień powyższego ustępu a), uwzględnić tylko część niepokrytą przez obciążenie niestałe (ruchome), a jako powierzchnię tego obciążenia niestałego wystawioną na parcie wiatru przyjąć przy mostach kolei żelaznych pełny prostokąt posuwający się 0·5 m ponad szyną, który to prostokąt jest przy kolejach o pełnej szerokości toru i przy kolejach wąskotorowych z wózkami do przewożenia pojazdów pełnotorowych 3·0 m, a przy innych kolejach wąskotorowych 2·0 m wysoki; przy mostach drogowych i chodnikach przyjmując natomiast należy pełny prostokąt posuwający się, 2·0 m wysoki, jako znajdujący się bezpośrednio nad pomostem.

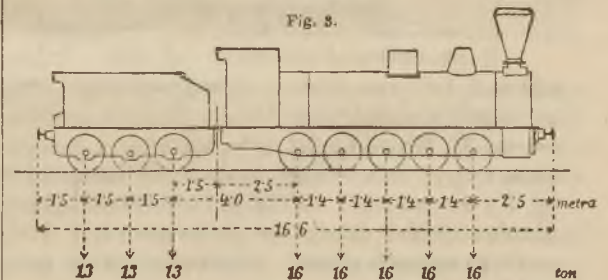
8. Wytrzymałość każdego mostu na parcie wiatru wykazać należy tak dla stanu obciążonego jak i nieobciążonego. Za podstawę tego obliczenia przyjąć należy przy kolejach o pełnej szerokości toru, tudzież przy kolejach o szerokości toru 760 mm z wózkami do przewożenia pojazdów pełnotorowych wozy o ciężarze 1·5 ton na meter bieżący (łącznie z długością zderzaków), przy innych kolejach o szerokości toru 760 mm wozy o ciężarze 1·0 tony na meter bieżący (łącznie z długością zderzaków), a przy mostach na gościńcach i na drogach obciążenie niestałe 200 kg na metr bieżący, działające na oś mostu.

B. Obciążenie niestałe (ruchome) nowo budować się mających mostów kolei żelaznych.

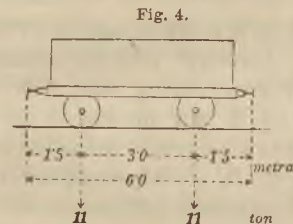
9. Jako obciążenie niestałe celem obliczenia najwyższych sił działających przyjąć należy dla dźwigarów mostowych z żelaza kutego lub kowalnego — o ile przedłożenie osobnego schematu obciążenia nie jest wyraźnie przepisaniem w myśl § 2, ustępu 1 f) — idealny pociąg, który ma być złożony w sposób opisany w następujących ustępach 10 do 14.

I. Norma obciążenia.

10. Dla kolei o pełnej szerokości toru: dwie lokomotywy z tendrami przedstawione na figurze 3 i z jednej strony dołączone wozy według figury 4.

Ciężar lokomotywy wraz z tendrem 119 ton.

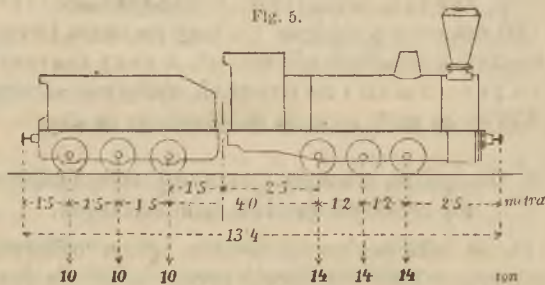

Ciężar wozu na meter bieżący wraz z długością zderzaków 3·67 ton.

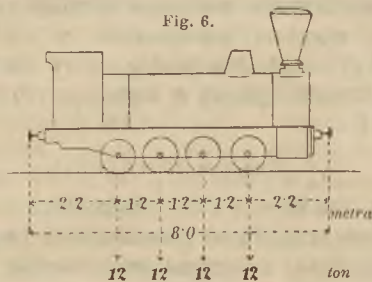
O ile mniej aniżeli pięć osi z odstępami od siebie po 1·4 m, z których jedną na miejscu najniekorzystniejszym przyjąć należy z obciążeniem 20 ton, a inne z obciążeniem 16 ton, dają większe działanie, aniżeli lokomotywa wyżej przedstawiona, natenczas należy dla obliczenia małych mostów tudzież dźwigarów poprzecznych i dźwigarów progowych przyjąć za podstawę ten przypadek obciążenia.

II. Norma obciążenia.

11. Dla takich kolei o pełnej szerokości toru, dla których nie jest przepisana powyższa I norma obciążenia: dwie lokomotywy z tendrami przedstawione na figurze 5 lub dwie lokomotywy z tendrami przedstawione na figurze 6 i w obudwu przypadkach dołączone z jednej strony wozy według figury 4. Mosty mają odpowiadać obydwu rodzajom lokomotyw.

Ciężar lokomotywy wraz z tendrem 72 ton.

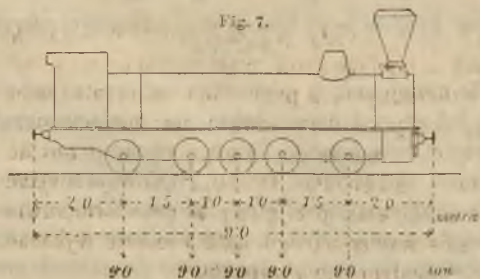
Ciężar lokomotywy 48 ton.

O ile dwie osie oddalone od siebie 1-2 m, z których jedną na miejscu niekorzystniejszym przyjąć należy z obciążeniem 16 ton, a drugą z obciążeniem 14 ton, albo też tylko jedna oś z obciążeniem 16 ton, dają większe działanie niż lokomotywy fig. 5 i 6. natenczas należy dla obliczenia małych mostów tuzież dźwigarów poprzecznych i dźwigarów progowych przyjąć najniekorzystniejszy przypadek obciążenia.

III. Norma obliczenia.

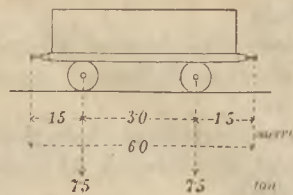
12. Dla kolei o szerokości toru 760 mm: dwie lokomotywy z tendrami, przedstawione na figurze 7 i dołączone z jednej strony wozy, a to

- według fig. 8, gdy nie używa się wózków do przewożenia pojazdów pełnotorowych lub
- według fig. 9, gdy używa się wózków do przewożenia pojazdów pełnotorowych.

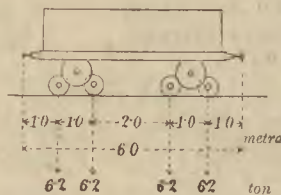
Ciężar lokomotywy 45 ton.

Fig. 8.

Ciężar wozu na meter bieżący wraz z długością zderzaków 2.5 ton.

Fig. 9.

Ciężar wozu na meter bieżący wraz z długością zderzaków 4.15 ton.

13. We wszystkich przypadkach, podanych w ustępach 10 do 12, gdy jedna tylko lokomotywa z wożami dołączonymi z jednej strony wywołuje większe działanie, należy przyjąć ten ostatni rodzaj obciążenia.

14. Lokomotywy należy dla każdej części dźwigara postawić w najniekorzystniejszym co do obciążenia miejscu, aby uzyskać ile możności jak największe działanie.

15. Gdy dźwigary żelazne wystawione są na tłuczenie pojazdów wprost t. j. bez przewodników elastycznych, natenczas należy działanie obciążenia niestałego zwiększyć o 10%.

16. Za podstawę obliczenia dźwigarów z drzewa i drewnianych progów mostowych przyjąć należy jako obciążenia niestałe te najniekorzystniej działające pojazdy, które ze względu na nawierzchnię i na żelazne dźwigary mostowe kursować będą na odnośnej linii kolejowej.

17. Dla obliczenia mostów, których dźwigary spoczywają wolno na dwu podporach, można obliczyć największe momenty ugięcia i siły poprzeczne bezpośrednio według wartości liczbowych, zawartych w dodatku 8 tablic a) do b), a które to wartości obliczono według powyższych norm obciążenia.

18. Przy dźwigarach, spoczywających na więcej niż na dwu podporach, tuzież przy dźwigarach łukowych przyjąć należy kilka pociągów w najniekorzystniejszym położeniu celem obliczenia największych możliwych działań.

19. Konstrukcyje enodników przy mostach kolei żelaznych, których z reguły używa tylko służba kolejowa, obliczać należy z obciążeniem 340 kg na meter kwadratowy powierzchni. Przytem można

przyjąć, że obciążenie to nie występuje równocześnie z ciężarem pociągu. Gdy konstrukcyje chodnika są przeznaczone także dla jadącej publiczności, natomiast przy obliczeniu należy obciążenie 400 kg na meter kwadratowy powierzchni. występujące równocześnie z ciężarem pociągu.

20. Przy obliczeniu konstrukcyi chodników, przeznaczonych do ogólnego użytku, wybrać należy obciążenie stosownie do postanowień ustępów 31 do 35 tego paragrafu i uwzględnić je jako współdziałające z ciężarem pociągu.

21. Przy mostach w łukach należy także uwzględnić wpływ wyższej szyny zewnętrznej, położeniu toru i siłę odśrodkową. Punkt zaczepienia siły odśrodkowej przyjmą należy przy kolejach o pełnej szerokości toru i przy kolejach wąskotorowych z wózkami do przewozu pojazdów pełnotorowych 1·5 m, przy innych kolejach wąskotorowych 0·8 m nad wysokością szyny.

Przy obliczeniu siły odśrodkowej przyjmą należy za podstawę następujące chyżości:

- a) Dla kolei o pełnej szerokości toru według I normy obciążenia w łukach o promieniu
200 m i mniej	15 sek. m
350 „	20 „ „
500 „	25 „ „
700 „ i więcej	30 „ „
- dla mostów na stacyach tudzież na spadkach wynoszących 20‰ i wyżej nie należy jednak przyjmować wyższych chyżości niż 20 sek. m.
- b) Dla kolei o pełnej szerokości toru według II normy obciążenia w łukach o promieniu
100 m	10 sek. m
200 „	15 „ „
300 „ i wyżej	18 „ „
- c) Dla kolei o szerokości toru 760 mm według III normy obciążenia w łukach o promieniu
50 m	7 sek. m
100 m i wyżej	10 „ „
- Ilości wpadające pomiędzy dwie wartości przyjmą należy według prawidła linii prostej.

Przytem może odpaść podwyższenie ciężaru pojedynczych osi lokomotywy.

22. Wpływy sił poziomych, wywołanych przez boczne wahania lub boczne ciśnienia pojazdów na mosty leżące na szlaku prostym, względnie w łukach, uwzględnić należy na jeden tor jako 0·05 część pionowych działań osi lokomotywy pociągu odnośnej normy obciążenia. Punkty zaczepienia tych sił poziomych przyjmą należy jako leżące w wysokości szyny, a przy ich obliczeniu nie potrzeba podwyższać ciężaru pojedynczych osi lokomotywy.

23. Przy mostach na szlakach kolejowych o spadku większym niż 10‰, tudzież przy mostach, które leżą na stacyach, przystankach lub na przy-

głych przestrzeniach, gdzie się hamuje, należy przyjąć działanie sił wywołanych wskutek hamowania jako 0·10 ciężaru pociągu.

C. Obciążenie niestałe (ruchome) istniejących mostów kolei żelaznych.

24. Zarządy kolejowe winne zbadać zapomocą obliczenia wszystkie swe mosty, wybudowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, biorąc za podstawę utworzone dla każdego toru pociągi złożone z dwu najniekorzystniej działających lokomotyw odnośnej linii i z dołączonych z jednej strony najcięższych wozów towarowych, tudzież przyjmując i inne obciążenia wymienione w ustępach 5, 6, 7, 8, 21 (z tem ograniczeniem, że uwzględnią się tylko rzeczywiście miejsce mające najwyższe chyżości) 22 i 23 tego paragrafu. Przytem wolno przyjmą, że działanie parcia wiatru nie występuje równocześnie z bocznymi wahaniami lub z bocznymi ciśnieniami, tak, że uwzględnić należy tylko to działanie, które jest większe. Gdyby przy przewożeniu lokomotyw zimnych lub na pół ogrzanych według istniejących w tym względzie w zarządzie kolejowym przepisów włączania okazały się działania niekorzystniejsze, to należy je także uwzględnić.

25. Za najwyższy ciężar wozu przyjmuje się przy kolejach o pełnej szerokości toru ciężar 3·1 ton na meter bieżący. Przy innych kolejach należy uwzględnić przy obrachunku dodatkowym rzeczywiście kursujące najcięższe wozy towarowe.

26. Przy kolejach wąskotorowych z wózkami do przewożenia pojazdów pełnotorowych należy odpowiednio do przepisów włączania uwzględnić w obrachunku dodatkowym także wozy do przewożenia wozów pełnotorowych.

27. Przy dźwigarach, spoczywających na więcej niż na dwu podporach i przy dźwigarach łukowych wolno uwzględnić tylko te przyjęte obciążenia, które są możliwe bez dzielenia pociągu; jednak trzeba przytem uwzględnić dla tych miejsc, których teoretycznie nie należałoby obciążać, przy kolejach o pełnej szerokości toru wozy o ciężarze 1·0 ton, a przy kolejach o szerokości toru 760 mm wozy o ciężarze 0·7 ton na meter bieżący łącznie z długością zderzaków.

28. Do badania konstrukcyi chodników mają zastosowanie postanowienia ustępów 19 i 20 tego paragrafu.

29. Gdyby istniały już obliczenia dźwigarów mostowych z obciążeniami niekorzystniejszymi od powyżej oznaczonych, a przeto było stwierdzonem, że dźwigary odpowiadają zawsze jeszcze postanowieniom § 8 F, natomiast może odpaść ponowne badanie rachunkowe. Rzeczywiście niekorzystniejsze działanie obciążenia przyjętego w przeciwieństwie do faktycznie występującego, należy jednak wykazać w każdym pojedynczym przypadku.

D. Obciążenie niestale (ruchome) nowo wybudować się mających mostów na gościńcach i drogach.

30. Zaliczenie mostów na gościńcach i drogach, kładek, dalej konstrukcyi chodników przy mostach kolei żelaznych do jednej z następujących klas, tudzież rozprawy co do postawionych ewentualnie wyższych wymagań w przypadkach wyjątkowych lub co do żądanych ułatwień pod względem obciążeń unormowanych w następujących ustępach 33, 34 i 35 przeprowadzić należy z reguły przy obchodzie administracyjnym lub przy innem dochodzeniu

31. Najwyższe siły działające a pochodzące z obciążenia niestalego zbadać należy wogóle biorąc za podstawę następujące obciążenia przykładowe, a mianowicie:

- przyjmując największe możliwe nagromadzenie wozów na torze, a równocześnie natłok ludzi na chodnikach i na pozostałej części toru,
- przyjmując natłok ludzi tak na chodnikach jak i na torze,
- przy klasach mostów unormowanych w ustępach 33 i 34 przyjmując parowy walec drogowy przy równoczesnem obciążeniu reszty powierzchni mostu według ustępu 31 a.

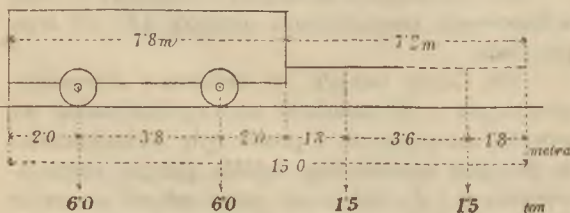
W każdym pojedynczym przypadku i dla każdej pojedynczej części dźwigarowej przyjąć należy z powyższych ten rodzaj obciążenia, który jest niekorzystniejszy.

32. Wszystkie mosty na gościńcach i drogach wraz z kładkami i konstrukcyami chodników przy mostach kolei żelaznych dzieli się na trzy klasy, dla których ustanawia się normalne obciążenia podane w następujących ustępach 33, 34 i 35, o ile wyjątkowo nie wydano osobnych przepisów.

33. Mosty pierwszej klasy:

- Wozy ciężarowe czterokołowe, całkowitej wagi po 12 ton, długości (bez dyszla) 7·8 m, szerokości 2·5 m, z rozstawą osi 3·8 m, z rozstawą kół 1·6 m, zaprzężone 4 końmi ważącymi razem 3 tony na 7·2 m długości, jak fig. 10.
- Natłok ludzi 460 kg na 1 m².

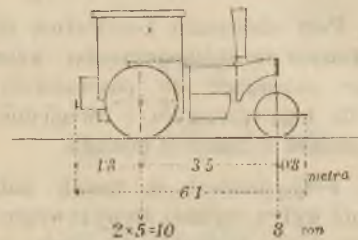
Fig. 10.

- Parowy walec drogowy całkowitej wagi 18 ton (z czego przypada 8 ton na walec przedni a po 5 ton na każdy z obu walców tylnych),

długości 6·1 m, całkowitej szerokości 2·5 m, z rozstawą osi 3·5 m, z wolną rozstawą walców tylnych 1·3 m, o szerokości walca przedniego 1·4 m, a każdego walca tylnego 0·5 m, jak fig. 11.

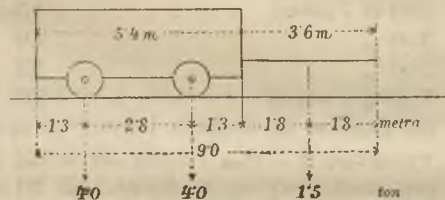
Fig. 11.

34. Mosty drugiej klasy:

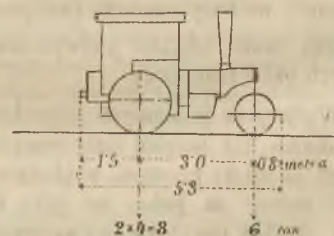
- Wozy ciężarowe 4-kołowe, całkowitej wagi po 8 ton, długości (bez dyszla) 5·4 m, szerokości 2·4 m, z rozstawą osi 2·8 m, z rozstawą kół 1·5 m, zaprzężone parą koni ważącą 1·5 ton na długości 3·6 m, jak fig. 12.
- Natłok ludzi 400 kg na 1 m².

Fig. 12.

- Parowy walec drogowy całkowitej wagi 14 ton (z czego przypada 6 ton na walec przedni, a po 4 tony na każdy z obu walców tylnych), długości 5·3 m, całkowitej szerokości 2·4 m, z rozstawą osi 3·0 m, z wolną rozstawą walców tylnych 1·1 m, o szerokości walca przedniego 1·2 m, a każdego walca tylnego 0·4 m, jak fig. 13.

Fig. 13.

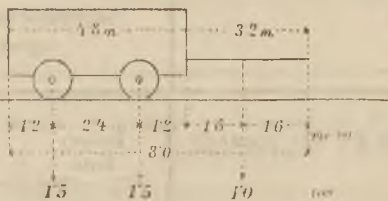

35. Mosty trzeciej klasy:

- Wozy ciężarowe 4-kołowe, całkowitej wagi po 3 ton, długości (bez dyszla) 4·8 m, szerokości 2·3 m, z rozstawą osi 2·4 m, z rozstawą kół 1·4 m, zaprzężone parą koni ważącą 1 tonę na długości 3·2 m, jak fig. 14.

b) Natłok ludzi 340 kg na 1 meter kwadratowy.

Fig. 14.

36. Poręcze obliczyć należy, przyjmując poziome ciśnienie boczne na poręcze, wynoszące 40 kg na meter bieżący.

37. Rozdzielenie ciśnienia kół uwzględnia się, przyjmując, że ciśnienie na pomoście szutrowanym lub betonowanym o średniej wysokości „h” wierzchniej warstwy rozdziela się na szerokość $10 + 2h$ w centymetrach a, jeżeli nad wierzchnią warstwą

leżą ewentualnie kamienie brukowe o szerokości „b”, na szerokość „ $b + 2h$ ”. Przy użyciu żelaza pokładowego należy „h” przyjąć w połowie jego wysokości.

E. Obciążenie niestale (ruchome) istniejących mostów na gościńcach i drogach.

38. Zarządy kolejowe winne zbadać zapomocą obliczenia wszystkie mosty i kładki, wybudowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, biorąc za podstawę najniekorzystniejsze obciążenie niestale, rzeczywiście miejsce mające, tudzież inne obciążenia wyżej podane.

39. Co do obliczeń ewentualnie już istniejących, mają zastosowanie postanowienia zawarte w ustępie 29 tego paragrafu.

§ 8.

Dopuszczalne natężenie materjałów budowlanych i gruntu pod budowę.

A. Żelazo i stal.

1. Przy mostach kolei żelaznych największe natężenia żelaza i stali w kilogramach na jeden centymeter kwadratowy przekroju użytecznego, t. j. pozostającego po odtrąceniu obszarów dziur nitowych i obszarów nieczynnych, nie mogą przekraczać wartości skrajnych, podanych w następującej tabeli.

Oznaczenie obciążenia i rodzaj natężenia	Dopuszczalne najwyższe natężenie kg/cm^2	
	Żelazo kute	Żelazo kowalne
a) Przyjmując obciążenia określone w § 7 dla mostów kolei żelaznych z wyłączeniem działań wywołanych przez wiatr, boczne wahanie, boczne ciśnienia i siły wskutek hamowania.		
1. Natężenie przy ciągnięciu lub naciskaniu		
przy rozpiętościach od 0 m do 10 m według formułki	700+2 l	750+5 l
„ „ „ 10 „ „ 20 „ „ „	700+2 l	760+4 l
„ „ „ 20 „ „ 40 „ „ „	700+2 l	800+2 l
„ „ „ 40 „ „ 80 „ „ „	720+1.5 l	840+ l
„ „ „ 80 „ „ 120 „ „ „	760+ l	840+ l
„ „ „ 120 „ i wyżej „ „ „	820+0.5 l	840+ l
do najwyższej	900	1000
W formułkach tych oznacza „l” rozpiętość dźwigarów w metrach. Przy filarach i słupach uważać należy „l” jako średnią rozpiętości przyległych przeseł mostu. Przy dźwigarach poprzecznych i podłużnych przyjąć należy za „l” rozpiętość tych dźwigarów, przy konsolach podwójną ich długość.		
2. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity	500	600
3. Natężenie nitów przy ścinaniu:		
α) tylko w jednym kierunku	600	700
β) we więcej kierunkach (odnosi się także do nitów dźwigarów pomocowych)	500	600
4. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu pomnożona przez grubość blachy)	1400	1600

Oznaczenie obciążenia i rodzaj natężenia	Dopuszczalne najwyższe natężenie kg/cm^2	
	Żelazo kute	Żelazo kowalne
b) Przyjmując wszystkie obciążenia określone w § 7 dla mostów kolei żelaznych.		
5. Natężenie przy ciągnięciu lub naciskaniu	1000	1200
6. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity	600	700
7. Natężenie nitów przy ścinaniu	700	800
8. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu pomnożona przez grubość blachy)	1600	1800
9. Natężenie części z surowego żelaza lanego (Roheisenguß), którego nie wolno jednak używać do żadnej części konstrukcyi wolno noszącej:		Surowe żelazo lane (Roheisenguß)
α) przy naciskaniu		700
β) przy wyłącznem ciągnięciu		200
γ) przy ciągnięciu naginającym		250
10. Natężenie części ze stali kowalnej (Flußstahl) w łożyskach mostu w razie wygięcia przy ciągnięciu lub naciskaniu		Stal kowalna (Flußstahl) 1000

2. Przy mostach na gościńcach, na drogach, przy kładkach, dalej przy konstrukcyach chodników przy mostach kolei żelaznych największe natężenia żelaza i stali w kilogramach na jeden centymeter kwadratowy przekroju użytecznego, t. j. pozostającego po odtrąceniu obszarów dziur nitowych i obszarów nieczynnych, nie mogą przekraczać wartości skrajnych, podanych w następującej tabeli.

Oznaczenie obciążenia i rodzaj natężenia	Dopuszczalne najwyższe natężenie kg/cm^2	
	Żelazo kute	Żelazo kowalne
a) Przyjmując obciążenia określone w § 7 dla mostów na gościńcach i na drogach, tudzież dla konstrukcyi chodników z wyłączeniem działań wywołanych przez wiatr.		
1. Natężenie przy ciągnięciu i naciskaniu do najwyższej	$750 + \frac{2}{900} l$	$800 + \frac{3}{1050} l$
W formułkach tych oznacza „ <i>l</i> ” rozpiętość dźwigarów w metrach. Przy filarach i słupach uważać należy „ <i>l</i> ” jako średnią rozpiętości przyległych przęseł mostu. Przy dźwigarach poprzecznych i podłużnych przyjąć należy za „ <i>l</i> ” rozpiętość tych dźwigarów, przy konsolach podwójną ich długość.		
2. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity	500	600
3. Natężenie nitów przy ścinaniu:		
α) tylko w jednym kierunku	600	700
β) we więcej kierunkach (odnosi się także do nitów dźwigarów pomostowych)	500	600
4. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu pomnożona przez grubość blachy)	1400	1600
Dla natężenia konstrukcyi poręczy mają zastosowanie najwyższe wartości, podane w punkcie 1. tej tabeli.		

Oznaczenie obciążenia i rodzaj natężenia	Dopuszczalne najwyższe natężenie <i>kg/cm²</i>	
b) Przyjmując wszystkie obciążenia, określone w § 7 dla mostów na gościńcach i drogach.	Żelazo kute	Żelazo kowalne
5. Natężenie przy ciągnięciu lub naciskaniu	1000	1200
6. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity	600	700
7. Natężenie nitów przy ścinaniu	700	800
8. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu pomnożona przez grubość blachy	1600	1800
9. Natężenie części z surowego żelaza lanego (Roheisenguß), którego nie wolno jednak używać do żadnej części konstrukcyi wolno noszącej:	Surowe żelazo lane (Roheisenguß)	
α) przy naciskaniu	700	
β) przy wyłącznem ciągnięciu	200	
γ) przy ciągnięciu naginającym	250	
10. Natężenie części ze stali kowalnej (Flußstahl) w łożyskach mostów w razie wygięcia przy ciągnięciu lub naciskaniu	Stal kowalna (Flußstahl) 1000	

3. Przy mostach, które mają służyć tak dla ruchu kolejowego jak i drogowego, należy stosować analogicznie postanowienia ustępów 1 i 2 tego paragrafu.

4. Dla mostów na kolejach, poruszanych za pomocą elektryczności lub zapomocą innych maszyn brać należy dopuszczalne natężenia według tabeli ustępu 1, zaś na kolejach poruszanych siłą zwierzęcą lub zapomocą lin według tabeli ustępu 2 tego paragrafu.

5. Te części dźwigarów mostów kolejowych, mostów na gościńcach i drogach tudzież konstrukcyi chodników, które podlegają naciskaniu, należy ochraniać od wywichania.

6. Nie potrzeba z reguły uwzględniać osobno napięć drugorzędnych, które powstają przy mostach żelaznych przez sztywność połączeń węzłowych, przez ściśle przyleganie dźwigarów kolejowych między sobą i do głównych dźwigarów, przez tarcie w przegubach i w łożyskach, tudzież przez inne okoliczności; jeżeli jednak jest to w pojedynczych przypadkach potrzebnem, natenczas należy wykazać natężenia tem spowodowane, a przekroczenie granic dopuszczalnych natężeń, określonych w ustępach 1 i 2 tego paragrafu, spowodowane przez napięcia drugorzędne, podlega w każdym pojedynczym przy padku osobnemu przyzwoleniu.

7. Z reguły nie należy dla mostów kolejowych wykonywać konstrukcyi żelaznych, których rachunkowe napięcia elastyczne pod wpływem obciążenia niestałego (ruchomego) wynosi więcej, niż jedną tysięczną część rozpiętości.

B. Drzewo.

8. Przy mostach kolejowych, przy mostach na gościńcach i drogach, tudzież przy konstrukcyach chodników natężenie drzewa, spowodowane działaniem wszystkich prostopadłych obciążeń (z wyłączeniem sił prostopadłych, spowodowanych przez wiatr) nie może przekraczać 80 *kg* przy ciągnięciu lub naciskaniu w kierunku włókien, 10 *kg* przy ścinaniu równoległym do kierunku włókien, a 20 *kg* przy ścinaniu prostopadłym do kierunku włókien — na jeden centymeter kwadratowy. Przy działaniu wszystkich obciążeń (a więc także i sił poziomych) dopuszcza się powiększenia tych wartości skrajnych aż do 90 *kg*, względnie aż do 15 i 30 *kg* na centymeter kwadratowy.

9. Przy dźwigarach z drzewa, złożonych z dwu lub więcej belków (dźwigary zaklinowane lub ząbione) oblicza się moduł bezwładności całego przekroju poprzecznego dźwigara

przy 2 belkach ząbionych tylko na	80%
" 3 " " " " " " "	60%
" 2 " zaklinowanych " " " "	70%
" 3 " " " " " " "	50%

10. Dla prowizoryów z drzewa, które nie mają być dłużej używane, niż sześć miesięcy, dopuszczalne jest przy działaniu wszystkich prostopadłych obciążeń (z wyłączeniem sił prostopadłych, spowodowanych przez wiatr) natężenie przy ciągnięciu lub naciskaniu w kierunku włókien, wynoszące 120 *kg* na centymeter kwadratowy; jeżeli zaś prowizoryów tych używać się ma dłużej i to aż do dwu lat, w takim razie należy powyżej oznaczoną granicę natężenia zmniejszyć co najmniej na 100 *kg*.

Jako dopuszczalne najwyższe natężenie przy ścinaniu równoległym lub prostopadłym do kierunku włókien przyjąć należy — w obydwu przypadkach czasu trwania używania — 15 *kg*, względnie 30 *kg* na centymeter kwadratowy.

Provizorya z drzewa, których ma się używać dłużej, niż dwa lata, podlegają postanowieniom powyższego ustępu 8.

11. Wszystkie części z drzewa przy mostach kołowych, przy mostach na gościńcach i drogach, tudzież przy konstrukcjach chodników, które podlegają naciskaniu, należy ochraniać od wywichania.

C. Mury filarów i przyczółków.

12. Najwyższe naciskanie na centymeter kwadratowy powierzchni przekroju muru, narażonej na działanie, nie może przekraczać następujących wartości skrajnych.

Rodzaj muru i betonu	Dopuszczalne najwyższe natężenie <i>kg/cm²</i>
Mur na zaprawie ze sztucznego cementu portlandzkiego.	
1. Mur z kamienia ciosowego (z uwzględnieniem postanowień ograniczających następującego ustępu <i>a</i>)	30
2. Ciosy łożyskowe (z uwzględnieniem postanowień ograniczających następujących ustępów <i>a</i>) i <i>b</i>)	50
3. Mur warstwowy	15
4. Mur z kamienia łamanego (czysty albo obłożony, przy wielkich wysokościach zaopatrzone także w przebiegające pokłady muru z kamienia ciosowego lub warstwowego)	10
5. Mur z cegieł szlamowanych najlepszego gatunku, z łuk zwanych cegieł podwójnie szlamowanych lub cegieł filarowych	12
6. Mur z klikerów najlepszego gatunku	20
7. Beton mieszany w stosunku 500 <i>kg</i> cementu na 1 <i>m³</i> piasku i szutru (objętościowy stosunek mieszania 1 : 3)	18
8. Beton mieszany w stosunku 325 <i>kg</i> cementu na 1 <i>m³</i> piasku i szutru (objętościowy stosunek mieszania 1 : 5)	12
9. Beton mieszany w stosunku 225 <i>kg</i> cementu na 1 <i>m³</i> piasku i szutru (objętościowy stosunek mieszania 1 : 8)	8
10. Beton mieszany w stosunku 175 <i>kg</i> cementu na 1 <i>m³</i> piasku i szutru (objętościowy stosunek mieszania 1 : 10)	6

Do tabeli powyższej postanawia się:

- a*) Naciskanie na mur z kamienia ciosowego i na ciosy łożyskowe nie może w żadnym razie wynosić więcej, jak $\frac{1}{20}$ część wytrzymałości na ciśnienie odnośnego materiału kamiennego.
- b*) Przy ciosach łożyskowych należy dopuszczalne naciskanie oznaczyć ze względu na powierzchnię płyty łożyskowej dźwigaru.

e) Zaprawa dla murów (1—6) sporządzoną ma być z reguły w stosunku 500 *kg* cementu portlandzkiego na 1 *m³* czystego, sypkiego, cienkoziarnistego piasku (objętościowy stosunek mieszania 1 : 3). Inne stosunki mieszania, przedstawione na podstawie prób zaprawy, podlegają przyzwoleniu Ministerstwa kolei żelaznych.

d) Stosunek zmieszania piasku i szutru przy betonie (7—10) zastosować się mający, oznaczyć należy zawsze przez próby betonu celem osiągnięcia ile możliwości równomiernie gęstej mieszanki.

e) Muru z betonu nie wolno obciążać dźwigarami lub ruchem prędzej niż cztery tygodnie po ukończeniu.

D. Inne materiały budowlane.

13. Dopuszczalne natężenie materiałów budowlanych, o których niema mowy w ustępach 1 do 12 tego paragrafu, należy uzasadnić w każdym pojedynczym przypadku, przedkładając odnośny projekt i podlega ono osobnemu przyzwoleniu

E. Grunt pod budowę.

14. Jakość gruntu pod budowę zbadać należy zapomocą sondowania, a w razie potrzeby zapomocą pilotowania próbnego, a na każdy sposób udowodnić należy, że grunt pod budowę posiada dostateczną wytrzymałość także i ze względu na spodziewane największe ciśnienie krawędzi. W projekcie uwzględnić należy dopuszczalne natężenia, podane w następującej tabeli.

Rodzaj gruntu	Dopuszczalne obciążenie <i>kg/cm²</i>
1. Miękkaglinka (Ton) i bardzo wilgotny, cienkoziarnisty grunt piaszczysty	do 1·0
2. Głina (Lehm) średnio zbita glina i grunt piaszczysty średnio wilgotny lub zawierający wiele glinki lecz suchy	„ 2·0
3. Il (Tegel), zbita glina i grunt piaszczysty, zawierający mało glinki	„ 4·0
4. Zbity, gruby piasek, dalej żwir i szuter	„ 6·0

Odstąpienia od powyższych granic obciążenia, tudzież dopuszczalne obciążenia innych rodzaj gruntu podlegają przyzwoleniu Ministerstwa kolei żelaznych.

F. Osobne postanowienia co do istniejących mostów kolei żelaznych, mostów na drogach i gościńcach.

15. Przy mostach z żelaza kutego lub kowalnego, zbudowanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, największe natężenie żelaza

i stali w kilogramach na jeden centymeter kwadratowy przekroju użytecznego, t. j. pozostającego po odtrąceniu obszarów dziur nitowych i obszarów nieczynnych, nie mogą przekraczać wartości skrajnych, podanych w następującej tabeli.

Oznaczenie obciążenia i rodzaj natężenia	Dopuszczalne najwyższe natężenie kg/cm^2	
a) Przyjmując obciążenia określone w § 7, ustępach 24 do 28 i 35 z wyłączeniem działań wywołanych przez wiatr, boczne wahanie, boczne ciśnienia i sily wskutek hamowania:	Żelazo kute lub kowalne	
1. Natężenie przy ciągnięciu i naciskaniu		
przy rozpiętościach do 30 m		950
nad 30 „		920 + l
W formule tej oznacza „l” rozpiętość dźwigarów w metrach. Przy filarach i słupach uważać należy „l” jako średnią przyległych przęseł mostów. Przy dźwigarach poprzecznych i podłużnych, tudzież przy konsolach należy przyjąć zamiast „l” te wartości, które odpowiadają rozpiętości tych dźwigarów, względnie podwójnej długości konsol.		
2. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity		700
3. Natężenie na nity przy ścinaniu: α) tylko w jednym kierunku		800
β) w więcej kierunkach (odnosi się także do nitów dźwigarów pomostowych)		750
4. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu, pomnożona przez grubość blachy)		1750
b) Przyjmując wszystkie obciążenia określone w § 7:		
5. Natężenie przy ciągnięciu lub naciskaniu	1250	
6. Natężenie przy ścinaniu, wyjąwszy nity	800	
7. Natężenie nitów przy ścinaniu	850	
8. Naciskanie na powierzchnię otworów nitowych (średnica nitu pomnożona przez grubość blachy)	2000	
9. Natężenie części z surowego żelaza lanego (Roheisenguß), którego nie wolno jednak używać do żadnej części konstrukcyi wolno noszącej:	Surowe żelazo lane	
α) przy naciskaniu	750	
β) przy wyłącznem ciągnięciu	250	
γ) przy ciągnięciu naginającym	300	
10. Natężenie na części ze stali w łożyskach mostów w razie nagięcia przy ciągnięciu lub naciskaniu	Stal 1200	

16. Do istniejących mostów drewnianych należy stosować analogicznie postanowienia, zawarte w ustępach 8 do 13 tego paragrafu (§ 8).

17. Gdyby obliczenie wytrzymałości, zarządzone w myśl § 7 ustępów 24 do 28 i 38 wykazało przekroczenia dozwolonych najwyższych na-

tężeń, określonych w powyższych ustępach 15 i 16, natenczas winien zarząd kolejowy przedłożyć bezwzględnie Ministerstwu kolei żelaznych odpowiednie wnioski, podając jakoś materiałow, zbadaną na podstawie przeprowadzonych prób. O wyniku tego obliczenia wytrzymałości winien zarząd kolejowy zawiadomić jednocześnie także generalną inspekcję austriackich kolei żelaznych.

18. Jeżeli wzmocnienie dźwigaru mostowego już ze względu na działanie obciążeń pionowych (z wyłączeniem sił pionowych spowodowanych przez wiatr), okaże się potrzebnem i ze względu na jakość materiału możliwem, natenczas ma się ona z reguły rozciągać na cały dźwigar, a mianowicie przy uwzględnieniu obciążeń, względnie natężeń, określonych w § 7 i paragrafie niniejszym dla mostów nowo wybudować się mających. Przytem, gdy rozchodzi się o dźwigar z żelaza kutego, wolno przyjąć tylko granice natężenia ustanowione dla tego materiału, chociażby do wzmocnienia użyto żelaza kowalnego.

19. Jeżeli natomiast potrzebnem jest wzmocnienie dźwigaru żelaznego jedynie wskutek działania po nadto sił pionowych, spowodowanych przez wiatr, tudzież sił poziomych, spowodowanych przez parcie wiatru, boczne wahanie, boczne ciśnienia i hamowanie, natenczas można ograniczyć wzmocnienie przy odpowiedniej jakości materiału na części, które są za słabe, i obrać natężenie materiału według postanowień ustępu 15 tego paragrafu.

20. Gdy zajdzie potrzeba częściowego lub całkowitego odnowienia istniejących mostów drewnianych z jakiegokolwiek powodu, natenczas muszą konstruować nowe odpowiadać postanowieniom §§ 7 i 8 dla mostów nowo wybudować się mających.

21. Jeżeli dźwigar uzyskany na jednym miejscu kolei ma być znowu użytym na innym miejscu, natenczas należy go obliczyć według przepisów dla mostów nowo wybudować się mających.

22. Jeżeli istniejąca most na gościńcu ma być współużywanym dla celów kolejowych i z tego powodu potrzebuje przekształcenia lub wzmocnienia, natenczas ma to nastąpić według ustępów 18 i 19 tego paragrafu.

II. Wykonanie mostów.

§ 9.

Jakość żelaza i stali.

1. Do konstrukcyi żelaznej mostów użyć należy żelaza kutego (Schweißisen) lub żelaza kowalnego (basisches Flußeisen) i wolno do nowych dźwigarów jednego i tego samego mostu użyć albo tylko żelaza kutego albo tylko żelaza kowalnego tego samego wyrobu.

2. Łożyska mostów mają być wykonane z surowego żelaza lanego (Roheisenguß) albo ze stali lanej (Stahlguß).

3. Do wyrobu żelaza kutego dla gatunków walcowanych wolno używać tylko żelaza surowego najlepszego gatunku.

4. Gdy blachy żelaza kutego, jako przyszłe części dźwigara, mają opierać się siłom działającym nie tylko w kierunku walcowania, lecz także i w innym kierunku, natenczas należy materiał walcowany układać krzyżowo i jako blachę walcować. Blachy takie należy przy zamówieniu fabrykom żelaza osobno wskazać.

5. Gatunki walcowane, które mają być wyrabiane z żelaza kowalnego, należy walcować z wielkimi kawałków. Po wywalcowaniu unikać należy nagłego lub nierównomiernego ochłodzenia.

6. Tak żelazo kute jak i kowalne musi mieć jednostajną spoiłość, dać się dobrze szlachować, mieć gładką powierzchnię i nie może być ani zimnokruczem ani ogniokruczem. Miejsca niecałe nie śmia przychodzić.

7. Części składowe z surowego żelaza lanego (Roheisenguß) muszą być wykonane czysto i bez błędu z surowego żelaza szarego.

8. Dla części z lanej stali (Stahlguß) wybrać należy stal kowalną Martina (Martinflußstahl) lub, jeżeli potrzeba, stal kowalną tyglową (Tiegelflußstahl).

§ 10.

Wymagana wytrzymałość żelaza i stali.

1. Wytrzymałość i rozciągliwość żelaza i stali użyć się mających do dźwigarów odpowiadać ma następującym warunkom, które jednak w razie użycia materiałów nadzwyczajnej jakości i wogóle w przypadkach wyjątkowych mogą być zmienione lub uzupełnione. Ewentualne postanowienia odmienne należy ogłosić już przy sposobności rozpisania dostawy.

A. Żelazo kute (Schweißeisen).

2. Żelazo kute przy wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 3·6 ton na centymeter kwadratowy i wyżej w kierunku walcowania musi posiadać rozciągliwość nie mniejszą, jak 12%. Przy mniejszej wytrzymałości na ciągnięcie musi być stosunkowo większa rozciągliwość, która przy dozwolonej jeszcze najniższej wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 3·3 ton na centymeter kwadratowy, musi wynosić co najmniej 20%.

3. Gatunki walcowane, które jako przyszłe części dźwigara mają opierać się siłom, działającym w kilku kierunkach, muszą w kierunku poprzecznym do kierunku walcowania mieć wytrzymałość na ciągnięcie, wynoszącą co najmniej 3·0 ton na centymeter kwadratowy i rozciągliwość nie mniejszą niż 5%.

4. Żelazo na nity i śruby użyć się mające, musi przy najmniejszej dozwolonej wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 3·6 ton na centymeter kwadratowy posiadać rozciągliwość co najmniej 18%.

B. Żelazo kowalne (Flußeisen).

5. Wytrzymałość na ciągnięcie żelaza kowalnego, na dźwigar mostowy użyć się mającego, nie może wynosić mniej niż 3·6 ton, a przy żelazie kowalnym, wyrabianem w piecu płomiennym, nie więcej niż 4·5, zaś przy żelazie kowalnym innego sposobu wyrobu nie więcej niż 4·2 ton na centymeter kwadratowy.

6. Rozciągliwość żelaza kowalnego musi być tak wielką, ażeby wytrzymałość (w tonach na centymeter kwadratowy) pomnożona przez rozciągliwość (w procentach) dała jako iloczyn przy próbach rozzerwania w kierunku walcowania najmniej liczbę 100, a przy takich próbach prostopadle do kierunku walcowania najmniej liczbę 90.

7. Wytrzymałość na ciągnięcie żelaza użyć się mającego na nity i śruby wynosić musi 3·5 do 4·0 ton, rozciągliwość zaś musi ono mieć taką, ażeby wytrzymałość (w tonach na centymeter kwadratowy) pomnożona przez rozciągliwość (w procentach) dała jako iloczyn najmniej liczbę 110.

C. Lane żelazo surowe i lana stal. (Roheisenguß und Stahlguß.)

8. Wytrzymałość na ciągnięcie lanego żelaza surowego wynosić musi najmniej 1·2 ton, a jego rozciągliwość najmniej 5·0 ton na centymeter kwadratowy.

9. Wytrzymałość na ciągnięcie lanej stali dla części łożyskowych mostu wynosić powinna najmniej 5·7 ton na centymeter kwadratowy, a jej rozciągliwość nie mniej niż 10%.

§ 11.

Próbowanie żelaza i stali.

A. Postanowienia ogólne.

1. Miarodajnem dla przypuszczenia materiału do użycia są wyniki prób rozzerwania, wyginania, łamania, tudzież innych prób, które mają być wykonane według następujących postanowień.

2. Próby materiałów należy przeprowadzić już na miejscu wyrobu. Zamawiający winien zastrzedz dla siebie i dla organów nadzorczych prawo, że wolno im każdego czasu być obecnymi przy wyrobieniu materiału, tudzież wglądać w księgi szarżowania zakładu. W pojedynczych przypadkach może zamawiający dopuścić do użycia małe ilości odpowiedniego materiału zapasowego.

3. Każdy walcowany kawałek z żelaza kowalnego należy bezpośrednio po ukończeniu walcowania oznaczyć wyraźnie liczbą tego topienia (liczba szarży), z którego go wyrobiono. Co do wszystkich kawałków walcowanych użyć się mających należy sporządzić wykaz, który co do części żelaza kowalnego zawierać powinien także podanie sposobu wyrobu i liczbę topienia, z którego części walcowano.

4. Z kawałków walcowanych, przeznaczonych do odebrania, należy 5% poddać przepisany pró-

bom. Przepisanym próbom poddać jednak należy zasadniczo bezwarunkowo jeden kawałek walcowany, a to przy żelazie kutem jeden z każdego gatunku walcowanego, a przy żelazie kowalnym jeden z każdego gatunku walcowanego każdego topienia, przez co może w danym razie nastąpić powiększenie wyżej podanej ilości ogólnej kawałków walcowanych wypróbować się mających. Kawałki próbne winne być sporządzone ile możności ze zdrowych części odpadkowych [Abfallenden] (a nie z pozostałych przy wyrobie części nieużytecznych [Schopfenden]) kawałków walcowanych.

5. Jeżeli jeden z kawałków wybranych nie odpowiada warunkom, należy natenczas wykonać próby uzupełniające. W tym celu przy żelazie kutem należy wziąć z tego samego gatunku walcowanego trzy dalsze sztaby próbne i badać je w ten sam sposób. Gdy rozchodzi się o żelazo kowalne, natenczas należy również wykonać trzy próby uzupełniające i to z kawałkami, które należą do tego samego topienia i do tego samego gatunku walcowanego. Jeżeli próba uzupełniająca, choćby nawet jedna tylko, była niedostateczną, natenczas należy wykluczyć od użycia, i to przy żelazie kutem wszystkie kawałki tego samego gatunku walcowanego, a przy żelazie kowalnym wszystkie kawałki tego samego gatunku walcowanego, wyrobione z tego samego topienia; inne gatunki walcowane, pochodzące z tego topienia poddać należy następnie ponownej próbie i wykluczyć wszystkie, gdyby przytem chociażby jedna tylko próba była niedostateczną. Tak samo wykluczyć należy przy żelazie kutem wszystkie kawałki jednego gatunku walcowanego, a przy żelazie kowalnym wszystkie kawałki, pochodzące z tego samego topienia, gdyby z wybranych pierwotnie kawałków próbnych dwa nie odpowiedziały warunkom.

6. Oddzielenie sztab próbnych od materiału wypróbować się mającego ma być dokonaniem w stanie zimnym w ten sposób, ażeby przez to nie powstało żadne szkodliwe działanie na spoiwość. Nie wolno obrabiać sztab próbnych ponad miarę, potrzebną bezwarunkowo do nadania im formy. Wyprostowanie sztab próbnych, jeżeli jest ono potrzebnem, może być dokonaniem tylko zapomocą ciśnienia bez ponownego ogrzewania. Sztab próbnych dla prób zimnych nie wolno pod żadnym warunkiem rozgrzewać.

7. Wszystkie zimne próby wyginania wykonywać należy przy temperaturze sztaby próbnej od 10 do 40° Celsjusza.

B. Próby rozerwania.

8. Potrzebne sztaby próbne dla prób rozerwania blach, wstęg i kątowników, tudzież żelaza o innych kształtach, wykonać należy zapomocą maszyny do fraisowania lub heblowania. Na stronie szerokości należy przy tych sztabach próbnych pozostawić powłokę walcową. Żelazo okrągłe na nity

poddać należy próbie rozerwania z powłoką walcową i w stanie więcej nie obrobionym.

9. Rozciągliwość mierzyć należy na sztabie próbnej o mierzonej długości $\sqrt{80 F}$. F oznacza powierzchnię przekroju poprzecznego sztaby, która nie może wynosić więcej, jak 6 cm^2 .

10. Sztaby próbne zaopatrzyć należy na żądanie w kierunku długości w podziałkę centymetrową.

11. Jeżeli sztaba próbna wykaże niedostateczną próbę rozerwania z powodu wyraźnie poznać się dających błędów obrobienia lub z powodu, że była wadliwie rozpięta, natenczas nie należy próby tej dalej uwzględniać.

12. Jeżeli złamanie sztaby nastąpi poza średnią trzecią częścią mierzonej długości, natenczas próby tej, jeżeli przytem jedynie tylko rozciągliwość nie odpowiada, nie uwzględnia się, i należy zamiast niej wykonać inną.

C. Próby wyginania, łamania i inne.

13. Sztaby, które poddane być mają próbie wyginania w stanie nienaruszonym, należy na krawędziach podłużnych nieco zaokrąglić zapomocą pilnika.

Próby wyginania dokonać należy pod prasą lub innym podobnym mechanizmem. Za kąt wygięcia uważać należy zawsze kąt α ,

przez który przy wygięciu przebiegać ma jedno ramię.

14. Hart materiału na próby wyginania, określony w ustępie 24 tego paragrafu doświadcza się w ten sposób, że sztabę słabo rozżarzoną zanurza się w wodzie o 28° Celsjusza.

Próby wykonać się mające są następujące:

a) Przy żelazie kutem (Schweiß Eisen).

15. Pasy, oddzielone od blach, wstęg i kątowników w kierunku walcowania, 50 do 80 mm szerokie, muszą dać się wygiąć w stanie zimnym naokoło zaokrąglenia, którego promień równa się podwójnej grubości sztaby, aż do kąta o 150°, tak, żeby przytem na miejscu wygięcia nie powstały rysy. W stanie rozżarzonem do czerwoności muszą pasy dać się wygiąć o kąt o 180° i całkiem do siebie przycisnąć tak, żeby na miejscu wygięcia nie powstały rysy.

16. Takie sztabki próbne, prostopadłe do kierunku walcowania na 1 do 2 mm głęboko wydłotowane i w stanie zimnym wygięte z rowkiem na zewnątrz, muszą okazać na miejscu złamania spoiwość ścięgniastą i nie może nastąpić przechodzące rozdzielenie części, gdy się je zupełnie razem zegną.

17. Pasy wzięte z blach w kierunku poprzecznym do kierunku walcowania muszą się dać również wygiąć o kąty, określone w powyższym ustępie 15 tak, aby nie okazywały rysów, jeżeli jako promień zaokrąglenia, naokoło którego wygięcie następuje, przyjmie się w stanie zimnym dwunastokrotną, a

w stanie rozżarzonym do czerwoności ośmiokrotną grubość sztaby.

18. Pas 30 do 50 mm szeroki w stanie rozżarzonym do czerwoności musi się dać za pomocą uderzeń młotkiem równoległych do kierunku walcowania wybić na półtora swej szerokości tak, aby nie okazywał śladów rozdzielania.

19. Żelazo na nity, zgięte na zimno i zbite młotkiem, winno utworzyć pętlicę o średnicy w świetle, równającej się połowie średnicy żelaza okrągłego tak, żeby na miejscu zgięcia nie było widać śladów rozdzielania materiału. Przy wygięciu naokoło zaokrąglenia o promieniu równającym się promieniowi żelaza okrągłego aż do kąta o 45° i znowu zupełnie nazad nie może powstać żaden rys.

20. Kawałek żelaza na nity w stanie rozżarzonym do czerwoności i o długości równającej się podwójnej średnicy, musi się dać zesztachować na trzecią część tej długości i nie okazywać przytem rysów. Główki nitów wyklepane na płasko w stanie rozżarzonym do czerwoności nie mogą okazywać ani rysów ani pęknięć.

b) Przy żelazie kowalnym (Flußeisen).

21. Pasy blach, wstęg, kątowników i t. p. wzięte w kierunku równoległym i poprzecznym do kierunku walcowania, 50 do 80 mm szerokie, w stanie nienaruszonym muszą wytrzymać, bez zarysowania się, wygięcie naokoło zaokrąglenia, którego średnica przy próbach w kierunku walcowania równa się pojedynczej, zaś przy próbach prostopadłych do kierunku walcowania równa się podwójnej grubości sztaby, i to aż do kąta o 180°. Kątowniki muszą się dać nadto rozłożyć bez zarysowania się.

22. W stanie naruszonym, t. j. po zrobieniu zapomocą ostrego dłota karbu aż do 1 mm głębokiego prostopadle do kierunku walcowania i przez całą szerokość sztaby, — pas blachy, wstęgi, kątowników i t. d., 50 do 80 mm szeroki, wygięty naokoło zaokrąglenia, którego średnica równa się pięciokrotnej grubości sztaby, nie może pokazać nagłego, przechodzącego złamania, dopóki nie zostanie osiągnięty kąt wygięcia, który ma wynosić przy materiale o wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 4·5 ton, najmniej 90°, przy materiale o wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 4·0 ton, najmniej 120°, a przy materiale o wytrzymałości na ciągnięcie, wynoszącej 3·6 ton, najmniej 150°. Przy materiale o wytrzymałości na ciągnięcie, leżącej pomiędzy temi wartościami, obliczyć należy przynależny kąt wygięcia przez wstawienie podług prawidła linii prostej.

23. Pasy blach i t. d. w stanie rozżarzonym do czerwoności wygięte na ostrej krawędzi, a następnie zupełnie zbite, nie mogą okazywać żadnych rysów.

24. Po wypróbowaniu hartu musi się materiał przy próbach wyginania tak samo zachowywać, jak

to jest zastrzeżone przez granice określone w powyższych ustępach 21 i 22.

25. Żelazo na nity, wygięte na zimno i młotkiem tak zbite razem, że obydwą ramiona zupełnie się stykają, nie śmie okazywać żadnych śladów rozdzielania na miejscu zgięcia. Po wygięciu naokoło zaokrąglenia, o promieniu żelaza okrągłego, o kąt wynoszący 90°, musi się żelazo na nity dać znowu wyprostować tak, ażeby nie wystąpiły ślady uszkodzenia. W stanie zimnym musi się ono nadto dać tak dalece zesztachować, żeby można utworzyć płaską główkę o 1·5-krotnej średnicy żelaza okrągłego, nie okazującą rysów.

26. Główka nitu, wyklepana płasko w stanie rozżarzonym do czerwoności, nie śmie dostać rysów ani okazywać miejsc uszkodzonych nawet wtenczas, gdy się ją w tym stanie obrabia jeszcze dalej młotkiem w ciepłocie sinawej, następującej po żarze.

c) Przy lanem żelazie surowem (Roheisenguß).

27. Sztaba kwadratowa, nieobrobiona, o długości bocznej 30 mm, spoczywająca na dwu podporach, oddalonych od siebie o 1 m, musi wytrzymać na środku obciążenie, wzrastające zwolna aż do 450 kg, zanim się złamie.

28. Przy uderzeniu, wykonanem przykładaczem na krawędź prostokątną kawałka lanego żelaza surowego i to w kierunku prostopadłym do krawędzi, powinno się osiągnąć wgięcie, tak jednak, aby krawędź nie odskoczyła.

§ 12.

Obrabianie, składanie i ustawianie konstrukcyi żelaznych.

A. Przepisy ogólne.

1. Wszystkie gatunki żelaza walcowanego należy przed użyciem w stanie zimnym równo sprostować, napiąć i uwolnić od pozostałych ewentualnie przy walcowaniu skwar. Powierzchnie przekrojów gatunków walcowanych należy czysto obrobić na 2 mm przez heblowanie, fraisowanie, szlifowanie lub zapomocą dłut ręcznych i pilników. Żłobaków przytem używać nie wolno.

2. Krawędzie wszystkich części walcowanych muszą być zupełnie równe, prostokątne i czyste, a wymiary tych ostatnich odpowiadać planowi. Co do grubości można jednakowoż zezwolić na różnice i to na dół aż do 2%, a do góry aż do 3%.

3. Części mostów, które według projektów mają składać się z jednego kawałka, nie można składać z więcej kawałków ani przez skucie ich razem ani przez znitowanie.

4. Potrzebne ewentualnie wygięcie pojedynczych części może być z reguły wykonanem tylko w stanie rozżarzonym do czerwoności (bez przepalenia).

5. Wszystkie części składowe, wykonane z lanego żelaza surowego lub ze stali kowalnej, muszą

być czysto wyrobione. Szczególnie troskliwie wykonąć należy urządzenia łożyskowe. Przy łożyskach wszystkie powierzchnie stykające z żelaza muszą być dokładnie wyheblowane, wyfraisowane lub wytoczone do żelaza, kamienia i ołowiu lub innych pośrdników; przy łożyskach z podstawkami lub wałkami należy dokładnie baczyć, aby podstawki lub wałki otrzymały pomiędzy sobą jednakową wysokość.

B. Nity i śruby.

6. Nity i śruby muszą być wykonane z tego samego materiału (z żelaza kutego lub kowalnego), z którego składają się części dźwigarowe mostu.

7. Nity wyrabiać należy maszyną. Przytem należy troskliwie unikać przepalenia. Przy nitach o równej średnicy dozwolone są różnice aż do pół milimetra. Główki nitów muszą kolisto siedzieć na trzonkach. Mierzac na obwodzie trzonka, ma być wysokość główki nitu równą połowie grubości trzonka.

8. Przy czopkach śrubowych główka i wrzesciono muszą być wykute z jednego kawałka, a główka nie może być osobno nasadzoną. Śruby należy krajać według systemu Whitwortha; gwinty muszą być czyste, dostatecznie długie i przy wszystkich śrubach i czopkach jednakowo silnie wycięte tak, aby dowolnie można zamieniać śrubołoża (mutry) i śruby. Śrubołoża nie powinny ruszać się na gwintach ani za ciasno ani za wolno. Główki i śrubołoża muszą być na powierzchniach, które dotykają części żelaznych, toczne. Gdy śrubołoża są stale zakręczone, to powinny przynajmniej dwa gwinty poza nie wystawać; wysoki te należy następnie pilnikiem czysto zaokrąglić. Śruby potrzebne do łączenia pojedynczych części mostu winne być zabezpieczone przeciw rozluźnieniu się śrubołoży.

C. Nitowanie i śrubowanie.

9. Wszystkie otwory na nity i śruby muszą być wiercone.

10. Otwory na nity i śruby dla połączeń części składowych kratownicy z pasami należy wywiercić naraz przez wszystkie części, które mają być złączone, przyczem wolno jedną część już pierwiej przewiercić jako szablon. Ostrze powstające w otworach przy wierceniu należy usunąć, a części należy dobrze oczyścić z użytych środków do smarowania.

11. Przy składaniu pojedynczych części dźwigarowych muszą otwory na nity do siebie należące dokładnie pasować, jednak dozwolone są przesunięcia najwyżej do 5% średnicy otworu; te muszą atoli być wyrównane przez wytarcie sztydłem. W otwory na nity w ten sposób wytarte, a więc powiększone najwyżej o 5%, należy wciągnąć odpowiednio grubsze nity. Pod żadnym warunkiem nie wolno wypełnić otworów nitowych przez zapchanie trzpieni stalowych.

12. Rozłożenie otworów na nity i śruby nastąpić ma zawsze ściśle według planów. Różnica pomiędzy odpowiadającymi planowi odstępami pojedynczych otworów może wynosić najwyżej 2 mm. Otwory dla nitów o tej samej grubości otrzymać muszą, co się samo przez się rozumie, jednakową średnicę, która jest około 0.5 mm większą od średnicy nitu. Brzeg otworów nitowych należy na tej powierzchni, na której główka nitu spoczywać będzie, najmniej na 1 mm głęboko stożkowato zastrzpić.

13. Przy przy-pa-abiowaniu i osadzaniu części mostów stosować należy ile możliwości znitowanie maszynowe. Przy nitowaniu ręcznem zapomocą żelaza do formowania główki nitowej (Schelleisen), nie wolno używać przeciwwagi dźwigniowej; przeciwwagę skutecznie należy zapomocą stałej podkładki, którą zapomocą śruby przyciska się do główki osadowej nitu, albo też zapomocą silnej sztangi do przytrzymywania. Młoty ręczne, służące do utworzenia główki, muszą ważyć najnniej 2 kg, zaś młoty do wykończenia najnniej 4 kg.

14. Części, które mają być razem złączone, należy przed znitowaniem ich ustawić właściwie zapomocą śrub przytrzymujących i trzpieni z miękkiego żelaza i tymczasowo silnie ześrubować; śruby te usuwa się dopiero w miarę postępu nitowania. Ilość śrub przytrzymujących wynosić ma najmniej czwartą część otworów nitowych.

15. Wszystkie powierzchnie stykające części składowych, które mają być nitowane, jeszcze przed ich ześrubowaniem tymczasowem oczyścić należy z brudu i rdzy i powlec następnie farbą olejną

16. Nity wbijać należy do oczyszczonych nalezycie otworów nitowych w stanie rozżarzonem do czerwoności po usunięciu ewentualnych części spalonych i muszą one zupełnie wypełniać te otwory. Troskliwie unikać należy przepalenia nitów.

17. Gotowe główki na nitach nie śmia okazać rysów na brzegach, muszą leżeć dokładnie na środku trzonka i muszą być dobrze i pełno wybite. Przy zabijaniu nitów i robieniu ich główek zamykających należy nadto na to szczególnie uważać, aby nie uszkodzić części połączyć się mających ani przez chybione uderzenia młota ani przez ostre żelaza do formowania główek nitowych.

18. Po zanitowaniu należy zbadać, czy nity siedzą zupełnie mocno i nie ruszają się. Wszystkie nity, które nie siedzą mocno lub nie odpowiadają powyższym warunkom, należy usunąć przez wysiekanie jednej główki nitu i zastąpić je prawidłowymi. Uszczelnienie nitów lub dodatkowe wbijanie w stanie zimnym nie jest dozwolone.

19. Jeżeli zamiast nitów, które są natężane na ścinanie, przepisaniem jest użycie śrub, natenczas muszą ich trzonki być stożkowe w stosunku 1 : 100,

wytoczone a przynależne otwory muszą być wytarte sztydłem o równym stożku.

20. Trzonek śrub musi w każdym przypadku wypełniać całą wywierconą głębokość, a gwint nie może w niej sterceć. Dlatego należy pod śrubołożę podłożyć odpowiednio grube pierścienie lub kółka.

D. Składanie części dźwigarów w warsztatach budowy mostów.

21. Wszystkie części dźwigarowe należy w warsztacie dokładnie złożyć i tymczasowo złączyć wedle planu, które to złączenie rozciągać się ma na całe ściany dźwigara i na części żelazne pomostu mostu. Przytem uważać należy na to, aby żadna z tych części nie została wtłoczona w jednostronne napięcie tak, aby można je rozłączyć, przyczem odnośne kawałki nie powinny się rozbiegać. Do ściągnięcia pojedynczych części użyć tylko można trzpieni z miękkiego żelaza. Gdyby przy znitowaniu niektóre części się skrzywiły, natenczas należy rozłączyć je i błędy usunąć.

22. Dźwigary o rozpiętości 15 m i wyż, otrzymać mają przy przyspasabianiu, o ile projekt czego innego nie postanawia, strzałkę (Sprenzung), której wartość najwyższą w środku dźwigara wymierzyć należy jako równą teoretycznemu zagłębieniu, przyjmując stały ciężar i połowę obciążenia niestałego (ruchomego). W tym celu należy długości zaprojektowane pojedynczych części ściany odpowiednio zmienić.

23. Fugi na miejscach złączenia pojedynczych części dźwigara muszą zupełnie szczelnie przylegać; na wszelki sposób unikać należy próżni, gdzie woda mogłaby się zbierać.

E. Ustawienie dźwigarów na miejscu budowy.

24. Przy naładowywaniu i wyładowywaniu, tudzież przy ustawianiu nie wolno dźwigarów rzucać, zaginać lub uszkadzać. Części uszkodzone należy w razie potrzeby wykluczyć od użycia.

25. Części dźwigarów złożyć należy z jak największą dokładnością; w szczególności należy zawsze tak postępować, aby fałszywe napięcia w częściach dźwigarowych były wykluczone. Przytem używać wolno tylko trzpieni z miękkiego żelaza.

26. Nitowanie dokonane być ma z tą samą starannością, jak w warsztacie; w gotowym dźwigarze nie mogą być otwarte fugi, wypukłości lub wgłębienia.

27. Na rusztowaniu należy dźwigary postawić dokładnie z taką samą strzałką (Sprenzung), jak to miało miejsce w warsztacie. Wstęgi ciągnące można na miejscach krzyżowania wtedy dopiero ostatecznie połączyć z krzyżulcami lub między sobą, gdy dźwi-

gary leżą już wolno na swych podporach końcowych, a nie jeszcze na podstawach prowizorycznych; tak samo do tego czasu wstrzymać się należy z przynitowaniem poziomych przekątnie dźwigarów głównych.

28. Otwory na śruby progowe wykonać należy dopiero przy kładzeniu nawierzchni i to albo przez wiercenie albo przez wyjęcie nitów z dźwigarów zupełnie zanitowanych.

29. Do osiągnięcia zupełnie pełnego ułożenia płyt podkładowych na murze użyć należy ołowiu lub innego odpowiedniego pośrednika. Ułożenie dźwigarów samych ma nastąpić z największą troskliwością i tak, aby ułożona część mostu spoczywała zawsze pełno i równomiernie na płycie łożyskowej. Osie wałków lub podstawek łożysk ułożyć należy dokładnie pionowo do płaszczyzny ścian dźwigara, a samym wałkom i podstawkom dać takie położenie, jakie odpowiada każdoczesnej temperaturze przy ostatecznem ułożeniu mostu.

F. Lakierowanie mostów.

30. Mosty i poręcze wraz z wszystkimi śrubami progowymi i umacniającymi należy pociągnąć z reguły farbą olejną. Każde pociągnięcie farbą olejną musi być trzy razy dokonaniem; przytem można następne pociągnięcie wtedy dopiero przedsięwziąć, gdy poprzednie zupełnie wyschło.

31. Powierzchnie lakierować się mające należy przed pociągnięciem farbą starannie wyszorować, zapomocą szczotek drucianych uwolnić od rdzy, wszystkich nierówności, szorstkości i nieczystości i dobrze osuszyć.

32. Te powierzchnie, do których po złożeniu i ustawieniu dostać się już nie można, należy przed połączeniem raz trwale zagruntować.

33. Po złożeniu w warsztacie należy wszystkie powierzchnie widoczne również zagruntować farbą olejną

34. Kitowanie nastąpić ma po wyschnięciu pociągnięcia gruntowego i to zapomocą kitu, sporządzonego z mini i ołowianej i oleju lnianego.

35. Te miejsca konstrukcyi żelaznej, na których leżeć mają drewniane progi poprzeczne, należy jeszcze przed ułożeniem tych ostatnich pociągnąć po raz trzeci.

§ 13.

Jakość materiału drzewnego.

1. Wszystkie drzewa, których się ma użyć do konstrukcyi mostowych, muszą być całkiem proste, zupełnie zdrowe i bez błędów. Nie powinny oka-

zywać śladów grzyba drzewnego, powinny pochodzić z miejsc wysokich i suchych, a należy je ścinać w porze roku, w której nie odbywa się krążenie soków.

2. Drzewa, które są przeznaczone na stałe dźwigary mostowe, należy oczyścić z bieli.

§ 14.

Jakość i próbowanie materiałów murowych.

1. Na mury filarów i przyczółków (jako mury ciosowe, warstwowe, z kamienia łamanego i betonowe) użyć wolno tylko kamienia silnego, wytrzymałego na zmiany powietrza, piasku czystego, syckiego i nie nadto cienkiego, tudzież sztucznego cementu portlandzkiego. Użycie innych cementów zastrzega się przyzwoleniu Ministerstwa kolei żelaznych. Na ciosy łożyskowe nie wolno używać kamieni o mniejszej wytrzymałości na naciskanie niż 400 kg na centymeter kwadratowy.

2. Użyte się mający cement portlandzki musi być przy budowach pod wodą wykonać się mających szybko spajającym, zaś przy innych budowach powoli lub średnio szybko spajającym, nadto zarówno na powietrzu jak i pod wodą powinien on nie zmieniać objętości i musi być możliwie cienko mielonym. Pozostałość nie może przekraczać 30% przy przesiewaniu przez przetak o 4900 oczkach na centymeter kwadratowy i o grubości drutu, wynoszącej 0·05 mm, — a 5% przez przetak o 900 oczkach na centymeter kwadratowy i o grubości drutu, wynoszącej 0·10 mm.

3. Spoistość cementów zbadać należy przez wypróbowanie stosunków wytrzymałości mieszaniny z piaskiem. Jako mieszaninę normalną uważa się zmieszanie jednej części wagi cementu z trzema częściami wagi piasku normalnego.

4. Za piasek normalny uważa się piasek kwarcowy w naturze istniejący, wypłukany i czysty, którego wielkość ziarek oznacza się tem, że ziarnko najmniejsze nie przejdzie już przez przetak o 144 oczkach na centymeter kwadratowy i o grubości drutu, wynoszącej 0·3 mm, zaś ziarnko jego największe przejdzie jeszcze przez przetak o 64 oczkach na centymeter kwadratowy i o grubości drutu, wynoszącej 0·4 mm.

5. W tej zaprawie musi cement powoli lub średnio szybko spajający po stwardnieniu, trwającym siedem dni, osiągnąć wytrzymałość na ciągnięcie, wynoszącą najmniej 12 kg, zaś cement szybko spajający takąż wytrzymałość, wynoszącą najmniej 8 kg na centymeter kwadratowy.

Po stwardnieniu, trwającym 28 dni, musi cement powoli lub średnio szybko spajający okazywać wytrzymałość na naciskanie, wynoszącą najmniej 180 kg, zaś cement szybko spajający takąż wytrzymałość, wynoszącą najmniej 120 kg, tudzież

pierwszy wytrzymałość na ciągnięcie, wynoszącą najmniej 18 kg, a drugi taką wytrzymałość, wynoszącą najmniej 12 kg na centymeter kwadratowy.

III. Pierwsze główne badanie mostów.

§ 15.

Postępowanie w ogólności.

1. Celem ostatecznego osądzenia, czy budowa prawidłowo wykonana została, musi się każdy most nowo wybudowany, przebudowany lub wzmocniony przed oddaniem go do użytku zbadać komisjonalnie pod względem jego nadawania się do ruchu. W tym celu wyszle generalna inspekcja austriackich kolei żelaznych swego delegata jako przewodniczącego komisji.

2. Dźwigary mostów kolei żelaznych o rozpiętości 5 m i zwyż należy na każdy sposób oprócz badania poddać także próbie. Przy konstrukcjach mniejszych pozostawia się ocenie generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych decyzya, czy i które mają być poddane próbie; przewodniczący komisji ma jednak prawo, na podstawie wyników próby także i inne mosty tej kategorii poddać wypróbowaniu.

3. Przy mostach na gościńcach i na drogach postanowi generalna inspekcja austriackich kolei żelaznych, — niezawisłe od ewentualnych dalej idących żądań, któreby postawiły powołane do tego władze i organa, — w każdym pojedynczym przypadku, czy ze stanowiska kolei ma być dokonane także obciążenie próbne czy nie.

4. Zarząd kolejowy winien wnieść pisemną prośbę do generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych o dokonanie komisijnego zbadania i wypróbowania i to z reguły na 14 dni przed rozpoczęciem proszonej czynności urzędowej i do prośby tej dołączyć następujące alegata w podwójnem wygotowaniu:

a) Dla mostów kolei żelaznych tudzież dla mostów na gościńcach i na drogach.

α) wykazy obiektów, które mają być zbadane;

β) wyciągi z protokołów wypróbowania materiałów dla materiału konstrukcyjnego (żelaza, kamienia i spoiwa).

b) Dla mostów kolei żelaznych.

α) Szkice szematyczne pociągów, przeznaczonych do obciążenia, które ile możności powinny wywołać te same momenta działania, jak obciążenia określone w § 7. Pociągi te składać się mają dla każdego toru z zupełnie zaopatrzonych lokomotyw najcięższego rodzaju, które

są przeznaczone do kursowania na odnośnej kolei, tudzież w każdym razie z dopoczępionych do nich z jednej strony wozów, obciążonych do pełnej wytrzymałości, o ile są one jeszcze potrzebne do zajęcia zupełnego najdłuższego przęsła;

- β) obliczenie momentów ugięcia osiągniętych na pojedynczych przęsłach mostu przez pociąg próbny, wyrażone w procentach tych największych momentów ugięcia, które przy wolno leżących dźwigarach wywołane zostały przez przepisany w § 7 pociąg do obciążenia; dalej
- γ) wykaz maksymalnych nagięć elastycznych, obliczonych dla pociągu próbnego.
- c) Dla mostów na gościńcach i na drogach:
- α) wykaz co do jakości, ilości i ciężaru materiału obciążającego przeznaczonego do wypróbowania;
- β) obliczenie obciążeń osiągniętych na pojedynczych przęsłach mostu materiałem obciążającym, wyrażone w procentach tego równomiernie rozdzielonego ciężaru, który przy wolno leżących dźwigarach wywołują takie same największe momenty ugięcia, jak obciążenie przepisane w § 7; dalej
- γ) wykaz maksymalnych nagięć elastycznych obliczonych dla ciężaru próbnego.

5. Przy samej czynności urzędowej przedłożyć nadto należy zatwierdzone plany mostu wraz z odnośnymi reskryptami, protokoły co do wypróbowania materiału konstrukcyi, tudzież inne do budowy mostu odnoszące się protokoły i to woryginałe.

6. Do badania i próbowania winien zarząd kolejowy delegować reprezentanta rzeczoznawcę, tudzież dostarczyć pociągi próbne lub materiał obciążający i przybory miernicze. Również winien zarząd kolejowy postarać się o to, aby do obiektów we wszystkich ich częściach można bezpiecznie przystąpić celem oglądnięcia konstrukcyi żelaznej i drewnianej, przyczółków i filarów.

7. Postanowienia tego paragrafu stosować należy analogicznie do prowizoryów mostowych z tym dodatkiem, że one zawsze muszą być poddane próbie, a więc nawet w tym razie, gdy tylko małe są rozpiętości. Przy prowizoryach, które mają być oddane do ruchu, wolno jednak w nagłych wypadkach wnieść w drodze telegraficznej prośbę do generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych o przeprowadzenie czynności urzędowej, tylko trzeba równocześnie podać do wiadomości daty potrzebne do ocenienia sposobu, rodzaju i wielkości prowizoryum, tudzież oznajmić, czy prowizoryum zbudowane zostało na podstawie planu przez władzę zatwierdzonego czyli też zatwierdzenie dopiero zasięgnięciem zostanie.

§ 16.

Badanie i próbowanie mostów.

1. Przy badaniu mostów należy stwierdzić, czy i o ile wykonanie ich jest zgodne z zatwierdzonymi planami, istniejącymi przepisami i postanowieniami odnośnych reskryptów, tudzież czy i jakie usterki spostrzeżono pod względem przysposobienia.

2. Dźwigary dwu lub więcej torowe wypróbować należy zawsze przez obciążenie ustanowione w powyższych ustępach, które ma być wprowadzone równocześnie na wszystkie tory. To ma mieć miejsce i w tym przypadku, gdyby próba obciążenia każdego toru dla siebie z jakiegokolwiek powodu odbyła się już przedtem.

3. Każde przęsło mostu winno być wypróbowane tak ciężarem stojącym jak i ciężarem przejeżdżającym.

A. Próbowanie ciężarem stojącym.

4. Chcąc wypróbować most stojącym ciężarem, należy pociągi omówione w § 15 wprowadzać powoli w pozycje wywołujące najniekorzystniejsze wysilenie ścian dźwigarowych; chcąc zaś wypróbować mosty na gościńcach i na drogach stojącym ciężarem, należy wprowadzić ciężar tak wielki i ile możności tak samo rozdzielony, jak to przyjęto w obliczeniu statycznym. Ciężar próbny należy w obydwu przypadkach pozostawić z reguły tak długo na moście, aż ustaną zupełnie widome deformacje.

5. Przy mostach, których dźwigary główne spoczywają wolno tylko na dwu podporach, wystarcza badać obciążany powoli most na całą długość przęsła.

6. Przy konstrukcyach łukowych oprócz obciążenia całej rozpiętości mostu należy także obciążać powoli każdą połowę łuku dla siebie, również część podprzegubową dla siebie, a wreszcie przy nieobciążonej części podprzegubowej równocześnie obie części boczne (ćwierci łuku) leżące najbliżej łożysk.

7. Gdy się ma próbować mosty, których główne dźwigary spoczywają na więcej niż na dwu podporach, natenczas uwzględnić należy najniekorzystniejsze współdziałanie obciążenia pojedynczych przęsła. Przy mostach kolei żelaznych potrzebne wtedy dla każdego toru dwóch pociągów próbnych, którymi można obciążać równocześnie dwa przęsła. Dla wypróbowania na miejscu największego momentu ugięcia w środku jednego przęsła, rozciągać należy obciążenie powoli na całą jego długość, a równocześnie także na całą długość większego przęsła następującego po przylegającym.

8. Dla wypróbowania filaru należy obydwa przylegające przęsła obciążać równocześnie na całą długość.

B. Próbowanie ciężarem przejeżdżającym.

9. Celem wypróbowania mostów kolei żelaznej ciężarem przejeżdżającym, należy przejechać po każdym torze pociągiem próbnym z tą największą chyżością, jaka jest dozwoloną dla lokomotyw użytych przy pociągu próbnym i dla odnośnej linii kolejowej. Przytem na czele pociągu mogą być powyżej tylko dwie lokomotywy.

10. Celem wypróbowaniu mostów na gościńcach i na drogach ciężarem przejeżdżającym wystarczy do badania zachowania się części pomocowych ze stanowiska kolei żelaznej, jeżeli po moście nieobciążonym przejedzie się obciążonym odpowiednio jednym tylko wozem ciężarowym, a w razie potrzeby odpowiednio ciężkim parowym walcem drogowym.

C. Stwierdzenie wyników badania.

11. O wyniku komisyjnego badania i próbowania należy spisać protokół, do którego dołączyć należy alegata wyliczone w § 15, ustępie 4, tudzież wykaz mierzonych deformacji stałych i elastycznych.

12. Stałe wygięcia nie mogą wynosić więcej niż piątą część obliczonego wygięcia elastycznego. Mierzone wygięcia elastyczne nie powinno przekraczać obliczonego wygięcia o więcej niż 10 procentów.

13. Delegat generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych winien na podstawie wyniku dokonanego badania głównego orzec protokolarnie, czy badany most jest przydatny do użycia bezwarunkowo lub warunkowo i równocześnie zarządzić usunięcie tych braków, których jak najszybsze usunięcie uzna za potrzebne.

14. Tenże jest oprócz tego upoważniony, w tym razie, gdy stwierdzi, że mosty badane na kolejach żelaznych w ruchu będących są do użycia przydatne, udzielić protokolarnie pozwolenia do bezzwłocznego użycia.

§ 17.

Ograniczenia ruchu.

1. Bez zezwolenia Ministerstwa kolei żelaznych nie wolno jeździć po mostach, które obliczono przyjmując obciążenia określone w § 7, *A*, *B*, i *D*, pojazdami wysilającymi je ponad miarę dozwoloną w § 8. *A* i *B*; również nie wolno po mostach, które przy wejściu w życie niniejszego rozporządzenia były już w ruchu, jeździć bez zezwolenia Ministerstwa kolei żelaznych pojazdami wysilającymi je ponad miarę dozwoloną w § 8 *F*.

2. Po mostach nie mogą kursować pojazdy, które wysterczają po za linie ograniczające określone w reskrypcie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. lutego 1900, l. 5030 (Dziennik rozporządzeń dla kolei żelaznych i dla żeglugi l. 25).

3. Wszystkie mosty na gościńcach i na drogach zaopatrzony należy na miejscu widocznym w tablicę, zawierającą rok wybudowania, największe dozwolone równomierne obciążenie mostu na meter kwadratowy w kilogramach i dozwolony największy ciężar wozu ciężarowego wraz z ładunkiem, w danym razie taki ciężar parowego walca drogowego w kilogramach. Oprócz tego należy przy wszystkich tych mostach ustawić w odpowiednim oddaleniu od końców mostu tablice ostrzegające, zawierające zakaz przejeżdżania przez mosty wozami lub parowymi walcami drogowymi o większym ogólnym ciężarze niż podany cyfrowo w tonach i centnarach metrycznych.

IV. Badanie mostów będących w użytkowaniu.

§ 18.

Postępowanie w ogólności.

1. Bez względu na obowiązkowy nieustający nadzór, winny zarządy kolejowe badać dokładnie wszystkie mosty przynajmniej co sześć lat, a dźwigary mostów kolei żelaznych o rozpiętości 5 *m*, i zwyż także poddać próbie po myśli § 16, ustępu 2, 4 do 9. Przytem składać się ma pociąg próbnym z jednej lub z dwu lokomotyw najcięższego gatunku i z doczepionych z jednej strony, całkiem naładowanych wozów. Dla zbadania elastycznego wygięcia przy dźwigarach spoczywających na więcej niż dwu podporach można ograniczyć obciążenie na przęsto każdorazem obserwowane.

2. Poczynione spostrzeżenia i wyniki próby wciągnąć należy do ksiąg mostowych, założyć się mających w myśl § 19.

3. Wyniku badania i wypróbowania mostów należy podać do wiadomości generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych przez przedłożenie sprawozdań o rewizji mostów (§ 19) i to w razie, gdyby stwierdzono przytem zmniejszenie się wytrzymałości, natychmiast, zresztą zaś z końcem każdego roku, przyczem podać należy stwierdzone ewentualnie braki tudzież zarządzenia, jakie celem ich usunięcia już poczyniono lub poczynić się zamierza.

4. Po każdym uszkodzeniu dźwigarów mostu, spowodowanem nadzwyczajnymi wypadkami jak wykołajenia, urwania się skał, lawiny, pożar i t. d., należy zbadać most dokładnie przez funkcyjnarusza rzeczoznawcę, a gdyby nasuwały się wątpliwości co do wytrzymałości, poddać go także próbie przed podjęciem na nowo ogólnego ruchu. O uszkodzeniu mostów i o poczynionych z tego powodu zarządzeniach, należy jaknajrychlej zdać telegraficzne sprawozdanie generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych.

§ 19.

Założenie i prowadzenie ksiąg mostowych i sprawozdań rewizyjnych.

1. Zarządy kolejowe obowiązane są założyć dla każdego mostu księgę mostową, która ma zawierać następujące szczegóły: położenie kilometrowe, rok wystawienia, ilość torów (przy mostach kolei żelaznych), założenie i szerokość pomostu, względnie chodników (przy mostach na gościńcach i na drogach), kąt zawarty między osią obiektu a osią kolei, spadek i kierunek toru, rozpiętość całą i w świetle, system konstrukcyi, dalej położenie pomostu (czy u góry, czy u dołu, czy między ścianami dźwigara), wyniki prób materiałów (wytrzymałość i rozciągliwość), rodzaj i pochodzenie materiału, najniekorzystniejsze obecne obciążenie i wynikające stąd natężenie materiału, wreszcie zatwierdzenie projektów.

2. Przy mostach na gościńcach i na drogach wymienić także należy w odnośnej księdze mostowej powołane do tego władze drogowe zarządzające i nadzorcze.

3. Do księgi mostowej wciągać dalej należy wyniki pierwszego próbowania mostu, istniejące ewentualnie odstępienia od geometrycznej, planowi odpowiadającej formy głównych dźwigarów tak w kierunku poziomym jak i pionowym, tudzież spostrzeżenia poczynione przy peryodycznych rewizjach (§ 18, ustęp 1) i uzyskane przytem wyniki prób.

4. Te księgi mostowe uporządkowane według linii kolejowych należy zestawić, zawsze we właściwym czasie uzupełnić i trzymać w pogotowiu do przeglądu przez władzę nadzorczą. Również wciągnąć należy do księgi mostowej wszystkie zmiany zasze wskutek zaniechania, wstawienia lub przebudowy mostów i podać je z końcem każdego roku do wiadomości generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych przez przedłożenia odpowiednich sprawozdań o rewizji mostów.

V. Postanowienia końcowe.

§ 20.

Władze.

1. Ministerstwo kolei żelaznych zastrzega sobie prawo, przekonywać się o prawidłowem wykonaniu mostów i w tym celu według własnego uznania budowę nadzorować, na każdy przypadek zarządzać także na koszt administracyi kolei żelaznych dokonanie prób gatunków materiałów użyć się mających.

2. Generalna inspekcja austriackich kolei żelaznych, do której należy w myśl § 15 pierwsze

główne badanie mostów, ma prawo, wszystkie mosty kolei żelaznych, a w granicach jej zakresu działania także i mosty na gościńcach i na drogach wedle potrzeby i własnego uznania poddawać ponownym badaniom i próbom w myśl powyższych przepisów. Władza ta ustanowi także wzory alegatów i zestawień wedle §§ 15, 18 i 19 używać się mających.

§ 21.

Działanie wstecz niniejszego rozporządzenia na mosty wybudowane przed wejściem jego w życie.

1. Oprócz tych postanowień, przy których już z ich treści wynika ważność ich dla mostów istniejących, mają do nich zastosowanie także postanowienia §§ 5, 6 (co do poręczy), 7 (co do wytrzymałości), dalej 17, 18, 19 i 20.

§ 22.

Forma zewnętrzna projektów i pism tudzież manipulacya z nimi.

1. Wszelkie w myśl niniejszego rozporządzenia wnosić się mające podania, tudzież przedkładać się mające alegata lub spisywać się mające protokoły, powinny mieć format 21×34 cm, powinny być datowane i podpisane tak przez autora jak i przez podającego, względnie przez biorących udział przy komisyjnej czynności urzędowej.

2. Rysunki i obliczenia alegowane należy składać lub zeszywać we format powyżej oznaczony i podawać w dwu a, o ile rozchodzi się o mosty na gościńcach rządowych, w trzech egzemplarzach, a przynajmniej w jednym, przeznaczonym do późniejszego właściwego urzędowego użytku, należy sporządzić na takim papierze lub płótnie i takim materiałem rysunkowym, pisarskim lub reprodukcyjnym, aby jego trwałe utrzymanie było zapewnione.

3. Duplikaty przynależnie podpisane, zwracane będą zarządom kolejowym po zatwierdzeniu projektów lub po ukończeniu urzędowania.

§ 23.

Wprowadzenie niniejszego rozporządzenia.

1. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Z tym samym dniem tracą moc obowiązującą rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1887, Dz. u. p. Nr. 109 i z dnia 29. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 28, tudzież „zasadnicze postanowienia co do dostawy i ustawienia mostów żelaznych“ w osnowie zatwierdzonej przez c. k. Ministerstwo handlu.

Wittek wlr.

VI. Dodatek. Tablice momentów ugięcia i momentów na podporach. (§ 7, ust. 17.)

Tablica a. (§ 7, ust. 10.)

Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} “, wywołanych przez obciążenie niestałe według I. normy obciążenia przy wolno leżących dźwigarach o rozpiętości 0 do 160 m.

Rozpiętość „l” m	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru tm	Różnica wartości dla jednego metra tm	Rozpiętość „l” m	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru tm	Różnica wartości dla jednego metra tm	Rozpiętość „l” m	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru tm	Różnica wartości dla jednego metra tm	Rozpiętość „l” m	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru tm	Różnica wartości dla jednego metra tm
0	0 00		26	661.1		64	3.181		102	6.604	
1	5.00		27	710.7		65	3.260	79	103	6.706	102
1.5	7.50	5.00	28	760.3	49.6	66	3.339		104	6.809	
2	10.00		29	809.9		67	3.420	81	105	6.912	103
2.4	12.00	7.00	30	861.7	52.5	68	3.501		106	7.015	
2.5	12.70	8.50	31	914.2		69	3.583		107	7.119	104
3	16.95	9.50	32	969.6	55.4	70	3.665	82	108	7.224	105
3.1	17.90		33	1.025		71	3.747		109	7.329	
3.5	23.10		34	1.083	58	72	3.831		110	7.435	106
4	29.60	13.0	35	1.141	61	73	3.915	84	111	7.541	109
4.5	36.10		36	1.206		74	3.999		112	7.650	
5	42.60		37	1.268	62	75	4.084	85	113	7.761	
5.2	45.20	16.0	38	1.330		76	4.169		114	7.872	111
5.3	46.80		39	1.394	64	77	4.255	86	115	7.983	
5.5	50.16		40	1.459		78	4.342		116	8.094	
6	58.56	16.8	41	1.524	65	79	4.429	87	117	8.207	113
6.5	66.96		42	1.589		80	4.516		118	8.320	
7	75.36		43	1.655	66	81	4.605	89	119	8.434	114
7.5	83.76		44	1.723		82	4.695		120	8.548	
7.8	88.8		45	1.791	68	83	4.785	90	122	8.780	116
8	92.8		46	1.859		84	4.875		124	9.012	
9	112.8		47	1.927		85	4.967		126	9.250	119
10	132.8	20.0	48	1.996	69	86	5.059	92	128	9.488	120
11	152.8		49	2.066	70	87	5.151		130	9.728	122
12	172.8		50	2.136		88	5.243		132	9.972	123
13	192.8		51	2.207	71	89	5.337	94	134	10.218	124
14	215.6	22.8	52	2.278		90	5.431		136	10.466	126
15	242.0	26.4	53	2.350	72	91	5.526	95	138	10.718	127
16	268.4		54	2.423	73	92	5.621		140	10.972	128
17	297.6	29.2	55	2.496		93	5.716		142	11.228	130
18	330.6	33.0	56	2.570	74	94	5.812	96	144	11.488	132
19	366.3		57	2.644		95	5.909		146	11.752	133
20	399.2	35.6	58	2.719	75	96	6.006	97	148	12.018	135
21	438.7		59	2.795		97	6.104		150	12.288	138
22	478.2	39.5	60	2.871	76	98	6.202	98	152	12.564	141
23	517.7		61	2.947		99	6.302		154	12.840	
24	561.9	44.2	62	3.024	77	100	6.402	100	156	13.122	144
25	611.5		63	3.102	78	101	6.502		158	13.410	
26	661.1	49.6	64	3.181	79	102	6.604	102	160	13.698	

Liniję największych momentów ugięcia na rozmaitych miejscach dźwigaru utworzyć należy z dwu połówek paraboli, leżących symetrycznie ku środkowi dźwigaru, i z linii prostej, łączącej ich wierzchołki. Wierzchołki mają leżeć w wysokości odpowiadającej absolutnie największemu momentowi ugięcia (M_{max}) i w oddaleniu od środka dźwigaru, wynoszącym 0.05 część rozpiętości.

Tablica b. (§ 7, ust. 10.)

Wartości liczbowe największych momentów na podporach „St“, wywołanych przez obciążenie niestałe według I. normy obciążenia do obliczenia wolno leżących dźwigarów dla długości obciążenia od 0 do 160 m.

Długość obciążenia „λ“			Długość obciążenia „λ“			Długość obciążenia „λ“			Długość obciążenia „λ“			Długość obciążenia „λ“			Długość obciążenia „λ“		
m	tm	t	m	tm	t	m	tm	t	m	tm	t	m	tm	t	m	tm	t
0	0-0		23-2	2.475		50-2	9.351		79	19.790		107	32.847		134	48.163	
1	20-0	20	24	2.634		51	9.603		80	20.204	414	107-2	32.949	513	134-2	48.285	612
1-4	28-0		25	2.833	199	52	9.918	315	80-2	20.286							
2	49-6	36	26	3.032		53	10.233		81	20.626		108	33.369		135	48.784	
2-8	78-4		26-2	3.072		53-2	10.296		82	21.051	425	109	33.893	524	136	49.407	623
3	88-8		27	3.240		54	10.557		83	21.476		110	34.417		137	50.030	
4	140-8	52	28	3.450	210	55	10.883	326	83-2	21.561		110-2	34.521		137-2	50.154	
4-2	151-2		29	3.660		56	11.209		84	21.910		111	34.949		138	50.662	
5	205-6		29-2	3.702		56-2	11.274		85	22.346	436	112	35.484	535	139	51.296	634
6	273-6	68	30	3.878	221	57	11.544	337	86	22.782		113	36.019		140	51.930	
7	341-6		31	4.099		58	11.881		86-2	22.869		113-2	36.126		140-2	52.056	
7-47	373-6	31-62	31-62	4.236		59	12.218		87	23.227		114	36.563		141	52.572	
			31-7	4.255	238	59-2	12.285		88	23.674	447	115	37.109	546	142	53.217	645
8	416-0	80	32-2	4.374		60	12.564		89	24.121		116	37.655		143	53.862	
9	496-0		33	4.574		61	12.912	348	89-2	24.210		116-2	37.764		143-2	53.991	
9-6	544-0		34	4.823	249	62-2	13.329		90	24.577		117	38.210		144	54.516	
10	581-2	93	35	5.072		63	13.617		91	25.035	458	118	38.767	557	145	55.172	656
11	674-2		35-2	5.121		64	13.976	359	92	25.493		119	39.324		146	55.828	
11-1	683-5		36	5.329		65	14.335		92-2	25.584		119-2	39.435		146-2	55.959	
12	778-9	106	37	5.589	260	65-2	14.406		93	25.960		120	39.890	568	147	56.493	
12-6	842-5		38	5.849		66	14.702		94	26.429	469	121	40.458		148	57.160	667
			38-2	5.901		67	15.072	370	95	26.898		122	41.026		149	57.827	
13	890-1		39	6.118		68	15.442		95-2	26.991		122-2	41.139		149-2	57.960	
14	1.009-1	119	40	6.389	271	68-2	15.516		96	27.375		123	41.603		150	58.503	
15	1.128-1		41	6.660		69	15.821		97	27.855	480	124	42.182	579	151	59.181	678
15-2	1.152-0		41-2	6.714		70	16.202	381	98	28.335		125	42.761		152	59.859	
16	1.267	144	42	6.940		71	16.583		98-2	28.431		125-2	42.876		152-2	59.994	
16-2	1.296		43	7.222	282	71-2	16.659		99	28.824		126	43.348		153	60.546	
17	1.424		44	7.504		72	16.973		100	29.315	491	127	43.938	590	154	61.235	689
18	1.584	160	44-2	7.560		73	17.365	392	101	29.806		128	44.528		155	61.924	
19	1.744		45	7.795		74	17.757		101-2	29.904		128-2	44.646		155-2	62.061	
20	1.904		46	8.088	293	74-2	17.835		102	30.306		129	45.127		156	62.621	
20-2	1.936		47	8.381		75	18.158		103	30.808	502	130	45.728	601	157	63.321	700
21	2.074	173	47-2	8.439		76	18.561	403	104	31.310		131	46.329		158	64.021	
21-7	2.196		48	8.683		77	18.964		104-2	31.410		131-2	46.449		158-2	64.161	
22	2.251		49	8.987	304	77-2	19.044		105	31.821		132	46.939		159	64.730	
23	2.437	186	50	9.291		78	19.376		106	32.334	513	133	47.551	612	160	65.444	711
23-2	2.475		50-2	9.351		79	19.790	414	107	32.847		134	48.163				

P₀ P₁ P₂ P₃ P_{n-1} P_n

b₁ b₂

b_n

$${}^nSt = \Sigma P \cdot \lambda - \Sigma (P \cdot b) = Q_x \cdot l$$

$${}^nQ_x = \frac{{}^nSt}{l}$$

Długość obciążenia „λ“
Rozpiętość „l“

Tablica c. (§ 7, ust. 11.)

Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} “, wywołanych przez obciążenie niestałe według II. normy obciążenia przy wolnołączących dźwigarach o rozpiętości od 0 do 100 m.

Rozpiętość „ l “	Największy moment ugięcia „ M_{max} “ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „ l “	Największy moment ugięcia „ M_{max} “ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „ l “	Największy moment ugięcia „ M_{max} “ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „ l “	Największy moment ugięcia „ M_{max} “ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra
m	tm	tm	m	tm	tm	m	tm	tm	m	tm	tm
0	0-00		19	278-6		46	1.335		73	2.907	
1	4-00		20	305-4	26-8	47	1.385		74	2.976	
1-5	6-00	4-00	21	332-2		48	1.435	50	75	3.045	69
2	8-00		22	361-6		49	1.485		76	3.114	
2-1	8-47	4-70	23	391-0	29-4	50	1.535		77	3.185	71
2-5	11-31		24	422-5	31-5	51	1.587	52	78	3.257	72
3	14-86	7-10	25	455-3		52	1.639		79	3.329	
3-1	15-75	8-90	26	488-1	32-8	53	1.692	53	80	3.403	
3-5	19-95		27	520-9		54	1.746		81	3.477	74
4	25-20		28	553-7		55	1.801	55	82	3.551	
4-5	39-45		29	590-9	37-2	56	1.856		83	3.625	
5	35-70		30	629-6		57	1.911	56	84	3.701	76
5-5	40-95	10-50	31	668-3	38-7	58	1.967		85	3.778	77
6	46-20		32	707-8	39-5	59	2.024	57	86	3.857	79
6-5	51-45		33	749-3		60	2.081		87	3.936	
7	56-70		34	790-8	41-5	61	2.139	58	88	4.016	80
7-6	63-00		35	832-3		62	2.197	59	89	4.096	81
8	67-76	11-90	36	874-7	42-4	63	2.256		90	4.177	83
9	79-66		37	918-9		64	2.317	61	91	4.260	
10	92-02	12-36	38	963-1	44-2	65	2.380		92	4.345	
11	106-7	14-68	39	1.007-3		66	2.443	63	93	4.430	85
12	121-5	14-8	40	1.051-5		67	2.507	64	94	4.515	
13	136-3		41	1.098	46-5	68	2.572	65	95	4.600	
14	154-4	18-1	42	1.145		69	2.638		96	4.688	88
15	175-7	21-3	43	1.192	47	70	2.704	66	97	4.776	
16	199-3	23-6	44	1.239		71	2.770		98	4.865	89
17	225-0	25-7	45	1.286		72	2.838	68	99	4.956	
18	251-8		46	1.335	49	73	2.907	69	100	5.047	91

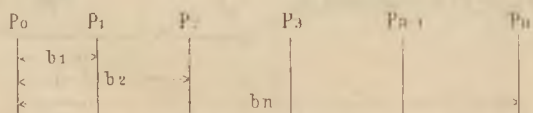
Linie największych momentów ugięcia na rozmaitych miejscach dźwigaru utworzyć należy z dwu połówek parabol, leżących symetrycznie ku środkowi dźwigaru, i z linii prostej, łączącej ich wierzchołki. Wierzchołki mają leżeć w wysokości odpowiadającej absolutnie największemu momentowi ugięcia (M_{max}) i w oddaleniu od środka dźwigaru, wynoszącym 0-05 część rozpiętości.

Tablica d. (§ 7, ust. 11.)

Wartości liczbowe największych momentów na podporach „St“, wywołanych przez obciążenie niestałe według II. normy obciążenia do obliczenia wolno leżących dźwigarów dla długości obciążenia od 0 do 100 m.

Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP
0	0·0		20·98	1.549·3		46·8	6.123·6		73·8	13.575·6	
1	16·0	16	21	1.551·9		47	6.170·0		74	13.641·8	
1·2	19·2		22	1.682·9	131	48	6.402·0	232	75	13.972·8	331
2	43·2		23	1.813·9		49	6.634·0		76	14.303·8	
2·8	67·2	30	23·7	1.905·6		49·8	6.819·6		76·8	14.568·6	
3	75·6		24	1.948·2		50	6.868·2		77	14.637·0	
4	117·6	42	25	2.090·2	142	51	7.111·2	243	78	14.979·0	342
5	159·6		26	2.232·2		52	7.354·2		79	15.321·0	
6	201·6		26·7	2.331·6		52·8	7.548·6		79·8	15.594·6	
6·88	243·84	48	27	2.377·5		53	7.599·4		80	15.665·2	
7	250·2		28	2.530·5	153	54	7.853·4	254	81	16.018·2	353
7·65	284·65	53	29	2.683·5		55	8.107·4		82	16.371·2	
8	305·3		29·7	2.790·6		55·8	8.310·6		82·8	16.653·6	
8·9	358·4	59	30	2.839·8	164	56	8.363·6	265	83	16.726·4	364
9	364·6		31	3.005·8	166	57	8.628·6		84	17.090·4	
9·4	389·4	62	31·8	3.138·6		58	8.893·6		85	17.454·4	364
10	432·6		31·8	3.138·6		58·8	9.105·6		85·8	17.745·6	
10·3	451·2	72	32	3.174·0	177	59	9.160·8	276	86	17.820·6	375
10·4	462·0	78	33	3.351·0		60	9.436·8		87	18.195·6	
11	512·4	84	34	3.528·0	188	61	9.712·8	298	88	18.570·6	375
12	602·4		34·8	3.669·6		61·8	9.933·6		88·8	18.870·6	
13	692·4		35	3.707·2	199	62	9.991·0	309	89	18.947·8	386
13·2	710·4	90	36	3.895·2		63	10.278·0		90	19.333·8	
14	787·2		37	4.083·2	210	64	10.565·0	320	91	19.719·8	397
15	883·2	96	37·8	4.233·6		64·8	10.794·6		91·8	20.028·6	
15·3	912·0		38	4.273·4	221	65	10.854·2	332	92	20.108·0	408
16	986·9		39	4.472·4		66	11.152·2		93	20.505·0	
17	1.093·9		40	4.671·4	232	67	11.450·2	343	94	20.902·0	419
18	1.200·9	107	40·8	4.830·6		67·8	11.688·6		94·8	21.219·6	
18·3	1.233·0		41	4.872·6	243	68	11.750·4	354	95	21.301·2	420
19	1.315·6		42	5.032·6		69	12.059·4		96	21.709·2	
20	1.433·6	118	43	5.292·6	254	70	12.368·4	365	97	22.117·2	431
20·98	1.549·3		43·8	5.460·6		70·8	12.615·6		97·8	22.443·6	
			44	5.504·8	265	71	12.679·6	376	98	22.527·4	442
			45	5.725·8		72	12.999·6		99	22.946·4	
			46	5.946·8	276	73	13.319·6	387	100	23.365·4	453
			46·8	6.123·6		73·8	13.575·6				

Długość obciążenia „λ“
Rozpiętość „l“

$${}_{\text{„St“}} = \Sigma P \cdot \lambda - \Sigma (P b) = Q \cdot l$$

$${}_{\text{„Q“}} = \frac{{}_{\text{„St“}}}{l}$$

Tablica e. (§ 7, ust. 12.)

Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia IIIa przy wolno leżących dźwigarach o rozpiętości od 0 do 80 m.

Rozpiętość „l”	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „l”	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „l”	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra	Rozpiętość „l”	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra
m	tm	tm	m	tm	tm	m	tm	tm	m	tm	tm
0	0·0		13	117·4		36	691·6		58	1·460	
1	2·25	2·25	14	132·1	14·7	37	721·6		59	1·500	40
1·5	3·375		15	147·4	15·3	38	753·4		60	1·540	
1·7	3·825		16	165·0	17·6	39	785·2	31·8	61	1·581	
1·8	4·225	4·00	17	185·8	20·8	40	817·0		62	1·622	41
1·9	4·646		18	207·7	21·9	41	848·8		63	1·663	
2	5·067	4·21	19	230·6	22·9	42	881·6	32·8	64	1·704	42
2·2	5·909		20	254·9		43	915·3		65	1·746	
2·3	6·525	6·16	21	279·2	24·3	44	949·0	33·7	66	1·789	
2·5	7·875		22	303·5		45	982·7		67	1·832	43
3	11·25	6·75	23	327·8		46	1·017	34·3	68	1·875	
4	18·00		24	353·9		47	1·052	35	69	1·918	44
4·6	22·05	7·50	25	380·0	26·1	48	1·087		70	1·962	
4·7	22·80	8·83	26	406·1		49	1·123		71	2·007	45
5	25·45	8·93	27	432·2		50	1·159	36	72	2·052	
5·3	28·13		28	459·7	27·5	51	1·195		73	2·098	46
6	36·00		29	487·8		52	1·232		74	2·144	
7	47·25		30	515·9	28·1	53	1·269	37	75	2·190	47
8	58·50	11·25	31	544·0		54	1·306		76	2·237	
9	69·75		32	572·1		55	1·344	38	77	2·284	48
10	81·00		33	601·6	29·5	56	1·382		78	2·332	
11	92·25		34	631·6		57	1·421	39	79	2·380	49
12	104·3	12·05	35	661·6	30·0	58	1·460		80	2·429	
13	117·4	13·1	36	691·6							

Linie największych momentów ugięcia na rozmaitych miejscach dźwigara utworzyć należy z dwu połówek paraboli, leżących symetrycznie ku środkowi dźwigaru i z linii prostej łączącej ich wierzchołki. Wierzchołki mają leżeć w wysokości odpowiadającej absolutnie największemu momentowi ugięcia (M_{max}) i w oddaleniu od środka dźwigaru wynoszącem 0·05 część rozpiętości.

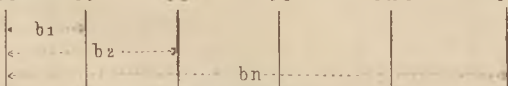

Tablica f. (§ 7, ust. 12.)

Wartości liczbowe największych momentów na podporach „St“ wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia IIIa do obliczenia wolno leżących dźwigarów dla długości obciążenia od 0 do 80 m.

Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ“	Największy moment na podporze „St“ dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP
0	0·0	9	26·5	1.890·0		53·5	5.940·0	
1	9·0	18	27	1.950·0	120	54	6.033·75	187·5
2	27·0		28	2.070·0		55	6.221·25	
3	54·0	27	29	2.190·0	127·5	56	6.408·75	195
3·5	67·5		29·5	2.250·0		56·5	6.502·5	
4	85·5	36	30	2.313·75	135	57	6.600·0	202·5
5	121·5		31	2.441·25		58	6.795·0	
6	157·5	45	32	2.568·75	142·5	59	6.990·0	210
7	202·5		32·5	2.632·5		59·5	7.087·5	
8	247·5	52·5	33	2.700·0	150	60	7.188·75	217·5
8·5	270·0		34	2.835·0		61	7.391·25	
9	296·25	63	35	2.970·0	157·5	62	7.593·75	225
10	348·75		35·5	3.037·5		62·5	7.695·0	
10·64	382·35	72	36	3.108·75	165	63	7.800·0	232·5
10·7	386·1		37	3.251·25		64	8.010·0	
11	405·0	81	38	3.393·75	172·5	65	8.220·0	240
11·5	436·5		38·5	3.465·0		65·5	8.325·0	
12	472·5	90	39	3.540·0	180	66	8.433·75	247·5
12·5	508·5		40	3.690·0		67	8.651·25	
13	549·0	97·5	41	3.840·0	172·5	68	8.868·75	255
14	630·0		41·5	3.915·0		68·5	8.977·5	
15	720·0	105	42	3.993·75	180	69	9.090·0	262·5
16	810·0		43	4.151·25		70	9.315·0	
17	900·0	112·5	44	4.308·75	180	71	9.540·0	270
17·5	945·0		44·5	4.387·5		71·5	9.652·5	
18	993·75	120	45	4.470·0	180	72	9.768·75	277·5
19	1.091·25		46	4.635·0		73	10.001·25	
20	1.188·75	127·5	47	4.800·0	180	74	10.233·75	285
20·5	1.237·5		47·5	4.882·5		74·5	10.350·0	
21	1.290·0	135	48	4.968·75	180	75	10.470·0	292·5
22	1.395·0		49	5.141·25		76	10.710·0	
23	1.500·0	142·5	50	5.313·75	180	77	10.950·0	300
23·5	1.552·5		50·5	5.400·0		77·5	11.070·0	
24	1.608·75	150	51	5.490·0	180	78	11.193·75	307·5
25	1.721·25		52	5.670·0		79	11.441·25	
26	1.833·75	157·5	53	5.850·0	180	80	11.688·75	315
26·5	1.890·0		53·5	5.940·0				

P₀ P₁ P₂ P₃ P_{n-1} P_n

Długość obciążenia „λ“

Bocznicość „l“

$$„St“ = \Sigma P \cdot \lambda - \Sigma (P \cdot b) - Q_x \cdot l$$

$$„Q_x“ = \frac{„St“}{l}$$

Tablica g. (§ 7, ust. 12.)

Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia IIIb przy wolno leżących dźwigarach o rozpiętości 0 do 80 m.

Rozpiętość „ l ” <i>m</i>	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru <i>tm</i>	Różnica wartości dla jednego metra <i>tm</i>	Rozpiętość „ l ” <i>m</i>	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru <i>tm</i>	Różnica wartości dla jednego metra <i>tm</i>	Rozpiętość „ l ” <i>m</i>	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru <i>tm</i>	Różnica wartości dla jednego metra <i>tm</i>	Rozpiętość „ l ” <i>m</i>	Największy moment ugięcia „ M_{max} ” dla jednego toru <i>tm</i>	Różnica wartości dla jednego metra <i>tm</i>
0	0 0		13	119.7	14.8	35	729.6	38.0	57	1.766	60
1	2.25	2.25	14	134.5	16.6	36	767.6		58	1.826	
1.5	3.375		15	151.1	17.2	37	805.6	38.8	59	1.886	
1.7	3.825	4.00	16	168.3	19.3	38	844.4		60	1.948	62
1.8	4.225		17	187.6	23.2	39	884.3	39.9	61	2.010	
1.9	4.646	4.21	18	210.8	25.0	40	925.2		62	2.073	63
2	5.067		19	234.0	25.4	41	966.1	40.9	63	2.138	65
2.2	5.909	6.16	20	259.0	27.0	42	1.007		64	2.204	66
2.3	6.525		21	284.4	28.6	43	1.050	43	65	2.270	68
2.5	7.875	6.75	22	311.4	29.2	44	1.094	44	66	2.338	69
3	11.25		23	340.0	31.2	45	1.138	45	67	2.407	71
4	18.00	7.50	24	368.6	33.0	46	1.183	47	68	2.476	72
4.6	22.05		25	397.2	34.1	47	1.230	49	69	2.547	75
4.7	22.80	8.83	26	426.4	34.9	48	1.279	50	70	2.619	77
5	25.45	8.93	27	457.6	35.1	49	1.329	53	71	2.691	78
5.3	28.13		28	489.4	35.4	50	1.379	54	72	2.766	79
6	36.00	11.25	29	521.2	36.4	51	1.432	55	73	2.841	81
7	47.25		30	554.2		52	1.485	57	74	2.916	
8	58.50		31	588.3		53	1.539	58	75	2.993	
9	69.75		32	623.2		54	1.594		76	3.071	
10	81.00	11.77	33	658.1		55	1.651		77	3.150	
11	92.77	12.73	34	693.2		56	1.708		78	3.231	
12	105.5	14.2	35	729.6		57	1.766		79	3.312	
13	119.7								80	3.393	

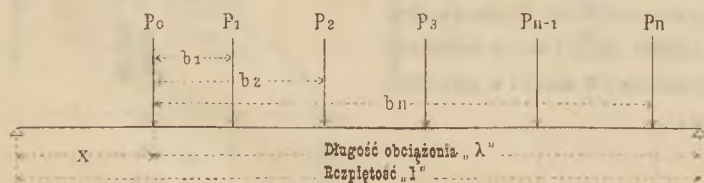
Linie największych momentów ugięcia na rozmaitych miejscach dźwigaru utworzyć należy z dwu połówek paraboli, leżących symetrycznie ku środkowi dźwigaru i z linii prostej łączącej ich wierzchołki. Wierzchołki mają leżeć w wysokości odpowiadającej absolutnie największemu momentowi ugięcia (M_{max}) i w oddaleniu od środka dźwigaru wynoszącym 0.05 część rozpiętości.

Tablica h. (§ 7, ust. 12.)

Wartości liczbowe największych momentów na podporach „St” wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obliczenia IIIb do obliczenia wolno leżących dźwigarów dla długości obciążenia od 0 do 80 m.

Długość obciążenia „λ”	Największy moment na podporze „St” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ”	Największy moment na podporze „St” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP	Długość obciążenia „λ”	Największy moment na podporze „St” dla jednego toru	Różnica wartości dla jednego metra ΣP
0	0·0	9	26	1.914·6	133·4	53	6.967·2	245
1	9·0	18	27	2.048·0	139·6	54	7.212·2	251·2
2	27·0	27	28	2.187·6	145·8	55	7.463·4	257·4
3	54·0	36	29	2.327·2	152	56	7.714·6	263·6
3·5	67·5	45	30	2.473·0	158·2	57	7.972·0	269·8
4	85·5	51·2	31	2.625·0	164·4	58	8.235·6	276
5	121·5	57·4	32	2.777·0	170·6	59	8.499·2	282·2
6	157·5	63·6	33	2.935·2	176·8	60	8.769·0	288·4
7	202·5	69·8	34	3.099·6	183	61	9.045·0	294·6
8	247·5	76	35	3.264·0	189·2	62	9.321·0	300·8
9	298·7	81	36	3.434·6	195·4	63	9.603·2	307
10	356·1	87	37	3.611·4	201·6	64	9.891·6	313·2
11	413·5	93	38	3.788·2	207·8	65	10.180·0	319·4
12	477·1	99	39	3.971·2	214	66	10.474·6	325·6
12·81	533·6	105	40	4.160·4	220·2	67	10.775·4	331·8
13	549·0	111	41	4.349·6	226·4	68	11.076·2	338
14	630·0	117	42	4.545·0	232·6	69	11.383·2	344·2
15	720·0	123	43	4.746·6	238·8	70	11.696·4	350·4
16	810·0	129	44	4.948·2	245	71	12.009·6	
17	900·0	135	45	5.156·0	251	72	12.329·0	
18	996·2	141	46	5.370·0	257	73	12.654·6	
19	1.098·6	147	47	5.584·0	263	74	12.980·2	
20	1.201·0	153	48	5.804·2	269	75	13.312·0	
21	1.309·6	159	49	6.030·6	275	76	13.650·0	
22	1.424·4	165	50	6.257·0	281	77	13.988·0	
23	1.539·2	171	51	6.489·6	287	78	14.332·2	
24	1.660·2	177	52	6.728·4	293	79	14.682·6	
25	1.787·4	183	53	6.967·2	299	80	15.033·0	
26	1.914·6							

$${}^n\text{St} = \Sigma P \cdot \lambda - \Sigma (P \cdot b) = Q_x \cdot l$$

$$Q_x = \frac{{}^n\text{St}}{l}$$

Spis rzeczy.

	Strona
§ 1. Postanowienia ogólne	219
I. Projektu mostów.	
§ 2. Treść projektów	219
§ 3. Założenie dźwigarów przy mostach kolei żelaznych	220
§ 4. Założenie dźwigarów przy mostach na gościńcach i na drogach	221
§ 5. Środki bezpieczeństwa przy mostach kolei żelaznych	221
§ 6. Środki bezpieczeństwa przy mostach na gościńcach i na drogach	222
§ 7. Obciążenie mostów kolei żelaznych, mostów na gościńcach i drogach:	
A. Wspólne postanowienia	222
B. Obciążenie niestale (ruchome) nowo budować się mających mostów kolei żelaznych	223
C. Obciążenie niestale (ruchome) istniejących mostów kolei żelaznych	225
D. Obciążenie niestale (ruchome) nowo wybudować się mających mostów na gościńcach i drogach	226
E. Obciążenie niestale (ruchome) istniejących mostów na gościńcach i na drogach	227
§ 8. Dopuszczalne natężenie materiałów budowlanych i gruntu pod budowę:	
A. Żelazo i stal	227
B. Drzewo	229
C. Mury filarów i przyczółków	230
D. Inne materiały budowlane	230
E. Grunt pod budowę	230
F. Osobne postanowienia co do istniejących mostów kolei żelaznych, mostów na drogach i gościńcach	230
II. Wykonanie mostów.	
§ 9. Jakość żelaza i stali	231
§ 10. Wymagana wytrzymałość żelaza i stali	232
A. Żelazo kute	232
B. Żelazo kowalne	232
C. Łane żelazo surowe i stal łana	232
§ 11. Próbowanie żelaza i stali:	
A. Postanowienia ogólne	232
B. Próby rozerwania	233
C. Próby wyginania, łamania i inne	233
a) Przy żelazie kutem	233
b) Przy żelazie kowalnym	234
c) Przy lanem żelazie surowem	234
§ 12. Obrabianie, składanie i ustawianie konstrukcyi żelaznych:	
A. Przepisy ogólne	234
B. Nity i śruby	235
C. Nitowanie i śrubowanie	235
D. Składanie części dźwigarowych w warsztatach budowy mostów	236
E. Ustawienie dźwigarów na placu budowy	236
F. Lakierowanie mostów	236
§ 13. Jakość materiału drzewnego	237
§ 14. Jakość i próbowanie materiałów murowych	237

III. Pierwsze główne badanie mostów.

	Strona
§ 15. Postępowanie w ogólności	237
§ 16. Badanie i próbowanie mostów	238
A. Próbowanie ciężarem stojącym	238
B. Próbowanie ciężarem przejeżdżającym	239
C. Stwierdzenie wyników badania	239
§ 17. Ograniczenia ruchu	239

IV. Badanie mostów będących w użyciu.

§ 18. Postępowanie w ogólności	239
§ 19. Założenie i prowadzenie ksiąg mostowych i sprawozdań rewizyjnych	240

V. Postanowienia końcowe.

§ 20. Władze	240
§ 21. Działanie wstecz niniejszego rozporządzenia na mosty wybudowane przed wejściem jego w życie	240
§ 22. Forma zewnętrzna projektów i pism tudzież manipulacya z nimi	240
23. Wprowadzenie niniejszego rozporządzenia	240

VI. Dodatek. Tablice momentów ugięcia i momentów na podporach.

Tablica a) Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie nie stałe według I normy obciążenia	241
„ b) Wartości liczbowe największych momentów na podporach „ St ” wywołanych przez obciążenie niestałe według I normy obciążenia	242
„ c) Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie niestałe według II normy obciążenia	243
„ d) Wartości liczbowe największych momentów na podporach „ St ” wywołanych przez obciążenie niestałe według II normy obciążenia	244
„ e) Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia III a	245
„ f) Wartości liczbowe największych momentów na podporach wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia III a	246
„ g) Wartości liczbowe największych momentów ugięcia „ M_{max} ” wywołanych przez obciążenie niestałe według normy obciążenia III b	247
„ h) Wartości liczbowe największych momentów na podporach „ St ” wywołanych przez obciążenie według normy obciążenia III b	248

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1904.

Treść: **M** 98. Rozporządzenie, dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu papieru.

98.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. sierpnia 1904,

dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu papieru.

Na zasadzie § 7 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26 i w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu zezwala się na wolne od podatku użycie cukru — w rodzaju określonym w § 1, l. 1, ustawy o opodatkowaniu cukru — do wyrobu papieru.

Przytem należy stosować analogicznie postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 269, dotyczące wolnego od podatku użycia cukru do wyrobu mydeł glicerynowych, z tą zmianą, że denaturowanie cukru, przeznaczonego do wolnego od podatku użycia przy wyrobie papieru, dokonaniem być ma wyłącznie przy użyciu czystego, suchego proszku mydlanego (mydła sproszkowanego, wolnego od sody, szkła wodnego, łaju, krochmalu i podobnych środków obciążających i materii napelniających) i to w sposób przewidziany w § 4 ad a) powołanego rozporządzenia Ministerstwa skarbu.

Na wyraźną prośbę uprawnionego do poboru pozwoli się na denaturowanie cukru, przeznaczonego do wyrobu papieru, w fabryce cukru, z której cukier się pobiera.

Prośbę odnośną należy wnieść albo równocześnie z prośbą o pozwolenie na wolny od podatku pobór i użycie cukru do wyrobu papieru, albo też osobno. O udzieleniu pozwolenia na taką prośbę zawiadomić należy odnośną fabrykę cukru i ten organ skarbowy, któremu poruczono nadzór nad nią.

Osobne zgłoszenie denaturowania nie jest potrzebne, lecz należy przy analogicznem zastosowaniu postanowień zawartych w § 3 wyżej wspomnianego rozporządzenia Ministerstwa skarbu podać wyraźnie w zgłoszeniu wyprowadzenia — które ma być wniesionem według wzoru l. XII do § 20, II, przepisów wykonawczych o opodatkowaniu cukru — pod l. 3, lit. b), że wyprowadzenie cukru do wyroku papieru nastąpi „po poprzednim denaturowaniu“. Denaturowania dokonać należy przestrzegając postanowień zawartych w § 4, wyżej powołanego rozporządzenia Ministerstwa skarbu tudzież po zbadaniu wagi netto cukru, wyprowadzić się mającego. Organa skarbowe, które posyłkę podają urzędowaniu, winne po dokonaniu denaturowania stwierdzić wagę cukru w stanie zdenaturowanym i w obydwu egzemplarzach zgłoszenia, w rubryce „uwaga“, zaznaczyć okoliczność, że przed wyprowadzeniem dokonano w sposób przepisany denaturowania, tudzież stwierdzoną wagę zdenaturowanego cukru.

Do przesyłki cukru zdenaturowanego wolno użyć jedynie skrzyń lub beczek sporządzonych z drzewa lub z innego trwałego materiału.

Czynność urzędową wprowadczą ograniczyć należy do przeliczenia naczyń i zbadania wagi cukru zdenaturowanego. Za stwierdzone ewentualnie ubytki należy uiścić podatek spożywczy od cukru. Po dokonaniu czynności urzędowej wprowadzanej należy w rubryce „uwaga“ rejestru odbiorczego, który prowadzić należy według wzoru l. 6 przepisów wykonawczych o opodatkowaniu cukru, zaznaczyć, że cukier pobrano w stanie już denaturowanym.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1904.

Treść: *Nr* 99. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu.

99.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 20. sierpnia 1904,

zawierające uzupełnienie oraz częściową zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, dotyczącego pozwolenia na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu.

Uzupełnia się względnie zmienia częściowo rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia

1895, Dz. u. p. Nr. 58, zawierające pozwolenie na niedzielną pracę przemysłową w poszczególnych kategoriach przemysłu i zarządza co następuje:

Artykuł I.

W §ie 2 powołanego rozporządzenia brzmieć mają punkty: 25. „Suszarnie cykoryi, buraków i owoców“, 34. „Rafinerye oleju skalnego“ co do tytułu i nowej lit. c, wreszcie nowy punkt 51, w sposób następujący:

<p style="text-align: center;">O z n a c z e n i e</p> <p>rodzajów przemysłu względnie czynności, do których wykonywania praca niedzielna w ogóle lub w pewnym wymiarze czasu jest pozwolona</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek,</p> <p>jaki robotnikom zatrudnionym w niedzielę dłużej niż trzy godziny, należy w zamian wyznaczyć</p>
<p>25. Suszarnie cykoryi, buraków i owoców.</p> <p>Praca niedzielna jest dozwolona z ograniczeniem do sił roboczych, potrzebnych niezbędnie do opalania i obsługi suszarni w nieustającym ruchu zostających a nadto w suszarniach cykoryi i buraków także jeszcze do czyszczenia i krajania (rozdrabniania) korzeni cykoryi i buraków.</p> <p>34. Rafinerya oleju skalnego i wyrób parafiny.</p> <p>Wstęp i ustęp <i>a)</i> niezmienione; <i>b)</i> niezmieniony; <i>c)</i> przy wyrobie parafiny: do nieprzerwanego chłodzenia olejów surowych, do procesu krystalizacji, do oddzielania parafiny od oleju (tj. do pracy przy prasach filtracyjnych i hydraulicznych łącznie z należącym do tego przetwarzaniem i laniem) tudzież do obsługi i nadzorowania procesu wypacania.</p> <p>51. Wyrób krochmalu kartoflanego.</p> <p>Praca niedzielna jest pozwolona do wybierania kartofli ze stogów, do płukania i tarcia tychże, do wydobywania krochmalu, do fabrykacji i czyszczenia krochmalu surowego i do przerabiania odpadków krochmalowych, wreszcie do odwadniania i suszenia czyszczonych produktów.</p>	<p style="text-align: center;">Wypoczynek 24godzinny następującej niedzieli.</p> <p style="text-align: center;">Jak pod <i>a)</i> i <i>b)</i>.</p> <p style="text-align: center;">Jak pod <i>a)</i> i <i>b)</i>.</p>

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wlr.

Hartel wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 13. września 1904.

Treść: № 100. Obwieszczenie, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

100.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. września 1904,

podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, które zaszły od obwieszczenia z dnia 27. marca 1903, Dz. u. p. Nr. 83, względnie od obwieszczeń z dnia 5. lipca 1904, Dz. u. p. Nr. 74 i 75, jak następuje:

Spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, tycząca się obrotu towarów.

Austria i Węgry.

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Lichtensteinem.)

A. Wszystkie linie, na których ruch utrzymują poniżej wymienione zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austrii lub na Węgrzech.

1. C. k. austriackie koleje państwowe, łącznie z częścią linii z Feldkirch do Buchs, leżącej na obszarze księstwa Liechtenstein.

z wyłączeniem zaś:

- a) następujących dalmatyńskich linii c. k. austriackich kolei państwowych:
 - α) od Spletu na Sivericz do Kninu,
 - β) od Perkowicz-Slivno do Szebeniku,
 - γ) od Spletu do Sinj.
- b) kolei lokalnej wąsko-torowej Unzmarkt—Mauterndorf (kolei nadmurańskiej).
 2. Kolej uściecko-cieplicka.
 3. Koleje handlowe czeskie.
 4. Kolej północna czeska.
 5. Kolej bożeńsko-merańska.
 6. Kolej busztiehradzka.
 7. Frydlandzkie koleje powiatowe, do których należą lokalne linie:
 - Frydland—Granica koło Hermsdorf;
 - Frydland—Granica koło Heinersdorf, oraz Raspenau—Weißbach.
 8. Kolej północna Cesarza Ferdynanda.
 9. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim).
 10. Morawsko-śląska akcyjna spółka kolei lokalnych (kolej lokalna Hruszów—Polska Ostrawa).
 11. Kolej lokalna Mori—Arco—Riva nad jeziorem Garda.
 12. Kolej lokalna nowoiczyńska.
 13. Dolno-austriacki urząd kolei krajowych (kolej lokalna Gänsersdorf—Gannersdorf).
 14. Kolej północno-zachodnia austriacka.
 15. Austriacko-węgierska spółka kolei państwowych.
 16. Kolej lokalna Przywóz—Morawska Ostrawa—Witkowice.
 17. Saleburska spółka kolejowa i tramwajowa.
 18. Kolej lokalna w Kameralnych Dobrach Solnych.

19. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim), z wyłączeniem kolei lokalnych:

- c) Grobelno — Rohitsch (kolei lokalnej rohitschańskiej),
- d) Kapfenberg — Seebach — Au,
- e) Kühnsdorf — Eisenkappel,
- f) Mödling — Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),
- g) Pöltschach — Gonobitz,
- h) Preding — Wieselsdorf — Stainz,
- i) kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen — Kaltern oraz kolejki elektrycznej Kaltern — Mendel [kolej mendelska]).

20. Kolej łącząca, południowo-północna niemiecka.

21. Kolej lokalna Stauding — Stramberg.

22. Kolej Wiedeń — Aspang, z wyłączeniem:

- k) części kolei zębnicowej na Schneeberg a mianowicie z Puchberg na Hochschneeberg.

23. Przestrzenie, na których ruch utrzymują królewskie węgierskie koleje państwowe a mianowicie przestrzenie c. k. austriackich kolei państwowych od Ławoczno do granicy węgierskiej i od Fehring do granicy węgierskiej, tudzież linie austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwowej od Marchegg do granicy węgierskiej, nakoniec co do kolei Wiedeń — Pottendorf — Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, przestrzeń od Ebenfurt do granicy węgierskiej, na której kolej Raba (Győr) — Szopron — Ebenfurt¹⁾ ruch utrzymuje.

Uwaga:

- 1) Kolej Raba — Ödenburg — Ebenfurt.

B. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy włoskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez włoską Spółkę kolei nad Adryatykiem od granicy austriacko-włoskiej:

24. pod Korminem do Kormina.

25. pod Pontebą do Pontafel w kierunku z Włoch.

26. pod Peri do Ala.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoską Spółkę kolejową „Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane“, od granicy austriacko-włoskiej:

27. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarządy królewsko bawarskich kolei państwowych od granicy niemiecko-austriackiej:

28. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.

29. pod Salcburgiem do Salcburga.

30. pod Waldsassen do Chebu.

31. pod Schirnding do Chebu.

32. pod Asch do Chebu.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez królewsko saskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

33. pod Brambach do Chebu.

34. pod Bärenstein do Weipert.

35. pod Markersdorf do Hermsdorf w B.

36. pod Moldawą do Moldawy.

37. pod Schöna do Podmokiel (Bodenbach).

38. pod Schöna do Dzieczyna.

39. pod Neusalza-Spremberg do granicy austriacko-niemieckiej pod Taubenheim.

40. pod Alt- i Neu-Gersdorf do granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach.

41. pod Seifhennersdorf do Warnsdorf.

42. pod Groß-Schönau do Warnsdorf.

43. pod Żytawą do Liberca.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

44. pod Grünthal do Grünthal.

45. pod Neusorge do Halbstadt.

46. pod Karniowem do Karniowa.

47. pod Opawą do Opawy.

48. pod Boguminem do Bogumina.

49. pod Goetzalkowicami do Dziedzic.

50. pod Nowym Berunem do Oświęciana.

III. Zarządy rosyjskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarząd rosyjskich kolei południowo-zachodnich w kierunku z Rosji, od granicy rosyjsko-austriackiej:

51. pod Radziwiłowem do Brodów.

52. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.

53. do Nowosielicy austriackiej.

IV. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez królewskie rumuńskie koleje państwowe, od granicy rumuńsko austriackiej:

54. pod Ickanami do Ickan.

C. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe.

55. Gravosa — Granica pod Uskoplje.

56. Granica pod Głavska — Granica pod Nagumanac.

57. Granica pod Igalo — Zelenika.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy austriackie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 99 do 113 włącznie.

Włochy, l. 8.

Rosya, l. 37, 38, 39, 40.

Szwajcarya, l. 19, 20.

II. Węgry.

Wszystkie linie, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę na Węgrzech lub w Austrii.

1. Królewsko węgierskie koleje państwowe tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem:

- wąsko-torowej linii Strzygoń Brzeznica — Szczawnica węgierska¹⁾,
- normalno-torowej kolei lokalnej Soroksar — Św. Wawrzyniec i
- wąsko-torowej kolei lokalnej taraczańskiej.

2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnymi przez nią w ruchu utrzymywanymi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanymi w ruchu przez nią kolejami lokalnymi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

- wąsko-torowej przestrzeni Hnilec — Smolnik²⁾ kolei lokalnej nadhnieckiej,
- normalno-torowej odnogi Tarpatak — Tatra-Lomnicz, i
- kolei zębnicowej ze Szczyrby do Szczyrbskiego Jeziora.³⁾

4. Spółka kolei Raba — Szopron — Ebenfurt⁴⁾ i lokalna kolej we Fertővidék przez nią w ruchu utrzymywana.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i csanadzka, z wyłączeniem:

- lokalnej, wąsko-torowej kolei Borossebes — Menyháza i pierwszej wąsko-torowej kolei rolniczej w Alföld.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy i kolej lokalna Zsibó — Nagybánya, przez nią w ruchu utrzymywana.

- 7. Kolej żelazna Mohacz — Pięciokościoly.⁵⁾

8. Kolej lokalna wąsko-torowa Nagy-Károly — Somkut.

- 9. Kolej sławońska w dolinie Drawy.

10. Kolej lokalna wąsko-torowa Segesvár — Szentágota.⁶⁾

- 11. Kolej lokalna Szatmar — Erdöd.

12. Przestrzenie królewsko węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymują c. k. austriackie koleje państwowe, a mianowicie z Mezö-Laborcz do austriackiej granicy, z Jaszinyja (Körösmezö) do austriackiej granicy i część kolei koszycko-bogumińskiej z Orlowa do austriackiej granicy.

13. Przestrzenie królewsko węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymuje austriacko węgierska Spółka kolei państwowych, a mianowicie z Trenczyna-Cieplie⁷⁾ do austriackiej granicy przy Jarze Vlara, z Bruck n. L. do austriackiej granicy i ze Skalic⁸⁾ do austriackiej granicy.

14. Przestrzeń węgierskiej kolei lokalnej północno-zachodniej, — na której co do reszty przestrzeni utrzymują ruch królewsko-węgierskie koleje państwowe — od Kutti do granicy austriackiej i kolei lokalnej holicko-hodonińskiej z Holic do austriackiej granicy, na których ruch utrzymuje kolej północna Cesarza Ferdynanda.

Uwaga:

- 1) Gran-Bresnitz — Schenmitz,
- 2) Gólniczbánya — Schmólnitz,
- 3) Csorba — Csorbasee,
- 4) Raab — Ódenburg — Ebenfurt, spółka kolejowa,
- 5) Mohács — Pięciokościoly,
- 6) Segesvár — Szentágota,
- 7) Trencsén-Teplitz,
- 8) Szakolcza.

III. Bośnia-Hercegowina

1. C. i k. kolej wojskowa Banjaluka — Doberlin.

2. Bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe z wyłączeniem kolei podjazdowej Podlugovi — Varesz, natomiast łącznie z elektryczną koleją miejską w Sarajewie.

Uwaga. Co do przestrzeni kolejowych, utrzymywanych w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe w Austrii, porównaj:

Austria, l. 55, 56, 57.

Niemcy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.

I. Koleje żelazne państwowe lub zostające w państwowym zarządzie.

1. Koleje państwowe w Alzacji i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

3. Koleje państwowe królewsko pruskie łącznie z kolejami państwowymi Wielkiego księstwa heskiego wspólnie w ruchu utrzymywanymi i koleje prywatne w pruskim zarządzie państwowym zostające, z wyjątkiem:

- a) górno-śląskich odnóg wąsko-torowych.

4. Królewsko bawarskie koleje państwowe wraz z utrzymywanymi przez nie w ruchu kolejami lokalnymi Augsburg — Haunstetten i Lam — Kötzing, z wyjątkiem jednak kolei lokalnych:

- b) Augsburg — Göggingen — Pfersee;
- c) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Królewsko saskie koleje państwowe i saskie koleje prywatne zostające w zarządzie państwowym.

6. Królewsko wirtemberskie koleje państwowe.

7. Koleje państwowe w Wielkim księstwie badeńskim i prywatne koleje badeńskie w administracji państwowej zostające.

8. Koleje państwowe w Wielkiem księstwie meklenburskiem wraz z morskiem połączeniem promem parowym między Warnemünde i Gjedser; co do połączenia tym promem obacz B VI, 130.

9. Koleje państwowe w Wielkiem księstwie oldenburskiem, z wyjątkiem:

d) kolei Ocholt—Westersted.

II. Koleje prywatne we własnym zarządzie.

10. Kolej poboczna Achern—Oltenhöfen.

11. Kolej z Altony do Kaltenkirchen.

12. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolei lokalnych badeńskich:

a) Bruchsal—Ubstadt— $\frac{\text{Hilsbach}}{\text{Menzingen}}$.

b) Bühl—Oberbühlerthal (kolej bühlerthalska);

c) Karlsruhe—Ettlingen— $\frac{\text{Herrenalb}}{\text{Pforzheim}}$ (kolej althalska);

d) Neckarbischofsheim—Hüffenhardt;

e) Wiesloch— $\frac{\text{Meckesheim}}{\text{Waldangeloch}}$.

13. Bawarskie koleje lokalne, utrzymywane w ruchu przez akcyjne Towarzystwo kolei lokalnych w Monachium:

a) Bad Aibling—Feinbach;

b) Fürth—Zirndorf—Cadolzburg;

c) Markt Oberdorf—Füssen;

d) Monachium—Wolfrathshausen—Bichl;

e) Murnau—Garmisch-Partenkirchen;

f) Murnau—Oberammergau;

g) Sonthofen—Oberstdorf;

h) Stadtamhof—Donaustauf—Wörth.

14. Kolej obwodowa bentheimska.

15. Kolej miejska w Branderburgii.

16. Kolej krajowa brunświcka.

17. Kolej Brunświk—Schöning.

18. Kolej wrocławsko-warszawska.

19. Kolej broelthalska.

20. Kolej brolthalska.

21. Kolej Butzbach—Licher.

22. Koleje obwodowe z Kolonii do Bonn.

23. Kolej krefeldska.

24. Kolej kronberska.

25. Kolej Dahm—Uckro.

26. Kolej lokalna Deggendorf-Metten.

27. Kolej Dessau-Wörlitz.

28. Kolej Diedenhofen—Mondorf.

29. Kolej wąsko-torowa Eckernförde—Kappeln.

30. Kolej Eisern—Siegen.

31. Kolej Eutin—Lubeka.

32. Kolej filderska.

33. Kolej łącząca frankfurcka (Frankfurt n. M.).

34. Kolej Georgs-Marienhütte.

35. Kolej Gera—Mauselwitz—Wuitz.

36. Kolej Gernrode—Harzgerode.

37. Kolej lokalna Gotteszell—Viechtach.

38. Kolej Greifswald—Grimmen.

39. Kolej Halberstadt—Blankenburg.

40. Kolej poboczna Haltingen—Kandern.

41. Kolej obwodowa Hildesheim—Pein.

42. Kolej hoyañska (Hoya—Eystrup).

43. Kolej lokalna Kahl—Schoellkrippen.

44. Kolej kaysersberska, wraz z koleją Colmar—Winzenheim.

45. Kolej kerkerbachska.

46. Kolej Królewiec—Cranz.

47. Kolej wąsko-torowa obwodu Altena.

48. Koleje poboczne obwodu Bergheim.

49. Kolej Kremmen—Neu-Ruppin—Wittstock.

50. Kolej poboczna Krozingen—Staufen—Sulzburg.

51. Kolej miejska w Lahr.

52. Kolej łużycka (Rauscha—Freiwaldau; Muskau—Teuplitz—Sommerfeld; Hansdorf—Priebus).

53. Kolej lignicko-rawicka.

54. Kolej lubecko-bücheńska.

55. Kolej Ludwika (Norymbergia—Fürth).

56. Kolej Meckenbeuren—Tettngang.

57. Kolej meklenburska Fryderyka Wilhelma.

58. Kolej Meppen—Haselänn.

59. Poboczna kolej Möckmühl—Dörzbach.

60. Kolej Mödrath—Liblar—Brühl.

61. Kolej Mühlhausen—Ebeleben.

62. Kolej Nauendorf—Gerlebobgk.

63. Kolej z Nowego Brandenbura do Frydlandu.

64. Kolej neuhaldenslebeńska.

65. Kolej Neustadt—Gogolin.

66. Kolej dolno-łużycka.

67. Kolej Nordhausen—Wernigerode.

68. Kolej Oschersleben—Schöning.

69. Kolej Ostrowice—Wasserleben.

70. Kolej Paulinenaue—Neu-Ruppin.

71. Kolej Pień—Ilsed.

72. Koleje palatynackie.

73. Kolej prignicka.

74. Kolej Reinickendorf—Liebenwalde—Groß-Schönebeck.

75. Kolej lokalna Ren—Ettenheimmünster.

76. Kolej Rhene—Diemelthal (Bredelar—Martenberg).

77. Kolej Rinteln—Stadthagen.

78. Kolej poboczna Rosheim—St. Nabor.

79. Kolej obwodowa rupińska.

80. Kolej Röthenbach p. L.—Weil.

81. Kolej lokalna Schaftlach—Gmund—Tegernsee.

82. Kolej Stendal—Tangermünd.

83. Kolej Stralsund—Tribsec.

84. Koleje drogowe sztrasburskie.

85. Koleje poboczne, na których ruchu utrzymuje Spółka kolejowa południowo-niemiecka:

a) Hetzbach—Beerfelden;

b) Hüfingen—Furtwangen (kolej bregthalska);

c) Mannheim—Weinheim—Heidelberg—Mannheim;

d) Osthofen—Westhofen;

e) Reinheim—Reichelsheim;

f) Riegel—^{Breisach}/_{Gottenheim} (kolej kaiserstuhlska);

g) Sprendlingen—Fürfeld;

h) Wormacya—Offstein i

i) Zell—Todtnau.

86. Kolej południowo-harzka.

87. Kolej w lesie teutoburskim.

88. Linie, na których ruchem zarządzają koleje poboczne turyngskie:

a) Arnstadt—Ichtshausen;

b) Greussen—Ebeleben—Keula;

c) Hohenebra—Ebeleben;

d) Ilmenau—Grossbreitenbach i

e) Wutha—Ruhla.

89. Kolej lokalna Türkheim—Wörishofen.

90. Kolej Vorwohle—Emmerthal.

91. Kolej krajowa westfalska.

92. Kolej Wittenberge—Perleberg.

93. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskiej Spółki kolejowej:

a) Amstetten—Laichingen;

b) Ebingen—Onstmettingen;

c) Gaildorf—Untergröningen i

d) Nürtingen—Neuffen.

94. Koleje poboczne utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskich kolei lokalnych:

a) Aalen—Ballmertshofen;

b) Reutlingen—Gönnigen.

95. Kolej Zschipkau—Finsterwald.

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez niemieckie zarządy kolei żelaznych lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy rosyjskie.

96. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez kolej petersbursko-warszawską.

97. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje połud.-zachodnie.

98. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Ilłowem do Ilłowa, utrzymywana w ruchu przez kolej nadwiślańską.

II. Zarządy austriackie.

99. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Mysłowicami do Mysłowic, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

100. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Hladkowem do Mittelwalde, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-zachodnią austriacką.

101. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Mittelsteine do Mittelsteine, utrzymywana w ruchu przez austriacko-węgierską Spółkę kolei państwowych.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo północno-niemiecką od granicy austriacko-niemieckiej:

102. pod Libawą do Libawy.

103. pod Seidenberg do Seidenberg.

104. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach do Ebersbach, utrzymywana w ruchu przez czeską kolej północną.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez kolej busztiehradzką od granicy austriacko-niemieckiej:

105. pod Reitzenhain do Reitzenhain.

106. pod Klingenthal do Klingenthal.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe od granicy austriacko-niemieckiej:

107. pod Hennersdorf do Ziegenhals.

108. pod Mikułowicami do Ziegenhals.

109. pod Heinersdorf do Heinersdorf.

110. pod Furth w W. do Furth w W.

111. pod Pasawą do Pasawy.

112. pod Brumowem do Simbach.

113. pod Lochau do Lindau.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

114. pod Konstancją do Konstancji.

115. pod Rielasingen do Singen.

116. pod Waldshut do Waldshut.

117. pod Lottstetten do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, należące do alzacko-lotaryngskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu wspólnie z koleją wschodnią francuską od granicy francusko-niemieckiej:

118. pod Altmünsterol do Altmünsterol.

119. pod Avricourt do Deutsch-Avricourt.

120. pod Chambrey do Chambrey.

121. pod Novéant do Novéant.

122. pod Amanweiler do Amanweiler.

123. pod Fentsch do Fentsch.

V. Zarządy niderlandzkie.

124. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gennep do Wesel, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-brabancko-niemiecką.

125. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Kranenburg do Kleve, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową na wspólnie ze Spółką ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

126. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych od granicy niderlandzko-niemieckiej:

- a) pod Elten do Welle;
- b) pod Herzogenrath do Herzogenrath;
- c) pod Akwizgranem do Akwizgranu*);
- d) pod Dalheim do Dalheim**);
- e) pod Gronau do Gronau*).

127. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Elten do Emmerich, utrzymywana w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych na wspólnie z holenderską Spółką kolejową.

128. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gildehaus do Salzbergen, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową i przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

129. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Alstätte do Ahaus utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową.

VII. Zarządy duńskie.

130. Połączenie promem parowym z Warnemünde—Gjedser, utrzymywane w ruchu przez duńskie koleje państwowe na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga. Co się dotyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy niemieckie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austria, l. 28 do 50 włącznie.

Dania, l. 3, 4.

Francya, l. 19, 20, 21, 22, 23, 24.

Luksemburg, l. 2, 3.

Niderlandy, l. 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Rosya, l. 31, 32, 33, 34, 35, 36.

Szwajcarya, l. 21, 22, 23, 24, 25, 26.

*) Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych zajmuje się tylko ekspedycją pociągów w obu kierunkach.

***) Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych załatwia na tej przestrzeni tylko służbę pociągową w kierunku z Niderlandów do Niemiec i odwrotnie, pruska kolej państwowa załatwia ją na niderlandzkiej przestrzeni pod Dalheim do Vldrop (Spis: Niderlandy B 11) w kierunku od Dalheim do Niderlandów.

Belgia.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy belgijskie.

1. Zarząd belgijskich kolei państwowych.
2. Belgijska kolej północna.
3. Gandawa—Terneuzen.
4. Malin—Terneuzen.
5. Kolej zachodnio-flandryjska.
6. Kolej w Chimay.
7. Termonde—St. Nikolas.
8. Hasselt—Maeseyck.

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy francuskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez francuską kolej północną od granicy belgijsko-francuskiej:

9. pod Comines do Comines.
10. pod Halluin do Menin.

II. Zarządy luksemburskie.

11. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez luksemburską kolej Księcia Henryka od granicy belgijsko-luksemburskiej pod Rodange do Athus.

Uwaga. Co się dotyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy belgijskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Francya, l. 15, 16, 17, 18.

Niderlandy, l. 12, 13.

Dania.

A. Przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy duńskie.

1. Duńskie koleje państwowe, wraz z połączeniami zapomocą promów parowych, które one utrzymują w ruchu:

- a) przez Linnfjord (Oddsund Nord—Oddsund Syd i Nykjöbing Morsö-Glyngöre);
- b) przez Mały [lille] Belt (Fredericia—Strib);
- c) przez Wielki [store] Belt (Nyborg—Korsör);
- d) przez Öresund (Helsingör—Helsingborg i Kopenhaga [Kjöbenhavn]—Malmö);
- e) przez Masnedsund (Mansnedö—Orehoved);
- f) pomiędzy Gjedser i Warnemünde — co do tego połączenia obacz pod B 4;

z wyłączeniem jednak:

przestrzeni państwowej Nyborg—Faaborg i szlaku parowcowego Korsör—Kiel, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo-fińskiej.

2. Następujące przestrzenie kolei prywatnych, zostające pod zarządem państwowym:

- a) Orehoved—Gjedser;
- b) Aalestrup—Viborg;
- c) Soró—Vedde.

B. Przestrzenie, na których ruch utrzymują zagraniczne zarządy kolejowe.**Zarządy niemieckie.**

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris do Vamdrup, utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwowe.

4. Połączenie promem parowym Gjedser—Warnemünde utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga: Co do przestrzeni utrzymywanych w ruchu zagranicą przez zarządy duńskie porównaj:

Niemcy, l. 130.

Francya.**A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy francuskie.****Główne linie.**

1. Kolej północna.

2. Kolej wschodnia łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigneaux-Bois, z Carignan do Messempre, z Charmes do Rambervillers, z Avricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, z Vassy do Doulevant-le-Château, utrzymywanymi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.

3. Kolej zachodnia.

4. Kolej parysko-lyońska do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu marseylijskiego i linią z Arles do St. Louis, utrzymywanymi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.

5. Kolej orleańska.

6. Kolej południowa.

7. Koleje państwowe łącznie z lokalną koleją z Ligré-Rivière do Richelieu utrzymywaną w ruchu na rachunek departamentu Indre-et-Loire.

8. Obie obwodowe koleje paryskie wraz z linią strategiczną z Valenton do Massy-Palaiseau.

9. Linie Spółki kolei departamentowych.

10. Linie Spółki kolejowej ze Somain do Anzin i do granicy belgijskiej.

11. Linie Spółki Medoc.

Linie lokalnego znaczenia:

12. Spółki kolei departamentowych.

13. Kolei z Marlieux do Châtillon-sur-Chalauronne.

14. Z Castelnau do Margaux i z Pauillac do Port des Pilotes (Spółka Médoc).

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.**I. Zarządy belgijskie.**

15. Przestrzeń od granicy belgijsko-francuskiej pod Doische do Givet, utrzymywana w ruchu przez Zarząd belgijskich kolei państwowych.

16. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont do Givet, utrzymywana w ruchu przez belgijską kolej północną.

17. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Abeele do Hazebrouck, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei we Flandryi zachodniej.

18. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową w Chimay.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie francuskiej kolei wschodniej utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi w Alzacy i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej:

19. pod Altmünsterol do Petit-Croix.

20. pod Deutsch-Avricourt do Igney-Avricourt.

21. pod Chambrey do Moncel.

22. pod Novéant do Pagny-sur-Moselle.

23. pod Amanweiler do Batilly.

24. pod Fentsch do Audun-le-Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy francusko-szwajcarskiej:

25. pod Delle do Delle.

26. pod Vallorbe do Pontarlier.

27. pod Les Verrières-Suisses do Pontarlier.

IV. Zarządy włoskie.

28. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez włoską Spółkę sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym, od granicy włosko-francuskiej pod Modane do Modane.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy francuskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 118, 119, 120, 121, 122, 123.

Belgia, ll. 9, 10.

Włochy, l. 6.

Szwajcarya, ll. 27, 28, 29, 30.

Włochy.**A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.**

1. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym.

2. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolejowej nad Adryatykiem.

3. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolei sycylijskich łącznie z linią przez cieśninę messyńską.

• 4. Linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane*:

- a) Padwa—Bassano,
- b) Vicenza—Treviso,
- c) Vicenza—Schio,
- d) Cividale—Portogruaro,
- e) Parma—Suzzara,
- f) Bologna S. V.—Portomaggiore,
- g) Budrio—Massalombarda,
- h) Arrezo—Pratovecchio—Stia.
- i) Conegliano—Vittorio i
- k) S. Giorgio di Nogaro do granicy austriacko-włoskiej pod Cervignano.

5. Koleje północne medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

- l) Medyolan—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (wspólny dworzec linii Como—Lecco, sieć adryatycka)—Incino Erba, z odnogami z Bovisy do Medyolanu—Librery (sieć śródziemnomorska) i z Seveso S. Pietro do Camnago (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnomorskiej i adryatyckiej),
- m) Medyolan—Bovisa—Saronno,
- n) Saronno—Malnate—Varese Nord—Laveno Nord, z odnogą z Varese Nord do Varese i z Laveno Nord do Laveno Mombello (sieć śródziemnomorska),
- o) Saronno—Grandate,
- p) Como Lago Nord—Camerlata—Grandate—Malnate, z odnogą z Camerlata do Albate Camerlata (sieć śródziemnomorska i adryatycka),
- q) Novara Nord—Busto Arsizio Nord—Saronno—Seregno (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnomorskiej i adryatyckiej), z odnogami z Novary Nord do Novary (sieć śródziemnomorska) i z Busto Arsizio Nord do Busto Arsizio (sieć śródziemnomorska).
- r) Castellanza—Lonate—Cepino in Val d' Olona.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy francuskie.

6. Przestrzeń od granicy włosko-francuskiej pod Ventimiglia do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej francuską parysko-lyońską do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

7. Przestrzeń od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

III. Zarządy austriackie.

8. Przestrzeń od granicy włosko-austriackiej pod Pontaflem do Pontebby, utrzymywana w ruchu na wspólnie z c. k. austriackimi kolejami państwowymi, w kierunku do Włoch.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy włoskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austria, II. 24, 25, 26, 27.

Francya, I. 28.

Szwajcarya, I. 31.

Luksemburg.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy luksemburskie.

1. Kolej księcia Henryka.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

Zarządy niemieckie.

2. Wszystkie linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe w Alzacji i Lotaryngii.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ullingen do Ullingen, utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy luksemburskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Belgia, I. 11.

Niderlandy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niderlandzkie.

1. Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

2. Holenderska spółka kolei żelaznych.

3. Niderlandzka spółka centralnej kolei żelaznej.

4. Spółka północnej brabancko-niemieckiej kolei żelaznej.

5. Spółka północno-fryzyjskiej kolei lokalnej.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy niemieckie.

6. Przestrzeń od granicy niemiecko-niderlandzkiej pod Neuschanz do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego księstwa oldenburskiego.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-niderlandzkiej:

7. pod Borken do Winterswyk.
8. pod Bocholt do Winterswyk.
9. pod Straelen do Venlo.
10. pod Kaldenkirchen do Venlo.
11. pod Dahlheim do Vlodrop.

II. Zarządy belgijskie.

12. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod La Clinge do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową Mecheln-Terneuzen.

13. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod Selzaete do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy niderlandzkie w ruchu utrzymywanych, porównaj: Niemcy, l. 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Rumunia.

Królewsko rumuńskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni zagranicą przez zarząd rumuński w ruchu utrzymywanych, porównaj: Austria, l. 54.

Rosya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymuje państwo.

1. Kolej mikołajowska (z odnogą do portu i z kolejami nowotorzecką i rzewo-wiazemską), z wyłączeniem sekcji do Borowieży.
2. Kolej petersbursko-warszawska.
3. Koleje bałtyckie (z wyłączeniem 2. sekcji Ligowo—Oranienbaum) i kolej pskowsko—rygska.
4. Kolej moskiewsko—brzeska.
5. Kolej moskiewsko—kurska, moskiewsko—niżnonowogrodzka i muromska.
6. Kolej syrańsko—wiazemska.
7. Kolej Katarzyny.
8. Kolej rygsko—orelska (z koleją rygsko—tukumską).
9. Kolej libawsko—romneńska.
10. Koleje nadwiślańskie.
11. Kolej charkowsko—mikołajewska.
12. Kolej kursko—charkowsko—sebastopolska.
13. Kolej samarsko—złotouska.
14. Koleje poleskie.
15. Koleje południowo-zachodnie.
16. Kolej permska.
17. Kolej syberyjska.
18. Koleje zakaukaskie.

19. Kolej moskiewsko—jarosławsko—archangielska.

B. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

20. Kolej warszawsko—wiedeńska.
21. Kolej władykaukaska.
22. Kolej łódzka.
23. Kolej moskiewsko—kijowsko—worneska.
24. Kolej moskiewsko—kazańska.
25. Kolej moskiewsko—windawsko—rybińska.
26. Kolej riazzańsko—uralska.
27. Koleje południowo-wschodnie.
28. Kolej białogrodzko—szumyńska.

29. Lokalne koleje I. spółki kolei lokalnych w Rosyi:

Pernau—Reval z liniami:

Walk—Pernau,
Moisekull—Fellin,
Fellin—Port Reval,
Allenkull—Weissenstein.

Święcany;

Koleje południowe z liniami:

Rudnica—Olwiopol,
Dochno—Czczelnik,
Berszad—Berszad Fabryka,
Żytomierz—Gaiworon,
Chołoniewska—Szemka,
Woronowice—Winnica.

30. Kolej lokalna Nowożybków.

C. Części pograniczne kolei utrzymywane w ruchu na wspólnie z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, na których ruch utrzymują królewsko pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-rosyjskiej:

31. pod Eydkunami do Wierzbołowa,
32. pod Otłoczynem do Aleksandrowa.
33. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei na prawym brzegu Odry).
34. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).
35. pod Prostkowem do Grajewa.
36. pod Iłowem do Mławy.

II. Zarządy austriackie.

37. Przestrzeń od granicy austriacko-rosyjskiej pod Szczakową do Granicy, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe w kierunku do Rosyi, od granicy austriacko-rosyjskiej:

38. pod Brodami do Radziwiłłowa.
39. pod Podwołoczyskami do Wołoczysk.
40. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, II. 96, 97, 98.
Austria, II. 51, 52, 53.

Szwajcarya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

1. Koleje związkowe szwajcarskie, z wyłączeniem utrzymywanej przez nie w ruchu kolei linowej Cossonay-dworzec n. B. B.—Cossonay miasto.
2. Kolej gothardzka.
3. Kolej neuenbursko-jurajska.
4. Kolej emmentalska.
5. Kolej Langenthal—Huttwil.
6. Kolej tössthalska.
7. Kolej seethalska szwajcarska.
8. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
9. Kolej Rorschach-Heiden.
10. Kolej silthalska.
11. Kolej thunerseeńska.
12. Kolej Önsingen—Balsthal.
13. Kolej Berno—Neuenburg (prosta linia).
14. Kolej Fryburg—Murten—Ins.
15. Kolej Le Pont—Brassus.
16. Kolej obwodowa Saignerlézier—Glovelier.
17. Kolej wąsko-torowa Yverdon—St. Croix.
18. Kolej wąsko-torowa retycka.

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy austriackie.

Linie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe, od granicy austriacko-szwajcarskiej:

19. pod Buchs do Buchs.
20. pod St. Margarethen do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko-szwajcarskiej:

21. pod Gottmadingen do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.
22. pod Stetten do Bazylei (kolej badeńska).
23. pod Leopoldshöhe do Bazylei (kolej badeńska).
24. pod Grenzach do Bazylei (kolej badeńska).
25. Połączenie między bazylejsko-badeńską a bazylejsko-szwajcarską związkową koleją, utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi Wielkiego księstwa badeńskiego.
26. Przestrzeń od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod St. Ludwig do bazylejsko-szwajcarskiej kolei związkowej, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe w Alzacy i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

27. pod St. Gingolph do Bouveret.
28. pod Chêne-Bourg do Genewy-Eaux-Vives.
29. pod La Plaine do Genewy-Cornavin.
30. pod Col-des-Roches do Le Locle.

IV. Zarządy włoskie.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoskie Spółki sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym i Adryatykiem, od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy szwajcarskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, II. 114, 115, 116, 117.
Francya, II. 25, 26, 27.
Włochy, I. 7.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1904.

Treść: 101. Patent cesarski, zwołujący sejmy: Czech, Dalmacyi, Galicyi, Austrii Dolnej i Górnej, Solnogradu, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Gorycyi-Gradyski, Istrii i Przedarulanii.

101.

Patent cesarski z dnia 11. września 1904.

zwołujący sejmy: Czech, Dalmacyi, Galicyi, Austrii ponżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Gorycyi-Gradyski, Istrii i Przedarulanii.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Krański i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istrijski; Hrabia na Hohenembs, Feldkirch, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Zwołujemy sejmy księstwa Karyntyi i księstwa Górnego i Dolnego Śląska na 19. września, sejm księstwa Solnogradu na 20. września, sejm uksiążęcego hrabstwa Gorycyi i Gradyski na 21. września, sejmy księstwa Styrii i margrabstwa Moraw na 26. września, sejm księstwa Krainy na 27. września, sejmy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem i kraju koronnego Przedarulanii na 30. września, sejm arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy na 3. października, sejm królestwa Dalmacyi na 6. października, sejm księstwa Bukowiny na 10. października 1904 — każdy z tych sejmów do ustawowego miejsca zebrania.

Sejm margrabstwa Istrii zwołujemy na dzień 21. września do Capodistryi.

Odroczone Naszem postanowieniem sejmy arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy i królestwa Czech zwołujemy a to pierwszy na 20. września, ostatni zaś na 6. października celem podjęcia na nowo czynności. do ich ustawowych miejsc zebrania.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 11. września w roku tysięcznym dziewięćset czwartym, panowania Naszego pięćdziesiątym szóstym.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Hartel wkr.

Giovanelli wkr.

Weltersheimb wkr.

Böhm wkr.

Call wkr.

Pietak wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LIX. — Wydana i rozesłana dnia 16. września 1904.

Treść: (№ 102 i 103.) 102. Reskrypt, dotyczący wolnego od podatku używania cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu. — 103. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie przepisów o postępowaniu spadkowym, obowiązujących w sądach konsularnych.

102.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 7. września 1904,

dotyczący wolnego od podatku używania cukru jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu.

Na zasadzie § 7 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 26 i w porozumieniu z królewskim węgierskim Ministerstwem skarbu zezwala się na wolne od podatku używanie cukru, w rodzaju określonym w § 1, l. 1 ustawy o podatku cukrowym, jako środka obciążającego przy barwieniu jedwabiu.

Przytem mają postanowienia reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 269, dotyczącego wolnego od podatku używania cukru do wyrobu mydła glicerynowego, analogiczne zastosowanie, z tą zmianą, że cukier, przeznaczony do wolnego od podatku użycia w powyższym celu, ma być denaturowany wyłącznie przy użyciu 10ciu procentów krystalicznej soli gorzkiej w ten sposób, że się cukier oraz potrzebną ilość soli gorzkiej albo razem polewa wodą i przez mieszanie zupełnie rozpuszcza lub też obydwie substancje każdą z osobna w dowolnej ilości rozpuszcza we wodzie i oba rozczyń miesza.

Dla przyspieszenia rozpuszczenia się użyć można także i gorącej wody oraz wolno dodawać do rozczyńców cukru także inne środki, potrzebne przy barwieniu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Böhm wlr.

103.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. września 1904,

zawierające uzupełnienie przepisów o postępowaniu spadkowym, które obowiązują w sądach konsularnych.

W porozumieniu z c. i k. Ministerstwem spraw zewnętrznych oraz na podstawie §§ów 10 i 11 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136 zarządza się, że sądy konsularne mają na przyszłość bezdziedziczne spadki obywateli austriackich oraz uczestników opieki, stojących według §u 12, ustępu 1 wspomnianej ustawy na równi z obywatelami austriackimi, po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego do zgłoszenia praw spadkowych, wydawać c. k. Skarbowi państwa i w tym celu przedkładać je za pośrednictwem wyższego sądu konsularnego c. k. Ministerstwu skarbu.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Koerber wlr.

Wittek wlr.

Hartel wlr.

Giovanelli wlr.

Weltersheimb wlr.

Böhm wlr.

Call wlr.

Piętak wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1904.

Treść: (№ 104—107.) 104. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Castel-Vitturi (Kastel-Luksic). — 105. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Neresine. — 106. Rozporządzenie, dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Bołszowcach w Galicyi. — 107. Rozporządzenie, dotyczące podstawy wymiaru cła dowozowego cukru z pod poz. tar. 17 i 18.

104.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 3. września 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Castel-Vitturi (Kastel-Luksic).

W Castel-Vitturi w Dalmacyi (okrąg skarbowy Splet) utworzono ekspozyturę cłową ze służbą portową i morską sanitarną; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Ekspozytura ta ma ten sam celny zakres działania co istniejące już ekspozytury cłowe ze służbą portową i morską sanitarną (spis urzędów cłowych w Dalmacyi, pozycya IX, l. 72, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 14 z r. 1901), a oprócz tego uposażono ją w następujące osobne uprawnienia:

1. Odprawianie swojskich towarów, podlegających *dazio consumo* (wystawianie i przyjmowanie bolet obiegowych względnie pobór należności *dazio consumo*);

2. Urzędowe załatwianie zgłoszeń wyrobu wódki (przyjmowanie zgłoszeń, wystawianie bolet i pobór podatku wytwórczego);

3. Upoważnienie do wolnego od cła odprawiania swojskich znaczonych beczek jako zwrotnych opakowań przesyłek wywozowych; i

4. Prowadzenie rejestru wystawiania listów przesyłkowych w celu przekazania swojskich towarów drogą morską do innych portów obszaru cłowego.

Böhm wtr.

Call wtr.

105.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 5. września 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej ze służbą portową i morską sanitarną w Neresine.

W Neresine na wyspie Lussin'ie utworzoną została ekspozytura cłowa, wyposażona uprawnieniami pomocniczej komory II. klasy, ze służbą portową i morską sanitarną; rozpoczęła ona już swe czynności.

Böhm wtr.

Call wtr.

106.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 13. września 1904,

dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Bołszowcach w Galicyi.

Sąd powiatowy w Bołszowcach, utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 189, rozpocząć ma czynności swe z dniem 1. czerwca 1905.

Koerber wtr.

107.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. września 1904,****dotyczące podstawy wymiaru cła dowozowego od cukru z pod poz. tar. 17 i 18.**

W porozumieniu z interesowanymi król. węg. Ministerstwami w myśl §u 1 ustawy z dnia 31. stycznia 1903, zawierającej niektóre zmiany i uzupełnienia postanowień o podatku cukrowym, Dz. u. p. Nr. 26 — oraz ze względu na rozporządzenie z dnia 26. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 173, zarządza się, by przy wymiarze cła dowozowego od cukru i roztworów cukrowych z pod poz. tar. 17 i 18, odprawianych

według stopy 2 zł. 20 ct. względnie 2 zł. 40 ct. za 100 kg bez poboru osobnego cła, używano jako podstawy — odmiennie od postanowienia artykułu XVII ustawy, zawierającej taryfę cłową — zawsze ciężaru netto.

W celu zbadania rachunkowego ciężaru netto należy przytem uwzględnić potrącenia tary, unormowane pod poz. tar. 17 i 18 dla cukru w stanie stałym.

Dla bezpośrednich osłon roztworów cukrowych z pod poz. tar. 17 i 18 ustanawia się w tych przypadkach 8 procentowe potrącenie tary.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.**Call wlr.**

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1904.

Treść: (M 108 i 109.) 108. Reskrypt, dotyczący prowizorycznego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Insbrucku. — 109. Obwieszczenie, zmieniające liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu politycznego Frydek z miastem Frydek.

108.

Reskrypt Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 22. września 1904,

dotyczący prowizorycznego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Insbrucku.

Wskutek odroczenia Izby posłów Rady państwa, do rozpoczęcia roku szkolnego 1904/05 nie poddano obradom w myśl ustaw konstytucyjnych przedłożonego przez rząd projektu ustawy, dotyczącej utworzenia samoistnego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Rovereto.

By uniwersytetowi w Insbrucku umożliwić nieprzerwane spełnianie ciężących na nim naukowych i dydaktycznych zadań, wskazanem jest — ze względu na obowiązujące na tym uniwersytecie dla słuchaczy prawa narodowości włoskiej postanowienia co do wykładów i egzaminów — tymczasowe przynajmniej uregulowanie tej sprawy, któreby w ramach istniejących przepisów i z pełnem zastrzeżeniem niemieckiego charakteru uniwersytetu w Insbrucku, niedogodnościom i potrzebom z biegiem czasu wytworzonym dostatecznie zadość czyniło; odnośne zarządzenia trwać mają bezwarunkowo tylko tak długo, dopóki kwestya włoskich studyów uniwersyteckich — bez względu na usiłowania rządu, dążące do jak najrychlejszego jej rozwiązania —

nie będzie w drodze ustawodawczej ostatecznie załatwioną.

Z powyższych względów wydają następujące zarządzenia prowizoryczne:

1. Z początkiem roku szkolnego 1904/05 oddziela się istniejące obecnie jeszcze na wydziale prawa i umiejętności politycznych uniwersytetu w Insbrucku urzędzenia co do wykładów i egzaminów z włoskim językiem wykładowym względnie egzaminacyjnym od tego uniwersytetu a na przyszłość można będzie na wspomnianym wydziale odbywać wykłady i egzamina jakoteż akty habilitacyjne tylko w języku niemieckim.

Wyłączone z uniwersytetu wykłady dla słuchaczy prawa narodowości włoskiej zjednoczone będą prowizorycznie w osobnym zakładzie naukowym i w osobnem zabudowaniu w Insbrucku, pod nazwą: „Prowizoryczny wydział prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym w Insbrucku“.

Mianowani dla tego wydziału zwyczajni i nadzwyczajni profesorowie mają tytuł: profesorów uniwersytetu i stoją co do rangi, służbowego stanowiska i poborów na równi ze zwyczajnymi i nadzwyczajnymi profesorami uniwersytetu. Taksamo mają docenci prywatni i honorowani suplenci tego wydziału to samo stanowisko i te same prawa co docenci prywatni i suplenci na uniwersytecie. Prowizoryczny charakter wydziału nie ma wpływu na stałe mianowanie profesorów.

Immatrykulacya i wpisy odbywają się według obowiązujących postanowień na tymże wydziale, który prowadzi również metryki.

Z imatrykulowanymi już słuchaczami wydziału prawa i umiejętności politycznych na uniwersytecie w Innsbrucku, którzy chcą wstąpić na wydział z włoskim językiem wykładowym, tak postępować należy, jak gdyby przechodzili z jednego wydziału tego samego uniwersytetu na drugi; nazwiska ich jednak należy z księgi uniwersytetu wykreślić.

2. Postanowienia ustawy z dnia 27. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 63, o organizacji władz akademickich jakoteż inne przepisy dotyczące prawnych i podporządkowanych tymże pokrewnych wydziałów stosują się analogicznie — z wymienionymi w tym reskrypcie ograniczeniami — także do prowizorycznego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim językiem wykładowym.

W zakresie tego wydziału prawnego pełni czynności rektora dziekan a czynności akademickiego senatu grono profesorów tegoż wydziału, który w senacie akademickim nie jest reprezentowany. Jeżeli przy akcie jakimś ma współdziałać rektor i dziekan równocześnie, wstępuje w miejsce ostatniego prodziekana.

Utworzenie grona profesorów wydziału tudzież wybór dziekana na rok szkolny 1904/05 nastąpi z początkiem zimowego półroczia 1904/05. Prodziekana na tenże rok szkolny wyznaczyć należy wyjątkowo drogą wyboru.

Wykłady prawa i umiejętności politycznych na tym wydziale urządzić należy według ustawy z dnia 20. kwietnia 1893, Dz. u. p. Nr. 68 względnie według rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 204. Do wykładów tych stosują się przeto w całej pełni te przepisy, które obowiązują względem wydziałów prawa i umiejętności politycznych, pozostających w związku z uniwersyteciem.

3. Wewnętrzny językiem urzędowym na tym wydziale oraz językiem wykładowym i egzaminacyjnym jest język włoski. Z innymi władzami akademickimi tudzież z innymi władzami państwowymi i autonomicznymi koresponduje ten wydział w języku niemieckim.

Protokoły posiedzeń wydziału, które według przepisów przedkładane być mają Ministerstwu oświaty, zaopatrzyć należy w niemieckie tłumaczenie.

4. Imatrykulowani na wydziale z włoskim językiem wykładowym słuchacze mogą słuchać obowiązkowych wykładów — o ile odbywanie takich wykładów przez profesorów, docentów prywatnych lub suplentów zapewnionem będzie — ze skutkiem prawnym tylko na tymże wydziale. Na te zaś wykłady obowiązkowe, których na tym wydziale nie będzie względnie których słuchać należy na wydziale filozoficznym, uczęszczać mają słuchacze aż do dalszego zarządzenia na uniwersytet innsbrucki.

Co do uczęszczania na uniwersytet w ogólności stosują się do tych słuchaczy te przepisy, które obowiązują względem słuchaczy nadzwyczajnych. Pod względem uwalniania ich od opłaty uniwersyteckiego czesnego ze strony grona profesorów tamtejszego wydziału prawa i umiejętności politycznych mają świadectwa kolokwialne, uzyskane na wydziale z włoskim językiem wykładowym, wartość pełnych dowodów naukowego postępu.

5. Względem składu specjalnych komisji dla egzaminów państwowych pozostają nadal w mocy przepisy reskryptu ministeryalnego z dnia 8. marca 1902, L. 562/K. U. M.

Prawno-histyczne egzamina państwowe, składane w języku włoskim, odbywać należy w salach wydziału z włoskim językiem wykładowym.

Uchyła się postanowienia reskryptu z dnia 8. marca 1902, L. 562/K. U. M., dotyczące ścisłych egzaminów w celu uzyskania doktoratu prawa, składanych na uniwersytecie innsbruckim w języku włoskim a na przyszłość składać można egzamina te w języku włoskim tylko na wydziale z włoskim językiem wykładowym.

Za egzaminatorów w myśl §§ów 7, 8, 9 i 10 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 57, uważać należy przy składaniu komisji egzaminacyjnej tak zwyczajnych, jak i nadzwyczajnych profesorów tego wydziału. Jeżeli dla jakiegoś przedmiotu egzaminacyjnego niema ani zwyczajnego ani nadzwyczajnego profesora, natenczas objąć ma czynność egzaminatora w pierwszej linii docent prywatny, któremu powierzono wykłady tego przedmiotu. W braku docenta względnie reprezentanta jednego z pokrewnych przedmiotów wezwać można wyjątkowo na egzaminatora niehabilitowanego suplenta tego przedmiotu egzaminacyjnego. O ile uzupełnienie komisji egzaminacyjnej w myśl §u 9 powołanego rozporządzenia ministeryalnego, do liczby czterech członków (oprócz dziekana jako przewodniczącego) w sposób powyższy okaże się chwilowo niemożliwym, czwarty egzaminator odpada. Należącą się temu ostatniemu część taksy wciągnąć należy w myśl §u 15 obowiązującej ordynacji rygorozalnej do podziału według ostatniego ustępu §u 14 tej ordynacji.

Tych kandydatów włoskich, którzy z końcem roku szkolnego 1903/04 złożyli już jedno lub dwa rygoroza według reskryptu ministeryalnego z dnia 8. marca 1902, L. 562/K. U. M. należy, w przypadku, jeżeli chcą dalsze rygoroza składać na wydziale z włoskim językiem wykładowym, tak traktować, jak gdyby i poprzednie na tymże wydziale złożyli. Tej samej reguły trzymać się należy przy rozwiązaniu kwestyi, na którym wydziale ma kandydat reprobowany powtórzyć odnośne rygoroza.

Promocya włoskich kandydatów na doktorów praw odbywać się ma, aż do dalszego zarządzenia, pod powagą uniwersytetu w Insbruku, według postanowień ordynacji rygorozów prawniczych oraz punktu 5 reskryptu ministeryalnego z dnia 8. marca 1902. L. 562/K. U. M.

6. Władzę dyscyplinarną nad całym personelem, należącym do wydziału z włoskim językiem wykładowym tudzież nad słuchaczami tego wydziału wykonywa w miarę obowiązujących przepisów grono profesorów tego wydziału.

Prawomocnie orzeczone wykluczenie zwyczajnego słuchacza z wydziału lub z uniwersytetu w Insbruku (§ 13, punkt 3 i 4 prowizorycznej ordynacji dyscyplinarnej) obowiązuje w ich stosunku wzajemnym i dlatego też należy o każdym orzeczeniu grona profesorów względnie senatu akademickiego, opiekującym na wykluczenie, zawiadamiać natychmiast po jego prawomocności drugą władzę dyscyplinarną.

Hartel wlr.

109.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 26. września 1904,

zmieniające liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu powiatu politycznego Frydek z miastem Frydek.

Liczbę członków komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu powiatu politycznego Frydek z miastem Frydek powiększa się począwszy od okresu rozkładowego 1906/07, z 4 na 6 względnie z 6 na 8.

W ślad za tem sprostować należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego — ogłoszony reskrytem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117 a uzupełniony reskrytem tegoż ministerstwa z dnia 3. września 1901, Dz. u. p. Nr. 141 — w sposób następujący:

(Strona 911 XLVlej części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer powiatu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Liczba członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
5a	Powiat polityczny Frydek z miastem Frydek	Starostwo we Frydku	6	8

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozestana dnia 30. września 1904.

Treść: № 110. Rozporządzenie cesarskie, któremi się upoważnia rząd do unormowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami w drodze rozporządzenia.

110.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. września 1904,

którem się upoważnia rząd do unormowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami w drodze rozporządzenia.

Na zasadzie §u 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§ 1.

Rząd otrzymuje upoważnienie do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i

obrotowych z Włochami, najdalej do 31. grudnia 1905, w drodze rozporządzenia.

§ 2.

Wykonanie tego rozporządzenia, które z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 28. września 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Welsersheimb wkr.

Wittek wkr.

Böhm wkr.

Hartel wkr.

Call wkr.

Giovanelli wkr.

Piętak wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1904.

Treść: (№ 111 i 112.) 111. Rozporządzenie, dotyczące składu i zakresu działania głównej Komisji miar i wag. — 112. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z zeszytymi błamami etc. z psich skór.

111.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904,

dotyczące składu i zakresu działania głównej Komisji miar i wag.

Na zasadzie artykułów X i XX ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, zmienia się postanowienia o organizacyi głównej Komisji miar i wag, obwieszczone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, i ogłasza co następuje:

§ 1.

Główna Komisya miar i wag, jako najwyższy organ techniczny dla miar i wag, normować ma wszystkie sprawy, dotyczące technicznej strony cechownictwa oraz czuwać nad tem, by w cechownictwie stosowano jednostajne zasady.

Komisya podlega Ministrowi handlu i ma swą siedzibę we Wiedniu.

§ 2.

Główna Komisya miar i wag składa się z prezydenta, wiceprezydenta i przydanych członków.

Prezydenta i wiceprezydenta mianuje na okres pięcioletni cesarz na wniosek Ministra handlu.

Prezydent i wiceprezydent muszą stale mieszkać we Wiedniu.

Przydanych członków powołuje — również na okres pięcioletni — Minister handlu na wniosek prezydenta.

Skład komisji ogłasza się każdym razem urzędownie.

Główna Komisya miar i wag zbiera się co najmniej raz w roku na wspólne obrady we Wiedniu.

Wiceprezydent i inni przydani członkowie nie pobierają za swe trudy — z wyjątkiem przypadku, objętego §em 5 — żadnego osobnego wynagrodzenia; o ile jednak nie mieszkają stale we Wiedniu mają oni wskutek udziału w plenarnem posiedzeniu prawo do dyet i kosztów podróży, odpowiadających szóstej klasie rangi urzędników państwowych, chyba że się odnośnym funkcjonaryuszom należy z urzędu wyższa należytość.

§ 3.

Uchwałom członków głównej Komisji miar i wag zastrzeżone są wszelkie sprawy techniczne zasadniczej natury, odnoszące się wogóle do miar i wag oraz do służby cechowniczej, w szczególności zaś zmiany ordynacyi cechowniczej ogłoszonej rozporządzeniem Ministra handlu z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wraz z jej dodatkami i instrukcyi dla urzędów miar i wag wreszcie rozstrzyganie o dopuszczeniu nowych przyrządów mierniczych do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania w celu używania ich w publicznym obrocie.

§ 4.

Uchwały członków komisji przychodzą do skutku albo przez głosowanie na plenarnem zebraniu, które prezydent ma zwołać, albo też przez odanie opinii na piśmie. Do ważności uchwał na plenarnem zebraniu potrzeba absolutnej większości głosów obecnych członków komisji.

Przy głosowaniu w drodze pisemnej rozstrzyga większość oddanych w określonym terminie głosów, chyba że przynajmniej dwóch członków zażąda ustnego głosowania.

Prezydent ma głos tylko w razie równości głosów i w przypadku tym rozstrzyga głos prezydenta.

§ 5.

W ręku prezydenta spoczywa naczelne kierownictwo spraw technicznych, które na zasadzie postanowień poprzedzającego §u 3 zastrzeżone są uchwałom członków głównej Komisji miar i wag; on podpisuje wszystkie pisma wystosowywane do członków komisji.

Prezydent przedkłada Ministerstwu handlu potrzebne wnioski względem ogłaszania uchwał głównej Komisji miar i wag i podpisuje odnośne przepisy, ogłaszane w Dzienniku ustaw państwa.

Kierownictwu prezydenta zastrzeżone są dalej wszystkie te sprawy, które stanowią przedmiot ogłoszeń w dzienniku rozporządzeń dla spraw miar i wag, bez względu na to, czy one są od uchwał członków komisji zależne lub nie. Prezydent podpisuje zatem także wszystkie publikacje zamieszczane w dzienniku rozporządzeń dla spraw miar i wag.

Za zgodą Ministerstwa handlu może prezydent powierzyć wygotowanie osobnych technicznych opinii poszczególnym członkom komisji, przyznając im od przypadku do przypadku odpowiednie wynagrodzenie.

W przypadku niemożności spełniania obowiązków przez prezydenta obejmuje czynności jego wiceprezydent.

§ 6.

Kierownictwo bieżących spraw służby cechowniczej spoczywa w ręku urzędnika Ministerstwa handlu, przydzielonego do głównej Komisji miar i wag, któremu przydany jest potrzebny do pełnie-

nia służby personal. Wchodzący w skład jego polityczni urzędnicy należą do etatu Ministerstwa handlu.

Kierujący służbą urzędnik bierze udział w plenarnych zebraniach, prawa głosu jednak nie ma, tak samo prawa tego nie mają przydzieleni mu urzędnicy, których wzywać można na zebrania plenarne tylko jako sprawozdawców.

Kierujący służbą urzędnik ma prawo rozporządzania funduszami w ramach kredytów, przyzwolonych na cechownictwo, i z zachowaniem szczególnych przepisów pod względem rachunkowości.

§ 7.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia a równocześnie uchyla się postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17.

Call wlr.

112.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 28. września 1904,

dotyczące postępowania cłowego z zeszytymi błamami etc. z psich skór.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się w urzędowym alfabetycznym spisie towarów postanowienia punktu a) uwagi 1 przy wyrazie „Kusnierskie towary“ w tym kierunku, że do futer w stanie surowym należą także kawałki futra, worki futrzane i niepodszyte błamy futrzane z psich skór.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Böhm wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 6. października 1904.

Treść: **Nr 113.** Obwieszczenie, zawierające koncesję na normalno-torową elektryczną kolejkę od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu do Kagran z odgałęzieniem do Kaisermühlen.

113.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30. września 1904,

zawierające koncesję na normalno-torową elektryczną kolejkę od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu do Kagran z odgałęzieniem do Kaisermühlen.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach drugorzędnych z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i c. i k. Ministerstwem wojny udzieliło c. k. Ministerstwo kolei żelaznych reprezentacyi gminnej c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, wpisanej do rejestru handlowego pod firmą „Gmina Wiedeń — miejskie koleje drogowe“ na jej prośbę koncesję na utrzymanie w ruchu wybudowanej już na zasadzie osobnych prowizorycznych koncesyi normalno-torowej, elektrycznością poruszać się mającej linii małej kolei od ulicy Vorgartenstraße we Wiedniu przez most arcyksięcia Rudolfa i kagrański gościniec do Kagran z odgałęzieniem przez Schüttaustraße do Schüttauplatz w powiecie Kaisermühlen, a to pod poniżej ustalonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej linii kolejowej korzysta koncesyonaryuszka z przywilejów finansowych, przytoczonych w artykule V powołanej na wstępie ustawy.

Przewidziane w artykule V, lit. d) powyższej ustawy uwolnienia od podatku przynajmniej na czas do 24. marca 1924.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest wymienioną na wstępie linię małej kolei utrzymywać w ruchu nieprzerwanie przez cały okres koncesyjny, trwający do dnia 24. marca 1989.

§ 3.

Koncesyonaryuszce udziela się w celach rekonstrukcyi, wykonywania nowych budowli i rozszerzeń prawo wywłaszczania według obowiązujących w tym względzie przepisów ustawowych i w rozmiarach, które dla kolei w ruchu będących ustawowo są dopuszczalne.

Takie same prawo przysługiwać będzie koncesyonaryusze także względem tych kolei podjazdowych, które ewentualnie będą wybudowane, a których budowę rząd ze względu na interes publiczny uznałby za wskazaną.

§ 4.

Wymienioną na wstępie linię kolejową uważać należy zresztą za istotną część składową sieci normalno-torowych elektrycznych kolejek, będących przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1889, Dz. u. p. Nr. 58 i wskutek tego mają do koncesyonowanej kolei analogiczne zastosowanie postanowienia, zawarte w §§ach 4 do 12 włącznie i 14 do 17 włącznie obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 24. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 58, zawierającego koncesję na sieć elektrycznych kolejek we Wiedniu.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 13. października 1904.

Treść: (№ 114–116.) 114. Obwieszczenie, zawierające zmianę spisu urzędów cłowych. — 115. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka. — 116. Obwieszczenie, zawierające upoważnienie głównej komory II. klasy w Villach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. września 1904, zawierające zmianę spisu urzędów cłowych.

Ponieważ Ministerstwo spraw wewnętrznych zezwoliło w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Przywóz obok nazwy „Přívóz“, pozostającej nadal jako czeskie oznaczenie tej miejscowości, używać w niemieckim języku nazwy „Oderfurt“, przeto i pomocnicza komora II. klasy w będącem w mowie mieście nosić ma od-tąd w języku niemieckim nazwę „Oderfurt“.

Böhm wtr.

115.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 28. września 1904, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podaje się do powszechnej wiadomości następujący przez c. k. główną Komisję miar i wąg wydany dodatek do przepisów, dotyczących sprawdzania i

cechowania przyrządów do mierzenia mleka (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 22).

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1905.

Przyrządy do mierzenia mleka sporządzone jeszcze według dotychczasowych przepisów, mogą być jednak i nadal powtórnie sprawdzane.

Call wtr.

Dodatek

do przepisów, dotyczących sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 22).

Zmienia się częściowo względnie uzupełnia przepisy o sprawdzaniu i cechowaniu przyrządów do mierzenia mleka — ogłoszone obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 22 — i ogłasza co następuje:

1. Przyrządy te dopuszczane będą do sprawdzania i cechowania także i wtedy, jeżeli pływak przy c (porów. fig. 2 w powołanych na wstępie przepisach, Dz. u. p. Nr. 22 z r. 1898, strona 18) nie ma karbu lub zagięcia ale jest zupełnie kolisto sporządzony lub w oznaczonym miejscu prosto-linijnie ścięty.

2. W miejsce punktu 1, alinea 3 powołanych kilkakrotnie przepisów wstępuje następujące postanowienie:

„Podział skali zaczyna się od kreski podziałki, która musi być oznaczona odpowiednią cyfrą i słowem „litr“, umieszczonem powyżej kreski.“

3. Punkty 2, 3, 8 i 9 w mowie będących przepisów zmienia się jak następuje:

- a) U przyrządów, których skala nie sięga dalej jak do 10 litrów, musi podziałka skali dzielić się na piąte części litra, u przyrządów, których skala sięga najwyżej do 30 litrów, na pół litry, u większych aparatów na całe litry. Poddziały każdego poszczególnego przyrządu uskutecznie należy w każdym razie jednakowo.

W pierwszym z wymienionych przypadków a więc przy dzieleniu na piąte części litra należy każdą kreskę podziałki, odpowiadającą całemu litrowi, wyraźnie cyfrą oznaczyć. W obu ostatnich przypadkach, to jest, jeżeli podziałka postępuje według pół lub całych litrów, oznaczać trzeba cyfrowo tylko kreski odpowiadające co pięciu litrom.

Obok liczby litrów można umieścić literę „L“.

- b) Rączka przyrządu sporządzona być musi z co najmniej na 30 mm szerokiej a na 4 mm grubej płytki żelaznej i czystą cyną ocynowana. Taksamo musi być i suwak sporządzony z płytki żelaznej co najmniej na 25 mm szerokiej i 3 mm grubej i podobnie jak rączka ocynowany.

4. Zmienia się częściowo punkt 5 przepisów ogłoszonych w Dz. u. p. Nr. 22 z r. 1898 oraz postanowienia o cechowaniu i zarządza co następuje:

Płyta metalowa z oznakami, przepisanemi w powyższym punkcie 5, musi być do ściany naczynia dokładnie przylutowana i zabezpieczona czterema kroplami cyny, na których wybić należy stempel cechowniczy; obok dwóch z tych stempli umieścić należy cyfrę roku.

Te cztery krople cyny, łączące podstawę (ścianę naczynia) i wspomnianą płytę metalową, muszą być silnie przylutowane tak do ściany naczynia jak i do płyty samej i tak umieszczone, by linie łączące każde z dwóch przeciwległych kropli cyny stały do siebie prostopadle.

We Wiedniu, dnia 16. września 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag.

Lang wlr.

116.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. października 1904,

zawierające upoważnienie głównej komory II. klasy w Villach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

C. k. główna komora we Villach otrzymuje upoważnienie do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców w miarę art. VIII. l. 7, ustępu 1 i art. IX, l. 1, ustępu 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Böhm wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. października 1904.

Treść: (№ 117 i 118.) 117. Rozporządzenie, normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami. — 118. Rozporządzenie, dotyczące uprzywilejowanego pod względem cłowym poboru naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 c. w złocie za 100 kg brutto.

117.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 13. października 1904,

normujące stosunki handlowe i obrotowe z Włochami.

Na zasadzie cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. września 1904, Dz. u. p. Nr. 110, którym upoważniono rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami, zarządza się, w porozumieniu z król. węgierskim rządem, co następuje:

I.

Postanowienia traktatu handlowego i żeglugi z Włochami z dnia 6. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 17 z r. 1892 wraz z artykułem dodatkowym, kartelem celnym, protokołem końcowym i innymi należącymi do nich załączkami pozostają — z wyjątkiem uchylonego postanowienia o winie, zawartego w protokole końcowym pod III, punkt 5 — i nadal w mocy.

II.

Stopy cłowe następujących pozycji ogólnej taryfy cłowej dla austriacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, stosowane dotąd w traktatowym obrocie, zmienia się względnie uzupełnia w następujący sposób:

Nr. 14 a. Migdały, suche, w łubkach lub bez nich wolne.
Z Nru. 30. Orzechy laskowe, dojrzałe, suche, 100 kg 1 zł. w złocie.

Nr. 72. Oliwa, czysta, w beczkach, wężach lub pęczkach, 100 kg 2 zł. w złocie.
Olej siarczany wolny.

Nr. 77 a. Białe wina naturalne ze zbioru roku 1904 — w beczkach, do zaprawienia pod urzędowym nadzorem — sfermentowane do dwóch trzecich pierwotnej zawartości cukru, zawierające więcej aniżeli 11 1/2, a nie więcej jak 15 objętościowych procentów alkoholu a 21 g lub więcej wolnego od cukru suchego ekstraktu na litr — dowożone z państw najwyższej uprzywilejowanych kolejną przez lądową granicę państwa w czasie pomiędzy 15ym października i 31ym grudnia 1904 z warunkiem odprawiania przez główne komory we Wiedniu i Budapeszcie aż do łącznej ilości 450.000 centnarów metrycznych brutto, 100 kg brutto 6 zł. 50 ct. w złocie.

Szczegółowe postanowienia, dotyczące wykonania przytoczonego wyżej przepisu wydane będą osobnym rozporządzeniem ministeryalnym.

Na ten sam okres czasu (od 15. października do 31. grudnia 1904) pozwala się na dowóz wina Marsala pod poprzednimi warunkami, w ilości 4000 centnarów metrycznych brutto, w beczkach, po niższej stopie 7 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

III.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. października 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.	Weltersheimb wkr.
Wittek wkr.	Böhm wkr.
Hartel wkr.	Call wkr.
Giovanelli wkr.	Piętak wkr.

118.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 13. października 1904,

dotyczące uprzywilejowanego pod względem cłowym poboru naturalnych win białych do zaprawiania według ugodzonej stopy 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

Na zasadzie zawartego w rozporządzeniu całego ministerstwa z dnia 13. października 1904, Dz. u. p. Nr. 117, postanowienia o cła od białych win naturalnych do zaprawiania w czasie od 15. października do 31. grudnia 1904, wydaje się w porozumieniu z król. węgierskim rządem następujące szczególne postanowienia wykonawcze:

§ 1.

Naturalne wina białe zbioru roku 1904 w ilości nie przekraczającej 450.000 q brutto, uprawnione do uprzywilejowanego postępowania cłowego a przeznaczone do zaprawiania pod nadzorem urzędowym i dowożone koleją przez lądową granicę państwa w czasie od 15. października do 31. grudnia 1904 muszą być wyrobione ze świeżych winogron drogą fermentacji wyskokowej, przyczem dozwolone jest, by wina te przeszły poprzednio proceder, potrzebny do wypróbowania ich smaku i czystości.

Inne wina, jak również moszcz, wina zaprawiane (naprzykład wina Wermul), moszcz zgęszczony, wina zagotowane etc. jakoteż wina, dowożone w innych zamknięciach niż beczki, wykluczone są od postępowania według stopy cłowej 6 zł. 50 ct. w złocie za 100 kg brutto.

Wina do zaprawiania, do których sztucznie dodano barwiki, glicerynę, alkohol, kwas winny, cukier itp. nie mają prawa do uprzywilejowanego postępowania cłowego.

§ 2.

Dla kontroli zachowania limitu 450.000 q mają wszystkie nadchodzące przesyłki odprawiać główne komory we Wiedniu lub w Budapeszcie.

Każdy z tych urzędów może z reguły odprawić z podanego limitu połowę, to jest 225.000 q brutto. W razie gdyby częściowy limit jednego z tych urzędów miał się wyczerpać, pozwala się na dalsze oclanie w tym urzędzie za równoczesnem

odpisaniem z wolnego jeszcze limitu drugiego urzędu. W ostatnim przypadku ma jednak prześledzić i nadzór wykonywać ten urząd, w którym przesyłkę oclono.

Każdy z tych urzędów prowadzić ma dokładny skorowidz (konto win) zgłoszonych każdorazowo do zaprawiania względnie pobranych ilości wina i uwiadoczniać w nim każde rzeczywiście dokonane zaprawienie. Taksamo zapisywać należy ponownie przesyłki napowrót wywiezione lub oclone według autonomicznej stopy cłowej.

§ 3.

Wino do zaprawiania musi być dowożone bezpośrednio z kraju macierzystego, to znaczy, że nie wolno go składać w międzyczasie w innym kraju. Przesyłkom dowozowym towarzyszyć muszą te dokumenty przewozowe (listy przewozowe, konosamenty etc.), które są potrzebne do stwierdzenia powyższej okoliczności.

§ 4.

Wina, dla których żąda się uprzywilejowanego postępowania cłowego, należy natychmiast po nadejściu zgłosić w głównej komorze we Wiedniu względnie w Budapeszcie wyraźnie jako wina do zaprawiania, podając tak ciężar ich brutto jak i ilość litrów. Gdyby oclenie ich nie miało zaraz nastąpić, należy charakter ich jako wina do zaprawiania stwierdzić bezpośrednio przy złożeniu w urzędzie cłowym a strony żądać mają wystawienia pozwolenia poboru, uprawniającego je do uprzywilejowanego postępowania cłowego w granicach limitu po dzień 31. grudnia 1904.

Aby jednak stronom dać zapewnienie, że dowiezione wina rzeczywiście może być odprawione według cła uprzywilejowanego, mogą one zaraz po nadejściu wina do granicznej komory wnieść na jej ręce prośbę do głównej komory we Wiedniu względnie w Budapeszcie o wspomniane wyżej pozwolenie poboru. Na koszt strony mogą komory graniczne przesyłać te prośby wspomnianym głównym komorom także w drodze telegraficznej a te mogą je telegraficznie załatwić. Komory graniczne mają komunikować tego rodzaju prośby głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie wtedy dopiero, gdy się z towarzyszących świadectw rozbioru (obacz § 5, ustęp 3) przekonają, że rzeczywiście ma się do czynienia z winem do zaprawiania, odpowiadającym traktatowym warunkom, albowiem gdy w myśl §u 5, ustęp 2 i §u 6 pobrano próbki i przesłano właściwej stacyi doświadczalnej, co na odnośnej prośbie winien urząd ze swej strony wyraźnie potwierdzić.

Przed nadejściem odnośnych odpowiedzi z urzędów cłowych we Wiedniu względnie w Budapeszcie można odprawiać przesyłki tylko na odpowiedzialność wysyłającego.

§ 5.

Przy oględzinach winien się urząd cłowy przede wszystkim tylko o tem przekonywać, czy wogóle ma do czynienia z białem winem.

Celem stwierdzenia ułożonych traktatem jakościowych właściwości wina, zgłoszonego do zaprawiania, należy z reguły przesłać próbki do c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej we Wiedniu względnie do król. węgierskiego rządowego instytutu chemicznego w Budapeszcie; zakłady te mają się przekonywać także i o tem, względnie po przekonaniu się potwierdzić także i tę okoliczność, że chodzi tu o wino ze zbioru roku 1904.

Przesyłek, którym towarzyszą należyce wystawione świadectwa rozbioru (dodatek) rządowych lub rządownie upoważnionych zakładów zagranicznych, nie trzeba — z wyjątkiem przypadków wątpliwych — poddawać ponownemu rozbiorowi a szczegóły w tych świadectwach zawarte są dla urzędów cłowych miarodajne.

Zakłady, upoważnione do wystawiania takich świadectw, oznaczają we wzajemnem porozumieniu odnośne rządy i podadzą je do wiadomości urzędów cłowych.

§ 6.

Z przesyłek, wchodzących bez świadectw rozbioru, należy pobrać dwie próbki przeciętne po 1 litrze. W tym celu pobiera się z każdej beczki ilość jej zawartości za odpowiadającą. Próbki te pobiera się z poszczególnych beczek po odpowiedniem wymieszaniu wina zapomocą lewara lub pipety, wlewa je następnie do zupełnie czystych, suchych flaszek, zakorkowuje szczelnie i zabezpiecza pieczęcią urzędu i strony oraz zaznacza na flaszcze kraj macierzysty i daty dokumentu cłowego.

Jedną z tych próbek przesłać należy do chemicznego zbadania, a to, jeżeli wino odprawia główna komora we Wiedniu c. k. chemiczno-rolniczej stacyi doświadczalnej we Wiedniu, względnie, jeżeli je odprawia główna komora w Budapeszcie, do rządowego instytutu chemicznego w Budapeszcie. Drugą próbkę przechować ma komora przez sześć miesięcy.

W przypadku pobrania próbek w myśl §u 4, ustępu 2 już przez komorę graniczną, winny zakłady badania wywoły rozbiorów celem ewentualnego wystawienia pozwolenia poboru przesyłać

wprost głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie i powołać się przytem na odnośne pisma komór granicznych.

Na życzenie strony można przesyłki, z których próbki przesłano stacyi doświadczalnej, odprawiać jeszcze przed nadejściem opinii tych zakładów, jeżeli strona da zabezpieczenie ogólnego wymiaru cłowego w wysokości 20 zł. za 100 *kg* i ewentualnej kary dochodowo-skarbowej.

Stacye doświadczalne mają wedle przyjętych w nauce zasad stwierdzić, czy się w danym przypadku ma do czynienia z winem ze zbioru roku 1904, odpowiadającym wymogom prowizorycznego układu.

§ 7.

Z przesyłek, którym towarzyszyć mają świadectwa rozbioru, winna próbki pobrać w miejscu wysyłki osoba urzędowa (komora, konsulat, zakład badania, miejscowa władza polityczna lub rządownie upoważniony notaryusz), zabezpieczyć ich tożsamość przez odpowiednie opieczętowanie i z podaniem dat tożsamości, przytoczonych w dodatku (świadectwo rozbioru) pod I przesłać je bezpośrednio jednemu z zakładów badania, upoważnionych do rozbioru.

Wymienione wyżej osoby urzędowe opieczętować mają także wszystkie otwory w beczkach, nie wyłączając ewentualnych dziur wierconych, o ile średnica tych ostatnich przekracza 7 *mm*. Beczki, u których stwierdzono tego rodzaju otwory niezapieczętowane, nie mogą być odprawione według uprzywilejowanej stopy cłowej.

Komory winny się również przekonywać, czy założone zagranicą pieczęcie odpowiadają zawartym w świadectwie rozbioru datom co do zamknięcia.

Jeżeli w przesyłkach wina znajdują się poszczególne beczki, u których pieczęcie są uszkodzone lub u których na odcisku pieczęci nie można odczytać firmy organu pieczętującego, natenczas przyjąć należy świadectwo rozbioru za podstawę uprzywilejowanego odprawienia całej przesyłki tylko w takim razie, jeżeli urząd odprawiający nabierze przekonania, że uszkodzenie pieczęci lub nieczytelność odcisku pieczęci pochodzi z przypadku podczas przewozu.

Przy cłowem odprawianiu takich przesyłek wina, których poszczególne beczki nadeszły z uszkodzonymi lub nieczytelnymi pieczęciami a co do których urząd cłowy nie nabrał przekonania, że uszkodzenie pieczęci u beczek względnie nieczytelność odcisków pieczęci tylko z przypadku podczas przewozu pochodzi, należy po stwierdzeniu zgodno-

ści przesyłki ze świadectwami rozbioru, uznaniami za należyte, odprawić beczki z nieuszkodzonymi pieczęciami bezzwłocznie według uprzywilejowanej stopy cłowej; natomiast z beczek z uszkodzonymi pieczęciami pobrać należy, w myśl podanej wyżej wskazówki, próbki celem zbadania ich przez powołane do tego zakłady doświadczalne we Wiedniu względnie w Budapeszcie i przesłać je tym zakładom natychmiast w sposób przepisany. Jeżeli wynik tego badania jest dla strony korzystny, natenczas postąpić należy z tymi beczkami tak, jak gdyby nadeszły z nieuszkodzonymi pieczęciami, w przypadku przeciwnym są beczki te od uprzywilejowanego postępowania cłowego wykluczone.

§ 8.

Urząd cłowy może odprawiać wino na podstawie doręczanych mu lub żądanych przezeń świadectw rozbioru po dzień 31. grudnia 1904 według stopy 6 zł. 50 ct. w zlocie. Wino to pozostać ma jednak aż do chwili rzeczywistego zaprawienia pod urzędowym nadzorem.

§ 9.

Po należyście przeprowadzonym oceniu nie musi być wino złożone w magazynie urzędu cłowego; znane i zaufania godne strony mogą składać oclone wino w zatwierdzonych urzędownie domach skladowych lub magazynach prywatnych wewnątrz obszaru cłowego pod urzędowym zamknięciem, w którym to celu przekazać należy wino pod urzędowym nadzorem do tych składów i uwiadomić właściwy powiatowy zarząd nadzoru straży skarbowej celem uskutecznienia urzędowego zamknięcia wspólnego.

Miejsce złożenia wolno zmieniać tylko za zezwoleniem głównej komory we Wiedniu względnie w Budapeszcie.

Prócz win do zaprawiania można w tych samych magazynach składać także i inne wina beczkowe pod tym warunkiem, że pierwsze z nich złożone będą w oddzielnej przestrzeni i trzymane pod urzędowymi pieczęciami.

§ 10.

Na osobne żądanie wolno głównym komorom we Wiedniu względnie w Budapeszcie w tych przypadkach, w których zachowanie powyższych przepisów natrafia na znaczne trudności, przyznawać od przypadku do przypadku ulgi pod względem kontroli a zwłaszcza pod względem złożenia, a to za odpowiednim zabezpieczeniem skarbowym.

§ 11.

Każda manipulacja z winem, złożonem w urzędowym zamknięciu, dozwoloną jest tylko pod urzędowym nadzorem.

Za dopuszczalne manipulacje uważa się tylko te czynności, których wymaga konserwacja wina (wyłączając zaprawianie alkoholem), jakoteż dopełnianie i przelewianie beczek, o ile się manipulacje te przedsięwzięje wyłącznie z winami, które w celu zaprawienia z cłowym przywilejem pobrano a jeszcze nie zaprawiono.

Pod względem uwzględniania zaniku (Kalo) z urzędu obowiązują ogólne przepisy.

§ 12.

O każdym odstąpieniu pobranego z cłowym przywilejem wina do zaprawiania na rzecz innej osoby drogą sprzedaży etc. uwiadomić należy urząd cłowy, który wino to ma w ewidencji a zmianę właściciela zapisać w koncie win. Do każdego takiego zapisku dołączyć należy pisemną deklarację nowonabywcy, tej treści, że się poddaje wszystkim warunkom i przepisom nadzoru, przepisany dla uprzywilejowanego poboru win do zaprawiania.

§ 13.

Zaprawienia winem, pobranem z cłowym przywilejem dokonać należy najpóźniej do 31. grudnia 1906.

O zamierzonym zaprawianiu, jakoteż o każdej manipulacji z winem, pobranem z przywilejem cłowym, uwiadomić należy co najmniej na 24 godzin przedtem ten organ skarbowy (urząd cłowy, straż skarbową) w którego ręku spoczywa nadzór, a to celem zdjęcia zamknięć urzędowych i nadzorowania zamierzonych czynności. W zgłoszeniu tem należy także wymienić ilość litrów wina, które ma być do zaprawienia użyte.

Na żądanie i koszt własny może strona zaprawiać także poza obrębem wspomnianych w § 9 przestrzeni skladowych, w którym to przypadku musi być wino przewiezione na miejsce zaprawienia pod urzędowym nadzorem.

§ 14.

Zaprawienie wtedy ma miejsce, jeżeli przeznaczone do zaprawienia wino swojskie (to znaczy będące przedmiotem wolnego obrotu) zmieszane z winem do zaprawiania w ilości nie przekraczającej 60 procentów zamierzonego roztworu.

Najmniejszą ilość wina zagranicznego, które ma być naraz użyte do zaprawiania, oznacza się na 1 hektolitr.

O każdym zaprawieniu uwiadamić należy bezzwłocznie główną komorę we Wiedniu względnie w Budapeszcie, podając dokładnie użytą do zaprawienia ilość w litrach; urzędy te winny dokonane zaprawienie uwidocznic w koncie win.

Po dokonaniem zaprawienia może zaprawione wino przejść już bez przeszkód do wolnego obrotu.

§ 15.

Jeżeli się wina, pobranego do zaprawienia, w ciągu przepisanej okolicy (to jest do dnia 31. grudnia 1906) do tego celu nie użyje, wymierzyć należy od niego tak jak od ewentualnych nieusprawiedliwionych ubytków cło dodatkowe (różnicę brakującą do stopy autonomicznej). Przy obliczeniu cła dodatkowego wziąć należy za podstawę wagę celną w stosunku 100 litrów = 117 kg brutto.

§ 16.

W przypadku ponownego wywozu wina do zaprawiania, pobranego z przywilejem cłowym, mają pod względem restytucji cła zastosowanie obowiązujące w tym względzie przepisy, według których od towarów, pozostających pod nadzorem cłowym, można zwracać cło dowozowe przy ponownym wywozie.

Wagę celną wina, które się nie znajduje już w oryginalnych beczkach, bada się analogicznie według postanowień §u 15.

§ 17.

Zwyczajne koszty ewentualnego badania próbek wraz z ich przesyłką oraz koszty urzędowego nadzoru i kontroli zaprawiania ponosi strona.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 15. października 1904.

Böhm wlr.

Giovanelli wlr.

Call wlr.

Świadectwo rozbioru

białego wina do zaprawiania ze zbioru roku 1904, przeznaczonego do importu do Austro-Węgier według niższej stopy cłowej 6 zł. 50 ct. w złocie, na podstawie próbki, pobranej przez
 w dniu (data) i przesłanej do (nazwa zakładu doświadczalnego).

I. Daty służące do kontroli tożsamości *).

1. Nadawca
2. Miejsce nadania
3. Nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy (rubryka ta może także pozostać niewypełniona)
4. Kraj macierzysty, ewentualnie gatunek wina
5. Napis pieczęci na flasce z próbką i potwierdzenie, że jest w stanie nienaruszonym
6. Ciężar brutto przesyłki *kg*, zawartość netto litrów.
7. Ilość beczek
8. Znaki i pieczęci na beczkach

II. Wyniki badania.

Skład wina:

- a) Rzeczywista zawartość alkoholu obj. %;
 - b) Cukier (jako glikoza) *gr*, w litrze odpowiadający objętość % alkoholu**);
 - c) Wolny od cukru wyciąg suchy *gr* w litrze;
 - d) Obliczona łączna zawartość alkoholu (suma $b + a$) obj. %;
- Wino to nie zawiera więcej jak 2 *gr* siarczku potasowego na litr.

III. Wnioski.

Badane wino odpowiada warunkom, przepisany w traktacie dla uprzywilejowanego cłowo dowozu wina do Austro-Węgier, gdyż

- a) dwie trzecie pierwotnej zawartości cukru uległy fermentacji
- b) jest zupełnie sfermentowane i zawiera więcej niż 11.5 a nie więcej jak 15 obj. % alkoholu, tudzież 21 *gr*, względnie więcej zredukowanego wyciągu suchego na litr.

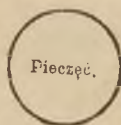
Wino to nie zawiera żadnych obcych domieszek, wpływających na woń lub smak jego. Taksamo nie można w niem w drodze chemicznej wykazać domieszki alkoholu, cukru, zagotowanego moszczu, gliceryny itp.

Nie można było dalej odkryć żadnych śladów domieszki kwasu salicylowego lub sakcharyny.

Wino w mowie będące wyrobiono drogą fermentacji ze świeżych winogron a zawiera ono tylko takie składniki, które się napotyka we winach naturalnych i które są im właściwe. Ilości poszczególnych składników i wzajemny ich stosunek we winie są takie, jakie się z reguły spotyka u naturalnych win ze zbioru roku 1904 w oznaczonym kraju ich pochodzenia.

Ogólny wynik badania nie daje żadnej podstawy do powątpiewania o naturalnej prawdziwości tego wina, odpowiadającego wszystkim warunkom wina do zaprawiania.

Data:

Podpis:

*) Szczegóły pod I wymienione, z wyjątkiem owego pod l. 5, odpisać należy z etykiety flaszki z próbką lub z towarzyszącego jej pisma.

**) Niesfermentowany cukier (*gr* w litrze) przeliczujemy się na objętościowe % alkoholu dzieląc ilość cukru przez 16.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 18. października 1904.

Treść: № 119. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Reutte do granicy państwowej pod Schönbichl.

119.

Dokument koncesyjny z dnia 11. października 1904,

na kolej lokalną z Reutte do granicy państwowej
pod Schönbichl.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami burmistrzowi Alojzemu Bauerowi w Reutte łącznie z dyrektorem fabryki Henrykiem Schoenerem w Reutte i radcą cesarskim i sekretarzem izby handlowej i przemysłowej Dron Antonim Koflerem w Innsbruku na ich prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu parowej kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalnotorowa z Reutte przez Vils do granicy państwowej pod Schönbichl, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854. Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod ustalonymi poniżej warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem połączenia koncesjonowanej kolei z bawarską siecią kolejową obowiązują mają postanowienia układu państwowego, który monarchia austriacko-węgierska zawarła z królestwem bawarskim, a koncesjonaryusz obowiązuje się poddać tym postanowieniom i wypływającym stąd dla nich obowiązkom.

§ 2.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają kon-

cesjonaryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są budowę koncesjonowanej kolei najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, ukończyć, gotową kolej na użytek publiczny oddać i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesjonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesjonaryuszom także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 5.

Co do budowy koncesjonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesjonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do wa-

runków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności zaś do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu można będzie odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zniższą chęć Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi, spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Koncesyonaryusze otrzymują nadto prawo wydania akcyi pierwszeństwa, aż do kwoty, którą rząd ustanowi; akcyje te mają pod względem oprocentowania i umarzania pierwszeństwo przed akcyjami zarodowemi.

Dywidenda, która przypadać ma na akcyje pierwszeństwa, zanim jeszcze akcyje zarodowe do niej prawa nabędą, nie może wynosić więcej aniżeli 4 od sta, przyczem nie wolno jej uzupełniać z dochodów lat późniejszych.

Cyfra zakładowego kapitału rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów uposażenia funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegokolwiek bądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki jakoteż formularze akcyi zarodowych i pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu przez rząd.

§ 7.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdorazem na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy, zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów do uskuteczniania transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy przewożeniu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w życie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do ich wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 8.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 9.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 3. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 10.

Nie wolno koncesyonaryuszom powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei żelaznej trzecim osobom, wyjąwszy, jeżeli rząd na to wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszy.

W przypadku takim koncesyonaryusze zwracać mają rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§ 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, zapewniającej członkom przynajmniej takie same korzyści, względnie wkładającej na koncesyonaryuszy co najmniej takie same obowiązki, jak kasa rzeczzonego związku.

§ 12.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII.

ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować współużywaną koleją lub jej częściami tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 13.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najnieponyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 2. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi, i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak koleją miała być wykupioną przed upływem siódnego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, obliczony w myśl postanowień ustępów 1 do 3 bez uwzględnienia dodatku w ustę-

pie 2. przewidzianego, nie wynosił przynajmniej sumy rocznej, potrzebnej na oprocentowanie pożyczki od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej raty roczne płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom płacić się mających, a jeszcze nie zapadłych — zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta rocznie, z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych splatach w myśl postanowień 2. ustępu.

Gdyby się państwo na ten sposób wypłacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacjami długu państwowego. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 5 przepisanego, bez dalszej zapłaty wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszy będące i ich przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

7. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe,

które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensyj państwa lub z jakiegokolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprowstowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w deklaracji wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwale obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszy i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zainpotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 14.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonarysze posiadali, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 13, ustępie 6.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 13), zatrzymują koncesyonarysze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryszy z tym wyraźnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza,

a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, ma komisarz przez rząd dla spółki ustanowiony także prawo bywać na posiedzeniach rady nadzorczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapasć ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniechania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. października 1904.

Treść: *Nr* 120. Rozporządzenie, dotyczące zmiany wyglądu znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy oraz wydania nowych znaczków pocztowych po 72 halerzy.

120.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 19. października 1904,

dotyczące zmiany wyglądu znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy oraz wydania nowych znaczków pocztowych po 72 halerzy.

W wyglądzie znaczków pocztowych opiewających na 1 do 60 halerzy, ogłoszonym rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 232, poczyniono następujące zmiany:

Znaczki pocztowe opiewające na 1 do 6 halerzy otrzymały w kółkach, znajdujących się w czte-

rech kątach marki, cyfrę wartości barwy odnośnej marki na tle białem; u kategorii znaczków na 10 do 30 halerzy pozostała cyfra wartości w czterech kwadratach czarna, podłożono ją jednak białym tłem; znaczki pocztowe na 35 do 60 halerzy otrzymały białą cyfrę wartości na kolorowym (odnośnie do barwy marki) tle. Znaczek pocztowy na 40 halerzy otrzymał w miejsce zielonej barwę fioletową.

Ponadto wydano znaczek pocztowy na 72 halerzy. Znaczek ten jest koloru czerwonego (krapprot) i ma ten sam wygląd co znaczki pocztowe na 35 do 60 halerzy. Wydawanie rozpocznie się 7. listopada b. r.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 25. października 1904.

Treść: (№ 121—123.) 121. Rozporządzenie, zawierające normę dla handlu palonymi napojami wysokowymi w zamkniętych naczyniach, ważną na obszarze królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskim i na obszarze księstwa Bukowiny. — 122. Dokument koncesyjny na wąskotorową kolej lokalną z Kirchberg a. d. Pielach przez Mariacell do Gußwerk. — 123. Rozporządzenie, zawierające postanowienia w celu sprowadzenia wzajemności względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów.

121.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 7. października 1904,

zawierające normę dla handlu palonymi napojami wysokowymi w zamkniętych naczyniach, ważną na obszarze królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskim i na obszarze księstwa Bukowiny.

§ 1.

Handel palonymi płynami wysokowymi, nadającymi się z domieszką lub bez niej na napoje (spiryty, wódka, rozolis, rum, likiery, esencje zawierające alkohol i tym podobne) a sprzedawanymi w naczyniach zamkniętych w ilościach mniejszych aniżeli pięć litrów (detailiczny handel palonymi napojami wysokowymi) czyni się, na zasadzie §u 24, ustępu 1 ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39), na obszarze królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem Krakowskim oraz na obszarze księstwa Bukowiny zależnym od koncesyi.

§ 2.

Koncesya taka upoważnia jedynie do handlu palonymi płynami wysokowymi, w rodzaju określonych w §ie 1 tego rozporządzenia, w naczyniach zamkniętych w sposób w handlu używany lub we flaszkiach w ten sam sposób opieczętowanych. Przepisy o wyszynku i drobnej sprzedaży wspomnianych trunków nie doznają wskutek tego rozporządzenia żadnej zmiany.

§ 3.

Do uzyskania koncesyi wymaganem jest — prócz ogólnych warunków do samoistnego wykonywania przemysłu — by kandydat był osobą zaufania godną i bez zarzutu.

Koncesyi odmówić należy bezwarunkowo, jeżeli na niekorzyść starającego się zachodzą okoliczności, uprawniające do mniemania, że nadużyje on przemysłu do popierania pijaństwa.

Przy udzielaniu koncesyi uwzględniać należy stosunki miejscowe oraz możność policyjnego nadzoru.

§ 4.

Handlu detailicznego palonymi napojami wysokowymi nie wolno uprawiać w tych samych lokalnościach, w których się je wyrabia.

§ 5.

Uprawiającym detailiczny handel palonymi napojami wysokowymi nie wolno w czasie dla odbiorców przystępnym trzymać w lokalach sprzedaży palone napoje wysokowe w naczyniach otwartych.

§ 6.

Obowiązujące przepisy propinacyjne nie doznają wskutek tego rozporządzenia żadnej zmiany.

§ 7.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia karać należy według karnych postanowień ustawy przemysłowej.

§ 8.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Koerber wtr.

Call wtr.

122.**Dokument koncesyjny z dnia
15. października 1904,****na wąskotorową kolej lokalną z Kirchberg a. d.
Pielach przez Mariacell do Gußwerk.**

Na mocy Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami udzielał spółce akcyjnej „Kolej lokalna St. Pölten—Kirchberg a. d. Pielach—Mank“ na jej prośbę koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei parowej, wiodącej od stacyi Kirchberg a. d. Pielach linii St. Pölten—Kirchberg a. d. Pielach wspomnianej spółki akcyjnej przez Frankenfels, Puchenstuben i Mariacell do Gußwerk i mającej być wybudowaną jako wąskotorowa kolej lokalna, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei, stanowiącej przedmiot tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z przywilejów, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest najpóźniej do dwóch lat od dnia dzisiejszego ukończyć budowę koncesyonowanej kolei i oddać ją gotową do publicznego użytku oraz utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały czas trwania koncesyi, sięgający po dzień 11. lipca 1986.

Dotrzymanie powyższego terminu budowy tudzież wykonanie i wyposażenie kolei w sposób, odpowiadający koncesyi, winna koncesyonaryuszka na żądanie rządu zabezpieczyć złożeniem stosownej kaucyi w papierach wartościowych, dających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedopełnienia powyższego zobowiązania można kaucyę tę uznać za przepadłą.

§ 3.

Dla wybudowania koncesyonowanej kolei przysługuje koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia

według postanowień prawnych, odnoszących się do tego przedmiotu.

To samo prawo będzie przyznane koncesyonaryuszce także co do tych kolei podjazdowych, które ewentualnie w przyszłości będą wybudowane, a których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Pod względem budowy koncesyonowanej kolei i ruchu na niej zastosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Zresztą oznaczoną na wstępie kolei lokalną należy uważać za integralną część przedsięwzięcia kolei lokalnej, stanowiącego przedmiot koncesyi z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 17 i koncesyi z dnia 1. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 56, wskutek czego postanowienia powołanego na początku dokumentu koncesyjnego, zawarte w §ie 6 do 15 włącznie, mają się ze zmianami, wynikającymi z powołanego obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych oraz z postanowień §u 5, ustępu 2 koncesyi z dnia 1. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 56, na przyszłość stosować analogicznie także do linii kolejowych, stanowiących przedmiot tego dokumentu koncesyjnego.

Wittek wlr.

123.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 19. października 1904,**

zawierające postanowienia w celu sprowadzenia wzajemności względem cesarstwa niemieckiego pod względem wykonywania sporządzonych tam aktów i dokumentów.

W cesarstwie niemieckiem nie uznają sądy wyroku sądu austriackiego z powodu wadliwego doręczenia zarządzenia wprowadzającego postępowanie nie tylko w przypadkach, objętych §em 328, l. 2 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem ale zawsze także i wtedy, jeżeli doręczenia nie uskuteczono — jak to § 80, l. 2 austriackiej ordynacji egzekucyjnej przewiduje — do rąk własnych.

Rząd cesarstwa niemieckiego oznajmił, że sądy niemieckie nie będą miały powodu trzymać się i nadal tej praktyki, jeżeli c. k. rząd złoży oświadczenie, że sądy austriackie, przy badaniu warunków wykonalności aktów i dokumentów, sporządzonych w cesarstwie niemieckiem, nie wyjdą poza wymogi §u 328, l. 2 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem.

Skutkiem tego dla sprowadzenia zupełnej wzajemności względem postanowień §u 328, l. 2

niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem zarządza się w myśl §u 84 ord. egz. co następuje:

Przy ocenianiu wniosków egzekucyjnych, opierających się na wyrokach sądów niemieckich lub na zawartych wobec tych sądów ugodach, niema zastosowania § 80, l. 2 ordynacji egzekucyjnej. Z powodu wadliwości w doręczeniu zarządzeń wprowadzających postępowanie można odmówić egzekucyi tylko w tych warunkach, pod którymi w myśl §u 328, l. 2 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem uznanie austriackiego wyroku w cesarstwie niemieckiem jest wykluczone.

Odnośne postanowienia §u 328 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem brzmią:

„Wyrokowi sądu zagranicznego odmawia się uznania:

2. jeżeli pozwany, który spór przegrał, jest poddanym niemieckim i w spór się nie wdał a wezwania lub zarządzenia wprowadzającego proces nie doręczono mu ani w państwie, do którego sąd sporu należy, osobiście ani za pośrednictwem pomocy prawnej sądów niemieckich.“

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej dnia 1. listopada 1904 jako uzupełnienie rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 21. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 253.

Koerber wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 29. października 1904.

Treść: *N* (124 i 125.) 124 Rozporządzenie, dotyczące napełniania systemów puszek kontrolnego przyrządu do mierzenia brzeczki piwnej patentu Erhard Schau. — 125. Reskrypt, dotyczący dobywania eteru siarczanego z alkoholu.

124.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. października 1904,

dotyczące napełniania systemów puszek kontrolnego przyrządu do mierzenia brzeczki piwnej patentu Erhard-Schau.

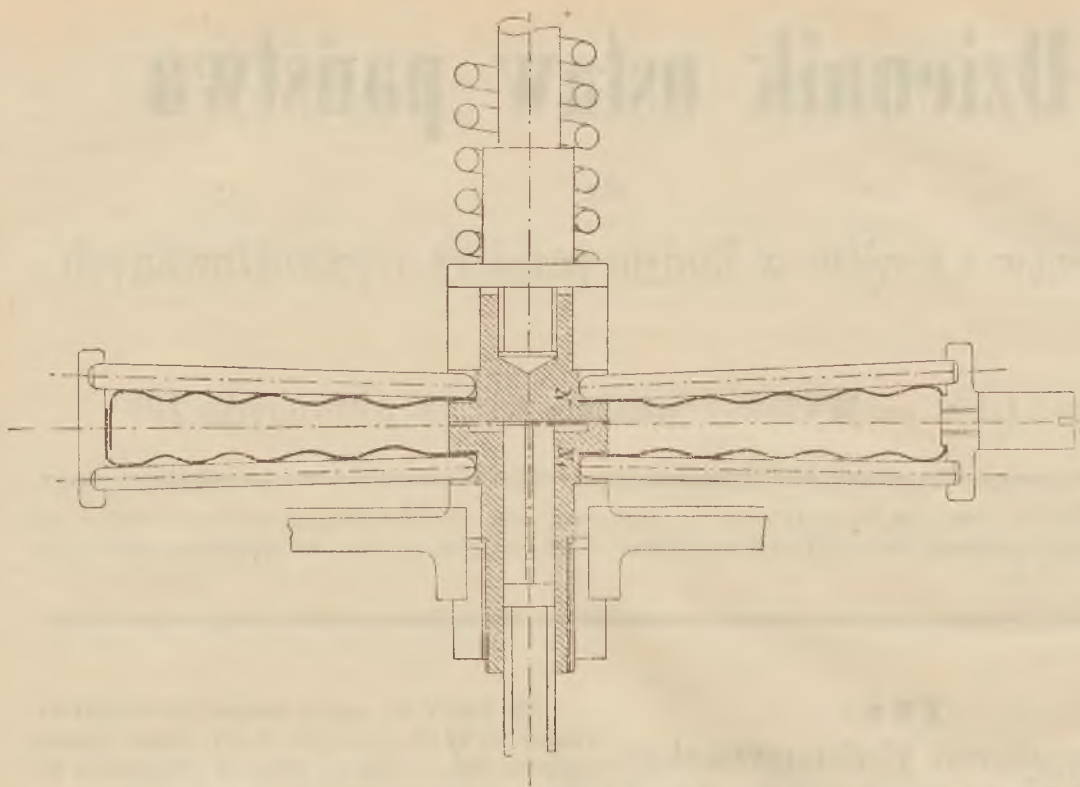
Pękanie puszek, należących do kontrolnego przyrządu do mierzenia brzeczki piwnej patentu Erhard-Schau, powoduje według poczynionych doświadczeń okoliczność, że napełniający puszek nie trzymają się ściśle przepisu napełniania (dodatek I do rozdziału II rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197), a w szczególności, że określone w punkcie 5 powołanego przepisu odsuwanie sworznia zapadkowego (71) puszek pośredniczych następuje w sposób nieodpowiedni.

Na przyszłość należy przeto bezwarunkowo uważać na to, by krawędzie N i N_1 talerzy puszek pośredniczych — jak to widać w dołączonym rysunku, przedstawiającym puszkę w ściśniętym i wydętym stanie — były podczas napełniania zupełnie zbliżone.

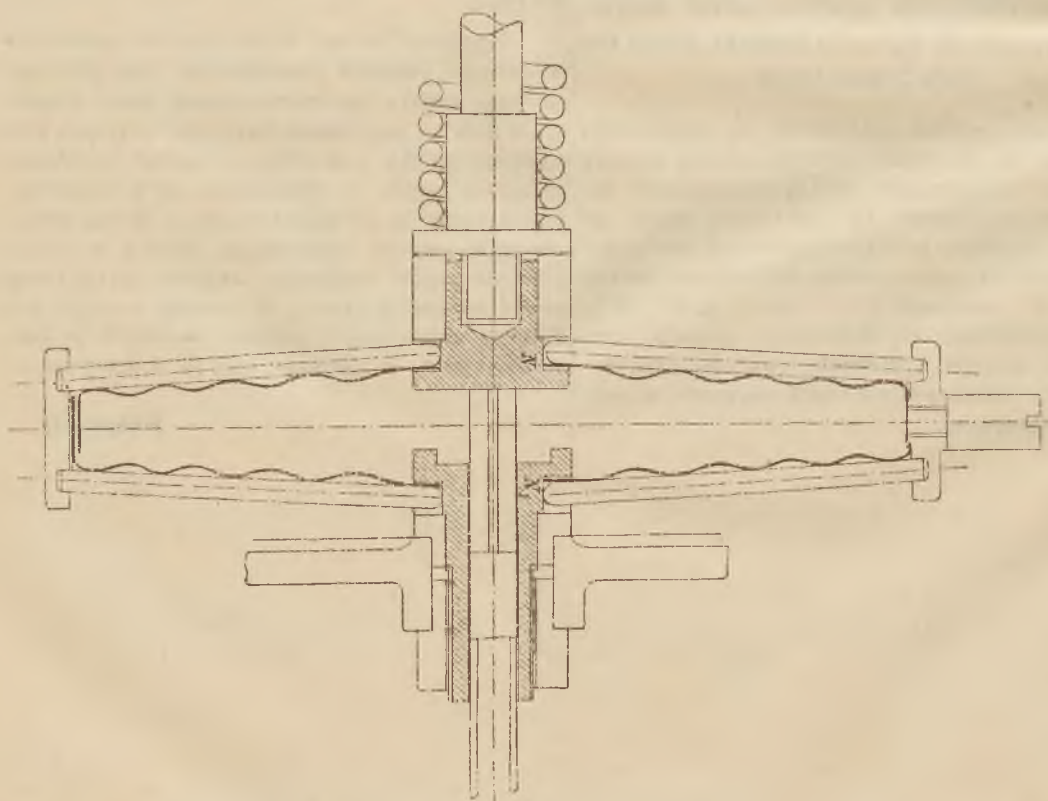
Następuje to zaś wtedy dopiero, gdy dalsze wysunięcie sworznia zapadkowego ręką przy normalnym wysiłku jest niemożliwym. Jeżeli mianowicie podczas napełniania pozostanie pomiędzy krawędziami puszek pośredniczych wolna przestrzeń, natenczas puszek te wybrzuszają się w stanie wydętym o całą tę przestrzeń więcej i w ten sposób powstaje znaczne zwiększenie nacisku w całym systemie puszek względnie znacznie spotęgowany nacisk na blachy puszek, co pociąga za sobą najczęściej przedwczesne pękanie głównych puszek, wystawionych w pierwszej linii na większy napór.

Böhm wlr.

Puszka pośrednicza
w stanie ściśniętym (zniecionym), a zatem gotowa do napełniania.

Puszka pośrednicza
w wydętym (rozprężonym) stanie.

125.**Reskrypt Ministerstwa skarbu
z dnia 22. października 1904,****dotyczący dobywania eteru siarczanego z alko-
holu.**

W porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się trzeci ustęp rozdziału IV reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 135, dotyczącego wólnego od podatku użycia wódki do wyrobu eteru siarczanego lub octowego, a to w sposób następujący:

„Liczyc przytem należy:

- a) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym 0·726 lub mniej, przy 15° C. 170 hektolitrowych stopni alkoholu,
- b) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym ponad 0·726 do 0·730 włącznie, przy 15° C. 165 hektolitrowych stopni alkoholu,

c) na każdych 100 *kg* eteru siarczanego o ciężarze gatunkowym ponad 0·730, przy 15° C. 157 1/2 hektolitrowych stopni alkoholu, wreszcie

d) na każdych 100 *kg* czystego eteru octowego, stwierdzonego w eterze octowym, w handlu używanym, 70 1/2 hektolitrowych stopni alkoholu, oprócz ilości alkoholu w niezmienionej postaci, stwierdzonej drogą analizy eteru octowego.

Gatunkowy ciężar eteru siarczanego oznaczać należy zapomocą areometra do 3 dziesiątych, według pouczenia zawartego w dodatku A do powołanego na wstępie reskryptu Ministerstwa skarbu. Ewentualne rozbiory kontrolne, na przypadek różnic, przeprowadzać należy zapomocą piknometra przy 15° C, przyczem czwarte miejsce dziesiątne należy wprawdzie podać, przy umieszczeniu jednak w odnośnej kategorii ciężarów gatunkowych pominąć“.

Böhm wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 17. listopada 1904.

Treść: (№ 126—131.) 126. Traktat pomiędzy Austro-Węgrami i cesarstwem niemieckim względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz. — 127. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy Kościelec Łąbski do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 128. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego dla miasta Lublany. — 129. Rozporządzenie, dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Bojkowicach na Morawach. — 130. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Oberleutensdorf w Czechach. — 131. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia piątego miejskiego sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Pradze.

126.

Traktat z dnia 9. stycznia 1904,

pomiędzy Austro-Węgrami i cesarstwem niemieckim względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz.

(Zawarty we Wiedniu, dnia 9. stycznia 1904, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość we Wiedniu, dnia 27. marca 1904; ratyfikacje wymieniono we Wiedniu dnia 6. września 1904.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz austriacki,

apostolski Król węgierski; Król czeski, dalmatyński, kroacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illyryjski; Arcyksiążę austriacki; Wielki Książę krakowski, Książę lotaryński, solnogradzki, styryjski, karyntyjski, kraiński, bukowiński, górno- i dolno-śląski, Wielki Książę siedmiogrodzki; Margrabia morawski; książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd.

wiadomo czynimy:

Gdy Nasi pełnomocnicy i pełnomocnicy Jego cesarskiej Mości Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego, podpisali we Wiedniu, w dniu 9. stycznia b. r. traktat względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz, opiewający dosłownie jak następuje:

**Jego cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i apostolski Król węgierski**
i

**Jego cesarska Mość Cesarz niemiecki,
Król pruski imieniem cesarstwa niemieckiego,
które przy akcie tym Prusy na ich
żądanie zastępuje,**

postanowili zgodnie zawrzeć układ względem wybudowania połączenia kolejowego z Opawy przez Katharein i Pilsch do Bauerwitz i mianowali w tym celu pełnomocnikami:

**Jego cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:**

Swego radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie kolei żelaznych Dra Augusta Weebera,

Swego radcę ministeryalnego w c. k. Ministerstwie skarbu Dra Fryderyka barona Raymonda,

Swego radcę sekeynego w c. k. Ministerstwie skarbu Dra Józefa Mühlvenzla,

Swego starszego radcę budownictwa w c. k. Ministerstwie kolei żelaznych Ferdynanda Gottslebena,

a

**Jego cesarska Mość Cesarz niemiecki,
Król pruski:**

Swego rzeczywistego, tajnego, starszego radcę skarbowego Juliusza Rathjen,

Swego tajnego, starszego radcę skarbowego Gustawa Lacomie,

Swego tajnego radcę skarbowego Rudolfa Ottendorfa,

Swego tajnego radcę budownictwa Franciszka Richarda,

Swego radcę legacyjnego Pawła Goetscha,

którzy po okazaniu i wzajemnem uznaniu swych pełnomocnictw ułożyli i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następujący traktat.

Artykuł I.

Królewski rząd pruski oznajmia, że gotów jest tę przestrzeń powołanego na wstępie połączenia kolejowego z Opawy do Bauerwitz, która leży na jego obszarze, wybudować własnym kosztem, jeżeli otrzyma ustawowe upoważnienie do tego oraz zabezpieczenie, że te warunki, od których budowę tej linii mianoby ewentualnie ustawowo uczynić zależną, będą dotrzymane. O spełnieniu tych wymogów uwiadomi królewski rząd pruski rząd cesarsko-królewski. Na to oznajmi ten ostatni, czy zabezpie-

czy wybudowanie austriackiej przestrzeni własnym kosztem, czy też w drodze udzielenia koncesyi prywatnemu przedsiębiorstwu, a następnie postara się i o to, by budowę austriackiej przestrzeni wykonano jak najrychlej i ile możności w ten sposób, by otwarcie ruchu mogło nastąpić na austriackiej przestrzeni natychmiast po ukończeniu przestrzeni pruskiej.

Chwilę zatem, w której nastąpić ma otwarcie ruchu przez obustronną granicę, oznaczają obydwie wysokie rządy w drodze osobnego porozumienia.

Artykuł II.

Szczegółowe ustalenie linii kolejowej oraz całego planu budowy jakoteż poszczególnych projektów budowy, zastrzega się obydwu wysokim rządóm względem ich własnych obszarów.

Punkt, w którym kolej przekraczać ma obustronną granicę, oznaczają bliżej komisarze techniczni w drodze wspólnego porozumienia.

Artykuł III.

Kolej ta wybudowaną będzie jako kolej żelazna drugorzędna i otrzyma na razie tylko jeden tor całoliniowy. Jeżeliby się później miała okazać potrzeba wybudowania drugiego toru na całej linii kolejowej względnie na poszczególnych częściach jej przestrzeni alboważ potrzeba dalszego jeszcze uzupełnienia pierwotnej budowy i urządzeń ruchu, poddyktowanego wymogami regularnego obrotu, wejdą wysokie rządy celem porozumienia się w tym względzie w dalsze układy.

Rozpięcie toru wynosić ma zgodnie z kolejami, z którymi się łączy, 1.435 metra w świetle szyn. Także i w innych kierunkach należy stosunki konstrukcyjne zamierzonej przestrzeni kolejowej i jej środki ruchu w ten sposób według zgodnych zasad ustalić, by obustronne przestrzenie kolejowe dawały możność wymiennego ruchu a w szczególności, by ruch wozów mógł się bez przeszkody odbywać z jednej z graniczących przestrzeni na drugą i z powrotem względnie by można wzajemnie ich używać.

Środki ruchu (wozy) zbadane przez jeden z wysokich rządów dopuszczane będą bez ponownego badania także na przestrzeni kolejowej, leżącej na obszarze drugiego.

Artykuł IV.

Obydwie wysokie rządy zobowiązują się pozwolić na to względnie zarządzić, by w mowie będącej kolej w jej końcowych punktach połączone odpowiednio szynami z kolejami żelaznymi, które

się z nią w danym czasie w tem miejscu łączą i to w sposób umożliwiający przejście środków ruchu.

Rządowi terytorjalnemu zastrzega się prawo zezwolenia, by z austryacką przestrzenią przyszłej kolei połączono inne koleje jakoteż by do niej doprowadzono tory przejazdowe i przemysłowe oraz prawo ustalenia szczegółów tych połączeń i odnośnej służby połączeniowej na wypadek, gdyby nie można było w tym względzie osiągnąć porozumienia z interesowanymi.

Artykuł V.

Na tej przestrzeni wspomnianej na wstępie kolei, która leży na austryackiem terytorjum, utrzymywać będzie ruch król. pruski zarząd kolei państwowych.

Artykuł VI.

Pełną zwierzchność państwową (a więc i wykonywanie władzy sądowniczej i policyjnej) nad linią kolejową, przekraczającą obustronną granicę, zastrzega się na każdym z obu obszarów wyłącznie odnośnemu rządowi terytorjalnemu.

Artykuł VII.

Wysokie rządy zastrzegają sobie prawo ustanowienia komisarzy, których zadaniem będzie wykonywanie praw zwierzchnictwa i nadzoru, przysługujących rządowi nad przestrzenią kolejową w granicach własnych obszarów i nad ruchem na niej; komisarze ci zastępować będą rządy swe w stosunkach ich z zarządami kolejowymi w tych wszystkich przypadkach, które nie nadają się do bezpośredniego sądowego lub policyjnego załatwienia przez właściwe władze państwowe.

Artykuł VIII.

Wykonywanie prawa nadzoru nad zarządkiem kolejowym, utrzymującym ruch, spoczywa — bez naruszenia prawa zwierzchnictwa i nadzoru rządu terytorjalnego nad przestrzenią, leżącą na obszarze austryackim i nad utrzymywanym na niej ruchem — w ręku król. pruskiego rządu.

Artykuł IX.

Policyję kolejową wykonywać będą pod nadzorem właściwych po temu władz w każdym z obu obszarów urzędnicy zarządu kolejowego, w miarę przepisów i zasad, obowiązujących na każdym obszarze.

Artykuł X.

Jeżeli austryacki przedsiębiorca obejmuje lub w przyszłości objąćby miał w całości lub częściowo budowę względnie ruch na linii kolejowej, będącej przedmiotem tego traktatu, w granicach pruskiego obszaru lub niemiecki przedsiębiorca w granicach austryackiego, natenczas poddać się winien co do wszystkich pretensyi odszkodowania, pochodzących z budowy lub ruchu tej kolei, ustawom i sądownictwu tego państwa, w którym szkoda nastąpiła — z wyłączeniem pretensyi do odszkodowania, powstałej z interesu przewozowego, zawartego z zarządkiem kolejowym, który ruchem kieruje lub z jedną z innych kolei, biorących udział w transporcie.

Artykuł XI.

Obywatele państwa niemieckiego, których pruski zarząd kolejowy powoła do służby przy ruchu na przestrzeni Opawa — Granica, leżącej na austryackiej przestrzeni, nie występują przez to ze związku państwowego swej ojczyzny.

Posady miejscowych urzędników z wyjątkiem naczelników stacyjnych, urzędników telegraficznych i tych, którzy upoważnieni są do poboru piemędzy, należy jednak obsadzać ile możności obywatelami państwa tutejszego.

Wszyscy urzędnicy — bez różnicy miejsca zatrudnienia przy kolei — podlegają w sprawach dyscyplinarnych tylko władzy mianującej, zresztą zaś ustawom i władzom tego państwa, w którym leży ich stałe miejsce zamieszkania.

Artykuł XII.

Rozkłady jazdy i taryfy ustanawia i zatwierdza ten rząd, na którego obszarze kierujący ruchem zarząd ma siedzibę.

Artykuł XIII.

Postanowienia traktatowe, obowiązujące jednocześnie w interesie ułatwienia wzajemnego obrotu kolejowego między państwem niemieckim a monarchią austryacko-węgierską, stosują się także do połączenia kolejowego, objętego obecnym traktatem.

Obie wysokie strony kontraktujące obowiązują się mieć staranie o to:

1. by na kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego traktatu, ile możności w połączeniu z pociągami graniczącymi z nią przestrzeni kolejowych tyle przechodziło osobowych i towarowych pociągów, ile ich odnośny obrót będzie wymagał, oraz by inne warunki ruchu przystosowano do wymogów obrotu;

2. aby kierujące ruchem zarządy wchodzących w grę kolei żelaznych nie sprzeciwiały się wprowadzeniu bezpośrednich transportów w osobowym i towarowym obrocie między omawianymi i graniczącymi z nimi przestrzeniami kolejowymi, jeżeli oba wysokie rządy uznają to w interesie obrotu za pożądane;

3. aby w mowie będącą kolej żelazną zgłoszono do wpisu na listę kolei żelaznych, podlegających międzynarodowej umowie względem obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Artykuł XIV.

Wymiana ruchu na zamierzonej kolei następować będzie na stacyi austriackich kolei państwowych w Opawie, której ewentualne rozszerzenie do rozmiarów, wskazanych przez istotne wymogi obrotu na omawianej kolei, oznaczają techniczni komisarze na podstawie wypracować się mających projektów.

Dla budowy stacyi wymiennej jakoteż urządzenia przestrzeni austriackich kolei państwowych z Opawy do Karniowa, z której nowa kolej ewentualnie będzie wspólnie korzystać, miarodajne są zasady, obowiązujące względem kolei austriackich.

Natomiast budowy, urządzenia ruchu, konstrukcyje budowlane nad powierzchnią ziemi i urządzenia sygnałowe na austriackiej przestrzeni od granicy do stacyi wymiennej względnie do połączenia z istniejącą już przestrzenią austriackich kolei państwowych z Opawy do Karniowa zgadzać się mają z temi urządzeniami, które pod tym względem przyjęte będą jako norma dla łączącej się z nią przestrzeni na pruskim obszarze.

Artykuł XV.

Zarząd własności dozwoli król. pruskiemu zarządowi kolei żelaznych współużywania stacyi Opawy, przeznaczonej do użytku jako stacya graniczna i wymienna, jakoteż i ewentualnego współużywania istniejącej przestrzeni od tej stacyi aż do połączenia nowej kolei z linią austriackich kolei żelaznych Opawa—Karniów.

Artykuł XVI.

Ułożenie warunków, pod któremi król. pruski zarząd kolei żelaznych utrzymywać ma ruch na austriackiej przestrzeni (artykuł V) zastrzega się porozumieniu interesowanych zarządów kolejowych między sobą.

W braku zgody poddać się mają zarządy kolejowe poleceniom obu wysokich rządów, które one

po poprzednim porozumieniu się wspólnie wydadzą.

W każdym jednak razie winien król. pruski rząd przyjąć imieniem utrzymującego ruch zarządu kolejowego gwarancją należytej konserwacyi na własny koszt oddanej jej przestrzeni wraz z wszelkimi przynależnościami i odnowieniami, których prawidła austriackiej administracyi będą wymagały, dalej gwarancją oprocentowania w stosunku po pięć od sta rocznie kapitału zakładowego, którego właściciel austriackiej przestrzeni dowodnie na nią użył, bez wliczenia jednak utraconych dodatków ze strony interesentów lub też ewentualnych kosztów zgromadzenia kapitału i strat na kursie.

Tesame zasady stosowane będą do rozszerzeń pierwotnych budowli na austriackiej przestrzeni, które rząd terytoryalny w interesie obrotu uznałby za wskazane.

Artykuł XVII.

Także i ułożenie warunków, pod którymi król. pruski zarząd kolei państwowych ma mieć prawo współużywania stacyi kolejowej w Opawie jako stacyi wymiennej tudzież ewentualnie także współużywania istniejącej przestrzeni austriackich kolei państwowych z Opawy do Karniowa a w szczególności oznaczenie wynagrodzenia, które za to otrzymywać ma zarząd własności, zastrzega się wzajemnemu porozumieniu się interesowanych zarządów kolejowych między sobą.

W braku zgody poddać się mają zarządy kolejowe poleceniom obu wysokich rządów, które one po poprzednim porozumieniu się wspólnie wydadzą.

W każdym jednak razie winien król. pruski zarząd kolei żelaznych koszta urządzeń i budowli na stacyi wymiennej wraz z budynkami mieszkalnymi i służbowymi dla zarządu kolejowego, celnego, pocztowego, telegraficznego i policyjnego, jakoteż koszta ewentualnego współużywania przestrzeni istniejącej linii kolejowej, w miarę współużywania oprocentować na rzecz właściciela według stopy po pięć od sta rocznie, o ile tenże zarząd nie będzie wolał natychmiast wypłacić rzeczywiste koszta budowli i urządzeń, przeznaczonych wyłącznie na cele zarządu pruskiego.

Tesame zasady stosowane będą do tych rozszerzeń pierwotnych budowli kolejowych na stacyi wymiennej w Opawie, jakoteż do tych ewentualnych adaptacyi współużywanej istniejącej przestrzeni, któreby rząd terytoryalny w interesie obrotu uznał za wskazane lub którychby król. pruski rząd zażądał dla celów jednej z gałęzi administracyi, wymienionych w trzecim ustępie.

Artykuł XVIII.

Służbę celną w granicznej stacji Opawie pełnić będą istniejące w tem miejscu komory.

Względem kosztów potrzebnych na to budynków stosować należy analogicznie postanowienia artykułu XVII.

Obydwa wysokie rządy oświadczają gotowość rozszerzenia uprawnień powyższych komór, jak tylko i o ile rozwój ruchu tego będzie wymagał.

Artykuł XIX.

Formalności rewizyi cłowej i odprawiania pakunków podróźnych, towarów dowożonych i wywożonych, jakoteż cłowego nadzoru nad obrotem tranzytowym ułożyć mają w swoim czasie obustronni komisarze.

Artykuł XX.

Obowiązujące obecnie względnie w przyszłości ułożyć się mające postanowienia względem policyi paszportowej i cudzoziemczej stosować należy także do połączenia kolejowego, stanowiącego przedmiot tego traktatu.

Urzędowy zakres działania urzędników policyjnych, których ewentualnie król. rząd pruski stacyonować będzie na granicznej stacji kolejowej, unormują oba wysokie rządy w drodze osobnego porozumienia.

Oдноśne układy wdroyć należy co najmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem ruchu na odnośnej kolei i ukończyć je ile możności zupełnie jeszcze przed otwarciem ruchu.

Artykuł XXI.

Służbę pocztową i telegraficzną unormują obustronne rządy pocztowe i telegraficzne w drodze osobnego porozumienia.

Na wypadek, gdyby skutkiem tego wymiana ruchu pocztowego miała się odbywać w tem samym miejscu, w którym według artykułu XIV zamierzoną jest wymiana ruchu kolejowego, przyjąć ma król. pruski zarząd kolei państwowych na się obowiązek wykonywania tego ruchu na przestrzeni pomiędzy obustronną granicą a stacją wymienną na rzecz austriackiego zarządu pocztowego.

Artykuł XXII.

O ile i jak długo ruch na austriackiej przestrzeni utrzymywać będzie pruski zarząd kolei państwowych, nie będzie ten ruch obciążony żadnymi innymi lub wyższymi opłatami aniżeli te, które kolejowy ruch utrzymywany przez zagraniczne rządy kolejowe z reguły ponosi.

Artykuł XXIII.

Gdyby w czasie późniejszym miała zajść zmiana w stosunkach własności austriackiej przestrzeni tej kolei wskutek jej wykupienia lub przejścia jej na państwo inną drogą, pozostaną mimo to postanowienia tego traktatu bez zmiany w mocy.

Król. pruski rząd ma prawo przenieść na państwo niemieckie prawa i obowiązki, wpływające dlań z tego traktatu.

Artykuł XXIV.

Traktat ten przedłożony być ma obustronnie do Najwyższego zatwierdzenia, a wymiana odnośnych dokumentów ratyfikacyjnych ma nastąpić jak najrychlej we Wiedniu.

W dowód czego umieścili pełnomocnicy na nim swe podpisy i pieczęcie.

Działo się we Wiedniu, dnia 9. stycznia 1904.

(L. S.) Weeber wlr.

(L. S.) Raymond wlr.

(L. S.) Mühlvenzl wlr.

(L. S.) Gottsleben wlr.

(L. S.) Rathjen wlr.

(L. S.) Laconi wlr.

(L. S.) Ottendorff wlr.

(L. S.) F. Richard wlr.

(L. S.) Goetsch wlr.

Po zbadaniu wszystkich artykułów tego traktatu uznaliśmy go i potwierdziliśmy i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem Naszem w imieniu Naszem i Naszych następców, że go w całej osnowie zachowywać wiernie będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i kazaliśmy wycisnąć na nim naszą pieczęć

Działo się we Wiedniu, dnia 27. marca w roku zbawienia tysiąc dziewięćset czwartym, Naszego panowania pięćdziesiątym szóstym.

Franciszek Józef wkr.

Agenor hr. Gołuchowski wkr.

Z najwyższego rozkazu Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

Aleksander Suzzara wkr.,
szef sekcji.

Traktat powyższy ogłasza się jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

We Wiedniu, dnia 8. listopada 1904

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Kosel wkr.

127.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 7. września 1904,

zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy Kościelec Łąbski do dziewiątej klasy wojskowej taryfy czynszowej.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214 i w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny, zalicza się gminę Kościelec Łąbski w Czechach do dziewiątej klasy taryfy czynszowej kwaterunków wojskowych, obowiązującej do końca roku 1910.

Böhm wkr.

Weltersheimb wkr.

128.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. października 1904, **dotyczące utworzenia urzędu podatkowego dla miasta Lublany.**

Jego c. i k. apostolska Mość zezwolił najniżej Najszybszym postanowieniem z dnia 24. kwie-

tnia 1903 na utworzenie urzędu podatkowego dla miasta Lublany.

Urząd ten, który nosić ma tytuł: „C. k. Urząd podatkowy dla miasta Lublany“ rozpocząć czynności urzędowe w dniu 1. stycznia 1905 a zakres jego działania rozciąga się na obszar miasta Lublany a nadto w obrębie tego obszaru na wszystkie czynności należące do urzędów podatkowych, z wyjątkiem depozytów sądowych, które i nadal należeć będą do istniejącego w Lublanie głównego urzędu podatkowego i depozytów sądowych.

Kosel wkr.

129.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31. października 1904,

dotyczące rozpoczęcia czynności urzędowych przez sąd powiatowy w Bojkowicach na Morawach.

Sąd powiatowy w Bojkowicach, utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. sierpnia 1901, Dz. u. p. Nr. 130, rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. stycznia 1905.

Koerber wkr.

130.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904,****dotyczące utworzenia sądu powiatowego w Oberleutensdorf w Czechach.**

Na zasadzie §u 2 ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu sądu obwodowego w Moście dla gmin: Göhren, Johnsorf, Niederleutensdorf, Obergeorgenthal, Oberleutensdorf i Wiesa, należących do okręgu sądowego Most, dalej dla gmin Bruch i Georgendorf okręgu sądowego Duchców, sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Oberleutensdorf.

Z chwilą rozpoczęcia czynności przez tenże sąd, którą się później oznaczy i ogłosi, przestają wymienione wyżej gminy należeć do dotychczasowych ich okręgów sądów powiatowych.

Koerber wlr.**131.****Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904,****dotyczące utworzenia piątego miejskiego sądu powiatowego dla spraw cywilnych w Pradze.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 11. listopada 1904, zmienia się ustęp VIII. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. października 1854, Dz. u. p. Nr. 274 i rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 184, i ustanawia piąty sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Pradze dla okręgu siódmej dzielnicy miejskiej Holeszowice-Bubna.

Z chwilą rozpoczęcia czynności przez tenże sąd, którą się później oznaczy i ogłosi, przestaje siódma dzielnica praska Holeszowice Bubna należeć do zakresu właściwości sądu powiatowego w Dolnem Nowem mieście (Untere Neustadt).

Koerber wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 26. listopada 1904.

Treść: (№ 132—134.) 132. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia obrotu przekazowego (czekowego, kliryngowego) c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie. — 133. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Bojkowicach na Morawach. — 134. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie.

132.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 12. września 1904, wydane w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, a dotyczące wprowadzenia obrotu przekazowego (czekowego, kliryngowego) c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w c. k. kasach sprzedaży soli i salinarnych względnie w c. k. urzędach sprzedaży soli w siedzibie alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1905 można wszelkie nieuiszczane w zlocie wpłaty do wszystkich c. k. kas sprzedaży soli i salinarnych, należących do alpejskich i galicyjskich zarządów salinarnych i do takichże zarządów w Kaczyce na Bukowinie, dalej w c. k. urzędach sprzedaży soli skutecznie zapomocą przekazowego (czekowego, kliryngowego) obrotu c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności.

Upoważnia się ponadto wspomniane kasy i urzędy do realizowania na tej samej drodze wszystkich płatnych na ich obszarze służbowym wydatków tak w obrocie z innymi kasami państwowymi i funduszowymi jak i w obrocie prywatnym we wszystkich tych przypadkach, w których inny sposób zapłaty nie jest wskazany.

Dla tego obrotu czekowego miarodajne są postanowienia, dotyczące obrotu w pocztowej kasie oszczędności, z następującymi zmianami.

Wyплаты w przekazowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności na rzecz osób prywatnych (kupeców, dostawców etc.) skutecznie wolno tylko po przedłożeniu przez nie należycie wystawionego i według skali ostenplowanego potwierdzenia odbioru lub odpowiadającego tym warunkom saldowanego rachunku, zapomocą odpowiednio wystawionego czeku w urzędzie pocztowych kas oszczędności — albo przez wpis należnej kwoty na rachunek uprawnionego do odbioru (obrót kliryngowy) alboważ przez przekazanie kwoty do wypłaty gotówką do rąk oznaczonego uprawnionego odbiorcy (nie okaziciela).

Bezpośrednie wydawanie czeków do rąk osób prywatnych nie jest dozwolone.

Każdej stronie wolno według własnego uznania, już przy przedkładaniu rachunku lub kwitu, ewentualnie zapomocą odpowiedniej klauzuli, wyrazić życzenie, czy kasa ma odnośną kwotę wyrównać w przekazowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności przez wpis na rachunek, czy też przez przekaz do wypłaty gotówką.

We wszystkich tych przypadkach nie wolno kasom ani urzędom wyrównywać takich kwot poza przekazowym obrotem urzędu pocztowych kas oszczędności a w szczególności niedopuszczalne są także wpłaty gotówką na podstawie kwitów złożenia, nadesłanych przez stronę.

Osoby, obowiązane do wpłat a nie biorące udziału w przekazowym obrocie c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności, mogą je skutecznie zapomocą kwitów złożenia a używać mają w tym celu kwitów złożenia, dostarczonych im przez zarządy salinarne.

Kosel wtr.

Call wtr.

133.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1904,**

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Bojkowicach na Morawach.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 13. sierpnia 1901 ustanawia się w okręgu politycznego powiatu Węgierski Bród dla gmin rozpoczynającego równocześnie czynności sądu powiatowego w Bojkowicach urząd podatkowy i depozytów sądowych z siedzibą w Bojkowicach.

Urząd ten rozpocznie swe czynności z dniem 1. stycznia 1905. Z chwilą tą wydziela się gminy: Bojkowice, Bzowa, Hostyń, Stary Hrožynków z Żyt-kową, Wyżkowiec i Wapiennice, Kładna, Żylin, Komna, Krhów, Pietrówka, Pityń, Przeczkowice, Rudyce, Szanów i Zachorowice należące do okręgu

urzędu podatkowego Węgierski Bród i gminy Rokitnice i Rudynów, należące do okręgu urzędu podatkowego Klobuk-Wołoski z dotychczasowych okręgów podatkowych i przydziela je do okręgu urzędu podatkowego w Bojkowicach.

Kosel wlr.

134.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1904,**

dotyczące utworzenia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie.

W Morawskiej Ostrawie utworzono główną komorę II. klasy, która rozpoczęła swe czynności z dniem 1. listopada 1904.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. listopada 1904.

Treść: (№ 135 i 136.) 135. Rozporządzenie, zawierające zmianę postanowień §§ów 11 i 14 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1898, dotyczącego asygnaty poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji według ustawy z dnia 19. września 1898. — 136. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowoutworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi.

135.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 19. listopada 1904,

zawierające zmianę postanowień §§ów 11 i 14 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206, dotyczącego asygnaty poborów należnych grecko-orientalnym duszpasterzom w Dalmacji według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177.

§ 1.

Samoistnym duszpasterzom, kooperatorom i prowizorom opróżnionych prebend, którzy według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177 pobierają uzupełnienie dotacyi ze skarbu państwa, asygnuje się te pobory od dnia 1. grudnia 1904. począwszy w ratach miesięcznych z góry.

Terminy ustawowe w których się prawo do tych poborów zaczyna i kończy, nie doznają przez to żadnej zmiany.

§ 2.

Od dnia 1. grudnia 1904 począwszy wyznaczać się będzie uzupełnienie dotacyi tymczasowo tym nowomianowanym samoistnym duszpasterzom i kooperatorom, których poprzednicy je pobierali,

w tej samej wysokości i to z urzędu, bezpośrednio po wejściu odnośnego zawiadomienia konsystorza biskupiego, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po powierzeniu urzędu duchownego.

Jeżeli urząd taki nadano z ważnością od pierwszego dnia pewnego miesiąca, tymczasowa asygnata od tego dnia się zaczyna.

Wyznaczone w ten sposób pobory asygnuje się miesięcznie z góry.

§ 3.

Po wniesieniu w należyтым czasie zeznania w myśl §u 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206, wyrównać należy z jednej strony uzupełnienie dotacyi, przyznane ostatecznie nowej posadzie służbowej z uzupełnieniem dotacyi, pobieranem ewentualnie na poprzedniej posadzie tudzież z wyznaczonem tymczasowo przy objęciu nowego urzędu uzupełnieniem dotacyi z drugiej strony, biorąc przytem za punkt wyjścia dzień powierzenia nowej posady w drodze orzeczenia (§ 6 powołanego rozporządzenia).

Przyznane ostatecznie uzupełnienie dotacyi wyznacza się według §u 1 tego rozporządzenia.

§ 4.

Jeżeli zeznania lub próśby o wyznaczenie kongruy w przepisany terminie nie wniesiono, wstrzymać należy dalszą wypłatę wyznaczonych tymczasowo poborów i zarządzić co potrzeba, by wypłacone już kwoty zwrócono.

Jeżeli przytem lub przy wyrównywaniu z ostatecznie przyznanem uzupełnieniem dotacyi okaże się zwrot na rzecz skarbu państwa, przekraczający sumę osiemdziesięciu koron, natenczas uiścić go należy w dwunastu ratach miesięcznych.

§ 5.

Uzupełnienie dotacyi asygnuje się i wypłaca kooperatorom tam, gdzie to dotychczas miało miejsce, na ręce ich przełożonego duszpasterza samostnego, zakonnikom zaś na ręce przełożonego klasztoru, którego są członkami.

§ 6.

Jeżeli duszpasterz jakiś utraci prawo poboru uzupełnienia dotacyi w ciągu miesiąca, nie otrzymując równocześnie duchownego urzędu, do którego by się stosowały postanowienia ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, winien on sam względnie jego prawny następca natychmiast zwrócić część uzupełnienia dotacyi, pobraną już za resztę tego miesiąca.

§ 7.

Uzupełnienia dochodów prebend dla prowizorów prebend opróżnionych, ustalone w §ie 10 ustawy, asygnuje się z urzędu, bezpośrednio po nadejściu odnośnego uwiadomienia konsystorza biskupiego, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po mianowaniu prowizorem.

Jeżeli mianowanie to następuje z dniem pierwszego pewnego miesiąca, wtedy asygnuje się powyższe uzupełnienia od tego samego dnia.

Uzupełnienia te wypłaca się miesięcznie z góry.

Przy obliczaniu dochodów i rozchodów opróżnionej prebendy wyrównać należy także przypadają

jące pobory z kwotami faktycznych dochodów prebendy i uzupełnień gotówką, pobranych rzeczywiście w czasie trwania prowizoryum, biorąc za podstawę dzień ustanowienia prowizorem.

Zresztą pozostają w mocy postanowienia §u 15 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206.

Hartel wlr.

Kosel wlr.

136.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. listopada 1904,**

dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowoutworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi.

Na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ustanawia się z rozpoczęciem się okresu rozkładu 1906/1907 dla obszaru nowoutworzonego starostwa w Zborowie w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. sierpnia 1904, Dz. u. p. Nr. 88) okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego, a ilość członków komisji dla tych spółek podatkowych oznacza się w liczbie 4.

Wkutek tego spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić należy w następujący sposób:

(Strona 911 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Liczba okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
19a	Powiat polityczny Zborów	Starostwo w Zborowie	4	4

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1904.

Treść: № 137. Rozporządzenie, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1905.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1904,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1905.

W dniu 1. stycznia 1905 nabędzie mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1905 do farmakopei austriackiej z r. 1889, uzupełnionej dodatkami z r. 1900“, wydany pod tym tytułem nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej a ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych.

Z dniem 1. stycznia 1905 uchyla się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1903, Dz. u. p. Nr. 239, tyczące się austriackiego cennika lekarstw na rok 1904, a natomiast wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku jakoteż lekarze, chirurdzy względnie weterynarze, uprawnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw, który nabywa mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905, i zaopatrzyć się w jeden jego egzemplarz drukowany.

§ 2.

Aptekarze jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „Przepisów i prawideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889,

Dz. u. p. Nr. 107 i umieszczonych na wstępie do VII. wydania farmakopei austriackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§ 3.

Te artykuły lecznicze, których wydawanie podlega pewnym ograniczeniom na mocy osobnych przepisów, i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w tym cenniku lekarstw jakoteż w farmakopei i dodatku do niej wpadającym w oczy (tłustym drukiem*) a nadto zestawione w tablicy IV. farmakopei i dodatku do niej, mogą aptekarze wydawać tylko na receptę, wystawioną należyście przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

Wyjątek od tego postanowienia stanowić będzie w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131, kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile materiały te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odkażające, w którym to jednak razie użycie takie ma być uwidocznione na etykiecie naczynia wyraźnym napisem: „Do dezynfekcyi“, dalej chloroform w połączeniu przeznaczonem „Do zewnętrznego użytku“, w którym ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 proc. całego roztworu.

§ 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy w każdym względzie ściśle przepisów recepty lekarskiej.

*) Zamiast dawniejszego oznaczania ich krzyżykiem.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są maksymalne dawki środków lekarskich, przepisane w tablicy III wydania VII. farmakopei austriackiej z roku 1889 i w dodatku do niej wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok wagi dotyczącej dawki położył wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że wagę tych środków lekarskich w receptcie przepisanych, które są podane w tablicy dawek maksymalnych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

Przy wydawaniu proszków, podzielonych na dawki, wystrzegać się należy ze względów sanitarnych rozdymania torebek papierowych ustami.

§ 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty, napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno wydawać żadnego lekarstwa bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej receptcie powinno z reguły być napisane nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniebdał uczynić lekarz, winny szczegóły te być dopisane w aptece. Jeżeli strona nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydawaniu lekarstwa.

§ 6.

Lekarstwo podług pewnej recepty wolno wydawać ponownie tylko dla osoby na niej oznaczonej.

Gdy zachodzi uzasadniona obawa, że lekarstwo mogłoby być nadużyte, winien lekarz ordynujący napisać na receptcie słowa „*ne repetatur*“ a aptekarzowi nie wolno na receptę opatrzoną temi słowami wydać lekarstwa ponownie.

Używanie blankietów do recept z wydrukowanymi słowami „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§ 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, chyba że pewne okoliczności wymagałyby skopiowania np. gdy lekarstwo wydaje się na koszt funduszków publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejsze kopii wyrażony.

Kopia recepty powinna być opatrzona wyraźnym oznaczeniem apteki i podpisem ekspedienta.

§ 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“, lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§ 9.

Na recepty, opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub innymi uwagami, oznaczającymi jakieś tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co w stosunkach lekarza do aptekarza bezwarunkowo miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach niczego wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczania na receptach takich uwag i dopisków.

§ 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek fundusów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp. jakoteż dla ubogich, albo, gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyń według cennika najtańszych i tylko za takie naczynia wolno sobie policzyć należytość, o ile stosownie do §u 18go Normy ordynacyjnej z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, nie należy naczyń wydawać bezpłatnie.

To samo ma miejsce wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej lekarz dopisze w receptcie uwagę: „*Fiat expeditio simplex*“.

Przewidziane w Normie ordynacyjnej z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, uproszczenia przy wydawaniu lekarstw, jakoteż zniżenia należytości za lekarstwa, mają być stosowane zawsze, gdy się wydaje lekarstwa na rachunek kas dla chorych, urządzonych według ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, o ubezpieczeniu na wypadek choroby, tudzież tych, które zostają pod kontrolą rządową, chyba że recepta lekarska zawierałaby jakieś szczególne zarządzenia.

§ 11.

Przy taksowaniu recept na rachunek kas dla chorych, urządzonych według ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, jakoteż tych, które zostają pod kontrolą rządową, aptekarz obowiązany jest zniżyć cenę lekarstw, według taksy obliczoną, najmniej o 5 procent.

Większe zniżenia mogą być przyznawane na zasadzie umowy między aptekarzami a kasami dla chorych.

W przypadkach spornych władze polityczne krajowe mają prawo przepisać aptekom pewnego okręgu kas dla chorych, osobiście zaś aptekom

w miastach stołecznych i miejscowościach przemysłowych, — stosownie do zbytu lekarstw, jaki w tym obszarze ma miejsce na rachunek rzeczonych kas dla chorych, jakoteż odpowiednio do stosunków miejscowych, — większe niżnienie procentowe, a to aż do 15 procent ceny całkowitej, według cennika przypadającej, przy czem dla zapobieżenia bezładowi w regularnem dostarczaniu lekarstw publiczności w ustanowionym urzędownie obszarze zbytu aptecznego, odnośny przepis stosować należy jednako do wszystkich aptek dotyczącego obszaru.

§ 12.

Za dziesięciokrotny wymiar (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, objętych cennikiem lekarstw, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny w cenniku podanej; wydając zaś wymiar stokrotny, liczyć należy znowu tylko ośmiokrotną kwotę ceny przypadającej za wymiar dziesięciokrotny (to jest kwotę sześćdziesięcioczkrotną podanej w cenniku stopy pojedynczej).

Te niższe ceny liczyć należy także wtedy, gdy przy taksowaniu wymiaru (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, wynoszącego mniej niż dziesięciokrotną, względnie stokrotną dawkę, w cenniku lekarstw podaną, wypada większa kwota, niżby należało zapłacić za większą ilość po niższej cenie.

§ 13.

W tych przypadkach taksowania, do których nie stosują się ani przepisy Normy ordynacyjnej, wydanej rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, ani też postanowienia §u 14go tego rozporządzenia, wynosi najmniejsza cena środka lekarskiego pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według Normy ordynacyjnej tylko dwa halerze.

Należytość, wynoszącą mniej niż cały halerz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halerz i tak samo, gdy przy taksowaniu za jakiś środek lekarski wypadnie halerz lub kilka halerzy z ułamkiem halerza, wolno policzyć ten ułamek za cały halerz.

§ 14.

Za *Aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, z wyjątkiem przypadków, w których wody używa się na odwary i nalewy.

§ 15.

Aptekarzom, którzy przy nabywaniu spirytusu oprócz podatku rządowego od wódki opłacać muszą

znaczne daniny gminne od wódki, może władza polityczna krajowa na ich prośbę dozwolić odpowiedniego podwyższenia cen tych artykułów spirytusowych, które są imiennie wyszczególnione w wykazie, dołączonym do cennika lekarstw.

§ 16.

Jeżeli lekarz nie poda w receptce szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w danej formie potrzebny jest dodatek obojętny, w receptce niepodany, ekspedyent napisać ma w receptce przy taksowaniu, jaką ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnej potrzebowano.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się: 20 kropli olejków tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tynktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wyskoku eterowego i chloroformu, a 50 kropli czystego eteru.

§ 17.

Na każdej receptce, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki publicznej lub domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi, a przy pierwszym taksowaniu także szczegółowo, ile się należy za materiały, robotę i naczynia (stoiki, pudełka itp.).

W aptekach publicznych winien ten, kto lekarstwo taksował, dopisać na receptce obok należytości także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, umiścić należy za każdym razem te szczegóły — a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy — na receptce, względnie na sygnaturze.

§ 18.

Wydawanie lekarstw po cenie niższej od przepisanej jest dozwolone; ale w przypadku takim wypisać trzeba na receptce cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie niższą.

Jednakże lekarstwa, dawane po cenie niższej, powinny być tej samej nienaganej jakości, która w farmakopei jest przepisana, a także waga ich nie może być mniejsza.

Także, gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno na środki lekarskie kłaść cen wyższych od ustanowionych w cenniku.

§ 19.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny władze polityczne postępować w przypadkach, ich decyzji poddawanych, według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich w farmakopei i w jej dodatku podanych, a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1905.

§ 20.

Pijawek nie należy uważać za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani utrzymywać je na sprzedaż w dobrym stanie.

Cenę pijawek łącznie z opłatą za wydanie oznacza się w aptekach na 20 halerzy za sztukę. Dla składających rachunki za lekarstwa, dostarczone na koszt funduszów publicznych, cena ta nie podlega niżeniu procentowemu.

§ 21.

Ceny przedmiotów do bandażowania, umieszczonych w farmakopei, podane są w osobnym cenniku, dołączonym do cennika lekarstw; nie podlegają one w podobnym przypadku niżeniu procentowemu.

§ 22.

Lekarze i chirurdzy uprawnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone), potrzebne do urządzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa kupować wyłącznie w jednej z najbliższych aptek i wykazywać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ićn nabycia ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona.

Żniżenie cen w takich przypadkach zależy od wzajemnej umowy.

§ 23.

Obliczając należitości za środki lekarskie dla zwierząt, niepodane w osobnym cenniku, lecz znajdujące się w cenniku lekarstw farmakopei, potrącać należy 10 procent z cen tam ustanowionych.

Za samo sporządzanie lekarstw dla zwierząt i za naczynia wolno pobierać należitości podług tej samej taksy, która ustanowiona jest względem lekarstw dla ludzi.

§ 24.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie środki orzeźwiające i odkażające tudzież bandaże, wymienione w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897, Dz. u. p. Nr. 216, „Przepisach służbowych dla akuszerok“ i mają prawo trzymać na sprzedaż wszelkie inne przybory, potrzebne dla akuszerok.

Akuszerkom, nabywającym te przedmioty bezpośrednio z apteki, opuszczać należy dziesięć procent z ceny w cenniku podanej.

Aptekarze są nadto obowiązani mieć na składzie najmniej dwie flaszeczki antydyfteryycznej surowicy, zawierające po 1000 jednostek antytoksynowych, odpowiadających sorcie 2 surowicy dyfterykowej, wytwarzanej w rządowym zakładzie seroterapeutycznym.

§ 25.

Wyszczególnienie środków lekarskich aptecznych przeprowadzone w cenniku lekarstw w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, służyć ma za podstawę przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152 i z dnia 17. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 97.

§ 26.

Wszelkie wykroczenia przeciw zarządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą grzywnami do 200 koron lub aresztem do dni 14. (Rozporządzenie ministerjalne z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§ 27.

Wszelkie inne przepisy, istniejące obok postanowień powyższych a dotyczące się kupowania, utrzymywania na składzie i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, zatrzymują moc obowiązującą.

Keerber wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1904.

Treść: (№ 138—141.) 138. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Heinersdorf i przekształcenia pomocniczej komory „Heinersdorf-Strasse“ na ekspozyturę nowo utworzonej komory pomocniczej „Heinersdorf-Bahnhof“. — 139. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia pomocniczej komory w Nowych-Ickanach (na gościńcu) na ekspozyturę głównej komory w Ickanach (na dworcu). — 140. Obwieszczenie, dotyczące zniesienia urzędu przekazowego i dostawczego w Krippen i utworzenia urzędu deklaracyjnego w Mittelgrund. — 141. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Semil.

138.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1904,

dotyczące utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu kolejowym w Heinersdorf i przekształcenia pomocniczej komory „Heinersdorf-Strasse“ na ekspozyturę nowo utworzonej komory pomocniczej „Heinersdorf-Bahnhof“.

Na dworcu kolejowym w Heinersdorf (Czechy) utworzono pomocniczą komorę I. klasy, która rozpoczęła swe czynności w dniu 1. listopada 1904. Z tą samą chwilą przekształcono pomocniczą komorę „Heinersdorf-Strasse“ na ekspozyturę pomocniczej komory „Heinersdorf-Bahnhof“.

Komora ta posiada ogólne upoważnienia do odprawiania, właściwe głównym komorom II. klasy, dalej prawo stosowania skróconego postępowania deklaracyjnego w obrocie kolejowym, prawo nieograniczonego potwierdzania wyjściowego towarów transytowych, wreszcie szczególnie umocowanie do wejściowego postępowania z fabrykatami tytoniowymi do 7.5 kg włącznie, wiezionymi przez podróżnych, jakoteż do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróżnych, wyprawianych naprzód lub przesyłanych dodatkowo.

Kosel wtr.

139.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1904,

dotyczące przekształcenia pomocniczej komory w Nowych-Ickanach (na gościńcu) na ekspozyturę głównej komory w Ickanach (na dworcu).

Pomocniczą komorę II. klasy w Nowych-Ickanach (na Bukowinie) przekształca się na ekspozyturę głównej komory w Ickanach (na dworcu), wyposażoną uprawnieniami głównej komory II. klasy.

Kosel wtr.

140.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. listopada 1904,

dotyczące zniesienia urzędu przekazowego i dostawczego w Krippen i utworzenia urzędu deklaracyjnego w Mittelgrund.

Ekspozyturę głównej komory Podmokle-Dzieczyn w Krippen w Saksonii (urząd przekazowy i dostawczy) zniesiono.

Jako nowy urząd pomocniczy powyższej głównej komory utworzono na stacji Mittelgrund urząd deklaracyjny dla obrotu kolejowego; urząd ten rozpoczął już swe czynności.

Kosel wtr.

141.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1904,**

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Semil.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który w podatkowym okręgu poborczym Semil według dotychczasowych postanowień wpłacać należało w kwartalnych, antycypa-

cyjnych ratach w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, uiszczać należy w tym poborczym okręgu podatkowym na przyszłość w czterech równych ratach, płatnych w dniach 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Tesame terminy wpłaty obowiązują w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także względem 5%owego podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1904.

Treść: (№ 142 i 143.) 142. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych. — 143. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, służących wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

142.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904,

zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelnienia wag nachyłowych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości wymienione niżej przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych, wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a zatwierdzone co do należyłości przez Ministerstwo handlu.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wtr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych (prośba o dopuszczenie, wniesiona przez firmę C. Schember & Söhne, Wiedeń-Atzgersdorf).

I. Opis i sposób działania wag nachyłowych.

A. Waga nachyłowa bez ciężarków wieszalnych.

1. Rycina 1 przedstawia szkic wagi nachyłowej najprostszej konstrukcji. Wskazówka *b*, prze-

biegająca po łuku kołowym, zaopatrzoną w podziałkę, stanowi część wieloramiennej dźwigni kątowej *W*, zaopatrzonej w dwa nieruchomo osadzone noże s_1 i s_2 , które podobnie jak i odpowiadające im łożyska (panewki) muszą odpowiadać odnośnym postanowieniom ordynacji cechowniczej (porównaj § 25, punkt *b* i *c*). Łożysko noża s_1 jest stale osadzone na podstawie wagi, względnie na jej rusztowaniu, podczas gdy drugi noż s_2 na ramieniu ciężarowym dźwiga wieszadło, zaopatrzone w stalowe panewki; na tem wieszadle wisi szala ciężarowa lub też może ona być połączoną z cechowniczo dopuszczalnym systemem dźwigni, na którym spoczywa pomost ciężarowy.

2. Wskazówka i dźwignia kątowa mogą być sporządzone tak z jednego jak i z więcej kawałków; w ostatnim przypadku muszą jednak części poszczególne, z których się wskazówka i dźwignia kątowa składają, w ten sposób być połączone, by cechownicze zabezpieczenie połączeń było możliwe.

3. Wagę nachyłową wolno zaopatrzyć ciężarkami regulacyjnymi; układ tych ciężarków, z wyjątkiem owego, który służy do wytarowywania wagi, musi się nadawać do cechowniczego zabezpieczenia.

Ciężarek regulacyjny, służący do wytarowywania wagi, oznaczyć należy albo literą „*T*” lub też wyrazem „*Tara*”.

4. Celem zapobieżenia drganiu wskazówki wolno umieścić na wadze przyrząd tłumiący. Jeżeli do tłumienia drgnień użyto nie powietrza tylko kroplącego się płynu, należy naczynie z płynem oznaczyć w sposób widoczny stałą kreską napełnienia

na zewnętrznej stronie wagi a na jej skrzynce umieścić tabliczkę, dającą się cechowniczo zabezpieczyć, z wymienieniem gazu, użytego do tłumienia.

5. Skalę wagi nachyłowej podzielić należy według kilogramów lub według dziesiętnych wielokrotności względnie dziesiętnych części kilograma, odpowiednio ocyfrować i oznaczyć liczbą wyrobu.

6. Odstęp dwóch sąsiednich kresek podziałki może odpowiadać co do skali ciężaru najwyżej $\frac{1}{1000}$ najwyższego dopuszczalnego obciążenia i nie może być mniejszy niż milimetr.

7. O ile wagi nachyłowe dają się przenosić, muszą być zaopatrzone we wskazówkę wahadłową odpowiedniej długości.

8. Koniec wskazówki b , przebiegającej po łuku kółowym (porównaj punkt 1) można opatrzyć podziałką pomocniczą, umożliwiającą dokładniejsze odczytanie położenia wskazówki; koniec jej nie może być szerszy niż na 1 milimetr a oddalenie tego końca względnie podziałki pomocniczej od skali nie może wynosić więcej niż 2 milimetry; oprócz skali wolno nadto umieścić przyrząd rejestrujący podania wskazówki. Te dodatkowe przyrządy nie śmiały utrudniać w żaden sposób wolnego biegu i regularnego działania wagi, nie podlegają jednak zresztą cechownicemu sprawdzaniu.

B. Waga nachyłowa z ciężarkami wieszalnymi.

9. Figura 2 przedstawia wagę nachyłową z ciężarkami wieszalnymi. Waga ta składa się z dźwigni kątowej W z wskazówką b i różniamienną dźwignią g , która służy do zawieszania ciężarków. Belka h_1 , która z jednej strony ma panewkę dla noża s_2 , z drugiej strony dla noża s_3 . Łączy dźwignię kątową W i dźwignię z ciężarkami ze sobą; s_1 przedstawia nóż obrotowy dźwigni kątowej W , s_5 nóż obrotowy dźwigni ciężarowej g ; odpowiadające obu nożom obrotowym panewki są stale osadzone w ramie wagi.

Łożysko noża s_4 , umieszczonego na dźwigni ciężarowej, dźwiga zbieracz h skali ciężarowej względnie systemu dźwigni, na których pomost spoczywa; system ten odpowiadać musi postanowieniom ordynacyi cechowniczej względnie instrukcyi VI D (cechowanie wag pomostowych) i wydanych do niej dodatków.

Na dźwigni ciężarowej g znajdują się noże s_6 , s_7 , s_8 , s_9 , s_{10} , na które można nasadzić opatrzone panewkami wieszalne ciężarki t_0 , t_1 , t_2 , t_3 , t_4 . Cięż-

arki te zawieszają się zapomocą wystającej ze skrzynki wagi rączki H , która wchodzi w zacięcia łuku stopniowego L w ten sposób, że najpierw nakłada ciężarek wiszący t_1 , potem obok niego ciężarek t_2 , dalej obok ciężarków t_1 i t_2 ciężarek t_3 itd. Zdejmowanie ciężarków następuje w odwrotnym porządku jak ich nakładanie. Niezawieszane ciężarki spoczywają na przeznaczonych na to a opuszczonych w rysunku nożach w panewkach, umieszczonych w podstawie wagi. D przedstawia naczyne na płyn tłumiący.

10. Rączka H do zawieszania ciężarków zaopatrzona jest we wskazówkę b_1 , połączoną ze skalą pomocniczą; skalę tę oznaczyć również należy liczbą wyrobu, a odstępy podziałki mają odpowiadać wartości ciężarowej ostatniej kreski podziałki skali głównej.

11. Ciężarki wieszalne t_1 , t_2 ... winny być z reguły sporządzone z jednego kawałka; jeżeli się składają z kilku kawałków, wtedy muszą połączenia tych części umożliwiać cechownicze zabezpieczenie.

12. Na ciężarkach wybić należy liczbę wyrobu; ciężarki należy ponumerować liczbami porządkowymi i zgodnie z tem ocyfrować należy także noże, znajdujące się na dźwigni ciężarowej, na które się ciężarki te nasadza.

13. Ciężarki wieszalne tak są zestawione, że gdy się nasadzi pierwszy z nich — przyjąwszy, że waga jest rzetelna i że ją należyce ustawiono — waga ustawia się tylko wtenczas w zerowym punkcie skali głównej, gdy ciężar, położony na szalę ciężarową względnie na pomost ciężarowy równa się wartości ciężarowej ostatniej kreski podziałki na skali głównej. W razie przeciwnym, czyli, jeżeli waga położonego ciężaru większa jest aniżeli wartość ciężarowa ostatniej kreski podziałki na skali głównej, a nie równa się podwójnej powyższej wartości ciężarowej ostatniej kreski tejże podziałki, wtedy wskazówka staje na takiej kresce podziałki, do której wartości ciężarowej musi się dodać wartość ciężarową ostatniej kreski skali głównej, by uzyskać wagę położonego ciężaru.

Jeżeli dwa ciężarki wiszące muszą być nasadzone, by ciężar jakiś odważyć, natenczas do wagi, którą podaje wskazówka na skali głównej, dodać trzeba podwójną wartość ciężarową ostatniej kreski podziałki na skali głównej.

Ilość ciężarków wiszących, które nasadzić należy na ramieniu ciężarowym, by oznaczyć wagę podanego ciężaru, względnie wagę, którą w celu odczytania na skali dodać należy, by otrzymać wagę niewiadomego ciężaru, wskazuje druga skala pomocnicza, połączona z opisaną poprzednio rączką

do nakładania ciężarków *H*. Gdy skrzynia wagi jest zamknięta, wtedy z tej skali pomocniczej widoczną jest tylko ta jej część, na której wskazany jest ciężar, który w celu odczytania na skali głównej każdorazem dodać należy.

14. Noże dźwigni i łożyska odpowiadać muszą dotyczącym postanowieniom ordynacji cechowniczej (porównaj § 25, punkt *b* i *c*).

15. By ułatwić ustawianie wagi, można umieścić na dźwigni z ciężarkami wieszalnymi ciężarek przesuwalny a nadto jeden ciężarek wieszalny, spoczywający na nożu a wyłączony z pod działania rączki do nakładania ciężarków. Ciężarek ten musi odpowiadać postanowieniom punktu 11 i 12 tych przepisów i nosić cyfrę *O*; należący do niego nóż również oznaczyć należy cyfrą *O*.

16. Wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi, mające jedną szalę ciężarową lub jeden pomost, mogą mieć tylko jeden ciężarek do wytarowywania; wagi nachyłowe o większej ilości pomostów i należącym do tego systemie dźwigni, mogą mieć tyle ciężarków do wytarowywania, ile jest pomostów.

Ciężarki służące do wytarowywania oznaczyć należy literą „*T*” lub wyrazem „*Tara*”.

17. Położenie wszystkich umieszczonych na wadze przesuwalnych ciężarków, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania, musi być zabezpieczone przez urzędowe ocebrowanie.

18. Jeżeli waga ma pomost ciężarowy lub kilka takich pomostów, w takim razie musi być zaopatrzoną w odpowiedni przyrząd do zamykania, odpowiadający §owi 29 *e* ordynacji cechowniczej względnie 44. dodatkowi do ordynacji cechowniczej (porównaj Dziennik ustaw państwa Nr. 13 z r. 1904).

Ponadto należy u wielkich, stale umieszczonych wag nachyłowych określonego wyżej rodzaju urządzić skrzynię, mieszczącą mechanizm wagi, tak, by umożliwiała cechownicze zabezpieczenie (porównaj punkt 23 tych przepisów).

19. Postanowienia punktów 4 do 8 stosują się także do wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi.

U wag nachyłowych, które mają więcej pomostów, należy siłę dźwignia poszczególnych pomostów wyraźnie i niezatarcie oznaczyć.

20. Wagi nachyłowe wyżej określonych rodzajów (*A* i *B*) nie podlegają co do siły dźwignia ograniczeniu.

II. Urząd cechowniczy, badanie i cechowanie.

21. Badanie i cechowanie wag nachyłowych o kilku pomostach — bez względu na to czy są opatrzone ciężarkami wieszalnymi lub nie — zastrzega się aż do odwołania urzędowi cechowniczym w siedzibie inspektorów miar i wag.

Wślad za tem mają się strony udawać do inspektoratu miar i wag tego obszaru administracyjnego, gdzie ma nastąpić urzędowe uwierzytelnienie; inspektorat miar i wag wyda następnie potrzebne zarządzenia.

Wagi nachyłowe z jednym pomostem względnie z jedną szalą ciężarową badać i uwierzytelniać mogą także inne urzędy cechownicze poza siedzibą inspektoratów miar i wag a w przypadku takim interwencya inspektoratu miar i wag nie jest potrzebną.

22. Wielkie, stale ustawione wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi poddać można badaniu i cechowaniu już wtedy, gdy są tymczasowo ustawione w fabrycznym lokalu wytwórcy, pod warunkiem jednak, że dopełniono wymogów, zawartych w pierwszym dodatku do ordynacji cechowniczej a ustanowionych dla cechowania wielkich, stałych wag pomostowych, w lokalu fabrycznym wytwórcy (porównaj Dz. u. p. Nr. 110 z r. 1874).

23. Wielkie, stale umieszczane wagi tego rodzaju należy po ostatecznem ustawieniu względnie przed ich użyciem w miejscu przeznaczenia, w myśl postanowień 38. dodatku do ordynacji cechowniczej, Dz. u. p. Nr. 211 z r. 1899, zbadać i ściany skrzyni mieszczącej wagę cechowniczo zabezpieczyć. W tym celu należy na śrubach łączących ściany umieścić płatki cyny przechodzące częścią na ścianę skrzyni. Na płatkach tych wybić należy znak stemplowy a obok jednego ze stempli umieścić liczbę roku; nie trzeba jednak ostemplowywać wszystkich śrub łączących; wystarczy umieścić stempel na tylu śrubach, by bez naruszenia znaków stemplowych wymiana składowych części wag była niemożliwą; używający wagi musi mieć i po ostemplowaniu jej wolny przystęp do ciężarka tarowego względnie do ciężarków tarowych, jakoteż do dopływowego i odpływowego otworu w przyrządzie tłumiącym (porównaj punkt 18).

24. Przy urzędowym badaniu opisanych wyżej wag należy rzetelność ich badać według metod, przepisanych w instrukcyi a wagę wtedy uznać za nadającą się do cechowania, jeżeli przy pełnem jej obciążeniu błąd rzetelności wagi nie przekracza $\frac{1}{1000}$ obciążenia i jeżeli przy każdym innym obciążeniu

różnica między ustawieniem wskazówki a odpowiadającą obciążeniu kreską podziałki na skali wynosi najwyżej jeden milimetr.

25. Wagi o kilku pomostach sprawdza się w ten sposób, że się wagę z każdym poszczególnym pomostem z osobna w miarę ich zdolności dźwignia, bada według postanowień o granicach błędu, zawartych w poprzednim punkcie 24.

26. Wagi nachyłowe bez wieszalnych ciężarków (rozdział I, A) cechuje się na dźwigni kątowej; ponadto należy w miarę potrzeby według postanowień punktów 2 i 3 tych przepisów, zabezpieczyć przez ocechowanie także połączenia poszczególnych części, z których się wskazówka i dźwignia kątowa składają jak niemniej także ustawienie wszystkich ciężarków regulacyjnych, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania; obok stempla na dźwigni kątowej wybić należy liczbę roku.

Skalę cechuje się tuż obok pierwszej i ostatniej kreski podziałki; u wag nachyłowych z przyrządem tłumiącym ocechować należy tablicę, umieszczoną na skrzynce wagi a podającą środek tłumiący (porównaj punkt 4).

27. Wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi (rozdział I, B) cechuje się na dźwigni kątowej względnie na punktach łączących poszczególne jej części tudzież na dźwigni, noszącej ciężarki wieszalne; ponadto ocechować należy ciężarki wieszalne i wszystkie ciężarki regulacyjne, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania, dalej obie podziałki a te ostatnie tuż obok pierwszej i ostatniej kreski względnie przed i za ocyfrowaniem podziałki; wreszcie u wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi zabezpieczyć należy przez ocechowanie także i tablicę, podającą płyn, którym należy przyrząd tłumiący wypełnić. Obok stempla na dźwigni kątowej wybić należy liczbę roku.

28. Wagi nachyłowe o kilku pomostach cechuje się w sposób, podany wyżej w punkcie 27.

29. Ewentualnych przyrządów rejestrujących nie należy cechować.

30. U wielkich, stale osadzanych wag pomostowych, należy ponadto, w myśl 23. punktu tych przepisów, zabezpieczyć cechowniczo także i ściany skrzyni, mieszczącej wagę, sprawdzivszy ją porzeonio na miejscu stałego ustawienia.

III. Należytość za ocechowanie.

31. Za ocechowanie względnie sprawdzenie bez ocechowania jednej z opisanych wyżej wag nachyłowych uiścić należy od wag aż do zdolności

dźwignia 20 kilogramów dwa razy taką należytość, jaka przypada za równoramienne wagi belkowe w obrocie handlowym; za ocechowanie względnie sprawdzenie bez ocechowania wag nachyłowych o większej zdolności dźwignia przypada należytość taka, jak od sztrasburskich wag pomostowych.

32. Przez zdolność dźwignia rozumieć należy najwyższą wartość ciężarową, którą podziałka wagi wskazuje, względnie sumę najwyższych wartości ciężarowych na głównej i pomocniczej podziałce.

33. U wag nachyłowych z kilkoma pomostami równać się musi siła dźwignia wagi sumie sił dźwignia pojedynczych pomostów.

34. Za sprawdzanie wielkich, stale osadzonych wag nachyłowych w miejscu ustawienia w myśl 23. punktu tego przepisu, opłaca się należytość, oznaczoną w 38. Dodatku do ordynacji cechowniczej (Dz. u. p. Nr. 211 z r. 1899).

35. O ile w taryfie przewidziano w poszczególnych przypadkach uwolnienie od należytości, względnie jej niżenie (porównaj wstępne uwagi do taryfy o należytościach cechowniczych punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministeryalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), stosować je należy także i do sprawdzania względnie uwierzytelniania tych wag.

36. Powyższe postanowienia nie mają zastosowanie do pomostowej wagi z wskazówką (wagi nachyłowej), służącej do ważenia pakunków podróżnych na kolejach, a obwieszczonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 144 z r. 1880.

IV. Ponowne ocechowanie.

37. Wagi nachyłowe podlegają peryodycznie ponownemu ocechowaniu przed upływem każdych dwóch lat, tudzież dodatkowemu ocechowaniu w przypadku utraty zdolności do użytku. Przy ponownem ocechowaniu stosować się należy pod względem granic błędu do wartości przepisanych dla pierwszego cechowania.

We Wiedniu, dnia 26. listopada 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

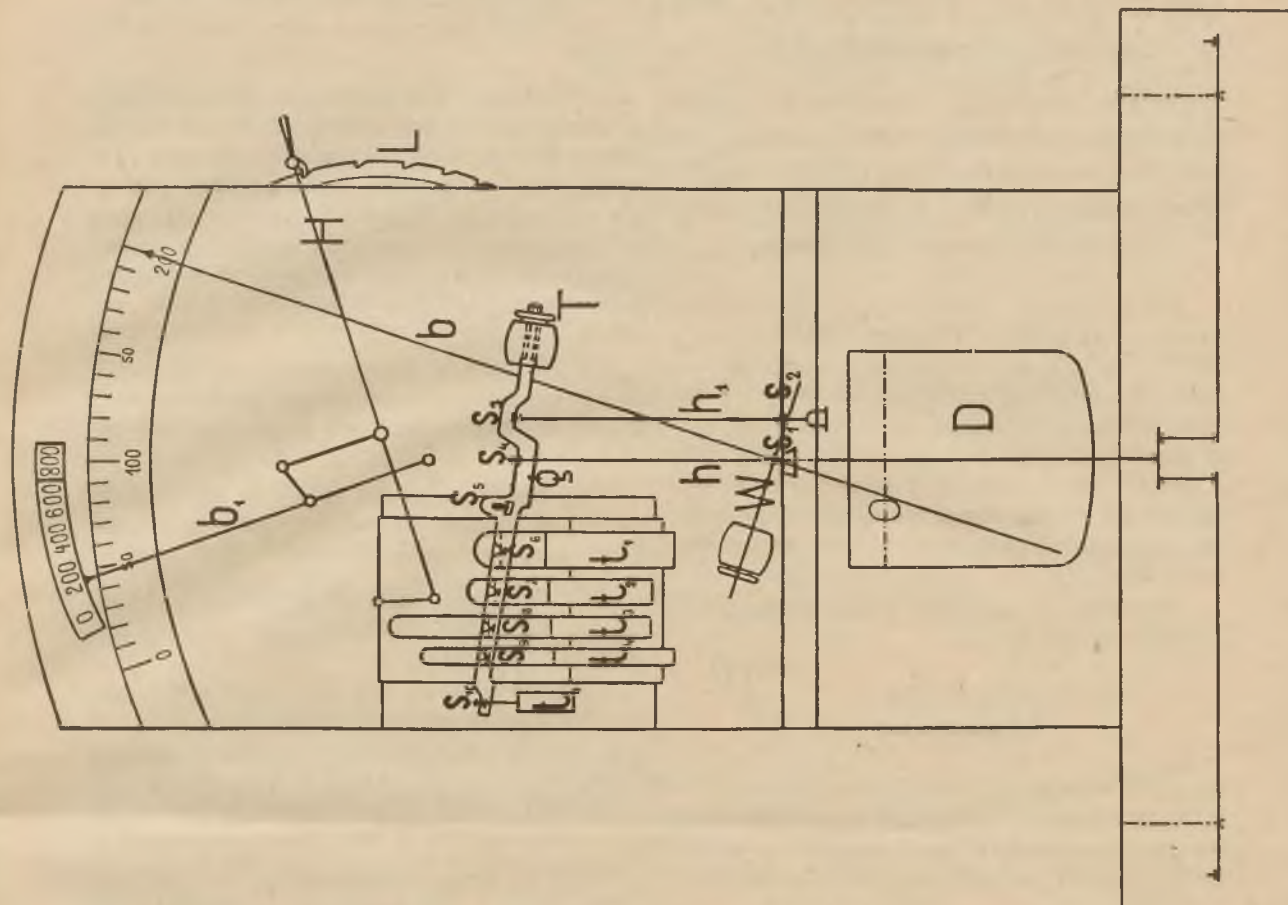

fig. 2.

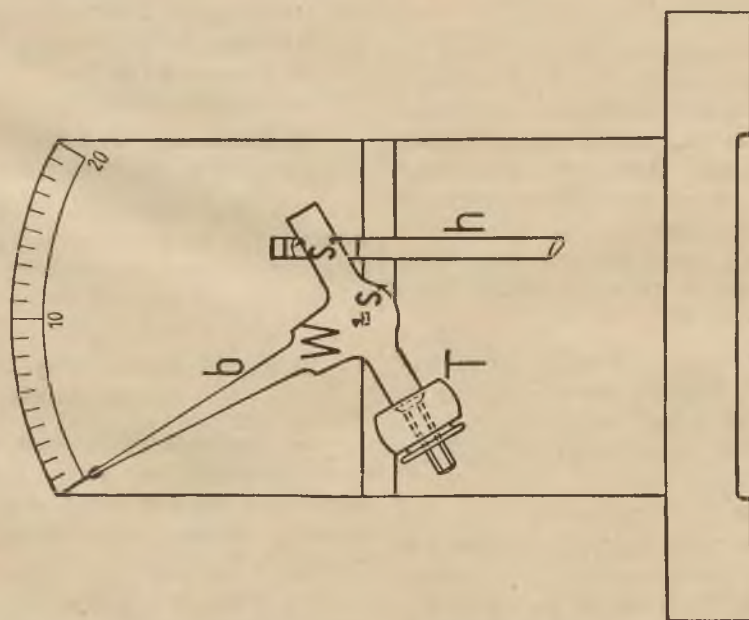

fig. 1.

143.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904,**

zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, służących wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonych wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wlr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonych wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

I. Opis i sposób działania wagi.

1. Waga ta, przeznaczona wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych, jest wagą nachyłową z ciężarkami wieszalnymi i musi konstrukcją swą odpowiadać w ogólności przepisom, dotyczącym tego rodzaju wag nachyłowych, a zawartym w obwieszczeniu Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142 (porów. rozdział I, B) a ponadto czynić zadość szczególnym warunkom, wymienionym niżej w punktach 2 do 9.

2. Wagi tego rodzaju muszą być zaopatrzone w pomost wagowy; długość pomostu wynosić ma 55 centymetrów, szerokość zaś 50 centymetrów a przekroczenie tych wymiarów wynosić może najwyżej 1.5 centymetra.

Skrzynia, osłaniająca mechanizm wagi, musi być zamknięta zapomocą czterech, nadających się do zaplombowania śrub lub sworzni, w ten sposób, by wtargnięcie do mechanizmu bez naruszenia plomb było niemożliwe. W tym celu należy w ramie wagi naprzeciw śrub względnie sworzni umieścić stale osadzone czopy. Używający wagi może

mieć przystęp tylko do ciężarka tarującego i do dopływowej i odpływowej rury dla płynu tłumiącego.

3. Waga musi mieć siłę dźwignania 80ciu kilogramów.

4. Główną skalę zaopatrzyć należy w kolistą podziałkę, postępującą według kilogramów i sięgającą do 20 kilogramów; kreski podziałki muszą być mniej więcej 1 milimetr grube a odstęp wynosić ma conajmniej 10 milimetrów. Każdą kreskę oznaczającą kilogram, należy wyraźnie ocyfrować a kreski oznaczające 5cio i 10cio kilogramowe odstępów ponadto nieco większemi i grubszemi cyframi wyróżnić.

Każdy odstęp kilogramowy podzielić należy jeszcze zapomocą $\frac{1}{4}$ milimetra grubych kreszek na 10 części. Skala musi być oznaczona wyrazem „Kilogram“.

5. Wagę zaopatrzyć należy w trzy ciężarki wieszalne i w skalę pomocniczą, zawierającą liczby 0, 20, 40 i 60.

6. Cyfry liczb, umieszczonych na skali pomocniczej muszą być conajmniej 15 milimetrów wysokości i odpowiednio grube.

Liczby te muszą być przy poruszeniu rączki, będącej w połączeniu ze skalą (porów. rozdział I, B, punkt 9 powołanych na wstępie przepisów) wyraźnie widoczne w otworze skrzyni, znajdującym się powyżej skali głównej. Poszczególne liczby skali pomocniczej opatrzyć należy u spodu literami „kg“.

7. W łatwo widocznym miejscu skrzynki a mianowicie na tej stronie, po której znajdują się podziałki wagi, umieścić należy tarczę z napisem „Pocztowa waga pakunkowa“
„Siła dźwignania 80 kg”, dającą się zabezpieczyć dwoma znaczkami cechowymi.

8. Wskazówka pendułowa u wagi musi mieć co najmniej 300 milimetrów wolnej długości.

9. Koniec wskazówki, przebiegającej po skali głównej, nie może być grubszy jak na 1 milimetr i nie śmie odstawać od podziałki więcej aniżeli na 2 milimetry.

II. Urząd cechowniczy, sprawdzanie i cechowanie.

10. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania powołany jest każdy urząd cechowniczy, uprawniony do cechowania wag, czynność jednak w mowie będącą przeprowadzać należy zawsze w miejscu ustawienia.

11. Przy sprawdzaniu tych wag stosować się należy do postępowania, przepisanego w instrukcyi a wagę ocechować tylko wtedy, jeżeli przytem odpowiedziała następującym warunkom:

- a) Różnica między wskazaniem wag a przepisaniem wskazaniami normalnymi wynosić może przy wszystkich obciążeniach pomiędzy zerem a największym dopuszczalnym ciężarem najwyższej 100 gramów;
- b) tej granicznej wysokości błędu nie wolno przekroczyć i przy powtórnym położeniu tego samego ciężaru na różnych miejscach pomostu.

12. Wagi uznane za nadające się do ocechowania uwierzytelnia się przez nałożenie czterech plomb na śrubach (sworzniach), wymienionych w rozdziale I, punkcie 2, dalej przez ocechowanie tarczy z napisem $\frac{\text{„Pocztowa waga pakunkowa“}}{\text{„Siła dzwigania 80 kg“}}$ (porównaj punkt 7 tych przepisów), wreszcie przez ocechowanie tablicy, oznaczającej rodzaj płynu, użytego jako środek tłumiący. (Porównaj w tym celu punkt 4 przepisów, ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142 a dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nacytowych).

Wspomniane wyżej cztery plomby mają na jednej stronie wybitą stempel cechowniczy a na drugiej liczbę miesiąca i roku we formie ułamka.

III. Należytości za ocechowanie.

13. Za sprawdzenie, względnie zbadanie bez ocechowania pocztowych wag pakunkowych uiszcza

się należytości, ustalone dla sztrasburskich wag pomostowych.

14. O ile w taryfie przewidziano dla poszczególnych przypadków uwolnienie od należytości lub jej zmniejszenie (porównaj wstępne uwagi do taryfy należytości cechowniczych, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministerjalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), przyznaje się je także przy sprawdzaniu względnie uwierzytelnianiu pocztowych wag pakunkowych.

IV. Ponowne ocechowanie.

15. Pocztowe wagi pakunkowe podlegają peryodycznemu ocechowaniu ponownemu przed upływem każdego dwóch lat oraz dodatkowemu ocechowaniu w przypadku utraty zdolności do użytku.

16. Do ponownego ocechowania stosują się co do granic błędów wartości, przepisane dla pierwszego ocechowania.

We Wiedniu, dnia 26. listopada 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1904.

Treść: (№ 144—146.) 144. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia głównej komory II. klasy w Preußisch-Heinersdorf (na dworcu) na pomocniczą komorę I. klasy tudzież nadania pomocniczej komorze I. klasy w Frywaldzie charakteru głównej komory II. klasy. — 145. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo-ustanowionego starostwa Zborów w Galicyi. — 146. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Tarnopola do Zbaraża.

144.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1904,

dotyczące przekształcenia głównej komory II. klasy w Preußisch-Heinersdorf (na dworcu) na pomocniczą komorę I. klasy tudzież nadania pomocniczej komorze I. klasy w Frywaldzie charakteru głównej komory II. klasy.

Główną komorę II. klasy w Preußisch-Heinersdorf (na dworcu) przekształcono z dniem 1. listopada 1904 na pomocniczą komorę I. klasy a pomocniczej komorze I. klasy w Frywaldzie nadano równocześnie charakter głównej komory II. klasy.

Przysługujące dotychczasowej głównej komorze II. klasy w Preußisch-Heinersdorf prawa: przeprowadzania postępowania deklaracyjnego, nieograniczonego postępowania wyjściowego względem towarów transytowych dalej wolnego od cła odprawiania ruchomości podróżnych, naprzód lub dodatkowo przesyłanych wreszcie przeprowadzania rewizji na przestrzeni w obrocie kolejowym do Prus — pozostawiono temu urzędowi także i po przekształceniu go na pomocniczą komorę I. klasy.

Pomocnicza komora I. klasy w Preußisch-Heinersdorf upoważniona jest ponadto do odprawiania opakowań swojskich przesyłek eksportowych,

powracających z zagranicy, oraz do wymiaru cła od towarów z pod poz. tar. 114, 124 a), b), c), 124 bis a), b), c), d), 125 a), b), c), 128 in, 131, 154 c) in, f), 158 a), b), c) (wyjąwszy uwagę) do 75 zł. oraz od chemicznych materiałów posiłkowych z pod poz. tar. 318 in, 324 bis, a to w miarę kompetencji, przysługującej głównym komorom II. klasy.

Kosel wlr.

145.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. grudnia 1904,

dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo-ustanowionego starostwa Zborów w Galicyi.

Dla obszaru nowo-utworzonego starostwa Zborów w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. sierpnia 1904, Dz. u. p. Nr.88), ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z dniem 1. stycznia 1905 począwszy komisję szacunkową dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, złożoną z 6 członków.

W ślad za tem uzupełnić należy spis okręgów szacunkowych dla podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia

4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, w sposób następujący:

(Strona 1356 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

G a l i c y a					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa	Powiatowa	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		Komisya			
87a	Powiat polityczny Zborów		1	Starostwo w Zborowie	6

Kosel wtr.

146.

Dokument koncesyjny z dnia 14. grudnia 1904,

na kolej lokalną z Tarnopola do Zbaraża.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Tarnopol—Zbaraż“ koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako zwyczajnotorowa kolej lokalna z Tarnopola — stacyi e. k. kolei państwowych — do Zbaraża, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 14. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 150, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolci, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Kolei koncesyonowanej zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w tej wysokości, jakiej wymagać będzie zabezpieczenie oprocentowania po cztery od sta i amortyzacyi pożyczki pierwszeństwa, celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca dopłaci rząd.

Wspomnianą pożyczkę pierwszeństwa zaciągnąć jednak wolno tylko do tej przez rząd oznaczonej imiennej wysokości, której wymagać będzie uzyskanie sumy 1,635.000 K w gotówce.

§ 3.

Z czystego rocznego dochodu, w § 2 zagwarantowanego, obrócić należy na umorzenie pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy ma być w ciągu okresu koncesyjnego umorzony.

§ 4.

Dodatek, który rząd ma opłacać z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu przedłożonego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, a to najpóźniej w trzy miesiące po jego przedłożeniu.

Jednakże na opłatę umówionych odsetek od pożyczki, tudzież na umarzenie pożyczki stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb państwa wypłacać będzie już i przed tym terminem, — w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów i z zastrzeżeniem ostatecznego obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, — kwoty częściowe, jeżeli koncesyonaryszka tego zażąda, na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem ustaleniu rachunku rocznego — który przedłożyć należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku administracyjnego — pokazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, winna koncesyonaryszka bezzwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z doliczeniem sześciu procentowych odsetek.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu

roku po upływie dotyczącego roku administracyjnego, gdyż w przeciwnym razie prawo to gaśnie.

§ 5.

Kwotę, którą rząd zapłaci wskutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższa zagwarantowaną sumę roczną, dotycząca nadwyżka oddawana być ma bezzwłocznie rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki wraz z odsetkami aż do całkowitego jej umorzenia.

W przypadku tym ma zaspokojenie płatnych odsetek pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensje państwa z tytułu zaliczek lub odsetek — nie zapłaconych jeszcze w chwili, gdy koncesya zgaśnie lub gdy kolej zostanie wykupiona — zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, które ma być zapłacone tytułem wykupna kolei (§ 17).

§ 6.

Koszta notowania obligów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stemplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie lat wolności podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycję wydatkową.

Toż samo odnosi się do dodatków za zawiadowanie, przypadających od zaciągniętej pożyczki pierwszeństwa, jakoteż do podatków i należności, któreby miały być zwracane instytucji finansowej, udzielającej pożyczki.

Od dopłat państwa nie opłaca przedsiębiorstwo żadnego podatku.

§ 7.

Budowę koncesjonowanej kolei należy skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rekojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z koncesją, ma koncesjonaryuszka na żądanie rządu złożyć stosowną kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sierocech.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesjonaryuszki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 8.

Do wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się koncesjonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież same prawo nadane będzie koncesjonaryuszce co do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 9.

Pod względem budowy koncesjonowanej kolei i ruchu na niej zastosować się winna koncesjonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, do innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852 wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu na koncesjonowanej kolei a w szczególności ze względu na zmniejszoną jej chżyłość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; trzymać się w takim razie należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 10.

Budowa koncesjonowanej kolei wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem tego Ministerstwa względnie urzędu, który ono do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie organów państwowych a to z bezpośrednim współdziałaniem rządu i ile możności według warunków, stosowanych zazwyczaj przy budowie kolei państwowych.

Roboty budowlane powierzyć należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

§ 11.

Koncesjonaryuszka ma prawo zaciągnąć pod warunkami przez rząd ustalonymi pożyczkę pierwszeństwa, w imiennej kwocie (§ 2) przez rząd

ustanowionej rozłożoną ewentualnie na częściowe zapisy długu, oprocentowaną po cztery od sta i splacalną w przeciągu 76 lat.

Emisja tej pożyczki pierwszeństwa nastąpić ma według zarządzeń rządu.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z kosztami sprawienia taboru kolejowego za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą rząd wyznaczy na zakupno zapasów materiałów i dotacji kasowych, łącznie z odsetkami interkalarnymi i ratami amortyzacyjnymi w ciągu budowy rzeczywiście zapłaconymi, tudzież ze stratą na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

§ 12.

Transporty wojskowe uskuteczniać być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdnocześnie obowiązująć będą na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko do podróży na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu środków do uskuteczniania transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny — jakie będą kiedykolwiek obowiązywały — jakoteż przystąpić do umowy

dotkającej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesjonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy jej urzędownie zostaną podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwem na tej kolei jako drugorzędnej a wskutek tego zbudowanej i urządzonej z dozwolonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy w analogiczny sposób niższe ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§ 14.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie przez cały okres koncesyjny państwo na rachunek koncesjonaryuszki, za co koncesjonaryuszka obowiązana będzie zwracać zarządowi kolei państwowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone. Warunki utrzymywania tego ruchu unormuje kontrakt, który rząd zawrze w tym względzie z koncesjonaryuszką.

Dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, będzie rząd miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu, co do ustanawiania taryf dla przewozu osób i towarów, klasyfikacji towarów i wszelkich warunków pobocznych, tyczących się przewozu towarów tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, w szczególności na rzecz zarządu pocztowego i państwowego zakładu telegrafów, przyczem będzie

miał wzgląd na każdorazem panujące stosunki obrotu.

Po upływie tego czasu winna się koncesyonaryuszka stosować do ustanowionych warunków ruchu, względnie do odnośnych postanowień, które obejmować ma kontrakt ruchu.

§ 15.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać, na których państwo ruch utrzymuje i to w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 16.

Okres koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei, w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określonych w § 7. zobowiązań co do skończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono wskutek takiego przewinienia koncesyonaryuszki — które w myśl § 11 ustawy o koncesjach na koleje żelazne nie dałoby się usprawiedliwić.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. W razie wykupienia kolei polegać będzie wynagrodzenie na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszki pożyczkę pierwszeństwa, w § 11 oznaczoną i wszelkie inne pożyczki hipoteczne, jakieby koncesyonaryuszka w celu pokrycia policzalnych kosztów budowy (§ 11, ustęp 4 i 5) za zezwoleniem rządu zaciągnęła, w kwotach, które w chwili wykupna jeszcze zalegają a nadto zapłaci kwotę, odpowiadającą wysokości kapitału akcyjnego w chwili wykupna jeszcze zalegającego, gotówką lub obligacyami długu państwa.

Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1. przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność, wolna od ciężarów względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządu zaciągniętych i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualne koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i uboczne przedsiębiorstwa jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowym nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu. ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają

zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszki i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 18.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe

i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 17, l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie jak i w razie wykupienia kolei (§ 17) zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 19.

Komisarz przez rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zarządczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za stosowne i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawnom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla publicznego dobra i finansowego interesu skarbu państwa, dającego gwarancję; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić rzecz natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma bezwzględnie z mocą spółkę wiążącą.

§ 20.

Nadto zastrzega sobie rząd prawo tej treści, że gdyby, mimo poprzedniego ostrzeżenia, dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawnom a nadto według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wittek wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1904.

Treść: № 147. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmu dolno-anstryackiego.

147.

Patent cesarski z dnia 17. grudnia 1904,

dotyczący zwołania sejmu dolno-austryackiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryj-ski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Au-stryacki; Wielki Książę Toskański i Krakow-ski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Par-mański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habs-burgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnen-bergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyj-skiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy zwo-lujemy na dzień 21. grudnia 1904, do jego usta-wowego miejsca zebrania.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, w dniu 17. grudnia w roku tysięc-dziewięćset czwartym, Naszego panowania pięć-dziesiątym siódmym.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Call wkr.

Kosel wkr.

Weltersheimb wkr.

Hartel wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1904.

Treść: (№ 148 i 149.) 148. Obwieszczenie, zawierające zmiany w okręgach rozkładu podatku zarobkowego tudzież w okręgach szacunkowych podatku osobisto-dochodowego dla miasta Insbruku i dla powiatu politycznego Insbruku (okolica). — 149. Rozporządzenie, dotyczące rozpoczęcia czynności przez sąd powiatowy w Oberleutensdorf.

148.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1904,

zawierające zmiany w okręgach rozkładu podatku zarobkowego tudzież w okręgach szacunkowych podatku osobisto-dochodowego dla miasta Insbruku i dla powiatu politycznego Insbruka (okolica).

Na zasadzie §§ów 13 i 16, względnie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o osobistych podatkach bezpośrednich, wyłącza się gminę Amras w Tyrolu z istniejących dla miasta Insbruka z gminami Wilten, Hötting i Amras-Pradl okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego i podatku osobisto-dochodowego — i przydziela ją do okręgów rozkładu dla politycznego powiatu Insbruk (okolica) z wyłączeniem powyższych gmin.

Zmiana ta nabiera mocy obowiązującej względem okręgów rozkładu podatku zarobkowego z po-

Spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego:

czątkiem okresu rozkładu 1906/07 a względem okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego od dnia 1. stycznia 1905.

Równocześnie ulegają — wskutek połączenia gminy Wilten i miejscowości Pradl z gminą miejską Insbruk według ustaw krajowych z dnia 23. grudnia 1903, Dz. u. kr. dla Tyrolu Nr. 64 i 65 — zmianie nazwy powyższych okręgów rozkładu względnie komisji.

W ślad za tem należy spisy okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego względnie okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, — ogłoszone reskryptami Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117 względnie z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233 a zmienione rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 12. maja 1901, Dz. u. p. Nr. 53 — sprostować w sposób następujący:

(Strona 895 XLVI. części, wydanej dnia 11. maja 1897, względnie strona 1344 XCII. części wydanej dnia 9. października 1897 i strona 177 XXIII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 23. maja 1901.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
1	Miasto Insbruk z gminą Hötting	Administracya podatków w Insbruku	6	6
13	Powiat polityczny Insbruk (okolica) z wyłączeniem gminy Hötting	Starostwo w Insbruku	4	8

Spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego :

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miej-	Powia-	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		scowa	towa		
		komisya			
1	Miasto Insbruck z gminą Hötting	1	.	Administracya podatków w Insbrucku	12
13	Powiat polityczny Insbruck (okolica) z wyłączeniem gminy Hötting	.	1	Starostwo w Insbrucku	12

Kosel wlr.

149.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. grudnia 1904,

dotyczące rozpoczęcia czynności przez sąd powiatowy w Oberleutensdorf.

Utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904, Dz. u. p.

Nr. 130, sąd powiatowy w Oberleutensdorf rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. stycznia 1905.

Koerber wlr.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 21. grudnia 1904.

Treść: № 150. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejm u styryjskiego.

150.

Patent cesarski z dnia 19. grudnia 1904,

dotyczący zwołania sejm u styryjskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salcburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Odroczony Naszem postanowieniem sejm księstwa styryjskiego zwołujemy celem podjęcia na nowo czynności na dzień 28. grudnia 1904, do ustawowego miejsca zebrania.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyjnem mieście Wiedniu, dnia 19. grudnia w roku tysięcznym dziewięćsetnym czwartym, panowania Naszego pięćdziesiątym siódmym.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Call wkr.

Kosel wkr.

Weltersheimb wkr.

Hartel wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1904.

Treść: (№ 151 i 152.) 151. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej. — 152. Dziesiąty dodatek do przepisu wykonawczego IV. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, o bezpośrednich podatkach osobistych.

151.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 29. października 1904, zawierające ogłoszenie zaliczenia gminy miejskiej Mödling do piątej klasy wojskowej taryfy czynszowej (Dz. u. p. Nr. 214 z r. 1900).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900 (Dz. u. p. Nr. 214), zalicza się w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny, gminę miejską Mödling w dolnej Austrii do piątej klasy taryfy czynszowej dla celów kwaterunków wojskowych, obowiązującej po koniec roku 1910.

Kosel wlr.

Welsersheimb wlr.

152.

Dziesiąty dodatek

do przepisu wykonawczego IV. rozdziału ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych.

(Obwieszczony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 14. grudnia 1904.)

(Zmiana formularza nakazu zapłaty podatku osobisto-dochodowego J/2).

Wprowadzony artykułem 60. l. 1 formularz J/2 nakazów zapłaty podatku osobisto-dochodowego dla tych podatników, którzy mają pobory służbowe, zmienia się w ten sposób, że po kolumnie „łącznie z poborami służbowymi w kwocie“ umieszcza się dalszą kolumnę: „Pobory służbowe podlegające podatkowi od płac“ oraz że dwa przedostatnie ustępy osnowy nakazu zapłaty brzmieć mają na przyszłość jak następuje:

Przeciw temu nakazowi zapłaty a mianowicie tak przeciw wynikowi samego wymiaru podatku osobisto-dochodowego jak i przeciw ustaleniu wysokości poborów służbowych, obciążonych obowiązkiem opłaty podatku od płac, może podatnik w myśl §u 218 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 i §u 1 ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28 wnieść w ciągu dni 30, licząc od dnia następującego po doręczeniu nakazu zapłaty, odwołanie do podpisanej władzy podatkowej; obowiązek uiszczenia podatku w powyższych terminach nie ulega jednak przez to zwłoce.

Nakaz zapłaty podatku od płac, przypadającego od wymienionych wyżej poborów służbowych, obciążonych obowiązkiem opłaty tego podatku, otrzyma podatnik niebawem; przeciw temu nakazowi zapłaty przysługuje mu w myśl §u 233, ust. 5 powołanej ustawy o podatkach osobistych rekurs tylko z powodu ewentualnych usterek w obliczeniu i wymiarze kwoty podatku od płac, a nie także i z powodu ustalenia samych poborów służbowych, podlegających obowiązkowi opłaty tego podatku.“

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
„ 1850 „	10 „ 50 „	„ 1869 „	6 „ — „	„ 1888 „	8 „ 40 „
„ 1851 „	2 „ 60 „	„ 1870 „	2 „ 80 „	„ 1889 „	6 „ — „
„ 1852 „	5 „ 20 „	„ 1871 „	4 „ — „	„ 1890 „	5 „ 40 „
„ 1853 „	6 „ 30 „	„ 1872 „	6 „ 40 „	„ 1891 „	6 „ — „
„ 1854 „	8 „ 40 „	„ 1873 „	6 „ 60 „	„ 1892 „	10 „ — „
„ 1855 „	4 „ 70 „	„ 1874 „	4 „ 60 „	„ 1893 „	6 „ — „
„ 1856 „	4 „ 90 „	„ 1875 „	4 „ — „	„ 1894 „	6 „ — h
„ 1857 „	5 „ 70 „	„ 1876 „	3 „ — „	„ 1895 „	7 „ — „
„ 1858 „	4 „ 80 „	„ 1877 „	2 „ — „	„ 1896 „	7 „ — „
„ 1859 „	4 „ — „	„ 1878 „	4 „ 60 „	„ 1897 „	15 „ — „
„ 1860 „	3 „ 40 „	„ 1879 „	4 „ 60 „	„ 1898 „	6 „ — „
„ 1861 „	3 „ — „	„ 1880 „	4 „ 40 „	„ 1899 „	10 „ — „
„ 1862 „	2 „ 80 „	„ 1881 „	4 „ 40 „	„ 1900 „	7 „ — „
„ 1863 „	2 „ 80 „	„ 1882 „	6 „ — „	„ 1901 „	6 „ — „
„ 1864 „	2 „ 80 „	„ 1883 „	5 „ — „	„ 1902 „	7 „ 50 „
„ 1865 „	4 „ — „	„ 1884 „	5 „ — „	„ 1903 „	9 „ — „
„ 1866 „	4 „ 40 „	„ 1885 „	3 „ 60 „		
„ 1867 „	4 „ — „	„ 1886 „	4 „ 60 „		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1904.

Treść: (№ 153 i 154.) 153. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia praw do odprawiania, przysługujących ekspozyturze celnej c. k. pomocniczej komory II. klasy Haibach w Achleiten. — 154. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Berna do Lösch.

153.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. grudnia 1904,

dotyczące rozszerzenia praw do odprawiania, przysługujących ekspozyturze celnej c. k. pomocniczej komory II. klasy Haibach w Achleiten.

Ekspozyturę celną Achleiten c. k. pomocniczej komory w Haibach wyposaża się uprawnieniami do odprawiania, przysługującymi z reguły pomocniczym komorom II. klasy.

Kosel wlr.

154.

Dokument koncesyjny z dnia 17. grudnia 1904,

na kolej lokalną z Berna do Lösch.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami wiceprezydentowi krajowej rady rolniczej na Morawach Drowi Cyryłowi Seifertowi w Bernie na jego prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa z Berna do Lösch, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1884, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei

podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze akcji podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której mu się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej,

w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasią także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w § 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których rząd ruch utrzymuje.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ewentualnie z koncesyonaryuszem.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same

korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza nakładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawić lub pozwolić przeprawić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1 Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w § 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także

co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak koleją miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępie 2. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki, z upoważnieniem rządowem zaciągniętej, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za koleją wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszków w miejsce koncesyonaryusza — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną koleją, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w chwili wykupna jeszcze nie umorzonej; w przypadku tym niższy się naleźna renta wykupna o kwotę potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższym wydatkom sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępu 2. doliczyć się ma do przeciętnego dochodu.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości

kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1. do 6. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma niezwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 15.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wittek wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1905** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — h
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "		
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1904.

Treść: (№ 155—157.) 155. Obwieszczenie, ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich. — 156. Rozporządzenie, dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte. — 157. Rozporządzenie, zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau.

155.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. grudnia 1904,

ustanawiające kolor znaków tożsamości, które umieszczać należy na tkaninach w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, dotyczącem poboru cła w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich, postanawia się, że na tkaninach, importowanych w t. zw. „uszlachetniającym“ obrocie wyrobów hafciarskich, należy od 1. stycznia do końca grudnia 1905 umieszczać stempel tożsamości w kolorze czerwonym.

Kosel wlr.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

dotyczące wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa na obszarach miast Wiednia i Tryjestu, uznanych w celach poboru podatku spożywczego za zamknięte.

Na zasadzie §u 7 ustawy z dnia 10. maja 1890, Dz. u. p. Nr. 78, zawierającej zmianę wie-

deńskiego liniowego podatku spożywczego i wprowadzającej tenże podatek w kilku przedmieściach wiedeńskich tudzież na zasadzie §u 8 ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 79, wprowadzającej państwowe podatki spożywcze (opłaty konsumcyjne) w Tryjeście z okręgiem, wydaje się w celu wypośrodkowania podstawy wymiaru państwowego dodatku do podatku od piwa w wysokości 1 K 90 h za hektolitr brzezki piwnej, przypadającego w tych miastach w myśl uwagi do liczby pozycyi 3 wiedeńskiej i tryjesteńskiej taryfy podatku spożywczego — następujące postanowienia:

A. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się zapomocą kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej.

§ 1.

Miara wyników każdej warki — stwierdzona kontrolnym przyrządem do pomiaru brzezki piwnej a wyrażona w hektolitrowych stopniach wyciągu — podzielona przez wymiar zgłoszonej zawartości stopni w każdej warce, daje — z zastrzeżeniem ewentualnego sprostowania w myśl §u 3 — wyrażoną w hektolitrach ilość brzezki piwnej, policzalnej przy wymiarze państwowego dodatku do podatku od piwa.

Jeżeli ilość ta przekracza zgłoszony wymiar hektolitrów warki, wtedy płaci się dodatkowo dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile różnica prze-

kracza 5 procentów zgłoszonego wymiaru hektolitrów.

Postanowienia §u 9, l. ustępu 9 i 10 przepisu wykonawczego o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, mają analogiczne zastosowanie w przypadku stwierdzenia nadwyżki wyrobu, uzasadniającej późniejszy dalszy dodatek.

§ 2.

Celem stwierdzenia, czy ochłodzona brzezka piwna nie ma mniejszej zawartości stopni aniżeli zgłoszona a zatem czy wyrobiona ilość nie jest większa aniżeli obliczona w myśl §u 1, badać należy zawartość wyciągu wyrobionej brzezki peryodycznie zapomocą przepisanego sacharometra, przywołując do tej czynności kierownika browaru.

Próby do tego stopniowania (do nastawiania) pobierać należy w browarach, w których są w użyciu tak zwane kadzie zlewne, z tychże, zresztą zaś z kadzi fermentacyjnych, do których odnośną brzezkę spuszczone.

Jeżeli brzezkę, należącą do jednej i tejsamej warki, rozdzielono na kilka kadzi fermentacyjnych, wtedy należy zawartość wszystkich kadzi ostopniować i uwzględniając stosunek, w jakim zawartości poszczególnych kadzi pozostają do siebie, oznaczyć przecięcie wyników wszystkich pojedynczych stopniowań. Przecięcie to daje wskazanie sacharometra dla całej warki.

Wynik stopniowania wpisać należy do osobno założonego zapisku stopniowań; każdy wpis winien podpisać tak kierownik browaru jak i interweniujący przy tem organ skarbowy. Prócz tego należy wynik stopniowania uwidocznić w rejestrze badań, a mianowicie w kolumnie na uwagi, pod odnośną liczbą pozycji.

Zapisek stopniowań dołączyć należy do rejestru dochodzeń jako załączkę.

Określone wyżej stopniowania skutecznie należy ile możności wkrótce po spuszczeniu brzezki; nie można zaś stopniować w żadnym razie później jak w sześć godzin po skończonem napełnianiu tych naczyń, z których mają być pobrane próby do stopniowania.

W tych browarach, w których bez użycia kadzi zlewnej przelewa się brzezkę bezpośrednio do kadzi fermentacyjnych, nie wolno wypełniać tych kadzi partjami, to znaczy nie wolno wlewać w nie brzezki, pochodzących z różnych warek.

Wyrobioną brzezkę piwną łącznie z uzyskaną przez odsłodowanie chmielu należy zawsze w całości wlać do kadzi zlewnej względnie do zgłoszonych kadzi fermentacyjnych.

Organy nadkontroli winny się od czasu do czasu przekonywać w sposób odpowiedni, czy powyższych przepisów należyście przestrzegano.

§ 3.

Jeżeli zawartość wyciągu ochłodzonej brzezki, stwierdzona w myśl §u 2, jest mniejszą od zgłoszonej a różnica przekracza jeden procent zgłoszonej zawartości, natenczas należy obliczenie ilości wytworu, podlegającej państwowemu dodatkowi do podatku od piwa co do wszystkich warek — o tej samej zawartości stopni co zgłoszona warka, poddana dodatkowemu ostopniowaniu — które wyrobiono po ostatniem dodatkowem stopniowaniu względnie od początku obowiązywania tego rozporządzenia — w ten sposób zreasumować, że się objętość oznaczy zamiast na podstawie zgłoszonej zawartości stopni na zasadzie zawartości wyciągu, stwierdzonej faktycznie przy dodatkowem stopniowaniu.

Od stwierdzonej w powyższy sposób nadwyżki wyrobu ponad ilość, obliczoną według § 1 zapłacić ma właściciel browaru przypadającą kwotę dodatku w ciągu ośmiu dni po wymierzeniu, w tym urzędzie, któremu podatnik ten podlega względem opłaty powszechnego podatku od piwa.

Obliczenie i wymiar takich dodatkowych opłat należy do władz skarbowych pierwszej instancji.

B. Dla tych browarów, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się na chłodniku.

§ 4.

W tych browarach, w których urzędowe badanie wyrobionej brzezki piwnej w celach poboru podatku od piwa odbywa się na chłodniku jest ilość hektolitrów warki, stwierdzona według postanowień §u 9, l. ustępów 1—3 przepisu wykonawczego do rozporządzenia o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, miarodajną także i dla państwowego dodatku do tego podatku.

Jeżeli objętość ta przekracza zgłoszoną ilość hektolitrów warki, wtedy opłaca się dalszy dodatek tylko wtedy i o tyle, o ile stwierdzona objętość wyrobu przekracza pięć procentów zgłoszonej ilości hektolitrów.

Postanowienia §u 9, ustępu 9 i 10 powołanego wyżej przepisu wykonawczego mają analogiczne

zastosowanie w przypadku nadwyżki wyrobu, uzasadniającej dodatkową opłatę dodatku.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,

zawierające zmianę przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau.

Postanowienie rozdziału 4, punkt 7, lit. i, ustęp 2 przepisu o zastosowaniu kontrolnego przyrządu do pomiaru brzezki piwnej patentu Erhard Schau (rozdział III rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 197) zmienia się i nadaje mu brzmienie następujące:

„Od wielkości, tym sposobem oznaczonej, odliczyć należy potrącenie, potrzebne dla poprawienia oznaczenia przyrządu co do ubytku między panwią brzezkową a chłodnicą. Wymiar tego potrącenia ustanawia się jak następuje:

Ilość stopni brzezki pi- wnej w całych stopniach sacharometro- wych	Potrącenie w procentach hektolitro- wych stopni warki
7	2·0
8	2·2
9	2·5
10	2·7
11	2·9
12	3·1
13	3·3
14	3·5
15	3·7
16 i więcej	4·0

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1905.

Kosel wlr

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26. także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 "	Rocznik 1868 za	4 K — "	Rocznik 1887 za	5 K — "
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "		
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1904.

Treść: (A² 158—161.) 158. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin w gminie Temessziget komitatu Temes. — 159. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą wąskotorową kolej elektryczną na obszarze stołecznego miasta Opawy. — 160. Rozporządzenie, dotyczące urzędowego wyciskania znaczków stemplowych w Fradze. — 161. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach.

158.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. grudnia 1904,

dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin w gminie Temessziget komitatu Temes.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzono w gminie Temessziget komitatu Temes ekspozyturę król. węgierskiej pomocniczej komory II. klasy w Temeskubin i upoważniono ją do odprawiania niektórych przedmiotów z drzewa, wolnych od cla w granicznym obrocie z Serbią, tudzież łodzi i okrętów służących do przewozu drzewa.

Ekspozytura ta rozpocznie czynności z dniem 1. stycznia 1905.

Kosel wlr.

159.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. grudnia 1904

o nadaniu koncesyi na małą wąskotorową kolej elektryczną na obszarze stołecznego miasta Opawy.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższorzędnych z dnia 31 grudnia 1894,

Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie stołecznego miasta Opawy na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymanie w ruchu małej wąskotorowej kolei elektrycznej na obszarze stołecznego miasta Opawy, obejmującej linie

- a) od dworca kolei północnej przez Górny Rynek i plac Franciszka Józefa do szpitala krajowego,
- b) od placu Franciszka Józefa do Strzeluicy i
- c) od Górnego Rynku do granicy miejskiej od strony Katharein

pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem koncesyonowanej kolei korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw finansowych, wyszczególnionych w artykule V. powołanej na wstępie ustawy.

Okres przewidzianych w artykule V., lit. d) powyższej ustawy uwolnień podatkowych ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionej na wstępie kolei najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny

i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

O ile dla celów koncesyonowanej kolei użyćby trzeba dróg publicznych, których administracya nie należy do gminy Opawy, postarać się ma koncesyonaryuszka o pozwolenie obowiązanych do utrzymywania tych dróg względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na użycie odnośnej drogi.

§ 5.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ponieść kosztą urządzeń spowodowanych budową i utrzymaniem ruchu na wspomnianej na wstępie linii kolejowej, a zabezpieczających swobodną komunikacyę na istniejących już w czasie koncesyonowania tej linii państwowych przewodach telegraficznych i telefonicznych, w szczególności zaś także kosztą ewentualnego przełożenia tych przewodów.

§ 6.

Pod względem budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jako też do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852,

o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do kolei małych, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i innych władz powołanych.

§ 7.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na wyposażenie funduszu rezerwowego — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po zużyciu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być kosztą przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a kosztą należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, przez rząd zatwierdzonego.

§ 8.

Koncesyonaryuszka jest obowiązana przyznawać na kolei koncesyonowanej wolną jazdę podoficerom i ordynansom, którzy w danej chwili są w służbie.

Szczegółowe warunki w tym względzie ułożyć należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 9.

Gdyby z powodu uroczystości, pochodów wojska lub parad albo z powodu robót około kanałów, przewodów rurowych itd. władze uznały za potrzebne przerwać na jakiś czas ruch na pewnej przestrzeni kolei koncesyonowanej, koncesyonaryuszka ma się bez oporu poddać dotyczącym zarządzeniom władz i nie może rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ją takie czasowe zawieszenie ruchu naraziło.

§ 10.

Urzednicy państwowi, funkcyonaryusze i sludzy jadacy koleją z polecenia władz, sprawujacych nadzór nad zarzadem i ruchem kolei zelaznych lub dla strzezenia interesów państwa z powodu koncesyi lub wreszcie w sprawach skarbowych, gdy się wykażą certyfikatami urzędowymi, jakie im c. k. Ministerstwo kolei zelaznych dla wylegitymowania się wystawiać będzie, przewożeni być muszą wraz ze swym bagażem bezpłatnie.

§ 11.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana przewozić pocztę, tudzież funkcyonaryuszy zarządu poczt i telegrafów wszystkimi pociągami programowymi.

Za te, jak i za inne świadczenia na rzecz poczt, może koncesyonaryuszka żądać stosownego wynagrodzenia, które będzie oznaczone drogą umowy.

Korespondencye, tyczące się zarządu tej kolei małej, a wymieniane między dyrekcją lub kierownictwem przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę kolejową przedsiębiorstwa.

§ 12.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana postarać się o zaopatrzenie swych funkcyonaryuszy i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i przystąpić w tym celu do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, ješliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładającą jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość tak należy przeprowadzić, by koncesyonaryuszka miała obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 13.

Koncesyonaryuszka jest obowiazana dostarczać Ministerstwu kolei zelaznych na jego żądanie w na-

leżytym czasie wykazów statystycznych, potrzebnych do zestawienia rocznej statystyki kolejowej.

§ 14.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje zelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może także przed upływem rzeczzonego czasu uznać koncesyę za zgasłą, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje zelazne.

§ 15.

Prawo kaduka na rzecz państwa. ustanowione w §ie 8ym ustawy o koncesyach na koleje zelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie ma zastosowania do tej kolei koncesyonowanej.

§ 16.

Bez wyraźnego zezwolenia rządu nie ma koncesyonaryuszka prawa oddawać utrzymywania ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim.

§ 17.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i urzadzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono i snadnie je usunięto.

§ 18.

Rząd zastrzega sobie prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za zgasłą.

Wittek wlr.

160.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1904,**

dotyczące urzędowego wyciskania znaczków stemplowych w Pradze.

W ślad za rozporządzeniem z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36 o urzędowym wyciskaniu znaczków stemplowych podaje się do powszechnej wiadomości, że od dnia 1. stycznia 1905 począwszy wyciskać się będzie w c. k. urzędzie stemplowym w Pradze tak na zagranicznych papierach wartościowych (§ 1. a) powołanego rozporządzenia) jak i na niezapisanym papierze (§ 1. b), l. 1 do 3 powołanego rozporządzenia) znaczki stemplowe po 2, 4, 10, 14, 26, 30, 38, 40, 50, 64, 88 halerzy i po 1, 2 i 5 koron.

Kosel wtr.

161.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1904,**

dotyczące utworzenia urzędu podatkowego i depozytów sądowych w Oberleutensdorf w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 11. listopada 1904 ustanawia się w Oberleutensdorf w Czechach dla gmin, należących w myśl rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904, Dz. u. p. Nr. 130, do okręgu sądu powiatowego tej samej nazwy urząd podatkowy i depozytów sądowych.

Urząd ten rozpocząć ma swe czynności z dniem 1. stycznia 1905.

Od tej chwili wyłącza się gminy Göhren, Johnsdorf, Niederleutensdorf, Obergeorghenthal, Oberleutensdorf i Wiesa z okręgu urzędu podatkowego w Moście a gminy Bruch i Georgendorf z okręgu urzędu podatkowego w Duchcowie i przydziela je do okręgu urzędu podatkowego w Oberleutensdorf.

Kosel wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1904.

Treść: (Nr 162 i 163.) 162. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 27. grudnia 1893, o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. grudnia 1900, o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich. — 163. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. czerwca 1905, dalej wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1904.

162.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. grudnia 1904,

dotyczące przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 229, o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich.

Na zasadzie §u 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

§ 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189 o popieraniu marynarki handlowej, tudzież rozporządzenia cesarskiego z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 229 o uwolnieniu od podatków okrętów handlowych morskich, przedłuża się do dnia 31. grudnia 1905.

§ 2.

Wykonanie tego rozporządzenia, które z dniem 1. stycznia 1905 w moc prawa urasta, poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Wittek wkr.

Call wkr.

Kosel wkr.

Welsersheimb wkr.

Hartel wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

163.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 29. grudnia 1904,

dotyczące dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 31. czerwca 1905, dalej wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1904.

Na zasadzie §u 14 ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1905 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1905 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które ustawa skarbowa na rok 1905 ewentualnie wyznaczy.

§ 3.

Za podstawę do zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1904, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140 ma być wygotowane, służyć ma zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów w łączce zawarte i podług nich wstawić należy do

rachunku wydatki pokryte i dochody zrealizowane na zasadzie rozporządzeń cesarskich z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 i z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63.

§ 4.

Te kwoty, co do których w zestawieniu wydatków i dochodów, dołączonym do niniejszego rozporządzenia oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania, o ile nie zostaną wyczerpane do końca roku 1904, mogą być użyte jeszcze aż do 30. czerwca 1905, dotyczące zaś wydatki pelicyzyczne należy na karb roku 1905.

§ 5.

Niżej wyszczególnionych dotacji (kwot) użyć można jeszcze do 30. czerwca 1905; o ile dotacji (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1904, tak z nimi postępować należy, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1905.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, § 8, l. 1, na regulację Wełtawy wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904

w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 K.

2. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, § 7, l. 5, wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej z Vilesee do Rudy prowadzącej, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904

w sumie 23.500 zł. czyli 47.000 K.

3. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, § 8, l. 6, na przełożenie części drogi „Alla-Pongajola“ i postawienie mostu z mурowanymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 163 do końca grudnia 1904

w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237 przewidziane na rok 1898, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 5, § 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na wąwozie Tomińska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tym mostem i za nim, w części od St. Peter do Cadra
4.000 zł. czyli 8.000;

5. w tytule 5, § 8, l. 17, na przełożenie części drogi „Alla Pongajola“ i postawienie mostu z mурowanymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego . 15.000 zł. czyli 30.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziane na rok 1899, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 5, § 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku
8.000 zł. czyli 16.000 K;

7. w tytule 5, § 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od kanału aż do strumienia Bogerszczek
10.000 zł. czyli 20.000 K;

8. w tytule 5, § 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 do 33·25 lewego gościńca nonstalskiego
6.500 zł. czyli 13.000 K;

9. w tytule 5, § 8, l. 28, na przełożenie części drogi „Alla-Pongajola“ i postawienie mostu z mурowanymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego . 5.000 zł. czyli 10.000 K;

10. w tytule 6, § 8, l. 3, na kupno łodzi motorowej dla funkcjonariuszów nadzoru rzecznoego w Uściu n. Ł. i w Breznicach
8.000 zł. czyli 16.000 K;

11. w tytule 6, § 11, l. 6, wyznaczona na budowlę na Prucie . . 25.000 zł. czyli 50.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904 Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w tytule 3, § 6, na częściową przebudowę gmachu dyrekcji policyi w Pradze . . 131.752 K;

13. w tytule 5, § 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku
16.000 K;

14. w tytule 5, § 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przełożenie drogi powiatowej Klana—

Vrh—Paka, dalej na wybudowanie gościńca Klana—
Studena—Reczyna 7.000 K;

15. w tytule 5, § 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od kanału aż do strumienia Bogerszczeg
20.000 K;

16. w tytule 5, § 7, l. 15, jako dodatek skarbowy na dalsze częściowe uregulowanie rzek Soczy (Isonzo) i Torre 10.000 K;

17. w tytule 5, § 12, l. 1, na budowę mostu z żelaznym wierzchem na Wiśle między Krakowem a Podgórzem 120.000 K;

18. w tytule 6, § 11, l. 6, na budowie na Prucie 50.000 K;

19. w tytule 7, § 6, l. 2, na budowę domu urzędowego w Karniowie 50.000 K.

Kwoty na zasadzie §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210 przewidziane na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (Punkt II) do końca grudnia 1904, a mianowicie:

20. w tytule 2, § 4, l. 2, wyznaczona na dalszy ciąg odnawiania ceremonialnych sal w nowym budynku dykasteryalnym w Saleburgu . 2.850 K;

21. w tytule 5, § 2, l. 3 wyznaczona jako przyczynek interesentów do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Mattig, Ischl, potoka Langbath i dürre Ager, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym 99.799 K;

22. w tytule 5, § 8, l. 1, jako dodatek skarbowy na przełożenie gościńca konkurencyjnego Nabresina—S. Polaj 6.400;

23. w tytule 5, § 8, l. 7, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku
2.000 K;

24. w tytule 5, § 8, l. 8, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią,
30.000 K;

25. w tytule 5, § 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisek matych na Jaryczów nowy do Żelechowa wielkiego
40.000 K;

26. w tytule 5, § 13, l. 5, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem 120.000 K;

27. w tytule 5, § 13, l. 6, jako dodatek skarbowy na odnowienie kilku dróg powiatowych i gminnych w krakowskim okręgu 22.800 K;

28. w tytule 6, § 2, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowli do regu-

lacy i ujęcia potoków Aist, Steyr, Mattig, Ischl, Langbath, Alm, dürre Ager i Aurach, wykonanych na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym
197.734 K;

29. w tytule 6, § 9, l. 4, na wybudowanie połączenia telefonicznego wzdłuż spławnych przeszerzeni rzecznych powyżej Pragi . . . 99.000 K;

30. w tytule 6, § 9, l. 5, na budowę przystani flisackich na Wełtawie i Łabie 200.000 K;

31. w tytule 6, § 12, l. 6, na budowie na Prucie 50.000 K;

32. w tytule 7, § 6, l. 2, na budowę gmachu urzędowego w Królowodworze 40.000 K;

33. w tytule 8, na wydatki spisu ludności
650.000 K.

Dotacje wyznaczone w ustawie skarbowej na rok 1902, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

34. w tytule 2, § 2, l. 2, na dalsze odnowienie sal ceremonialnych w dykasteryalnym gmachu w Saleburgu 4.452 K;

35. w tytule 3, § 3, l. 1, na budowę nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w dzielnicy Brigittenau we Wiedniu . 110.000 K;

36. w tytule 5, § 2, l. 7, jako przyczynek interesentów do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, dürre Ager, Mattig, i potoka Langbath które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym 2.250 K;

37. w tytule 5, § 7, l. 8, jako dodatek skarbowy na budowę gościńca w dolinie Ljaku
2.000 K;

38. w tytule 5, § 7, l. 9, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią
30.000 K;

39. w tytule 5, § 7, l. 5, na naprawę karyntyjskiego gościńca rządowego obok miejscowości Morska, od kilometra 77·570 do 78·120 . 12.000 K-

40. w tytule 5, § 7, l. 12, na przełożenie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2 . 60.000 K;

41. w tytule 5, § 8, l. 3, na odbudowanie zniszczonych powodzią w roku 1899 części solnogrodzkiego gościńca rządowego między kilometrem 79·6 a 82·6 97.100 K;

42. w tytule 5, § 8, l. 6, jako dodatek skarbowy na umorzenie długów i uregulowanie konserwacji gościńca suldnierskiego 10.000 K;

43. w tytule 5, § 8, l. 7, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loretta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego 40.000 K;

44. w tytule 5, § 8, l. 15, jako dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz 2.700 K;

45. w tytule 5, § 8, l. 16, na podniesienie i zabezpieczenie winczgarńskiego gościńca między kilometrem 45·9 a 48·2 pod Tschars i Staben 13.600 K;

46. w tytule 5, § 8, l. 23, jako dodatek skarbowy do wybudowania drogi w dolinie Defreggera na przestrzeni od Huben do St. Jakob i od St. Jakob do Erlsbachu 3.400 K;

47. w tytule 5, § 8, l. 24, na poprawę judyarskiego gościńca rządowego między kilometrem 72·15 a 72·615 obok Rio S. Barbara 40.000 K;

48. w tytule 5, § 9, l. 23, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Bärenwaldu przez Kronstadt do Terckadorf 56.679 K;

49. w tytule 5, § 12, l. 1, jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej rawskouhnowskiej 8.500 K;

50. w tytule 5, § 12, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze kolo Niżniowa na szlaku gościńca brzeżańskiego 88.500 K;

51. w tytule 5, § 12, l. 3, na odnowienie drogi iskańsko-birczańskiej 30.000 K;

52. w tytule 5, § 12, l. 7, jako dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisek małych na Jaryczów nowy do Żelechowa wielkiego 50.000 K;

53. w tytule 5, § 12, l. 10, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem 60.000 K;

54. w tytule 5, § 12, l. 15, jako dodatek skarbowy na naprawę drogi gminnej z Sieniawy do Bukowiec 10.000 K;

55. w tytule 5, § 14, l. 2, na odnowienie mostu nad Fossą koło Trogiru 10.000 K;

56. w tytule 6, § 1, l. 1, na wyporządzenie jazu kerwandskiego w laksenburskim rejonie odwodnienia dalej na zmeliorowanie potoków Kehrwandbach i Frauenbach 60.000 K;

57. w tytule 6, § 2, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowli wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath 4.500 K;

58. w tytule 6, § 7, l. 3, na poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu 400.000 K;

59. w tytule 6, § 8, l. 3, na urządzenie przewodu telefonicznego z Pragi do miejscowości położonych nad rzekami powyżej Pragi 19.000 K;

60. w tytule 6, § 8, l. 4, na urządzenie przystani flisackiej na t. zw. cesarskiej łące nad Wetawą pod Pragę 219.000 K;

61. w tytule 6, § 11, l. 6, na budowie na Prucic 50.000 K;

62. w tytule 7, § 5, l. 1, na budowę domu urzędowego w Smichowie 40.000 K;

63. w tytule 7, § 5, l. 2, na budowę domu urzędowego w Libercu 27.140 K;

64. w tytule 7, § 5, l. 3, na budowę domu urzędowego w Królowodworze 22.000 K;

65. w tytule 7, § 5, l. 4, na budowę domu urzędowego w Cieplicach 6.400 K;

Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 przewidziane na rok 1903, a mianowicie:

66. w tytule 2, § 8, l. 1, na odnowienie pałacu rektorskiego w Dubrowniku 28.000 K;

67. w tytule 3, § 3, l. 4, na postawienie nowego budynku urzędowego w XV. dzielnicy we Wiedniu 108.330 K;

68. w tytule 3, § 4, l. 2, na kosztta urządzenia i przeniesienia z powodu postawienia nowego budynku dla Dyrekcji policji w Tryjeście 23.200 K;

69. w tytule 3, § 4, l. 3, postawienie nowego budynku Dyrekcji policji w Tryjeście 107.000 K;

70. w tytule 5, § 3, l. 2, na budowę mostu nad rzeką Ach w Altheim w kilometrze 56·8 gościńca braunauskiego 20.000 K;

71. w tytule 5, § 3, l. 6, jako przyczynek stron interesowanych do regulacji i ujęcia potoków Steyr, Isch, dürre Ager, Mattig i Langbath, jakie wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym 1.350 K;

72. w tytule 5, § 4, l. 1, na przebudowę gościńca gradeckiego między Gniglem a Hofem 25.000 K;

73. w tytule 5, § 4, l. 3, na budowę gościńca gasteinskiego między kilometrem 17 aż do 48·315 14.000 K;

74. w tytule 5, § 5, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Anizą obok Groß-Reifling w kilometrze 54⁶/₈ gościńca eiseńskiego 40.000 K;
75. w tytule 5, § 5, l. 3, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Laufen do Leutsch, tudzież na odbudowanie drogi Leutsch—Sulzbach 10.000 K;
76. w tytule 5, § 5, l. 4, jako dodatek skarbowy na budowę mostu nad rzekami Sawą i Gurką obok Rann 20.000 K;
77. w tytule 5, § 7, l. 1, na naprawę karlstadzkiego gościńca rządowego między Jugorie a Möttling, kilometr 13 do 25 60.000 K;
78. w tytule 5, § 7, l. 3, na naprawę zagrzebskiego gościńca rządowego między kilometrem 2/33 + 70 metrów a 4/37 + 87 metrów obok Studenca, św. Rocha i Rodokendorfu 15.600 K;
79. w tytule 5, § 7, l. 5, na przełożenie gościńca karlstadzkiego pomiędzy Kandią a Teżką Wodą, kilometr 0 do 4/4 21.000 K;
80. w tytule 5, § 8, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Aussą w Cervignano na szlaku cervigniańskiego gościńca rządowego 10.000 K;
81. w tytule 5, § 8, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej między Barbanem a Labinem 20.000 K;
82. w tytule 5, § 8, l. 8, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku 5.000 K;
83. w tytule 5, § 8, l. 9, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą a Judrią 10.000 K;
84. w tytule 5, § 8, l. 12, na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2 50.000 K;
85. w tytule 5, § 9, l. 1, na stałe odbudowanie finczgauskiego gościńca rządowego w kilometrze 114 w obrębie zamknięcia drogi „Nauders“, zburzonego przez wypadek elementarny w lipcu 1901 69.000 K;
86. w tytule 5, § 9, l. 2, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Inem koło Telfs, w kilometrze 27 do 27·4 arulańskiego gościńca rządowego 80.000 K;
87. w tytule 5, § 9, l. 5, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loreta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego 50.000 K;
88. w tytule 5, § 9, l. 12, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Lingenau do Kleinmahd 10.000 K;
89. w tytule 5, § 9, l. 13, jako dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz 2.700 K;
90. w tytule 5, § 9, l. 16, na urządzenie nasypu fundamentalnego między kilometrem 2 a 10 salcburskiego gościńca rządowego na szlaku Innsbruck—Hall 57.000 K;
91. w tytule 5, § 9, l. 18, na naprawę poszczególnych części primerskiego gościńca rządowego między kilometrem 83·0 a 88·0 14.000 K;
92. w tytule 5, § 10, l. 5, jako dodatek skarbowy na dalszą budowę drogi powiatowej z Rymarca do Hozerówki, a mianowicie części od Hozerówki do granicy powiatowej poczateckiej 800 K;
93. w tytule 5, § 10, l. 10, jako dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej Ludic—Lindles 10.000 K;
94. w tytule 5, § 10, l. 11, jako dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej z Chiesz do Nutschitzmühle 10.000 K;
95. w tytule 5, § 10, l. 13, jako dodatek skarbowy na budowę drogi Pastwin—Wöllsdorf 12.000 K;
96. w tytule 5, § 10, l. 15, jako dodatek skarbowy na budowę mostu w Nekorze 8.000 K;
97. w tytule 5, § 10, l. 16, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Himmlisch-Ribnai przez Bielei do Hammersdorf 6.000 K;
98. w tytule 5, § 10, l. 17, jako dodatek skarbowy na budowę drogi Rotwasser—Petersdorf 5.000 K;
99. w tytule 5, § 10, l. 25, jako dodatek skarbowy na budowę drogi od Mladkowa do Wławkowic 14.800 K;
100. w tytule 5, § 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na budowę drogi Fujna—Dąbrowica 12.000 K;
101. w tytule 5, § 13, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Orawą koło Świętostawia na szlaku stryjskiego gościńca rządowego 10.000 K;
102. w tytule 5, § 13, l. 8, jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej błążowsko-rzeszowskiej między Tyczynem a Michałówką 10.000 K;

103. w tytule 5, § 13, l. 10, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Jaworowa na Niemirow do Rawy ruskiej 60.000 K;

104. w tytule 5, § 14, l. 1, na regulację rzeki Suczawy pod Iekanami celem ochrony karpackiego gościńca rządowego 52.700 K;

105. w tytule 5, § 15, l. 5, na odnowienie mostu nad Fossą koło Trogira 10.000 K;

106. w tytule 5, § 15, l. 7, na budowę drogi jezdnej z Gjuric przez Morinje do Risanu
60.000 K;

107. w tytule 5, § 15, l. 8, na poprawę i rozszerzenie drogi skarbowej konnej z Risanu przez Perasto, Orahovac i Dobrotę aż do Kotoru
60.000 K;

108. w tytule 5, § 15, l. 10, na poprawienie i rozszerzenie drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spizza aż do rzeczki granicznej Żeljeznicy 60.000 K;

109. w tytule 6, § 2, na wyporządzenie jazu Kehrwand w laksenburskim obszarze odwodnienia, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach 50.000 K;

110. w tytule 6, § 3, l. 3, na budowę wodne na rzece Salzach 40.000 K;

111. w tytule 6, § 3, l. 5, na budowę wodne na rzece Ager 80.000 K;

112. w tytule 6, § 3, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowli wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym 2.700 K;

113. w tytule 6, § 5, l. 1, na budowę regulacyjne na rzece Sawie koło Czatecza . . 35.000 K;

114. w tytule 6, § 5, l. 2, jako dodatek skarbowy na regulację rzeki Sanny koło Cylei
17.600 K;

115. w tytule 6, § 5, l. 3, na regulację rzeki Sawy od Raun w dół do granicy krajowej kroacko-styryjskiej 7.500 K;

116. w tytule 6, § 8, l. 3, na poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu
200.000 K;

117. w tytule 6, § 9, l. 3, na urządzenie przewodów telefonicznych dla celów administracji budowli wodnych 26.500 K;

118. w tytule 6, § 10, na regulację Morawy
4.000 K;

119. w tytule 6, § 12, l. 6, na budowę na Prucie 50.000 K;

120. w tytule 6, § 12, l. 14, na sprawienie remorkera parowego dla regulacji Wisły
40.000 K;

121. w tytule 6, § 12, l. 15, na kupno szaflicy parowej dla regulacji Wisły . . 40.000 K.

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok 1903 przewidziana w tytule 2: „Obrona krajowa“ na budowę koszar w Galicyi 300.000 K.

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1895 wyznaczone, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904 przedłużone, a mianowicie:

1. w tytule 10, § 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie (1. rata) . . . 2.700 zł.
czyli 5.400 K;

2. w tytule 15, § 1, na zakupno, ustawienie i urządzenie dalekovidzu astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego we Wiedniu (jako 2. i ostatnia rata) 15.000 zł.
czyli 30.000 K.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1896 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

3. w tytule 10, § 7, na odnowienie budynku zamkowego w Rzeszowie (2. rata) . 2.700 zł. czyli
5.400 K.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1897 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 10, § 7, na odnowienie kościoła św. Wacława w Pradze (1. rata) . . 5.000 zł.
10.000 K;

5. w załączce II, pod l. 1. wyznaczona (1. rata) dla instytutu higienicznego we Wiedniu
100.000 zł. czyli 200.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, przewidziane na rok 1898, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 10, § 5, na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim (6. rata)
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K;

7. w tytule 10, § 7, na odnowienie facjaty ratusza w Prachatycach . 1.000 zł. czyli 2.000 K;

8. w tytule 15, § 4, na naprawy i wyporządzenia w budynkach niemieckiego uniwersytetu w Pradze 20.000 zł. czyli 40.000 K;

9. w tytule 15, § 5, na naukowe wyposażenie i wewnętrzne urządzenie instytutów i klinik wydziału lekarskiego uniwersytetu lwowskiego
55.000 zł. czyli 110.000 K;

10. w załączce II pod l. 1 (2. rata) na budowę instytutu higienicznego, połączonego z rządowym zakładem dla badania środków żywności we Wiedniu
50.000 zł. czyli 100.000 K;

11. w załączce II pod l. 5 (1. rata) na budowę instytutu fizykalno-matematyczno-astronomicznego przy czeskim uniwersytecie w Pradze
100.000 zł. czyli 200.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziane na rok 1899, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w tytule 11, § 5, na subwencje i dotacje
9.100 zł. czyli 18.200 K;

13. w tytule 11, § 7, na subwencje i dotacje w Galicji 27.600 zł. czyli 55.200 K;

14. w tytule 17, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Buczaczu (ostatnia rata)
10.000 zł. czyli 20.000 K;

15. w tytule 17, § 1, na budowę i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie
112.000 zł. czyli 224.000 K;

16. w tytule 21, § 10, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły ludowej w Poli (2. rata) 50.000 zł. czyli 100.000 K;

17. w załączce II, pod l. 2 na założenie uniwersyteckich ogrodów botanicznych z instytutami w Pradze łącznie z nabyciem gruntu (3. i ostatnia rata 50 000 zł. czyli 100.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok 1900 przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

18. w tytule 9, § 5, na subwencje i dotacje
12.000 K;

19. w tytule 9, § 8, na budowę i kupno realności w Dalmacji 10.000 K;

20. w tytule 14, § 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego 79.352 K;

21. w tytule 14, § 6, na budowę i kupno realności celem wystawienia przy uniwersytecie krakowskim nowej kliniki lekarskiej i odosobnionego pawilonu z urządzeniem i przyborami
85.000 K;

22. w tytule 14, § 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego 143.804 K;

23. w tytule 17, § 1, (3. rata) na budowę i kupno realności dla pomieszczenia rządowej szkoły przemysłowej w Smichowie . . 160.000 K;

24. w tytule 17, § 2, obejmującym zakłady centralne, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu we Wiedniu 8.000 K;

25. w tytule 19, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Istrii 6.000 K;

26. w załączce II, pod 2, na budowę higienicznego instytutu przy niemieckim uniwersytecie w Pradze wraz z państwowym Zakładem dla badania środków żywności (1. rata) . . 100.000 K.

Kwoty, przewidziane §§ach 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210 na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt II) do końca grudnia 1904, a mianowicie:

27. w tytule 9, § 7, na subwencje i dotacje dla Dalmacyi 21.000 K;
 28. w tytule 10, § 13, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy w Czechach 80.452 K;
 29. w tytule 11, § 2, na budowle dla Austrii poniżej Anizy 8.805 K;
 30. w tytule 15, § 1, na budowle i zakupno realności na pomieszczenie ruskiego gimnazjum rządowego w Kołomyji (3. i ostatnia rata) 80.000 K;

31. w tytule 17, § 3, na budowle i zakupno realności w celu rozszerzenia austriackiego muzeum dla sztuki i przemysłu we Wiedniu 4.000 K;

32. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Istrii 6.000 K.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1902 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

33. w tytule 9, § 2, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia akademii sztuk pięknych w Pradze 60.000 K;

34. w tytule 9, § 7, na subwencje i dotacje w Austrii poniżej Anizy 20.000 K;

35. w tytule 9, § 7, na subwencje i dotacje w Styrii 6.000 K;

36. w tytule 9, § 7, na subwencje i dotacje w Dalmacyi 11.000 K;

37. w tytule 9, § 8, na budowle i kupno realności na budowę nowego muzeum archeologicznego w Splecie (2. rata) 10.000 K;

38. w tytule 10, § 13, na majątek zakładowy funduszu religijnego na Morawach . . . 90.000 K;

39. w tytule 10, § 17, na zasiłki na budowle w Bukowinie 12.000 K;

40. w tytule 11, § 2, na budowle w Austrii poniżej Anizy 5.875 K;

41. w tytule 13, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy w Dalmacyi 32.420 K;

42. w tytule 14, § 2, na koszt administracji dla uniwersytetu gradeckiego 7.000 K;

43. w tytule 14, § 14 wyznaczona dotacja, która wedle rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139, ma być użytą na pomieszczenie instytutu fizjologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze 150.000 K;

44. w tytule 14, § 6, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego 54.405 K;

45. w tytule 14, § 14, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe niemieckiej wyższej szkoły technicznej w Pradze . . . 25.500 K;

46. w tytule 14, § 15, jako ryczałtowy kredyt na czeską wyższą szkołę techniczną w Bernie 100.000 K;

47. w tytule 15, § 1 (2. rata) na budowle i zakupno realności celem pomieszczenia akademickiego gimnazjum w Pradze (czeskiego) 215.000 K;

48. w tytule 15, § 1 (5. i ostatnia rata) na budowle i zakupno realności celem wspólnego pomieszczenia gimnazjum rządowego i seminarium nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu (niemieckiego) 63.000 K;

49. w tytule 15, § 1 (2. rata) na budowle i kupno realności celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie 85.000 K;

50. w tytule 15, § 1 (1. rata) na budowle i kupno realności celem pomieszczenia ruskich klas równorzędnych gimnazjum rządowego w Tarnopolu 50.000 K;

51. w tytule 15, § 2 (3. rata) na budowle i kupno realności celem pomieszczenia II. niemieckiej rządowej szkoły realnej w Pradze 60.000 K;

52. w tytule 15, § 2 (2. rata) na budowle i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej w Pilźnie (niemieckiej) 70.000 K;

53. w tytule 17, § 3 (1. rata) na budowle i kupno realności celem rozszerzenia budynku austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu względnie szkoły dla przemysłu artystycznego we Wiedniu 10.000 K;

54. w tytule 20, § 1 (2. rata) na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Gracu 25.000 K;

55. w tytule 20, § 1, na wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Przymorzu 2.800 K;

56. w tytule 20, § 1 (1. rata) na budowle i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Kutnejhorze 150.000 K;

57. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Przymorzu 6.000 K.

Z kwot, wymienionych w §ie 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p.

Nr. 268, kwoty przewidziane na rok 1902, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (Punkt J), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

58. w tytule 14, § 4, na adaptacje i urządzenie uniwersyteckich dóbr funduszowych Michle i Maleszyce 5.643 K;

59. w tytule 14, § 6, na adaptacje, urządzenia i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego 7.050 K;

60. w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności celem wykonania przybudowy do budynku państwowej szkoły realnej (czeskiej) w Budziejowicach, wraz z urządzeniem wewnętrznym 46.000 K;

61. w tytule 21, § 2, na adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe Galicji 5.333 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok 1903, a mianowicie:

62. w tytule 6, na subwencje i dotacje dla centralnego instytutu geologicznego 900 K;

63. w tytule 9, § 6, na subwencje i dotacje 11.000 K;

64. w tytule 9, § 8, na subwencje i dotacje w Tyrolu i Vorarlbergu 6.100 K;

65. w tytule 9, § 8, na subwencje i dotacje dla Dalmacji 26.000 K;

66. w tytule 9, § 9, na budowę muzeum archeologicznego w Splecie (3 rata) 10.000 K;

67. w tytule 10, § 1, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenie dla Austrii poniżej Anizy 28.010 K;

68. w tytule 10, § 1, na zasiłki na budowle dla Austrii poniżej Anizy 7.763 K;

69. w tytule 10, § 9, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia dla Istrii 1.700 K;

70. w tytule 10, § 9, na zasiłki na budowle dla Istrii 8.693 K;

71. w tytule 10, § 12, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia w Czechach 44.613 K;

72. w tytule 10, § 12, na zasiłki na budowle w Czechach 92.100 K;

73. w tytule 10, § 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia w Morawach 15.000 K;

74. w tytule 10, § 17, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia na Bukowinie 25 700 K;

75. w tytule 11, § 2, na budowle dla Austrii poniżej Anizy 63.233 K;

76. w tytule 11, § 2, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia w Tyrolu i Vorarlbergu 13.862 K;

77. w tytule 11, § 2, na zasiłki na budowle w Tyrolu i Vorarlbergu 8.000 K;

78. w tytule 11, § 2, na budowle dla Czech 70.955 K;

79. w tytule 13, na nowe budowle, przebudowania, tudzież wewnętrzne urządzenia w Dalmacji 16.000 K;

80. w tytule 14, § 1, na budowle i kupno realności w celu przebudowy tak zwanej fabryki kabinów na cele wydziału lekarskiego uniwersytetu wiedeńskiego (3. rata) 200.000 K;

81. w tytule 14, § 1, na budowle i kupno realności na postawienie nowego domu i wewnętrzne urządzenie muzeum botanicznego i domu mieszkalnego ogrodowego w uniwersytecie wiedeńskim 100.000 K;

82. w tytule 14, § 4, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia instytutu fizjologicznego niemieckiego uniwersyteckiego w Pradze (3. rata) 50.000 K;

83. w tytule 14, § 4, jako wydatek ryczałtowy celem usunięcia braków w pomieszczeniu rozmaitych katedr naukowych i instytutów na wspólny koszt uniwersytetów praskich 20.000 K;

84. w tytule 14, § 4, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, opędzane wspólnym nakładem uniwersytetów praskich 51.531 K;

85. w tytule 14, § 4, na wyporządzenie i urządzenia dla dóbr uniwersyteckich Michle i Maleszyce 2.000 K-

86. w tytule 14, § 6, na wyporządzenia, urządzenia i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego 39.166 K;

87. w tytule 14, § 6, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia studjum rolniczego na uniwersytecie krakowskim (1. rata) 10.000 K;

88. w tytule 14, § 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe głównej szkoły technicznej niemieckiej w Pradze 15.970 K;

89. w tytule 14, § 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe czeskiej głównej technicznej szkoły w Pradze 8.462 K;

90. w tytule 14, § 14, jako wydatek ryczałtowy na usunięcie braków w pomieszczeniu rozmaitych katedr naukowych i instytutów na wspólny koszt wyższych szkół technicznych w Pradze
35.000 K;

91. w tytule 14, § 16, na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe głównej szkoły technicznej we Lwowie 55.807 K;

92. w tytule 14, § 18, jako wydatek ryczałtowy na urządzenie gospodarstwa dla doświadczalni naukowych tudzież stacji doświadczalnej dla wyprobowywania narzędzi i maszyn rolniczych w akademii rolniczej we Wiedniu 70.000 K;

93. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowego gimnazjum w Cylei (1. rata) 10.000 K;

94. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia samoistnych klas gimnazjum w Cylei w nowym budynku, który ma być postawionym w pobliżu Cylei (1. rata)
10.000 K

95. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe Krainy 6.650 K;

96. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum akademickiego (czeskiego) w Pradze 45.000 K;

97. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem dostarczenia nowego pomieszczenia dla rządowego gimnazjum w niemieckim Brodnie
158.000 K;

98. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Moraw 16.193 K;

99. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia V. gimnazjum rządowego we Lwowie (1. rata) 145.000 K;

100. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia równorzędnych ruskich klas w gimnazjum rządowym w Tarnopolu (2. rata) 80 000 K;

101. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Galicji i Krakowa 35.200 K;

102. w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej we Wiedniu (X. dzielnica) (5. rata)
55.000 K;

103. w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia (czeskiej) rządowej szkoły realnej w Pradze na Starem mieście (3. i ostatnia rata) 72.000 K;

104. w tytule 17, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Styrii 575 K;

105. w tytule 17, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Moraw 57.956 K;

106. w tytule 17, § 3, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu, względnie wiedeńskiej szkoły dla przemysłu artystycznego (2. rata) 1.000 K;

107. w tytule 20 § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Styrii 304 K;

108. w tytule 20, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Przymorza 1.000 K;

109. w tytule 20, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Strybrze (niemieckie) (4. rata) 79.800 K;

110. w tytule 20, § 1, na budowę i kupno realności, dalej kupno realności funduszu szkół normalnych l. k. 528, 545 i 546 w Pradze na cele seminarium nauczycielskiego męskiego i żeńskiego (1. rata) 32.640 K;

111. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Przymorzu 6.000 K.

D. W etacie Ministerstwa skarbu.

Kwoty, przewidziane na rok 1899 rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2, jako dodatek do kosztów regulacji rzeki Leno w Sacco
5.000 zł. czyli 10.000 K;

2. w rozdziale 18, „Loterya“, na budowę domu urzędowego w Pradze (3. rata)
14.700 zł. czyli 29.400 K;

3. w rozdziale 20, „Cechownictwo“, na tenże sam cel (3. rata) 6.917 zł. czyli 13.834 K;

4. w rozdziale 25, „Mennictwo“, na tenże sam cel (3. rata) 6.917 zł. czyli 13.834 K;

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 na rok 1900 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, mianowicie:

5. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2, na budowę domu urzędowego dla naczelnej dyrekcji zarządu tytoniowego (2. rata) . . . 400.000 K;

6. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2 na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) . . . 160.000 K.

Kwoty, przewidziane w myśl §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210 na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt *H*) do końca grudnia 1904, a mianowicie:

7. w rozdziale 11: „Ogólny zarząd kasowy“, w tytule 11, § 1, na rozmaite wydatki 20.000 K;

8. w rozdziale 16 „Tytoń“, w tytule 2, na budowę gmachu urzędowego dla naczelnej dyrekcji zarządu tytoniowego (3 rata) . . . 200.000 K;

9. w rozdziale 16: „Tytoń“, w tytule 2, na budowę magazynu w Taborze (2. rata) 50.000 K;

10. w rozdziale 17: „Stemple, taksy, należności“, w tytule 1, na budowę nowego gmachu urzędowego we Wiedniu, w III. dzielnicy (5. rata) . . . 75.000 K;

11. w rozdziale 18. „Loterya“, na tenże sam cel (5. rata) 50.000 K.

Kwoty przytoczone pod ll. 1, 5, 6, 8 i 9 a nie wyczerpane z końcem roku 1904, przeniesie należy z pominięciem ich szczególnego pierwotnego przeznaczenia na rozdział 16: „Tytoń“, tytułu 2, § 4: „Nowe budowle i ceny kupna realności“, tudzież zaliczyć je jako przewidziane tamże wydatki.

Kwoty, wyznaczone ustawą skarbową na rok 1902 a przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 3, na kało i koszta bicia pieniędzy z monet złotych zużytych, oddanych do przetopienia 2.000 K;

13. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 5, na koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej . . . 1.220 K;

14. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 6, na koszta wybicia monet koronowych srebrnych i bronzowych tudzież koszta nabycia metalu na monety bronzowe . 786.812 K;

15. w rozdziale 16: „Tytoń“, tytule 2 na nowe budowle 1,200.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok 1903, a mianowicie:

16. w rozdziale 10: „Administracja skarbowa“, w tytule 3, kierownictwo naczelne 85.000 K;

17. w rozdziale 10: „Administracja skarbowa“, w tytule 6, kierownictwo naczelne 375.000 K;

18. w rozdziale 10: „Administracja skarbowa“, w tytule 6, zakupienie kas ogniotrwałych 30.000 K;

19. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 3, na kało i koszta bicia pieniędzy z monet złotych zużytych oddanych do przetopienia 2.000 K;

20. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 4, na kało i koszta wybicia pieniędzy z monet podziałowych waluty koronowej zużytych oddanych do przetopienia . . . 400 K;

21. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 5, na koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej . . . 1.220 K;

22. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 6, na koszta wybicia monet koronowych srebrnych i bronzowych, tudzież koszta nabycia metalu na monety bronzowe . 580.640 K;

23. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 7, na koszta wyrobu ciężarków do kontrolowania krajowych monet złotych waluty koronowej 10.000 K;

24. w rozdziale 15: „Sól“, w tytule 1, na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne 512.000 K;

25. w rozdziale 16: „Tytoń“, w tytule 2. § 4, na nowe budynki 1,200.000 K.

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Kwota, przewidziana w myśl §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210 na rok 1901, w tytule 10, § 4 *a*), na wybudowanie nadbrzeżnego muru dla ładowania węgla na okręty (w Szybeniku) jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt *H*) do końca grudnia 1904, w sumie 8.000 K;

Kwoty, wyznaczone ustawą skarbową na rok **1902**, przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, mianowicie:

2. w tytule 10, § 2 a), na budowę kanału dla żeglugi między Tużyczem a przystanią Rosega, (1. rata) 71.500 K;

3. w tytule 10, § 3 a) na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) (2. rata) 8.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok **1903**, a mianowicie:

4. w tytule 10, § 2 a), na budowę kanału do żeglugi między Tużyczem a przystanią Rosega (2. rata) 71.500 K;

5. w tytule 10, § 3, na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) (3. rata) 6.000 K;

6. w tytule 10, § 3, na budowę grobli do ładowania (Torette) (1. rata) 4.000 K;

7. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża operacyjnego (Makarska) (1. rata) . . . 3.000 K;

8. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża dla parowców (Lesina) (1. rata) . . . 4.000 K;

9. w tytule 12, § 4, na urządzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych 612.000 K;

10. w tytule 12, § 6: „Nowe budowle“:

a) na wystawienie budynku pocztowego w Karolowych Warach (4. rata) . . . 208.000 K;

11. w artykule 12, § 6: „Nowe budowle“:

b) na budowę gmachu na pomieszczenie dyrekcji poczty i telegrafów w Wiedniu (4. rata) 220.000 K.

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227 przewidziane na rok **1900** przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w tytule 6, § 10, na nowe zaprowadzenie i naprawę urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież jako kwota amortyzacyjna za elektryczne oświetlenie w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach 40.000 K;

2. w załączce II: „Budowa państwowych kolei żelaznych“, pod l. 4, Przeworsk—Rozwadów 1,200.000 K.

3. Kwota przewidziana według §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210 na rok **1901**, w tytule 9, § 2, na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt H) do końca grudnia 1904, w sumie 714.750 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok **1903**, a mianowicie:

4. w tytule 6, § 10, na rozmaite i nieprzewidziane wydatki 250.000 K;

5. w tytule 6, § 10, na dokonanie prób i wprowadzenie nowości w obrocie i przewozie 54.000 K.

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

Dotacje, ustawą skarbową na rok **1902** wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w tytule 4: „Urzędy do nadzorowania kultury krajowej“ 11.840 K;

2. w tytule 9, § 3, jako zasiłek na uregulowanie Woglejny w Cylei 1.742 K.

3. Kwota, przewidziana rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903**, w tytule 3, § 7, na administrację i koszty utrzymania państwowych urzędów służących do osuszania bagien pod Akwileją, w sumie 25.850 K.

H. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Dotacja, ustawą skarbową na rok **1897** w tytule 4, § 26, na budowę domu urzędowego w Karolowych Warach jako 1. rata wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904 w sumie . . . 30.000 zł. czyli 60.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok **1898** przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

2. w tytule 4, § 40, na odnowienie cennej dla historii facyaty domu urzędowego w Prachatycach
1.000 zł. czyli 2.000 K;

3. w tytule 4, § 46, na budowę domu dla sądu i więzienie w Igławie (1. rata)
40.000 zł. czyli 80.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 4, § 34, na budowę domu urzędowego w Karłowich Warach (2. rata)
20.000 zł. czyli 40.000 K;

5. w tytule 4, § 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie (1. rata)
20.000 zł. czyli 40.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 4, § 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryjeście (3. rata)
260.000 K;

7. w tytule 4, § 33, na budowę gmachu urzędowego w Smichowie (2. rata) . . . 20.000 K;

8. w tytule 4, § 56, na budowę domu urzędowego w Turce (1. rata) . . . 12.000 K.

Kwoty, przewidziane według §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt H), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

9. w tytule 4, § 35, na budowę gmachu urzędowego w Smichowie (3. rata) . . . 60.000 K;

10. w tytule 4, § 67, na przebudowy i dobudowy w gmachu urzędowym w Starym Samborze (Starem Mieście) (1. rata) . . . 30.000 K;

11. w tytule 4, § 68, na budowę gmachu urzędowego w Boryni (1. rata) . . . 1.800 K;

12. w artykule 4, § 70, na budowę gmachu sądu cywilnego w Czerniowcach (1. rata)
50.000 K.

Dotacje, wyznaczone ustawą skarbową na rok 1902, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

13. w tytule 4, § 5, na dobudowanie piętra na budynku sądu karnego we Wiedniu (1. rata)
50.000 K;

14. w tytule 4, § 30, na budowa domu urzędowego w Smichowie (4. rata) . . . 10.000 K;

15. w tytule 4, § 39, na budowę domu mieszkalnego dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (1. rata) . . . 28.000 K;

16. w tytule 4, § 40, na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Szternberg 4.000 K;

17. w tytule 4, § 46, na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Frywaldzie 4.000 K;

18. w tytule 4, § 54, na wewnętrzne urządzenie rozszerzonego budynku w Krakowie (1. rata)
10.000 K;

19. w tytule 4, § 63, na dobudowę do domu urzędowego w Mościskach (1. rata) . 10.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903, a mianowicie:

20. w tytule 4, § 17, na budowę domu urzędowego w Friesach (1. rata) . . . 15.000 K;

21. w tytule 4, § 23, na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Gorycyi . 10.000 K;

22. w tytule 4, § 25, na budowę domu urzędowego w Kufsteinie (2. rata) . . . 25.000 K;

23. w tytule 4, § 34, na budowę domu urzędowego w Smichowie (5. rata) . . . 50.000 K;

24. w tytule 4, § 43, na budowę domu urzędowego w Nowym Iczynie (3. rata) . 20.000 K;

25. w tytule 4, § 45, na budowę domu mieszkalnego dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (2. rata) . . . 10.000 K;

26. w tytule 4, § 55, na budowę domu dla sądu w Ropczycach (3. rata) . . . 64.000 K;

27. w tytule 4, § 57, na rozszerzenie budynku sądu krajowego w Krakowie . . . 46.000 K;

28. w tytule 4, § 58, na wewnętrzne urządzenie rozszerzonego budynku w Krakowie (2. rata)
3.000 K

29. w tytule 4, § 66, na dobudowę budynku urzędowego w Bolechowie (reszta) . . . 42.653 K;

30. w tytule 4, § 68, na dobudowę domu urzędowego w Mościskach (2. rate) . . . 10.000 K;

21. w tytule 4, § 72, na budowę domu urzędowego w Jabłonowie (1. rata) . . . 40.000 K;

32. w tytule 4, § 73, na większe naprawy budowlane w domu sądu obwodowego w Złoczowie 25.000 K.

Ponadto wolno również do 30. czerwca 1905 użyć:

1. Dotacyi, wyznaczonej ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63 na rok 1901 a przedłużonej rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, to jest: reszty kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty (liczba 10) 2,102.000 K.

2. Dotacje, wyznaczone tą samą ustawą na rok 1902 i przedłużone według artykułu XI tej ustawy do końca grudnia 1904, a mianowicie:

Pozycya 10, reszta kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty

540.000 K;

Pozycya 11, udział w gromadzeniu kapitału na cele budowy prywatnych kolei tudzież nabycia linii Asch—Rossbach 2,800.000 K;

Pozycya 14, rozszerzenie stacyi 19,552.000 K;

Pozycya 17, uzupełnienie budowli nadziemnych 2,078.000 K.

§ 6.

Wykonanie tego rozporządzenia, które z dniem 1. stycznia 1905 nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 29. grudnia 1904.

Franciszek Józef wkr.

Koerber wkr.

Weltersheimb wkr.

Wittek wkr.

Hartel wkr.

Call wkr.

Piętak wkr.

Kosel wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

Zestawienie

wydatków i dochodów państwa za rok 1904.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki za 1904			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
1904	1905	1905				
w k o r o n a c h						
1			I. Dwór cesarski		11,300.000	11,300.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%		181.186	181.186
3			III. Rada państwa.			
1			Izba panów	114.600		114.600
2			Izba deputowanych	2,448.140		2,448.140
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa	336.488	55.810	392.298
4			Delegacya	90.920	5.000	95.920
5			Komisya kontroli długu państwa	19.960		19.960
6			Budowa gmachu parlamentarnego		70.000	70.000
			Ogółem (Rozdział 3, Tytuły 1—6)	3,010.108	130 810	3,140.918
4			IV. Trybunał państwa		53.124	53.124
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny.			
1			Rada Ministrów:			
1			Prezydent Rady Ministrów	438.449		438.449
2			Fundusz dyspozycyjny	200.000		200.000
3			Koszta dzienników urzędowych	1,619 350		1,619.350
4			Biuro korespondencyi telegraficznych	514.310		514 310
			Suma (Tytuł 1, §§ 1—4)	2,772.109		2,772.109
2			Trybunał administracyjny	727.467		727.467
			Ogółem (Rozdział 5, Tytuły 1 i 2)	3,499.576		3,499.576
6			VI. Udział w wydatkach na sprawy wspólne.			
1			Nadwyżki przychodów cłowych	99,800.400		99 800 400
2			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych		167,107.143	167,107.143
3			Udział w wydatku nadzwyczajnym na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież na obszarze Limu		4,908 848	4,908.848
			Ogółem (Rozdział 6, Tytuły 1—3)	99,800.400	167,107.143	4,908 848
						271,816.391

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.						
	1	1	Kierownictwo naczelné	2,420.195				2,420.195	
		2	Koszta statystyki wypadków (3. rata)			30.000		30.000	
		3	Koszta uregulowania ubezpieczenia budynków od ognia (3. rata)			5.000		5.000	
		4	Koszta Dziennika ustaw państwa	183.090				183.090	
		5	Archiwa i biblioteki	95.080				95.080	
			Suma (Tytuł 1, §§ 1—5)	2,698.365		35.000		2,733.365	
	2	1	Zarząd administracji politycznej w poszczególnych krajach	20,487.641	500.000			20,987.641	
		2	Austria poniżej Anizy: Na nowy instytut dla higieny zwierząt			30.000		30.000	
		3	Austria powyżej Anizy: Na większe adaptacje w budynku namiestnictwa w Lincu (1. rata)			7.285		7.285	
		4	Solnogród: Na wybudowanie galerii w gmachu rządu krajo- wego w Solnogradzie (1. rata)			4.635		4.635	
		5	Karyntya: 1. Na zaprowadzenie elektrycznego oświetlenia w gmachu rządu krajowego w Celowcu			8.352		8.352	
			2. Na wewnętrzne urządzenie starostwa w no- wym budynku urzędowym w Spittal			2.300		2.300	
		6	Kraina: Na rozszerzenie starego gmachu sądów przysię- głych w Lublanie celem pomieszczenia staro- stwa			26.800		26.800	
		7	Przymorze: Na wewnętrzne urządzenie nowego gmachu na- miestnictwa w Tryjeście (1. rata)			50.000		50.000	
			Zniesienie	20,487.641	500.000	129.372		21,117.013	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	20,487.641	500.000	129.372	21,117.013
7	2	8	Tyrol i Vorarlberg.				
			1. Zaprowadzenie urządzeń centralnego ogrzewania parą w gmachu namiestnictwa w Innsbruku (2. rata)			9.264	9.264
			2. Na wewnętrzne urządzenie starostwa w Bregencyi, w nowym domu urzędowym			6.500	6.500
		9	Czechy.				
			1. Na częściowe wyporządzenie domu zakupionego w Pradze na pomieszczenie archiwum namiestnictwa i konnej straży policyjnej na Małym Mieście (2. rata)			14.508	14.508
			2. Wewnętrzne urządzenie lokalności archiwum w tym domu (2. rata)			9.045	9.045
		10	Śląsk.				
			Większe naprawy w budynku rządu krajowego w Opawie (2. rata)			3.630	3.630
		11	Bukowina.				
			Na pierwsze urządzenie zakładu dla badania środków żywności w Czerniowcach			16.000	16.000
		12	Dalmacja.				
			Naprawa budynku namiestnictwa i sal ceremonialnych w Zadarze (4. rata)			58.000	58.000
		13	Dotacja na zarząd naczelny:				
			1. Pierwsze urządzenie starostw nowo ustanowić się mających			10.000	10.000
			2. Na koszt odsyłania austriackich wychodźców z zagranicy z powrotem			50.000	50.000
		14	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych	1,276.700			1,276.700
			Suma (Tytuł 2, §§ 1—14) .	21,764.341	500.000	306.319	22,570.660
	3		Bezpieczeństwo publiczne:				
		1	Wydatki policji państwa	240.000			240.000
			Zniesienie .	240.000			240.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	240.000			240.000
7	3	2	Bezpieczeństwo publiczne w poszczególnych krajach	14,851.696			14,851.696
		3	Austria poniżej Anizy:				
			1. Postawienie nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w dzielnicy Leopoldstadt we Wiedniu (3. rata)			23.000	23.000
			2. Postawienie nowego budynku dla pomieszczenia więzienia policyjnego i biur Dyrekcji policji we Wiedniu (4. rata)			350.000	350.000
			3. Wydatki na urządzenie tego nowego budynku			70.000	70.000
			4. Na postawienie i wewnętrzne urządzenie nowego budynku urzędowego w XV. dzielnicy we Wiedniu (2. rata)			140.000	140.000
		4	Tyrol i Vorarlberg:				
			1. Postawienie budynku urzędowego w Bregencyi (3. rata)			1.802	1.802
			2. Na wewnętrzne urządzenie starostwa w Bregencyi, w nowym domu urzędowym			700	700
		5	Czechy:				
			1. Wymiana przyrządów do pisania Morsego w policyjnych stacjach telegraficznych w Pradze			278	278
			2. Naprawa facyat oficynowych i wstawienie nowych okien w facyatach frontowych budynku dyrekcji policji w Pradze			5.000	5.000
			3. Kupno budynku na pomieszczenie archiwum namiestnictwa i oddziału straży bezpieczeństwa na Małym Mieście w Pradze			26.172	26.172
			4. Na częściowe wyporzadzenie budynku, zakupionego celem pomieszczenia archiwum namiestnictwa i konnego oddziału straży bezpieczeństwa na Małym Mieście w Pradze			20.506	20.506
		6	Dalmacya:				
			Nadzwyczajne wydatki na policję			8.000	8.000
			Suma (Tytuł 3, §§ 1—6) .	15,091.696		645.458	15,737.154

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	Suma		
			z дозволением у́жия а́ до ко́нця грукня						
			1904	1905	1905				
w k o r o n a c h									
7	4	1	Służba budownicza rządowa w poszczególnych krajach	3,476.697				3,476.697	
		2	Karyntya:						
			1. Budowa gmachu urzędowego w Spittal			5.515		5.515	
			2. Na zaprowadzenie elektrycznego oświetlenia w gmachu rządu krajowego w Celowcu			335		335	
			3. Na wewnętrzne urządzenie starostwa w Spittal w nowym domu urzędowym			200		200	
		3	Tyrol i Vorarlberg:						
			Zaprowadzenie urządzeń centralnego ogrzewania parą w gmachu namiestnictwa w Innsbruku			2.003		2.003	
		4	Koszta podróży w sprawach budowy drogowych i wodnych	636.890				636.890	
			Suma (Tytuł 4, §§ 1 i 4)	4.113.587		8.053		4.121.640	
5	1	1	Budowa dróg	12,550.580				12,550.580	
		2	Austria poniżej Anizy:						
			1. Kupno walca parowego do brukowania wraz z wozem na wodę, pomieszczenie i przyrządy			25.500		25.500	
			2. Budowa nowego mostu na rzece Trais pod St. Pölten w kilometrze 02/63 linckiego gościńca rządowego, w powiecie politycznym St. Pölten (1. rata)			60.000		60.000	
			3. Budowa mostu nad rzeką Szwechatem pod Traiskirchen na szlaku rządowego gościńca tryjesteńskiego, powiat polityczny Baden (2. rata)			5.000		5.000	
			4. Naprawienie bruków torowych na gościńcach we Wiedniu i pod Wiedniem a to od kilometra 2-940 aż do 6-900 gościńca pressburskiego, od kilometra 0-000 aż do 6-190 gościńca linckiego, od kilometra 0-000 aż do 5-107 gościńca tryjestyńskiego i od kilometra 1-020 aż do 2-600 gościńca kagrańskiego, w powiecie politycznym wiedeńskim (7. rata)			200.000		200.000	
			Zniesienie	12,550.580		290.500		12,841.080	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жicia aż до końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580		290.500	12,841.080
7	8	3	Austria powyżej Anizy:				
			1. Rozszerzenie gościńca w Salzkammergut w wąskim miejscu między domami Nr. 2 i 26 w Altmünster, powiat polityczny Gmunden			17.300	17.300
			2. Rekonstrukcja mostu drogowego na Dunaju między Liuccem i Uifahr w kilometrze 1 praskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Linc (1. rata)			50.000	50.000
			3. Budowa mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Ach w Altheim w kilometrze 56.8 gościńca braunauskiego, powiat polityczny Braunau (2. rata)			10.000	10.000
			4. Brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego od kilometra 1.373 do 2.357 w okręgu miasta Lincu, powiat polityczny Linc (3. rata)			20.000	20.000
			5. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym nad potokiem Loh, na kilometrze 60.6 gościńca braunauskiego, powiat polityczny Braunau (3. rata)			4.000	4.000
			6. Przyczynek stron interesowanych do dalszej regulacji i ujęcia rzek w Austrii powyżej Anizy, jakie wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym (2. rata)			30.320	30.320
		4	Solnogród:				
			1. Przełożenie karyntyjskiego gościńca rządowego między kilometrem 116.2—118.6, w powiecie politycznym Tamsweg (1. rata)			20.000	20.000
			2. Przebudowa gościńca gradeckiego między Gniglem a Hofem, w politycznym powiecie solnogradzkim (2. rata)			50.000	50.000
			3. Dodatek skarbowy na wykonanie drogi jezdnej od kaplicy embachskiej w Fusch do Ferleiten, w powiecie politycznym Zell am See (2. rata)			9.000	9.000
			4. Dodatek skarbowy na budowę drogi od Wegscheid koło Zell am See aż do Moserboden, w powiecie politycznym Zell am See (7. rata)			3.000	3.000
			Zniesienie .	12,550.580		504.120	13,054.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем użytecia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1095	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580	504.120	13,054.700
			Styrya :				
7	5	5	1. Dodatek skarbowy na ponowne wystawienie mostu na Anizie pod Niederstutzen, w powiecie politycznym Gröbming			2.000	2.000
			2. Wystawienie nowego mostu nad potokiem Dorfbach w Groß-Wilfersdorf na szlaku węgierskiego gościńca, w powiecie politycznym Feldbach (1. rata)			13.000	13.000
			3. Wystawienie nowego mostu nad potokiem Schöckelbach w Andritz w kilometrze $3\frac{6}{8}$ St. Gotthardskiego gościńca, w powiecie politycznym gradeckim (1. rata)			15.000	15.000
			4. Budowa nowego mostu na potoku Pössnitzbach w kilometrze 60 gościńca tryjesteńskiego w powiecie politycznym Marburg (1. rata)			15.000	15.000
			5. Brukowanie tryestyńskiego gościńca od kilometra 127-607 do 127-814 na przejeździe cylejskim, w powiecie politycznym Cyleji (1. rata)			9.000	9.000
			6. Dodatek skarbowy do kosztów ujęcia potoku Schwarzbach pod Trieben, w powiecie politycznym Liezen (1. rata)			13.400	13.400
			7. Brukowanie gościńca eiseńskiego w gminie Vorderberg w kilometrze 17, w powiecie politycznym Leoben (2. rata)			6.000	6.000
			8. Budowa mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Anizą obok Groß-Reifling w kilometrze $54\frac{6}{8}$ gościńca eiseńskiego, w powiecie politycznym Liezen (2. rata)			40.000	40.000
			9. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Laufen do Leutsch, tudzież na odbudowanie drogi Leutsch—Sulzbach, w powiecie politycznym cylejskim (2. rata)			10.000	10.000
			10. Dodatek skarbowy na budowę mostu nad rzekami Sawą i Gurką pod Rann, w powiecie politycznym Rann (2. rata)			20.000	20.000
			11. Zasiłek rządowy na budowę mostu drewnianego na rzece Drawie między Mahrenberg i Wuchern, powiat polityczny Windischgraz (3. rata)			3.500	3.500
			Zniesienie .	12,550.580	651.020	13,201.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем użyтсiа aż до końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie	12,550.580		651.020	13,201.600
7	5	5	12. Odnowienie ścian w pomnych i urzędów służących do konserwacji dróg między kilometrem 111.2 i 111.4 rządowego gościńca solnego wzdłuż Truny ödenseejskiej w Aussee, powiat polityczny Gröbmung (3. rata)			38.000	38.000
		6	Karyntya:				
			1. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z przynależnościami			20.000	20.000
			2. Dodatek skarbowy na przeprowadzenie rozszerzenia włoskiego gościńca rządowego na obszarze miasta Villach, w powiecie politycznym Villach (1. rata)			15.000	15.000
			3. Dodatek skarbowy na wybrukowanie włoskiego gościńca rządowego na obszarze miasta Villach, w powiecie politycznym Villach (1. rata)			9.000	9.000
			4. Dodatek skarbowy na kanalizację przeprowadzić się mającą w gminie Greifenburg, powiat polityczny Spittal (2. rata)			4.000	4.000
			5. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Helligenblut do Glocknerhaus, powiat polityczny Spittal (2. rata)			20.000	20.000
			6. Przełożenie goryckiego gościńca rządowego między kilometrem 0.000 a 0.323 w miejscowości Tarvis, powiat polityczny Villach (3. rata)			8.000	8.000
			7. Dodatek skarbowy na ujęcie i regulację potoka Kirchbach, powiat polityczny mahorski (4. rata)			10.500	10.500
			8. Przerobienie gościńca kapelskiego przez Seeburg, w powiecie politycznym velikoweckim (5. rata)			50.000	50.000
			9. Na naprawy gościńców rządowych, uszkodzonych przez powódzie w roku 1903			860.000	860.000
		7	Kraina:				
			1. Naprawę loibelskiego gościńca między kilometrem 40.2 i 40.6 pod Przystawą, w powiecie politycznym Krainburg			10.500	10.500
			Zniesienie	12,550.580		1,696.020	14,246.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жыця а́з до ко́нца грудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	12,550.580	1,696.020	14,246.600
7	5	7	2. Wystawienie mostu na rzece Sawie pod Krainburgiem na szlaku loibelskiego, gościńca w powiecie politycznym Krainburg (1. rata)			20.000	20.000
			3. Wystawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Sawie pod Tschernutsch na szlaku wiedeńskiego gościńca, w politycznym powiecie lublańskim (1. rata)			50.000	50.000
			4. Naprawa karlstadzkiego gościńca rządowego między Jugorie a Möttling, kilometr 13 do 25, powiat polityczny Tszernembl (2. rata)			40.000	40.000
			5. Dodatek skarbowy na budowę drogi zajertalskiej od Podrost do granicy przymorskiej koło Petrovbrdo, tudzież na naprawę istniejącej części drogi między Podrost a Żalilog, powiat polityczny Krainburg (1. rata)			46.500	46.500
			6. Brukowanie wiedeńskiego gościńca rządowego w obrębie miasta Lublany od kilometra 0-00 do 1-0, powiat polityczny lublański (3. rata)			20.000	20.000
		8	Przymorze:				
			1. Dodatek skarbowy na przebudowę przejazdu w kolejowym kilometrze 35 ³ / ₉ linii kolei południowej Nabresina - Cormons względnie na szlaku podgórskiego gościńca, w powiecie politycznym goryckim			25.720	25.720
			2. Dodatek skarbowy na budowę gościńca z Govra na Fiorini do Daila w powiecie politycznym Parenzo			2.000	2.000
			3. Dodatek skarbowy na przełożenie gościńca konkurencyjnego z Mossa do St. Martin na częściowej przestrzeni pomiędzy Kozana i St. Martin, w powiecie politycznym goryckim			4.000	4.000
			4. Sprawienie parowego walca drogowego wraz z wozem na wodę, wygrzebywaczem i maszyną do tłuczenia sztru			33.000	33.000
			5. Dodatek skarbowy na budowę gościńca Vrhovlje-Krasno-Višnjevik-Drnovek, w politycznych powiatach goryckim i gradyskim (1. rata)			3.000	3.000
			Zniesienie .	12,550.580	1,940.240	14,490.820

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyeczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z дозволеніем уżыція а́з до ко́нца грудніа						
			1904	1905	1905	1905			
w k o r o n a c h									
			Przeniesienie .	12,550.580	1,940.240		14,490.820	
7	5	8	6. Dodatek skarbowy na budowę gościńca w dolinie Kochanjsček z Molinut na Peternel do Kužin, w powiecie politycznym gradyskim (1. rata)			8.000		8.000	
			7. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Ljaku i naprawa łączących się z nim przestrzeni gościńca krańsko-włoskiego między kilometrem 19 0 i 19·6, w powiecie politycznym goryckim (1. rata)			25.000		25.000	
			8. Dodatek skarbowy na regulację potoku Versa, w politycznym powiecie gradyskim (1. rata)			12.000		12.000	
			9. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Aussa w Cervignano na szlaku cervigniańskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Gradyska (2. rata)			20.000		20.000	
			10. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Kneży przez kluzę Baczy do połączenia z Idriatałskim gościńcem rządowym koło Bača di Modrea, powiat polityczny Tolmein (2. rata)			16.200		16.200	
			11. Naprawa karyntyjskiego gościńca rządowego w Podselie między kilometrem 90 0 a 90·6, powiat polityczny tolmiński (3. rata)			11.600		11.600	
			12. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej między Barbanem i Labinem, w powiatach politycznych pulskim i pazińskim (5. rata)			20.000		20.000	
			13. Dodatek skarbowy na poprawienie gościńca pulskiego, które wykonać ma gmina miasta Tryjestu między kilometrem 0·8 a 2·7, w powiecie politycznym tryjeścieńskim (5. rata)			42.000		42.000	
			14. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku, w powiecie politycznym goryckim (6. rata)			7.000		7.000	
			15. Dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią, w powiatach politycznych goryckim, gradyskim i tolmińskim (6. rata)			20.000		20.000	
			16. Dodatek skarbowy na budowę drogi w dolinie Branicy, w powiecie politycznym goryckim i sezańskim (7. rata)			16.000		16.000	
			Zniesienie .	12,550.580	2,138.040		14,688.620	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z дозволением у́жeия а́з до ко́нца г_рудня			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580		2,138.040	14,688.620
7	5	8	17. Przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2, w powiecie politycznym tolnińskim (8. rata)			55.000	55.000
			18. Urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem nad gościńcem karyntyjskim przez św. Lucyą i Żelin aż do Górnej Idryi w Krainie, w powiecie politycznym tolnińskim i logateckim (12. rata)			20.000	20.000
		9	Tyrol i Vorarlberg:				
			1. Wystawienie mostu na potoku Karlin pod Graun w kilometrze 99·8 gościńca Vinczgauskiego, w powiecie politycznym Landeck			19.000	19.000
			2. Dodatek skarbowy do kosztów ujęcia potoku Vallerie w Nauders, w powiecie politycznym Landeck			2.850	2.850
			3. Dodatek skarbowy do budowy drogi gminnej Lavarone-Dazio aż do połączenia z gościńcem w dolinie Astico, w powiecie politycznym Borgo			2.500	2.500
			4. Dodatek skarbowy do regulacji potoku Karlin pod Graun, w powiecie politycznym Landeck (1. rata)			4.050	4.050
			5. Dodatek skarbowy do budowy gościńca Kleinmahd-Langenau-Moos w lesie bregenckim, w powiecie politycznym Bregenz (1. rata)			11.600	11.600
			6. Budowa nowego mostu z żelaznymi trawersami na potoku Sall pod Trydentem, kilometr 186·4 do 186·6 gościńca włoskiego, w powiecie politycznym Trydenckim (1. rata)			11.500	11.500
			7. Dodatek skarbowy do kosztów ujęcia potoku Mauken pod Rattenberg, w powiecie politycznym Kufstein (1. rata)			5.250	5.250
			8. Sprawienie parowego walca drogowego i maszyny do tłuczenia szutru wraz z przyborami do znakadamizowania gościńców rządowych w Przedarlunii (1. rata)			13.000	13.000
			9. Nowa budowa sklepionego „wysokiego mostu“ wraz z połączeniami z gościńcem w kilometrze 113,7 stilserjochskiego gościńca, w powiecie politycznym Schlanders (1. rata)			40.000	40.000
			Zniesienie .	12,550.580		2,322.790	14,873.370

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z дозволеніем у́жція аз до ко́нца грудніа			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580		2,322.790	14,873.370
7	5	9	10. Przebudowa mostu na Adydze w kilometrze 58·6 gościńca wintschgauskiego, w powiecie politycznym Schlanders (1. rata)			12.400	12.400
			11. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Fersina pod Pergine, kilometr 9·922 gościńca walsugańskiego, w powiecie politycznym trydenckim (1. rata)			20.000	20.000
			12. Rekonstrukcyja grożących zawaleniem murów i ścian ochronnych na szlaku włoskiego gościńca rządowego między Insbruckiem i Matrei, kilometr 1·8 do 21·1, w powiecie politycznym insbruckim (1. rata)			20.000	20.000
			13. Dodatek skarbowy na rekonstrukcyję gościńca konkurencyjnego w dolinie Ledro pod Molina i Tiarno di Sotto, w powiecie politycznym Riva (1. rata)			3.250	3.250
			14. Przełożenie wintschgauskiego gościńca rządowego między Mals i St. Valentin pod Burgeis, kilometr 89 do 92, w powiecie politycznym Schlanders (1. rata)			20.000	20.000
			15. Stałe odbudowanie wintschgauskiego gościńca rządowego w kilometrze 114 w obrębie zamknięcia drogi „Nauders“, zniszczonego przez wypadek elementarny w lipcu 1901 (2. rata)			56.000	56.000
			16. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Inem kolo Telfs, w kilometrze 27 do 27·4 arulańskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Insbruck (2. rata)			80.000	80.000
			17. Wykonanie podkładu na szlaku arulańskiego gościńca rządowego, w kilometrze 0·2 do 4·5 między Insbruckiem a Kranebiten, powiat polityczny Insbruck (2. rata)			30.000	30.000
			18. Budowa nowego mostu na rzece Adydze w Glurns, w kilometrze 2·7 do 3 münstertalerskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Schlanders (2. rata)			20.500	20.500
			19. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loretta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego, powiat polityczny bolcański (3. rata)			10.000	10.000
			Zniesienie .	12,550.580		2,594.940	15,145.520

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	12,550.580	2,594.940	15,145.520
7	5	9	20. Dodatek skarbowy na wybrukowanie włoskiego gościńca rządowego w Piazza-Fiera i Borgo-S. Croce, tudzież walsugańskiego gościńca rządowego w Piazza della Mostra, powiat polityczny trydencki (3. rata)	3.100	3.100
			21. Dodatek skarbowy na umorzenie długu gmin konkurencyjnych w dolinie Lechu, zaciągniętego na budowę dróg, powiat polityczny Reutte (3. rata)	8.300	8.300
			22. Dodatek skarbowy na gościniec sarnthalski, 1. sekcya od St. Anton do Halbweg, powiat polityczny bolcański (3. rata)	6.000	6.000
			23. Dodatek skarbowy na drogę z Nosellari na Buze do Busatti-Carotte w powiecie politycznym roweredzkim, wybudowaną przez gminę Folgaria (3. rata)	5.000	5.000
			24. Dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz, powiat polityczny kleski (3. rata)	2.600	2.600
			25. Dodatek skarbowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Vorarlbergu (4. rata)	120.504	120.504
			26. Dodatek skarbowy na budowę nowej drogi jezdnej od Corvara na przełęcz Campolungo do Varda, Arabba i Pieve di Livinallongo (Buchenstein), w powiecie politycznym Ampezzo (4. rata)	4.114	4.114
			27. Nabycie gruntu, budowa stajni i przeróbki w schronisku na Franzenshöhe na szlaku gościńca stilserserjosekiego i kupno realności w pobliżu tego schroniska, w powiecie politycznym Schlanders (5. rata)	22.402	22.402
			28. Dodatek skarbowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez Spółkę konkurencyi drogowej Taufers-Ahrnthal, w powiecie politycznym bruneckim (5. rata)	7.000	7.000
			29. Odbudowanie murów podpierających i ściennych na szlaku gościńca stilserserjosekiego, w powiecie politycznym Schlanders (7. rata)	70.000	70.000
			30. Dodatek skarbowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Tyrolu (7. rata)	344.252	344.252
			Zniesienie	12,550.580	3,188.212	15,738.792

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеном użyćcia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580	3,188.212	15,738.792
7	5	9	31. Dodatek skarbowy na budowę gościńca passajertalskiego z Meranu na Saltaus do St. Leonhard z dojazdami do Platt i Moos, w powiecie politycznym meraniskim (7. rata)	30.000	30.000
			32. Dodatek skarbowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez gminy w dolinie Patznaun, w powiecie politycznym Landeck (8. rata)	6.000	6.000
			33. Dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej ötzthalskiej, w powiecie politycznym Imst (8. rata)	40.000	40.000
			34. Dodatek skarbowy na wybudowaną już drogę schmalską od jej odgałęzienia się na gościńcu wintschgauskim aż do Neu-Ratteis, w powiecie politycznym merańskim (10. rata)	6.000	6.000
			35. Naprawa stilfserjoskiego gościńca rządowego tudzież budowie dla ochrony brzegów koło Bärenbrunn, kilometr 12·4 do 12·8, w powiecie politycznym merańskim (3. rata)	1.690	1.690
	10		Czechy:				
			1. Dodatek skarbowy na rozszerzenie gościńca z Taus do Wittingau, w kilometrze 37 obok tak zwanej „Herrenmühle“ w Klatowie, w powiecie politycznym klatowskim	3.000	3.000
			2. Dodatek skarbowy na wybrukowanie podjebradzko - nachodzkiego gościńca rządowego w Podjebradzie, w powiecie politycznym podjebradzkim	4.000	4.000
			3. Przebudowa mostu na rzece Nežarka pod Neuhaus, w kilometrze 22·4 neuhauskiego gościńca rządowego, w powiecie politycznym Neuhaus	17.550	17.550
			4. Dodatek skarbowy na wybudowaną już drogę z Totzau do Petersdorf, w politycznym powiecie kadeńskim	5.000	5.000
			5. Dodatek skarbowy na dokonane już wybrukowanie rumburskiego gościńca rządowego w Mielniku, w powiecie politycznym mielnickim	4.000	4.000
			Zniesienie .	12,550.580	3,305.452	15,856.032

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki za 1904			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z дозволеніем у́жыця а́з до ко́нца грудня			
1904	1905	1905				
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie .	12,550.580	3,305.452	15,856.032
7	5	10	6. Dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej Krašlice-Schönbach, w powiecie politycznym chebskim, a mianowicie tej jej przestrzeni, która przypada na obszary gmin Schönbach i Absroth (1. rata)		10.000	10.000
			7. Dodatek skarbowy na budowę mostu na drodze powiatowej na rzece Izerze pod Zamościem, w powiecie politycznym młodobolesławskim (1. rata)		4.000	4.000
			8. Dodatek skarbowy na budowę dróg powiatowych Proseč Miřetin, Skutsch-Lešinka i Doll-Peralec, w powiecie politycznym Wysokie Myto (1. rata)		5.000	5.000
			9. Dodatek skarbowy na wybrukowanie praskiego gościńca dojazdowego na przestrzeniach: kilometr 4-370 do 4-435, 5-076 do 5-516, 6-871 do 7-151, 7-191 do 8-050 i kilometr 8-200 do 8-600 w Bubeně, w powiecie politycznym smichowskim (1. rata)		10.000	10.000
			10. Budowa mostu na rzece Łabie w Litomierzycach na szlaku gościńca z Lany do Kamieńca, w powiecie politycznym litomierzyckim (1. rata)		40.000	40.000
			11. Zwrot gminie miejskiej Królewskie Winogrody za objęcie części czarnokościeleckiego gościńca rządowego w konserwację przez tę gminę, powiat polityczny Królewskie Winogrody (1. rata)		20.000	20.000
			12. Dodatek skarbowy do przebudowy mostów na gościńcach w Lieben, Wysoczanach i Hloubětín, w powiecie politycznym karlińskim, spowodowanej regulacją potoku Rokitka (1. rata)		5.000	5.000
			13. Subwencya dodatkowa na budowę drogi gminnej w Ober-Mohrau, powiat polityczny žamberecki (2. rata)		5.000	5.000
			14. Subwencya dodatkowa na budowę zamknięcia kotliny koło Rokitnic, powiat polityczny žamberecki (2. rata)		1.000	1.000
			15. Dodatek skarbowy na wykonanie dróg gminnych w Niederdorf, powiat polityczny žamberecki (2. rata)		1.600	1.600
			Zniesienie .	12,550.580	3,407.052	15,957.632

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
w k o r o n a c h									
			Przeniesienie .	12,550.580	3,407.052		15,957.632	
7	5	10	16. Kupno dwóch walców drogowych parowych z wozem na pomieszczenie i przybory (2. rata)	22.500		22.500	
			17. Dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej Ludic-Lindles, powiat polityczny Ludic (2. rata)	10.000		10.000	
			18. Dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej z Chiesz do Nutschitzmühle, powiat polityczny Ludic (2. rata)	10.000		10.000	
			19. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Sobkowic do drogi powiatowej gabelsko-lindsdorfskiej wraz z mostem nad Cichą Adlerą tudzież na budowę drogi z Sobkowic do gablerskiego gościńca rządowego, powiat polityczny zamberecki (2. rata)	10.000		10.000	
			20. Dodatek skarbowy na budowę drogi Pastwin-Wöllsdorf, powiat polityczny zamberecki (2. rata)	12.000		12.000	
			21. Dodatek skarbowy na budowę drogi Jamna-Worliczka, powiat polit. zamberecki (2. rata)	12.000		12.000	
			22. Dodatek skarbowy na budowę mostu w Nekorze, powiat polityczny zamberecki (2. rata)	8.000		8.000	
			23. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Himmlich-Ribnai przez Bielei do Hammersdorf, powiat polityczny zamberecki (2. rata)	6.000		6.000	
			24. Dodatek skarbowy na budowę drogi Rotwasser-Petersdorf, powiat polityczny Lanckorona (2. rata)	5.000		5.000	
			25. Wyporządzenie królogrodzko-czechickiego gościńca rządowego od kanału za Wyrowem do Przeluca, dalej w całej długości przez Przeluc, powiat polityczny przelucki (2. rata)	10.000		10.000	
			26. Rozszerzenie rządowego mostu im. ces. Franciszka Józefa w Karolowych Warach, powiat polityczny Karolowe Wary (2. rata)	30.000		30.000	
			Zniesienie .	12,550.580	3,542.552		16,093.132	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением у́жyтия а́з до ко́нца гpудня			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.580	3,542.552	16,093.132
7	5	10	27. Dodatek skarbowy na budowę mostu na rzece Litawce w gminie Bohutin, w powiecie politycznym przybramskim (2. rata)	1.000	1.000
			28. Dodatek skarbowy do kosztów rozszerzenia i brukowania liberzeckiego gościńca rządowego w gminie miasta Brandyża n. Ł., powiat polityczny Brandyż n. Ł. (3. rata)	8.000	8.000
			29. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Petrowiczahaka do Bartoszowic i szlaku klaszterzecko-kunowskiego, powiat polityczny zamberecki (3. rata)	60.000	60.000
			30. Dodatek skarbowy na brukowanie przejazdu przez Jaromierz, stanowiącego część podjebradzko-nachodzkiego gościńca, powiat polityczny królowodworski (3. rata)	15.000	15.000
			31. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w Pecynie, powiat polityczny zamberecki (3. rata)	10.000	10.000
			32. Urządzenie bruku kostkowego od kilometra 43-880 do 45-227 łanskokamenickiego gościńca między Bohuszowicami a Litomierzycami, powiat polityczny litomierzycycki (3. rata)	30.000	30.000
			33. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Żampach do Hławna, powiat polityczny zamberecki (3. rata)	4.640	4.640
			34. Budowa drogi z Kunczynowa do Jedłowa, powiat polityczny zamberecki (4. rata)	8.000	8.000
			35. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Rokitnicy do Zdobnicy wielkiej, powiat polityczny zamberecki (4. rata)	30.000	30.000
			36. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Blaniczy w Wlasyminie na szlaku beneszowsko-igłowskiego gościńca rządowego, powiat polityczny beneszowski (4. rata)	27.000	27.000
			37. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Radbuży w Stodzie na szlaku beruńsko-haselbaskiego gościńca rządowego, powiat polityczny pilżeński (4. rata)	19.700	19.700
			Zniesienie	12,550.580	3,755.892	16,306.472

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	12,550.50		3,755.892	16,306.472
7	5	10	38. Wybrukowanie kostkami kamiennymi drogi dodatkowej w Pradze od kilometra 0-047 do 0-813, gościńca welwarsko-teplickiego od kilometra 0-000 do 2-730, берушко-haselbaskiego od kilometra 3-406 do 4-800, dobrzysko-winterberskiego od kilometra 1-200 do 3-490, wreszcie karlsbadzkiego od kilometra 0-162 do 2.000, powiat polityczny smichowski (5. rata)			70.000	70.000
			39. Położenie bruku kostkowego z kamienia od kilometra 1-400 aż do 3-488 gościńca libereckiego, od kilometra 0-400 aż do 0-800 gościńca budziejowickiego, od kilometra 0-000 aż do 0-650 gościńca rumburskiego i od kilometra 2-000 aż do 3-000 gościńca czarno-kościeleckiego, w powiatach politycznych karlińskim i królewsko-winogradzkim (6. rata)			66.000	66.000
			40. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Weltawie pod Weltrusem na szlaku gościńca weltruskiego, w powiecie politycznym szlańskim (6. rata)			70.000	70.000
			41. Dodatek do budowy mostu miejskiego pod Davle (1. rata)			12.500	12.500
		11	Śląsk :				
			1. Sprawienie drugiego parowego walca drogowego wraz z wozem na pomieszczenie i przybory			20.000	20.000
			2. Rozszerzenie przestrzeni dla pieszych na moście na rzece Olsy w Cieszynie na szlaku gościńca z Frydku do Bielska w powiecie politycznym cieszyńskim			13.200	13.200
			3. Dalsze przebrukowanie gościńca ostrawsko-cieszyńskiego na przestrzeni przechodzącej przez Polską Ostrawę, w powiecie politycznym frysztackim (1. rata)			15.000	15.000
			4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Olsy w Jabłonkowie na szlaku gościńca rządowego z Cieszyna do Jabłonkowa, w powiecie politycznym cieszyńskim (1. rata)			25.000	25.000
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Mohrze pod Opawą na szlaku gościńca rządowego opawsko-ostrawskiego, w powiecie politycznym opawskim (1. rata)			20.000	20.000
			Zniesienie .	12,550.580		4,067.592	16,618.172

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przëniesienie .	12,550.580	4,067.592	16,618.172
7	5	11	6. Przebudowa i częściowa regulacja tak zwanej góry friedebergskiej w mieście Friedebergu na szlaku frywałdzko-jauernińskiego gościńca rządowego, powiat polityczny Frywałd (3. rata)	7.400	7.400
			7. Budowa nowego mostu zw. świętojańskim na potoku Schwarzwasser w Bruntal na szlaku opawsko-bruntalskiego gościńca rządowego, powiat polityczny bruntalski (3. rata)	3.000	3.000
		12	Galicja:				
			1. Przełożenie stromej przestrzeni przemyskiego gościńca rządowego w kilometrze 189 do 190, w powiecie politycznym krośnińskim (1. rata)	10.000	10.000
			2. Przełożenie stromej przestrzeni dobromilskiego gościńca rządowego, w kilometrze 105 do 106, w powiecie politycznym turczańskim (1. rata)	13.000	13.000
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej z Ostrowczyka Polnego do Poczap, w powiecie politycznym złoczowskim (1. rata)	8.000	8.000
			4. Dodatek skarbowy na budowę drogi z Fujny do Dąbrowicy, w powiecie politycznym żółkiewskim (2. rata)	6.000	6.000
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Orawie pod Świętosławiem na szlaku stryjskiego gościńca rządowego, w powiecie politycznym stryjskim (2. rata)	20.000	20.000
			6. Dodatek skarbowy na budowę drogi gminnej Okopy-Hruszów, w powiecie politycznym jaworowskim (2. rata)	10.000	10.000
			7. Dodatek skarbowy na rekonstrukcję drogi gminnej Wadowice-Jawiszowice (Gulran), w powiatach politycznych wadowickim i bialskim (2. rata)	15.000	15.000
			8. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Dniestr pod Niżniowem na szlaku brzeżańskiego gościńca rządowego, w powiecie politycznym tłumackim (2. rata)	80.000	80.000
			Zniesienie .	12,550.580	4,239.992	16,790.572

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем użytka aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	12,550.580	4,239.992	16,790.572
7	5	12	9. Rekonstrukcja drogi Iskań-Bircza, w politycznych powiatach przemyskim i dobromilskim (2. rata)			20.000	20.000
			10. Wybudowanie drogi kołowej między Mikołajowem a Krzywulą, w powiecie politycznym żydaczowskim (3. rata)			61.000	61.000
			11. Dodatek skarbowy na przywrócenie do dobrego stanu drogi gminnej mokrzysko-biskupickiej, w powiecie politycznym brzeskim (3. rata)			5.000	5.000
			12. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Dniestr koło Radłowic na szlaku gościńca beskidzkiego, w powiecie politycznym samborskim (4. rata)			130.000	130.000
			13. Dodatek skarbowy na rekonstrukcję drogi gminnej Podliska Małe-Jaryczów Nowy-Żelechów Wielki, w powiatach politycznych lwowskim i złoczowskim (3. rata)			5.000	5.000
			14. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem, w powiatach politycznych krakowskim i podgórskim (4. rata)			80.000	80.000
			15. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej busko-zeleehowskiej, w powiecie politycznym kamienieckim (6. rata)			19.200	19.200
			16. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Jaworowa na Niemirów do Rawy ruskiej, w powiatach politycznych jaworowskim i rawskim (6. rata)			10.000	10.000
			17. Odbudowanie gościńców w okolicy Lwowa, w powiecie politycznym lwowskim (7. rata)			80.000	80.000
			18. Odbudowanie drogi gminnej z Knihynicz do Żurawna i budowa mostu na Dniestrze pod Żurawnem, w powiecie politycznym żydaczowskim (12. rata)			20.000	20.000
		13	Bukowina:				
			1. Budowa mostu na rzece Skeji pod Skeją na szlaku karpackiego gościńca rządowego w powiecie politycznym suczawskim (1. rata)			17.000	17.000
			Zniesienie .	12,550.580	4,687.192	17,237.772

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	12,550.580	4,687.192	17,237.772
7	5	13	2. Regulacja rzeki Suczawy koło Ickan celem ochrony karpackiego gościńca rządowego, w powiecie politycznym suczawskim (6. rata)	30.000	30.000
			3. Dodatek skarbowy na regulację Moldawy i jej dopływów: Putny, Moldawicy, Suchej i Humory, w powiatach politycznych dolhopolskim i gurahumorskim (7. rata)	19.279	19.279
		14	Dalmacya:				
			1. Dodatek skarbowy na ujęcie górskiego potoku Mracaj, w powiecie politycznym Knińskim (1. rata)	9.000	9.000
			2. Dodatek skarbowy na ujęcie górskiego potoku Rivina-Jaruga, w powiecie politycznym Szybenik (1. rata)	4.000	4.000
			3. Dodatek skarbowy na ujęcie potoku górskiego Grajewica, w powiecie politycznym kotorskim (2. rata)	8.000	8.000
			4. Dodatek skarbowy na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na potoku Skurda koło Kotora, w powiecie politycznym kotorskim (2. rata)	10.800	10.800
			5. Odnowienie mostu na rzece Fossa koło Trogira, w powiecie politycznym spleckim (3. rata)	10.000	10.000
			6. Dodatek skarbowy na ujęcie potoka górskiego Zwironjak, w powiecie politycznym kotorskim (3. rata)	18.750	18.750
			7. Budowa drogi jezdnej od Gjurica przez Morinje do Risanu, w powiecie politycznym kotorskim (6. rata)	60.000	60.000
			8. Poprawa i rozszerzenie konnej drogi skarbowej od Risanu przez Perasto, Orahovac i Dobrotę aż do Kotoru, w powiecie politycznym kotorskim (6. rata)	60.000	60.000
			Zniesienie .	12,550.580	4,917.021	17,467.601

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	12,550.580	4.917.021	17,467.601	
7	5	14	9. Wybudowanie drogi jezdnej, uzupełniającej gościniec śródziemny wzdłuż brzegów zatoki Omblu pod Gruzem, w powiecie politycznym dubrownickim (7. rata)		47.000	47.000	
			10. Poprawienie i rozszerzenie skarbowej drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spica aż do rzeczki granicznej Żeljeznicy, w powiecie politycznym kotorskim (7. rata)		60.000	60.000	
			Suma (Tytuł 5, §§ 1—14) .	12,550.580	5,024.021	17,574.601	
6	1		Budownictwo wodne	2,778.286		2,778.286	
	2		Austria poniżej Anizy:				
			Wyporzadzenie w laxenburskim obszarze odwodnienia jazu Kehrwand tamże położonego, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach (11. rata)		25.000	25.000	
	3		Austria powyżej Anizy:				
			1. Budowle wodne na Dunaju		375.300	375.300	
			2. " " " rzecze Innie		152.000	152.000	
			3. " " " Salzachu		32.000	32.000	
			4. " " " Trunie		332.000	332.000	
			5. " " " Agerze		90.000	90.000	
			6. " " " Vöckla		66.450	66.450	
			7. " " " Anizie		103.500	103.500	
			8. Przyczynek interesentów do uregulowania rzeki dürre Ager pod mostem drogowym w St. Georgen (1. rata)		6.150	6.150	
			9. Przyczynek interesentów do dalszego uregulowania i ujęcia rzek w Austrii powyżej Anizy, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym (2. rata)		42.600	42.600	
	4		Solnogród:				
			Uregulowanie Salzachu i Sali		60.000	60.000	
			Zniesienie .	2,778.286	1,285.000	4,063.286	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z дозволением ужения аз до коіса grudnia						
			1904	1905	1905				
w k o r o n a c h									
			Przeniesienie .	2,778.286	1,285.000	4,063.286		
7	6	5	Stryya:						
			1. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Anizy między Haus i Öblarn, tudzież na uzupełnienie regulacji Anizy między przekopem koło Espang a wejściem do jazu (1. rata)			15.300	15.300		
			2. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Sanny koło Cillei (2. rata)			17.600	17.600		
			3. Dodatek skarbowy do budowy ochronnej brzo- gów Muru w St. Lorenzen, powiat polityczny Judenburg (2. rata)			1.200	1.200		
			4. Dodatek skarbowy na regulację lewego brzegu rzeki Muru zapomocą murowanych okładów między mostami Ferdynanda i Franciszka Ka- rola w Gracu (9. względnie 3. rata)			23.200	23.200		
			5. Dodatek skarbowy na regulację Muru na prze- strzeni granicznej od przewozu kellerdorfskiego do Mauthdorf (4. rata)			87.500	87.500		
			6. Dodatek skarbowy na konserwację budowli regulacyjnych na rzece Murze na przestrzeni od Grazu w dół do granicy styryjsko-węgierskiej (9. rata)			90.000	90.000		
			7. Dodatek skarbowy na wykonanie budowli o- chronnych i konserwacyjnych w części rzeki Drawy od Maryboru w dół do Szediszca (10. rata)			50.000	50.000		
	6		Karyntya:						
			Regulacya Drawy			140.000	140.000		
	7		Kraina:						
			1. Regulacya Sawy			80.000	80.000		
			2. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Steiner Feistritz między Domzale a ujściem do Sawy (1. rata)			50.000	50.000		
			Zniesienie .	2,778.286	1,839.800	4,618.086		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	2,778.286		1,839.800	4,618.086
7	6	8	Przymorze:				
			Regulacja Soczy i Torre			20.000	20.000
		9	Tyrol i Vorarlberg:				
			1. Budowle recesowe na rzece Innie			12.000	12.000
			2. Regulacja Renu (11. rata)			656.880	656.880
		10	Czechy:				
			1. Regulacja Wełtawy			329.200	329.200
			2. Regulacja Łaby			210.000	210.000
			3. Budowa budynku służbowego dla nadzorczy rzek w Kamaiku			18.000	18.000
			4. Sprawienie łodzi motorowych dla służby nadzoru rzecznoego na Wełtawie powyżej i poniżej Pragi			32.000	32.000
			5. Dodatek skarbowy na kanalizację Wełtawy i Łaby na przestrzeni od Pragi do Uścia (8. rata)			1,250.000	1,250.000
			6. Dodatek skarbowy na sporządzenie projektów regulacji małej Łaby i rzek Adler i ich uszlachetnienia (3. rata)			693	693
		11	Morawy:				
			Regulacja Morawy			4.000	4.000
		12	Śląsk:				
			Regulacja Odry tudzież Oppy i Olzy			68.000	68.000
		13	Galicja:				
			1. Budowle na Wiśle:				
			a) Przestrzeń: Przemsza-Ujście-Popowice (Zawichost)			750.000	750.000
			b) Wisłotka (1. rata)			100.000	100.000
			c) Poprawienie ujścia rzeki Rudawy do Wisły w obrębie Krakowa (1. rata)			100.000	100.000
			Zniesienie .	2,778.286		5,390.573	8,168.859

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki za 1904			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
			1904	1905	1905	
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie .	2,778.286	5,390.573	8,168.859
7	6	13	2. Budowle na Dunajcu		300.000	300.000
			3. „ „ Sanie		500.000	500.000
			4. „ „ Dniestrze:			
			<i>a</i>) Dodatek skarbowy na regulację przestrzeni rzeki od Kornalowic do Rozwadowa, dolnego biegu Strwiąża od Biskowic aż do ujścia, tudzież ujścia Wereszycy i Tyśmienicy (6. rata)		131.428	131.428
			<i>b</i>) Dodatek skarbowy na regulację przestrzeni od Rozwadowa do Żurawna (12. rata)		85.332	85.332
			<i>c</i>) Na przestrzeni od Żurawna aż do granicy pod Okopami		500.000	500.000
			5. Budowle na Wisłocze		140.000	140.000
			6. „ „ Prucie		50.000	50.000
			7. Wartość wikliny i palików wziąć się mających z plantacji skarbowych dla użycia do budowy powyżej pod 1 aż do 5 wymienionych, a mianowicie:			
			<i>a</i>) Do budowy na Wiśle 26.000 K			
			<i>b</i>) Do budowy na Dunajcu 8.000 „			
			<i>c</i>) Do budowy na Sanie 10.000 „			
			<i>d</i>) Do budowy na Dniestrze 4.000 „			
			<i>e</i>) Do budowy na Wisłocze 2.000 „		50.000	50.000
			8. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Soły (7. rata)		79.556	79.556
			9. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Łomnicy (7. rata)		79.616	79.616
			10. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Bugu (11. rata)		19.800	19.800
			11. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Białej (12. rata)		17.320	17.320
			12. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny		20.000	20.000
			Zniesienie .	2,778.286	7,363.625	10,141.911

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудніа			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	2,778.286	7,363.625	10,141.911
7	6	13	13. Budowa przystani dla obrotu i zimowej na Wiśle w pobliżu kolejowego placu do przeładowywania w Nadbrzeziu (5. rata)	200.000	200.000
			14. Sprawienie remorkera parowego dla regulacji Wisły (3. rata)	40.000	40.000
			15. Kupno szaflicy parowej dla regulacji Wisły (2. rata)	40.000	40.000
			16. Sprawienie drugiego remorkera parowego dla regulacji Wisły (1. rata)	20.000	20.000
			17. Sprawienie szaflicy parowej i remorkera parowego dla regulacji rzeki Dniestr (3. rata)	43.425	43.425
		14	Bukowina:				
			1. Budowle rzeczne na Prucie	300.000	300.000
			2. Wartość wikliny i palików wziętę się mających z plantacji skarbowych dla użycia do budowli powyższych	2.000	2.000
			3. Zaprowadzenie uprawy wikliny w celu uzyskania materiału na faszyny	4.000	4.000
		15	Dalmacja:				
			Dodatek skarbowy do kosztów osuszenia moczarów nad ujściem rzeki Jadro pod Saloną, w powiecie politycznym spleckim (7. rata)	22.000	22.000
			Suma (Tytuł 6. §§ 1—15) .	2,778.286	8,035.050	10,813.336
7			Nowe budowle dla zarządu politycznego:				
		1	Styrya:				
			1. Kupno domu dla starostwa w Gröbming (2. rata)	17.778	17.778
			2. Budowa nowego domu dla powszechnego zakładu badania żywności w Gracu (5. rata)	30.000	30.000
		2	Karyntya:				
			Budowa domu urzędowego w Spittal (4. rata)	23.372	23.372
			Zniesienie	71.150	71.150

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудня						
			1904	1905	1905	1905			
w k o r o n a c h									
			Przeniesienie			71.150		71.150	
7	7	3	Kraina:						
			Budowa domu urzędowego w Rudolfswerth (4. rata)			13.422		13.422	
		4	Przymorze:						
			1. Budowa domu dla namiestnictwa w Tryjeście (7. rata)			200.000		200.000	
			2. Kupno gruntu pod budowę domu urzędowego w Wołosce			44.761		44.761	
		5	Tyrol i Vorarlberg:						
			1. Budowa domu urzędowego w Meranie (2. rata)			80.240		80.240	
			2. Budowa domu urzędowego w Bregencyi (3. rata)			77.415		77.415	
		6	Czechy:						
			1. Kupno budynku celem pomieszczenia archiwum namiestnictwa i oddziału straży policyjnej na Małem Mieście w Pradze (2. rata)			1.636		1.636	
			2. Budowa domu urzędowego w Śmichowie (2. rata)			50.000		50.000	
			3. Kupno domu na pomieszczenie urzędów pań- stwowych w Uściu (1. i 2. rata)			1.972		1.972	
			4. Kupno gruntu pod budowę domu urzędowego w Pilźnie			232.677		232.677	
		7	Morawy:						
			Kupno domu na pomieszczenie urzędów pań- stwowych w Bernie (4. i 5. rata)			7.180		7.180	
		8	Galicja:						
			1. Kupno budynku na pomieszczenie urzędów pań- stwowych w Skałacie (1. rata)			14.970		14.970	
			2. Budowa budynku urzędowego w Zborowie (2. rata)			35.365		35.365	
			3. Kupno domu na pomieszczenie urzędów pań- stwowych w Podgórzu			15.600		15.600	
			Zniesienie			846.388		846.388	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie			846.388	846.388
7	7	9	Bukowina:				
			1. Budowa budynku urzędowego w Kocmaniu (2. rata)			30.151	30.151
			2. Na dodatkowe adaptacje w nowo zakupionym budynku urzędowym w Storożyniu			3.000	3.000
			Suma (Tytuł 7, §§ 1—9)			879.539	879.539
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7) .	58.996.855	500.000	14.933.440	74.430.295
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.				
	1		Kierownictwo naczelne	1,649.300		2.600	1,651.900
	2		Obrona krajowa		43,272.352	30.000	43,302.352
			Budowa koszar w Galicyi (dalsza rata)			100.000	100.000
	3		Koszta poboru do wojska, koszta komisyj w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników admini- stracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych wojska i marynarki wojennej, tudzież klasyfikacji koni; koszta podróży z powodu wymiaru taksy wojskowej i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taksy wojskowej; koszta przymusowego przystawienia popisowych i opornych żołnierzy nieczynnych wojska i marynarki wojennej; koszta pielęgnowania popisowych, odda- nych do szpitali wojskowych; wydatki na przygo- towania do mobilizacji	159.920			159.920
	4		Fundacye wojskowe	72.400			72.400
	5		Straż policyjna wojskowa	472.956			472.956
	6		Żandarmerya		17,847.396		17,847.396
			Ogółem (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .	2,354.576	61,119.748	132.600	63,606.924

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволением у́жия аз до ко́нца грудня						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.								
	<i>A.</i> Urząd centralny.								
1	Kierownictwo naczelne		1,032.400					1,032.400	
2	Nadzór nad szkołami		2,431.500					2,431.500	
3	Akademie umiejętności		234.600					234.600	
	Akademia umiejętności we Wiedniu:								
	Wyporzędzenia, naprawy budownicze i urządzenia					18.800		18.800	
	Subwencye i dotacye					28.000		28.000	
4	Główna komisya statystyczna		253.500	46.600				300.100	
	Subwencye i dotacye					25.000		25.000	
	Koszta administracyi					16.680		16.680	
5	Państwowy instytut geologiczny		182.300					182.300	
	Subwencye i dotacye					7.000		7.000	
6	Zakład centralny meteorologii i geodynamiki		104.600					104.600	
	Budowle i kupno realności:								
	Na dobudowę do budynku zakładowego (1. rata)					9.000		9.000	
	Wyporzędzenia, roboty budownicze i urządzenie					7.000		7.000	
7	Komisya austryacka do pomiaru europejskiego stopnia geograficznego i biuro austryackie do pomiaru stopnia geograficznego		19.740					19.740	
	Suma (Tytuły 1—7)		4,258.640	46.600	111.480			4,416.720	
8	Wydatki na cele sztuki i archeologii:								
	<i>a)</i> Na cele sztuki:								
1	Akademia sztuk pięknych we Wiedniu		334.600					334.600	
2	Akademia sztuk pięknych w Pradze		126.800					126.800	
	Budowle kupno realności:								
	Na dobudowę do budynku zakładowego (1. rata)					5.000		5.000	
	Wyporzędzenia, roboty budownicze i urządzenie					1.000		1.000	
3	Akademia sztuk pięknych w Krakowie		78.500					78.500	
4	Galerya nowoczesna we Wiedniu		20.000					20.000	
	Zniesienie		559.900			6.000		565.900	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	559.900		6.000	565.900
9	8	5	Na poparcie kultu muzycznego	150.140			150.140
			Subwencye i dotacye			13.000	13.000
		6	Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	37.500	246.000		283.500
			Subwencye i dotacye			12.500	12.500
			Suma (Tytuł 8, §§ 1—6)	747.540	246.000	31.500	1.025.040
			<i>b) Na cele archeologiczne:</i>				
		7	Komisya naczelna dla badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	63.667			63.667
			Subwencye i dotacye			2.000	2.000
		8	Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budownictwa i sztuki	1.500	24.000		25.500
			Subwencye i dotacye:				
			Austria poniżej Anizy			45.000	45.000
			Solnogód			30.000	30.000
			Przymorze			22.400	22.400
			Tyrol i Vorarlberg			6.100	6.100
			Czechy			96.000	96.000
			Galicya z Krakowskiem			60.000	60.000
			Dalmacya			61.000	61.000
		9	Austryacki instytut archeologiczny	99.300	68.100		167.400
			Budowle i kupno realności:				
			Dalmacya:				
			Budowa nowego muzeum archeologicznego w Splecie (4. rata)			10.000	10.000
			Subwencye i dotacye:				
			Austria poniżej Anizy			5.000	5.000
			Dalmacya			2.000	2.000
			Suma (Tytuł 8, §§ 7—9)	164.467	92.100	339.500	596.067
			Suma (Tytuł 8, §§ 1—9)	912.007	338.100	371.000	1,621.107
			Razem (Tytuły 1—8)	5,170.647	384.700	482.480	6,037.827

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволением у́жыця а́з до́ ко́нца ѓрудня						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
9			<i>B. Wyznania.</i>						
9			Potrzeby funduszów religijnych:						
			<i>a) Wydatki funduszów:</i>						
1			Austria poniżej Anizy	1,494.400			1,494.400		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			76.850	76.850		
			Zasiłki na budowle			8.464	8.464		
2			Austria powyżej Anizy	491.300			491.300		
			Zasiłki na budowle			15.000	15.000		
3			Solnogród	277.200			277.200		
			Zasiłki na budowle			5.000	5.000		
4			Styrya	985.200			985.200		
5			Karyntya	436.200			436.200		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			850	850		
			Na kapitał zakładowy tego funduszu			4.000	4.000		
6			Kraina	497.600			497.600		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			4.667	4.667		
7			Tryjest	177.200			177.200		
8			Gorycya	275.200			275.200		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			6.900	6.900		
			Zasiłki na budowle			3.000	3.000		
9			Istrya	333.200			333.200		
			Zasiłki na budowle			5.500	5.500		
10			Tyrol	1,384.500			1,384.500		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			5.300	5.300		
11			Vorarlberg	123.500			123.500		
12			Czechy	3,089.100			3,089.100		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			78.426	78.426		
			Zasiłki na budowle			115.100	115.100		
			Za kapitał zakładowy tego funduszu			14.966	14.966		
			Na kapitał zakładowy tego funduszu			2.107	2.107		
13			Morawy	1,436.600			1,436.600		
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież						
			wewnętrzne urządzenie			23.000	23.000		
			Zasiłki na budowle			2.000	2.000		
			Na majątek zakładowy tego funduszu			2.000	2.000		
14			Śląsk	327.200			327.200		
15			Galicja	4,057.700			4,057.700		
16			Kraków	366.000			366.000		
			Zasiłki na budowle			4.000	4.000		
			Zniesienie	15,752.100		377.130	16,129.230		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением у́звicia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	15,752.100		377.130	16,129.230
9	9	17	Bukowina	122.500			122.500
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia			10.868	10.868
			Zasilki na budowle			17.242	17.242
		18	Dalmacya	1,021.800			1,021.800
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia			105.582	105.582
			Zasilki			8.000	8.000
			Zasilki na budowle			10.500	10.500
			Suma (Tytuł 9, §§ 1—18)	16,896.400		529.322	17,425.722
		19	b) Wydatki lasów i dóbr funduszowych	1,712.760			1,712.760
			Nowe budynki i kupno realności			5.750	5.750
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki			4.800	4.800
			Uregulowanie i wykup służebności			4.140	4.140
			Inne wydatki nadzwyczajne			5.460	5.460
			Na majątek zakładowy funduszu religijnego:				
			Austria poniżej Anizy:				
			Dodatek do budowy drogi przez „Probstwald“ do St. Georgen			2.500	2.500
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowa drogi kreisteńskiej i łączące się z tem za- łożenie placu do ładowania w Schönau (5. rata)			20.000	20.000
			Kupno realności			2.000	2.000
			Styrya:				
			Urządzenie tartaku w Säusenbach (2. rata)			3.500	3.500
			Naprawa krawężnej drogi wzdłuż jazu „Unsinnig- graben“ (3. rata)			250	250
			Budowa krawężnej drogi nad potokiem Krimpen- bach			3.050	3.050
			Kupno małej realności lub odpowiedniej parceli gruntowej pod późniejszą budowę domu mie- szkalnego jako mieszkania in natura dla c. k. le- śniczego w Kainach			2.000	2.000
			Karyntya:				
			Kupno realności w celach zaokrąglenia			2.000	2.000
			Kraina:				
			Odnowienie drogi z Kiernicy do Pokluki			30.000	30.000
			Budowa drogi z Roterki do drogi linewkowej w jarze Blatnikgraben			6.000	6.000
			Zniesienie	1,712.760		91.450	1,804.210

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
9	9	19	Przeniesienie	1,712.760	91.450	1,804.210
			Galicja:				
			Kupno enklaw			1.200	1.200
			Budowa drewnianej leśniczówki wraz z budynkami pobocznymi, piwnicą i studnią w Wierchonce (2. rata)			3.000	3.000
			Budowa drogi leśnej w Jaworzynie (5. rata)			7.000	7.000
			Budowa nowej leśniczówki w Snietnicy (2. rata)			3.000	3.000
			Mieszkanie gajowego w Kadicy wraz z pobocznymi budynkami i studnią (1. rata)			1.900	1.900
			Mieszkanie gajowego w Długolące wraz z pobo- cznymi budynkami i studnią (1. rata)			2.500	2.500
			Budowa nowego murowanego domu mieszkalnego dla leśniczego wraz z pobocznym budynkiem, studnią i oparkaniem w lasach Koło (1. rata)			2.800	2.800
			Suma (Tytuł 9, § 19)	1,712.760	112.850	1,825.610
			Suma (Tytuł 9, §§ 1—19)	18,609.160	642.172	19,251.332
10			Fundacye i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
	1		Fundacye	62.700		62.700
	2		Dodatki	348.600		348.600
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i wewnętrzne urządzenie			75.236	75.236
			Zasiłki na budowle			10.000	10.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowle i wewnętrzne urządzenie			11.750	11.750
			Styrya:				
			Zasiłki			5.800	5.800
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Budowle i wewnętrzne urządzenie			23.500	23.500
			Zasiłki na budowle			10.600	10.600
			Czechy:				
			Budowle i wewnętrzne urządzenie			20.709	20.709
			Zasiłki na budowle			13.723	13.723
			Galicja z Krakowskiem:				
			Budowle i wewnętrzne urządzenie			21.584	21.584
			Suma (Tytuł 10, §§ 1 i 2)	411.300	192.902	604.202
11			Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	1		Wyższa Rada kościelna ewangelicka	108.000	1.600	109.600
	2		Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania augsburskiego i helweckiego	223.400		223.400
			Suma (Tytuł 11, §§ 1 i 2)	331.400	1.600	333.000
12			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
			Dalmacya	224.600		224.600
			Nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenie			50.506	50.506
			Suma (Tytuł 12)	224.600	50.506	275.106
			Suma (Tytuł 9—12)	19,576.460	887.180	20,463.640

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
9			C. Oświata.						
	13		Szkoly wyższe.						
			a) Uniwersytety:						
		1	Uniwersytet we Wiedniu	2,592.200	352.500			2,944.700	
			Budowle i kupno realności:						
			Przebudowa tak zwanej fabryki karabinów na cele wydziału lekarskiego (4. rata)			49.500		49.500	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			48.800		48.800	
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			49.798		49.798	
		2	Uniwersytet w Gracu	1,150.000	40.000			1,190.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			30.377		30.377	
			Raty spłat			71.000		71.000	
			Koszta administracyjne			5.000		5.000	
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			6.165		6.165	
		3	Uniwersytet w Insbruku	929.900	51.000			980.900	
			Budowle i kupno realności:						
			Budowa dalszych budynków na pomieszczenie instytutów (5. i ostatnia rata)			310.000		310.000	
			Na pomieszczenie prowizorycznego wydziału prawa i umiejętności politycznych z włoskim wykłado- wym językiem			15.500		15.500	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			43.770		43.770	
			Koszta administracji			1.000		1.000	
		4	Uniwersytety w Pradze	2,440.300	336.800			2,777.100	
			Uniwersytet niemiecki:						
			Budowle i kupno realności:						
			Na pomieszczenie instytutu fizyologicznego (4. i ostatnia rata)			100.000		100.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			51.800		51.800	
			Raty spłat			396		396	
			Koszta administracyjne			2.190		2.190	
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			2.114		2.114	
			Zniesienie	7,112.400	780.300	787.410		8,680.110	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	7,112.400	780.300	787.410	8,680.110
9	13	4	Uniwersytet czeski:				
			Budowle i kupno realności:				
			Na pomieszczenie instytutu chemicznego (4. i ostatnia rata)			300.000	300.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			17.455	17.455
			Koszta administracji			1.500	1.500
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			18.026	18.026
			Wydatek wspólny:				
			Budowle i kupno realności:				
			Na uregulowanie gruntów słupskich, założenie komunikacji, skanalizowanie itd. (2. rata)			44.000	44.000
			Kupno gruntów słupskich (6. i ostatnia rata ceny kupna)			304.300	304.300
			Koszta administracji budowli w obydwu uniwersytetach, które mają być spłacane w ratach			30.000	30.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			47.750	47.750
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:				
			Wyporządzenie i urządzenie			4.610	4.610
	5		Uniwersytet we Lwowie	874.700	71.200		945.900
			Budowle i kupno realności:				
			Dobudowa skrzydła do głównego budynku uniwersyteckiego, w szczególności celem pomieszczenia biblioteki uniwersyteckiej (5. i ostatnia rata)			112.100	112.100
			Adaptacje budowlane (1. rata)			30.000	30.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			21.422	21.422
			Raty spłat			19.578	19.578
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			2.618	2.618
			Zniesienie .	7,987.100	851.500	1,740.769	10,579.369

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905	w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	7,987.100	851.500	1,740.769	10,579.369		
9	13	6	Uniwersytet w Krakowie	1,113.400	228.500		1,341.900		
			Budowle i kupno realności:						
			Na pomieszczenie studjum rolniczego (2. rata)			5.000	5.000		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			42.660	42.660		
			Dodatki tytułem wynagrodzenia			2.252	2.252		
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	392.100			392.100		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			9.933	9.933		
		8	Wszystkie uniwersytety (wtem 5.000 franków w złocie)	61.200	12.000		73.200		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.000	3.000		
			Suma (Tytuł 13, §§ 1—8) .	9,553.800	1,092.000	1,803.614	12,449.414		
			<i>b) Wydziały teologiczne poza związkiem uniwersyteckim:</i>						
		9	Wydział teologiczny katolicki w Solnogradzie	38.600			38.600		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			625	625		
		10	Wydział teologiczny katolicki w Olomuńcu	41.800			41.800		
		11	„ „ ewangelicki we Wiedniu	71.300			71.300		
			Suma (Tytuł 13, §§ 9—11) .	151.700		625	152.325		
			<i>c) Szkoły główne techniczne:</i>						
		12	Szkoła główna techniczna we Wiedniu	936.200			936.200		
			Budowle i kupno realności:						
			Wyporządzenie budynku (6. rata)			250.000	250.000		
			Kupno realności			540.000	540.000		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			160.500	160.500		
			Kredyt ryczałtowy			145.000	145.000		
			Zniesienie .	936.200		1,095.500	2,031.700		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Preniesienie	936.200	1,095.500	2,031.700
9	13	13	Szkoła główna techniczna w Gracu	339.600	339.600
			Budowle i kupno realności:				
			Nabycie gruntu pod budowę w celu wykończenia głównej szkoły technicznej (1. rata)			68.179	68.179
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			12.630	12.630
		14	Szkoły główne techniczne w Pradze	945.600	945.600
			Szkoła główna techniczna niemiecka:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			8.772	8.772
			Szkoła główna techniczna czeska:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.800	6.800
			Wspólne wydatki:				
			Budowle i kupno realności:				
			Koszta administracji budowli w obydwu głównych szkołach technicznych w Pradze, które mają być spłacane w ratach			15.100	15.100
		15	Szkoły główne techniczne w Bernie	684.400	684.400
			Szkoła główna techniczna niemiecka:				
			Budowle i kupno realności:				
			Kupno gruntu pod budowę dla szkoły głównej technicznej (3. i ostatnia rata)			104.597	104.597
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			14.328	14.328
			Wydatek ryczałtowy na urządzenie oddziału specjal- nego dla elektrotechniki			14.000	14.000
			Szkoła główna techniczna czeska:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			30.300	30.300
		16	Szkoła główna techniczna we Lwowie	433.000	433.000
			Budowle i kupno realności:				
			Wyporządzenie budynku zakładowego (2. rata)			110.000	110.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			16.500	16.500
		17	Wszystkie szkoły główne techniczne	2.100	2.100
			Suma (Tytuł 13, §§ 12—17)	3,340.900	1,496.706	4,837.606

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудня						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
9	13	18	Akademia rolnicza w Wiedniu	411.800				411.800	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				4.000	4.000	
			Raty spłat				14.400	14.400	
			Suma (Tytuł 13, § 18)	411.800			18.400	430.200	
	19		Szkoła główna weterynarska we Lwowie	120.900				120.900	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe				9.000	9.000	
			Suma (Tytuł 13, § 19)	120.900			9.000	129.900	
	20		Wydatki wspólne szkół głównych technicznych i akademii rolniczej:						
			Ogólne wydatki administracyjne	1.400				1.400	
			Zapomogi na podróże informacyjne dla profesorów				11.000	11.000	
			Suma (Tytuł 13, § 20)	1.400	11.000			12.400	
			Wszystkie szkoły główne						
	21		Na wykształcenie sił nauczycielskich dla szkół wyższych				84.000	84.000	
	22		Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych				7.300	7.300	
			Suma (Tytuł 13, §§ 1—22)	13,580.500	1,194.300	3,328.345		18,103.145	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
9	14		Szkoly średnie.						
		1	Gimnazya	14,624.900	128.000	14,752.900		
			Austria poniżej Anizy:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			18.550	18.550		
			Solnogród:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			8.000	8.000		
			Styrya:						
			Budowle i kupno realności:						
			Pomieszczenie rządowego gimnazjum w Cylei (2. rata)			5.000	5.000		
			Pomieszczenie samoistnych klas gimnazjum w Cylei w nowym budynku, który ma być postawionym w pobliżu Cylei (2. rata)			5.000	5.000		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			4.880	4.880		
			Raty spłat i należności poboczne			30.300	30.300		
			Kraina:						
			Budowle i kupno realności:						
			Pomieszczenie II. gimnazjum państwowego w Lublanie			200.000	200.000		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.700	1.700		
			Przymorze:						
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.897	6.897		
			Tyrol i Vorarlberg:						
			Budowle i kupno realności:						
			Pomieszczenie gimnazjum państwowego w Innsbrucku (1. rata)			200.000	200.000		
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.800	6.800		
			Subwencje i dotacje			10.000	10.000		
			Zniesienie	14,624.900	128.000	497.127	15,250.027		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	14,624.900	128.000	497.127	15,250.027
9	14	1	Czechy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie gimnazjum (niemieckiego) rządowego w Budziejowicach (4. i ostatnia rata)			72.000	72.000
			Pomieszczenie gimnazjum rządowego (czeskiego) w Budziejowicach (3. rata)			95.000	95.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			22.943	22.943
			Subwencye i dotacye			25.000	25.000
			Morawy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			22.148	22.148
			Śląsk:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			970	970
			Galicja z Krakowskiem:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			59.550	59.550
			Raty spłat			8.000	8.000
			Bukowina:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie II. gimnazjum państwowego w Czerniowcach (3. i ostatnia rata)			12.000	12.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			12.228	12.228
			Dalmacya:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			13.400	13.400
			Zaliczki zwrotne			10.000	10.000
3			Szkoły realne	6,771.060	99.200		6,870.260
			Zniesienie .	21,395.960	227.200	850.366	22,473.526

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia		1905	
				zwyczajne	nadzwyczajne		
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	21,395,960	227.200	850.366	22,473.526
9	14	2	Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Nabycie budynku szkoły realnej w Wiedniu, będącego własnością Wiedeńskiego funduszu konwiktów miejskich (III. dzielnica) (4. rata)			106.300	106.300
			Budowlane roboty w starym budynku rządowej szkoły realnej we Wiedniu (III. dzielnica) celem wyporządzenia go (2. i ostatnia rata)			31.250	31.250
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej we Wiedniu (V. dzielnica) (5. i ostatnia rata)			122.500	122.500
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej we Wiedniu (XVI. dzielnica) (1. rata)			10.000	10.000
			Wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe			55.309	55.309
			Raty spłat i należności poboczne			4.252	4.252
			Styrya:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej w Gracu (kredyt dodatkowy)			2.000	2.000
			Tyrol i Vorarlberg:				
			Wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.000	6.000
			Subwencje i dotacje			20.000	20.000
			Czechy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej w Pilźnie (niemieckiej) (3. rata)			5.000	5.000
			Wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe			64.175	64.175
			Morawy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej (czeskiej) w Bernie (6. i ostatnia rata)			88.000	88.000
			Wyposażenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.270	1.270
			Subwencje i dotacje			20.000	20.000
			Zniesienie .	21,395,960	227.200	1,386.422	23,009.582

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволенiem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	21,395.960	227.200	1,386.422	23,009.582
9	14	2	Śląsk				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.760	1.760
			Galicja z Krakowskiem:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej w Jarosławiu (4. i ostatnia rata)			25.500	25.500
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej w Tarnowie (3. i ostatnia rata)			135.600	135.600
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			58.300	58.300
			Dalmacya:				
			Budowle i realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły realnej w Splicie (1. rata)			8.000	8.000
		3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	6.000			6.000
		4	Komisje egzaminacyjne	13.000			13.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	11.140			11.140
		6	Dodatki za zasługi i wsparcia dla dyrektorów i nauczycieli za prace na polu naukowym lub pedagogiczno-dydaktycznym	16.000			16.000
		7	Sprawienie środków naukowych i uzupełnienie zbioru środków naukowych	18.000			18.000
		8	Wsparcia i stypendya tudzież remuneracje dla kandydatów na nauczycieli i dla nauczycieli		135.600		135.600
			Suma (Tytuł 14, §§ 1—8) .	21,460.100	362.800	1,615.582	23,438.482
	15		Biblioteki naukowe	75.702			75.702
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.090	1.090
			Suma (Tytuł 15) .	75.702		1.090	76.792
	16		Szkolnictwo przemysłowe.				
		1	Rządowe szkoły przemysłowe	7,001.700			7,001.700
			Zakłady centralne:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.380	1.380
			Kredyty ryczałtowe			67.300	67.300
			Zniesienie .	7.001.700		68.680	7,070.380

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	7,001.700	68.680	7,070.380
9	16	1	Austria poniżej Anizy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.500	1.500
			Solnogród:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.400	1.400
			Styrya:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.575	3.575
			Karyntya:				
			Subwencye i dotacje			3.000	3.000
			Czechy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Zakupno gruntu pod budowę nowego budynku szkolnego niemieckiej rządowej szkoły przemysłowej w Pilźnie (1. rata)			90.000	90.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			91.810	91.810
			Subwencye i dotacje			1.500	1.500
			Ryczałtowe wydatki			1.000	1.000
			Morawy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie rządowej szkoły przemysłowej (niemieckiej) w Bernie (3. i ostatnia rata)			81.700	81.700
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			22.000	22.000
			Galicja z Krakowskiem:				
			Budowle i kupno realności:				
			Budowa nowej rządowej szkoły przemysłowej w Krakowie (1. rata)			5.000	5.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.004	3.004
9			Szkoły przemysłowe subwencyonowane przez rząd	1,034.050		1,034.050
3			Zasiłki i środki na poparcia	961.848		961.848
			Zniesienie .	8,997.598	374.169	9,371.767

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	8,997.598	374.169	9,371.767
9	16	3	Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Rozszerzenie austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu, względnie wiedeńskiej szkoły dla przemysłu artystycznego (3. rata)			1.000	1.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			8.800	8.800
			Czechy:				
			Subwencye i dotacye			58.000	58.000
		4	Dodatki dla suplentów z tytułu lat służby	400		400
			Suma (Tytuł 16, §§ 1—4)	8,997.998	441.969	9,439.967
17			Zakłady naukowe kupieckie	589.200		589.200
18			Zakłady naukowe specjalne.				
		1	Szkoły dla akuserek	102.585	32.000		134.585
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			3.730	3.730
		2	Szkoła języków wschodnich we Wiedniu	14.074		14.074
		3	Szkoły marynarki	267.003	11.000		278.003
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			1.000	1.000
			Dalmacya:				
			Zasiłki zwrotne			2.600	2.600
			Suma (Tytuł 18, §§ 1—3)	383.662	43.000	7.330	433.992

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki za 1904				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z дозволеніем у́жыця а́ж до ко́нца грудня				
			1904	1905	1905		
				w k o r o n a c h			
9	19		Szkoly ludowe.				
	1		Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	4,450.250	5.240	4,455.490	
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Pomieszczenie seminaryum nauczycielskiego męskiego w Krems (4. i ostatnia rata)		13.000	13.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		8.200	8.200	
			Austria powyżej Anizy:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		4.020	4.020	
			Solnogród:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		400	400	
			Styrya:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		1.143	1.143	
			Karyntya:				
			Budowle i kupno realności:				
			Budowa sali gimnastycznej w ogrodzie szkolnym seminaryum nauczycielskiego w Celowcu (1. rata)		10.000	10.000	
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		3.073	3.073	
			Przymorze:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe		3.780	3.780	
			Zniesienie	4,450.250	5.240	43.616	4,499.106

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1903			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	4,450.250	5.240	43.616	4,499.106
9	19	1	Tyrol i Vorarlberg:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			14.396	14.396
			Subwencye i dotacye			2.500	2.500
			Czechy:				
			Budowle i kupno realności:				
			Kupno realności funduszu szkół normalnych l. k. 528, 545 i 546 w Pradze na cele niemieckiego seminarjum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego (2. rata)			31.680	31.680
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			25.955	25.955
			Morawa:				
			Budowle i kupno realności:				
			Zakupienie parceli dla założenia ogrodu szkolnego przy seminarjum nauczycielskim męskim w Ołomuńcu i urządzenie go (3. rata)			5.800	5.800
			Kupno gruntu na ogród doświadczalny w seminarjum nauczycielskim w Bernie (niemieckiem) (1. rata)			14.000	14.000
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			6.268	6.268
			Śląsk:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			9.542	9.542
			Galicja z Krakowskiem:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			5.553	5.553
			Dalmacja:				
			Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			7.610	7.610
			Zniesienie .	4,450.250	5.240	166.920	4,622.410

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			Suma	z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia		
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	4,450.250	5.240	166.920	4,622.410		
9	19		Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:						
		2	Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastępców nauczycieli w seminarjach nauczycielskich męskich i żeńskich	1.000			1.000		
		3	Stypendya dla seminarzystów		215.000		215.000		
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach nauczycielskich męskich i żeńskich	8.000			8.000		
		5	Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	37.000			37.000		
		6	Dodatki rządowe do funduszków szkół normalnych	302.224			302.224		
		7	Na podniesienie szkolnictwa ludowego: w Przymorzu			6.000	6.000		
			w Tyrolu i Vorarlbergu			76.000	76.000		
		8	Wynagrodzenia dla nauczycieli ludowych za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	2.000			2.000		
		9	Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami ludowymi i ogrodów szkolnych	40.000			40.000		
		10	Dodatki na rzecz powszechnych szkół ludowych i wydziałowych	329.759	32.487		362.246		
			Solnogród: Zasiłki na budowę			5.000	5.000		
			Przymorze: Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			2.698	2.698		
			Tyrol i Vorarlberg: Na poparcie szkół ludowych niemieckich w południowym Tyrolu			30.000	30.000		
			Suma (Tytuł 19, §§ 1—10) .	5,170.233	252.727	286.618	5,709.578		
			Fundacje i zasiłki.						
		1	Fundacje	88.592			88.592		
		2	Zasiłki	453.824	201.600		655.424		
			Austria poniżej Anizy: Spłaty ryczałtowe			1.250	1.250		
			Solnogród: Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			2.120	2.120		
			Czechy: Zapomogi i dotacje			7.000	7.000		
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane: Wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe			2.500	2.500		
			Zapomogi i dotacje			42.930	42.930		
			Suma (Tytuł 20, §§ 1 i 2) .	542.416	201.600	55.800	799.816		
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 13—20) .	50,799.811	2,054.427	5,736.734	58,590.972		
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—20) .	75,546.918	2,439.127	7,106.394	85,092.439		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			Wydatki za 1904			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia				
1904	1905	1905					
w k o r o n a c h							
			X. Ministerstwo skarbu.				
			A. Właściwe wydatki państwa.				
10			Administracja skarbowa.				
1			Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowymi i departamentami rachunków specjalnych)	4,455.402		4,455.402	
2			Naczelne władze skarbowe (Krajowe dyrekcje skarbu i powiatowe dyrekcje skarbu, nadinspektoraty i inspektoraty skarbowe i urzędy wymiaru należności)	12,447.000		12,447.000	
3			Służba podatków bezpośrednich I. instancyi: kierownictwo naczelne, Administracje podatkowe i służba podatków bezpośrednich przy starostwach	3,501.300	85.000	9,586.300	
4			Centralna kasa państwowa, główne kasy krajowe i krajowe kasy skarbowe, tudzież krajowe urzędy płatnicze	980.000		980.000	
5			Straż skarbowa (w tem 170.026 K w złocie)	20,020.000		20,020.000	
6			Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i kasy depozytów sądowych we Wiedniu, tudzież kasa urzędu taks we Wiedniu i urząd dochodów niestałych w Pradze i urząd dochodów niestałych i stempli w Tryjeście	15,932.270	282.020	16,214.290	
7			Prokuratorye skarbu	1,610.000		1,610.000	
8			Zarząd cel (w tem 265.970 K w złocie)	4,840.000		4,840.000	
9			Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	3,956.965		3,956.965	
10			Nowe budowle, naprawy budowlane i kupno realności w administracji skarbowej		995.000	995.000	
11			Wydatki na konserwację budynku administracji skarbowej w ścisłym znaczeniu, urzędów podatków spozwywzych, stemplowych, loteryjnych i cechowniczych względnie urzędów wykupna		776.000	776.000	
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—11)	73,742.937	1,143.020	995.000	75,880.957
11			Ogólna administracja kasowa.				
1			Istotna strata mennicza przy kupnie i sprzedaży złota		163.000	163.000	
2			Wynagrodzenie za wymieniane monety uszkodzone lub wycofane		23.000	23.000	
3			Koszta sprawienia wag i ciężarków do kontrolowania wagi krajowych monet złotych waluty koronowej		4.600	4.600	
4			Koszta statystyki walutowej i wszelkie inne połączone z tem wydatki		10.000	10.000	
5			Wynagrodzenia stron	30.000		30.000	
6			Zasilek do funduszu taks wojskowych	2,289.971		2,289.971	
7	1		Różne wydatki	447.785		447.785	
	2		Prowizye instytucji bankowych za wykonane transakcje pieniężne i inne wydatki tego rodzaju		62.000	62.000	
8			Zaliczka krajowi Styrii na konserwację budowli regulacyjnych Muru (9. rata)		42.000	42.000	
			Zniesienie	2,767.756	10.000	294.600	3,072.356

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволеніем użytka aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	2,767.756	10.000	294.600	3,072.356		
11	9		Wynagrodzenie dla Vorarlberga na umorzenie długu inwazyjnego (3. rata)			5.033	5.033		
	10		Subwencya dla gminy Pragi (3. rata)			1,600.000	1,600.000		
	11		Wynagrodzenia z udziału skarbu państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe i ewentualna subwencya z tego udziału dla funduszu dobroczynnego, opartego na tych grzywnach	200.000	50.000		250.000		
	12		Na rzecz instytutu zaopatrzenia pomocników kancelaryjnych, ustanowionych przy państwowych władzach, urzędach i zakładach		300.000		300.000		
	13		Nadwyżka z powodu dokonanej w roku 1903 i dokonanej się mającej w roku 1904 przemiany posad służby pomocniczej na stałe miejsca służbowe		324.000		324.000		
	14		Nadzwyczajne remuneracje dla auskultantów, praktykantów i funkcyonaryuszy stojących z nimi na równi			1,535.000	1,535.000		
	15		Zwrot na rzecz zarządu wojskowego z tytułu opróżnienia w swoim czasie koszar na „Getreidemarkt“, zwróconych gminie wiedeńskiej			40.577	40.577		
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—15) .	2,967.756	684.000	3.475.210	7,126.966		
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.						
			Podatki stałe.						
12			Podatki stałe.						
	1		Wynagrodzenia stron i funkcyonaryuszy publicznych za współdziałanie przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków .	95.800			95.800		
	2		Wynagrodzenia stron dawniej wolnych od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego (renty wynagrodzenia za dziesięcinę) . . .	4.500			4.500		
	3		Koszty podatkowych egzekucyj	2,395.000			2,395.000		
	4		Przekazy do funduszów krajowych		6,000.000		6,000.000		
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4) .	2,495.300	6,000.000		8,495.300		
			C l o.						
13			C l o.						
	1		Zwroty złożonych gwarancyi cłowych	2,300.000			2,300.000		
	2		Zwroty podatkowe	863.000			863.000		
	3		Ryczałt na koszta zarządu	5,000.000			5,000.000		
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3) .	8,163.000			8,163.000		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением ужения аж до конца grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Podatki niestałe.				
14			Podatek spożywczy:				
	1	1	Wydatki zarządu	3,424.000			3,424.000
		2	Kupno przyrządów kontrolnych do pomiaru brzezki piwnej i innych przyborów do kontrolowania browarów (3. rata)			150.000	150.000
	2	1	Zwroty złożonych gwarancji podatkowych	1,780.050			1,780.050
		2	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w gorzelniach	1.000			1.000
		3	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w browarach	30.000			30.000
		4	Zwroty podatkowe z tytułu dyskonta	1,365.000			1,365.000
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa wyrobionego we Wiedniu i w Tryjeście i wywiezionego za linię podatkową tych miast	470.000			470.000
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne	250.000			250.000
	3		Zwroty podatku spożywczego:				
		1	za wywóz gorzalki za linię cłową	1.000			1.000
		2	" " piwa za linię cłową	2,520.000			2,520.000
	4		Bonifikacye podatku spożywczego:				
		1	za wywóz gorzalki za linię cłową	1,650.000			1,650.000
		2	dla gorzeln rolniczych	6,670.000			6,670.000
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie	2,200.000			2,200.000
	6		Udział gminy wiedeńskiej w dochodzie z podatku spożywczego we Wiedniu i z dodatku do podatku piwnego od wyrobu piwa tamże	1,100.000			1,100.000
	7		Suma przekazana z podwyższonego podatku od gorzalki na rzecz funduszków krajowych (zaliczki i reszta aktywów obrachunkowych)	19,200.000			19,200.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—7) .	40,661.050		150.000	40,811.050
15			Sól:				
	1	1	Koszta wyrobu i wykupna	9,160.000			9,160.000
		2	Nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne			592.700	592.700
	2	1	Wydatki przy sprzedaży	772.000			772.000
		2	Zwroty podatkowe	30.000			30.000
		3	Nowe budowle			47.000	47.000
			Suma (Rozdział 15, Tytuł 1 i 2) .	9,962.000		639.700	10,601.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением ужения aż до końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
16			Tytoń:				
	1		Wydatki administracyjne	3,763.000			3,763.000
	2	1	Kupno zagranicznych liści tytoniowych i wyrobów tytoniowych (w tem 33,300.000 K w zlocie)		35,000.000		35,000.000
		2	Kupno krajowych liści tytoniowych i tytoń przemycony	16,003.000			16,003.000
		3	Koszta wyrobu	29,032.000			29,032.000
		4	Nowe budynki i ceny kupna realności			1,200.000	1,200.000
	3	1	Wydatki przy sprzedaży	2,284.000			2,284.000
		2	Zwroty podatków	48.000			48.000
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	51,130.000	35,000.000	1,200.000	87,330.000
17			Stemple, taksy i należności:				
	1		Stemple:				
		1	Wydatki administracyjne	1,429.689			1,429.689
		2	Zwroty	23.900			23.900
		2	Taksy:				
		1	Wydatki administracyjne	500			500
		2	Zwroty	12.000			12.000
		3	Należności:				
		1	Wydatki administracyjne	303.420			303.420
		2	Zwroty	2,500.000			2,500.000
			Suma (Rozdział 17, Tytuły 1—3)	4,269.509			4,269.509
18			Podatek od biletów kolejowych:				
	1		Wydatki administracyjne	3.000			3.000
		2	Zwroty	1.000			1.000
			Suma (Rozdział 18, Tytuł 1 i 2)	4.000			4.000
19			Loterya:				
		1	Koszta zarządu	18,020.840			18,020.840
		2	Zwroty	160			160
			Suma Rozdział 19, Tytuł 1 i 2)	18,021.000			18,021.000
20			Cechowanie	363.500		2.700	366.200
21			Osobny podatek od wyszynku, drobnej sprzedaży i palonych napojów wysokokowych, dalej od handlu nimi	89.000			89.000
			Suma (Rozdziały 14—21)	124,500.059	35,000.000	1,992.400	161,492.459
			Własność państwowa.				
22			Gmachy dykasteryalne i czynsze od placów	556.236		4.800	561.036
23			Fiskalności i bezdziedziczności	30.000			30.000
24			Drukarnia nadworna i rządowa we Wiedniu	5,495.015	83.000	104.985	5,683.000
25			Mennictwo	738.600			738.600
			Nowe urządzenia warsztatowe			10.000	10.000
			Koszta adaptacji			8.000	8.600
			Suma (Rozdział 25)	738.600		18.000	756.600
			Ogółem (Rozdziały 10—25)	218,688.903	42,910.020	6,590.395	268,189.318

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			Wydatki za 1904			Suma	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволеніем użycia aż do końca grudnia				
1904	1905	1905					
w k o r o n a c h							
26			XI. Ministerstwo handlu.				
			A. Właściwe wydatki państwa.				
1	1		Kierownictwo naczelne	1,441.650	250.000	195.590	1,887.240
	2		Zapomoga dla mieszanej komisji prutowej (25.000 franków)			23.800	23.800
	3		Na swojskie wystawy krajowe, zawodowe i obszarowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznaczono osobnej dotacji			24.000	24.000
	4		Koszta spisu przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych (3. rata)			200.000	200.000
	5		Udział w wystawie światowej w St. Louis w r. 1904 (2. rata)			600.000	600.000
			Suma (Tytuł 1, §§ 1—5)	1,441.650	250.000	1,043.390	2,735.040
	2		Sprawy patentowe	786.050			786.050
	3		Popieranie przemysłu:				
	1		Popieranie drobnego przemysłu	461.000	88.000	90.000	639.000
	2		Wydatki na rozmaite cele przemysłowe		22.000		22.000
	3		Popieranie poszczególnych gałęzi przemysłu: przemysł szklany w powiecie jabłoneckim, tkactwo domowe w Austrii powyżej i poniżej Anizy, Czechach, Morawach i na Śląsku, wyrób instrumentów muzycznych w czeskich Rudawach etc.			45.000	45.000
			Suma (Tytuł 3, §§ 1—3)	461.000	110.000	135.000	706.000
	4		Służba statystyczna:				
	1		Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	515.480			515.480
	2		Wygotowanie statystyki handlu wewnętrznego	461.310			461.310
	3		Koszta wszelkich innych wydawnictw statystycznych i czasopisma „Austriackie ekonomiczno-polityczne archiwum“ (dawniej „Austriya“)	81.160			81.160
			Suma (Tytuł 4, §§ 1—3)	1,057.950			1,057.950
	5		Urząd statystyki pracy	217.520			217.520
	6		Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	51.800		17.000	68.800
	7		Nadzór nad przemysłem	602.570			602.570
	8		Zakłady do próbowania ręcznej broni palnej	38.920			38.920

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением у́жeя аз до ко́нца гудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
26	9	1	Służba miar i wag	1,230.420			1,230.420
		2	Uzupełnienie technicznych środków pomocniczych dla Biura sprawdzania wodomierzy i elektromierzy			7.500	7.500
		3	Koszta sprawienia miarowzorów, tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych			30.000	30.000
		4	Zaliczka na budowę nowego domu urzędowego w Bernie			30.000	30.000
			Suma (Tytuł 9, §§ 1—4)	1,230.420		67.500	1,297.920
10	1	1	Służba portowa i morska sanitarna	1,635.520	474.500		2,110.020
		2	Obserwatorium astronomiczno-meteorologiczne w Tryjeście	27.100			27.100
		3	Nowe budowle:				
			I. Przymorze:				
			Nadzwyczajne i nowe budowle portowe:				
			Grado. Urządzenie drugiego basenu w porcie. Łączny kredyt 18.500 K, 1. rata			6.000	6.000
			Traghetto w kanale Arsa. Założenie dwóch boji dla przywiązywania lin okrętowych. Łączna dotacya 10.000 K, 1. rata			5.000	5.000
			Porzecze. Założenie łamacza fal. Łączna dotacya 68.000 K, 2. rata			17.000	17.000
			Grado. Założenie kanału do żeglugi między Grado a Belvederem. Łączna dotacya 100.000 K, 3. rata			23.000	23.000
			Tużycze-Przystań Rosega. Budowa kanału do żeglugi. Łączna dotacya 286.000 K, 3. rata			40.000	40.000
			Mile. Przedłużenie wschodniej grobli ochronnej i do lądowania. Łączna dotacya 73.000 K, 4. rata			13.000	13.000
			Fazana. Wyporzadzenie południowej grobli ochronnej i do lądowania. Łączna dotacya 20.000 K, reszta			6.000	6.000
			Lowrana. Wykończenie urządzenia przystani Łączna dotacya 80.000 K, 4. rata			14.000	14.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na wielkich toniach			2.000	2.000
			Nabycie ziemi santorynowej			9.000	9.000
			Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Lazaret morski w Valle-S. Bartolomeo pod Tryjestem. Urządzenie zakładu kąpielowego dla osób w kontumacyi zostających. Łączna dotacya 20.000 K, reszta			10.000	10.000
			Suma I.			146.000	146.000

Hozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905	1905			
w k o r o n a c h									
26	10	3	II. Dalmacya:						
			Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.						
			Zadar. Przedłużenie muru przybrzeżnego w wewnętrznym porcie. Łączna dotacja 120.000 K, 1. rata					8.000	8.000
			Wyspa Bua. Budowa muru przybrzeżnego. Łączna dotacja 17.000 K, 1. rata					10.000	10.000
			Kale na wyspie Ugljan. Urządzenie grobli ochronnej. Łączna dotacja 16.500 K, 2. rata					5.000	5.000
			Torette. Budowa grobli do lądowania. Łączna dotacja 20.000 K, 2. rata					5.000	5.000
			Ś. Filip-Jakób. Rozszerzenie przystani dla parowców. Łączna dotacja 12.000 K, 2. rata					4.000	4.000
			Trebocconi. Postawienie muru przybrzeżnego. Łączna dotacja 10.000 K, 2. rata					4.000	4.000
			Makarska. Przedłużenie wybrzeża operacyjnego. Łączna dotacja 18.000 K, 2. rata					5.000	5.000
			Verbosca. Postawienie muru przybrzeżnego. Łączna dotacja 17.000 K, 2. rata					5.000	5.000
			Lesina. Przedłużenie wybrzeża dla parowców. Łączna dotacja 20.000 K, 2. rata					5.000	5.000
			Lissa. Postawienie muru przybrzeżnego. Łączna dotacja 19.000 K, 2. rata					5.000	5.000
			Port Palazzo na wyspie Meleda. Urządzenie placu do lądowania. Łączna dotacja 8.000 K, reszta					5.000	5.000
			Port Casson w Dubrowniku. Postawienie muru przybrzeżnego. Łączna dotacja 11.500 K, 2. rata					4.000	4.000
			Perzagno koło Kotoru. Rozszerzenie grobli do lądowania. Łączna dotacja 5.000 K, reszta					3.000	3.000
			Starygrad trogirski. Urządzenie grobli operacyjnej. Łączna dotacja 30.000 K, 3. rata					4.000	4.000
			Kotor. Przyczynek na ujęcie potoku górskiego Zvironjaka					2.850	2.850
			Szybenik. Budowa muru przybrzeżnego dla lądowania węgla. Łączna dotacja 104.000 K, 4. rata					13.000	13.000
			Zniesienie					87.850	87.850

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением у́жyця аж до ко́нца грудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie			87.850	87.850
26	10	3	Radovnja koło Św. Marcina braskiego. Urządzenie grobli operacyjnej, tudzież części muru przybrzeżnego. Łączna dotacya 15.000 K, reszta			4.000	4.000
			Sveti Mihalj na wyspie Lastowie. Rozszerzenie przystani. Łączna dotacya 40.000 K, 4. rata			6.000	6.000
			Trsteno. Budowa grobli do lądowania. Łączna dotacya 20.000 K, reszta			8.000	8.000
			Oraszac. Urządzenie placu do lądowania. Łączna dotacya 14.000 K, reszta			3.000	3.000
			Zator. Urządzenie placu do lądowania. Łączna dotacya 18.000 K, 4. rata			4.000	4.000
			Splet. Przedłużenie muru brzegowego przed stacją kolei żelaznej. Łączna dotacya 98.000 K, 6. rata			16.000	16.000
			Prigradica na wyspie Korczuli. Budowa grobli ochronnej i do lądowania z przytykającym murem brzegowym. Łączna dotacya 90.000 K, 6. rata			8.000	8.000
			Budowa słupów do przywiązywania			2.000	2.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na wielkich toniach			2.000	2.000
			Nabycie ziemi santorynowej			22.000	22.000
			Suma II			162.850	162.850
			Suma I i II (Tytuł 10, § 3)			308.850	308.850
	4		Koszta budowy i utrzymania torów portowych w Tryjeście:				
			a) Spłata kapitału (24. rata)			50.000	50.000
			b) Odsetki 4% za rok 1903 od reszty kapitału nieumorzonego w sumie 234.103 K 72 h			9.360	9.360
			Suma (Tytuł 10, § 4)			59.360	59.360
	5		Zapomoga dla marynarki handlowej			1.700.000	1,700.000
	6		Zaopatrzenie ważniejszych kapitanatów portowych w parowce do celów służbowych i do nadzoru nad rybolostwem. Łączna dotacya 100.000 K, reszta			20.000	20.000
	7		Wykończenie zakładów portowych w Tryjeście. Łączny kredyt 12.000.000 K, 4. rata			1.000.000	1,000.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
26	10	8	Kupno 6. szuflicy parowej z łódkami do mułu i parowcami holującymi celem uzupełnienia taboru szuflic. Łączna dotacja 230.000 K, 1. rata			35.000	35.000
		9	Sprawienie przyrządów nurkowych wraz z przynależnościami			2.000	2.000
			Suma (Tytuł 10, §§ 1—9)	1,662.620	474.500	3,125.210	5,262.330
11	1		Zarząd c. k. domów składowych w Tryjeście	1,032.770			1,032.770
	2		Rozszerzenie zakładów			409.000	409.000
	3		Rata ryczałtowa na umorzenie ceny kupna hangaru na grobli III odstąpionego państwu przez Spółkę żeglugi parowej Lloyda austriackiego			89.260	89.260
	4		Rata ryczałtowa wynagrodzenia na rzecz etatu długu państwa			930.370	930.370
	5		Odsetki hipoteczne, tudzież inne ciężary i wydatki z powodu kupna realności na rozszerzonym wolnym obszarze miasta Tryjestu			19.100	19.100
			Suma (Tytuł 11, §§ 1—5)	1,032.770		1,447.730	2,480.500
			Suma (Tytuły 1—11)	3,583.270	834.500	5,835.830	15,253.600
12			B. Zakład poczt i telegrafów, tudzież Urząd pocztowych kas oszczędności.				
			<i>a) Zakład poczt i telegrafów.</i>				
	1		Płace osobiste (w tem 279.000 K w złocie)	74,849.410			74,849.410
	2		Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu (w tem 124.000 K w złocie)	38,281.000			38,281.000
	3		Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi (w tem 32.000 K w złocie)	1,090.000			1,090.000
			Zniesienie	114,220.410			114,220.410

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki za 1904			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z дозволеніем użyć aż do końca grudnia			
			1904	1905	1905	
w k o r o n a c h						
			Przeniesienie	114,220.410		114,220.410
26	12		Wydatki nadzwyczajne:			
		4	Na urządzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych		550.000	550.000
		5	Na urządzenie nowych przewodów telefonicznych		1,800.000	1,800.000
		6	Nowe budowle:			
			a) Przebudowa budynku pocztowego i telegraficznego w Linco (2. rata)		100.000	100.000
			b) Kupno budynku pocztowego i telegraficznego w Chrudimiu (2. rata)		9.720	9.720
			c) Dodatek administracji poczt i telegrafów do ceny kupna domu w Bernie, Plac Lažansky'ego Nr. 3, którą spłacić ma ratami rząd z tytułu współużywania go przez zakład poczt i telegrafów (dodatek do 1. raty)		3.440	3.440
			d) Nabycie gruntu pod budowę centralnego magazynu telefonicznego		22.200	22.200
		7	Wyporzędzenia budowlane		270.000	270.000
			Suma (Tytuł 12, §§ 1—7)	114,220.410	2,755.360	116,975.770
			b) Urząd pocztowych kas oszczędności.			
		8	Wydatki administracyjne i uposażenie funduszków rezerwowych	6,057.800		6,057.800
			Suma (Tytuł 12, §§ 1—8)	120,278.210	2,755.360	123,033.570
			Ogółem (Tytuły 1—12)	128,861.480	834.500	8,591.190
						138,287.170

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z дозволеніем у́жыціа а́ж до ко́нца грудніа						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych.						
	1		Kierownictwo naczelne:						
	1		Zarząd ogólny (w tem 224.250 K w złocie)	5,370.290	5,370.290		
	2		Opłaty do zakładów zaopatrzenia na starość, tudzież inne urządzenia humanitarne, datki z łaski	6,782.000	6,782.000		
	3		Podatek zarobkowy od utrzymywanego przez państwo ruchu kolei żelaznych i żeglugi na jeziorze Bodeńskim (w tem 4.100 K w złocie)	10,449.200	10,449.200		
	4		Wydatki nadzwyczajne:						
			Popieranie celów handlowych	250.000	250.000		
			Trasowanie kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych	200.000	200.000		
			Koszta utrzymania personelu dyrekcji kolei państwowych, zatrudnionego przejściowo dla nauki w Ministerstwie kolei żelaznych	24.000	24.000		
			Urządzenie własnego połączenia elektrycznego placu „Schillerhof“ z budynkiem szkoły wojennej	5.400	5.400		
			Suma (Tytuł 1, §§ 1—4)	22,601.490	479.400	23,080.890		
	2		Główna inspekcya austryackich kolei żelaznych	556.220	556.220		
	3		Główny urząd taborowy austryackich kolei państwowych	525.000	525.000		
	4		Kontraktowe wypłaty odsetek i rat amortyzacyjnych:						
	1		Pożyczka w zakładzie kredytowym:						
			Odsetki i spłata kapitału	1,638.000	1,638.000		
			Zniesienie	1,638.000	1,638.000		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем уżycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	1,638.000	.	.	1,638.000
27	4	2	Raty ryczałtowe za budynki administracyjne:				
			Odsetki i spłata kapitału	154.490	.	.	154.490
		3	Kapitał na budowę przestrzeni od Brunowa do granicy:				
			Odsetki i spłata kapitału (w tem 56.620 K w zlocie)	56.620	.	.	56.620
		4	Renta roczna za kolej duchcowsko-podmokielską i prasko-duhcowską	6,359.000	.	.	6,359.000
		5	Kredyt kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej . .	4,400.000	.	.	4,400.000
		6	Kredyt kolei Urfahr—Aigen-Schlägl (Mühlkreisbahn)	96.760	.	.	96.760
		7	Kredyt kolei Linc—Klaus-Steyrling z odgałęzieniem Unterrohr—Bad Hall (kolej w dolinie kremskiej) .	127.920	.	.	127.920
		8	Raty ryczałtowe z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej . . .	264.640	.	.	264.640
		9	Rata ryczałtowa z tytułu nabycia zakładu elektrycznego w Heiligenstadt	327.320	.	.	327.320
		10	Kredyt węgierskiej kolei zachodniej (styryjska linia)	788.960	.	.	788.960
		11	Kredyt rentowy pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei państwowej (galicyjska linia)	2,837.640	.	.	2,837.640
		12	Kredyt linii Cyleja—Wöllan	221.920	.	.	221.920
			Suma (Tytuł 4, §§ 1—12) .	17,273.270	.	.	17,273.270
5			Koleje państwowe w zarządzie prywatnym i szlaki dobiegowe wydierżawione:				
		1	Koleje państwowe w zarządzie prywatnym:				
			Czasław-Zawratec, Czasław-Moczowice i Königshau-Zaclerz:				
			a) Zwrot kosztów ruchu	134.150	.	.	134.150
			b) Wydatki szczególne, nienależące do właściwych wydatków ruchu	3.000	.	.	3.000
			Suma (Tytuł 5, § 1) .	137.150	.	.	137.150
		2	Szlaki dobiegowe wydierżawione:				
			Szlak podmokłański:				
			Szczególne wydatki, nienależące do właściwych kosztów ruchu	400	.	.	400
			Suma (Tytuł 5, §§ 1 i 2) .	137.550	.	.	137.550

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением у́жyця а́з до ко́нца грудня			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie			3,442.300	3,442.300
27	6	10	Dodatek administracji kolei państwowych do ujęcia potoków górskich			80.000	80.000
			Koszta pomnożenia inwentarza istniejących zakładów			360.000	360.000
			Pomnożenie funduszu zapasów materiałów			300.000	300.000
			Poprawienie wód do zasilania			338.000	338.000
			Uzupełnienia urządzeń elektrycznych			5.000	5.000
			Różne nieprzewidziane wydatki			245.000	245.000
			Zasilek dla funduszu zapasu materiałów z powodu objęcia ruchu na kolei lokalnej Cyleja—Wöllan			45.000	45.000
			Dodatek kolei lokalnej Cyleja—Wöllan do kosztów rozszerzenia stacji Cylei, które przeprowadzić ma c. k. uprzyw. spółka kolei południowej			325.000	325.000
			Investycje i inne nadzwyczajne nakłady z tytułu objęcia ruchu na kolei lokalnej Cyleja—Wöllan			375.000	375.000
			Suma (Tytuł 6, § 10)			5,515.300	5,515.300
			Suma (Tytuł 6, §§ 1—10)	201,050.470		5,515.300	206,565.770
7			Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:				
	1		Zarząd ogólny:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu	1.200			1.200
	2		Służba żeglarska:				
			Wydatki osobowe (w tem 22.600 K w złocie)	210.210			210.210
			Rzeczowe potrzeby ruchu	71.400			71.400
	3		Wydatki na konserwację:				
			Wydatki osobowe	23.100			23.100
			Rzeczowe potrzeby ruchu	79.400			79.400
	4		Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	9.000			9.000
			Rzeczowe potrzeby ruchu (w tem 50 K w złocie)	4.400			4.400
			Suma (Tytuł 7, §§ 1—4)	398.710			398.710
8			Udział państwa w ubytku ruchu wiedeńskiej kolei miejskiej			806.650	806.650
			Ogółem (Rozdział 27, Tytuły 1—8)	242,542.710		6,801.350	249,344.060

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволеніем уżycіа аа до коіса грудніа						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa.						
			A. Właściwe wydatki państwa.						
	1		Kierownictwo naczelne	988.794				988.794	
	2		Rządowe zakłady naukowe doświadczalne	418.035				418.035	
			Wydatki na rozsądnik owocowy, uzupełnienie biblioteki, kupno przyrządów, uzupełnienie ruchomości, urządzenie szkolne, środki naukowe dla studyum rolniczego i inne budowlane wyporządzenia w wyższej szkole w Klosterneuburgu				6.000	6.000	
			Utworzenie szkoły rolniczej w Splecie				30.000	30.000	
			Postawienie nowego budynku i urządzenie c. k. zakładu dla kontroli nasion we Wiedniu (3. i ostatnia rata)				83.000	83.000	
	3		Kultura krajowa:						
	1		Zapomogi		4,933.000	377.000		5,310.000	
	2		Konserwacja budowli regulacyjnych rzeki Zilii (22. rata)				33.600	33.600	
	3		a) Dopłata rządowa do funduszu melioracyjnego (20. rata)				4,000.000	4,000.000	
			b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza	4,208.561				4,208.561	
	4		Dodatek skarbowy na wykończenie i uzupełnienie regulacji Renu przez ujęcie dopływów w austriackiem dorzeczcu Renu według vorarlberskiej ustawy krajowej z dnia 9. maja 1897 (7. rata)				189.850	189.850	
	5		Na wytępienie „Phylloxera vastatrix“ i innych szkodników winnych				490.000	490.000	
	6		Bezprocentowe zaliczki na przywrócenie winnic zniszczonych przez mszycę winną, w myśl ustawy z dnia 28. marca 1892, Dz. u. p. Nr. 61				320.000	320.000	
	7		Wydatki na wykonanie i konserwację robót w celu osuszenia bagien pod Aquileją	8.750				8.750	
	4		Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	1,081.037	278.538	37.900		1,397.475	
			Wydatek na kosztą ponoszone przez skarb państwa z okazji wykonania ustaw rolniczych z dnia 7. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 92, 93, 94), dotyczących się komasacyi gruntów i lasów i podziału wspólnych gruntów				260.000	260.000	
			Zniesienie	6,705.177	5,471.538	5,567.350		17,744.065	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z pozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	6,705.177	5,471.538	5,567.350		17,744.065	
28	5		Władze górnicze	735.980	25.800			761.780	
	6		Naukowe zakłady górnicze	319.852	65.000	6.900		391.752	
	7		Rządowe zakłady hodowli koni	4,385.780				4,385.780	
			Nowe budowle i przebudowy, tudzież zakłady produkcyjne w rządowych zakładach ogierów			59.503		59.503	
			Suma (Tytuły 1—7) .	12,146.789	5,562.338	5,633.753		23,342.880	
			B. Lasy, dobra i kopalnie.						
	8		Lasy i dobra rządowe:						
	1		Zarząd lasów i dóbr	11,641.540		104.000		11,745.540	
	2		Nowe budowle i kupno realności			1,093.240		1,093.240	
	3		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urzędzenia gospodarki			74.430		74.430	
	4		Wykupno służebności i ich uregulowanie			147.200		147.200	
	5		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne			78.660		78.660	
	6		Doświadczalnia leśnicza w Mariabrunn	70.820		5.500		76.320	
	7		Szkoły dla leśniczych	44.480		980		45.460	
			Suma (Tytuł 8, §§ 1—7) .	11,756.840		1,504.010		13,260.850	
	9		Kopalnie:						
	1		Zarząd kopalni	15,682.474				15,682.474	
	2		Nowe budowle i zakłady produkcyjne			80.300		80.300	
	3		Kupno realności			210.700		210.700	
	4		Inne wydatki nadzwyczajne:						
			a) Zasiłek na polepszenie stosunków kasy brackiej w Brixlegg			936		936	
			b) Zasiłek na regulację Woglein w Cylei			2.640		2.640	
			c) Zasiłek na polepszenie stosunków kasy brackiej w Przybramie			245.443		245.443	
			d) Ujęcie jaru konsensowego			1.500		1.500	
			e) Sztolnia podkopowa w Breith-Raibl (6. rata)			100.000		100.000	
			Suma (Tytuł 9, §§ 1—4) .	15,682.474		641.519		16,323.993	
			Suma (Tytuły 8 i 9) .	27,439.314		2,145.529		29,584.843	
			Ogółem (Rozdział 28, Tytuły 1—9) .	39,586.103	5,562.338	7,779.282		52,927.723	

Dział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволеніем нзчца аз до коіца grudnia						
			1904	1905	1905	w k o r o n a c h			
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.						
1	1	Kierownictwo naczelne	725.200				725.200		
2	2	Najwyższy trybunał	1,404.400				1,404.400		
3	3	Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach koron- nych	61,735.500				61,735.500		
		Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun- towych				380.000	380.000		
		Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów, i urzędów depozytów sądowych tudzież zmian w poczcie urzędników				51.000	51.000		
4	4	Nowe budowle i kupno realności dla zarządu spra- wiedliwości:							
		a) Ogólne wydatki na projekta budowli				35.000	35.000		
		b) Kredyty osobne:							
		Austria poniżej Anizy:							
	1	Na kupno domu w dzielnicy Favoriten we Wiedniu (15. rata)				1.807	1.807		
	2	Na wewnętrzne urządzenie nowego domu w St. Pölten (2. rata)				69.430	69.430		
	3	Na postawienie budynku urzędowego w Stockerau (3. rata)				93.800	93.800		
	4	Na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Stockerau				10.000	10.000		
	5	Na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Lie- sing				20.000	20.000		
	6	Na wystawienie piętra na gmachu sądu karnego we Wiedniu (2. rata)				10.000	10.000		
	7	Na wystawienie gmachu sądowego na realności „Jakoberhof“ we Wiedniu (1. rata)				10.000	10.000		
		Austria powyżej Anizy:							
	8	Na budowę domu urzędowego w Grieskirchen (1. rata)				10.000	10.000		
	9	Na budowę aresztów w Haag				7.000	7.000		
	10	Na pomieszczenie urzędów w Mattinghofen				6.000	6.000		
		Zniesienie	63,865.100			704.037	64,569.137		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	63,865.100	704.037	64,569.137
29	4		Solnogród:				
		11	Na budowę gmachu sądowego i więziennego w Solnogradzie (2. rata)			200.000	200.000
			Styrya:				
		12	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbach (19. rata)			4.628	4.628
		13	Kupno budynku sądu obwodowego w Cylei (2. rata)			141.000	141.000
		14	Kupno budynku sąsiadującego z budynkiem sądu obwodowego w Cylei			40.000	40.000
		15	Budowa domu dla sądu obwodowego w Maryborze			26.000	26.000
			Karyntya:				
		16	Kupno domu Nr. 20/21 w Feldkirchen (10. rata)			3.952	3.952
		17	Budowa domu urzędowego w Friesach (2. rata)			20.000	20.000
			Kraina:				
		18	Budowa domu dla sądu w Lublanie (8. rata)			11.200	11.200
		19	Budowa domu urzędowego w Littai (1. rata)			50.000	50.000
		20	Wyporządzenie byłych koszar w Rudolfswerth dla celów administracji sprawiedliwości			2.186	2.186
		21	Budowa domu urzędowego w Radmannsdorf wraz z wewnętrznym urządzeniem			20.540	20.540
			Przymorze:				
		22	Budowa gmachu sprawiedliwości i więzień w Tryjeście (4. rata)			10.000	10.000
		23	Budowa domu urzędowego w Sesana			711	711
		24	Kupno i urządzenie domu urzędowego w Albonie			3.250	3.250
			Tyrol:				
		25	Budowa domu urzędowego i więzień w Meranie (5. rata)			24.284	24.284
		26	Wewnętrzne urządzenie nowego gmachu w Meranie			13.600	13.600
		27	Budowa domu urzędowego w Kufsteinie (3. rata)			30.000	30.000
			Zniesienie .	63,865.100	1,305.388	65,170.488

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволенiem użyć aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905				
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	63,865.100	1,305.388		65,170.488	
29	4		Vorarlberg:						
		28	Budowa domu sądowego i więzień w Feldkirch (4. rata)			200.000		200.000	
			Czechy:						
		29	Budowa domu dla sądu karnego w Pradze (10. rata)			156.000		156.000	
		30	Wewnętrzne urządzenie domu dla sądu karnego w Pradze (2. rata)			60.000		60.000	
		31	Adaptacje w starym gmachu sądu karnego w Pradze (1. rata)			70.000		70.000	
		32	Budowa gmachu sądowego w Kralowych Winohradach (10. rata)			26.563		26.563	
		33	Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (29. rata)			3.220		3.220	
		34	Budowa domu dla sądu i więzień w Czeskiej Lipie (6. rata)			70.207		70.207	
		35	Budowa domu dla sądu i więzienia w Budziejowicach (4. rata)			350.000		350.000	
		36	Budowa domu dla sądu karnego i więzienia w Chebie (4. rata)			250.000		250.000	
		37	Zakupno nowego budynku urzędowego w Nowej Pace (4. rata)			7.490		7.490	
		38	Budowa domu urzędowego w Friedlandzie (4. rata)			39.951		39.951	
		39	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Friedlandzie			6.000		6.000	
		40	Budowa domu urzędowego w Jabłońcu (3. rata)			94.800		94.800	
		41	Wewnętrzne urządzenie nowego domu w Jabłońcu			10.000		10.000	
		42	Budowa domu urzędowego w Pilgramie (1. rata)			5.000		5.000	
		43	Budowa domu na areszt w Lanckoronie (1. rata)			6.000		6.000	
		44	Kupno budynku na pomieszczenie urzędów państwowych w Uściu			5.227		5.227	
			Morawy:						
		45	Budowa wspólnego domu urzędowego w Prościejowie (5. rata)			37.019		37.019	
		46	Wewnętrzne urządzenie nowego domu w Prościejowie (2. rata)			3.000		3.000	
		47	Wewnętrzne urządzenie nowego domu w Nowym Ieczynie (2. rata)			6.000		6.000	
			Zniesienie .	63,865.100	2,711.865		66,576.965	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем уżycіа aż до ко́нца грудніа			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie .	63,865.100	2,711.865	66,576.965
29	4	48	Budowa domu dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (3. rata)			22.000	22.000
		49	Budowa domu dla sądu cywilnego w Bernie (2. rata)			230.000	230.000
		50	Budowa domu urzędowego w Hofie (2. rata)			27.800	27.800
		51	Wewnętrzne urządzenie nowego gmachu w Hofie			4.000	4.000
		52	Rozszerzenie więzienia w Nowym Iczynie (2. rata)			58.000	58.000
		53	Wewnętrzne urządzenie dobudowy w Nowym Iczynie			4.000	4.000
		54	Budowa domu urzędowego w Międzyrzeczu Wołoskiem (3. rata)			26.336	26.336
		55	Wewnętrzne urządzenie nowej budowli w Międzyrzeczu Wołoskiem (2. rata)			2.000	2.000
		56	Budowa gmachu sądowego w Sternbergu (4. rata)			36.685	36.685
		57	Budowa domu urzędowego w Zdounek (1. rata)			5.000	5.000
		58	Budowa domu urzędowego w Konicach (1. rata)			15.000	15.000
		59	Budowa gmachu sądowego i więzień w Iglawie (2. rata)			50.000	50.000
		60	Budowa domu urzędowego w Szenbergu Morawskim (1. rata)			10.000	10.000
		61	Budowa domu urzędowego w Brzeclawiu			30.000	30.000
			Śląsk:				
		62	Wewnętrzne urządzenie nowego domu w Ostrawie Polskiej (2. rata)			8.000	8.000
		63	Budowa domu urzędowego w Bielsku (5. rata)			94.040	94.040
		64	Wewnętrzne urządzenie nowego gmachu w Bielsku			10.000	10.000
		65	Wewnętrzne urządzenie nowego domu w Odrach (2. rata)			2.000	2.000
		66	Budowa budynku urzędowego w Cieszynie (3. rata)			200.000	200.000
		67	Budowa gmachu sądowego w Frywałdzie			16.170	16.170
			Galicya zachodnia :				
		68	Budowa domu urzędowego w Podgórzu (4. rata)			20.000	20.000
		69	Rozszerzenie rządowego budynku zamkowego w Rzeszowie (4. rata)			200.000	200.000
		70	Odbudowanie murów szkarpowych zamku w Rzeszowie (2. rata)			12.000	12.000
			Zniesienie .	63,865.100	3,794.896	67,659.996

Dział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne			nadzwyczajne	Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905	1905			
						w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	63,865.100	3,794.896		67,659.996	
29	4	71	Budowa domu urzędowego w Gorlicach (3. rata)			100.465		100.465	
		72	Budowa domu urzędowego w Radłowie (2. rata)			50.956		50.956	
		73	Budowa domu urzędowego w Bieczu (1. rata)			30.000		30.000	
		74	Wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Ropczy- cach			17.000		17.000	
		75	Budowa domu urzędowego w Suchej (1. rata)			20.000		20.000	
		76	Budowa domu urzędowego w Strzyżowie			1.009		1.009	
			Galicya wschodnia:						
		77	Budowa domu sądowego i więzień w Stryju (9. rata)			50.160		50.160	
		78	Budowa domu urzędowego w Drohobyczu (3. rata)			58.508		58.508	
		79	Budowa domu urzędowego w Podhajcach (2. rata)			74.397		74.397	
		80	Dobudowa do domu urzędowego w Mościskach (3. rata)			10.000		10.000	
		81	Budowa domu urzędowego w Bukowsku (2. rata)			48.436		48.436	
		82	Budowa domu urzędowego w Lubaczowie (2. rata)			44.000		44.000	
		83	Budowa domu urzędowego w Boleszowcach (2. rata)			37.300		37.300	
		84	Budowa domu urzędowego w Jabłonowie (2. rata)			38.798		38.798	
		85	Budowa domu urzędowego w Sądowej Wiszni (1. rata)			20.000		20.000	
		86	Budowa domu urzędowego w Bursztynie (1. rata)			10.000		10.000	
		87	Budowa gmachu sądowego i więzień w Samborze (1. rata)			10.000		10.000	
		88	Budowa domu urzędowego w Śniatynie			19.707		19.707	
		89	Budowa domu urzędowego w Zborowie			15.626		15.626	
		90	Budowa trzeciego traktu w domu karnym w Tarno- polu			10.927		10.927	
		91	Budowa domu urzędowego w Kaluszu			229		229	
			Bukowina:						
		92	Budowa gmachu sądu cywilnego w Czerniowcach (3. rata)			50.000		50.000	
		93	Budowa domu urzędowego w Gurahumorze			6.447		6.447	
			Zniesienie .	63,865.100	4,518.861		68,383.961	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			Suma
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
				1904	1905	1905	
w k o r o n a c h							
			Przeniesienie	63,865.100	4,518.861	63,383.961
29	4		Dalmacya :				
		94	Stawienie budynku urzędowego i więzień w Szybeniku (7. rata)			200.000	200.000
		95	Stawienie budynku sprawiedliwości w Zadarze (8. rata)			189.000	189.000
		96	Wewnętrzne urządzenie budynku sprawiedliwości w Zadarze (2. rata)			60.000	60.000
		97	Budowa domu urzędowego w Trogirze (1. rata)			10.000	10.000
	5		Zakłady karne	6,158.400		6,158.400
	6		Nowe budowle i kupno realności dla zakładów karnych:				
			Czechy:				
		1	Urządzenie kuchni parowej w zakładzie karnym dla mężczyzn w Kartauzie, reszta			10.000	10.000
			Galicja wschodnia:				
		2	Budowa nowego domu karnego w Drohobyczu			30.000	30.000
	7		Wydatek na sąd wyższy konsularny w Konstantynopolu (50.000 K w złocie)	52.071		52.071
			Ogółem (Rozdział 29, Tytuły 1—7)	70,075.571	5,017.861	75,093.432

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki za 1904			Suma
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia			
1904	1905	1905				
w k o r o n a c h						
33	2		B. Gwarantowane przez państwo koleje lokalne.			
		a)	Schwarzenau—Zwettl i Schwarzenau—Waidhofen nad Dyją—Sławonice		134.600	134.600
		b)	Morawskie Budwice—Jannice		12.300	12.300
		c)	Karłowe Wary—Johannesgeorgenstadt		178.600	178.600
		d)	Neuhaus—Nowa Bystrzyca		78.300	78.300
		e)	Wolframs—Telcz i Telcz—Sławonice		113.600	113.600
		f)	Świtawa—Policzka—Skucz		89.100	89.100
		g)	Trydent—granica państwa pod Tezze (kolej valsugańska)		362.400	362.400
		h)	Terzicz (Ronchi)—Cervignano (kolej fryuńska)		102.800	102.800
		i)	Arnoldstein—Hermagor (Gailthalbahn)		11.400	11.400
		j)	Wodniańsko-prachatycko-wolarska		74.900	74.900
		k)	Benezów—Wlaszim i Wlaszim—Dolne Karłowice		21.500	21.500
		l)	Niemiecki Brod—Humpolec		28.600	28.600
		m)	Kolej nadybbskańska		182.300	182.300
		n)	Mauthausen—Grein		41.500	41.500
		o)	Koleje lokalne wschodnio-galicyjskie		429.400	429.400
		p)	Strakonice—Wimperki—Wolary		74.500	74.500
		q)	Wodniany—Tyn nad Wełtawą		55.900	55.900
		r)	Niemiecki Brod—Ždžar		61.200	61.200
		s)	Lublana—Górna Lublana { Zaliczka gwarancyjna		33.800	33.800
			{ Ubytki w ruchu		11.000	11.000
		t)	Zeltweg—Wolfsberg i Unter-Drauburg—Velenje		402.500	402.500
		u)	Göpfritz—Groß-Siegharts i Groß-Siegharts—Raabs		24.900	24.900
		v)	Chlumec—Königstadt		35.900	35.900
		w)	Lambach—Haag		41.600	41.600
		x)	Schönwehr—Lokiet		109.900	109.900
		y)	Bregencya—Bezau (kolej bregencka leśna)		117.700	117.700
		z)	Gorycyca—Ajdowszczyzna (kolej w dolinie wipawskiej)		88.200	88.200
		aa)	Tryjest—Porzeczce { Zaliczka gwarancyjna		467.300	467.300
			{ Ubytki w ruchu		70.000	70.000
		bb)	Kraków—Koemyrzów		9.400	9.400
		cc)	Kühnsdorf—Eisenkappel		32.300	32.300
		dd)	Iczyn—Turnow		43.800	43.800
			Suma (Tytuł 2, B)		3,541.200	3,541.200
			Suma (Tytuł 2, A i B)		7,791.200	7,791.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki za 1904			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z дозволеніем у́жыця а́з до ко́нца грудніа			
				1904	1905	1905	
				w k o r o n a c h			
33	3	1	Kwota ryczałtowa na utrzymywanie żeglugi parowej na Dunaju			1,200.000	1,200.000
		2	Rozwinięcie służby żeglarskiej zamorskiej			360.000	360.000
			Suma (Tytuł 3, § 1 i 2)			1,560.000	1,560.000
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—3)	7,720.000	10,151.200		17,871.200
			Ogółem (Rozdziały 32 i 33)	464.000	7,720.000	10,151.200	18,335.200
34			XVIII. Dług państwa.				
			A. Ogólny dług państwa:				
	1		Odsetki (w tem 2,747.492 K w złocie) 215,455.233 K				
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej . 60,320.823 „	154,959.410	175.000		155,134.410
	2		Umorzenie długu (w tem 4,664.600 K w złocie) 27,718.494 K				
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej 300.000 „	27,418.494			27,418.494
			Suma (Tytuły 1 i 2)	182,377.904	175.000		182,552.904
			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:				
	3		Odsetki (w tem 59,747.988 K w złocie)	162,774.853			162,774.853
	4		Umorzenie długu (w tem 3,938.605 K w złocie)	10,281.531			10,281.531
			Suma (Tytuły 3 i 4)	173,056.384			173,056.384
	5		Umorzenie długu na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33		2,338.000		2,338.000
			Ogółem (Rozdział 34, Tytuły 1—5)	355,434.288	2,513.000		357,947.288
35			XIX. Zarząd długu państwa.				
	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	14.700			14.700
	2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	5.600			5.600
	3		Wydatki na zarząd długu ustalonego (w tem 33.000 K w złocie)	1,077.530		480.526	1,558.056
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—3)	1,097.830		480.526	1,578.356

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki za 1904		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem użycia aż do końca grudnia						
			1904	1905	1905	1905			
						w k o r o n a c h			
			Zestawienie.						
1			I. Dwór cesarski	11,300.000				11,300.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	181.186				181.186	
3			III. Rada państwa	3,010.108		130.810		3,140.918	
4			IV. Trybunał państwa	53.124				53.124	
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny	3,499.576				3,499.576	
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych	99,800.400	167,107.143	4,908.848		271,816.391	
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych . .	58,996.855	1 500.000	14,933.440		74,430.295	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	2,354.576	61,119.748	132.600		63,606.924	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	75,546.918	2,439.127	7,106.394		85,092.439	
10 do 25			X. Ministerstwo skarbu	218,688.903	42,910.020	6,590.395		268,189.318	
26			XI. Ministerstwo handlu	128,861.480	834.500	8,591.190		138,287.170	
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych	242,542.710		6,801.350		249,344.060	
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa	39,586.103	5,562.338	7,779.282		52,927.723	
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	70,075.571		5,017.861		75,093.432	
30			XV. Najwyższa izba obrachunkowa	509.000				509.000	
31			XVI. Etat emerytalny	68,566.168				68,566.168	
32 do 33			XVII. Subwencye i dotacye	464.000	7,720.000	10,151.200		18,335.200	
34			XVIII. Dług państwa	355,434.288	2,513.000			357,947.288	
35			XIX. Zarząd długu państwa	1,097.830		480.526		1,578.356	
			Ogólna suma potrzeb .	1,369,268.796	302,005.876	72,623.896		1,743,898.568	

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			Dochody za 1904		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a		
							w k o r o n a c h	
1			I. Dwór cesarski					
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana					
3			III. Rada państwa		5.000		5.000	
4			IV. Trybunał państwa					
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny.					
	1		Rada ministrów:					
	1		1 Przychód gazet urzędowych	1,628.200			1,628.200	
	2		2 Biuro korespondencji telegraficznych	434.580			434.580	
			Ogółem (Rozdział 5, Tytuł 1, §§ 1 i 2)	2,062.780			2,062.780	
6			VI. Sprawy wspólne					
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.					
	1	1	1 Zarząd naczelny	55.700			55.700	
		2	2 Dochód z Dziennika ustaw państwa	147.192			147.192	
	2		2 Administracja poszczególnych krajów	763.143	8.000		771.143	
	3		3 Bezpieczeństwo publiczne	1,500.994			1,500.994	
	4		4 Budowy rządowe w poszczególnych krajach	6.613			6.613	
	5		5 Budowa dróg	126.530	21.708		148.238	
	6		6 Budownictwo wodne	145.772	129.865		275.637	
	7		7 Nowe budowle administracji politycznej		1.238		1.238	
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7)	2,745.944	160.811		2,906.755	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.					
	1		1 Obrona krajowa	376.800			376.800	
	2		2 Straż policyjna wojskowa	135.161			135.161	
	3		3 Żandarmerya	477.287			477.287	
			Ogółem (Rozdział 8, Tytuły 1—3)	989.248			989.248	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.		
			A. Urząd centralny.		
1			Zarząd naczelny	600	600
2			Nadzór szkolny	50	50
3			Główna komisya statystyczna	10.700	10.700
4			Państwowy Instytut geologiczny	9.200	10.300
5			Główny zakład meteorologii i geodynamiki	12.900	12.900
6			Przychody w zakresie sztuk i archeologii:		
			a) Przychody w zakresie sztuk:		
1			Akademia sztuk pięknych we Wiedniu	8.470	8.470
2			Akademia sztuk pięknych w Pradze	18.280	18.280
3			Akademia sztuk pięknych w Krakowie	900	900
			b) Przychody w zakresie archeologii:		
4			Przymorze	1.200	1.200
			Suma (Tytuły 1—6)	62.300	63.400
			B. Wyznania.		
7			Dochody funduszów religijnych:		
			a) Wpływy funduszów:		
1			Austria poniżej Anizy	1,290.800	1,290.800
2			Austria powyżej Anizy	160.800	160.800
3			Solnogród	18.900	18.900
4			Styrya	352.100	352.100
5			Karyntya	136.800	136.800
			Zwroty zaliczek		4.000
6			Kraina	65.900	65.900
7			Tryjest	23.900	23.900
8			Gorycyja	50.100	50.100
9			Istrya	33.700	33.700
10			Tyrol (w tem 2.076 K w złocie)	206.100	206.100
11			Vorarlberg	1.200	1.200
12			Czechy	1,625.400	1,625.400
			Zwroty zaliczek		7.963
			Z majątku zarodowego tego funduszu		14.966
13			Morawy i Śląsk	1,171.300	1,171.300
			Zwroty zaliczek		2.000
14			Galicja	877.800	877.800
15			Kraków (w tem 9.676 K w złocie)	41.500	41.500
16			Bukowina	8	8
17			Dalmacya	77.000	77.000
			Zwroty zaliczek		1.000
			Suma (Tytuł 7, § 1—17)	6,133.308	6,163.237

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody za 1904			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
w k o r o n a c h						
9	7	18	b) Dochody lasów i dóbr funduszu religijnego	2,428.590	2.760	2,431.350
			Z majątku zarodowego funduszu religijnego:			
			Austria powyżej Anizy		2.500	2.500
			„ poniżej Anizy		22.000	22.000
			Styrya		8.800	8.800
			Karyntya		2.000	2.000
			Kraina		36.000	36.000
			Galicja		21.400	21.400
			Suma (Tytuł 7, § 18)	2,428.590	95.460	2,524.050
			Suma (Tytuł 8, § 1—18)	8,561.898	125.889	8,687.287
8			Fundacye i zasiłki na potrzeby wyznania katolickiego:			
	1		Dodatki	13.700		13.700
			Austria poniżej Anizy:			
			Zwroty zaliczek		1.237	1.237
			Solnogród:			
			Zwroty zaliczek		192	192
			Tyrol:			
			Zasiłki		10.206	10.206
			Suma (Tytuł 8)	13.700	11.635	25.335
			Suma (Tytuł 7 i 8)	8,575.598	137.024	8,712.622
			C. O ś w i a t a.			
9			Szkoły wyższe.			
	1		Uniwersytety	1,002.500		1,002.500
			Uniwersytety w Pradze:			
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce:			
			Upłaty		4.123	4.123
			Wszystkie uniwersytety:			
			Karyntya:			
			Zwroty stypendyów		240	240
	2		Wydziały teologiczne	25.340		25.340
	3		Szkoły główne techniczne	443.000		443.000
	4		Akademia rolnicza we Wiedniu	48.400		48.400
	5		Szkoła główna weterynaryi we Lwowie	10.000		10.000
			Suma (Tytuł 9, § 1—5)	1,529.240	4.363	1,533.603
10			Szkoły średnie.			
	1		Gimnazya	298.944		298.944
			Austria powyżej Anizy:			
			Zwroty zaliczek		4.000	4.000
			Bukowina:			
			Zwroty zaliczek		2.000	2.000
			Zniesienie	298.944	6.000	304.944

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody za 1904			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			w k o r o n a c h			
			Przeniesienie .	298.944	6.000	304.944
9	10	2	Szkoły realne	178.824		178.824
			Austria poniżej Anizy:			
			Zasiłki		40.000	40.000
		3	Wszystkie szkoły średnie:			
			Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	2,885.500		2,885.500
			Suma (Tytuł 10, § 1—3) .	3,363.268	46.000	3,409.268
11			Szkoły przemysłowe.			
		1	Szkoły przemysłowe rządowe	548.800		548.800
			Tyrol i Vorarlberg:			
			Szkoła budownictwa i rzemiosła artystycznego w Trydencie:			
			Dodatek gminny		2.500	2.500
			Czechy:			
			Dodatki		4.400	4.400
		2	Zasiłki i środki popierające	21.100		21.100
			Suma (Tytuł 13, §§ 1 i 2) .	569.900	6.900	576.800
12			Wykształcenie handlowe	30.000		30.000
13			Zakłady naukowe specjalne.			
		1	Szkoły dla akuszerok	6.104		6.104
		2	Szkoły marynarki	16.150		16.150
			Suma (Tytuł 3, § 1 i 2) .	22.254		22.254
14			Szkoły ludowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	176.200		176.200
		2	Stypendya wychowawców stanu nauczycielskiego, zwroty		1.947	1.947
		3	Rządowe szkoły ludowe	13.200		13.200
			Suma (Tytuł 4, § 1—3) .	189.400	1.947	191.347
15			Fundacye i dopłaty.			
			Dopłaty	23.033		23.033
			Suma (Tytuły 9—15) .	5,727.095	59.210	5,786.305
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—15) .	14,364.993	197.334	14,562.327

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
X. Ministerstwo skarbu.					
Zarząd finansów.					
10					
1		Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowymi i rachunków specjalnych)	9.000		9.000
2		Naczelne władze skarbowe (krajowe, skarbowe i powiatowe dyrekcje skarbu, nadinspektoraty i inspektoraty podatkowe, wreszcie urzędy wymiaru należitości)	117.716		117.716
3		Służba podatków bezpośrednich I. instancji: kierownictwo naczelne, administracje podatkowe i służba podatkowa przy starostwach	510		510
4		Straż skarbowa (w tem 1.726 K w złocie)	290.000		290.000
5		Urzędy podatkowe, kasy skarbowo- i sądowo-depozytowe i kasa Urzędu taks we Wiedniu, urzędy dochodów niestałych w Tryjeście i Pradze	36.215		36.215
6		Prokuratorye skarbu	120.060		120.060
7		Zarząd cel (w tem 530 K w złocie)	5,118.458		5,118.458
8		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	678.800		678.800
		Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—8) .	6,370.759		6.370.759
Ogólna administracja kasowa.					
11					
1		Dodatki z funduszków na koszt zarządu	509.498		509.498
2		Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		944.875	944.875
3		Taksa wojskowa	1,956.000		1,956.000
4		Za sprzedane wagi i ciężarki do kontrolowania wagi monet złotych krajowych waluty koronowej	5.000		5.000
5		Wpływy rozmaite	599.000		599.000
6		Odsetki od papierów wartościowych należących do majątku centralnej kasy państwa, względnie od niespłaconych zaliczek, od ułokowanych pieniędzy rządowych i z obrotu czekowego w pocztowej kasie oszczędności, tudzież odsetki eskontowe (w tem 197.100 K w złocie)		1,405.600	1,405.600
7		Udział państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	250.000		250.000
8		Suma zapłacona przez Rząd węgierski na umorzenie częściowej sumy 30 milionów złotych = 60 milionów koron długu należącego się Bankowi austriacko-węgierskiemu, który wynosił pierwotnie 80 milionów złotych (5. rata)	360.000		360.000
9		Przyczynek konkurencyjny gminy Dornbirn na ujęcie potoka Dornbirner Ache w dorzeczu Renu (ostatnia rata)		5.500	5.500
10		Udział w odszkodowaniu, którem rząd chiński zapłacić ma w r. 1904 kosztą urosłe z powodu zaburzeń w latach 1900 i 1901		401.585	401.585
11		Dochód z inkamerowania funduszu emerytalnego związku funkcyonaryuszy poczt wiejskich		9,000.000	9,000.000
12		Udział państwa w czystym dochodzie austriacko-węgierskiego Banku		445.528	445.528
		Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—12) .	3,679.498	12,203.088	15,882.586

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
12	Podatki bezpośrednie.				
1	1	Podatek gruntowy	54,000.000		54,000.000
2	2	Podatek od budynków	78,694.000		78,694.000
3	3	Podatek 5%owy od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	7,195.000		7,195.000
4	4	Podatek zarobkowy i dochodowy według patentów z lat 1812 i 1849	100.000		100.000
5	5	Podatek zarobkowy powszechny	35,644.000		35,644.000
6	6	Podatek zarobkowy od handlu obnośnego i przemysłów wędrownych	263.000		263.000
7	7	Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków	51,534.000		51,534.000
8	8	Podatek rentowy	8,500.000		8,500.000
9	9	Podatek osobisto-dochodowy	52,162.662		52,162.662
10	10	Podatek od wyższych plac służbowych	1,921.300		1,921.300
11	11	Należności za egzekucję podatków	2,089.500		2,089.500
12	12	Odsetki zwłoki	1,212.000		1,212.000
		Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—12) .	293,315.562		293,315.562
13	C i o.				
1	1	Dochody ceł	107,963.400		107,963.400
	Podatki pośrednie.				
14	Podatek spożywczy:				
1	1	Podatek od wódki (spożywczy i produkcyjny)	86,900.000		86,900.000
2	2	Podatek od wyrobu drożdży prasowanych	780.000		780.000
3	3	Należność za kontrolę nad denaturacją wódki	740.000		740.000
4	4	Podatek od wina i moszczu	11,400.000		11,400.000
5	5	Podatek od piwa	77,680.000		77,680.000
6	6	Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	16,170.000		16,170.000
7	7	Podatek spożywczy od cukru:			
		a) w rodzaju określonym w § 1, l. 1 zmienionej ustawy	105,640.000		105,640.000
		b) " " " § 1, l. 2 " " " "	500.000		500.000
8	8	Podatek spożywczy od oleju mineralnego	19,000.000		19,000.000
9	9	Podatek spożywczy od innych spożywczych przedmiotów	1,530.000		1,530.000
10	10	Dzierżawy podatku spożywczego w miastach zamkniętych	6,381.500		6,381.500
11	11	Inne wpływy	72.000		72.000
12	12	Zabezpieczenia dochodów	1,780.050		1,780.050
		Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—12) .	328,573.550		328,573.550
15	Sól:				
1	1	Dochody urzędów produkcji	544.000		544.000
2	2	Dochody urzędów sprzedaży	46,215.000		46,215.000
		Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2) .	46,759.000		46,759.000
16	Tytoń:				
1	1	Dochody ze sprzedaży w krajach tutejszych	219,862.200		219,862.200
2	2	Dochody dyrekcji naczelnej (w tem 2,100.000 K w złocie)	2,995.000		2,995.000
		Suma (Rozdział 16, Tytuły 1 i 2) .	222,857.200		222,857.200
17	Stemple, taksy i należności:				
1	1	Stemple	47,193.000		47,193.000
2	2	Taksy	5,100.000		5,100.000
3	3	Należności	96,600.000		96,600.000
		Suma (Rozdział 17, Tytuły 1—3) .	148,893.000		148,893.000
18	Podatek od biletów kolejowych		15,254.000		15,254.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			w k o r o n a c h		
19			Loterya	29,541.000	29,541.000
20			Cechowanie	840.600	840.600
21			Podatek osobny od handlu palonymi napojami wysokowem ich wyszynku i sprzedaży drobnej	2,273.000	2,273.000
			Suma (Rozdziały 14—21)	794,991.350	794,991.350
			Dochody z własności państwa.		
22			Gmachy dykasteryalne i czynsze placów:		
	1		Gmachy dykasteryalne	574.649	574.649
	2		Czynsze placów za korzystanie z publicznych gruntów nad- morskich	691	691
			Suma (Rozdział 22, Tytuły 1—2)	575.340	575.340
23			Fiskalności i bezdziedziczności	470.000	470.000
24			Drukarnia nadworna i rządowa we Wiedniu	6,183.000	6,183.000
25			Mennictwo	841.900	841.900
			Ogółem (Rozdziały 10—25)	1,214,390.809	12,203.088
					1,226,593.897
			XI. Ministerstwo handlu.		
26	1		Kierownictwo naczelne	7.300	7.300
	2		Sprawy patentowe	6.000	6.000
	3		Popieranie przemysłu	46.100	46.100
	4		Służba statystyczna:		
		1	Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	517.200	517.200
		2	Wygotowanie statystyki handlu wewnętrznego	449.000	449.000
		3	Wygotowanie wszelkich innych publikacji statystycznych i czasopisma „Osterreichisches wirtschaftspolitisches Ar- chiv (dawniej „Austria“)"	4.200	4.200
			Suma (Tytuł 4, § 1—3)	970.400	970.400
	5		Urząd statystyki pracy	7.000	7.000
	6		Przychody z budynków wystawy powszechnej w c. k. Praterze	20.600	20.600
	7		Nadzór nad przemysłem	31.800	31.800
	8		Zakłady do próbowania ręcznej broni palnej	14.000	14.000
	9		Służba miar i wag	1,272.400	1,272.400
10	1		Służba portowa i zdrowotna morska	950.670	950.670
	2		Astronomiczno-meteorologiczne obserwatorium w Tryjeście	1.200	1.200
	3		Dodatki do nadzwyczajnych nowych budowli	870
			Suma (Tytuł 10, § 1—2)	951.870	870
					952.740
11	1		Zarząd c. k. domów składowych w Tryjeście	1,163.170	1,163.170
	2		Wynagrodzenie od Spółki żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego na rzecz rządu za odstąpienie utrzymywania ruchu handlo- wego hangaru na grobli III	88.000
	3		Czynsze najmu i dzierżawy z realności zakupionych na rozsze- rzonym wolnym obszarze miasta Tryjestu	44.000
			Suma (Tytuł 11, § 1—3)	1,163.170	132.000
			Suma (Tytuły 1—11)	4,490.640	132.870
					4,623.510
12	1		Zakład poczt i telegrafów (w tem 100.000 K w złocie); z wyłą- czeniem nadwyżki urzędu pocztowych kas oszczędności za- wartej w tytule 13 w kwocie 5,098.500 K	119,614.000	119,614.000
	2		Urząd pocztowych kas oszczędności	11,156.300	11,156.300
			Suma (Tytuł 12, § 1—2)	130,770.300	130,770.300
			Ogółem (Rozdział 26, Tytuły 1—12)	135,260.940	132.870
					135,393.810

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody za 1904			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
			w k o r o n a c h			
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych.			
	1		Kierownictwo naczelne (w tem 90.000 K w złocie) . . .	690.920	273.000	963.920
	2		Inspekcya główna kolei austriackich	5.000	5.000
	3		Koleje państwowe w zarządzie prywatnym i szlaki dobiegowe wdzierżawione:			
			Koleje państwowe w zarządzie prywatnym:			
	1		Czasław—Zawratec, Czasław—Moczowice i Königshan— Začlerz:			
			a) Dochody z przewozu	300.000	300.000
			b) Rozmaite dochody	16.000	16.000
			Suma (Tytuł 3, § 1) .	316.000	316.000
	2		Wdzierżawione koleje dobiegowe:			
			Czynsze dzierżawne:			
			Szlak podmiejski (w tem 261.600 K w złocie)	261.600	261.600
			Solnogród—granica	267.070	267.070
			Opawa—granica	11.940	11.940
			Karniów—granica	16.000	16.000
			Zwardoń—granica krajowa	10.200	10.200
			Suma (Tytuł 3, § 2) .	566.810	566.810
			Suma (Tytuł 3, § 1 i 2) .	882.810	882.810
	4		Ruch na kolejach państwowych utrzymywany przez państwo:			
	1		Przychody z przewozu (w tem 50,748.100 K w złocie)	248,035.700	248,035.700
	2		Przychody z nowych kolei, których otwarcie, względnie objęcie ruchu w r. 1904 jest zamierzone	403.400	403.400
	3		Przychody z obrotu soli	1,069.500	1,069.500
	4		Udział państwa w obrocie wspólnym a względnie w czystym zysku kolei uściecko-cieplieckiej	200.000	200.000
	5		Wszelkie inne przychody (w tem 7,612.060 K w złocie)	32,581.150	32,581.150
			Suma (Tytuł 4, § 1—5) .	282,289.750	282,289.750

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody za 1904		
				zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
				w k o r o n a c h		
27	4	6	Dochody nadzwyczajne:			
			Dochód ze sprzedaży wycofanych przedmiotów taboru		215.000	215.000
			Kwota amortyzacyjna c. k. uprzyw. kolei północno-zachodniej za rozszerzenie budowy w stacji Kraliki		2.020	2.020
			Kwota amortyzacyjna Węgierskiej spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej w Budapeszcie za przystań w dworcu kolei na wybrzeżu Dunaju		1.760	1.760
			Kwota amortyzacji za tory przemysłowe		11.300	11.300
			Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend		800	800
			Dodatki stron interesowanych na linie kolei państwa już w ruchu będące		21.430	21.430
			Od gminy Salcburga zwrot kosztów za rozszerzenie obiektu kolejowego na szlaku drogi do gazowni w Salcburgu w 10 ratach rocznych (2. rata)		2.010	2.010
			Zwrot zaliczonych dopłat do funduszu pensyjnego i prowizyjnego z tytułu policzenia uprawnionym podoficerom ich służby wojskowej		39.000	39.000
			Wynagrodzenie ze strony styryjskiego wydziału krajowego za przyjęte przez rząd zobowiązanie ponoszenia kosztów dostawy funduszu zapasu materiałów oraz za wszystkie budowle dodatkowe, rozszerzenia i inwestycje z powodu objęcia ruchu na kolei lokalnej Cylea—Wöllan		745.000	745.000
			Udział państwa w czystym dochodzie c. k. uprzyw. austriackiej instytucji kredytowej dla przedsiębiorstw przewozowych i robót publicznych		1.260	1.260
			Suma (Tytuł 4, § 6)		1.039.580	1.039.580
			Suma (Tytuł 4, § 1—6)	282,289.750	1,039.580	283,329.330
5			Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:			
	1		Przychody z przewozu (w tem 408.000 K w złocie)	410.000		410.000
	2		Przychody rozmaite (w tem 3.000 K w złocie)	10.500		10.500
			Suma (Tytuł 5, § 1 i 2)	420.500		420.500
6			Udział państwa w czystym dochodzie Północnej kolei ces. Ferdynanda		1,282.748	1,282.748
			Ogółem (Rozdział 27, Tytuły 1—6)	284,288.980	2,595.328	286,884.308

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa.		
	1		Kierownictwo naczelne	200	200
	2		Zakłady rządowe naukowe i doświadczalne	159.300	159.300
	3	1	Kultura krajowa	45.220	45.220
		2	Dochody z funduszu melioracyjnego	4,208.561	4,208.561
	4		Nadzór kultury krajowej	271.096	273.596
	5		Władze górnicze	4.560	4.560
	6		Oplaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	722.330	722.330
	7		Górnicze zakłady naukowe	32.500	32.500
	8		Zakłady rządowe chowu koni	626.750	626.750
			Suma (Tytuły 1—8) .	6,070.517	6,073.017
	9		Lasy i dobra rządowe:		
		1	Zarząd lasów i dóbr	15,572.530	15,582.530
		2	Doświadczalnia leśnicza w Mariabrunn	920	920
		3	Szkoły leśniczych	270	270
			Suma (Tytuł 9, § 1—3) .	15,573.720	15,583.720
	10		Kopalnie:		
			Zarząd kopalń	17,481.742	17,481.742
			Suma (Tytuły 9 i 10) .	33,055.462	33,065.462
			Ogółem (Rozdział 28, Tytuły 1—10) .	39,125.979	39,138.479
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.		
	1		Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach	50.830	50.830
			Dopłata gminy m. Sanoka na założenie sądu obwodowego tamże (10. rata)		2.000
			Zysk ze sprzedaży starego materiału przy budowie gmachu sprawiedliwości w Zadarze		6.000
	2		Domy karne	2,581.700	2,581.700
			Ogółem (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2) .	2,632.530	2,640.530

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
30			XV. Najwyższa izba obrachunkowa		
31			XVI. Etat emerytalny.		
1			Dopłata do wydatku emerytalnego straży policyjnej wojskowej, funduszu naukowego i remanentów		
			6.760		6.760
2			Dopłaty urzędników, osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa i funkcjonaryuszów poczt wiejskich		
			3,800.000		3,800.000
			Ogółem (Rozdział 31, Tytuły 1 i 2)		
			3,806.760		3,806.760
32			XVII. Subwencye i dotacye.		
			A. Fundusze krajowe.		
1			Od funduszu krajowego Istrii za objęty dług indemnizacyjny (9. rata)		
			20.000		20.000
33			B. Zakłady komunikacyjne.		
1			Zwrot Lloyda z tytułu udzielonej mu w myśl artykułu IV umowy żeglarskiej i pocztowej z dnia 12. sierpnia 1891 przez państwo zaliczki w kwocie 3,000.000 K (3. rata)		
				600.000	600.000
2			Zwrot od Rządu węgierskiego zwracanych Lloydowi austriackiemu przez Rząd austriacki opłat uiszczonych w kanale suezkim za kursa indochińskie i wschodnio-afrykańskie w złocie		
			305.000		305.000
3			Zwrot zaliczek bezprocentowych udzielonych Spółce żeglugi parowej na Dunaju		
				250.000	250.000
4			6 ^o / _o odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych		
				10.200	10.200
			" " " " " na niedobór ruchu		
				2.300	2.300
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—4)		
			305.000	862.500	1,167.500
			Ogółem (Rozdziały 32 i 33)		
			325.000	862.500	1,187.500
34			XVIII. Dług państwa.		
1			Kwota uzyskana ze zbycia obligacji rentowych, wydawanych na umorzenie powszechnego długu państwa		
				26,397.282	26,397.282
2			Wniesione kaucyje i depozyta		
				94.000	94.000
3			Długi oddzielnych zakresów służbowych zwrócone przez odnośne etaty		
			949.946		949.946
4			Zwrot od komisji dla zakładów komunikacji we Wiedniu na rok 1902		
			95.466		95.466
5			Dodatki krajów: Dolnej Austrii, Moraw, Czech i Galicji na oprocentowanie pożyczki, która na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1901 (Dz. u. p. Nr. 66) ma być zaciągnięta na budowę kanałów wodnych		
			66.000		66.000
			Ogółem (Rozdział 34, Tytuły 1—5)		
			1,111.412	26,491.282	27,602.694

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody za 1904		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			w k o r o n a c h		
35			XIX. Zarząd długu państwa.		
	1		Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacji długu państwa	20.000	20.000
	2		Dochód z formularzy do kwitów na procenta i załączek	1.500	1.500
			Ogółem (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)	21.500	21.500
36			XX. Dochody ze sprzedaży nieruchomości państwa.		
	1		Ceny kupna, raty na ceny kupna, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane wskutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych, względnie za takie, do których sprzedaży żądano upoważnienia w drodze wniesionych już w Radzie państwa szczególnych projektów ustaw	260.087	260.087
	2		Należności od zamiany lennictw na dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień	7.610	7.610
	3		Za przedmioty własnością państwa będące, które mają być sprzedane na zasadzie ustawy skarbowej na rok 1903	132.103	132.103
	4		Wynagrodzenie za obciążenie nieruchomości państwa służebnościami	200	200
	5		Zysk ze sprzedaży części byłego budynku urzędu liniowego w Schönbrunnie, sprzedanych na zasadzie ustawy z dnia 3. lipca 1901 (Dz. u. p. Nr. 101)	40.577	40.577
			Ogółem (Rozdział 36, Tytuły 1—5)	440.577	440.577

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody za 1904			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
			w k o r o n a c h			
Zestawienie.						
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa	5.000	5.000	
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada Ministrów i Trybunał administracyjny	2,062.780	2,062.780	
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	2,745.944	160.811	2,906.755
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	989.248		989.248
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	14,364.993	197.334	14,562.327
10 do 25			X. Ministerstwo skarbu	1,214,390.809	12,203.088	1,226,593.897
26			XI. Ministerstwo handlu	135,260.940	132.870	135,393.810
27			XII. Ministerstwo kolei żelaznych	284,288.980	2,595.328	286,884.308
28			XIII. Ministerstwo rolnictwa	39,125.979	12.500	39,138.479
29			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	2,632.530	8.000	2,640.530
30			XV. Najwyższa izba obrachunkowa			
31			XVI. Etat emerytalny	3,806.760		3,806.760
32 i			XVII. Subwencye i dotacye	325.000	862.500	1,187.500
33			XVIII. Dług państwa	1,111.412	26,491.282	27,602.694
34			XIX. Zarząd długu państwa	21.500		21.500
35			XX. Dochody ze sprzedaży nieruchomości państwa		440.577	440.577
36			Ogólna suma pokrycia	1,701,126.875	43,109.290	1,744,236.165

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1904.

Treść: (№ 164 i 165.) 164. Dokument koncesyjny na normalno-torową elektryczną kolej lokalną z Bludenz do Schruns. — 165. Rozporządzenie, dotyczące wymiaru należytości uniformowanych i nieuniformowanych c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych.

164.

Dokument koncesyjny z dnia 24. grudnia 1904,

na normalno-torową elektryczną kolej lokalną
z Bludenz do Schruns.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Jakóbowi Stemerowi, reprezentantowi stanu Motafon w Schruns na wspólkę z Wilhelmem Mayerem w Schruns na ich prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu normalno-torowej, elektrycznej kolei lokalnej od stacyi Bludenz, linii c. k. kolei państwowych Insbruk — Bregencya, do Schruns, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusze obowiązani są ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od warunków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile, ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi, — spółki akcyjnej, która wniósć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Upoważnia się koncesyonaryuszy do wydania akcji pierwszeństwa — mających co do oprocentowania i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi — a to do sumy, którą rząd oznaczy.

Dywidenda, przypadająca od akcji pierwszeństwa, zanim akcyje zakładowe do jej poboru prawa nabędą, nie może przekraczać stopy czterech od sta, przyczem jednak nie wolno uiszczuć dopłaty z dochodów lat późniejszych.

Cyfra rzeczywistego, jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście w okresie budowy zapłaconych i straty na kursie, gdyby ją przy gromadzeniu kapitału istotnie poniesiono — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu, a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacji, zatwierdzonego przez rząd.

Statut spółki i formularze obligacji pierwszeństwa i akcji zakładowych podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe skutecznie należy po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji, a to nietylko do podróży na koszt skarbu lecz także do służbowych podróży na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędnie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz

ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesjonariusze obowiązani są przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajo-wej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować analogicznie należy zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie rząd na rachunek koncesjonariuszy, a ci zwracać będą zarządowi kolei państwowych koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu zawierać będzie kontrakt ruchu, który rząd zawrze z koncesjonariuszami.

§ 10.

Koncesjonariusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak

i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek placenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesjonariuszom jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak kolej miała być wykupiona przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępie 2. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo

ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszom należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod ll. 1. do 5. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszy będące i ich przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

7. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź jako zaspokojenie pre-

tensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

9. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracyi przedmioty majątku.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należyłości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zabipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonarysze posiadali, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w § 11., ustępie 6.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymują koncesyonarysze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono i snadnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyjnaryusza a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, ma komisarz przez rząd ustanowiony także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszając wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezwzględnie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia

dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wlr.

165.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 24. grudnia 1904,

dotyczące wymiaru należytości uniformowanych i nieuniformowanych c. k. organów straży policyjnej z tytułu wzywania ich na świadków przed cywilne i karne sądy wojskowe lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych wreszcie z tytułu używania ich do eskorty więźniów sądowych.

Funkcyjnaryusze c. k. straży bezpieczeństwa, c. k. cywilnej straży policyjnej lub c. k. zakładu agentów policyjnych, stawający w roli świadków przed cywilnym lub wojskowym sądem karnym lub w postępowaniu karnem z powodu przekroczeń skarbowych lub używani w razach wyjątkowych przez sądy do eskorty więźniów, otrzymują następujące należytości:

- a) Tytułem kosztów podróży: Jeżeli siedziba sądu, do którego organ bezpieczeństwa ma się udać, oddalona jest od miejsca jego stacyonowania o więcej niżeli 7.5 km — otrzymują oni taryfową należytość kolejową względnie okrętową, a w braku połączenia kolejowego lub okrętowego kwotę 20 h za każdy kilometr drogi tam i z powrotem;
- b) tytułem kosztów wyżywienia („strawne“):

1. Jeżeli organ bezpieczeństwa — czyto ze względu na odległość miejsca, do którego miał się udać, czy też z powodu dłuższego trwania rozprawy — nie mógł tegosamego dnia powrócić do swego miejsca stacyonowania, otrzymuje inspektor kwotę 4 K, strażnik (agent) zaś kwotę 3 K;

2. jeżeli organ bezpieczeństwa nie jest wprawdzie zmuszony nocować poza swem miejscem stacyonowania, ale musiał przebywać poza niem co najmniej przez ośm godzin,

otrzymuje inspektor kwotę 1 K 50 h a strażnik (ajent) kwotę 1 K;

3. za dnie, przypadające po przemocowaniu, odpada wszelki zwrot kosztów wyżywienia („strawnego“), jeżeli powrót do miejsca stacyonowania do 12. godziny w południe był możliwy. Jeżeli podróż z powrotem wymaga dłuższej nieobecności w miejscu stacyonowania, przyznać się ma należność według punktu 2, a tylko w razie potrzeby ponownego przemocowania według punktu 1.

Należności za dostawianie osób, podejrzanych o czyn karygodny, do najbliższego sądu właściwego — które należy do zakresu ogólnych obowiązków służbowych organów bezpieczeństwa — nie mają, jak i dotąd, ciążyć na zarządzie sprawiedliwości.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z dnia 6. grudnia 1871, Dz. u. p. Nr. 141.

Koerber wlr.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: № 166. Rozporządzenie, dotyczące wprowadzenia list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryuszy państwowych.

166.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, wyznań i oświaty, rolnictwa i obrony krajowej oraz z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 14. grudnia 1904, dotyczące wprowadzenia list płatniczych do kwitowania poborów funkcyjaryuszy państwowych

Dla uproszczenia likwidacji, księzkowania i podnoszenia stałych poborów (płaca, dodatki aktywne i osobiste etc.) funkcyjaryuszy państwowych wprowadza się w miejsce pojedynczych kwitów i książeczek płatniczych (arkuszy płatniczych) od dnia 1. kwietnia 1905 począwszy „Listy płatnicze“ według dołączonego wzoru.

Listy płatnicze — które na rachunek skarbu państwa będą drukowane — wygotować należy według urzędów albo przynajmniej według departamentów (oddziałów) podwójnie.

Osobę, do której należy wystawienie listy płatniczej, podniesienie i rozdział poborów, wyznaczyć należy z urzędu a czynności te sprawować mogą tak urzędnicy jak i służy odnośnego urzędu.

Ze względów bezpieczeństwa wskazaniem jest, by pieniądze podnosił urzędnik w towarzystwie woźnego i by ten ostatni przynosił podniesione w kasie pieniądze pod nadzorem urzędnika do lokalu urzędowego, w którym następuje rozdział ich pomiędzy uprawnionych do poboru.

Wystawiający listę płatniczą winien wciągnąć do odnośnych kolumn w obydwóch egzemplarzach pobory miesięczne i przypadające należności stempłowe, umieścić na jednym egzemplarzu w przeznaczonym na ten cel miejscu, łączną kwotę należności stempłowych w markach stempłowych, zniszczyć te znaczki przepisaniem brutto sumy poborów słowami, zebrać potwierdzenia odbioru od uprawnionych do poboru, oznaczyć duplikat jako taki i oddać następnie obydwie egzemplarze listy płatniczej organowi likwidującemu.

W tych przypadkach, w których funkcyjaryusze płaciliby w razie oddzielnego kwitowania ich pojedynczych poborów mniejszą należność stempłową, aniżeli przy łącznym ich kwitowaniu, można zaciągnąć poszczególne pobory do listy płatniczej pod bezpośrednio po sobie następującymi liczbami pozycji. Odbiorca winien w takim razie przy każdej pozycji umieścić swój podpis, aby w ten sposób także i formalnie zaznaczyć oddzielne pokwitowanie pojedynczych poborów.

Gdyby pokwitowane już z góry kwoty z powodu przeniesienia, śmierci i t. d. uprawnionego do poboru nie miały być wypłacone, wolno temuż względnie spadkobiercom jego wnieść podanie do władzy skarbowej pierwszej instancji o wydanie nowych znaczków stempłowych, odpowiadających uiszczonej już należności, przyczem wymienić należy kasę względnie władzę kontrolną, u której znajduje się odnośna lista płatnicza; władza skarbowa zarekwiruje listę płatniczą i po zbadaniu umieszczonych na niej znaczków stempłowych załatwi podanie i zaznaczy swą dezyjgę na liście płatniczej.

Te pobory, które się wypłaca dopiero po wygotowaniu listy płatniczej, kwituje się i podnosi

zapomocą również podwójnie wystawionej dodatkowej listy płatniczej.

Gdyby funkcyonaryusz jakiś z powodu usprawiedliwionej nieobecności w urzędzie jak n. p. z powodu choroby, urlopu lub służbowej nieobecności nie mógł podpisać listy płatniczej, winien przesłać na ręce sporządzającego listę płatniczą kwit należycie wygotowany i odpowiednio ostemplowany; wystawiciel listy wciągnąć ma miesięczne pobory dotyczącego funkcyonaryusza do listy płatniczej i w miejscu, przeznaczonem na potwierdzenie odbioru zamieścić uwagę „Kwit w załączeniu“.

Wzór.

Organ likwidujący wręczyć ma podającemu potwierdzenie odbioru wniesionej podwójnie listy płatniczej.

Na te potwierdzenia odbioru, oprawione w juksty i wydawane jako druk ściśle obliczony, używać wolno tylko papieru giloszowanego, zabezpieczonego cesarskim orłem we formie stempla suchego.

Nazwisko podającego listę płatniczą wpisać ma organ likwidujący w jukście potwierdzenia odbioru, nie zaś w samem potwierdzeniu, gdyż nazwisko to ma raczej służyć wypłacającej kasie jako znak przy przedłożeniu jej potwierdzenia odbioru, aby zapobiedz bezprawnemu korzystaniu z niego w razie ewentualnego zatracenia kwitu odbiorczego.

Organ likwidujący wciągnąć ma potrącenia i kwoty netto do obydwóch egzemplarzy listy płatniczej, klauzulę likwidacyjną jednak umieścić tylko na tym egzemplarzu, na którym są potwierdzenia odbioru i znaczki stemplowe.

Po likwidacyi oddać należy obydwie egzemplarze listy płatniczej kasie wypłacającej, za potwierdzeniem w jukście kwitu odbiorczego.

W dniu płatności wydać ma kasa funkcyonaryuszowi, któremu podniesienie poborów powierzone, za potwierdzeniem odbioru płynną kwotę

i duplikat listy płatniczej, zaopatrzonej poprzednio potwierdzeniem wypłaty.

Potwierdzenie odbioru należy bezzwłocznie po uskuteczeniu wypłaty przebić i dołączyć następnie do egzemplarza listy płatniczej, opatrzonego klauzulą likwidacyjną i służącego jako podkład dziennika. Należącą do niego jukstę ma organ likwidujący również dołączyć do listy płatniczej.

Na podstawie duplikatu listy płatniczej uskutecznić ma odnośny funkcyonaryusz wypłatę poborów do rąk poszczególnych uprawnionych. Ci ostatni potwierdzić mają odbiór poborów przez umieszczenie swego podpisu w kolumnie duplikatu: „Własnoręczne pokwitowanie.“ Sam duplikat listy przechować należy przez odpowiedni przeciąg czasu w odnośnym urzędzie dla ewentualnego wglądu funkcyonaryusza.

Względem poborów, wypłacanych w myśl rozporządzenia z dnia 4. września 1903, Dz. u. p. Nr. 188, w kliryngowym obrocie urzędu pocztowych kas oszczędności, również należy wygotować listę płatniczą (i oznaczyć głoskami „P. A.“) w dwóch egzemplarzach i doręczyć likwidującemu departamentowi rachunkowemu. Ten ostatni wręczyć ma podającemu potwierdzenie odbioru, opatrzone głoskami „P. A.“, za które w dniu płatności wydać ma kasa duplikat listy.

Funkcyonaryusze, chcący korzystać z tego sposobu wypłaty, zawiadomić mają o tem likwidujący departament rachunkowy i organ, w którego ręku spoczywa wystawianie list płatniczych, oraz umieścić na potwierdzeniu odbioru numer swego rachunku.

Koerber wlr.

Welsersheimb wlr.

Hartel wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Etat:

Departament:

Kwit odbiorczy Nr.

Lista płatnicza Nr.

poborów, wypłaconych w dniu 190 . przez (kasę)

w za miesiąc

Wystawiono:

w dnia 190 . .

(Nazwisko wystawiającego.)

№

Etat:

№

Etat:

Termin płatności:

Podane przez:

Potwierdzenie kasy:

Potwierdzenie odbioru

przedłożonej *in duplo* do likwidacyi listy płatniczej Nr. , opiewającej na brutto kwotę

płatną dnia

odebrana przez dnia

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1868 za 4 K — h	Rocznik 1887 za 5 K —
" 1850 " 10 " 50 "	" 1869 " 6 " — "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1889 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1871 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1891 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1875 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1876 " 3 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1877 " 2 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1865 " 4 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1885 " 3 " 60 "	
" 1867 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: (M^o 167. Dokument koncesyjny na kilka wąskotorowych lokalnych linii kolejowych na obszarze stołecznego miasta Insbruka.

167.

Dokument koncesyjny z dnia 24. grudnia 1904

na kilka wąskotorowych lokalnych linii kolejowych
na obszarze stołecznego miasta insbruka.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Insbruck—Hall w T.“ na jej prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu niżej wymienionych wąskotorowych linii lokalnych kolejowych, które mają być wybudowane na obszarze stołecznego miasta Insbruka, a mianowicie:

I. od placu przed dworcem kolei południowej przez Bahnstrasse, Museumstrasse, Burggraben, Maria-Theresienstrasse, Anichstrasse, Bürgerstrasse i Andreas Hoferstrasse do placu przed stacją c. k. kolei państwowych Wilten;

II. od stacji Berg Isel lokalnej kolei Insbruck-Hall w T. aż do połączenia z wymienioną pod I linią c. k. kolei państwowych na stacji Wilten z odgałęzieniem do stacji kolei stubaitalskiej Wilten-Stubai,

a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi, w §§ach 1 do 11 ustalonymi warunkami i zastrzeżeniami; dalej nadaje się powyższej spółce w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje

Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu lokalnej linii kolejowej, odgałęziającej się od odpowiedniego punktu linii pod I wymienionej aż do placu Klaudyi, pod warunkiem, że komisyjne badanie, zarządzane w tym kierunku według obowiązujących norm, wypadnie bez zarzutu oraz pod warunkami i zastrzeżeniami ustanowionymi poniżej w §§ach 1 do 11.

§ 1.

Co do linii kolejowych będących przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Spółka zobowiązuje się budowę linii kolejowych pod I i II wymienionych ukończyć najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego; termin budowy linii do placu Klaudyi ustanowiony będzie przy sposobności udzielenia odnośnego konsensu budowlanego a spółka poddać się ma zarządzeniom w tym względzie wydanym.

Gotowe linie kolejowe należy potem oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do 17. września 1979.

Jako rękojmię dotrzymania terminów budowy tudzież wykonania i urządzenia linii kolejowych zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma spółka

na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacji sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanych linii kolejowych nadaje się spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Zresztą oznaczone na wstępie lokalne linie kolejowe należy uważać za integralne części przedsiębiorstwa kolei lokalnej Insbruk—Hall w T. stanowiącego przedmiot koncesyi z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171. Postanowienia powołanego dokumentu koncesyjnego, zawarte w §§ach 5 do 14 włącznie, mają się z uzupełnieniami i zmianami, ustanowionymi w podanych niżej §§ach 5 do 11 włącznie na przyszłość stosować także do wszystkich lokalnych linii kolejowych, stanowiących przedmiot dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i obecnego dokumentu koncesyjnego.

§ 5.

Spółka ma prawo w przypadku, gdyby po ukończeniu tych linii kolejowych jeszcze inne nowe budowle wykonane lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, wliczyć koszta przez to powstałe do kapitału zakładowego, jeżeli rząd na wzniesienie projektowanych budowli względnie na pomnożenie urządzeń ruchu zezwolił a koszta należycie będą wykazane.

§ 6.

Postanowienia §u 7, ustęp 1 powołanego dokumentu koncesyjnego mają pod określonymi także w §ie 7, ustępie 2, warunkami zastosowanie także do pospolitego ruszenia obu połów monarchii.

Spółka obowiązana jest pełniącym każdorazownie służbę podoficerom i ordynansom dozwolić wolnego przejazdu koleją. Bliższe szczegóły w tym względzie ułożyć należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Każdoczesny przepis, tyżący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazowe przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanych kolejowych liniach. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla spółki obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tych linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

§ 7.

Gdyby z powodu uroczystości, przemarszu wojsk, parad i t. p. władze uznały za potrzebne zastanowić czasowo ruch na jakiejś przestrzeni koncesyonowanej kolei, winna się spółka poddać bez oporu wszystkim zarządzeniom władz bez jakiegokolwiek pretensyi do wynagrodzenia za szkodę, wynikłą dla niej z czasowego wstrzymania ruchu.

§ 8.

Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcjonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na spółkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by spółka lub przedsiębiorstwo w jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy

z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania linii kolejowych do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprować lub pozwolić przeprować współużywanymi liniami kolejowymi lub jej częściami tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

W uzupełnieniu postanowień §u 12, ustęp 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, postanawia się, że na państwo przechodzi w razie zgaśnięcia koncesyi i z dniem jej zgaśnięcia także własność zapasów kasowych, kolei podjazdowych, będących ewentualnie własnością spółki tudzież pobocznych przedsiębiorstw spółki.

§ 11.

W miejsce tracących moc przepisów §u 11 powołanego dokumentu koncesyjnego wstępują następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia linii kolejowych spółki w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, dla poszczególnych linii spółki ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wy-

kupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy spółce jako wynagrodzenie za wykupione linie kolejowe aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2. przewidzianego, nie wynosił przynajmniej sumy rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej amortyzacyę (t. j. wspomnianą wyżej oprocentowanie po 4 od sta i ratę amortyzacyjną) płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent, w myśl postanowień powyższych punktów spółce płacić się mających, a jeszcze nie zapłaconych — zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta rocznie, z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych spłatach w myśl postanowień 2. ustępu.

Gdyby się państwo na ten sposób wypłacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacjami długu państwowego. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie linii kolejowych spółki i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 5 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów własność i używanie linii kolejowych spółki ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością spółki będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakłado-

wego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

7. Uchwała rządu, dotycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręceniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, dotyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w deklaracji wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

9. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia spółki i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych liniach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu na liniach kolejowych aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: № 168. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Neuhaus do Wobratyna.

168.

Dokument koncesyjny z dnia 27. grudnia 1904,

na kolej lokalną z Neuhaus do Wobratyna.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Radzie powiatowej w Kamieńcach n. L. na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wąskotorowa od stacji Neuhaus c. k. linii kolei państwowych Ober-Cerekwe—Weseli na Kamieńce n. L. i Czernowice do Wobratyna a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i ruchu na niej stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić

od środków bezpieczeństwa i przepisów dotyczących ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych — o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Upoważnia się koncesyonaryuszkę do wydawania akcji pierwszeństwa — mających co do oprocentowania i umorzenia pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi — a to do sumy, którą rząd oznaczy.

Dywidenda, przypadająca od akcji pierwszeństwa, zanim akcje zakładowe do jej poboru prawa nabędą, nie może przekraczać stopy czterech od sta, przyczem jednak nie wolno uiszczać dopłaty z dochodów lat późniejszych.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jako też imiennego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należyście wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta należyście będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, każdocześnie na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów do uskuteczniania transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy przewożeniu większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, tyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdoczesne przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi wtedy gdy jej urzędownie zostaną podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe na tej kolei jako drugorzędnej a wskutek tego zbudowanej z dozwolonemi ułatwieniami pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć wzgląd przy obsadzaniu posad na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie niższą taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gąśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasałą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie przez cały czas trwania koncesyi rząd na rachunek koncesyonaryuszki a ta zwracać mu będzie koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu zawierać będzie kontrakt ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszką.

§ 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanymi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — a to w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najmniejpomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno miało nastąpić przed upływem czasowego, w §ie 1 unormowanego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztę okresu uwolnienia od podatku stanowić będzie obliczony w ten sposób średni dochód czysty tych lat pięciu wynagrodzenie, nieobciążone podatkiem. Dla okresu zaś po upływie wolności podatkowej oblicza się cenę wykupna w ten sposób, że się od dochodów wciągniętych do średniego obliczenia policza procent z dodatkami według stopy procentowej odpowiednich lat i potrąca go z dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na dziesięcioprocentowy podatek, należący się od ceny wykupna według §u 131. lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, natenczas podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowym, oraz wszelkie inne opłaty publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odpowiednich lat i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty średni dochód roczny, w myśl powyższych postanowień obliczony, wypłacać należy koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za kolej wykupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w latach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatków w ustępach 2 i 3 przewidzianych nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, która potrzebną jest na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki hipotecznej, jaka w celu uzyskania kapitału zaciągnięta będzie w Banku krajowym Królestwa czeskiego za poręką tegoż królestwa, tudzież na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie

polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszki spłacanie z własnych funduszów rzeczony pożyczki hipotecznej w umówionych terminach płatności aż do zupełnego jej umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej ratę roczną na umorzenie kapitału akeyjnego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszce należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok, licząc odsetki od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych ratach w myśl postanowień ustępów 2 i 3.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupno kolei i od dnia tego wykupna przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządu zaciągniętych, tudzież używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracyi rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

a) termin, od którego wykupienie następuje;

b) przedsiębiorstwo kolejowe, stanowiące przedmiot wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź w celu zaspokojenia pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów lub powodują stałe obciążenie.

10. Koncesyonaryuszka jest obowiązana mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryuszka temu zobowiązaniu zadość nie uczyniła, będzie rządowi służyło prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszki i bez sądowej interwencyi objąć we fizyczne posiadanie powyżej oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili wykupienia odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa, wskutek czego od chwili tej przypadają wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu aż do chwili powyższej, tudzież za wszelkie inne długi tego pochodzenia.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 8) prawa własności państwa na wszystkich w skład majątku wchodzących nieruchomościach, które wskutek wykupienia na państwo przechodzą.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo, bez wynagrodzenia, wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w § 11., ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkim, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie aby je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcjonariusza a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszki.

W razie utworzenia spółki akcyjnej komisarz przez rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach rady nadzorczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za stosowne i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe dla dobra publicznego; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma bezzwłocznie i będzie dla spółki obowiązująca.

§ 14.

Nadto zastrzega sobie rząd prawo tej treści, że gdyby mimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom a nadto według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Przenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy przenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1868 za 4 K — h	Rocznik 1887 za 5 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1869 " 6 " — "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1889 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1871 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1891 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1875 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1876 " 3 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1877 " 2 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1865 " 4 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1885 " 3 " 60 "	
" 1867 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XC. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: № 169. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Daudleb do Rokitnic.

169.

Dokument koncesyjny z dnia 27. grudnia 1904, na kolej lokalną z Daudleb do Rokitnic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Rokitnic łącznie z gminą miasta Wamberg na ich prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacji połączeniowej Daudleb, która ma stanąć w pobliżu przystanku osobowego Daudleb linii c. k. uprzyw. austr. kolei północno-zachodniej Praga—Mittelwalde przez Wamberg do Rokitnic, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesjonariusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesjonariusze obowiązani są ukończyć budowę koncesjonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, go-

tową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesjonariusze na żądanie rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesjonowanej kolei nadaje się koncesjonariuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesjonariuszom co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesjonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesjonariusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należyście wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należyście będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze akcyi podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po znizonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem

uąg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie znizoną taryfę, przepisana dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na

lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie przez cały czas trwania koncesyi rząd na rachunek koncesyonaryusza, a ci zwracać mu będą koszta z tego powodu rzeczywiście ponoszone. Warunki tego utrzymywania ruchu zawierać będzie kontrakt ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§ 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd, ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przewozić lub pozwolić przewozić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno miało nastąpić przed upływem czasowego, w §ie 1 unormowanego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztę okresu uwolnienia od podatku stanowiąc będzie obliczony w ten sposób średni dochód czysty tych lat pięciu wynagrodzenie, nie obciążone podatkiem. Dla

okresu zaś po upływie wolności podatkowej oblicza się cenę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, wciągniętych do średniego obliczenia policza procent z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go z dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na dziesięcioprocentowy podatek, należący się od ceny wykupna według §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dodatek w wysokości jednej dziesiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną koleją aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowienia ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, która potrzebną jest na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczki hipotecznej, jaka w celu uzyskania kapitału zaciągnięta będzie w banku krajowym Królestwa czeskiego za poręką tegoż królestwa, tudzież na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie z własnych funduszy rzeczonyj pożyczki hipotecznej w unó-

wionych terminach płatności aż do zupełnego jej umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej ratę roczną na umorzenie kapitału akcyjnego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1. do 6. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowym zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszy będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowym nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe,

które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakiegokolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 6.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długie, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya upływie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 11., ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza,

a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryuszy.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezwzględnie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadaną została.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "		
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.